

శ్రీ

రాణా ప్రతాపసింహ చరిత్ర.

(ఐతిహాసిక ప్రబంధము.)

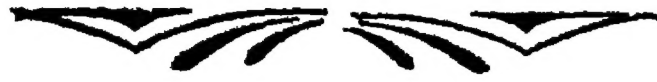

ప్రొద్దుటూరు

శ్రీ జానకీ ముద్రాక్షరశాలయందు ముద్రితము.

1934 ప్రథమ ముద్రణము 500 ప్రతులు.

1935 ద్వితీయ ముద్రణము 1000 ప్రతులు.

(శ్రీ)

విజ్ఞప్తి.

—❁—

లెఫ్టనెంటు కర్నల్ జేమ్సు టాడ్డుదొర (Lieutenant-Colonel-James-Tod) రాజస్థానదేశచరిత్రము (Annals and Antiquities of Rajasthan) చదివి నప్పటినుండియు నాగ్రంథమునెడ నా కతిశయ గౌరవము గలిగెను. ఆ యితిహాసరంగమున నర్జించిన పాత్రములలో “మహారాణా-ప్రతాపసింహుడు” పూర్వాభిగణ్యుడు. స్వాతంత్ర్యశబ్దమునకు మున్నెన్నడునులేని రసార్థసంపత్తి గూర్చిన ‘విశ్వవీరచూడామణి.’ భగీరథ ప్రతీకాశ కార్యదీక్షా ధురంధరుడు. చిన్నరాజ్యమున కధీశ్వరుడయినను మాతృదేశభక్తి పరత్వమువెంపున నీ రాజర్షి పుంగవుడు 55 లక్షలు పాదాతిబలము, 15 లక్ష లాశ్వీకదళము, 10 వేలు వారణములు, 10 వేలు పిరంగులు గలిగి ప్రపంచోన్నత ప్రబలసార్వభౌముడయిన యశ్వరుపాదుసాతో నిరువదియైదు వత్సరములు మహాసంగ్రామము నడిపి స్వాతంత్ర్యము నిలుపుకొని ధర్మవీర శిరోమణియని కీర్తి మోసెను.

నిజమాక్తికసితాతపత్రచ్ఛాయల సమగ్రదక్షిణాపథ రాజ్యము లన్నింటికిఁ జలుపఁ గూర్చి దశదిశల ధవళకీర్తిచంద్రికలు నెఱపి శ్రీకృష్ణదేవరాయలు యశఃకాయుడైన పిదప నతని యనంతరమువారి పరిపాలనమున రాజ్యము చెదరి, పాయలై, చెడి, దేశమంతయు ననంత నిరంతర సంగరములలో మునింగిన కాలమగుట “రాణాప్రతాపసింహుని” వీరవిక్రమ విహారకథనములు దక్షిణభారతమున వ్యాపింప నవకాశము తక్కువ యయ్యెను. ఆకారణమున నితనిపేరు దక్షిణాపథమున నేపదిమందియైన నెఱింగియుందురో లేదోయని సందేహముండెడిది. ఉత్తరభారతదేశమునమాత్ర మా మహావీరుని దివ్యనామముఁ గీర్తించి పులకితశరీరులుగానివారు లేరు.

పూజ్యులగు పూర్వమహాకవులు పలుమాటు వ్రాసిన పురాణాంశములఁ గుఱించి కాని, కల్పితకథలను గొనికాని ప్రబంధములు రచించుట తొలుతటినుండియు నాకు రుచించినదిగాదు. అతిశయోక్తులకుఁబోక జరిగినది జరిగినట్టులు వ్రాసిపెట్టిన సత్యమగు దేశచరిత్రములు ప్రజాప్రభోధకప్రబలసాధనములని నావిశ్వాసము. కావున నింతకుముందు ఘూర్జర దేశచరిత్రమందలి “వీరమతీదేవి చరిత్రము” మేవాడ్ దేశ చరిత్రమునందలి “చండనృపాల చరిత్రము” పద్యగ్రంథములుగ విరచించితిని. ఎన్నివిధములనయినను యత్నించి లోకోత్తర వీరవ్రతుండగు “ప్రతాపసింహుని” దివ్యచరిత్రముఁగూడఁ గావ్యముగ రచించి యాంధ్రభాషాయోషామణి మృదుపదార విందములచేత సమర్పించుకొని కృతకృత్యుడఁ గావలె

నని నాకుఁ గొండంత కోరిక గలిగినది. ఆ విశ్వవీరుని నామధేయము కనబడిన గ్రంథము నెల్లఁ దెప్పించుకొని పఠించితిని. భాగ్యవశమున ననేకామూల్యాంశములు గడింపఁగలిగితిని. వత్సరములకొలఁది నామహాభాగుని గుణగణము లూహించి, భావించి, ధ్యానించి, తన్మయఁడ నగుచుంటిని.

ఇతివృత్తము సంపూర్ణముగఁ జరిత్రాత్మకము. రంగము పవిత్రమయిన యారావర్తక్షేత్రరాజము. ప్రధాననాయకుఁ డుత్తమోత్తమ భారతీయ శిరోమణి. అయిన నుత్త హిందూస్థానమందలి (అహమ్మదాబాదు - అనహుల్ వారా - ఝసల్ మియర్ - చౌరఘర్) మున్నగు పురముల నామములును, (ఝోంగరీశుడు - సోనెగుట్టమహేంద్రుడు - మహమ్మజ్జలాలుద్దీనక్బరు - ఖాన్ ఖానన్ - హకీంహుమాం - మీర్జా అబ్దురహిమాన్ లోనగు పురుషుల నామధేయములును, (మండలగృహము - అంతల్లా - కుంభల్ మియర్ - చేవందా - చానార్ దుర్గము - తారాఘర్ - రణస్తంభపురదుర్గము) మొదలగు కోటపేళ్లును శ్రుతికటువులై దీర్ఘములై ఛందోగణములలో సులభముగ నిముడనివై యున్నవి. మాటియు నిది 25 సంవత్సరము లవిచ్ఛిన్నముగ సాగిన మహాసంగ్రామము. సాధనముల శరచాపములుగావు. తుపాకులు-శతఘ్నులు. మాతృకలోఁ బదునాలుగుపుటలున్న ప్రతి పసింహరాఁజునైన నొక మొక్కకళ తక్కువగ వెలుఁగుచున్నది. రాజస్థానదేశచరిత్ర మనేక రాజ్యములను వీరయోధులను గుఱించి వ్రాయఁబడినది. కావునఁ బ్రతాపుని పామును బ్రత్యేకముగను సమగ్రముగను బోషింప నవకాశము లేకపోయియుండుట సత్యము. ఆ కొఱవడిన 'ఆధ్యాత్మికకళ'ను జేర్చి యా రాజగురుమహాసార్వభౌముని పాత్రమునకు వన్నె చేకూర్చి నిర్వచనకావ్యముగ వెలయింప నారంభించితిని.

1932 మార్చి నెలకు మూఁడాశ్వాసములు వ్రాయఁగలిగితిని. ఆరోగ్యము చాల కడపఁ దాటి కదలఁజాలని దుర్బలస్థితి నుండి గ్రంథ మంతటితోఁ గడచువడిపోవు నేమి యని పలుమాఱు వగ నొందితిని. పదునెనిమిది మాసము లంతరాయమున కోర్చి మఱి నారంభించి యొకమాసమున గ్రంథముఁ బూర్తిచేసితిని. నా పరమమనోరథఫల స్వరూపగు ప్రతాపదేవుని దివ్యచరిత్రము సాధ్యతము రచించి నిర్వహింప ననుగ్రహించి నా మనఃపరితృప్తి గలుగఁజేసిన యీశ్వరుని కరుణామయత్వమును గొనియాడితిని.

ఈ గ్రంథమున కావిష్కరణమహోత్సవముఁ దీర్చిన మిత్రులు ప్రశంసాపాత్రుల ఆవిష్కరణసభ "కావ్యకళానిధి" బిరుదము నొసంగి నన్ను గౌరవించినందులకై ప్రొద్దుటూరు హైస్కూలులో "కళానిధి"-బహుమానము శాశ్వతముగా నలకొలిపితిని. ఇప్పుడు బహదూరు వి. వసంతరావుగారి యశాధార్యమును గణింతును.

1934 జనవరి మాసమున గ్రంథముప్రతులు నాయొద్దఁ జేరెను. నాయొత్తీగిన కవులకును, బండితులకును, మిత్రులకును, బంపుకొంటిని. వారందఱు సంతోషించి నాయొగ్యతకు మించి నన్నుఁ గొనియాడిరి. వారికృతమును మఱవను. ఒక్కొక్కచోఁ బది-పదునాఱు పుటలవఱకును బ్రాకిన యమూల్యాభిప్రాయములను సంగ్రహపఱచి ముద్రింపించి నందులకై వారు తమింతురని నమ్ముదును. నా గ్రంథమునెడ నపారాదరము నెఱపిన బ్రాచీలుకూడ నారాయణరావుపంతులు (M. A. P. H. D.) గారి యుదార-మృదు-హృదయమును నేను ప్రత్యేకవిశ్వాసముతోఁ గొనియాడు చున్నాను. ప్రతాపమహారాణా గారి తివర్ణ చిత్రపటము ప్రతు లొకసహస్రము నాకుఁ బంపి యుపకరించిన భారతీపత్రికా సంపాదకులు శ్రీ. గన్నవరము సుబ్బరామయ్యగారి సాయము స్మరింతును. మైసూరు - మద్రాసు విశ్వవిద్యాలయములవారు గ్రంథమును వరుసగా "నింటర్మిడియేట్-బి. ఏ." పరీక్షలకుఁ బాఠ్యముగ నిర్ణయించి నన్నుఁ బ్రోత్సహించిరి.

చతుర్థాశ్వాసమున నొక్కయెడను బంచమాశ్వాసమున నొక్కతావునను గొన్ని పద్యములను జేర్చుటతప్ప నీముద్రణమున నాచేసిన మార్పుకొండును లేదు. ఈ కావ్యమున లేశమేని గుణము గనఁబడునేని యిది యాంధ్రమహాజనులమన్ననకుఁ బాత్రమై శాశ్వతస్థాయి నలరారుఁ గాతమని పరమేశ్వరుని బ్రార్థించుచు నుపరమించు చున్నాను.

ప్రొద్దుటూరు.

1—9—38.

ఇట్లు,

“అవధాని పంచానన - కవిసింహ - కావ్యకళానిధి,”

డి. రాజశేఖరశతావధాని.

66

అభిప్రాయములు.

The book has duly been presented to His Highness, the "Maharana" Sahib Bahadur and I am desired to convey to you His Highness's thanks for the same.

Yours faithfully,

TEJ.SIMHA,
Private Secretary.

Udaipur. }
20—8—1934. }

The poet has far excelled his original Todd. The central character, the hero of heroes is Rana Pratap. He is depicted as the truest Rajayogin. With no kingdom, no forts, no army, no shelter, no food, except edible grass, he raises the banner of freedom aloft, holds it high for twenty five years against Akber, the greatest emperor of the day, declining to whisper into the ears of Raja Man Singh one word of submission to the Mogul Padushah. His stern simplicity, his intrepid valour, his resolve to defy fate and worship at the shrine of liberty, his unyielding pride in his Solar descent, his patriotic attachment to the barren wilds of the Aravalli Hills, his chivalrous courtesy even unto the enemy are all so painted in words that the written word appears to transcend the best colouring effect on the canvas. No sense of despair mars the effect of his marvellous courage. The series of his [Pratap's] valourous deeds constitute a reading that is rivalled in Telugu literature only by the deeds of Bhishma and Abhimanyu in Thikkana's Bharata.

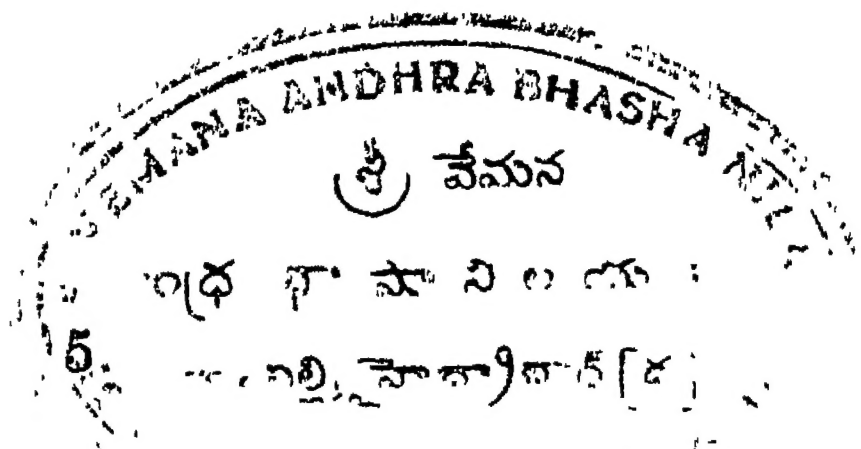
The portraiture of the opposite camp is no less elevating. One can easily find modern parallels for Akbar and Man Singh. There does not however appear to be a parallel to "Abdur Rahiman" the chief minister of Akber. He is the noblest of the noble, the flower of Islam, the truest devotee of true Virtue..... The nationalistic outlook of the work is really a pleasure to ponder over.....

The poet's style is classic. It is what moderns in Telugu call "Grandhic." However the flow is so natural, the language is so idiomatic, the illustrations are so familiar, the expression is so homely and pithy that the most modern pedant would have very little quarrel with the poet for the style employed. In two cantos does the poet show his partiality for Sanskritic metre. The rest of the work abounds in the quick mellifluous cadence of the native metre.

Madras. }
19—6—34. }

" THE HINDU."

The production of this beautiful book marks an epoch in the modern Telugu literature. The author takes us back to those glorious days of India when Freedom's battles were fought in the great theatre of the Indo-Gangetic plain. It is highly Miltonic in conception and the reader's attention is sustained throughout by the rich mental imagery contained in verse after verse. There is a superb touch

of epic grandeur about the work and the intense heroism and love of country displayed by "Rana Pratap" are very well depicted; in short the reader is roused to a sense of hero-worship. The tense situation between the Hindu hero on one side and the Great Mogul on the other, is rendered highly melodramatic and the reader cannot go through this portion of the work without a thrill of enthusiasm. The whole work is classical in tone and the historical back-ground is so true and accurate that the author deserves immense congratulations for his great diligence and fidelity to details.

I have very great pleasure to commend this book for introduction in High Schools and Colleges.

Anantapur. }
22-4-1934

Yours sincerely
GULAM DASTAGIR,
D. E. O. Cuddapah-Anantapur Dists.

I have read a portion of your work. As a matter of fact no opinion is needed for your beautiful poetry. As for as I read it is very interesting with beautiful thoughts and charming style.

Rajahmundry. }
19-5-34

CHILAKAMARTI LAKSHMI NARASIMHAM.

The work is certainly on a par with our epic poems. You have kept up your word that your composition will be in "కృష్ణాపాకము."

Cokanada. }
18-11-34

M. VEKATA RAMAIYA
Subordinate Judge.

A book of this kind is oppurtune at present. "Rana Pratap Singh," is sure to inspire the leaders and the rank and file to act like a phalanx in union, and sacrifice their lives, if necessary, for the cause of the country.

25-9-34 }

P. PARTHASARATHI IYENGAR,
Sub-Judge.

గీ॥ పక్వమగు తీయమామిడి ♦ పండుమాడ్కిఁ బదపదంబున రసముట్టి ♦ పడుచునుండఁ
బదియు నెనిమిది వందలు ♦ పద్యములను గావ్యముగవ్రాసి కంటి వ ♦ ఖండకీర్తి !

గీ॥ సరళముగను జల్లఁగను ర ♦ సంబుఁగురిసి తన్మయత్వముఁగూర్చి గ్రం ♦ ధంబునడుపు
ప్రజ్ఞసీసామ్మటంటి; నా ♦ పట్టులందుఁ దిక్కనకవీంద్రుఁ దలపించు ♦ దీక్షిఁగంటి !

గీ॥ ఉత్తమోత్తమ వీరుల ♦ కుండవలయు నుత్తమోత్తమ గుణముల ♦ కొజ్జబుతి
నిల్వటద్దంబునై యొప్పు ♦ నీప్రతాపువీరచరితంబు “రెండవ ♦ భారతంబు” !

గీ॥ అన్న! నేటి మహాసభా ♦ ధ్యక్షుఁడనయి బారుతీరిన విబుధుల ♦ ప్రార్థనమ్ము
పఱలఁ “గావ్యకళానిధి” ♦ బిరుదమొసఁగు భాగ్యమునుగాంచి పరవశ ♦ త్వంబుఁగంటి.

ప్రొద్దుటూరు:
17-12-1933

}

జనమంచి శేషాద్రిశర్మ.
(ఆవిష్కరణ మహాసభాధ్యక్షులు.)

ఎచ్చట నేరసము చిలుకవలయునో అచ్చట నారసము గలదియై, నిర్దుష్టమై,
“రెండవభారత” మన్నంత యందచందములతో మీకవిత యున్నదని నాకుఁ దోచినది.
ఇది సూత్రప్రాయమైన నా ముఖ్యాభిప్రాయము.

కడియం.

}

చెళ్లపిళ్ల వెంకటశాస్త్రి
(తిరుపతి వెంకటేశ్వరులు)

నమస్కారములు. తాము సాదరముగ పంపిన “రాణాప్రతాపసింహ” చరిత్రముచు
కృతజ్ఞతతో స్వీకరించినాను. దాని నామూలగ్రముగఁ జదివితీ. చరిత్ర గ్రంథమును
కావ్యముగ వ్రాసి రసవంతముగ నిర్వహించడము కష్టమైనపని. మీకభావనవిధాన మిప్పు
టి కద్వితీయమైనదని చెప్పిన అతిశయోక్తి అని తలంపరని నమ్ముచున్నాను. ఇంతటి పెద్ద
కావ్యాల నింతచక్కగ వ్రాయఁగల వా రింక నుండడము శుభావహము. మీకవితాధార చే
తనిసినాను. మీకు ధన్యవాదములు.

అనంతపురం.

29-4-34

}

చిలుకూరు నారాయణరావు,
(ఎం. ఏ. పి. హెచ్. డి.)

క॥ చదివిన భారతమేకద చదువంగా వలెనటన్న ♦ సామెత వృధయై
పోదలఁ బ్రతాపచరిత్రము చదివినవారలకు నెందు ♦ సత్కవితలకా!

చ॥ పలుకులఁ దేనె లుట్టిపడు! ♦ భావములందు స్వతంత్రదీప్తి శో
భిలు! వినువారి వీనులకు ♦ విందు లొసంగు కథావిధాన! మి
య్యలఁ దులలేదు నీకవిత ♦ యోతయుఁ దిక్కనభారతంబె! యాఁ
దలలఁ గదల్పఁజేయు విబు ♦ ధప్రకరంబున కంచుఁ దెల్పెదన్.

కడప.

23—12—1933.

కావ్యపురాణతీర్థ, విద్వాన్,
జనమంచి వెంకటసుబ్రహ్మణ్యశర్మ,
ఆంధ్రోపాధ్యాయుడు.

పరశ్శతప్రణామములు:

తమ రచన చాల గొప్పది. ఒకానొక కాలమున నేనును ప్రతాపరాణాచరిత్రమును
శద్యకావ్యముగ వ్రాయ నుత్సాహపడి యుపక్రమించి యుండినవాడను. సుమారు 300
పద్యములు వ్రాసి నడుమంత్రమున వదలితిని. వ్రాత గ్రంథముగూడ నావద్ద లేక నశించినది.
తమ గ్రంథముఁ జదువ మొదలిడఁగానే నా ప్రయత్నము నిరవశేషముగా నశించుట
యోతో మేలే యాయె ననిపించినది. ఇంత గొప్పగ్రంథమును ఒక కేధారతో అందదుకులు
తొడుకులులేక రచించి ముగింపఁగల్గిన తమశక్తి సామర్థ్యముల కాశ్చర్యపడి యభినందించు
చున్నాను. తమది ప్రబంధముల పక్షతతోఁగూడిన పురాణశైల్యు. ఈ శైలిలో నిజ
ముగాఁ దామొక పురాణమునే వ్రాసియుండిన నెట్లుండెడిదోయని యాశపడుచున్నాను.
ఈస్థితిలో నీకావ్యము నింతరసవంతముగాఁ బఠనీయముగాఁ జేయశక్తులు చాలమంది లేర
చుట నిస్సందేహమైన విషయము. ఎక్కువ విన్నవింపలేను. యథాపకాశముగా గ్రంథ
మును బూర్తిగాఁ బఠింతును.

మైసూరు.

30-8-34

రాళ్ళపల్లి అనంతకృష్ణశర్మ.

శా॥ భావాభ్యున్నతి, దానికేదగిన రూ ♦ పన్యాస మద్దానికే
లావణ్యంబిడు సుప్రసాదగుణలీ ♦ లల్ దానికే సత్కళా
జీవంబౌ రసమాధురీమహిమమున్ ♦ సిద్ధించి నీకావ్య వి
ద్యావై శేష్యము పండెనోయి! కవిసిం ♦ హా! నీకు బ్రహ్మయువౌ.
శా॥ సమ్యగ్వాఙ్మయ పద్ధతినడచు భా ♦ షాయోషకున్ నీచపుం
గ్రామ్యంపుంబడి దాపరించె! విమల ♦ ప్రాచీకళాసూచక

స్వామ్యంబుల్ నశియించె! నిట్టియెడ దు ♦ సాహిత్యధూమ్యాకుల
భ్రామ్యజ్ఞాతికి నీప్రతాపకృతి దీ ♦ వ్యజ్ఞోత్తియై ద్యోతిలున్!

చ॥ తటచిన భారతంబొకడు ♦ తక్క నిజానకు వీరకావ్య మీ
వట కుదయింపలేదు మన ♦ వాఙ్మయమందొకడైన; జాతికి
బరువము మాతృదేశమున ♦ భక్తి మదిన్ బురికొల్పి నేటి కా
తఱుఁగు భవత్ప్రతాపుచరి ♦ తంబునఁ దీతినదోయి! మిత్రమా !

మ॥ పరమాభ్యున్నత భావపర్వత పత ♦ ద్వాగ్గుంభగంభీర ని
ర్ఘరవీచీ రసధారఁ గావ్యసరసిన్ ♦ సంధించి ఛందఃపరం
పరల్ గాల్వలు జాలువాల్చి తెలుగు ♦ మ్మాగాణి జాతీయకా
వ్యరసారామము వెంచితోయి! కవిసిం ♦ హా! కావ్యపంచాననా!

సీ॥ అలచిత్రీకారు రం ♦ గులమాటి రాణాప్రతాపసింహత్మాపు ♦ రూపపటము
ననరాదుకాని; నీ ♦ యమృతాక్షరన్యాసమూర్తిముం దది వెట ♦ బొమ్మమాత్ర!
బ్రహ్మకల్పముదాక ♦ వన్నెమాయనియట్టు లాత్మయన్ కొలిమి వీ ♦ రాగ్ని బలిమి
కవనంపుమూసలోఁ ♦ గఱఁగి మేల్సినాన జాతీయతాముద్రీ ♦ పోతపోసి

గీ॥ వీరరాణాప్రతాపరా ♦ డ్విగ్రహమును దెనుఁగుఁగోవెలఁ బ్రాణప్రీ ♦ తివ్యచేసి
నిలిపితివి! చేరి మనసారఁ ♦ గొలుచు నాంధ్రవీరసంతతివాంఛ లీ ♦ డేరుఁగాక.

కాళహస్తి.

4—9—34

కవితాకళానిధి: బలిజేపల్లి లక్ష్మీకాంతకవి.

ఆధునికులగు తెలుఁగు కవులకు దేశభక్తి—దేశాభిమానములు శూన్యములు. వారి
గ్రంథములలో దేశప్రబోధకములగు రచనములు తక్కువ. చరిత్రాత్మకములు కడుంగడుఁ
దక్కువ. చరిత్రాత్మకములై దేశభక్తి నుద్దీపింపఁజేయు పద్యకావ్యములు లేనే లేవు.
వేలసంఖ్యను మించిన తెలుఁగుకవులలో దేశమును దలఁచుకొనువా రరుదు. భావకవుల కీ
గొడవ పట్టనేలేదు.

ఈ సుకవి కవిత్వము రసవంతమైనది. శైలి మధురమైనది. ధార గంగాప్రవాహ
వేగముగలది. పదముల పొందికయు భావగౌరవమును మిక్కిలి మెచ్చఁదగినవి. జాతీయ
ములును లోకోక్తులును తమంత వచ్చి మూఁగి పడినట్లున్నవి. ప్రతిఘట్టమునను బ్రతి పద్య
మునను గవికిఁగల దేశభక్తియు, శూరశిఖామణి యగు ప్రతాపసింహమహారాజసింహుని

యం దీ కవిసింహునకుగల భక్తి-గౌరవములు తొలుకాడు చున్నవి. ఎచ్చటఁ జదివినను జదువరుల హృదయములు కరఁగి నీరుగాక మానవు. ఎంతటి దేశద్రోహులైనను దేశ భక్తులుగ మాటక మానరు. ఇట్టి విశేషములు వివరముగఁ దెలుపఁబూనిన నిది యొక గ్రంథమంత యగును.

నిడుదవోలు.

మంగిపూడి వెంకటశర్మ.

గీ॥ మొగముముందటి యిచ్చక ♦ ములకు దిగక మనసులో మాట వల్కుటే ♦ మంచిదేని నామతంబున వీరరా ♦ ణాప్రతాపచరిత గమగమల్ పైఁ జిమ్ము ♦ జాజిపువ్వు! కప్పురపుఁ బల్కు పొదిగిటఁ ♦ గవిసికొన్న వింతయేడాకులరఁటి బా ♦ లెంతరాలు! కుదుపు తొరపిళ్ళ సుడియక ♦ కుదురునడల నిండుకొని పాటు నెలఁదోఁగ ♦ నీటికాల్వ! చిదుమఁగారాని రసమెందుఁ ♦ జిందువాట గింజ లలమని కమ్మనా ♦ రింజపండు; తీర్పు మార్పుల నంది పం ♦ దిరులఁబోక యనువుమై నల్లు నవకపు ♦ టడవిమల్ల! చిటునగవుఁదేలు చిటిపాప ♦ చిన్నిమోము! సిగ్గుఁదెఱనాడు ముగుద కు ♦ చ్చితపుఁజూపు! నలఁతవోని కుచేలు ని ♦ ల్లాలిహృదయ! మొడలెఱుంగని వీరు క ♦ ట్టడి కటారు! విరులు నవ్వు వసంత వా ♦ సరములందుః జలకమాడి చల్వలు గట్టి ♦ కలప మలఁది ప్రొద్దుట 'షికారు' వెడలు మా ♦ రుతమువోలె నందుఁగాత మీకృతి జన ♦ స్వాగతమ్ము!

విద్యాక కవిసింహ అవధానిపంచానన,

ప్రొద్దుటారు.

17—12—1933

గ డి యా ర ము. వెంకట శేష శాస్త్రి,

తెలుఁగు పండితుఁడు. మునిసిపల్ హైస్కూల్,

గీ॥ కాలకుహరమ్మునక బిట్ట ♦ కతల ముచ్చమునిఁగి తనుఁగు ప్రతాపసిం ♦ హుని చరిత్ర నీకలము యోగదండమై ♦ నీవచస్సు జీవనద ముత్రమై చిరం ♦ జీవిజేసె. అమృతబీజాక్షరమ్ముల ♦ నామహాత్ముకతకుఁ బ్రాణమ్ము వోసిన ♦ కవివి! రాజ శేఖరా! నీసమాఖ్య సు ♦ స్థిరతఁగాంచె! ధన్యతమమయ్యె నీకవి ♦ తా ప్రవణత! తఱుకు నగిషీలులేక ము ♦ స్తాబులేక, చికిలి చిత్రారి జలుగు బ ♦ ఛేనలులేక, మెఱుఁగు మెఱుఁగులు, గులుకుల ♦ మురువులేక, కసరతుల పల్లటీల్ లేక, ♦ గతి మలఁపక, తాత-ముత్తాతనాటి ఛాం ♦ దసములేక ప్రాత-కొత్తల నడిమిత్రో ♦ వల ఘటించి వస్తువునకొ పదార్థ సం ♦ పత్తిఁగూర్చి వ్రాయఁబడినది ప్రకృతిప్ర ♦ బంధ మిద్ది! సానఁదీరిన మెఱుఁగు వ ♦ జ్రాలమాలఁబోలు: సారశ్యమున నీప ♦ దాలచాలు;

సహజధారకుఁ బొసఁగెఁ బ్ర ♦ సాదగుణము: భవ్యనవ్యానురూప దాం ♦ పత్యసరణి.
 నుఱుఁగుఁదరగలఁ బొల్లెత్తి ♦ తొరఁగు గాంగనిర్ఘరముగెల్వ సఱచు బాదెమ్ము! నీడు
 భావవీచీసమాలోల ♦ వాక్సప్రవంతి! ప్రస్తుతి కతిక్రమించె ధా ♦ రాప్రసక్తి!
 వీరరస మేకధారగా ♦ వెడలఁగ్రాయు “హల్దిఘాట్” మున్నుగా భీక ♦ రాహవ ప్ర
 కరణములు విన్నఁ జదివిన ♦ నరునిగుండె: నడికడలి నుప్పెనన్ సుడి ♦ వడెడు పడవ
 వడుపు నొడి-దుడుకులఁబడి ♦ యడలవలయు.

ఆలు పిల్లలతోఁ బ్రతా ♦ సావనీశుఁ డడవులా బడ్డ యిడుమలఁ ♦ డడవు నపుడు
 కంటఁ దడివెట్టవలె నెట్టి ♦ కటికయైన: ముదముఁ దెల్పితి నిటు మనః ♦ పూర్వకముగ.

ఏలూరు.

మున్నంగి-లక్ష్మీనరసింహశర్మ.

సీ॥ ఈకాలమునఁ గవు ♦ లింతయుద్గ్రంథమ్ము పూని రచించుటం ♦ తై న గొప్ప!
 ఇంత గ్రంథములోన ♦ నెచటనైన రసంబు చిప్పిలుచుండుట ♦ గొప్పగొప్ప!
 కన్నీరు పులకలు ♦ గ్రమ్మనై కరుణమ్ము వీరరసము వెల్లి ♦ విరిసె నార!
 జీవకళల్ గల్గి ♦ యీవీరచరితమ్ము సరిగ భారతమును ♦ జ్ఞప్తిఁదెచ్చు!

గీ॥ నవ్యభారతసృష్టి రా ♦ రాప్రతాప! భావపుష్టి పఠాచితి ♦ పద్యగతియు
 దివ్యముగఁ దోఁపఁ గృతి దిద్ది ♦ తీర్చినాఁడు రాజశేఖరకవి! కవి ♦ రాజమాళి

సీ॥ పంచపాండవులొక్క ♦ ప్రభువయి రాజాప్రతాపసింహుండు ప్ర ♦ త్యక్షమయ్యె!
 ఢిల్లీశ్వరుని గూడి ♦ యల్లరాధేయు వైఖరి మానసింహుండు ♦ గానఁబడియె!
 దక్కుయోధులు రెండు ♦ దిక్కుల గుణకర్మ యోజనల్ భారత ♦ యోధులట్లు!
 యుద్ధముల్ భారత ♦ యుద్ధంబులట్లు: “రెండవ భారతంబ” రా ♦ రాప్రతాప!

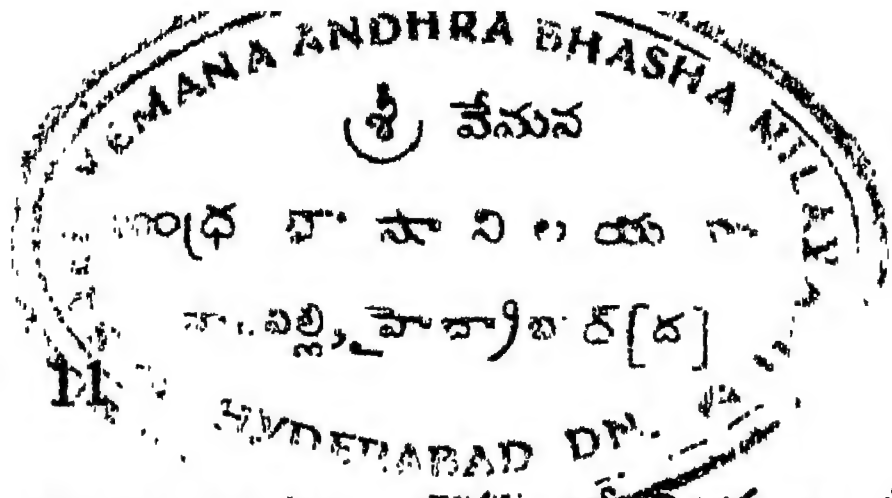
గీ॥ ధర్మమర్మములను వీర ♦ కర్మములను జక్కఁగృతిగూర్చి తిక్కనన్ ♦ సాటిచెప్ప
 నొప్పుననఁగ నాంధ్రావళి ♦ కుపకరించె రాజశేఖరకవి! కవి ♦ రాజమాళి!

పొద్దుటూరు.

17—12—33

కవిరత్న. కసిరెడ్డి వెంకటసుబ్బారెడ్డి.

రాజాప్రతాపసింహచరిత్ర ప్రత్యేకవైలక్షణ్యముగల యొక యద్వితీయకావ్యము.
 భారతము-భాగవతము విడిచినఁ బలుమాఱు చదువఁదగ్గ గ్రంథములులేక యాంధ్ర
 విద్యార్థుల మంగలార్చు చుంటిమి. మీ రా కొఱతఁ దీర్చితిరి.

గ్రంథము మొదటినుండి తుదివరకు 1800 పద్యములతో కూడి లిరికుగా (Lyric) వ్రాసిన మీ యపూర్వము నలౌకికము నగు నావేశము నెట్లు ప్రశంసింపవలెనో యేర్పడకు న్నది. మన పూర్వకవులేయైన మానసింహు నెంత యథమునిగా మార్చియుందురో! అతని యుదాత్తత, యశాద్భుత్యము, శౌర్యము కన్నులఁ గట్టినట్లు చిత్రించిన మీరు "Poet is the noblest specimen of his Age" అనిన కార్నేలుగారి పలుకు సత్యము గావించి తిరి. ఏడ్ల పర్యంతము లోపలనే కుములుచుండి హఠాత్తుగ నగ్నిపర్యతమునుండి పొంగి నిరాఘాటధాటితోఁ బ్రవహించు "లావా"వలెనున్న మీకావ్య మాంధ్రదేశమునఁ బ్రసరించి హృదయముల నుడికింపఁ గలదు.

తెనుఁగున గణింపఁదగిన గ్రంథములఁగూడ "రహి-మహి" జాబితానుండి యన్ని పదము లవిచ్ఛిన్నముగా స్వీకరింపఁ బడినవి. అట్టి లోప మొక్కఁడునులేక విమర్శకుల యెదురఁ దలయెత్తి చరింప మీ రవకాశము గలిగించితిరి. మూలేతిహాసమునఁ బదునాలుగు పేజీలున్న యితీవృత్తము గ్రహించి మూలాతిక్రమణముచేయక వీరకరుణములరెంటినే గైకొని జీవరస మొలికించి పాఠకునకుఁ బరమాణువంత వినుగుకూడఁ దోఁపకుండునట్లు రచించిన మీయద్భుతశక్తి కొనియాడఁ దగియున్నది.

ప్రొద్దుటూరు.

17-12-35.

వి. ఉమామహేశ్వరుఁడు, బి. ఏ.

గీ॥ "తెలిసె! తెలిసె! నిప్పుడు తేటఁ తెల్లమయ్యె! నేలరాడొఁ మా యన్నయ్యఁ యిల్లు గదలి
యేలపాల్గొనఁడో పృజాఁ హితములైన పనులయం"దని నామనం ఁ బునఁ దపింతు!
నా తపసు పండె! హేతు వీ ఁ నాఁడు తెలిసె! నే ననుకొను రీతిగ గుడి ఁ లోన జేవుఁ
డున్నటుల మిన్న కింటఁ గూ ఁ ర్చుండలేదు! మేలు మేలు! చిత్తోడ్గడు ఁ నేలుచుండెఁ
దివిరి స్వాతంత్ర్యరక్షణ ఁ దీక్షతోడ దుర్నిరీక్ష తేజమున శ ఁ త్రువు నెదిర్చి
పృబల శత్రు వక్పరు ఢిల్లీ ఁ పాదుషాయె యెత్తివచ్చిన తొణకక ఁ కత్తి గట్టి
ధైర్యలక్ష్మీతోడ కొలంది ఁ దండుతోడ లావు మెఱసి యసంఖ్య బ ఁ లంబుగలుగు
శత్రువీరుల గుండియల్ ఁ జలదరింపఁ జైతకాశ్వము వైరి వ ఁ యములపైన
గొరిజ మోవఁగ దుముకించి ఁ యురవడించి యొర దిగిచి కత్తి కుత్తుకల్ ఁ సరికి సరికి
నెత్తురు వసంతమాడి లో ఁ కోత్తరముగ హల్దిఘాటాదిగా సమ ఁ రాంగణముల
నిలిచి వీర విహారము ఁ సలిపి మేనఁ దొరగు రక్తముల్ జడివాన ఁ గుఱిసి రాజ
పుత్ర కాయము లొగి గాయ ఁ ములుగ మాఱఁ జెట్టునీడ సాధము ఁ గడ్డి-రొట్టెతిండి

పట్టుపాన్వై శిలాతతి! ♦ యట్టై పండి పట్టపుందేవి బిడ్డలు ♦ చుట్టుఁగొలువ
 నబ్బురంబుగఁ దాను సిం ♦ హంబువలెనె యడ్డులేని యరణ్యరా ♦ జ్వము వరించి
 యక్క రీజూచు నీవుల ♦ కాస పడక యేక్షణమ్మును స్వాతంత్ర్యి ♦ దీక్ష విడక
 చాలునని పాదుషాయె వే ♦ సారువఱకు “అన్న యక్కరు తోడఁ బో ♦ రాడుచుండె!”
 ఎల రాడొ మా అన్నయ్య ♦ యిల్లు గదలి! ఇందు కేసుమి రాడని యిపుడు తెలిసె!
 తప్పని సరిగ రాణాపి ♦ తాపసింహుఁ డిచటఁ గవిసింహమై పుట్టె! ♦ నిది నిజంబు!
 సిద్ధముగ దొడ్డ యా రాజ ♦ శేఖరుండు! ఇపుడు డీ. రాజశేఖర ♦ మే సుమండి!
 కత్తి కలమయ్య! విశ్రాంతి ♦ గాంచి శ్రమముఁ బాసి స్వీయచరిత్రము వ్రాసెననుడు!
 భావపుష్టి, పదాచితి, ♦ పద్యగతుల నితరు లేగుణముల మెత్తు ♦ రేని నేను
 మని శతపథాని పూర్వజ ♦ స్మంబులోని చర్య మఱువని జ్ఞాపక ♦ శక్తి మెత్తు!

ప్రొద్దుటూరు.

17—12—83

ఇట్ట, మెచ్చకొను

ఏ. కె. ముని.

చ॥ తెనుఁగున భారతంబు మఱి ♦ దిక్కన దాటినమీఁద నీప్రతా
 పుని చరితంబుఁ బోల్ రచన ♦ ముక్ నినుఁబోలిన సత్కవీంద్రునిన్
 గని విన దాంధ్రభూమిసుమి! ♦ గ్రంథము రెండవభారతంబె! నీ
 పు నపరతిక్క యజ్ఞవని ♦ పూజ్యులు వల్కుట తధ్యమే యగున్.
 ఉ॥ ఈయఁఖల ప్రపంచమున ♦ నందును లేనివి భారతంబు రా
 మాయణమట్టి కావ్యములు! ♦ నందలి వీరులకన్న మిన్నయై
 పాయని ధైర్యశౌర్యగుణ ♦ వై భవధూర్వహు నొక్కనిన్ మహా
 నాయకసార్వభౌము జత ♦ నంబున నిచ్చితి వెట్టి ప్రోడవో!
 గీ॥ పరమగీతా రహస్యంబు ♦ భాతి దీని ముప్పదైదుకోటులు హైంద ♦ వులు దినంబు
 భక్తిఁ బాతాయణముచేయ ♦ భరతఖండ మఖల విశ్వోన్నతైశ్వర్య ♦ మందు టరుదె!

సి. సుబ్రహ్మణ్యశర్మ.

ఎచ్చటఁ జూచినను శైలి కరము మనోహరమై యనర్గళధారా విలసితంబై బహు
 శాంధ్ర పదయంతంబై యలరారు చున్నది. చరిత్రావిషయములనింత లలితముగా వ్రాయు
 ట కదేది. అయినను గ్రంథకర్తగారు దీనిని మిక్కిలి నైపుణ్యముతో వీరరస ప్రధానముగా
 రచించి యునికి జ్ఞాపకము. “కావ్యకళానిధి” బిరుదమునకుఁ గవిగా రెంతయు నర్హులు.

ఈ గొప్పకావ్య మన్ని విధములఁ బ్రశంసనీయము. ఆంధ్రభాషాయోష కొక యనుత్తమ భాషణంబై విలసిల్లు చున్నది. గ్రంథమంతయు నొకేస్థాయిగా రసవంతముగా వ్రాయుట చాలఁగష్టము. కవిగా రతిచమత్కారముగా నిర్వహించి యున్నారు.

“విమర్శ కాగ్రసర”

నాగపూడి-కుప్పస్వామయ్య బి. ఏ.

శీతాపారాయణమునకువలె నడుగడుగునకు ద్విగుణీభూతోత్సాహంబున ధారాళ దాక్షిణ్యపాకంబునఁ వెలసిన భవదపారస్వాతంత్ర్య వీరప్రబంధముఁ బఠించి నాయనుభవించిన యానందమునకు మేరయే లేదు. అనర్గళధారాశుద్ధి గలిగి యుపమాసందర్భములఁ గాళిదాసుని దలపించుచు, నుభయభాషాప్రవేశగాంభీర్యముఁ దెల్పుటకొయన సాంస్కృతికంబుల నటనటఁ బచరింపుచుఁ దెలుఁగునుడికారంపుఁ దీయందనంబులఁ దిక్కయజ్వ కుద్దియనిపించుచు లోకజ్ఞతం దెల్పు నుడుల ననల్పంబుగఁ గురియించుచు మీకావ్యరచన మపారప్రతిభావైశద్యమును వెల్లడించినది. ఉత్తమములగు జాతీయములు జానుదెనుఁగు నుడికారములు చక్కనినానుడులు మనోహరాలంకారములు గుంపులు గుంపులై తమంత వచ్చి దూఁకినట్లు గ్రంథమంతయు రససమాకీర్ణమై శ్లాఘనీయమై యున్నది. ఈగ్రంథము భారతమునకుఁ బైచేయి. ఈగ్రంథము వ్రాసి మీరు ధన్యులై యాంధ్రలోకము ధన్యతఁ బడయఁ జేసితిరి. ఈగ్రంథముఁగూర్చి యెంతదూరము ప్రశంసించినను కొఱతయో యగును.

యస్. విశ్వనాథశర్మ,

లెక్చరర్, నైజాంకాలేజి,

ఉ॥ కాంచితి నీదుపాత్తము న ♦ ఖండపు టోపికతోడఁ బూర్తిగా
మంచిది శుద్ధి! కూర్పు కడు ♦ మంచిది! మంచిది శయ్య! పాకమున్
మంచిది! రీతియున్ మిగుల ♦ మంచిది నీకృతీయందుఁ! గాన ని
న్నించు కవీశ్వరుల్ ధర జ ♦ నితురు నూటికిఁగోటి కొక్కరై!

5-8-1935.

కాశీ-కృష్ణాచార్యులు,

శతావధాని.

మీకావ్య మిప్పటి కబ్బపుంబలుకులమ్మకుఁ గులుకుందొడవు. చూచి పరమానందము ననుభవించితిని. జాతికి వార్తకుఁ గని. సహృదయహృదయముల రంజింపఁజేయుచున్నది. మొగల్ చక్రవర్తులఁ దబ్బిబ్బుపఱచినప్రతాపసింహుని చరిత్రమును వర్ణించుటకు మిము వంటి కవిసింహులే సమర్థులు. మీ రచన నవకవుల కాదర్శకమై ముగ్ధులౌలుకు చున్నది.

ఉభయభాషాప్రవీణ జి. జాషువా.

ఆనంద మందిరి. ప్రతాపుని సాత్రముఁ జక్కఁగఁ బోషించితిరి. ఆనాయకుని వినయమును బ్రాథమ్యము నమోఘముగ వర్ణించితిరి. కాలస్థితి ననుసరించి వలయు సోదరప్రీతియుఁ బెద్దలయెడ గౌరవము నద్భుతముగ వివరించితిరి. కులగురువులగువారికెల్ల నీతిఁగఱపఁగలిగిన “భామాసాహి” శిష్యవాత్సల్యము త్యాగము వివరించునెడ నానందబాష్పముల కెంతయు నడ్డులేకపోయె. జోషీబాయి-పుధ్వీరాజు-అబ్దురహిమానుల ధీరోదాత్తతయు గుణసంపత్తియు సార్వభౌమునిముంగల జరపు సంభాషణమును క్షత్రియకులమర్యాదలకు వన్నె పెట్టుచున్నవి. అది యిది యననేల! గ్రంథమంతయు రసమున నుట్టుఁబెట్టుఁగూచున్నది. పిప్పి వెదకినను గానరాదు. కడుదీనదశఁగూడ బిడికెడు మన్నెత్తి మేవాడవీరులు మాతృభూమిని శిరసావహించి ప్రకటించిన దేశమాతృభక్తితత్పరత నిరుపమానముగఁ జిత్రింపఁగలిగితిరి.

గా. రామేశ్వరరావు.

కావ్యములలో ప్రత్యేకలక్షణములతో శోభిల్లునవి అరుదు. ఏకావ్యమును జూచినను ఒక్కఅచ్చులోనుండి తీసినకమ్మి. ఒక పోటాకు నకలు. కావ్యశిల్పమున ప్రత్యేకవైలక్షణ్యమును గలిగినవి శ్రీతిరుపతి వెంకటకవుల గ్రంథములు. తరువాత అట్టి ప్రత్యేక ప్రకాశముతో వచ్చినది ఈ ‘రాణాప్రతాపసింహచరిత్ర’ యని చెప్పిన సాహసముకాదు.

ఎంత ఛందోయాత్ర చేసినను భాషావాహిని భావవాహినితో సమగతిని ప్రవర్తించినదిగాని కుంటువడలేదు. అలయలేదు. వెనుబడలేదు.

ప్రతాపునివలెనే యీకవియు వీరవ్రతుఁడేమో యనిపించునట్లు ఎంతకాలమునుండియో అంతర్హితమైయున్న ప్రతాపవహ్ని ఒక్క-మారుగాఁ బైకుబికి వచ్చినదా యన్నట్లు నడిచినది కావ్యము. ప్రతాపుని అతని ప్రతిస్పర్థులనుగూడ సమదృష్టితోఁ గాపాడఁగలిగినది కవి మనీష. పిడికెడు మట్టిని జేకొని మేవాడవీరులు మాతృభూమిని శిరసావహించునట్లు చిత్రించిన యీకవి చాతుర్యము వర్ణనాతీతము.

18-8-34.

“కృష్ణాపత్రిక.”

బహుకాలమున కొక గొప్ప పురాణమును జూడఁ గలిగితిమి. ఈ పురాణము నిజమైన ఐతిహాసికము. ఈ గ్రంథము భారత-భాగవతాదుల సంతతిది. ఇక ముందుఁ జల్లె పల్లెయందును భారత-భాగవతములవలె దీనిని గూడఁ జౌరాణికులు జనులకుఁ జెప్పి విని పింపవలెను. తిక్కన-పోతనల నామము లెంతకాలము ఆంధ్రులందు స్మృతిపథమునందుండునో యంతకాలము మన కవిశేఖరుని నామమును స్మరింపఁ బడుచుండుఁగాక. ఈ గ్రంథ

ము భారతమున కెందును దీసిపోవనిది ఆధునికులలో నింతకన్నఁ బెద్ద గ్రంథములు (పురాణములు) వ్రాసినవారు లేకపోలేదు. కాని వానికన్న నీగ్రంథమే పూజనీయమైనది. మాతృదేశభక్తి. స్వాతంత్ర్యరక్తి, సాహసాదార్య ధైర్యకార్యోద్వృత్తి వీనిని బుటబుటయందును బద్యపద్యమందును బ్రకటించి యా యా రసములఁ జక్కఁగాఁ బోషించి యాంధులను సంతతాఖండ మృదుమధుర మధుధారాకవిత్వ రసానుమోదకులగాఁ జేసిన మనకావ్య కళానిధిగారి జన్మము ధన్యమైనది.....వీరరస మొక్కఁడే యిందు గ్రహింపఁ బడినది. అదియే మన కిప్పు డవసరమైనది. అది చచ్చుటచే మనమును జచ్చినట్లే యున్నాము. ఇక ముం దాలంకారికులు “ఏకోరసో వీరవ” యని నియమింతురుగాక.

గ్రంథమంతయు నిర్వచనమేయైనను కవిత యొక్కచోటనైనను కుంటువడక శ్రుతి కటువు జబ్బయల్లిక పులిమిపుచ్చుటకై తెచ్చుకొనిన పాదపూరణములు. ఎందును గాన రావు. బెందడి బిలుకులులేక తీర్చి మలిచిన రాశ్యతోఁ గట్టిన కవితాపుణ్యాలయ మిది. మంచి సామెత లిముడ్పఁబడియున్నవి. ప్రతాపుని గుణము లనంతములుగా వర్ణింపఁబడినవి. ఇట్టి యుత్కృష్టగ్రంథము సర్వాంధ్రలోకమందు శాశ్వతముగ నాదరణీయమై వెలయుఁగా తమని కోరుచున్నాము.

0-1-44 ఫసలీ.

“గోలకొండ పత్రిక.”

ఈకవిగారు 1900 పద్యములుగల బ్రహ్మాండమైన చరిత్రమును రచించిరి. దేశచరిత్రములలోనుండి యిదివర కెన్నడు నెవ్వరు నింత గ్రంథమును బద్యములుగ రచించి యుండలేదు. రసానుగుణవర్ణనములతోఁ బద్యములు నిర్దుష్టముగఁ జక్కని నడకతో నొప్పుచున్నవి. పలువురు తలంచునట్లు వీరిని యతిప్రాసలేమియుఁ గష్టపెట్టలేదు. శంకరకవి చెప్పినట్లందుఁ దాముతామే యుచితస్థితి వచ్చి నిలిచి కష్టపెట్టునని భయపడువారిని నవ్వుచున్నవి. కవిగారి కవితవ్వశైలి కిప్పటి ప్రసిద్ధకవులు హర్షజలరాశిఁ దేలేదరు. సంస్కృతమునుండి యాఙ్గీకరించుటకును ఇతర భాషలలోనుండి తీసి యాంధ్రగ్రంథ మార్గమునకుఁ దెచ్చుటకును జాల భేద మున్నది. రెండవది మిగులఁ గష్టము. కవిగారి నింతవఱకుఁ బ్రస్తుతింతుము.

భావనామ సం॥ర

శ్రావణ-భాద్రపదములు.

“ఆంధ్రసాహిత్య పరిషత్పత్రిక.”

ఇతర వర్ణనములతో నంతయుఁ బ్రొద్దుపుచ్చక వీరకరుణములతోనే విశేషించి గ్రంథము నింపిన యీ కవిగారిశక్తి విద్యతకవుల మనస్సును హరింపఁ జాలియున్నది. గ్రంథమంతయు మృదుమధురపదభూయిష్ఠము. ధార ధారాశము. ద్రాక్షాపాకము. శృతి నిర్దుష్టము.

పండిత సామరజనరంజకము. పూర్వకపులు భారతభాగవతాది పురాణేతిహాసములలోఁ
చరిత్రములు లిఖించియున్నారు. ఈ కవి యట్లుగాక యధునాతన చరిత్రమును వాగ్వి
యున్నాఁడు. అందును కథానాయకుఁడు హిందువైనను బ్రతివీరుఁడు యవన చక్రవర్తి
యైన యక్బరు. ఈపేరుతోపాటితని పక్షమునఁ జేరినవారందఱుపేళ్లును నిట్టి తురుష్క
భాషకుఁ జేరినవే. వీరియుద్ధము భారతాది యుద్ధములవలె నస్త్రశస్త్ర ధనుస్సాధముగాక
ప్రాకృతసాధన భూయిష్టము. ఇట్టిదానిఁ బ్రాచీనకవితాధారలో నడిపించి గ్రంథమునకు
వన్నె తెచ్చిన యిక్కవిప్రోధిమ కడుంగడు శ్లాఘ్యము. రంగారాయచరిత్రాదుల
వంటివి కొన్నియున్నను నవి యతిప్రాధములై కేవల పండితైకవేద్యములేకాని యాంధ్ర
భాషావిదుల కందఱకును సులభములుగావు. కనుక దేనజూచినను నీ గ్రంథము మిక్కిలి
కొనియాడఁ దగియున్నది. ఇట్టి చరిత్ర రచించి తన యసాధారణ ప్రతిభనేకాక దేశభక్తిని
సనాతన ధర్మతత్పరత గ్రాంథిక భాషాభిమానము వెల్లడించిన యీ రాజశేఖరముగారు
కడు ధన్యులు.

భావ. మార్గశిరము

“అభినవ సరస్వతి”

ఈ మహాకవి విద్యాశేఖరుడైన సంపన్నగృహస్థువు. అనేక గ్రంథములు రచించిన
కవిలోక శిఖామణి. గ్రంథము సర్వోత్తమమైనది. నవరత్నములను ప్రసిద్ధికలను. కాని
యిం దన్ని పద్యములు రత్నములే యనవలయు. ప్రతాపసింహుఁడు ధవబలముమాత్రము
లేకున్నను దేశాభిమానబల మపారముగఁ గలవాఁడగుటచేఁ బోరాడుచు సైనికుల కుత్సా
హము గలిగించుచున్న తావులకగల పద్యములఁ జదివినచో దుఃఖాశ్రుబిందు సందోహము
ప్రవాహరూపము దాల్చుకపోదని మా విశ్వాసము. ఉదాహరింతమని యేభాగమును జది
విన నందొక్క పద్యమైన వదలఁ దరముగాదు. ఏభాగము చూచిన యతిప్రాసములకై
కక్కురితిపడిన జాడ గానరాదు. శైలి గంగాప్రవాహమువలె నున్నది.

ఆషాఢ బంగలు

“త్రైలింగ”

టాడ్డుదొర గ్రంథము పూర్ణ చరిత్రాత్మకము. ఆ బంగారమున కీకవి సువాసన
యబ్బించినాఁడు. కవీశ్వరుఁడు ప్రతాపుని ప్రతాపము నుగ్గడించుటలో వైరివీరుల విశేష
మును మఱవలేదు. అక్బరు ముఖ్యమంత్రి “యబ్దురహిమాను” శీల మప్రతిమానము.
అతఁడు మహాత్ముఁడేసరి. యజమానినే ఢిక్కరించి ప్రతాపుని సర్వస్వతంత్రునిఁజేసిన నిరు
పమానశాంతచిత్తుఁ డీయబ్దురహిమాను. భామాసాహి శీలము ప్రతాపసింహుని శీలమున
కెనయనఁ దగును. కవిత్వము కేవలము భావ ప్రధానమైనదేకాక ఘట్ట-ఘట్టమును గర్ణ

రసాయనంబై యనర్గళధారా ప్రవాహ పరిపూర్ణంబై మృదుమధుర పద భూయిష్టమై
శైలి శ్లేష-ప్రసాద మహిమలఁ జెన్నొందుచు యుద్ధపుఁబట్టుల దిక్కన-సోమయాజిశైలిని
దలపించుచుఁ గొన్ని యెడలఁ బోతన-కంకంటి పాపరాజప్రధానుల స్మరణకుఁ దెచ్చుచున్నది.
పస్త్రతాంధ్రకవికుంజరులలో నీ కవి యసమాన విఖ్యాతి వహించి యున్నాఁడు.

శ్రావణ శుశులు.

“కామోదకి”

నీరి కృతులు దిగంత విశ్రాంత కీర్తివహించి జయపతాకము నెలకొలిపినవి. కవికుల
కోటిలో వీరి కగ్రతాంబూల మియక తప్పదని “ధంకా” వాయించినది వీరి “రాణా
ప్రతాపసింహ” చరిత్ర. ఈగ్రంథ ప్రాశస్త్యము వివరించి చెప్పఁదలచిన నీగ్రంథమంత
గ్రంథము వ్రాసినఁగాని తేటపడదు. ఏ యే సమయమం దే యే పదము ప్రయోగించిన
రస ముట్టిపడునో యా యా సమయమున నా యా పదమునువాడి జలిబిలి ముద్దుపలుకుల
తో, ధారాశమైన ధారతో, లలితములైన పదములతో, సరళమైన శైలితో, గ్రంథమంతయు
నొకే తీరున నడిపించిన వీరి యద్భుతశక్తి సంశ్లాఘ్యము. ఆంధ్రులపాలిటి కల్పవృక్ష మిది.
కవిత్రయము వారు భాషా గురువులై యాంధ్రకవిత్వమునకు మార్గదర్శకులై నట్లు నవీన
ప్రబంధములకు వీరు మార్గదర్శకు లగుచున్నారు.... . వేయేల! యీ గ్రంథము వ్రా
యునపుడు వీరే రాణాప్రతాపసింహులై రో, రాణాప్రతాపసింహుఁడే కవిసింహులగు వీరి
రూపముఁ దాల్చెనో యనిపించినది. అరుగరాచిన కొలంది పరిమళ మతిశయించు శ్రీగంధపుఁ
జెక్కవలె నీగ్రంథము చదివినకొలంది నమృతరస మొలుకు చున్నది. ఈగ్రంథము మహా
భారతమువలె నైతిహాసికు లితిహాసమనియుఁ గవి వృషభులు మహాకావ్యమనియు శ్లా
ఘింపవలెను. అన్ని గ్రంథము లొకయెత్తు. రాణాప్రతాపసింహ చరిత్ర మొక్కయెత్తు.
ఆంధ్రభాషా రామామణి కిది శిరోభూషణము. ఆంధ్రవాఙ్మయక్షేత్రమున ఫలించిన పారి
జాతము. ఆంధ్రలోకమున నవతరించిన మహారత్నము. రాజశేఖరు నింట వెలసిన వాగ్దేవి.
కవి గావించిన యాంధ్రసారస్వతకృషినుండి యుద్భవించిన యమృతకలశము.... .
ఓమహాకవి!

గీ! నీదు కావ్యంబునం దెంత ✦ నిగ్గు గలదో! వ్రాయుచో భారతం బంత ✦ గ్రంథ మగును!
సారమును గాంచఁ గొన్ని వ ✦ ర్షములు పట్టు నన్న! దీని గుణంబెన్న ✦ నలవియగునె!

నూజివీడు.

“వై జయంతి”

.... ఈ వీరచూడామణి (ప్రతాపసింహుడు) భారతీయులకు నిత్యోపాస్యుడు. ఈతని యుద్ధాత్మచరిత్రము నిరంతరపారాయణయోగ్యము. వస్తు గౌరవమునను గ్రంథవిస్తృతిని యీకాలమున వెలువడుచున్న కావ్యములలో దీనికి మహత్త్వము సమధికమై యొప్పినది.

ఈ కవి వీరసత్త్వ సంపన్నుడు. ఈయన కృతులు వీరరస ప్రతికృతులు. వీరవచన గాఢ వీరసత్త్వ ని హృదయమునకు సాక్షాత్కారము నొసఁగి వీరరస ప్రవాహినులగు పృథుల కావ్యములై వెలసినవి. ఇట్లు అగ్గలించిన అలవాటునను పెంపుగనిన నేరుపునను, చేయి వడిదిరిగిన యీయన నేడు రచించిన యీ రాణాప్రతాపసింహచరిత్రమీయన రచనములకు మేల్బొంది. దీనిని వెలయించి యిపు డీయన కావ్యకళానిధియైనాడు. ఈయఖండ కావ్యమున కవితాసామగ్రి గ్రంథకర్త సామార్థ్యమున కుద్దిగ నున్నది. ఈ గ్రంథమున కవితా సామగ్రికిఁ గొంతయేలేదు. ఉపమాలంకారము లిం దసంఖ్యముగఁ గలవు. వానిలోఁ బెక్కింటి కపూర్వతయు నబ్బినది. గ్రంథమున నవిరళముగనున్న నవ్య కల్పనములు గ్రంథకర్త కల్పనా కౌశలమునకుఁ జక్కని తెలివిడి. కవితాధార ఉత్కూలముగఁ బొంగిన వర్ణాకాలమునందలి మహానదీ ప్రవాహమువలె నిరాఘాటముగ పరువులు వాడుచుండును. అందండు దానఁ బూర్వకపుల ధోరణియు పొడకట్టు చుండును.

*

*

*

కవి తనస్వతంత్రశక్తి నన్నింటను గనబఱచినాడు. అది యిందలి విశేషము. ఇట్టి గ్రంథములు కేవల చరిత్రాత్మకములు వీరరస ప్రధానములు నయినవి ఆంధ్రవాఙ్మయమునకుఁ గొత్తలు. వెనుకటివారి కట్టివానిపయి రుచి పుట్టినదికాదు యే యిద్దఱు-ముగ్గురకొత్తప్ప. నేటివారిలోఁ గొందఱు కట్టి రచనములు గిట్టినను అఖండత అవునుగాని దయిపోయినది. అఖండముగ నట్టి గ్రంథములఁ బెక్కింటిని రచియించి యాంధ్రమున కర్పించిన యాతఁ డిప్పటి కీరాజశేఖరకవియే కనుపించునది. ఈయన రచనములవలన నాంధ్రసాహిత్యము బలుపుఁ గనినది. దీనికై యీకావ్యకళానిధి నెంత కొనియాడినను దీఱదు.

డిసెంబరు 1934.

“భారతి”

౧౬

కావ్యకళానిధి, కవిసింహు డి అనధానిపంచానన,
దుర్భాక రాజశేఖరశతావధాని.

విషయ సూచిక.

ప్రథమాశ్వాసము.

విషయము.	పుట.
భారతదేశముపై మహమ్మదీయులదాడి.	3
దూలారావు యుద్ధము.	12
గజనీమహమ్మదు దండెత్తి వచ్చుట.	12
ఘోరీమహమ్మదు దండెత్తి వచ్చుట.	6
సంయుక్త స్వయంవరోత్సవము.	8
చిత్తూరు మొదటి ముట్టడి.	11
హమీరుసింహుని పరిపాలనము.	14
కుంభుడు మేవాడదేశము నేలుట.	15
మేవాడదేశముపై బేబరు దండెత్తి వచ్చుట.	17
చిత్తూరు రెండవ ముట్టడి.	19
కన్హవతీదేవి పంపిన తోరమును హుమయూను గ్రహించుట.	21
హుమయూను రాజ్యాభివృద్ధిం దగుట.	25
అక్బరు జననము.	27
హుమయూను మఱిల రాజ్యము గ్రహించుట. అక్బరు పట్టాభిషేకము.	29
అక్బరు దిగ్విజయములు.	30
చిత్తూరు మూడవ ముట్టడి.	32
ఉదయసింహుఁ డుదయపురముగట్టి కాపుర ముండఁడు.	36
ఉదయసింహుఁడు జగమల్లుని రాజాచేయఁ గోరుట.	39
ఉదయసింహుఁడు దివంగతు డగుట.	41
గులంబాకృష్ణసింహుఁడు జగమల్లుఁడు పట్టధన్యుఁడగుట నశుమతింపకపోవుట.	43
కృష్ణసింహుఁడు శోపాద్దీపితుం డగుట.	45
కృష్ణసింహుఁడు సింహాసన మధిష్ఠింపుమని ప్రతాపసింహు నర్థించుట.	46
ప్రతాపసింహుని పట్టాభిషేకమహోత్సవము.	49
ప్రతాపసింహుని సాగరసింహుఁ డాత్మీయించుట.	50
కృష్ణసింహుఁడు సాగరసింహునకు హితము నుపదేశించుట.	51
సాగరసింహుఁడు ప్రతాపసింహుని నిలువరించుట.	55
ప్రతాపసింహుఁడు సాగరసింహుని దేశము వీడిపోమ్మని యాహ్వానించుట.	57
ప్రతాపసింహుఁ డనుచులఁగూడి 'అహీరియా' వేటఁడు బోవుట.	68

ద్వితీయాశ్వాసము.

ప్రతాపసింహుఁడు నూత్తుని రాజధాని కంపుమని కృష్ణసింహు నర్థించుట.	60
కృష్ణసింహుఁడు యుగాదికానుకలు శానిగెచ్చుట.	61

విషయము.	పుట.
ప్రతాపసింహుడు వేటకు వెడలుట.	62
రాజపుత్రుని నైవేద్యము భయమునకు వరాహము వచ్చుట. ప్రతాప-నూ క్తులు వానించుట.	64
కృష్ణసింహుడు నూత్తునకు బుద్ధిచెప్పుట.	65
నూత్తుఁ దవినయము చూపుట.	66
ప్రతాపసింహుడు కృష్ణసింహునకుఁ గోపాపశమనము చేయుట.	67
హరభట్టు నూత్తునకు నీతి గఱపుట.	68
ప్రతాపనూత్తులు పోరయత్నించుట. హరభట్టారకుఁ డాత్మార్పణము గావించుట.	69
ప్రతాపసింహుడు నూత్తుని దేశభర్తృత్వము గావించుట.	71
ప్రతాపసింహుఁ డనుచుఁబోతఁ గర్తవ్య మాలోచించుట.	72
కృష్ణసింహుడు తన విశ్వయము నెఱింగించుకొనుట.	77
భానుసింహుడు తన నిర్ణయము బెల్లుపుట.	78
మనస్సింహ-శ్యామసింహుల యభిప్రాయము.	79
తేజసింహుడు తన తెరం గఱింగించుట.	80
రామచంద్రదేవుడు తన మనోగతము తెలియఁజేయుట.	82
భీమచాందు తన సాయము వివరించి చెప్పుట.	83
ప్రతాపసింహుని నిర్ణయము-నిబంధనములు.	85
మేవాడ దేశమంతయుఁ బాడువడి యరణ్యముగ మారట.	88
అక్కరు రణస్తంభపురదర్శము గొనుట.	89
అక్కరు ఘూర్జరదేశము జయించుట.	90
అక్కరు పొగదేశము జయించుట.	91
అక్కరు-మానసింహుల మంత్రాంగము.	92
అక్కరు చక్రవర్తికి మానసింహుడు మనస్తాపాపశమనము చేయుట.	95
మానసింహుడు ఘూర్జరమునకు వెనుకలుట.	96
మానసింహుడు ప్రతాపసింహుని దర్శించుకొనుట.	97
ప్రతాపసింహునితో మానసింహుడు సంధిమాటలు జరుపుట.	99
కృష్ణసింహుడు మానసింహు నధిక్షేపించుట.	109

తృతీయాశ్వాసము.

అక్కరు మేవాడపై నైవేద్యముల వంపుట.	115
హర్షిఘాటు కనుమవర్ణనము.	116
మానసింహుఁ డనుచులను హర్షిఘాటుకనుమఁ జొర నియోగించుట.	117
కృష్ణసింహుడు కనుమ శాక్రమించుట - యవనులు రాత్రి డండు విడియుట.	118
రాజపుత్రుని నైవేద్యము లెదిగివచ్చి హర్షిఘాటుకనుమఁ జేరుట.	121
నూర్యోదయము.	123
ప్రతాపసింహుడు నూర్యోపాసనము చేయుట.	124

విషయము.	పుట.
ప్రతాపసింహుఁ డనుచరులతోఁజేయు యుద్ధప్రశంస.	125
ప్రతాపసింహునితోఁ గృష్ణసింహుఁడు తన పట్టదల నెఱింగించుకొనుట.	126
తేజసింహుఁడు తన కక్తి యుక్తు లెఱింగించుకొనుట.	127
భీమచాందు పరాక్రమవాక్యములు.	128
మొగలు సైన్యములు యుద్ధమున కాయత్తమగుట - ప్రతాపసింహుఁడు యుద్ధసన్నద్ధుఁడగుట.	129
ప్రతాపసింహుని విషాదము.	131
ప్రతాపసింహుఁడు పై న్యాధిపతుల యుద్ధమునకుఁ బురికొల్పుట.	133
రాజపుత్ర సేనాధిపతులు యువనసేనలను దాఁకుట.	134
ఖేల్వాపతి-యబ్దుర్ గహీమానుతోఁజేయు యుద్ధము.	136
తేజసింహుఁడు యువన సైన్యముపైఁబడి ధ్వంసముచేయుట.	137
కృష్ణసింహుఁ డాసఖ్ ఖానుపైఁ గవియుట.	138
ప్రతాపసింహుడు తోడరమ్ముల పైన్యములనుదాఁకి చీకాకు గావించుట.	139
శ్యామసింహ-ఖాసింఖానుల యుద్ధము.	141
భానుసింహుఁడు యువన సేనలను దాఁకుట.	142
రామచంద్రదేవుని యుద్ధము.	143
ఖండేరావు యుద్ధము.	144
బేడ్లా-గోపేరియా ప్రభువుల యుద్ధము.	"
భిల్లలు యువనులతోఁజేయు యుద్ధము.	145
మధ్యాహ్నవర్షము - మానసింహుఁడు పిఠంగులు వేల్చిపించుట.	146
చంద్రభట్ట రాజపుత్రులను కబోదేరికము కలిగించుట.	147
తేజసింహుఁడు విజృంభించి పిఠంగులపై నేగుట.	151
తేజసింహునకుఁ గృష్ణసింహుఁడు తోడగుట.	"
యువన సేనాపతు లొమ్మమ్మడి రాజపుత్ర సేనలఁ దాఁకుట.	153
ప్రతాపసింహుని ద్వితీయ యుద్ధము.	155
యువనులవారణబలముతో రాజపుత్రులకైన యుద్ధము.	157
భీమచాందు యుద్ధము. బుడుతకీమలు పిఠంగులు వేల్చుట.	158
ఖండేరావు యుద్ధము.	159
భానుసింహ-పిఠంగుల యుద్ధము.	160
రామచంద్రదేవుని ద్వితీయ యుద్ధము.	162
శ్యామసింహుల యుద్ధము.	163
ఖండేరావు రణరంగమునఁ గూలుట.	164
చంద్రభట్టారకుఁడు యువనులపైఁ గవియుట.	165
తేజసింహుని మూడవ యుద్ధము.	166
తేజసింహుని నిర్యాణము. ప్రతాపసింహుఁడు విజృంభించి యువన సైన్యముఁ దాఁకుట.	170
ప్రతాపసింహుఁడు మానసింహ-గణిములఁ దగులుట.	172

విషయము,	పుట.
రంగరంగము వీడిపోవు ప్రతాపసింహుని యవనసేనాధిపతులు వెన్నంటుట,	176
మాత్తుడు ప్రతాపుని మన్నన వేడుట,	177
చైతన్యము వీరస్వర్గమున కేగుట,	180
మాత్తుని దండిపవలదని యబ్బూరహిమాను వాదించుట,	181
బదోని డిల్లీకి వెళ్లి పాదుషాకు యుద్ధఫలముఁ బెలుపుట,	182
అక్కరు మానసింహునితో నియ్యోక్తు లాడుట,	183
చతుర్థాశ్వాసము.	
ప్రతాపసింహుడు వీరస్వర్గమునకేగిన సామంతులఁగూర్చి యాలోచించుట,	185
ప్రతాపసింహుడు సేనాధిపతుల సత్కరించుట,	187
మాత్తుడు ప్రతాపసింహుని జేరవచ్చుట,	188
ప్రతాపసింహుఁ డనుచరులతోఁ గర్తవ్యము నాలోచించుట,	„
రెండవసంవత్సరము యుద్ధము.	191
కుంభకోణియకు యుద్ధము.	191
ప్రతాపసింహుఁడు చేవంచాదుర్గమును జేరుకొనుట,	193
చంద్రభట్టారకుఁడు భానుసింహునకుఁ దోడుపడుట,	194
మానసింహుఁడు “ధర్మేతి-గోకుండా” దుర్గమును జేరుకొనుట,	195
పరీదుఖాను ప్రతాపసింహునితోఁజేయు యుద్ధము.	„
అక్కరు కైలావారా సీమయందలి ఫలవృక్షములు గొట్టించుట,	197
ప్రతాపసింహుఁ డనుచరులకు ‘దోనా’ పంచిపెట్టుట,	199
యవనసైన్యములు మేవాడపై నెత్తివచ్చుట,	200
దేవేరీయుద్ధము.	201
ప్రతాపసింహుఁడు యుద్ధరంగమువీడి కైలగుచు కరుగుట,	204
పాటేశ్వరి ప్రతాపసింహుని విచారమునకుఁ గారణ మడుగుట,	207
పాటేశ్వరి ప్రతాపసింహునకు కణిత్సాహము గలిగించుట,	209
యవనుల నోడించి రాజపుత్రులు ప్రతాపసింహునిఁజేరుట,	211
భిల్లుఁడు డిల్లీపురమున కరుగుట,	212
అక్కరు డిల్లీపురము నలంకరింపఁ జేయుట,	213
అక్కరు సభా-భవనము.	214
అక్కరు కొలువుఁగూటమునకు వచ్చుట,	220
అక్కరు పృథ్వీరాజునకు బదులు చెప్పట,	224
పృథ్వీరాజు మానసింహుని మాటలను ఖండించుట,	225
పృథ్వీరాజు భిల్లుని దోడ్కొని యింటి కరుగుట,	227
అబ్బూరహిమాను పృథ్వీరాజును దర్శింప వచ్చుట,	228
భిల్లుఁడు డిల్లీపురమునుండి వచ్చుట,	232

విషయము.	పుట.
ప్రతాపసింహునకు ధీల్లినందివచ్చిన శిఖ.	233
కృష్ణసింహుఁడు ధీల్లీ శిఖను గొనియాడుట.	240
పంచమాశ్వాసము.	
యవనులు రాజపుత్రుల దుర్గములను గొనుట.	243
సూర్యమహల్ దుర్గ యుద్ధము.	244
యవనులు భీమదర్శమును మాట్టడించుట.	245
పాక్షేశ్వరి తన భర్తనుగూర్చి భిల్లు నడుగుట.	247
ఏకలింగేశ్వరాలయ వర్ణనము.	250
ప్రతాపుపసింహుఁడు దేశత్యాగముచేయఁ దలఁచుట.	251
ప్రతాపసింహు ననుసరింతునని కృష్ణసింహుఁడు చెప్పుకొనుట.	256
ప్రస్థియా - ప్రయాణము - భామాసాహి మేవాడకు వచ్చుట.	261
భామాసాహి ప్రతాపసింహునకు ధర్మోపదేశము చేయుట.	264
భామాసాహి ప్రతాపసింహునకు రాజనీతి నుపదేశించుట.	266
భామాసాహి రాజపుత్ర నైనికులను బురికొల్పుట.	268
రాజపుత్రులు భీమచాంగు నివాసమునకు వచ్చుట.	270
రాజపుత్రనైన్యములవచ్చి ప్రతాపసింహునిఁ జేరుట.	"
ప్రతాపసింహుఁడు యుద్ధసన్నద్ధుఁ డగుట.	271
పాక్షేశ్వరి - ప్రతాపుని విజయయాత్రకుఁ బంపుట.	272
దేవరీదుర్గ ద్వితీయయుద్ధము.	273
కుంభకోమియరు దుర్గమును జేకొనవలెనని ప్రతాపసింహుఁ డాలోచించుట.	276
అక్కరుసార్వభౌముని విషాదము.	"
మానసింహుఁ డక్కరునకు మనస్తాపోప శమనము చేయఁబూనుట.	280
అబ్దురహిమాను ప్రతాపసింహుని గుణములఁ గీర్తించుట.	282
మానసింహుఁడు యవనసభను దృఢీకరించి మాటాడుట.	285
పృథ్వీరాజు మానసింహు నధిక్షేపించుట.	"
అక్కరు శాంతిపంచమును పలుకుట.	287
అక్కరు నిర్ణయమును మానసింహుఁడు సమ్మతించక పోవుట.	288
అక్కరు మానసింహుని శాంతింపఁ జేయుట.	289
రాజపుత్రులు మఱిలఁ దమదుర్గములను బిచ్చుకొనుట.	290
ప్రతాపసింహుఁడు మాల్వరమును గొల్లగొనుట.	"
స్వాతంత్ర్య దినోత్సవము.	291
ప్రతాపసింహు డింద రనుచరులను సత్కరించుట.	293
భామాసాహి ప్రతాపసింహు నాశీర్వాదించుట.	29
ఉపసంహారము.	296

గ్రంథమునందలి పాత్రములు.

ప్రతాపసింహుడు = మేవాడేశప్రభువు. కథానాయకుడు.

ఉదయసింహుడు = ప్రతాపసింహుని తండ్రి.

సూక్తుడు-సాగరుడు-జగమల్లు = ప్రతాపసింహుని యనుజులు.

కృష్ణసింహుడు = సలుంబ్రాధీశ్వరుడు-ప్రధానమంత్రి-సర్వసైన్యాధీశ్వరుడు.

హరభట్టారకుడు = ప్రతాపసింహుని పురోహితుడు-కులగురువు.

చంద్రభట్టారకుడు = ప్రతాపసింహు నాస్థానకవి-వీరుడు.

[తుడు.

రామచంద్రదేవుడు. (కుమారుడు ఖండేరావు) గ్వాలియరురాజు = ప్రతాపసింహు నాశ్రీ
భేల్వాపతి = చోండావద్వంశజుడు. సామంతనృపుడు.

భానుసింహుడు = సో నెగుట్టమహీపతి. ప్రతాపసింహునకు మామవరుసవాడు.

తేజసింహుడు-మనస్సింహుడు-శ్యామసింహుడు-దూడాసింగు-

బేడ్లా-కొటేరియానృపులు-షాపురాబు నేరాధీశ్వరులు-దుర్జయుడు-

హరిదాసు-ముకుందదాసు-

...

...

...

} సామంతనృపులు.

అమరసింహుడు = ప్రతాపసింహుని ప్రథమపుత్రుడు.

పాతేశ్వరీదేవి = ప్రతాపసింహు నర్ధాంగలక్ష్మి-పట్టచుహిషి.

భీమచాందు = శబరలోకసార్వభౌముడు. ప్రతాపసింహుని మిత్రుడు. స్వతంత్రుడు.

భిల్లుడు = సేవకుడు.

అక్కరు = మోగలుచక్రవర్తి. ఢిల్లీ శ్వరుడు.

సలీము = అక్కరు కుమారుడు-యువరాజు.

మిర్జా అబ్దురహిమాను (ఖాన్ ఖాన్) = అక్కరు ప్రధానామాత్యుడు.

హరివిజయసూరి = జైనుడు-అక్కరు గురువు.

పథ్వీరాజు = అక్కరు నాస్థానకవి-సేనాధిపతి.

ధనసేనుడు = గాయకసార్వభౌముడు.

భగవాన్ దాసు-కున్వార్ మానసింహుడు-తోడరమల్లు-వీరబలుడు-

రాయసింహుడు-రాయశీలుడు-అబ్దుల్లా-షాబాజుఖాన్-అసఫ్ ఖాన్-

ఖాసింఖాన్-మహబత్ ఖాన్-ఫరీదుఖాన్-ఫయాజి-

} మోగలు

} సేనాధిపతులు

అబుల్ ఫజల్-ఫెరిస్తా-బదోసీ-సూరిదాసుఅబ్దు-స్సమాద్ = కవులు, చరిత్రకారులు, చిత్ర

కారులు.

(శ్రీ)

కామేశ్వరై నమః.

రాజాప్రతాపసింహచరిత్ర.

పూర్వపీఠిక.

నాథాబ్జభవాదులెవ్వని మృను ♦ శ్రీపాదపంకేరుహ.
ధ్యానానందరసాబ్ధిఁదేలి కృతకృ ♦ త్యత్వంబుఁ బ్రాపించుచు;
దా) నీహార నగాత్మజాప్రియుఁడు ని ♦ త్యానందుఁ జారోగ్యవి
జ్ఞానశ్రీ లిడి చంద్రశేఖరుఁడు వి ♦ శ్వంబెల్ల రక్షించుతన్.

1

సీ॥ అబ్జాతనయనుని ♦ యత్తవారితై న కలశసాధోరాశి ♦ గర్భమందు
వజ్రమాక్తికపంక్తి ♦ పరువని పరుపులై తేజరిల్లెడు మణి ♦ ద్వీపమందు
రవిరశ్మి నింత చొ ♦ రంగనీని కదంబ తరురాజవనము మ ♦ ధ్యంబునందుఁ
బ్రాభాతసూర్యప్ర ♦ భాభాసమానమా చింతామణి భద్ర ♦ సింహపీఠిఁ

గీ॥ ద్రిదిశకోటి కిరీటసం ♦ దీప్త రత్నరాజి నీరాజిత పదాబ్జ ♦ యై జగంబుఁ
బాలనమొనర్చు మాయమ్మఁ ♦ బ్రస్తుతింతు రమ్యగుణధన్య శైలాధి ♦ రాజకన్య. 2

సీ॥ పుంజీభవించి యు ♦ ప్పొంగి శైలములు శృంగములెత్తి దివిని బ్రా ♦ కంగఁజనిన,
రంగదుత్తుంగ త ♦ రంగసంఘములతో నీరధి కలఁగి ఘూ ♦ ర్ణిల్లుచున్న,
హోమకుండముల న ♦ హోరాత్రముల నూర్ధ్వశేఖల నన్ని తపంబు ♦ సేయుచున్నఁ,
గులశైలములు పెల్ల ♦ గిలఁ బ్రభంజనుఁడు జృంభించి భీకరధాటి ♦ వీచుచున్న,

గీ॥ శబ్దగుణరూఢి నవ్యయ ♦ సరణి నభము విష్ణుపదమై తనర్చిన, ♦ వీసమైన
నేజనని శక్తిమాహాత్మ్య ♦ మెఱుంగ; వట్టి భవుని కొమ్మను మాయమ్మఁ ♦ బ్రస్తుతింతు.

సీ॥ ఏమహామహుఁడు సం ♦ స్కృతపాండితిని గొప్పపర్వతంబని నుతుల్ ♦ వడయఁగలిగె!
నేఘనుం డాంధ్రమం ♦ దెల్లపండితులచే దిగ్దంతియనుచుఁ గీ ♦ ర్తింపఁబడియె!
నేసగ్గుణార్ణవం ♦ డెల్లెడఁ దర్కసింహుఁడటంచుఁ బెనుకీర్తి ♦ నొందఁగలిగె!
నేకళావిదుఁడు వై ♦ యాకరణుల నిట్టి ఘనుఁడు లేడనుచు వి ♦ ఖ్యాతిఁగాంచె!

- గీ॥ సట్టి కందాళ్లవంశ సు ♦ ధాంబురాశి చంద్రుడైన దాసాచార్య ♦ సత్తముండు
గురుడు దైవంబు; తత్పాద ♦ సరసిజములు స్వాంతమున నెంచువాడ న ♦ పారభక్తి. 4
- మ॥ తననాథుం డొనరించు సత్కృతుల కు ♦ తాహమ్మునన్ దోడుసే
యను గాంక్షించి సహస్రహస్తముల శి ♦ ష్యశ్రేణిఁ బోషింపనే
ర్చిన మత్సంగు మానినీతిలక మా ♦ “శ్రీరంగమాంబా మహా
జననీరత్నము.” గొల్తు నెల్లప్పుడు సా ♦ త్మ దిందిరాదేవిగన్. 5
- మ॥ తనసౌజన్యము సజ్జనుల్ పొగడ ని ♦ త్యంబున్ సదాచార వ
ర్తన మొప్పార, గురుండు దైవమగుచున్ ♦ బ్రహ్మాపదేశాది సా
వనకృత్యంబులు నాకొనర్చిన ఘనున్ ♦ బ్రఖ్యాతచారిత్ర మ
జ్జనకున్ వెంకటరామయార్య మదిలో ♦ సద్భక్తి భావించెదన్. 6
- గీ॥ “మాతృదేవోభవ” యటన్న ♦ మహితసూక్తి మఱువరానిది; నిరతము ♦ మజ్జననిని
దొడ్డముత్తైదువను మన ♦ స్తోయజమునఁ గొలిచెదను సుబ్బమాంబ స ♦ ద్గణకదంబు. 7
- మ॥ నను గారామునఁజేర్చి యాంధ్రమున ‘నో ♦ నామాలు’ మెట్రిక్యులే
మనుపై నాంగ్లము నేరిపించి తనదా ♦ సర్వస్వ మర్పించి పెం
చిన కారుణ్యరసార్ద్రమానసుడు మా ♦ చిన్నయ్య ‘సంజీవరా
యని’ దుర్భాకకులాబ్ధిసోముని మదిన్ ♦ ధ్యానింతు నెల్లప్పుడున్. 8
- గీ॥ భారతీనాథు నపరావ ♦ తారములనఁ గావ్యజగము సృష్టించి లో ♦ కములు మనువు
నన్నయాది కవీంద్ర మం ♦ దారతరుల నాంధ్రభాషాగురుల నిత్య ♦ మభినుతింతు. 9
- గీ॥ ప్రకృతితత్త్వరహస్య స ♦ ర్వస్వ మెఱిగి నవనవోన్మేషమైన ప్ర ♦ జ్ఞయుఁ దనర్పఁ
గృతులు విరచించి లోకోప ♦ కృతులు పెంచు నార్యకవికోటి నిత్యవి ♦ ద్యాధిగణము.
- గీ॥ నూతనోజ్జ్వలమిచ్చు ప్రా ♦ భాత దక్షిణానిలము సోకఁగా మేడ ♦ పైన “టాడ్డు”
దొర రచించు రాజస్థాన ♦ చరిత్ర మెత్తి యొక్కనాడేను జనువుచు ♦ నున్నయప్పుడు.”
- సీ॥ సంస్కృతాఖండ భా ♦ షాకావ్య సాహిత్య సామ్రాజ్య సర్వస్వ ♦ చక్రవర్తి,
యఖిలాంధ్రభాషా మ ♦ హాకావ్యవిరచన వ్యంగ్యవైభవ ఘట్ట ♦ భద్రకీర్తి,
బహుళవిద్వద్బృంద ♦ పరిషదర్చిత పుష్ప మాలా మనోహర ♦ మహితమూర్తి,
తేజంబునెఱపు జ్యోతి ♦ తిశ్శాస్త్రవిద్యాంగనా నవ్య రుచిర భా ♦ వానువర్తి,
- గీ॥ శత శతవధాన హర్షితా ♦ స్థాన దత్త కనక జయఘటికా సింహ ♦ కంకణ రవ
ముఖరితాశాంతసద్యశః ♦ పూర్తి సుకవి సింహాబిరుదుండు వెంకట ♦ శేషశాస్త్రి; 12

క॥ చనుదెంచి నన్నుగని వందనమని వచియించి నిలువఁ దమ్ముడఁ తార
మ్మని కౌగిటఁజేరిచి చెంతను నేఁగూర్చుండుమన నఁ తఁడు కూర్చుండెన్. 13

గీ॥ స్వాంతమునఁ బొంగి పొరలెడు ధర్మభరము వికసితఁ ధముఖాబ్జములపైన ధ వెల్లివిరియ
మాటలాడితి మలపును ధ మలపులేని కుశల సంప్రశ్నములఁగూర్చి ధ కొంతతడవు. 14

చ॥ చిటునగ వాస్యసీమ వికఁ సింపఁగ వెంకటశేషశాస్త్రి “సో
దర! మును నన్నయాది కవి ధ తల్లజు లెల్లపురాణసంతతుల్
సరస పదార్థ భావ గుణ ధ సంభృతమై తగు మంచి శైలిలో
విరచన చేసియుండి రవి ధ విశ్వజగన్నుతమై తనర్చెడున్. 15

క॥ పిదపఁ బురాణాంతర్గత విదిత వివిధకథలు గొనుచుఁ బెద్దన్నాగుల్
పదునెనిమిది వర్ణనములు గదియించి రచించి రఖిల ధ కావ్యశ్రేణుల్. 16

ఉ॥ కాలము కొంత యిప్పగిదిఁ ధ గావ్యయుగంబుగ సాఁగె; దానిలోఁ
బూలవనంబు లయ్యమృత ధ పుణసెలయేఱులు నిగ్గుటాణి ము
త్యాలబెడంగు మేల్గొడుగు ధ లచ్చపు వెన్నెల సోగలో యనన్
జాలిన మేటికావ్యము లఁ సంఖ్యముగా జనియించె ప్రేల్మిక్షిన్. 17

ఉ॥ ఆవలఁ గొన్ని నాళ్లరుగ ధ సంతట సంతట సారవంతమా
త్రోవలు తప్పి కాంతి చెడి ధ దుర్గమ దుర్గములట్లు భీకరా
శీవిషమున్న వేటికల ధ చెల్వినఁ గాననరాజి మాడ్కిఁ గా
వ్యావళులున్ వికాసగుణ ధ మంతయుఁ గోల్పడె బీడువోవుచున్. 18

క॥ పెక్కామడ కొక్కఁడుగా నక్కడలిని గల్లు దీవు ధ లట్టులు కెఱల్
చక్కఁగ లిఖించు వార్గల రికాఁలంబునను నొక్క ధ రిగువురు పెద్దల్. 19

మ॥ ప్రతిభాపూజ్యులు వారువ్రాసిన మహా ధ గ్రంథంబు లశ్యంత పు
ణ్యతమంబుల్ గద! వానిఁ నట్లునిచి య ధ న్యగ్రంథముల్ చూచినన్
మిత్రయో మేరయో యేమనన్ వలయు! స్వా ధ మీ! వద్దు చాల్ చాల్ సర
స్వతికిన్ వాఁతలు పెట్టిన ట్లలరుఁ ‘బా ధ పం శాంత’ మిప్పట్టునన్. 20

చ॥ యతులు వనాశిఁ, బ్రాసములు ధ నాయుధశాలల, లక్షణంబు ల
శ్వేతతి, రసంబు వైద్యుకడఁ; ధ బాకము వంటలలోన, నయ్యలం
కృతులు పడంతులగు, మఱి ధ రీతులు రోతల, శయ్య మేడ, ని
ట్లతికిన కావ్యముల్ గనిన ధ నయ్య! యొడల్ దహియించినట్లగున్. 21

శా॥ ఈవిన్నాణము లెన్నియేని గల వా ధి యీ యంశముల్ కొంతమే

లై వర్తించు ముసల్లపండువది ముం ధి దైయున్నదన్ మాడ్కిఁజె

లై వ విశ్వం బగలించుచున్నయది యా ధి హా! గ్రాంధికగ్రామ్య భా

షావాదంబు ఊణఊణంబునకు హే ధి చ్చౌ జొచ్చె నీవేళలో.

22

గీ॥ దేశమంతటఁ బాటు న ధి దీమతల్లి నంటిదగు వ్యావహారిక ధి భాష; దాని

నచ్చటచ్చట దేశంబు ధి నలముకొనిన మంచియును జెడ్డయును నాశ్ర ధి యించియుండు.

ఉ॥ ఊరకభాషకేమిటికి ధి ను తమ సంస్థితి గల్గు! దాన సం

స్కారబలంబు గల్గి యధి ధి కారము దాల్చిన ప్రాజ్ఞకోటి భా

షారచనంబుఁ బూని కృషి ధి సల్పినఁ గల్గెడి; రిక్తు లూనినన్

బారము ముట్టునే! గజము ధి వైజవుడోలు ఖరంబు మోయునే!

23

క॥ అంతస్సాగములేక యవాంతరభాషలను గల్గు ధి పదజాలములన్

దొంతరగఁ గలుప బాసయుఁ గంతులు గలవాని మేను ధి కైవడిఁ బొలుచున్.

24

క॥ క్రమమునకు బాసలోనయి యిముడమి, బుధకోటులెల్ల ధి 'నెవరికి వారే

యమునాతీరే' యనుగతి భ్రమగొని దెసలకును విటిగి ధి పారుదు రొకటన్

25

అ॥ సరసశబ్ద మిట్టి ధి సబ్బండు బాసలోఁ దక్కఁజోవ దింకఁ ధి దమవి కొన్ని

తాల్లపాకవారి ధి తప్పులు మఱికొన్ని యనఁగఁ దప్పుఁగుప్ప ధి లై రహించు.

26

ఉ॥ భావకవిత్వ మొక్కఁడట; ధి భావములేని కవిత్వమింక నాం

ధ్రావనిఁగా ది కేయవని ధి నైనను గల్గునె! కల్గెనేని యా

ప్రోవు కవిత్వమంచు బుధ ధి పుంగవు లెంతరె! యేటిమాటలో

భావ మభాషమా కవిత ధి ప్రాణములేని శవంబు గాదొకో!

27

ఉ॥ పేరెది యైననేమి ఘటి ధి పేరున యోగ్యత వచ్చునే! రసం

బూరెడు నట్టి కైత మది ధి యుత్తమ; మన్య మయోగ్య; మెల్లెడన్

సారభపూరముల్ దెసలఁ ధి జల్లెడు తామరపూవుఁ జూచి యే

పేరునఁ బిల్చినన్ గుణము ధి వీసము హెచ్చునో! లేక తగ్గునో!

28

గీ॥ అలరుదేనెల మఱిఁపించు ధి పలుకుఁబొందు, పలుకుఁబొందుకుఁ దగినట్టి ధి భావపుష్టి,

భావపుష్టికే దగు రస ధి వైభవంబు, కూర్పు ధన్యుడె పో కవి ధి కుంజరుండు

29

చ॥ పరువడిఁ బద్యకావ్యములు ధి వ్రాయుట మోటదనంబటంట, నా

గరకత కెంతో లోపములు; ధి గద్యమొ గేయము సదస్సొత్తర

స్ఫురణను మించునంట, మఱి ♦ పొత్తము పెద్దదిగాఁగ నుండినన్
బరువంట, చిన్నిపొత్తములు ♦ నాడెముఁ గూర్చునటంట, వింటివే.

29

సీ॥ భాషామహాదేవి ♦ వాహ్యాళి యొనరించు మానితనందనో ♦ ద్యానచయము!
సాహిత్యలక్ష్మి వి ♦ శ్రాంతి కేర్పఱచిన హాటక వివిధ సౌ ♦ ధాగ్రతతులు!
బహుళవిద్యాధన ♦ ప్రకరంబు నింప దీపించు భాండాగార ♦ సంచయములు!
బాగోగు బోధించి ♦ ప్రజ నుద్ధరించెడు విజ్ఞానసర్వస్వ ♦ వేళ్ళవితతి!

గీ॥ పద్యకావ్యసమూహ సౌ ♦ భాగ్యగరిమ మిట్టిదని వివరింపఁగా ♦ నెవ్వఁ డోపు!
లోకకల్యాణ విజయ సు ♦ శ్రీకదివ్య పారిజాత ప్రసూనైక ♦ హారసమితి.

30

గీ॥ ప్రకృతసారస్వతస్థితి ♦ వఱలునిట్లు; మాటవరుస కంటినిగాక ♦ మనకు నేల
దానిఁజర్పింప” ననుచు మం ♦ దస్మితంబుఁ గొలుపు నాతని వదన మేఁ ♦ గలయఁజూచి,

గీ॥ “పూర్వకాలపుఁ బాండిత్య ♦ పుంబ్రశస్తి కావ్యముల యున్నతాదర్శ ♦ గౌరవంబు
కొఱతవడ నిష్టపడనట్టి ♦ గొప్పసుకవి వగుట నితఁగఁ బరితాప ♦ మందె దీవు.

32

చ॥ తల కొకబుద్ధి, బుద్ధికిని ♦ దగ్గ తలంపు, తలంపులోపలన్

వెలువడు భిన్నభిన్నగతిఁ ♦ బెక్కులు యోజన, లింక నేగతిన్

బలువుర కైకమత్య మది ♦ పట్టు! స్వతంత్రత ముఖ్యదైనమై

నిలిచిన నేటికాలమున ♦ నీహితబోధ మెవండు చేకొనున్!

33

చ॥ తెలిపిగలట్టి బాలుఁ డొక ♦ తీటు పఠించుచు మాతృభాషలో
పలఁ దగుజ్ఞాన మొందెడు ప్ర ♦ బంధము లియ్యెడ నాలుగేనియున్
వెలువడ వెట్టిపాపమొకొ! ♦ నేర్పెడు విద్యయుఁజూడ, నూటికిన్
నలువదికన్నదక్కవ గు ♦ ణంబులు వచ్చిన వాఁడు నెగ్గెడిన్.

34

గీ॥ వాలి వాల్మీకి కేమికా ♦ వలయు ననుచుఁ! కైక కైకసి చెల్లెలు ♦ గాదెయనుచుఁ!
గర్జుఁ డాకుంభకర్ణుని ♦ కడపటికొడుకగుఁగదా! యని యడుగు వి ♦ ద్యాద్ధులుండ్రు.

35

ఉ॥ క్రూరమృగంబు, వాడియగు ♦ కోఱలు, పెద్దది తోక, యాఫ్రికా
తీరవనంబులన్ దిరుగు, ♦ దీనిని మర్దులు పట్టలేరటం
చాఱవ “ఫారమున్” జదువు ♦ నర్భకుఁ డొక్కరుఁ డావిభీషణున్
గూరిచి వ్రాసె; నెట్టులు ♦ కనుంగొననేర్చెగ విట్టిరోతలన్!

36

క॥ ఇది యెంతగఁజెప్పిన నున్నది; ప్రకృతము ననుసరిత; ♦ మస్మన్ననమం
దుదయించినట్టి కోరిక నిదె తెలిపెద నాలకింపు ♦ మీ! శ్రద్ధమొయిన్.

37

గీ॥ సప్తసంతానములఁ బ్రశఁ ♦ స్తమయి ఖలముగాని దొకకృతి యన్న స ♦ త్కవులమూట
కలికి పదియాఱువన్నె బం ♦ గారుమూట రమ్యతరమైన రతనాల ♦ రాచబాట. 38

సీ॥ జ్ఞానంబునకు మూల ♦ సారమా నాత్మ కావ్యకవిత్వమని “వర్ణు ♦ వర్ణు” నుడివె;
సత్యంబునకు సౌఖ్య ♦ సంగంబు చేమూర్పఁ జాలిన కళ యందు ♦ “జాన్స” ననియె;
నతుల సంగీతర ♦ సాత్మకంబయిన భావాలాపమనుచుఁ “గా ♦ నైలు” తెలిపె;
బ్రతిభావిలాసంబు ♦ వాక్యదేహంబుఁ దాల్చిన రూపమనుచు ‘మె ♦ ల్లీ’ వచించె;

గీ॥ ‘హద్స్’ నాదిగ నెందఱో ♦ యాంగ్లకవులు పద్యకవిత్వము గల శౌర ♦ వప్రశస్తి
యట్టిదిట్టి దనంగ రా ♦ దని సహస్ర ముఖముల నుతింప విన మొకో ♦ పూర్వమందు.

గీ॥ దేశభక్తియుతంబు నీ ♦ తిప్రబోధకము ఘనాదర్శమగు పద్య ♦ కావ్య మొకఁడు
సరసజనములుమెచ్చ ర ♦ సంబు హెచ్చ సృష్టి సేయంగ నిపుడు యో ♦ జించుచుంటి.

⊙ క॥ విరచించు నెడలఁ గల్పన పెరయకయును నతిశయోక్తి ♦ పెంపొందకయున్

జరిగినది జరిగినట్లులు మెఱయుటచే దేశచరిత్ర ♦ మెప్పు వహించున్.

41

గీ క॥ అదిగా కార్యాచక్షము త్రిదశులకును బావనమగు ♦ దేశము; దానన్

బాదలెడు నృపులు మహేంద్రుని మదిమెచ్చును పుణ్యాచిభన ♦ మాన్యతలందున్.

⊙ Is it to be imagined that a nation so highly civilized as the Hindus, amongst whom, the exact sciences, flourished in perfection, by whom, the fine arts, architecture, scripture, poetry, music, were, not only cultivated but taught and defined, by the nicest and most elaborate rules, were totally unacquainted, with the simple art of recording the events of their history, the characters of their princes and the acts of their reigns. Where such traces of mind exist, we can hardly believe that there was a want of competent recorders of events, which synchronical authorities tell us were worthy of commemoration. The cities of Hastinapoor and Indraprastha, of Anhilwara and Somanath, the triumphal columns of Delhi and Chittoor, the shrines of Aboo and Girnar, the cave temples of Elephanta and Ellora, are so many attestations of the same fact. Nor can we imagine that the age in which these works were erected, was, without an historian. In the heroic history of Prithwi Raj, the last of the Hindu sovereigns of Delhi, written by his bard Chund, we find notices, which authorise the inference that works similar to his own, were then extant, relating to the period between Mahammad and Shahbuddin (A. D. 1000-1193) but these have disappeared

“Annals & Antiquities of Rajasthan.”

§ The splendour of the Rajput states however at an early period of the history of that country, making every allowance for the exaggeration of the bard, must have been great. Northern India, was rich from the earliest times, that

గీ సీ॥ మేవాడరాజ్య ల ధీ పదాంభోజాత ములను గొల్చిన దత్త ధీ పుత్రకుండు!
 బాలగోవింద వి ధీ ప్రసామి శిష్యుడై తవిలి మ్రొక్కిన మేటి ధర్మమూర్తి!
 స్వర్ణరక్షాబంధ ధీ బద్ధుడై బూందీమహారాజ్ఞి నేవించు ధీ ననుగుదమ్ము!
 డఖిలప్రకాశణం ధీ బభినుతుల్ గావించు రామసింహుని రాజ ధీ రక్షకుండు!

గీ॥ తీవ్రరుజ పెచ్చుపెరిగి భాధించుచున్న ద్రుటియు మేవాడ విడబోనిదొడ్డమగడు!
 భరతఖండాభిమాని స ధీ త్పృభువతంస మాస్తమణి టాడ్డుదొర నిత్య ధీ మభినుతింతు.

మ॥ సరసాశ్రేణుల చక్రవర్తియును నా ధీ 'స్కాట్లండు' సంవాసియున్
 వరకారుణ్య రసార్ధ మానసుడు క ధీ ర్షల్ జేమ్సు టాడ్డుడితుం
 డిరనై రెండగునేడ్లు హైందవమునం ధీ దింపార నుద్వోగిమై
 చరియించె గిరులు బురంబులును రా ధీ జస్థానదేశమ్మునక.

43

portion of it situated on either side the Indus, formed the richest satrapy of Darius. It has abounded in the more striking events which constitute the materials for history. There is not a petty state in Rajasthan that has not had its Thermopylae or scarcely a city that has not produced its Leonidos. But the mantle of ages, has shrouded from view what the magic pen of the historian might have consecrated to endless admiration; Somanath might have rivalled Delphos; the spoils of Hind might have vied with the wealth of the Lybian King; and compared with the array of the Pandus, the army of Xerxes would have dwindled into insignificance. But the Hindus either never had or have unfortunately lost their Herodotus and Xenophon. If the moral effect of History depends on the sympathy it excites, the annals of these states possess commanding interest. The struggle of a brave people for independence, during a series of ages, sacrificing whatever was dear to them for the maintainance of the religion of their forefathers and sturdily defending to death, and in spite of every temptation, their rights and natural liberty, form a picture which it is difficult to contemplate without emotion. Could I impart to the reader but a small portion of the enthusiastic delight with which I have listened to the tales of times that are past amid scenes where these events occurred, I should not despair of triumphing over the apathy which dooms to neglect almost every effort to enlighten my native country on the subject of India.

"Colonel James Tod."

§ There is something magical in absence, it throws a deceitful medium between us and the objects we have quitted, which exaggerates their amiable qualities and curtails the proportions of their vices. I look upon Mewar as the land of my adoption and linked with it, the associations of my early hopes and their actual realisation. I feel inclined to explain with reference to her and her unmarriageable children. "Mewar! with all they faults, I love thee still."

౧౬॥ వీరరసార్ద్రమా కథలు ♦ వీనులు సోక నమస్కరించి పూ
జారతి వీరుల గొలుచు ♦ సజ్జనుఁడౌటను రాజపుత్ర ధా
త్రీరమణాలి సత్కథలు ♦ రేయుఁబవల్ గడియించి యాంగ్లభా
షా రమణీయకావ్యముగ ♦ శ్రద్ధమెయి రచియించె నాశఁడుక్.

42

౧౭॥ సర్వసన్నతము రా ♦ జన్మానదేశంబు మాతృదేశము మించి ♦ మహితభక్తి
గొలిచి తద్దేశ వా ♦ సుల బాధువులపోల్కిఁ బ్రేమించుటను జేసి ♦ పృథ్విజనులు

I dipped the middle finger of my right hand and made the tilac on his head. I then girt him with the sword and congratulated him in the name of my government, declaring aloud that the British government would never cease to feel a deep interest in all that concerned the welfare of Boondi and the young prince's family.

The mother of the young prince sent me by the hands of the family priest the bracelet of adoption as her brother, which made my young ward, henceforth my bhanji or nephew.

§ His annals of Rajasthan show the result of his administration as restorer of Rajputana. The people were deeply attached to him as Heber continues to observe "His name appears to be held in a degree of affection and respect by all the upper and middling classes of society, highly honourable to him." Speaking of Bhilwara which Tod had almost recreated, he says "It ought to be called Todgunge but there is no need, for, we shall never forget him." The fact is, that the place was called Todgunge but the name was withdrawn at the instance of Tod himself. In the year 1822 after two and twenty years of service, eighteen of them spent among the Rajaputs of Western India and five as Political agent, Colonel Tod's shattered health called upon him imperatively to suspend his toils and quit the climate of India. But the ruling passion forbade him to proceed direct to the port of embarkation. In 1819, he had completed the circuit of Marwar, visiting, its capital, Jodhpur [via] Kumbhalmere thence returning by Mairtra and Ajmir to Udaipur. Next year, he visited Kotah and Boondi the latter of which he revisited in 1821 having received the intelligence of the death of his friend the 'Rao Raja Ram Singh,' who had left Colonel Tod guardian of his infant son, the prince of Haras. He returned to Udaipur in March 1822 and took final leave of the valley in June of that year. He proceeded across the Aravali to Mount Aboo and inspected the wonders of that sacred place—and embarked for England at Bombay in the early part of 1823.

⊗ The religious feelings of the Rajput will not permit him to see the axe applied to the noble peepul or unbrageous burr (ficus indica) without execrating the destroyer. Unhappy the constitution of mind which knowingly wounds religious prejudices of such ancient date. Yet, is it thus with our countrymen in the East, who treat all foreign prejudices with contempt, shoot the bird sacred to

పాశ్చాత్యుడైన నె ♦ పుటికి టాడ్డొర రాజ పుత్రుడే యనుచు న ♦ మోదమంది;
రతండును రాజపు ♦ త్రావనికొలకుఁ బ్రాణములైన నిచ్చు చం ♦ దమున మెలఁగె;
గీ॥ నమ్మహాత్ముండు వ్రాయు గ్రం ♦ థమునందు వీరరసతరంగములతో ♦ క్షీరజలధి
కరణి మాధుర్యములు పెంచు ♦ చరితలెన్నో కలవు కలవారియిండ్ల బం ♦ గారమట్లు. 43

శా॥ ఆ కర్ణద్వయపావనంబగు చరి ♦ త్రాంశంబు లందెల్లఁ గ
న్నాకై దివ్యరసాలవాలమయి న ♦ త్య న్యాయ సంపూరితం
బై కన్నపైడి నాప్రతాపు చరితం! ♦ బద్దాని నే గోస్తనీ
పాకంబొప్పఁగ నొక్క దొడ్డకృతిగా ♦ వ్రాయ్ బ్రయత్నించెదన్.” 44

మ॥ అన “నీమాటలు వేదవాక్యము; లవ ♦ శ్యంబిప్పు రాణాప్రతా
పుని గీర్తింపు; మతండు వీరజనతా ♦ పూర్వాభిగణ్యుండు; క
మ్మని నీకైతకు నమ్మహాప్రభుని థ ♦ ర్మ శ్రీరతుల్ హాటకం
బునకు సారభపూరముల్ గలుపు సాం ♦ పు గాంచి వాసి గనున్.” 45

the Indian Mars, slay the calves of the Bal and fell the noble peepul before the eyes of the native without remorse. He is unphilosophic, and unwise who treats such prejudices with contumely, prejudices beyond the reach of reason. He is uncharitable who does not respect them; unpolitic who does not use every means to prevent such offence by ignorance or levity. It is an abuse of our strength and our ungenerous advantage, over their weakness. Let us recollect who are the guardians of these fanes of Bal, his Peepul and sacred bird (peacock) the children of Surya and Chandra and the descendants of the sages of yore; they, who fill the ranks of our army and are attentive though silent observers of all our actions, the most attached, the most faithful and the most obedient of mankind. Let us maintain them in duty obedience and attachment by respecting their prejudices and conciliating their pride. On the fulfilment of this, depends the maintenance of our sovereignty in India. But the last fifteen years have assuredly not increased their devotion. Let the question be put to the unprejudiced whether their welfare has advanced in proportion to the dominion they have conquered for us, or, if it has not been in the inverse ratio of this prosperity. Have not their allowances and comforts decreased?.....

For the good of the ruler and servant, let these be rectified. With the utmost solemnity I aver, I have but the welfare of all at heart in these observations. I loved the service. I loved the native soldier. I have proved what he will do, where devoted, when, in 1817, twenty two fire locks of my guard, attacked defeated and dispersed a camp of fifteen hundred men slaying thrice their numbers. Having quitted the scene for ever, I submit my opinion dispassionately for the welfare of the one and with it, the stability or reverse of the other. “Tod.”

- క॥ అని ప్రోత్సహించుమతి ననియెను నెక్కటసేపకాత్రి; ♦ యేనులఁ బ్రతా
పుని చరిత కావ్యరూపముగను వెల్లువొడుంగ వ్రాయఁ ♦ గా మొదలిడితిన్. 46
- క॥ ఉత్తమ మితివృత్తము! సముదాత్తము చిత్తూరుపురి! ప్ర ♦ తాపుడు ధీరో
దాత్తుడు! కైతఘ మెత్తని! చిత్తటి మొత్తురని తలఁతు ♦ నెల్లబుధేందుల్. 47
- శా॥ నా ధారాళ కవిత్వమందుఁ గల వి ♦ న్నాణంబు లట్లుండ, నీ
గాధల్ కర్ణయుగంబుఁ బట్టుకొని తూ ♦ కర్షింపు లోకంబు; వి
ద్యాధుర్యుల్ విని చిట్టు బుస్సినక యా ♦ వ్లాదింతు; విశ్వైక కీ
ర్యాధారంబులు రాజపుత్రనృప శౌ ♦ ర్యావార్య హేలాకళల్. 48
- శా॥ ఈపాత్రంబునఁ గొంచెమేనియు గుణం ♦ బెంచేనిఁ బెంపొంద శ్లా
ఘాపీఠంబది 'జేముటాడ్డు'దని లో ♦ కంబెంచి హర్షించుఁగా!
కేపట్టెన వికాసమూడి రసమెం ♦ తే తక్కువైయున్న నా
లోపంబంతయు నాదిగాఁ దలఁపఁ గే ♦ లుక్ మోడ్చి ప్రార్థించెదన్. 49
- మ॥ వివతు మున్ను ప్రతాపునంతటి మహా ♦ వీరుండు లోకంబునన్
గనుపింపండని పూజ్యలెల్లఁ బలుకం ♦ గా; నట్టి రాజాప్రతా
పుని గీర్తితెడుపట్ల నెట్లు కడనం ♦ బున్ సాగఁగఁగాఁ జేతువో
నిను సేవింతు విరించిరాణి! సుమపా ♦ ణి! వాణి! న న్నోమవే. 50
- సీ॥ రఘునియియింటి వీ ♦ రమతీచరిత్రంబుఁ దిరుణతివెకటే ♦ శ్వరులు మెచ్చు!
గృతియొనర్చితఁ జండ ♦ నృపమాళికథ దేశచరితముల్ శోధించి ♦ సరసు లలరఁ!
దగఁగూర్చియుంటిఁ బ ♦ ద్మావతీవిజయంబు వీరంబు హాస్యంబు ♦ వెల్లి విరియ!
వ్రాసియుంటి సమగ్ర ♦ రామాయణము నాటకములుగా విబుధలో ♦ కములుపోగడ!
గీ॥ నిన్ని యొక్కయెత్తు! ముఱి ప్రతా ♦ పేంద్రుచరిత మొక్కయెత్తు! సుధాశసం ♦ బాలుకుచుండ
నొక్కచూక పెక్కుడుగఁ జూచి ♦ యుద్ధరింపు శైలరాజేంద్రకన్య! సా ♦ జన్యధన్య! 51
- మ॥ జననం బంధిన దాది యేడునెల ల ♦ స్మర్తేహాసీమన్ వినూ
తన కల్యాణ దరస్మితప్రభలు ని ♦ త్యంబున్ బ్రసాదించి దే
వుని సాన్నిధ్యముఁ జేరఁగాఁ జనిన ము ♦ త్పుతుండు కామేశ్వర
య్యను మత్స్యరాసమాను సేదలఁతు లో ♦ కావ్లాది సద్విగ్రహున్. 52
- చ॥ కుదురగు ప్రేమ నొక్కటత ♦ కూనను గాచితఁ జైత్రవేళ; న
య్యది తొడిగెన్ హోయల్గులుకు ♦ నన్నిలిమెగ్గను; దానిఁ గాంచి నా

యెద మొలిచెన్ మనోరథము ♦ లెన్నియొ; గాలికి నూడి దేవి శ్రీ

పదముల రాలె మొగ్గ! యది ♦ వంద్యమె, తజ్జని ధన్యమాటచే.

53

అ॥ పూర్ణచంద్ర మూర్తి ♦ పుత్రుఁ డుద్భవమొంద నమరులైన వలవ ♦ దసరు సరియె!

యిచ్చినట్టి దేవుఁ ♦ డెత్తి కొంపోయినఁ బొగుల నేల! వగపు ♦ మిగుల నేల! 54

గీ॥ అవగుణంబులు మిగుల మా ♦ యంగఁజేసి సుగుణములను వేయంత లె ♦ చ్చుగనుజేసి

ప్రణయరతులైన నరుల దే ♦ వతలఁజేతు వోవియోగమ! నీవృత్త ♦ ముత్తమంబు. 55

మ॥ జననీ! నీవు దయాసముద్రమవు! యు ♦ ష్మద్భక్తు నేవేళలం

దన నేరీతిని గప్టసౌఖ్యముల యం ♦ దున్ దేల్పఁగానుండు వా

పనులన్ నీవయి తీర్పఁగా ననుభవిం ♦ పన్ వంతగున్ గాక! వ

ల్దన నే నెంతటివాడ! నాకెపుడు నీ ♦ యాజ్ఞల్ శిరోధార్యముల్.

56

సీ॥ స్థిరమగు వానిలో ♦ స్థిరతమంబగు చోటఁ! జరపుణ్యరతులు వ ♦ సిండు చోట!

నాశమెప్పుడును గ ♦ నంగఁ బోవని చోట! నానందనిలయమై ♦ యలరుచోట!

వ్యాధు లించుకయును ♦ బాధ సేయని చోట! సత్యంబు స్థాయిగా ♦ జరుగు చోటఁ!

గై వల్య లక్ష్మీకిఁ ♦ గాపురంబగు చోటఁ! జిత్తంబునకు శాంతి ♦ చెడని చోటఁ!

గీ॥ బ్రేమ యమృతరూపమున వ ♦ ర్షించు చోట! నామణిదీప్త రత్న సిం ♦ హాసనమున!

శ్రీభవానీపదంబుఁ జే ♦ రితివి! గాన నేల నీకయి వగవఁ! గా ♦ మేశ్వరయ్య! 57

గీ॥ జర నమలుచున్న యస్థిపంజరము నాది! యింక సుఖమొందఁ గల యాసఁలెందు లేవు;

మధుర దరహాస వదన ప ♦ ద్దంబు నీది మఱచిపోవుద మన్నను ♦ మఱపు రాదు.

సీ॥ కలశపాథోరాశి ♦ గర్భమందు జనించు నలల బంగారు టు ♦ య్యాల లందు!

నలచతుర్దశలోక ♦ ములను బావనమాచుఁ దసరు మణిదీప్త ♦ లేటము లందు!

గొడుగులు వంచిన ♦ ట్లడరు కదంబ వృక్ష వితాన శీతల ♦ చ్చాయ లందుఁ!

శ్రీలఁ జెన్నారెడి ♦ చింతామణి భద్ర సింహాసనము పార్శ్వ ♦ సీమ లందుఁ!

అ॥ బాల కడలి చలువఁ ♦ దేలు తెమ్మెరలందు! నీడు లేని పసిఁడి ♦ మేడ లందు!

గౌరి లోకజనని ♦ కామేశ్వరస్వామిఁ ద్రిప్పి కూర్చి నాద ♦ రించుఁ గాక!

59

క॥ ఈమహనీయ గ్రంథముఁ గైమోడ్చుచు నంకితమ్ము ♦ గా నిచ్చెద నే

ప్రేమఁ బెనుప నోచని నా కామేశ్వరు నెత్తి పెంచు ♦ కామేశ్వరికిన్.

60

(శ్రీ)

కామేశ్వరైశ్చ నమః.

రాణాప్రతాపసింహచరిత్ర.

ప్రథమాశ్వాసము.

మత్కందుకమట్లు గుండ్రమయి వా ధిరై రెండుపాల్లొక్కపాల్
భూమి నిండియు నూలునర్వదియుఁ గోట్లు మర్త్య లొప్పారఁగా,
వ్యోమంబంటు నగాధిరాజ నివహం బుల్ మీఱ, విశ్వంబు శో
భామూల్యస్థితి నొప్పు నీశ్వరు ననం బై శ్వర్యముల్ చాటుచున్.

సీ॥ కాంచన శృంగ భా ధిగము కిరీటముగాఁగఁ! గాశ్మీర మాస్య పం కజము గాఁగఁ!
సింధుగంగానదుల్ చేదోయి గాఁగఁ! నార్యావర్తదేశం బు రంబు గాఁగఁ!
వింధ్యాచలేంద్రంబు బెడఁగు మధ్యము గాఁగఁ! శౌతమి కనక మే ఖలయుఁ గాఁగఁ!
మలయసహ్యాద్రు ల ధ్వులు గాఁగఁ! సింహళద్వీప మంభోరుహ పీఠి గాఁగఁ!

గీ॥ లవణ రత్నాకరము సరః ప్రవరమగుచుఁ జెలఁగు భారతదేశ లక్ష్మీ సమగ్ర
భాగ్య సౌభాగ్య విగ్రహ ప్రాభవమ్ము లిట్టివని వివరింపఁగా నెవరి తరము! 2

శా॥ జానోంద్ బహుళాంబు పూరము వనా శా శంబళల్ నింప, స
స్యానీకంబు సమృద్ధమై యెదిగి భా గ్యస్ఫూర్తి హెచ్చింప, ల
క్షీ నిత్యోత్సవ మందిరంబయి తన ర్చెన్ విశ్వ సర్వోన్నత
స్థానం బంది సమస్త వైఖగుల రా జస్థాన మవ్వేళలో. 3

సీ॥ ఇట్టి రాజస్థాన మెపుడు స్వతంత్రుల జనపాలమణుల పా లనము నొందు
దేశంబు లిరువది దీపిప వెలుగొందు; వానిలో నెల్ల మే వాడ దేశ
మగ్రగణ్యము; దాని యధిపతి యగువాని 'రాణా' యని జనులు ప్రస్తుతింతు;
రతఁడు మతాధిప త్యమున నెల్లరకు జగద్గురుండగుచు వి ఖ్యాతిఁ గాంచు;

గీ॥ నగరములతోనఁ గాశికా నగర మట్లు చిరయశము గాంచుఁ జిత్తూరు పురవరంబు;
నచటి రాణాయ నందఱ నగ్రపూజ్య! డెల్ల సురలందుఁ గాశి వి శ్వేశు మాడ్కి. 4

సీ॥ హారావళి - పర్వ ధ తావళి విదివిగా నింద్ర నీల శిలల ధ నీను చుండ!
 సాంబారు లూసీ వి ధ శాల ప్రదేశముల్ సహజమా లవణం బొ ధ సంగు చుండ!
 గను లెల్లెడల మర ధ కతములు రత్నముల్ సావీరమును మంచి ధ స్ఫటికములును
 జంద్రకాంతశిలలు ధ స్వర్ణ రౌప్యంబులు నెడతెగకయె యెప్పు ధ డిచ్చు చుండ!
 గీ॥ భాగ్యము లొసంగి యేలినవారి యిండ్లు బంగారు గొండలట్లు సేయంగఁ గలిగి.
 'రత్నగర్భ' యటన్న సా ధ ర్థకపదంబుఁ బడసి మేవాడదేశంబు ధ పరిధవిల్లు. 5

శా॥ ఆవిశ్వాన్నత పుణ్య నైభవ యశో ధ హారాళి హారావళి
 గ్రావోత్తంసము తూర్పునక సరసిజా ధ రామంబునక బొల్పు ల
 క్షీవామకబలె రాజధానియగుచుక ధ జిహ్వాద్వారం బొప్పుగా
 మేవాడ దేశము వీరభిడమగుచుక ధ మించుక ధరాస్వర్గమై. 6

సీ॥ సచరాచర ప్రపంచ ధ చప్రాణమగు సూర్యభగవానుఁ డాదిమ ధ వంశకర్త!
 త్రిజగతి ధానుష్క ధ దీపకుండయిన రాముని సుతుండు లవుండు ధ మూలపురుషుండు!

§ The tin mines of Mewar were once very productive and yielded, it is asserted, no inconsiderable portion of silver, but the caste of miners is extinct, and political reasons, during the Mogul domination led to the concealment of such sources of wealth. Copper of a very fine description is likewise abundant and supplies the currency. Scoria or oxide of antimony is found on the western frontier. The garnet amethystine quartz, rock crystal, the chrysolite and inferior kinds of emerald family are all to be found within Mewar, and though I have seen no specimens decidedly valuable, the Rana has often told me that according to tradition his native hills contained every species of mineral wealth.

Such the pride of these small Kingdoms in days of yore and such their resources, till reduced by constant oppression. But their public works speak what they could do and what they have done; witness the stupendous work of marble and its adjacent causeway, which dams the lake of Raysumund at Kankarowli and which cost upwards of a million. When the spectator views this expanse of water this (Royal sea) on the borders of the plain; the pillar of Victory towering over the plains of Malva, erected on the summit of Chitor by Rana Mokul, their palaces and temples in this ancient abode; the regal residence erected by these Princes when ejected, must fill the observer with astonishment at the resources of the state. They are such as to explain the metaphor of my ancient friend Zalim Singh, who knew better than we, the value of the country; 'every pinch of the soil of Mewar contains gold.'

"Annals of Mewar."

§ These are styled 'Ranas' and are the elder branch of Sooryavansi or 'Children of the Sun.' The Hindu tribes yield unanimous suffrage to the prince of Mewar as the legitimate heir to the throne of Rama and style him 'Hindua'

- డల యగస్త్యాశ్రమ ధ్యాత మాబూగిరి నేకలింగేశ్వరుం ధిష్టదైవ!
- మతిపావనము లయో ధ్యా వల్ల భీ సీమ లాజికాలము నాటి యాటపట్టు!
- గీ॥ లాశిలాదిత్య కనకసే ధాది రాజ రాజ పరమేశ రణ విహా ధర ప్రతిష్ఠ
- ఖండఖండంత నగర వి ధ్యాతిహేతు వట్టి మేవాణ్ణపుల నెన్న ధలవి యగునె! 7
- మ॥ సమమై యొప్పు విశాల శైల శిఖర ధానంబున రాజపు
- త్రమహీకాంతకు వజ్రభూషణమటుల్ ధరాణించు జిహ్మారు సం
- ద్రముమధ్యంబున గోటలేడు కొమరొం ధక్ష బైకి గన్నట్టు దు
- గ్గమ లంకాపుర పూర్వవైభవము జో ధల్ జ్ఞప్తికి దెచ్చుచు. 8
- గీ॥ ప్రక్కప్రక్కన బదిబండ్లు ధరుగు గాగ నరుగ ననువైన వైశాల్య ధమిశయిల్ల
- నహిత దుర్భేదమగు గోడ ధలరు కోట లేడుచుట్లు చిత్తూర్పురి ధకెసంగి యుండు. 9
- * సీ॥ విఫణిమార్గములతో! ధిధుల తుద నొప్పు శివకేశవాలయ ధశ్రేణి తోడ!
- నారామములతోడ! ధనకురంజి దాచిన సముదార భవనాంగ ధణముల తోడ!
- జతురంగములతోడ! ధనతిహిశాలబైన వివిధాయుధాగార ధవితతి తోడ!
- మణివిత్తకలతో! ధమధుర నానాహతి ఫలమహీరుహ కదం ధబకము తోడ!
- గీ॥ సాధముల తోడ! బహుసర ధస్సమితి తోడ! రచ్చగమి తోడ! వారి యంధ్రముల తోడ!
- భరత ఖండైక లక్ష్మీని ధహసభూమి నగరమాత్రంబె చిత్తూరు ధనగర పరము!

Soorag' or Sun of the Hindus. He is universally allowed to be the first of the 'thirty six royal tribes,' nor has a doubt been raised respecting his purity of descent.

(Succeed)

"Annals of Mewar."

It is well known that the Rajas of Udaipur are exalted over all the princes of Hind. Other Hindu princes before they can succeed to the throne of their fathers must receive the Khuska or tilac of regality and investiture from them. This type of sovereignty is received with humility and veneration.

"Lakshmi Narayana Shufek Arangabad."

* Chittor is within the grasp of no foe, nor can the vassals of its chief know the sentiments of fear. Its towers of defence are planted on the rock nor can their inmates even in sleep know alarm. Its kotars are well filled and its reservoirs, fountains, and wells are overflowing. There are eighty four bazars many schools for children and colleges for every kind of learning, many scribes of the Meedur tribe and the eighteen varieties of artisans. Of all, the Gholote, is the sovereign, served by numerous troops both horse and foot and by all the thirty six tribes of Rajputs of which he is the ornament. Of all the royal abodes of India none could

మ॥ పనితాళీలము నిల్ప శత్రువులఁ ద్రుం ♦ పక్ష నేడు చిత్తూరు ద
 ప్పిన నీలోకము శూన్యమంచుఁ గరముల్ ♦ వేయెత్తి ఘోషించెనో
 యన సూర్యధ్వజకోటు లెల్లడ నహ ♦ సాంశుల్ పిసాళించి న
 ర్తనమాడున్ మృదులానిలంబు తమమీఁ ♦ దక్షసోఁక హేలాగతిన్.

11

సీ॥ నవ్వనేర్వకమున్నె ♦ క్రొవ్విన రిపుకోటిఁ బాటంగఁ దోలి న ♦ వ్వంగ నేర్పు!
 కూర్చుండుటకుమున్నె ♦ క్రోధోగ్ర శత్రు వక్షో దేశమెక్కి కూ ♦ ర్చుండ నేర్పు!
 నమవకమున్నె చం ♦ డ విషక్ష మకుట సంతతులఁ బాదము లుంచి ♦ నడువనేర్పు!
 పరువులె త్తకమున్నె ♦ పరిపఁధితతి నొంచి తఱుముచు వెనువెంటఁ ♦ బఱవనేర్పు!

గీ॥ రాడుటకుమున్నె ఘోర ర ♦ ణాంగణముల నరిశిరంబులతో బుతు ♦ లాడ నేర్పు!
 చార! చిత్తూర్పురి జనించి ♦ నట్టివారు శైశవము దాటుటకు మున్నె ♦ శౌర్యమహిమ!

శా॥ ఇంద్రప్రస్థము గాదు! ద్వారకయుఁ గా! ♦ దే కాళియున్ గాదు! ని
 స్తంద్ర పాభవ కీర్తి శోభిత మయో ♦ ధ్యా పట్టణంబేని గా!
 దింద్రోపేంద్రసమానులౌ నృపులు తా ♦ మేలంగఁ జిత్తూర్ మహ
 సాంద్ర శ్రీలను గుత్తున్ గొనిన యా ♦ చందంబు దీపించెడున్.

13

సీ॥ హరిత మాసింద్రు పా ♦ దాబ్జాతయుగళికి శిష్యుడై శుశ్రూష ♦ చేయఁగలిగె!
 వ్రాఘ్యశైలంబు తాపసు కూర్మిగని ద్విధారా ఖడ్గమును బొంది ♦ రాణ మెఱసెఁ
 బ్రగురుల గెల్చి 'భా ♦ రత సూర్యు'డనియు 'విశ్వపతి' యనియుఁ గీర్తి ♦ పడయఁగలిగె!
 'ఖండహా రిస్సహా' ♦ 'కాఫరి' స్థానాది మ్లేచ్ఛ సీమల గెల్చి ♦ మెప్పుగాంచె!

గీ॥ వందలకుఁబైనఁ బుత్రులఁ ♦ బడసి సూర్యవంశమును నిల్పి సౌఖ్య ♦ పర్వతమునఁ
 దపము గావించి ముక్తికాం ♦ తను వరించె! 'బప్పురావు' మేవాడ్భూప ♦ వంశకర్త. 14

సీ॥ తమ యువనదుల సం ♦ తతులెల్ల మెడిరేకులు వోలె నెల్లడ ♦ నలము కొనఁగ,
 జహ్నుకన్యా సింధు ♦ సలిల పూరములు సారతఁ గూర్ప, బం. ♦ గారు పండు
 రసఖండమై, పచ్చ ♦ రా బయలుల మాడ్కి లలిత సస్య శ్యామ ♦ లంబు నగుచుఁ,
 బిడికెడు చోటైన ♦ వెలిబోవ నట్టి యార్యావర్త బహుళ భా ♦ గ్యాంక కథలఁ,

compete with Chittor before she became a widow. Near the temples are two reservoirs built of large blocks each one hundred and twenty five feet by fifty feet wide and fifty deep, said to have been excavated on the marriage of the "Ruby of Mewar" to Achil Keechie of Gogrown and filled with oil and ghee which were served out to the numerous attendants on that occasion.

మ॥ కడుసౌభాగ్యము గల్గు రాష్ట్రముల వం ♦ కన్ సుంత కన్నెత్తి చూ
డఁడు; బంగారము పండు నేలలను జూ ♦ డం డట్టె పేర్వాసిగాం

చెడు దేవాలయలింగముల్ పెటికి గ ♦ జ్ఞీసాధసందోహ మె
కైదు సోపానచయంబుఁ చేసె విహితుల్ ♦ కీర్తింప వేభంగులన్.

22

మ॥ అనయోత్సాహముతో మహమ్మదు చలం ♦ బారంగ సారాష్ట్రము
దున విచ్చేయుచు సోమనాథపురమం ♦ దున్ సోమనాథేశ్వరా
దినిలింప ప్రకర ప్రపూజ్యమగు జ్యో ♦ తిర్లింగ సంఘాతమున్
దునియల్ చేయుచు ద్రవ్యరాసులను దొం ♦ తుల్ దొంతులున్ జేకొనెన్.

23

సీ॥ భువనవీరసమూహ ♦ మున మేటి యితఁడంచు యశ మొందఁగనిన మ ♦ హాభుజుండు!
కొండపల్లెను మార్చి ♦ గొప్పసామ్రాజ్యసంస్థగఁ జేయు రాజతం ♦ త్రజ్జమాళి!
కన్నకొడుకునైనఁ ♦ గడికండలుగఁ జీల్చి ధర్మంబు నిలుపు ను ♦ దారబుద్ధి!
విశ్వకళాశాల ♦ వెలయించి దేశదేశముల విద్యనునించు ♦ జ్ఞానమూర్తి!

గీ॥ కవుల పాలిటి ముంగిటి ♦ కల్పకంబు! విగ్రహారాధనముపైన ♦ వెగటువలన
గజనిమహమ్మదు దండెత్తెఁ! ♦ గాకయున్న నంతవాఁడెట్లు జనహింస ♦ కనుమలించు!

గీ॥ ఇటుల పండెందుమార్లు దం ♦ డెత్తి వచ్చి ధనకనకవస్తుతతిఁ గొని ♦ చనుటెకాని
భరతఖండంబు శాశ్వత ♦ వాసముగను జేయఁదలఁపక నిజసీమఁ ♦ జేరుకొనియె. 25

ఉ॥ ఆ కడగండ్లు తీటి భర ♦ తావని కొంతకుఁ గొంత కోల్పోనన్
బోకయమున్నె వేళొక రి ♦ పుండు మహమ్మదు పేరివాఁడు ఘో
రీకులుఁ డాత్మవాహినులు ♦ క్రిక్కిరియంగను గోరుచుట్టుపై
రోకటిపోటునాఁ బ్రళయ ♦ రుద్రునికై నడి వచ్చె నుద్ధతిన్.

26

శా॥ ఆకాలమ్మున సార్వభౌముఁడయి యా ♦ ర్యావర్తమున్ బృథ్వీరా
జేకచ్ఛత్రముగాఁగ నేలె; నతఁ డ ♦ య్యింద్రాత్మజున్ బోలె సు
శ్రీ కల్యాణపరాక్రమోన్నతుఁడు; ఘో ♦ రీవంశజున్ దాకి చీ
కాకై పాటఁగఁజేసెఁ దత్ప్రబల సే ♦ నానీకమున్ బల్మరున్.

27

గీ॥ చేరి హమ్మిర-గంభీర ♦ సింహనృపులు 'కాకసన్' పర్వతమునుండి ♦ కాశిదాక
నూటయెనమండ్రు షీతిపులఁమాటమాత్రఁ బిలిచికొనివచ్చి పృథ్వీశుఁగొలుతురెప్పుడు.

మ॥ అతితేజోబలధాముఁ డాసమరసిం ♦ హత్మాతలేంద్రుండు వం
దిత నానాజనపాలలోకుఁడగు పృ ♦ థ్వీభర్తకున్ సోదరీ

☉ Samarasimha proceeded to Delhi. His arrival at Delhi is hailed with songs of joy as a day of deliverance. Prithwi Raj and his court advanced seven miles to meet him and the description of the king of Delhi and his sister and the chiefs on either.

పతి, వజ్రాయుధకోటి మ్రొంగంగల మే ♦ వాడేదేశ రాహుత్తులు
గృతహస్తాల్ దనుగొల్వ వచ్చె నని కే ♦ కీభూత చేతస్కుడై.

29

గీ॥ భరతఖండంబు నాకమిం ♦ పంగఁ దలచి యేడుమాటులు ఘోరి దం ♦ డెత్తి వచ్చె;
మఱియును బావయును దారుమారు చేసి యతని వెనుకకు నంపించిరాటుమాన్లు.

సీ॥ 'త్వార్వృశ సంజాత ♦ ధరణీతలేశ్వరుల్ పూర్వ మింద్రప్రస్థ ♦ పురిని సార్వ
భౌములై యేలి; ర ♦ వ్వారిలోన ననంగపాలుండు కడపటి ♦ వాఁ; డతండు
పుత్రసంతతి లేక ♦ పుత్రికలను నిర్వురను గాంచె; మొదటి దా ♦ నిని గనూజి
బీజపాలునకును ♦ బిడపటి దాని సోమేశున కజమీరు ♦ దేశ పతికి

గీ॥ నిచ్చె; వారికి జయచంద్ర ♦ పృథ్వివిభులు గలిగి; రయ్యనంగుడు కొంత ♦ కాలమునకు
వ్యాధి పీడితుడగుచు ని ♦ జాత్యజలను మనుమలను బిల్చుకొని చెంత ♦ నునిచికొనియె.

గీ॥ ఒక్కనాడు పట్టాభిషే ♦ కోత్సవంబు జరుప సామంత నృపుల నం ♦ దఱను జేర్చి
యయ్యనంగుడు "ధిల్లి సింహాసనంబు నెక్కుమ"న నెక్కి కూర్చుండెఁబృథ్వియపుడు.

సీ॥ 'ఇరువుర మేము దా ♦ హితులమైయుందు! మప్పునెల్లెండ్రకు ♦ నాత్మజలము!
పదియు నెన్నిది యెండ్ల ♦ ప్రియమందున్న నక వదలి యెనిమిదేండ్ల ♦ బాలుఁ బృథ్వి

side who recognize ancient friendship is most animated. Samarsi reads his brother-in-law an indignant lecture on his unprincely inactivity and throughout the book divides attention with him.

In the planning of the campaign and march towards the Caggar, to meet the foe. Samarsi is consulted and his opinions are recorded. The bard represents him as the Ulyses of the host; brave cool and skilful in the fight, prudent wise and eloquent in council, pious and decorous on all occasions; beloved by his own chiefs and revered by the vassals of the chohan. In the line of march no augur or bard could better explain the omens, none in the field could better dress the squadrons for battle, none guide his steed or use his lance with more address. His tent is the principal resort of the leaders after the march or in the intervals of battle, who were delighted by his eloquence or instructed by his knowledge. On the last of three days desperate fighting Samarsi was slain together with his son Calyan and thirteen thousands of his household troops and most renowned chieftains. His beloved Pritha. on hearing the fatal issue, her husband slain, her brother captive, the heroes of Delhi and Chittor 'asleep on the banks of Caggar' in the wave of the steel, joined her lord through the flame.

"Annals of Mewar."

సింహాసనాసీనుఁ డజేయు టధర్మ! మీతని యధికార మే డ ననుమతింప!
 నాక్షేపణ మొనర్తు" డ నని ధిక్కరించి యాజయచంద్రుఁ డేగె నా డ సభను వీడి;
 గీ! యతనితోడ నాబూపర్వ డ తాధికారి వ్యాఘ్రురాజేంద్రుఁడును బట్ట డ కాధినాథుఁ
 డసమబలుఁడు భోళాభీముఁ డ డాక్షణంబ కదలిపోయి రాస్థాన రం డ గంబు వదలి. 33

సీ! తుహినాద్రి నుండి సే డ తువుదాకఁ దనరు నఖండ భారతఖండ డ మండలంబు
 సకల మేకచ్ఛత్ర డ సామ్రాజ్యముగ ధరిత్రీ రాజ్యమేలె బృ డ ధీన్మపాలు!
 దామహావీరుని డ యసమ సంగ్రామ జయంబు సామంత ధ డ రాధిపతుల
 పారుష విక్రమ డ ప్రాభవంబులు ధర్మసంస్థాపనాచార్య డ చతురతలును
 గీ! జంద్ర భట్టారక సుకవి డ చక్రవర్తి వ్రాయు శతసహస్రాధిక డ గ్రంథమందు
 రససమృద్ధిని బర్వ ప డ ర్వంబునకును జీవకళ లుట్టిపడఁగ రం డ జిల్లుచుండు! 34

చ! ఆమిత విశాలమై సిరు ల డ నంతముగాఁ దగి కాన్యకుజ్జరా
 జ్యము మును దక్షిణాపథము డ నందును వ్యాపన మొందె; రాజసూ
 యము సలధర్మనందనుని డ యవ్వల నీజయచంద్రుఁ డొక్కఁ డు
 క్కుమిగిలి చేయనేర్చె నృప డ కోటి యొనర్ప సమస్త కార్యముల్. 35

గీ! అధ్వరము చేసి యతఁడు ని డ జాతృజాత పరిణయ మొనర్పఁగా స్వయం డ వరము చాటి
 సకల దిగ్దేశవర్తి రా డ జమ్మలకును బంపె నైవాహి కాహ్వాన డ పత్రిములను. 36

సీ! తనకకా దింక భూ డ స్థలి రాజులకు నెల్లఁ బెద్దయా రారాజ డ పృథ్వీరాజ
 మాళి కాహ్వాన మం డ పమి యట్టులుండ, నావిభు విగ్రహము రచిం డ పించి, సేవ
 కుని దుస్తులిడి, తీసి డ కొనిపోయి యాస్థానమున మహాద్వారంబు డ ముంగల నిడె!
 నాస్వయంవరమున డ కరుగుదెంచిన సర్వభూమిశ్వరులు ద్వార డ సీమ నిలువఁ

గీ! బడిన యాతనిఁ జూచి సంభ్రమముభయమునొంది గుసగుసల్ వోవుచునొదిగియొదిగి
 కూచుచుండె; ముదార డ హారముఁ గరమందుఁ గొనివచ్చె సంయుక్త డ యచటి కపుడు.

మ! విమతు డాజయచంద్రుఁడు సృపుల వే డ ర్వేణ నిరూపించి నా
 రి మహావైభవ ముగ్ధడింప విని నీ డ రేజాస్య కన్నెత్తి చూ
 డమి నుద్యోగులఁ జూపె; గాంధయును దాఁ డ టజొచ్చె; నాస్థానరం
 గమునం దందఱఁ జూపె దండ్రు; సతీయుఁ డ గాంక్షింపలే దెవ్వరి.

మ! పెనుకోపమ్మున మండి యాతఁడు సుతఁ డ బృధ్వీశు బింబుబు త్రో
 వను గేల్వట్టియు నీడ్చుకొంచగి "నా డ బం టీతనిఁ జూడు; మి

మృతజ్జగూడు" మటంచుఁ ద్రోయఁ జెలియున్ ♦ మందారహారంబు వే
సి నమస్కారము చేసి నిల్చె నెదురన్; ♦ సిగ్గంతలోఁ బైకొనెన్.

39

మ॥ సుమహారంబు గళంబునన్ బడిన య ♦ చోచ్చి విగ్రహం బట్టె మ
ధ్యమఃనన్ ప్రీలుచుఁ బృథ్వీరాజతీలకం ♦ బావిర్భవం బంది య
కొమఁ జేతన్ గొని యశ్వ మెక్కి "యిడిగో ♦ కొంపోవుచున్నాడ! ధై
ర్యము మీకుండిన నన్నుఁ దాఁకు"డని చే ♦ రన్ బోయె ఢిల్లీపురిన్.

40

మ॥ 'సమరోద్వీతల ఫల్గునుం డితఁడనన్ ♦ సత్కీర్తి దిగ్దేశ భా
గములం దల్లిన యామహాప్రభుని దాఁ ♦ కన్ ధైర్యముల్ లేక యె
ల్ల మహీంద్రుల్ తల లట్టె వంచుకొని యిం ♦ డ్లజేరి; రా తోక దొ
క్కు మహాహీన్ బలె నక్కనూజపతియున్ ♦ గ్రుద్ధాత్ముఁ డయ్యెన్ గడున్.

41

గీ॥ ఎందఱనొ యాశ్రయించి యెన్నెన్నొగతులఁ గుట్రలు కుతంత్రములు పన్ని ♦ కోటియత్న
ములను జయచంద్రుఁ డొనరించి ♦ ఫలముగానఁ;డరులు బెగడొందఁ బృథ్వీంద్రుఁడవని నేతె

సీ॥ ఇంకొక్కమాటు దం ♦ డెత్తిరా జయచంద్రుఁ డర్థించె ఘోరీమ ♦ హమ్మదు విభు!
నావార్త విని యసం ♦ ఖ్యచమూతతుల్ కొల్వ నరుదెంచె సమరసిం ♦ హప్రభుండు!
మూఁడు క్రోసుల దూరమునకేగి పృథ్వీంద్రుఁ డడుగులకును మ్రొక్కి ♦ యతనిఁదెచ్చె!
'గగ్గార్' నదీ తటఁజ్ఞాసీమ యవనసైన్యము లుండె! ఢిల్లీసై ♦ న్యములు చేరె! [పోయి

గీ॥ నాపులును దాను జయచంద్రుఁడాయవనులఁ గదిసె; నుదయ మయ్యదిచూచి ♦ కదలి
తండ్రి మృదుపాదములకు వం ♦ దనమొనర్చి యొప్పుమెయి మహారాజ్ఞసం ♦ యుక్తయపుడు

సీ॥ "భారత స్వాతంత్ర్య ♦ భరము మాపగ వైరు లరుదెంచి! రదినిల్చి ♦ నరుగుదెంచె
నాప్రాణవిభుఁ డఖం ♦ డ ప్రాభవుండు! నేనుండ వేర్వేఱ మీ ♦ కుండఁ దగదు!
ధర్మపక్షము మాది! ♦ దయచేయవయ్య! పృథ్వీవిభు నథ్థాంగిఁ ♦ బిలుచుచుంటి
జెడుగులే దీవు వ ♦ చ్చిన! సత్కరించు నాభర్త! నిన్ వైరము ♦ వదలదేని

గీ॥ యేగుము కనూజ; కటులు పోవేని భారతావనిని దాస్యమునఁ ద్రోయు ♦ నపయశంబు
లనుభవించు వాచంద్ర తా ♦ రార్క" మనుచు మ్రొక్కి సాగిలపడఁ గడుఁ ♦ గ్రుద్ధుఁడగుచు

సీ॥ కమనీయ భారత ♦ ఖండ సామ్రాజ్య సాభాగ్యలక్ష్మీ విధానఁ ♦ బరగు మంగ.
భోదారమూర్తి సం ♦ యుక్త సాగిలపడియుండ భూదేవ మం, ♦ త్రోక్తిపూత
కంధిజలాభిషే ♦ క పవిత్ర మామెమూర్థము నట్టె వామసా ♦ దమునఁ దన్ని
"కదతిపో! నాసము ♦ ఖమున నుండకు" మంచుఁ ద్రోసిన లేచి యా ♦ దొడ్డతలి

- గీ॥ “తెలిసినది విన్నవించితి! ♦ దీన నీదు హృదయము కఱంగకున్న నే ♦ నేమిసేతు”
నని కదలివచ్చె! నుభయ పై ♦ న్యములకును రణంబు ఘోరంబుగా మూడు ♦ నాల్గు జరిగె
- గీ॥ సమరసింహుండు పడియె; పై ♦ న్యములు చెడియె; రాజపరమేశ్వరుండు వీరప్రభుండు
పృథ్వీరాజేంద్రుడును ఢిల్లీ ♦ రిపుల బారిఁ బడిరి; భారతదేశ దా ♦ రాభ్యగ్రకలన!
- మ॥ తొలుతఁ సాయముచేసి నట్టి జయచం ♦ ద్రుఁ దాఁకె ఘోరీయు; దు
ర్బలుఁడై రాజ్యము వాడు వీడిచనె; దా ♦ ర్తాఁ వీరులుఁ వెంబడి
గలయఁ దాఁకిరి; దిక్కులే కతఁడు గం ♦ గావాహిని దూఁకి య
వ్వలి కేగె; దలఁ ద్రొంచి చంపిరి రిపుల్ ♦ వై వస్వతప్రాయులై. 47
- సీ॥ “తత రమాఖండ భా ♦ రతఖండ గగనాగ్రరంగ మధ్యాహ్న మా ♦ రాండమూర్తి!
బప్పురాయాస్వయా ♦ భరణ షట్త్రింశ స్నృపాలక కుల భూరి ♦ వజ్రమకుట!
యరిగితి ననుఁబాసి; ♦ చెఱవడె నాపృథ్వీ; మఱద లెందరిగెనో ♦ యెఱుఁగరాదు;
పదమూడువేల్ దొరల్ ♦ కదలఁ గల్యాణుండు పుష్పాస్త్రసముఁడు నామధ్యకొడుకు
- గీ॥ తన స్వయంవరమునకట్లు ♦ చనియె దివికి; నిచటఁ బనియేమి మీరింద ♦ తేగుపిడప!”
నని పృథ్వాదేవి వగచి ని ♦ న్ననుగమింప సమసితే శత్రుగజసింహ! ♦ సమరసింహ! 48
- సీ॥ “ప్రార్థింతు వలవ. దీ ♦ పని” యంచు సంయుక్త కొనకాళ్లఁ బడి వేడు ♦ కొనిన వినక
ఘోరీని బిలిపించి ♦ కొంప కగ్గి ఘటించి నృపచంద్రు సమరసిం ♦ హేంద్రుఁ ద్రుంచి
పృథ్వీశు నట్టేట ♦ నిడి కుంకుమూడ్చి సంయుక్త వైధవ్య సం ♦ యుక్తఁ జేసి
యుర్వి యున్నంతకు ♦ నుగ్రాపకీర్తిమై రాజ్యంబుఁ బారతం ♦ త్ర్యమున నిడితె!
- గీ॥ కటకటా! కోటియుగములు ♦ గడచుఁగాక పృథ్వీవిభువంటి రాజరాజెటులఁ గలుగు!
నతనికన్నులు దీయించె ♦ యవననృపతి! చెనఁటి జయచంద్ర! నిబిడదు ♦ స్తీర్తిరుండ్ర!
- గీ॥ “చెట్టుపైఁ బక్షిశిరమును ♦ జెండు”మనినఁ బృథ్వీరాజు మూడుశరంబు ♦ లెత్తి పక్షి
కంఠమును, వెంటనే, ఘోరి ♦ గళముఁ ద్రుంచి, యాత్మహృదయంబు భేదించి యరిగెదివికి.
- గీ॥ పృథ్వీనృపమాళి కులము, ఘోరి కులంబు, సమరసింహు కులము, జయచంద్ర కులము
నాల్గుకులములు మొదలంట ♦ నాశమయ్యె దుష్టుడగు నొక్కదేశవి ♦ ద్రోహికతన.
- క॥ “కుతుబుద్ధి” సేవకసంతతివాడు! సమర్థుడౌటఁ ♦ దగునని ఘోరి
పతి భారతసామ్రాజ్యం బతని వశము చేసియుండె ♦ నంతకు మునుపే!
- ఉ॥ జంభవిరోధి వైభవ వి ♦ శాలత భూప్రజ నేలి శాశ్వత
జృంభితకీర్తిచంద్రికలఁ ♦ జిమ్ముచు వాడు ‘కుటుబ్ధినాథ’ శిలా

- స్తంభము నొక్కదాని జయ ♦ సంభృతమై పాలుపొంద నిల్పె; వి
శ్వంభరఁ బొల్పు నయ్యదియు ♦ సప్తవిచిత్రములందు నొక్కఁడై.
మ॥ పరిపాలించిరి వానివెన్క ధరణీ ♦ భాగంబుఁ బెక్కుర్ నృపా
లురు; ఖల్జీకులుఁ డొక్కఁ డాదట జిలా ♦ టుద్దీను దుస్తంత్రిము
ష్కరుఁ డప్లండేడు ఢిల్లీరాజు శిరమున్ ♦ ఖండించి యేతత్పురీ
వరమున్ జేకొని రాజ్యమేలఁ దొడఁగెన్ ♦ బట్టాభిషిక్తుండునై. 53
- క॥ అవల నలాయుద్దీనను యవనుండు పరాక్రమక్ర ♦ మాటోపుఁడు పా
ర్థివుఁడయ్యె! మోగలులు దండువిడియసాగిరి కడుంగ ♦ డున్ యత్నమునన్. 54
- మ॥ ఉరుశౌర్యంబునఁ బెక్కుమాటులు నలా ♦ యుద్దీను మోగల్ రిపూ
త్కరమున్ బాటఁగఁ దోలి హైందవము నే ♦ కచ్ఛత్రమై యుండఁగా
జరపన్ గోరుచు రాజ్యతృష్ణమెయి రా ♦ జస్థాన దేశంబుపైఁ
బరతెంచెన్ యమదూతలట్టి సుభట ♦ వాత్రంబు తన్మోల్వఁగన్. 55
- సీ॥ కడుఁ బిన్నవాఁడు ల ♦ క్షుణ్ణసింగు రాజౌట భీమసింగాని ♦ పిన్నతండ్రి
పాలించుచుండె మే ♦ వాడేశ; మతఁడు సేనలతోడ యుద్ధ స ♦ న్నద్ధుఁడయ్యె;
యవన సేనలు కోట ♦ కవ్వల రాజపుత్ర చమూచయంబు దు ♦ గ్గమున నుండె;
సంనత్సరంబు మా ♦ సము లాటు ముట్టడి సాఁగె; నయ్యభయ ప ♦ తంబు లందు
గీ॥ వందలున్ వేలు నై వీర ♦ భటులు మ్రగ్గి; రంతకంఠకు విజయేచ్ఛ ♦ యతిశయించెఁ
బ్రాణములపైని యాస లవ్వలకుఁ ద్రోసి రణము గావించి రాత్మ గా ♦ రవముఁగోరి.
సీ॥ “వెలఁదిఁ బద్మినిఁజూప ♦ విడుతు ముట్టడి”ననె యవనేంద్రుఁ! “డద్దంబు ♦ నందుఁ జూడఁ
దగు”నని రాజపు ♦ త్రకులు దెల్పిరి; వాఁడు విచ్చేసి సతిఁ జూచి ♦ వెన్కకరుగు
నప్పుడు భీమసింగ ♦ గరిగె వీడ్కొల్పుచు; గోట దాటఁగఁ దురు ♦ ఘ్నము నతనిని
బట్టి “పద్మిని నియ్య ♦ వదలెద”మని; రేడు వంద లాందోళిక ♦ లందు భటులు
గీ॥ గొలువఁ బద్మిని చనె; దురుఁ ఘ్నములను దాకి రాజపుత్రులు పోరి ర ♦ బ్రంబుగాఁగఁ
బద్మిని-భీమసింహు ల ♦ వ్వలికి వచ్చి చేరిరి నురక్షితులయి చి ♦ త్తూరు కోట.

§ Bheemsi had espoused the daughter of Hamir Sank [chohan] of Ceylon, the cause of woes unnumbered to the Sesodias. Her name was Pudmini a title bestowed only on the superlatively fair, and transmitted with renown to posterity by tradition and the song of the bard. Her beauty, accomplishments, exaltation and destruction, with other incidental circumstances, constitute the subject of one of the most popular traditions of Rajwara. The Hindu bard recognizes the fair,

మ! స్థిరమా సత్ప్రభుభక్తియుక్తి నిజరా ధీజ్ఞానమానసంతాణ ధ
 క్మరసావేశము పొంగి పైబొరల గో ధరాసింగు బాదూలుసిం
 గు కనాగ్నింబున వైరివీరుల తలల్ ధిక్టానగోల్లు వసుం
 ధర రాల విహరించి రయ్యెడఁ గృతాం ధి తప్రియులై యిర్వురున్.

58

మ! అదితోత్సాహముతోడఁ బోరెసఁగఁగా ధి నానాడు మేవాడ రా
 జ్య మహాసాధమునందు స్తంభముల యో ధి జన్ బొల్పు లోకైక వి
 క్రమభాదేయు లొకండయేని మిగులం ధి గాభోక సంగ్రామ రం
 గమున వీరవిహారముల్ నెరపి స్వ ధి గ్గంబేగి రొక్కుమ్మడిన్.

59

● ౫. బాదూలుసింగు బాలుడు ద్వాదశవర్షములవాడు ధి తనపూర్వుల మ
 ర్యాదను జెడనీయక ధీరోదాత్తత రణ మొనర్చి ధి యొందె యశంబున్.

60

మ! కడకులు వేలు తన్గొలువఁ ధి బద్ధిని వహ్నిని జొచ్చె; వైరులున్
 గడులును రాజసాధములు ధి గోపురముల్ బురుజుల్ గృహంబులున్
 బడమిఁ బడంగజేయఁ బుర ధి మున్ సిరి దప్పె గజంబులున్ జొరం
 బడి కలఁపన్ గలంతవడు ధి పద్మసరః ప్రవరంబు చాఱ్ఱునన్.

61

మ! జనహల్ వారయు బూంది దేవగిరి ధా ధి రావంతులున్ మారువా
 రను ముండాపుర మాజసల్మియరు గో ధి గోదేశమున్ బెక్కు లొ
 య్యవ నొక్కొక్కఁడు గాఁ దురుమ్మ నరసా ధి లాధీశ్వరున్ గొల్చి యా
 తని రారాజగ సమ్మతించె బరతం ధి త్రిత్వంబుమైఁ గుంగుచున్.

62

in preference to fame and love of conquest as the motive for the attack of Allaudin who limited his demand to the possession of Pudmini, though this was after a long and fruitless siege. At length he restricted his desire to a mere sight of the extraordinary beauty and accepted to the proposal of beholding her through the medium of mirrors. Relying on the faith of the Rajputs he entered Chittor slightly guarded and having gratified his wish, returned. The Rajputs, unwilling to be outdone in confidence, accompanied the King to the foot of the fortress amidst many complimentary excuses from his guest at the trouble he thus occasioned. It was for this that Alla risked his own safety; relying on the superior faith of the Hindus. Here he had an ambush. Bhimsi was made a prisoner, hurried away to the camp, and his liberty made dependent on the surrender of Pudmini.

● Badul was but a stripling of twelve but the Rajput expects wonders from this early age. He escaped though wounded, and a dialogue ensues between him and his uncle's wife, who desires him to relate how her lord conducted him-

- ❶ సీ॥ ప్రక్కనగల భిల్ల ♦ పతులతో సంతత సంగ్రామముల నెల్ల ♦ యుభౌకౌనుచు
 నుర్విని నజయసిం ♦ హుండు కొన్నేర్పల్లి గుల్లెల్లగలబూడి ♦ యెల్లవారి
 తనయుల గని “భిల్ల ♦ జనపతి మూంజుని వలని భయము నొకుం ♦ యొలగని యెల్ల;
 నిద్రలో నతడె క ♦ నించు; నాచితచే సగమైతి; వారికి ♦ వైస్యము నొసె
 గీ॥ వాని బరిమార్చి నాభీతి ♦ బొలుదోలు” డనిన “బొడ్డి పేరనిటము ♦ లవక చుం
 కరుగుడన నెల్లు నోరాడ” ♦ ననిరి వార లాతఁ; జెత నాడెడ హయా ♦ నిగుగు నొచి,
 మ॥ “ఒకయశ్వం బొకఖడ్గ మొప్పులని నే ♦ నున్నవఁకు మూంజు ను
 స్థకము” దెచ్చెద” నన్న “సేవలుకు హ ♦ నుచ్చి నోళ్ళు! హా
 వకుమం” చాడెడు పెద్దతొడ్డి గని “దే ♦ వా! మూంజు మ స్థాబుల
 నిక దెత్తుంజుమి; లేనిచో నిటకు రా ♦ నేరా” నటం చాడుమఁ .

64

self before she joins him. The stripling replies “He was the reaper of the harvest of battle; I followed his steps as the humble gleaner of his sword. On the gory bed of honor he spread a carpet of the slain, a barbarous prince his pillow, he laid him down and sleeps surrounded by the foe.” Again she said “Tell me Badull how did my love behave!” “O mother! how further describe his deeds, when he left no foe to dread or admire him.” She smiled farewell to the boy and adding “my lord will chide my delay,” sprung into the flames.

“Annals of Mewar.”

❷ Mewar was now occupied by the garrisons of Delhi and Ajeyai had besides, to contend with the mountain chiefs amongst whom Moonja Balaicha was the most formidable, who had on a recent occasion, invaded the Shero-Nalla and personally encountered the Rana whom he wounded on the head with the lance. The Rana's sons Sujansi and Ajimsi though fourteen and fifteen, an age at which a Rajput ought to indicate his future character, proved of little aid in the emergency. Hamir was summoned and accepted the feud against Moonja, promising to return successful or not at all. In a few days he was seen entering the pass of Kailwara with Moonja's head at his saddle bow. Modestly placing the trophy at his uncle's feet, he exclaimed ‘Recognize the head of your foe’ Ajeyai kissed his beard and observing that fate had stamped empire on his forehead, impressed it with a teeka of blood from the head of Balaicha. This decided the fate of the sons of Ajeyai, one of whom died at Kailwara and the other Sujansi was sent from the country. He departed for the Dekhan, where his issue was destined to avenge some of the wrongs the parent country had sustained and eventually overturned the monarchy of Hindustan, for, Sujansi was the ancestor of Sivaji, the founder of the Satara throne.

“Annals of Mewar.”

- గీ: అందఱును జూడ నొకభిక్త ✱ మశ్వముఁగొని గాలికన్న హమీదు శీ ✱ ఘ్రుముగఁబోయెఁ
జన దినములు నారములు మా ✱ సములు గడచె; నతఁడూచును తేరికిని జ్ఞప్తి ✱ యందెలేదు
- సీ: కొన్నార్ల కవ్వల ✱ గొండలోయను గద వంటి యాయుధమును ✱ బట్టి యొక్క
యాగ్యకుం దరుడేర ✱ నజయసింహుఁడు వాని కొలువువాతును జూడ్కి ✱ గొలిపి; రం
నాహమీరుడు బల్లె ✱ మవనిపై నిడి తండ్రి శ్రీపాదముల నడు ✱ శ్శుతి యొనర్చి
'గుఱుతింపు నీమూంజ ✱ శిరమన్న' తేడు పుత్రకుని ముద్దాడి యె ✱ త్తుకొని సింహ
- గీ: పీకమెక్కించి తిలకంబు ✱ పెట్టి రాజు సలిపి నిజపుత్రయుగము దే ✱ శమును వీడి
యరుగుమనిపంపె; నంతఁ గా ✱ లాంబువాహ భూరి గంభీర రుతిని. హ ✱ మీరవిభుఁడు,
- సీ: "తఱుచుగా వేటల ✱ కరుదెంచునని సాది సీమాటవుల నేను ✱ జేరియుంటి;
బుదిఁ దఱుముకొంచు ✱ బరివారములు లేక మూంజుఁడొక్కఁడై వనంబునఁ గనఁబడె;
నడిగ "నీవెవ్వఁడ" ✱ వని నన్ను; "నీవెవ్వఁడ"ని యంటి; "మూంజుఁడ" ✱ న నెడు నంతఁ
దల నాచు భిక్తధా ✱ రల నూడి యిలరాలె; గుంతంబుకొనఁ దలఁ ✱ గుచ్చి యెత్తి
- గీ: కీఘ్రముగ నీపదంబులు ✱ చేరవచ్చి నాడ"నన నెల్లరపుడు సం ✱ తసము నొంది;
ట్లు లఱుదదియును నాలు ✱ గేండ్ల దాఁకఁబాలన మొనర్చె నతఁడు మే ✱ వాడ సీమ.
- చీ: అతని కుమారుఁడు, మనుమఁ ✱ డౌ లఘుఁ, డవ్వల రాజు లొచు శా
శ్వత బహుళాభివృద్ధి కొన ✱ సాగఁగ నేలిరి దేశము; లఘు
క్షీతిపతి 'జావురా' ఖనుల ✱ సీసము వెండియుఁ దామ్రమాది ధా
మతములు గ్రవ్యఁజేసి తఱి ✱ తో ధనరాసులఁ జేర్చె మెండుగఁ.
- మ: జనకుం డాదిన యొక్కమాటకయి త ✱ తామ్రాజ్యమున్ దాని ప
జ్ఞకు లావగ్య నిధానమై వెలయు హం ✱ సాదేవిని వీడి త
మ్ముని రారాజు నొనర్చి భీష్ముచరిత ✱ మ్మున్ దాఁ బ్రదర్శించె జం
కీ: దవృత్తుం డీలఘురాజు పుత్రుఁడు ప్రచం ✱ డ ప్రాభవోద్బంధుఁడు.
- కీ: ముకుభుఁడు లఘురాజు కుమారకుఁ; డాతని వెన్న నేల ✱ రాజ్యము; తత్తు
త్రకుఁడగు విదధిత రిక్రూ స్తికుంభుఁడౌ కుంభవరప ✱ తి శ్రేష్ఠుండు.

68

70

70

● Discussing with Chonda his (Laghu's) warlike pilgrimage to Gya, from which he might not return, he sounded him by asking what estates should be settled on Mokel. "The throne of Chittor" was the honest reply; and to set suspicion at rest he said that the ceremony of installation, should be performed previous to Lakha's departure. Chonda was the first to pay homage and swear

మ॥ జనముల్ మెచ్చంగ నేబడేడ్లుగను రా ♦ జ్యంబేలె; మేవాడ్ ధరి
 త్రిని నయ్యెన్బది నాల్గు కోటలను ద్వా ♦ త్రింశ న్మహాసంఖ్య యీ
 తనిచే నిర్మితమయ్యె; నన్నిటఁ గడుక్ ♦ దార్ధ్యంబు నై శాల్యముక్
 గొని యుప్పీరవతంసుపేర నిలుచుక్ ♦ గుంభల్మియర్ దుర్గముక్.

71

సీ॥ మాళవపతి మహా ♦ మృద్భిల్లి వాగ్ధి తరంగముల్ వలెఁ జతు ♦ రంగ బలము
 గొలువ ఘోరరరాజుఁ ♦ గూడి దండెత్తిరా నొకలక్ష యు త్తమా ♦ శ్వేక దళంబు
 పదునాల్గువేలు కా ♦ ల్బలముతో నరుదెంచి యెదిరించి వారి జ ♦ యించి మాళ్వ
 ధరణీశుఁ దనరథ ♦ స్తంభంబునకుఁ గట్టుకొనుచుఁ జిహ్నాద్వరం ♦ బుసకుఁ దెచ్చి

గీ॥ కాపుగా నైన్యముల నిచ్చి ♦ కానక లిచ్చి తగిన గౌరవ మిచ్చి స్వా ♦ తంత్ర్య మిచ్చి
 యెడఁదఁ గరుణకుఁ జోటిచ్చి ♦ విడిచి పుచ్చెఁ గుంభరాణా సమాను లీ ♦ క్షోణిఁ గలరె!

మ॥ తన సంపూర్ణ జయంబుఁ దెల్పంగ జయ ♦ స్తంభంబులక్ భక్తి పా
 పును సూచింపఁగఁ గోవెలల్ నిలిపె నా ♦ బూ శృంగ శృంగాటకం

obedience and fidelity to his future sovereign reserving as the recompense of his renunciation, the first place in the councils and stipulating that in all grants to the vassals of the crown, his symbol (the lance) should be superadded to the autograph of the prince. In all grants the lance of Saloombra still preceeds the monogram of the Rana.

"Annals of Me-war"

☉ The only thing in India to compare with this is the Kutub Minar at Delhi, but though much higher, it is of a very inferior character. This column is one hundred and twenty two feet in height, the breadth of each face at the base is thirty five feet and at the summit, immediately under the cupola, seventeen feet and a half. It stands on an ample terrace, forty two feet square. It has nine distinct stories, with openings at every face of each storey..... While the Sun continues to warm the earth so long may the fame of Khoombo endure. Seven years had elapsed beyond fifteen hundred when Rana Khoombo placed this ringlet on the forehead of Chittor. Sparkling like the rays of the rising Sun is the tower, rising like the bridegroom of the land..... What does it resemble which makes Chittor look down on Meru with derision. Again what does Chatterkot resemble from whose summit the fountains are overflowing; the circular diadem on whose crest is beautiful to the eye; abounding in temples to the Almighty planted with odoriferous trees to which myriads of bees resort and where soft zephyrs love to play. This impregnable fortress was formed by Maha Indra's own hands.

"Annals of Rajasthan."

బున; వ్యాఖ్యానమొకండు వ్రాసి యనయం ♦ బుక్ గీత గోవిందమున్

జను లాబాలము నేర్వఁజేసెఁ గవితా ♦ సందైక సుధాతయై.

గీ॥ కలముచేఁ గత్తిచే రెండు ♦ గతులఁ గీర్తికాంతఁ గొలిచిన మేటి భూ ♦ కాంతు లందు
నింత దొడ్లవాఁ దున్నవాఁ ♦ డేయటంచు త్రోణిజనులెన్న మనియె నా ♦ కుంభన్మ

సీ॥ సాధ్య మిరాబాయి ♦ సౌజన్యధన్య కుంభనసుధరాధీశు ♦ పట్టమహిషి;
జగదేక పావిత్ర్య ♦ సంపద కీలేమ పర్యాయపదము; గో ♦ పాలకృష్ణు
నడుగులు తలచి భ ♦ క్త్యావేశమునఁ బొంగి యమృతగీతములు పె ♦ క్కాలపించెఁ
దన్నాధునికి సొక్కి ♦ తలలూచి యాతల్లి స్మరియింపనట్టి య ♦ న్నరులు లేరు;

గీ॥ ద్వారకాపురి మొదలుగా ♦ వారణాసి వఱకు దేవాలయముల గో ♦ పాలదేవుఁ
గూర్చి కీర్తించి యాయమ్మ ♦ కూరుచున్న చోటులను నేటికిని గూడఁ ♦ జూపుచున్

మ॥ చరితార్థుండగు కుంభు పాత్రుఁ డవలన్ ♦ సంగ్రామసింహుండు భూ
వరుడయ్యెన్; రణమన్నఁ బండుగువలెన్ ♦ భావించు శౌర్యాధ్యుఁడీ
పురుషశ్రేష్ఠుని కాలము దరిచయం ♦ బుల్ వచ్చె జాక్సాంటీన్
సరసన్ వెల్లెడు సూర ముష్కర తురు ♦ మ్మస్థాన మందుండియున్.

కా॥ చెంగిన్ భాను కుమార్తె సంతతి జని ♦ చెన్ ముందు టైమూరు; స
ర్వంగీణ స్ఫుటశక్తితో సమరఖం ♦ డాధీశుఁడై, దానఁ దృ
ప్తిగాంచగనుబోక భారతమహా ♦ దేశంబునున్ గెల్చె; స
త్సంగు డీతని రాజ్య మింతని వచిం ♦ చన్ జాల రెవ్వారలున్.

కా॥ “ఐమూన్లము” ప్రపాత్రుపాత్రుఁ డతిశి ♦ వ్తస్తుత్య సౌజన్య లీ
లామందారము దావదశాబ్దముల కా ♦ లంబందె “బేబర్” నృపుం
డై మోగల్ క్షీతి నేలఁబూని రిపుగో ♦ త్రాధీశులన్ దాఁకి యు
ద్ధామప్రీతిని వారిఁ బోదఱిమి సం ♦ స్థాపించెఁ దద్రాజ్యమున్.

సీ॥ “జాక్సాంటీసు శ్రే ♦ వ్యతమంబె కాని జాహ్నువియ్యె! లోకైక పూ ♦ జ్యతకు తావు!
టక్కి ప్రశస్తమం ♦ డల మాను గాని యార్యావర్త మమృత ర ♦ సాత్మకంబు!
సమరఖండ మతియో ♦ గ్యమ కాని ఢిల్లీపురము స్వర్గమునకు స్వ ♦ ర్గమగు తావు!
తురకలు స్వజనులౌ ♦ దురు కాని భారతక్షజలు లోకోత్తర ♦ ప్రాభవాంకు!

గీ॥ లింబనుండిన విశ్వాంతి ♦ మొసఁగుఁ గాని రామమాంభాత లేలిన ♦ భూమి గెలువ
ఘనతరైశ్వర్యములు గల్గి ♦ గణన గల్గె” ననుచు బేబరు దండెత్తి ♦ యరుగుదొచ్చె. 79

- శా॥ ఆకాలమ్మున ఢిల్లిపట్టణనృపుం ♦ డౌ యిబ్రహీంలోడి తా
నాకర్ణించుచు వీనిరాక దశ ల ♦ తూసికినుల్ త్కొన్ఱు
బాకంపింపగఁ జేరవచ్చి యని సే ♦ యజ్ఞాచ్చె; బేబర్ విభుం
డాకాలాంతకునట్లు శాత్రువులఁ జెం ♦ డాడె మహోదగ్రుండై. 80
- మ॥ గడియల్ మూడగు నంతలో రణము త ♦ గ్గసాగె; నా యిబ్రహీం
పడియె; సేనలు భిన్నభాండగతుల ♦ బ్రాపించె; బేబర్ మహీం
ద్రుడు ఢిల్లీపురి నాక్రమించుకొనె; హిందూదేశ సర్వస్వ మ
ప్పుడు దాసోహమటంచుఁ దత్పదయుగం ♦ బుగ్ గొల్పె నిర్వీర్యమై. 81
- మ॥ అరులగ్ గెల్పుచు సార్వభౌముడయి రా ♦ జ్యంబేలి సంగ్రామభూ
వరు సంగ్రామతలంబునగ్ గెలిచి మే ♦ వాడ్డేశముగ్ జెందఁగా
నరు మత్తద్విపరాజ వీర్యులగు నా ♦ యోధుల్ తనుగ్ గొల్వఁగా
నరిగె బేబరు; సూర్యవంశమణి యు ♦ ధ్ధాయత్తుడయ్యె వడిగ్. 82
- సీ॥ డోంగరీశుడు బలో ♦ త్తుంగుం దుదయసింగు, రత్నసింహుడు సలుం ♦ బ్రా విభుండు
రణమల్లనృపుడు మా ♦ ర్వారు నాయకమాళి, మేత్రావిభుండగు ♦ త్తేత్రసింగు
ఝాలానృపాలుఁ డు ♦ జ్జయసింగు సోనెగుఱ్ఱమహీంద్రుడైన యా ♦ రామదాసుఁ
డల ప్రమరుండు గో ♦ కులదాసు చంద్రభానుండు మూణిక్యచు ♦ ద్రుడు శిలాదుఁ
- గీ॥ డును హుసే నిబ్రహీంపాహితనయుఁ డొకఁడు స్వామి సంగ్రామసింహు వెంటబడినిబోగి
“చచ్చుటో గెల్పుటో వేఱు ♦ జాడ లే”దటంచు సేనలతో వచ్చి ♦ రని యొనర్చె. 83
- సీ॥ రెండువాహినీలు కా ♦ ర్తికశుద్ధపంచమి నాబయానాప్రాంత ♦ మందుఁ గలిసె;
రాజపుత్రులు మృగ ♦ రాజులట్టులు దాఁక యవనసేనలు వెన్క ♦ కరుగఁజొచ్చె;
బేబ రాగ్నేయాస్త్ర ♦ వితలిఁ బ్రయోగించె; హైందవాశ్వకకోటి ♦ యడ్డె దానిఁ;
బులులమాడ్కిని రాజ ♦ పుత్రవీరులు ముందు దూకి డీల్పటచిరి ♦ తురకదండు;
- గీ॥ తనబలముఁ దూచుఁ; గెలుపుకై ♦ కనులు వాచు; నాస్తతతి నేచు; దిగ్గననట్టె లేచు;
విసివి తలరాచుఁ; జేతులు వెలికిఁ జూచు; నకట! బేబ రెవ్వఁడు గాచుననుచుఁ జూచు!
- గీ॥ స్వామి పదసీమఁ దెగి నిజ ♦ ప్రాణమైన ధారపోయు పవిత్ర హైం ♦ దవులయందు
నకటకట! శిలాదుడు గాక యన్నము దిను నాతఁడెవఁడు స్వామిద్రోహమాచరించు!
- గీ॥ కడపటి దినంబు నిరుమొనల్ ♦ గలిసి నపుడు బలముతో శిలాదుండు బే ♦ బరును గలిసె;
నని తునులమయ్యె; బెక్కు గాయములు తగిలి యవల సంగ్రామఁడరిగె; నై ♦ న్నములు విడిగె.

౧౧ మ: కడుదీక్షంపుఁ బిరంగిగుండొకఁడు మో ♦ కాలన్ బ్రవేశించె; మం
డెడు నుగ్గింపుఁ దుపాకి సోకి కను లూ ♦ టికజెందె; నెమ్మేనిపైఁ
బొడమెన్ గాయములెన్న; దిట్లు దుధిర ♦ మ్మున్ జిమ్మి పుప్పించి యుం
డెడు బంధూక మహీజమున్ దెగడె ట్తో ♦ ణీనేత సంగ్రాముఁడున్.

87

మ: చనఁ జిత్తూరికి గెల్పులేకయని బు ♦ స్సాప్రాంత మందుండె; న
పైనుగాయంబులఁజేసి శక్తిచెడి ని ♦ ర్వ్యంబునై దేహ మ
జ్జననాథేశ్వరుఁ డొక్కవత్సరమునన్ ♦ స్వర్గస్థుఁడయ్యెన్ విక
ర్తనుఁ డస్తంగతుఁడైన కై వడిఁ బ్రజల్ ♦ దైన్యంబునన్ గ్రుంగఁగన్.

88

క: లరిరాజాంతకుఁడై బేబరు సంగర జయము నొంది ♦ భారత ధరణీ
శ్వరులకును రాజరాజులు పరిపాలింపందొడంగె ♦ వసుధా తలమున్.

89

చ: ఒకసమయంబునందు హుమ ♦ మూనును వ్యాధియు సోకి యంతకం
తకుఁ జెలరేగె; బేబరును ♦ “నన్దొని నాసుతుఁ గావు దేవ” యం
చకుటిలబుద్ధి వేడుకొనె; ♦ నట్టులె వ్యాధియు వాని సోకి పు
త్రకుఁడును వ్యాధిఁబాసె; నొక ♦ రాతిరి ప్రాణము వాసె బేబరున్.

90

క: ఘనశౌర్యుఁడు సంగ్రాముని వెనుక నెత్ని సుతులు రత్న ♦ విక్రమసింహుల్
మనుజేంద్రులై మహీతలమును బరిపాలించి రథిక ♦ మోదముతోడన్.

91

౧ On the 16th March the attack commenced by a furious onset on the centre and right wing of the Tartars and for several hours the conflict was tremendous. Devotion was never more manifest on the side of the Rajput, attested by the long list of noble names amongst the slain as well as the bulletin of their foe, whose artillery made dreadful havoc in the close ranks of the Rajput cavalry, which could not force the entrenchments, nor reach the infantry which defended them. While the battle was still doubtful, the Tuar traitor, who led the van went over to Baber and Sanga was obliged to retreat from the field which in the onset promised a glorious victory; himself severely wounded and the choicest of his chieftains slain. Sanga Rana was of the middle stature but of great muscular strength. He was celebrated for energetic enterprise, of which his capture of Muzaffar, King of Malwa, in his own capital is a celebrated instance; and his successful storm of the almost impregnable Rinthum-bhor, though ably defended by the imperial general Ali, gained him great renown. Had he been succeeded by a prince of his foresight and judgment, Baber's descendants might not have maintained the sovereignty of India. A cenotaph long marked the spot where the fire consumed the remains of this celebrated prince.

“Annals of Mewar.”

మ॥ అనలాస్త్రంబులు పాడినన్ జయము త ♦ ధ్యంబుచు నావిన్యము
డును గొన్నింటిని దెచ్చె; వీరభటులె ♦ తో మూర్ఖులై “వీని
కొన మశ్వంబుల నుండియున్ దిగము నీ ♦ కున్ గూర్చు నెవ్వరిన్
న నియోగింపుము వీనిబూన్ప” నని మం ♦ దపక్షులై యాడుచు;

92

చ॥ పెడమొగమైన నన్యులను ♦ విక్రముడున్ నియమించె; సేవలున్
జెడ నిరుపాయలై యొకరి ♦ నిన్ మఱియొక్కరు మెచ్చకుండ; నీ
దుడుకుడనం బెఱింగి 'బహ ♦ దూర'ను ఘూర్చరదే; భక్తియున్
వెడలె మహాచమూతతులు ♦ వెంటఁ జనగను జిత్తున్ గొనున్.

93

మ॥ తమ శత్రుడాకఁ డిప్పు చిత్తురిపయిన్ ♦ దండెస్తునన్ మాట ప్రో
తములన్ సోకిన రాజపుత్రనృపులున్ ♦ తాదవ్వు లందుండి పై
న్యములన్ దోడ్కొని వచ్చి నొందారున లా ♦ తగ్గేదముల్ లేక; నీ
దములన్ జిత్తు రనంగ నెత యభిమా ♦ నం బున్నదో వారికిన్!

94

సీ॥ రాద్రకేసరి కేస ♦ రముల నుయ్యెలలూఁగు నతిబలాన్యులు దేవ ♦ రాధవతులు
కులపర్వతముల డి ♦ కొని పిండిగాఁజేసి యంబుధిఁ గలుపు న్ముం ♦ లావనోగ్రు
లుంకించి తాకిన ♦ నుర్వీతలాబు పై కెగిరించు సోనగు ♦ న్నవ్వగులను
ఫాలాక్షుతో మెడ ♦ పట్టులు పట్టి గెల్వంగఁ జాలిన హా ♦ వాశ్యములు

గీ॥ జగము సర్వసంహారము ♦ సలుకుఁ గలుగు ననమ శౌర్యులు చోడావ ♦ దస్వయులును
నడచు సంద్రంబు లనంగ పై ♦ న్యములఁ గొనుచు వచ్చి చేరిరి చిత్తుఁగు ♦ కట్టగామ్ము.

గీ॥ పదము వెనక్ మఱల్పని ♦ పటు పరాక్ర మైకధన్యులు గొలువ ను ♦ వేమ్ము
సుతుఁడు భాగ్జీ తరలివచ్చె; ♦ నితఁడు బాడబాసలముఁ బొల్లనింగు మ ♦ హాగింపఁడు.

గీ॥ అఖిల జగములలోని శౌ ♦ ర్యులు ముద్దచేసి దుర్గంబునిడ ను ♦ చినను గాని
గ్రూరులగు పరంగుల పిరంగులకు నుండఁ దూఁచుకొని రాయి నిలుముటఁజూర్చి యిది.

సీ॥ లాబ్ధిఖాన్ బిరుద మ ♦ లంకరించెను ప్రోడ గోతులు త్రవ్వించి ♦ మారి ముగ్ధు
వహ్ని రవుల్కొల్పి ♦ పగిలించె; నీతఁడు బహదూరుశాహి సే ♦ వలరు దనువు
పోర్చుగీసు తలంగి; ♦ మునుపు వాస్తోడిగామా పోటు నడుదొరె; ♦ ముగ్ధు గుఱు
ఘరగించి యగ్నిప ♦ ర్వణము పొంగినయల్లు పొంగించి బహుకుర్గ ♦ ములునునాల్చి;

- గీ! వెరిచుక్కేదమైన చి ♦ తూరుకోట దక్షిణపు గోడ పగిలి రం ♦ ధ్రంబు పడియె;
 ర్మ మాజిత జగన్నుత పరాక్ర ♦ మాన్యునుం డరాతులను దాకి యర్జున ♦ రావు మడిసె.
 గీ! చుకు పండు హరవంశ్యు ♦ లతని తోడఁ బడిరి; మధ్యాహ్న మార్తాండు ♦ పగిది మండి
 యరులఁ దాకి దుగ్గారాయఁ ♦ డస్తమించె నఖిల చోండావదన్వయు ♦ లనుసరింప.99
 గీ! అవల జేవరభటులు యూ ♦ లాన్వయులును జీవము లొసంగి; రంత భా ♦ గ్గీయు వచ్చి
 ప్రళయకాలాంతకునిఁబోలు ♦ భటులఁ గూడి కదన మొనరించి పండె నా ♦ గండిదండ.
 గీ! తరువార రాజమా ♦ తయు జవాహిరిభాయి రాతోడుసుత తను ♦ త్రాణ ఖడ్గ
 ములనూని యాస్థలు ♦ బునఁ బోరి మడిసె; నవ్వెలఁది కీర్తిని జరి ♦ త్రల సునన్ద
 కుమాక్షరముల వాఁ ♦ సిరి పూజ్య లాదినం; బుతలో దర్గ మా ♦ వంత యవల
 డిటిగె; లోపలి వీర ♦ వరుల సంఖ్యయుఁ దగ్గె; నుదయసింహకుమారుఁ ♦ డొకఁడుతప్ప
 గీ! రాజమాళ మంతయు రణా ♦ గ్రమున మ్రగ్గె; నతని సురధానిరాయల ♦ కప్పగించి
 వెలిఁ దాడించి మిగిలిన ♦ వీరు లొక్క స్థలము చేరిరి కార్య ని ♦ శ్చయము కొఱకు .
 గీ! గండపుఁ మంచి చె ♦ క్కల నొక్కప్రోవుగాఁ గూర్చి తైలము పోసి ♦ కుప్పలుగను
 గమ్మరరజము పైఁ ♦ గప్పి యగ్ని రగిల్చి వెలఁదులు పడమూఁడు ♦ వేలమంది
 జలకంబు లాడి దు ♦ వ్వలువలు సొమ్ములు దాలించి పూచిన ♦ తుగెడు లటు
 పెకలి పెండ్లికిఁ బోవు ♦ విధమున గుంపుతై చిఱునవ్వు మోముల ♦ సిరుల నింప
 గీ! బంగారు సలాక లటు పా ♦ వకునిఁ జొచ్చి; రీవెలఁదులఁ గల్గవతీ ♦ దేవి నడిపె;
 నానె యుదయసింహకుమారు ♦ ననుఁగుఁ దల్లి మర్జయాద్భుతరాయని ♦ తోడఁబుట్టు.
 గీ! తను కాంతామణులెల్ల వహ్నిఁ బడి మ్రం ♦ దన్ దేవరస్వామి దూ
 ర్గమునందుండిన యోధులన్ గొనుచు నూ ♦ ర్యద్వారమున్ దీసి సిం
 హాముమాక్షిన్ వెలిదూకి శాత్రవులు చీ ♦ కాకొంద వర్తించి నై
 శ్వముఁ దానును నిర్విశేషముగ నం ♦ తంబొందె నవ్వేళలో.

● Rao Arjun was this prince, who was blown up at the Chitore boorj. The Boondi bard makes a striking picture of this catastrophe in which the indomitable courage of this prince is finely imagined "Seated on a fragment of the rock disparted by the explosion of the mine, Arjun drew his sword and the world beheld his departure with amazement.

చ॥ దురము భయంకరంబగుచు ♦ దుర్గము నిల్వదటంచుఁ దోచు ముం
దర, నవరత్న సంతతులు ♦ దాచిన తోరము, రాష్ట్ర, ఢిల్లీ భూ
వరు కడ కంపె; గవ్వములు ♦ వచ్చిన యప్పుడు రాజపత్ను లీ
కరణి నొనర్చి సాయమును ♦ గాంచుట వాడుకయై తనర్చెడున్.

104

శా॥ వీరుల్ ముప్పదిరెండు వేలు సమరో ♦ ర్వో వ్రాలి ప్రాపించి ర
వీరస్వర్గము; దుర్గమున్ యవనభూ ♦ భృన్మోళియున్ జొచ్చి శౌ
ర్యరూఢిన్ నివసించె; సంతటను “నై ♦ న్యంబున్ మఱల్పించి చి
త్తూరు వీడు” మటంచు వచ్చెను హుమా ♦ యూన్ పాదుషా యాజ్ఞ యున్.

105

సీ॥ పరిసరగ్రామ సం ♦ వాసినులగు వెలందులు వేయిమంది యా ♦ తోరము నొక
క్షణకపుం బల్లెరం ♦ బున నుంచి పూవు లక్షతలుచు బెట్టి పూ ♦ జల నొనర్చి
నడచుచు వెల్లి యం ♦ దఱు ఢిల్లీ జేరిరి; హుమాయూను వంగదే ♦ శమున నుండె;
నటకేగి దర్శించి; ♦ రతఁడు హర్షించి హస్తమున రత్నాబరధ ♦ నము నొనర్చి

గీ॥ “సారస దళాక్షులార! యీ ♦ తోర మంది నపుడె కర్ణావతీదేవి ♦ కన్న నైతి;
నామె నాచెల్లె; లుదయసిం ♦ గల్లుడయ్యె; వారి సేమమె నాసేమమై రహించు. 106

గీ॥ భువన వంద్యుండు సంగామ ♦ భూపమణికి ముందు మాత్రాడి కూర్చిన ♦ కుందు దీని
సతని దేవేరివి గుమారు ♦ నాదరించి నా మొగల్ వంశమును బాప ♦ నం బొనర్చు. 107

⊙ The Rajpoot dame bestows with the Rakshi the title of adopted brother and while its acceptance secures to her all the protection of a Cavalier Servante, scandal itself never suggests another tie to his devotion. He may hazard his life in her cause, and yet never receive a smile in reward, for he cannot even see the fair object, who, as brother of her adoption, has constituted him her defender...
... The acceptance of the pledge and its return is by the katchli or corset of simple silk or satin or gold brocade and pearls. In shape or application there is nothing similar in Europe and as defending the most delicate part of the structure of the fair it is peculiarly appropriate as an emblem of devotion. A whole province has often accompanied the katchli and the monarch of India was so pleased with this courteous delivery in the customs of Rajasthan on receiving the bracelet of Karnavati which invested him with the title of her brother and uncle and protector to her infant Udai Singh, that he pledged himself to her service “even if the demand were the castle of Rinthumbhor.” Humayun proved himself a true knight and even abandoned his conquests in Bengal.

గీ. అఖిల సృష్టులకుఁ బాదుషా • యనుటకన్న రాజపుత్ర మహాదేశ • రాజమాత
కన్న యనుటయెకడు గౌర • వాస్పదంబు; పయనమై వత్తు; బహదూరు • పంపి పుత్తు.

మ: స్మరదీగీవర సేత్రలార! యిక నా • పుణ్యంబు వర్ణింపఁగాఁ
జరమే! నేటి విపత్తు వీర్పుటకు నిం • ద్రప్రస్థమేయైన భా
గ్య రమాక్రాంతము నాదు రాజ్యమయినన్ • గాదేని నాప్రాణమ
పురమోత్కృష్టగుణాభ్య పాదముకడన్ • భక్తి సనున్పించెదన్.” 109

మ: అని కీక్రుమ్ముగ వచ్చి చూచి “యిటఁ గా • ర్యం బంతయున్ మించిపో
యెను; దుష్టం బరిచేతఁ జిక్కెను; బలం • బెల్లన్ నశించెన్; గృహ
ఖని నష్టమైన దొడ్డతల్లియగు నా • కర్ణావతీదేవి యే
మని చింతించెనా; మందభాగ్యునకు నే • లా దక్కుఁ దత్సేవనల్.” 110

మ: అక్కఱ! సూర్యుడు వంశకర్తయట; క్షీ • రాద్ధిన్ వలెన్ బూజ్యమై
యకలంకంబగు గొప్పవంశమట; ధ • న్యాత్ముడు సంగ్రామసిం
హు కుటుంబంబట; సుంత సాయపడఁగా • నొక్కొంత తావున్నఁ బా
యక మత్కిర్తి వెలింగియుండుఁడద బ్ర • హ్మాండైక సుస్థాయిగన్.” 111

సీ. “ఆతల్లిమాఱు త • దాత్మజఁ గొలిచి దేహము ధన్య మొనరింతు” • నని తలంచి
‘చిత్తూరుపురి విస • ర్దించి ఘూర్జర మేగు’ మని బహదూరుషా • కాన తిచ్చె;
వామూర్ఖుడు తదాజ్ఞ • నొదలఁదాల్చక సమర సన్నాహముల్ • జరుపఁ దొడఁగెఁ;
బాహుషా తుదిలేని • బలములతో దుర్గమును నాల్గువైపుల • ముట్టడించె;

గీ. నామహాసేనఁ జూచి భ • యంబు లేచి నీరు సోకు నుప్పటులఁ గ • న్నింప కేగె
బలముతో బహదూరు; మా • భ్యమును ఘూర్జరము హుమాయూన్ జయించె; సై • భ్య
[ముల నుంచె.

గీ. వెదక విక్రమసింహుని • విభుని జేసి యాహుమాయూను ఢిల్లీకి • నరిగె; విక్ర
మావనీశుని వీదపఁ బ్ర • జాళు లెల్లఁ బృథ్వివిభుని జేసిరి వన • వీరసింహు. 113

సీ. జననంబు క్రూర ము • మ్మర తురుష్కులంబు! భావమో రాజ్య సర • పాధనంబు!
ప్రాయమో సకలప్ర • పంచంబు తనదని పోరాడ వలసిన • పూర్ణ వయసు!
నరిది రాజాస్థాన • మాకర్షకము! కాని రాణి యర్థింప నా • భ్రాత్ర మూని
వంగభూమిని దన • పనిమాని యొక వేయి మైళ్లగుదెంచి ధ • ర్మము వరించి

- గీ॥ స్వకులు బహదూరు శిక్షించి ♦ పంచి దేశమాదు భయమును డించి సౌ ♦ ఖ్యులు నింది
వట్టిచేతుల వెనుకకు ♦ వచ్చె! నెట్టి సరళ హృదయుండో! పలుమయూను ♦ చక్రవర్తి!
- సీ॥ వనవీరనృపుడు పా ♦ లన మశాత్రవముసేయ నుదయసింహుఁ గూ ♦ ల్పను దలంచె;
బున్నా యనెడి దాది ♦ ముందెట్లొ సడివట్టి యొకపూలబుట్టిలో ♦ నుదయసింహు
నుంచి భటులచేత ♦ నూరివెల్పుల కంపె; దనపుత్రు నుంచె ద ♦ స్థానమునా;
వనవీరుఁ “దుదయసింహుని జూపు”మని వచ్చె; సతి నిజాత్మజుఁ జూపె; వతఁడు పొడిచె;
- గీ॥ బుత్తేశోకము దిగమ్రింగి ♦ పున్న వెడలి స్వామి నొడినుంచి దేశదే ♦ శములు తిరిగి
వర్తకుం ‘డసాసా’ కడ ♦ వానిఁ జేర్చి సకలలోకైక విఖ్యాతి ♦ సంతరించె. 115
- క॥ తను నెంత కాచి కుడిపినఁ దనసుతుఁ బరుసుతుని కొఱకు ♦ దారుణ ఖడ్గ
బునఁ జీల్చఁ గనిన వెలదులఁ వినియుంటిమె! పున్నఁ దప్ప ♦ వేఱొకదానికొ. 116
- మ॥ వనవీరుండు ప్రజావిరుద్ధముగ భూ ♦ భాగంబుఁ బాలింపఁ దీ
రని కష్టాంబుధిలో మునుంగుచు జన ♦ వ్రాతంబు సంగ్రామసిం
హునిపుత్రుం డతిదూరగుం దుదయసిం ♦ హుఁ దెచ్చి చిత్తూర్పురం
బున రాణా నొనరించె బూర్వవిభనం ♦ బుకొ నిల్పఁ గాంక్షించుచుకొ. 117
- గీ॥ మ॥ సమరోత్సాహము లేదు; విక్రమకళా ♦ సంపత్తియు లేదు; దు
ర్దమదైర్యోన్నతి లేదు; చిత్తురుమహా ♦ రాజ్యంబుఁ బాలింపఁ బూ

§ Rana Udai Singh ascended the throne in A. D. 1541-1542.

“Woe to the land where a minor rules or a woman bears sway” explains the last of the great bards of Rajasthan; but where both were united as in Mewar, the measure of her griefs was full. Udai Singh had not one quality of a sovereign; and wanting martial virtue, he was destitute of all. Yet he might have slumbered life away in inglorious repose during the reign of Humayun or the contentions of the Pathan usurpation; but unhappily for Rajasthan, a prince was then rearing, who forged fetters for the Hindu race, which enthralled them for ages; and though the corroding hand of time left but their fragments, yet even now though emancipated, they bear the indelible marks of the manacle; not like the galley slaves, physical and exterior; but deep mental scars, never to be effaced. Can a nation which has run its long career of glory be regenerated? Can the soul of the Greek or the Rajpoot be reanimated with the spark divine, which defended the Kangras of Chitore or the pass of Thermopylae? Let history answer the question.

జ్యముయా సద్గుణమొక్కఁడేనియు రహిం ♦ చక్షుబోదు; నైయాఘ్రుగ
రభమునా మేకవిధంబునా బాడమె సం ♦ గ్రామేంద్రు గరభమునా.

118

● ము! ఉదయాస్తాచల మధ్యగంబగు జగం ♦ బుట్టుతలూఁగించె బె
ట్టిమఁడౌ పుత్రుఁడు; ఘోర సంగర కిరీ ♦ టిప్రాయుఁడై కీర్తనం
పద నార్జించెను దండె; యెట్టితఁడు మే ♦ వాద్రాజ్య మందారశా
ఖఁ దినంబొచ్చిన పుష్పియట్లు నొడమె ♦ గీర్తి గళంకించుచున్.

119

చు! వరుసగ ముప్పదేం డ్లితఁడు ♦ పాలనము బొనరించె; నంచులో
నిరువదియైదు శాంతముగ ♦ నెట్టులో సాఁగె; ననంతరమునన్
దరితరముల్ తపింపఁదగు ♦ దారుణ ఘోర విషతు దేశమున్
బారిగొని గౌరవంబు నుడి ♦ పోవఁగఁజేసె నరుతుదమ్ముగన్.

120

ము! అనఘున్ విక్రమసింహు భూరమణుఁ జే ♦ యగ్రగ్ని ధిల్లీ పురం
బునకేగెన్ హుషయూను; వంగమున రా ♦ బ్దుఖ్యుండు సామంతుఁడై
చను పేర్కాను స్వతంత్రరాజ్యమును సం ♦ స్థాపింప యత్నించిన్
డను వార్తల్ విని పాదుషా వెడలె నై ♦ న్యాయత్తుఁడై వానిపై.

121

ము! అంతములేని నైన్యముల ♦ నంబుధి చాడ్చున నిల్పియున్న సా
మంతుని దాకి పోరుట ప్ర ♦ మాదకరంబని సంధి గోరి వృ

● But the magnitude of the peril confirmed the fortitude of Pratap, who vowed in the words of the bard to make his mother's milk resplendent: and he amply redeemed his pledge. Single handed, for a quarter of a century did he withstand the combined efforts of the empire; at one time carrying destruction into the plains, at another flying from rock to rock feeding his family from the fruits of his native hills, and rearing the nursing hero Umra amidst savage beasts and scarcely less savage men, a fit heir to the prowess and revenge. The bare idea that the son of Bappa Rawal should bow the head to the mortal man was insupportable; and he spurned every overture; which had submission for its basis or the degradation of uniting his family by marriage with the Tartar, though lord of countless multitudes... The brilliant acts he achieved during that period live in every valley, they are enshrined in the heart of every true Rajput, and many are recorded in the annals of the conquerors. To recount them all, or relate the hardships he sustained, would be to pen what they would pronounce a romance, who had not traversed the country where tradition is yet eloquent with his exploits, or conversed with the descendents of his chiefs who cherish a recollection of the deeds of their forefathers and melt as they recite them, into many tears.

"Annals of Mewar".

త్రాంతము నంపె; 'పే'ర్కులుఁడు • తానును సమ్మతి చూపె; గ్రుంకె బ్రా
ద్దంతట; రెండుసైన్యములు • నచ్చట నిల్చెను నిద్ర నొందఁగన్.

122

చ॥ కొసరి కసాయి మేకలను • గొంతులు గోయు విధాన, మారియున్
మసఁగిన యట్లు, మృత్యువది • నాలుక సాచిన భంగి, ఢిల్లీసై
న్యసమితిపైన వ్రాలి తును • మాడఁగఁ జొచ్చిరి నిద్రవోవుచు
ఁడు సమయమందె వంగసుభ • టుల్ తమనాథుని యాజ్ఞ పెంపునన్.

123

మ॥ హుమయూ నంతటఁ బాతె ఢిల్లీ దెస; క • త్యుగ్రుండు పెర్ఖాన్ ససై
న్యముగా వెంటను దాఁకె; నేమియును జే • యన్ లేక యందండు మా
గ్గమునన్ జక్కిన వారిఁ జేర్చుకొని పా • టన్ జొచ్చె; బాంచాలదే
శము డాయంగనె రెండుసైన్యములకున్ • సంగ్రామ మయ్యెన్ వడిన్.

124

సీ॥ రణమంచు వినిన మ • రణమంచు బెదరి దిజ్జార్గంబులకుఁ గొంత • మంది నడువ!
సమద శాత్రువ పరా • గము దృష్టిగతమైన మది కలుగియుఁ గొంత • మంది పాట!
విమతసైన్యము దర్శ • నము దండధరదర్శనంబని యడలి కొం • దఱు తొలంగ!
మొదటి పిరంగి చ • ప్పుడయినంతనె గుండె లవిసి నీరయి కొంద • టవలి కుఱుక!

గీ॥ నాహుమాయూను త్రోవలో • నడ్డమైన జనులఁ జేరిచి చేసిన • సైన్యపెల్లఁ
జేయి జారిన కడవయై • చిన్నమయ్యె! పేరుఖాన్ ఢిల్లీఁ బట్టాభి • పిక్తుడయ్యె! 125

మ॥ చముపుల్ లేక మహామహీవలయ రౌ • జ్యం బూడిపోవంగ నా
హుమయూనున్ వెనువెంటనే తగిలి లా • హోర్దాకఁ బోనీక సై
న్యములన్ జేకొని పేర్కుఖాను తఱిమెన్; • వాడంతటన్ దేశదే
శములన్ గ్రుమ్మరె నచ్చెటేనిఁ దలదా • చన్ వచ్చు నంచాసనో.

126

మ॥ స్తిమితత్వంబు వహింపకేగి యొకచో • 'పేకల్లి'యన్ బారసీ
క మహాయోగిని గాంచి యాతఁ డడుగం • గాఁదెల్పె నాత్మీయవృ
త్తము; దత్సన్నిధినున్న వానిసుత "యు • ద్వాహమ్ము గావించుకొం
దు మహాభాగుని వీని నే"నన, నతం • డున్ వాని కిచ్చెన్ సుతన్.

127

సీ॥ ఏలుటకు మహామ • హీతలంబది లేదు! కొలువుసేయఁగ భట • కోటి లేదు!
కాంచనాదిక ధన • గ్రామంబులును లేవు! సముదార దివ్య భో • గములు లేవు!
వసియింపఁగా మేటి • భవనంబులును లేవు! తొల్ప ననర్హువ • త్రములు లేవు!
వాహ్యాళి యొనరింప • వాహనంబులు లేవు! శ్రమదీఱ గంట వి • శ్రాంతి లేదు!

గీ॥ కేవలము హుమాయూన్ పడుక్లేశమెంచి మనసు గరగించు సౌజన్యమహిమఁ గాంచి
కోరి యర్థాంగమును బంచు ♦ కొనియె! నెట్టి పావనాత్మికయో 'హమీ' ♦ డా' పధూటి.

మ॥ వనిత యోధులఁ గొంచు యోధపుర భూ ♦ పాలున్ సమీపింప, వ
ద్దన నాతండు; జసల్ మిఠుర్ ప్రభుఁడు పో ♦ మ్మంచాడె; మర్వాన్ నృపుం
డును బంధింపఁగఁ జూచె; గొన్ని నెల లి ♦ ట్లుకజెల్లు రారాజు చే.
రెను దూరమ్మన సింధుదేశపుటెడా ♦ రిక్ దైవమున్ దూఱుచున్.

129

సీ॥ వైశ్యానర జ్వల ♦ జ్వాలాసమూహంబు చిమ్మి సూర్యుఁడు ప్రకా ♦ శించుచుండ!
నుర్వీతలంబెల్ల ♦ నుట్టుతలూఁగ జృంభించి వాయువు వెల్లు ♦ వీచుచుండఁ!
సుడికట్టి మండుటి ♦ సుక లేచి మిన్నంది వ్రాలి పాంథుల మురిచి ♦ నైచుచుండఁ!
బెక్కుయోజనములు ♦ వెడలిన నాల్కపైఁ జేర్పఁ జక్కయు నీరు ♦ చిక్కకుండఁ!

గీ॥ నరులు దఱుమంగ! ననుచరు ♦ లంత మొంద! స్వస్థ సాధంబుల వసించి ♦ పరమ సుఖము
మీఱఁదగు నిండుచూలా లె ♦ డారి యంచు నాచూమీదాలతాంగి యె ♦ ట్లదగ నేర్చె!

గీ॥ రాచటికమది బరువయ్యె ♦ రాజమాళి; కనుచరత్వంబు బరువయ్యె ♦ ననుచరులకు;
శున్న వారెల్ల బరువైరియొటియలకు; నొక హమీద మాత్రము చలింపకయె నిలిచె.

మ॥ హుమాయూ నెక్కిన యొంటెయున్ మడిసె న ♦ త్యుగ్రాతపత్యాప్తిఁ గూ
రిమి భృత్యుండని యొంటె నిమ్మనుచు టా ♦ ర్దీబేగు నర్థించె; గూ
రమలిక్ వాఁడు తిరస్కరించిచనె; నిం ♦ ద్రప్రస్థరాజ్యంబుఁ బూ
ర్ణముగా నేలినమేటి నీరమున క ♦ న్నన్ బల్చనయ్యెన్ గటా.

132

గీ॥ తురకతేనికీ గప్తముల్ ♦ పెటేగెఁ గాని పెక్కు విశ్వయత్నములు స ♦ ల్పినను గాని
కానరాదయ్యె వట్టివె ♦ క్కసము తక్క! నిండుదప్పి నార్పుఁగ నొక్క ♦ నీటిచుక్క. 133

గీ॥ చూలుపండిన యాచూమీ ♦ డాలతాంగిఁ జచ్చుటెండ నెడారిలోఁ ♦ దెచ్చుటెల్లఁ
బూచుపిందెల క్రొమ్మావి ♦ మొక్క నకట! తీవ్ర దాహ గ్నిలో నీడ్చె ♦ తెచ్చుటయ్యె.

సీ॥ నడిలేక యొడి కొ ♦ బడు గట్టి నాల్క నాభినఁజేర దిగగూజ ♦ కొనకయబోవ!
నెంతేని జలియించి ♦ హృదయకోశంబు కుత్తుక కెకతోట్టు ♦ కొనుచురాగ!
మెదడు నీరసము ♦ బ్రదిలి పైతోడ్దేకమునను బ్రలాపనా ♦ ధని వెలార్చ!
క్షీతితలబెల్ల మ్రొం ♦ గినఁగాని తీరబో దనిపించు మరణవో ♦ దను కలంప!

గీ॥ నున్న కష్టంబు లట్టులే ♦ యుడు యవనభటులు దాహంబునకు నీరు ♦ వదలులేక
పిచ్చియెత్తయుఁ గేకలు ♦ వేసికొనుచుఁ బాటి రెల్లడ నిమకయె ♦ డారి నడుమ. 135

చ॥ కనిరొకబావి వేకువన ♦ కన్నులపండువు గాఁగ; దాన మో
టనిడి జలంబు దోలెడు నె ♦ డా వడి నెక్కులఁ దోలుకొంచుఁబో
వునతని కొక్కచోఁ 'బయికి ♦ బొక్కెన వచ్చె'నటంచు మాటలు
వినఁబడఁబోమిఁ బెద్ద రణ ♦ భేరిని గొట్టుటవశ్యమై తగెన్. 136

సీ॥ అతిదాహమున నోరు ♦ లట్టెతెరిచియున్న జనులు బొక్కెన నూయి ♦ కొనను నిలిచి
నిలువకమున్నె దా ♦ నిపయిబడి జలంబుఁ ద్రావఁబోవఁగ దాని ♦ త్రాడుతెగుచు
బావిలో బొక్కెన ♦ పడె; దానివెంటఁ గొందఱు నూతఁ బడిరి; కొం ♦ దఱు మహాశ్ర
తాపమోర్వక సైక ♦ తస్థలిఁబడి మ్రగ్గి; రికఁగొంద తానూయి ♦ నెక్కి దూకి;
గీ॥ రంతఁ గొందఱు చేది తో ♦ యంబుఁద్రావి గుండె బరువెక్కి కూలిరి; ♦ కొందఱెట్ల
'యమరకోట'కు నాటి సా ♦ యంతనంబు నడచి కన్గొని రచటి రా ♦ నావహారు 137

మ॥ మనుజాధీశుఁడు వారినందఱను స ♦ న్మానించె సౌఖ్యంబెల
ర్పను; నైదుఁ బదివందలు నలువ దా ♦ పై నింక రెండైన యే
టను నాకార్తిక జీవవారము 'హమీ ♦ దాభానుబీగంబు' పు
త్రుని నీల్లాడె నుదాత్తలక్షణయుతుఁ ♦ దుర్వార తేజోనిధిన్. 138

శ్లో॥ పెద్దల్ గోత్రజు లక్కుమారకునకుఁ ♦ బ్రీతిన్ "మహమ్మజ్జల"
లుద్దీ నక్కసు" నామ ముంచిరి; హుమా ♦ యూన్ పాదుషా చూచి యా

On the fourth day of their retreat they fell in with another well, which was so deep that the only bucket they had, took a great deal of time in being wound up and therefore a drum was beat to give notice to the cassilas when the bucket appeared that they might repair by turns to drink. The people were so impatient for the water that as soon as the first bucket appeared, ten or twelve of them threw themselves upon it before it quite reached the brim of the well by which means the rope broke and the bucket was lost and several fell head long after it. When this fatal accident happened the screams and lamentations of all became loud and dreadful. Some lolling out their tongues rolled themselves in agony on the hot sand while others precipitating into the well met with immediate death.

'Annals of Mewar'.

On this Humayun ordered the musk bag to be brought and having broken it on a China plate he called his nobles and divided it among them as the royal present in honor of his son's birth. This event, adds Jowher, diffused its fragrance over the whole habitable world.

"Colonel G. B. Mangleson C. S. I."

- ముద్దుంగుఱ్ఱని కీర్తివల్లి దెసలన్ ♦ బుష్పింపఁ గాంక్షించుచున్
ముద్దుల్ ముద్దులు పంచె నాపులకు స ♦ మోదముమై గన్తున్.
- చ॥ తనుఁ గడుఁజేరఁదీసి తల ♦ దాఁచుకొనన్ నెలవిచ్చి పేర్చి న
కొనఁగ మెలంగు నయ్యమర ♦ కోటనృపాలునియొద్ద నాత్మమో
హనసతియకా హమీదను ని ♦ జాతృజు నక్కరు నుంచి వెంట న
య్యనుచరులేగుదేరఁగఁ బ్ర ♦ యాణమొనర్చె నతండు వెండియున్.
- మ॥ త్వరమై నాతఁడు పారసీకమును గాం ♦ ధారంబు కాబూల్ వసుం
ధరలన్ జేకొనెఁ గాని రాజ్యము స్థిర ♦ త్వం బూనకే సాగె; నీ
కరణిన్ దాఁ బదునాలుగేడులు మహా ♦ కష్టంబులన్ బొంది వం
దురె; నీలోపలఁ గొన్నిమార్పు లచటన్ ♦ దోతెంచె ఢిల్లీ పుర్న్.
- మ॥ అల పేర్థాన్ బలశౌర్యశోభితుఁడు రా ♦ జ్యంబెల్లఁ గౌశల్యముల్
వెలయన్ బాలనచేసె; వానిపిదపన్ ♦ బృహ్మశ్వరుల్ చాలదు
ర్యలులున్ గ్రూరులు నొట రాజ్యమది స్థై ♦ ర్యంబూడె; గొన్నేండ్ల క
వ్వల రాజయ్యె 'సికంద'; రీతఁడు సురా ♦ పానక్రియాలోలుఁడౌ.
- మ॥ స్థితి యిట్లుండుటెఱింగి దండుగొని డా ♦ నెన్ దా హుమాయూను; శూ
రతముం డుగ్రపరాక్రమక్రముఁడు బై ♦ రాంఖాను వచ్చెన్ జమూ
పతి; పండ్రెండవయేటనున్న సుతుఁడ ♦ క్బర్ గూడ నేతెంచె; ను
ద్ధతిమై యుద్ధము సాగె ఢిల్లీని సికం ♦ దర్ మఱ చమూపాఖిలో.
- మ॥ కడులేఁబ్రాయపుఁ జిన్నిక్కుఱ్ఱఁడగు న ♦ క్బర్ ముందు నిల్చుండి యె
క్కుడు శౌర్యం బుసికొల్పి పూన్ప సుభటుల్ ♦ ఘోరంబుగాఁ దాడి ర
య్యెడ ఢిల్లీ పతి యోడి పాతె; విజయం ♦ బింపారఁ బట్టాభిషి
క్తుఁడునయ్యెన్ హుమయూన్ నిజపులును సు ♦ తోషించి యుప్పొంగఁగన్.
- సీ॥ 'పేర్మొడలం'బను ♦ స్నిగ్ధసాధంబున హుమయూను గూర్చుండి ♦ యొక్కనాఁడు
పొత్తముల్ చదువున ♦ ప్పడు ప్రార్థనముచేయు కాలంబుఁ దెలుపుచు ♦ గంట మ్రో
వడివడి దిగిరాఁగ ♦ దొడఁగె నాతఁడు; నునువై యున్న మెట్లపై ♦ నడుగు జాతె;
బైనుండి క్రిందికిఁ ♦ బడుట గాజవిధానఁ దలయెల్ల వేయి వ్ర ♦ క్కులుగఁ బగిలె;
గీ॥ నవలఁ బుజాబునందున్న ♦ యక్క రటకు వచ్చె; బదునై దువందలే ♦ బదియు నాకు
నగు శరత్తున నతనిఁ గ ♦ ల్యాణపురిని ఢిల్లీ పతిఁజేసి రుద్రోగు ♦ లెల్లఁ గలిసి.

మ॥ ప్రవిశేసోగ్ర సమగ్రవిక్రముఁడు “బై ♦ రాంఖాను” తూత్రైకధ
 ర్మవిదుం! డాహామయానుకోడలు సలీ ♦ మాదేవిఁ బెండ్లాడి బాం
 ధవుడై యక్కరు బాల్యమూడి తరుణ ♦ త్వం బొందునందాఁక రా
 జ్యవిధానంబును నిర్వహింపఁదొడఁగెన్ ♦ సంరక్షకుండై తగన్.

సీ॥ కాశ్మీరమందు సి ♦ కందరుశాహి సైన్యము ప్రోవుచేసి ర ♦ ణాబుఁ గోర,
 నచటఁ గాబూలులో ♦ నక్కరు ప్రతినిధి తరుణంబు వీక్షించి ♦ తిరుగఁబడఁగ;
 మాశ్వదేశాధీశ ♦ మణి ఢిల్లీపైఁబడు టెప్పు డెప్పుడటంచు ♦ నెగురుచుండఁ,
 బులివంటిప్రోడ హే ♦ ముఁడు క్షణక్షణమును దండెత్తిరాఁ గాలు ♦ ద్రవ్యచుండ,

గీ॥ నల్ల కాబూలుకొఱకేగ ♦ ఢిల్లీ పోవు; ఢిల్లీకై చూడఁ గాబూలు ♦ చెల్లిపోవు;
 వెనుక నూయి ముందర గోయి ♦ యనుటయయ్యె శౌర్యధనుఁడు బై రాంఖాను ♦ సైన్యపతికి
 క॥ తొలుత సికందరుశాహిని గలియుచు బై రాముఖాను ♦ కల్యాణారణ
 స్థలమున నోడింపఁగ నతఁ డలఘుగతి శివాలకన్రు ♦ లందున డాగెన్. 148

సీ॥ లక్ష పదాతి ద ♦ శంబు కరుల్ వేయి తనవెంట నేతేర ♦ దండు వెడలి
 హేముఁ డాగ్రాపురి ♦ కేగి చేకొనె దాని; నవల ఢిల్లీపురం ♦ బాక్రమించె;
 బై రాముఖానుఁ డ ♦ క్బరు ససైన్యముగ సిద్ధంబై రి పానివ ♦ ట్టంబు నొద్ద;
 నుభయసైన్యములకు ♦ యుద్ధం బెసఁగె; దురుష్కులు శత్రుసేన ప్ర ♦ య్యలుగఁజేసి
 గీ॥ హేము బంధించుకొనుచు బై ♦ రాముఁజేర్చి; రతఁడు కారుణ్యమును మాని ♦ యక్కరుఁ గని
 “శత్రుశేష ముపద్రవ ♦ సమితిఁ దెచ్చు! శీఘ్రముగ వీనిమ స్తంబుఁ ♦ జెందు”మనియె.

శా॥ “నామే ల్లూర్చి వచ్చిచు నీనుడిఁదలన్ ♦ దాల్పంగనోఁ గాని, యీ
 హేముం డోడినవాఁడు; పట్టువడినాఁ; ♦ డీనాఁ డవధ్యుండు; నా
 కై మన్నింపు”మటంచు నక్క రనె; ఖ ♦ డ్గంబెత్తి ఖండించె బై
 రాముం డత్రటి హేముమ స్త మిలపై ♦ రాలన్ భటుల్ భీతిలన్. 150

సీ॥ తూత్రప్రధాన ని ♦ శాతవర్తనుఁడౌట నావేశ మది కొంత ♦ యలరుఁ గాని!
 బైరాముఖానుఁ డ ♦ క్బరుఁ బెక్కుగురువుల వేర్వేఱ నియమించి ♦ వివిధవిద్య
 లభ్యసింపఁగఁజేసె; ♦ నాతని వేయికన్నులఁజూచి వేయిచే ♦ తులను గాచి
 ధరణిరాజ్యం బూర్జి ♦ తము చేసె; గాబూలు చేకొనె; గాంధార ♦ సీమ గెలిచె; [చె;

గీ॥ జాఫురం బజమీర్ ప్రదేశములు గొనియె; గ్వాలియరు పట్టుకొనియె; మా ♦ ర్వారునొం
 క్షణము విశ్రాంతిఁగొనక రాజ్యములు గెలిచె నక్కరున్నతి పరమ ల ♦ క్ష్మ్యముగనుంచి.

మ! అరుదెంచె బదు నెన్నిదేడులగు ప్రా ధ యం; బప్పు డక్కర్ వసుం

ధరఁ దా నేలఁ దలంచె; సేవకతర్థి ధ్రవ్యంబు నర్పించి సం

బరముప్పారఁగ నాత్మరక్షకుని నా ధ మక్కాకుఁ బంపించెఁ ద

గ్గఱ “నబ్బూరహిమాను” దత్తుతుని వే ధ డ్కజేర్చి పోషించుచున్.

1

సీ! ఆజాను దీర్ఘ బా ధ హర్షయగళుఁ! డుద్యత్పద్మపత్ర నే ధ త్రములవాఁడు!

ఘన సార్వభౌమ ల ధ తుణలక్షితుండు! ప్రసన్న మనోహరా ధ స్యంబువాఁడు!

బలశోభితారోగ్య ధ వచ్చరీరుండు! నీరదతుల్య గంభీర ధ రవమువాఁడు!

శాంతిప్రధాన వ ధ ర్చశోభితుండు! దయాపూర్ణ మృదుహృద ధ యంబువాఁడు!

గీ! కష్టము సహింపఁగలదైర్య ధ గరిమవాఁడు! వితరణ వికాసములవాఁడు ధ వేయునేల!

భరతఖండ మేలిన సార్వ ధ భౌములందు నింతవాఁ డింక లేడను ధ సంతవాఁడు. 152

సీ! అంచెల మార్పుచు ధ నశ్వంబులను, స్వారి యిరువదై దామడల్ ధ పఱచియుండె!

ఘూర్జరమ్మునఁ ద్రోవ ధ గొప్పబెబ్బులి రాఁగ నద్దానిఁ జేతఁ జొ ధ పుడఁచియుండె!

విడక “ఖండీరా” వ ధ నెడి మత్తకరి నెక్కి యైదామడల దూర ధ మరిగియుండె!

నాఁడుసింగము పిల్ల ధ లైదు మండుటెడారియందుఁ బైబడఁ బీచ ధ మణఁచియుండె!

గీ! నిరువురను దన సందిట ధ నిటికికొనుచుఁ గోటగోడలపై నెక్కి ధ దాఁటియుండె!

నప్రతీపప్రతాప దై ధ ర్యములు దేహబల మితని సొమ్మనుచు మెచ్చఁమెలఁగియుండె!

మ! భగవాన్ దాసునిపుత్రి యొక్కరిత న ధ క్బర్ కోరి పెండ్లాడె; నా

భగవాన్ దాసుని సోదరాత్మజుఁడు “కు ధ న్వార్” మానసింహుండు వీ

రగరిష్ఠుండయి ఢిల్లీజేరి పరరా ధ స్త్రశ్రేణులన్ గెల్చి కీ

ర్తిగురుత్వంబు వహించి యక్బరుకడన్ ధ దీపించె సేనానియై.

155

సీ! ముప్పాలుప్రజ హైంద ధ వ్రలుగాన వాఁసేమము తనకెప్పు సే ధ మమని తలఁచె;

నని జయించియుఁ బట్టు ధ కొనినవానిని బానిసలఁ జేయుచట్టంబు ధ నిలిపివై చె;

యాత్రలకేగు భ ధ క్తావళితోఁ బన్నుఁ గొనరాదనుచు దానిఁ ధ గొట్టివై చె;

జరకాలముగను వే ధ సెడు జుట్టపన్ను న్యాయవిరుద్ధమని దాని ధ నవలద్రోసె;

గీ! హైందవాబున యవనరా ధ జ్యంబు నిలుప నెన్నియత్నముల్ వలయుఁ దా ధ నన్నిచేసె;

మంచుమలనుండి కన్యాకు ధ మారి దాఁక వసుధనెల్లఁ బాలింప న ధ క్బరు దలంచె.

క! కొన మేత్రాదుర్గము; చేకొనె గోగోగోకోట; యింక ధ గోవిందవనం

బను దేశము గెలిచెను; గోటను నాగాపురమునన్ దృ ధ ధమ్మగఁ గట్టెన్.

157

- క॥ శరణని మాళవపతి దరి కరుదేరఁగఁ గూర్చిఁగని స ♦ హస్తహయాధీ
శ్వరసేనాధీశుగ నాదరమున నాస్థానమున న ♦ తనిఁ జేర్చుకొనెన్. 158
- క॥ తపతీనదిపైఁగల బ్రహ్మపురంబును విజయగృహము ♦ నతిరయమారన్
నృపకులదీపకుఁ డక్కరు కృపకును లోనగుదుమనుచుఁ ♦ గ్రేష్ఠురికె వడిన్. 159
- క॥ రావలపిండి సమీపములో విలయాంతకునకైన ♦ లొంగని గక్కా
రావీరుల కావర ముడివోవఁగఁ బంజాబుదేశ ♦ మును గెల్చుకొనెన్. 160
- క॥ తూరుపుసీమల దృష్టిని సారింప నడేల్కులుండు ♦ చానాన్ దుగ్గ
ద్వారములు దీసి యక్కరు భూరమణుని పాదకమల ♦ ములు పూజించెన్. 161
- క॥ నరసింగపూరు చౌరాఘరు మఱి హోసంగబాదు ♦ క్రమమొప్పఁగ న
క్కరుబాదుశాహి చరణాంబురుహంబులు శరణమనుచుఁ ♦ బొగడుచు నిలిచెన్. 162
- క॥ 'రండో పురుషోత్తమ!' యని ఖండిషునృపుండు కాళ్లు ♦ గడిగి తనూజన్
మండలరాజ్యంబు నృపా ఖండలునకు నప్పగించెఁ ♦ గడుభక్తి మెయిన్. 163
- గీ॥ చతురనంతబలంబులు ♦ సందడింప సింధు గంగా నదుల మధ్య ♦ సీమలుండుఁ
జైత్రయాత్రాపరంపరల్ ♦ సలిపి దిగ్విజయము సాగించె నక్కరు ♦ చక్రవర్తి. 164
- గీ॥ "భరతఖండై కభాగ్యమై ♦ పరగు రాజ పుత్రరాజ్యమేలని వాని ♦ పొడవు వృథయె"
యని నడిపె సేన;తద్భార ♦ మాగ లేక యురగనాయకు ఫణము లు ♦ ఋతలూఁగె.
- గీ॥ మహిత ధైర్యుండు నోడర ♦ మల్లు మేరు శిఖరమట్టి ఖాసింఖాను ♦ సింహమట్టి
బిరుదు'ఖాఖానను'పిడుగుల్ ♦ వ్రేల్ల నలుపు భయదశౌర్యలు నిలిచి రక్కరును గొలిచి.
- మ॥ అలఘుప్రాభవకీర్తివిక్రమయుతుం ♦ డౌ మానసింహుండు కొం
డలఁ బిండిబడఁగొట్టు మేటి భగవాన్ ♦ దా సిందునందున్న యో
ధులకున్ వృద్ధపితామహుం; ధీరువురున్ ♦ దోతెంచి రీతండ్రికొ
డ్కులు దర్పించిన నడ్డుపాటు గలదే ♦ త్రోణీతలంబందునన్! 167
- క॥ ఈమెయి నక్కరు నడుపు చమూమానం బింతయనఁగ ♦ బుద్ధిచొరదు; బు
స్సామొదలుగఁ బాండోలీ సీమవలకుఁ బదియుమైల్లు ♦ సేనలు నిండెన్. 168
- సీ॥ జలధులంతటి సర ♦ స్సులు పెక్కులుండె; గ్రిందట వనాశానది ♦ నడచుచుండె;
వరఁగని బహువిధ ♦ ధనధాన్యతతులుండె; బైరు క్రొత్తఁగ నెక్కి ♦ వచ్చుచుండె;
గోటలేడును జుట్టు ♦ కొని దృఢమ్ముగనుండె; సస్త్రమహద్వార ♦ సమితియుండె;
గురుతరాయుధపరం ♦ పర చెంతనుండె; యోధతతి చిత్తములందు ♦ ధైర్యముండె;

గీ॥ నక్కరునకెకా దవాని ♦ యబ్బకైన దగ్గక రణంబు సాగింప ♦ దగ్గ యన్ని
సాధనము లుండె; లేమి యెచ్చటనుగలుగ దుదయసింహరాణా లేమియొకడుతక్క

ఉ॥ అగడినున్నవన్ని శని ♦ యల్లునినోర నటన్నమాట వా
సిం గనఁజేసి యాయదయ ♦ సింహుడు యుద్ధమటన్న భీతిచే
గ్రుంగుచు రాజపిప్పలిని ♦ గోహితువంశ్యులయొద్ద డాగె; నై
నం గనరాదు లోపము ర ♦ ణం బొనరించెడు యోధకోటికి.

170

● సీ॥ అల సలుంబాధీశుఁ ♦ డగు పాహిదాసు, శౌర్యాన్వితుడగు దేవ ♦ రాధిపతియ,
ఖల్వాప్రభుడు శుద్ధ ♦ కీర్తి 'పుత్ర' నృపుండు, బేడ్లా కొటేరియా ♦ పృథ్వీవరులు,
నిక మడేరియా ♦ నృపతి మాడాసింగు, పావనాత్ముడు ఝా ♦ లావిభుండు,
ఝాలూరినేత యీ ♦ శ్వరదాసు, సోనెగుట్టేంద్రుడై న కరుణా ♦ సాంద్రరాజు,
గీ॥ గ్వాలియనుదేశపతి లోను ♦ గా మహిపులు పగిలెడు పిరంగిగుండును ♦ వక్రమిచ్చు
ధైర్య హేమాద్రులు విశేష దళము లలరఁ బోయినిల్చిరి గెలుపొ చాచో యటంచు

క॥ అల్ల యమభటులఁగేరెడు బల్లిదులగు భటులు గొలువ ♦ వైరుల మనముల్
తల్లడిలగ వచ్చెను జయమల్లుడు రణరంగపార్థ ♦ మహితయశుడై.

172

● It (Chitor) lacked not however brave defenders. Sahidass at the head of a numerous band of the descendants of Chonda was at his post (the gate of the Ena) there he fell resisting the entrance of the foe, and there his altar stands on the brow of the rock which was moistened with his blood. Rawat Dooda of Madaris led the sons of Sanga. The feudatory chiefs of Baidla and Kotario, descended from the Prithwi Raj of Delhi, the Pramari of Bijoli the Jhala of Sadri inspired their contingents with their brave example; these were all home chieftains. Another son of Deola again combatted for Chitor with the Sonegurra Row of Jhalore. Esaradass Bahatore, Karamchand Katchwaha with Dooda Sadani and the Tuar prince of Gualior were distinguished among the foreign auxiliaries on this occasion..... But the names which shine brightest in this gloomy page of the annals of Mewar which are still held sacred by the bard and the true Rajput and immortalized by Akbar's own pen, are Jaimall of Bednore and Putta of Kailwa, both of the sixteen superior vassals of Mewar. The first was a Rahtore of the Mairtea house, the bravest of the brave clans of Marwar, the other was head of Jugawats another grand sheet from Chonda. The names of Jaimall and Putta are as household words inseparable in Mewar and will be honored while the Rajput retains a shred of his inheritance or a spark of his ancient recollections.

"Annals of Mewar"

- సీ॥ ఇతఁడు మార్వార్హహీ + పతి మాళదేవుని సుతుఁడు; బాల్యమునందె + పూరలోక
చూడఁజూచిన వి + శుద్ధకీర్తి గడించె; దండి కీతనికి భ + దంబు నచ్చి
చిననాఁడు తనదేశ + మును వీడి వెడలె; నీతని భుజాటోప దు + ర్హంతత పని
చిత్తూరిరాణాయఁ + జేయిచ్చి మన్నించి బదనూరు సంస్థాన + పతి నొనర్చె;
- గీ॥ మహితధైర్యంబు వజ్రవ + ర్మంబుగాఁగఁ దనదు రాజోన్నాహవీర + తతులఁ బూన్చి
తగిలి బ్రహ్మాండమైనఁ బిం + డిగనొనర్చు రాద్రోతరభాటిఁ గాలాగ్ని + రుద్రుఁడతఁడు.
- క॥ కృప నాదరించు చిత్తూర్ నృపచంద్రుని పనులు మేని + నెత్తురు కండల్
విపులముగ ధారపోసి జరుపు స్వామిన్నేహబంధు + రుల్ వీరెల్లఁ. 174
- సీ॥ సమర మనేకమా + సము లయ్యె; సక్పరు పెక్కురుపనివాండఁ + బిలువనంపె;
దుర్గంబుక్రింద గో + తులను ద్రవ్వించి చొప్పించి యగ్నిరజంబు + ప్రేలీపించె;
జిత్తూరిసేన కా + చిననూనియలు శిలల్ గుప్పుచు వైరులఁ + గూల్చుచుండె;
యవనులు తలలపై + శవకోటిఁగప్పి దుర్గము క్రిందఁద్రోయంగఁ + గడగుచుండె;
- గీ॥ రెప్పుడునుగాని యాగోడ + లెచటఁగాని పగులుటయుఁగాని సేన లోఁ + బడుటగాని
కానరాదయ్యె! సక్పరుగడియగడియ కెటులెటులటంచు విసుగు నొం + మటయకాని.
- సీ॥ ఉన్నమందంతయు + నొకమాత్ర పెక్కుతావులఁ బోసి కూరి ని + ప్పను ఘటింప
నొకగని ప్రేలె; ముం + దుండిన మోగలుల్ గూలిరి; గోడయుఁ + గొంత యురలె;
దానితోఁ గొందఁ టం + తమునొంది; రీవ లావలివారు ముందుకుఁ + గలయదూకి;
రంత బ్రహ్మాండంబు + నగలించు నొకపెద్ద ధ్వనితోడ నొండాక్క + గనియుఁ బ్రేలె;
- గీ॥ దాన యవనహైందవులగా + త్రములు గాలిఁగలిసె శతశ సహస్రశః + ఖండిములయు,
వీటిగె నొకగోడఁచటఁ జెక్తురుయవనులు హైందవులు చేరిరయ్యె ఘో + రాహవయు.
- క॥ రణరంగమృగేంద్రులు చోహణవీరులతో. గొ + తేరి + యా-బేడ్లారా
ణ్ణు లాసమ్మర్దరణాంగణమునఁ దెగి స్వర్గసీమఁ + గట్టిరి గృహముల్. 177
- క॥ హరవంశ్యుల నడుపుచు నీశ్వరదాసును దేవరాధి + పతియును ఝూలే
శ్వరుఁడును బెండ్లికి నడిచిన కరణిని ననికేగి మడిసి + కనిరి యశంబుఁ. 178
- క॥ దురమున దూడాసింగును గరుణాసాంద్రుండు వైరి + గణమస్తములక
దటుగుచు రాసులు పోసిరి పరలోక ద్వారసిమ + వఱ కవ్వేళక.
- క॥ భండన శతఘ్ను లనఁదగు చోండావద్భటులతో వి + శుద్ధ యశస్సాం
ద్రుండైన సాహదాసుఁడు ఖండితుండై యొరగె భటులు + కళవళ మందఁ. 179

౧౧ చండ నృపాఖండలు కులమండనుఁ దరిదండధరుఁ డ ♦ మాత్యుఁ డితండున్

బండినయెడ నీనాటి కఖండ స్తంభం బొకండు ♦ గననై యుండున్.

180

సీ! సాహివా సేగ నా ♦ స్థానంబు మఱలఁ జొండావత్కులుండె చెం ♦ దవలెఁ; గాన
భారమ్ము పుత్రపై ♦ వ్రాలెఁ; బ్రాయము పదునాతేండ్లు; తండ్రిలేఁ; ♦ డమ్మపెంచె;
నిందుకు మూన్నాళ్ల ♦ ముందె పెండిలియమ్యెఁ; బసపుగుడ్డలతోడ ♦ వచ్చి సేన
కధిపతియాయ నూ ♦ ర్యద్వారమున విజృంభించుచు నాకొత్త ♦ పెండ్లికొడుకు

సీ! గొట్టియలమందఁ జొచ్చి గ ♦ గ్గోలుపఱచు బెబ్బులివిధానఁ దురకల ♦ పిండు నటికె;
నామహాబాహు బాహుశౌర్యంబుఁ గాంచి యభయనై న్యంబులును దలఁలూఁచినిలిచె

౧౨ గీ! నవ్వు చవ్వరు జనని చోం ♦ డావదన్వయము యశము పెంచు త్రాత్రవీరావతార
కోడలిని వెంబడిని బిల్చు ♦ కొనుచు వచ్చి వైరిశిరములు రాసులువడఁగ నటికె.

సీ! ముద్దుమోమున నాణి ♦ ముతైపుబాసికం! బద్దంపుఁజెక్కిళ్ల ♦ యందు మెఱుంగుఁ
గాటుకచుక్కయుఁ! ♦ గాల్లఁ బారాణియుఁ! బసపువన్నియ పెండ్లి ♦ వస్త్రములును!
సకల కల్యాణ భూ ♦ పణరాజితోఁ! దనుతాణింబుఁ దొడిగి హ ♦ స్తమున ఖడ్గ
మరలఁ బ్రాణేశ్వరు ♦ నండ నిల్చుచు సత్య సరకుసేనల నట్లు ♦ నటికె నిపుల;

● The Rajput premier is the military minister, with the political Government of the fields; the civil minister is never of this caste. At Udaipur he is called Bhanjgurh. His influence, necessarily gives him unbounded authority over the military classes with unlimited power over the inferior officers of the state..... When "Raja" of Udaipur leaves the capital, the Salumbra - Chief is invested with the government of the city and charge of the palace during his absence. By his hands the sovereign is girt with the sword and from him he receives the mark of inauguration on his accession to the throne. He leads by right the van in battle, and in case of the siege of the capital his post is the Suryapol (the gate of the sun) and the fortress which crowns it in which this family had a handsome palace which is now going fast to decay.

"Annals of Mewar"

● When Salumbra fell at the gate of the Sun, the command devolved on Putta of Kailwa. He was only sixteen, his father had fallen in the last shock and his mother had survived but to rear this the sole heir of their house. Like the Spartan mother of old, she commanded him to put on the 'Saffron robe' and to die for Chitore. but surpassing the Grecian dame, she illustrated her precept by example; and lest any soft compunctions visitings for one dearer than herself may dim the lustre of Kailwa she armed the young bride with a lance, with her descended the rock and the defenders of Chitore saw her fall fighting by the side of her Amazonian mother.

"Tod's Rajasthan."

- గీ॥ “వెన్నముద్ద పిరంగియై ♦ వెడలివచ్చె! హరిణశాబము బెబ్బలి ♦ యగుచు దూఁకె!
నబ్బిసీలత బ్రహ్మస్త్ర ♦ మగుచుఁ దాఁకె”నన రణమొనర్చె నాపుత్ర! యనుఁగుఁ బడఁతి.
- గీ॥ పుత్రయు-నవోధ-తల్లియు ♦ ద్వృత్తిఁ బోరి దన్యుగశరత్తముల వసం ♦ తమ్ము లాడి
తల్లి చిత్తూరులక్ష్మీపాదముల నొటిగి సమసి రుభయపై న్యములు బాష్పములు విడువ.
- సీ॥ ధన ధాన్య వసన వా ♦ హనము లియ్యఁగవచ్చుఁ; గోరిన తిండి చే ♦ కూర్పవచ్చు;
గందంబు మెయినిండు ♦ గా రాయఁగావచ్చుఁ; బెక్కు భూషణములు ♦ పెట్టవచ్చుఁ;
దడిలేని విద్యలు ♦ చదివింపఁగా వచ్చు; విభవంబు లెన్నేనిఁ ♦ బెంపవచ్చు;
గ్రింద మన్నని శిర ♦ మందుఁ జేర్పఁగవచ్చు; నమరాద్రి తెచ్చి యియ్యఁగవచ్చుఁ;
- గీ॥ గాని రణదుర్గ కర్ణింపఁ ♦ గన్నకొడుకుఁ గోడలిని బంపి దీవించి ♦ తోడు వచ్చి
శత్రుశవకోటిపై వీర ♦ శయన మందె; బుత్త! నీతల్లి మొంతటి ♦ పుణ్యవతియో! 186
- సీ॥ ఊత్రధర్మైకని ♦ శ్చలుఁడు రాతోడ్వంశజులకెల్ల ఘనయశో ♦ జ్యోతియైన
జయమల్లుఁ డవ్వలి ♦ క్షణమె సూర్యద్వారసీమకు నడచుచుఁ ♦ జిచ్చువోలెఁ
బరసేనఁ దాఁకి కొ ♦ బృరకాయలవిధానఁ దలలు కుప్పలుగాఁగ ♦ నిలను రాల్చి
దక్షాధ్వరధ్వంస ♦ దారుణకృతిఁ బెంచు వీరభద్రుఁడువోలె ♦ వెలుఁగఁజొచ్చె;
- గీ॥ “నకట! నాభాగ్యమున సూర్యుఁడ స్తమించి యాగె రణ; మీతనికి గంట! వ్యవధియున్న
సేన సర్వసంహారంబు ♦ చేసియుండు” ననుచు నక్బరు వెఱగొందె ♦ నతని కృతికి.
- మ॥ ప్రళయారంభమునాఁడు లోకముల గూ ♦ ల్పవచ్చు నారుద్రుని
దలఁపఁ జేయుచు దుర్నివారబలవ ♦ ధ్ధాటీసమారంభమై
యలఘూద్యజ్జయమల్ల మందర మమి ♦ తానీకినీవారిధి
గలఁపఁ జొచ్చెను! బ్రౌద్ధ క్రుంకి రణ మం ♦ తం బందె నానాటికి. 188
- గీ॥ చ॥ పలుచని పాలవెన్నలలు ♦ పై నొలయఁ జయమల్లుఁ డాత్మయో
ధులఁగొనుచుఁ బరాహ్లామున ♦ దుర్గముగూలినచోట రాలు సం
దులనిడి బాగుసేయుటను ♦ దూరమునఁ గని యక్క రంతలోఁ
గొలిపెను గుండు ‘సంగ్ర’మను ♦ గొప్పతుపాకిని బట్టి పేల్చుచు. 189

By the light of the torches Akber recognised the Rajput general and believing him to be within distance, he fired and killed him on the spot. The Rajputs rallied indeed subsequently but it was too late and though they exerted to the utmost they could not regain the lost advantage. When the day dawned Chitore was in the possession of Akber.

“G. B. Malleson”

మ! విడితాగ్నిప్రభలోపు మండుచుఁ గడున్ ♦ వేగంబ హృత్కోశమం
దది మాటన్ జయమల్లసూర్యుఁ డకటా! ♦ యస్తంగతుండై భయా
స్పదదుఃఖాంధతమంబునన్ విడిచె మే ♦ వాహ్మప్రపంచంబు; నె
ల్లదళంబుల్ స్పృహతప్పి బెండువడి నే ♦ లల్ వట్టె దైన్యంబునన్.

189

మ! అకటా! సింధుకు బ్రహ్మపుత్రకును మ ♦ ధ్యన్ గల్లు నీసర్వధా
త్రే! రారాజపు! యుద్ధ మాఁపుతటి! రా ♦ త్రి! గార్యనిర్మగ్నుఁ! జౌ
ర్యకృతిన్ జంపితి వెచ్చరింపకయె వీ ♦ రవ్రాతశార్దూలు; నే
టికి నీగొప్పతనంబు ధర్మమును బా ♦ టింపంగ లేకున్నచో.

191

చ! విలయకృతాంతమూర్తు లిటు ♦ పెక్కురు నాథులు గూల ధైర్యముల్
నిలువక యోధు లందఱును ♦ నిల్చిరి జీవములేని బొందులున్
వలె; దరుణజనుల్ పడిరి ♦ వహ్నిని; నెన్నిదివేలు రాజపు
త్రు లపుడు తమ్ములమ్ముఁ గొని ♦ తోడ వసంతములాడి ముందటన్,

192

క! సూర్యద్వారము ధైర్యాహార్యములై యపుడు తెఱచి ♦ యవనుల విజయా
వార్యుల నఱకుచుఁ దామును శౌర్యము రాజలఁగఁ బోరి ♦ సమసిరి వరుసన్.

193

ఉ! కూలిరి వేల కంగనలు! ♦ కూలిరి సూర్యకు రాజబంధువుల్!
కూలిరి వీరపుంగవులు ♦ గొబ్బున ముప్పదివేలమంది! య
వ్వేళను బెక్కువంశముల ♦ పెద్దలు గూలిరి! త్వారువంశుఁడౌ
గ్వాలియరీశుఁ డొక్కరుండె ♦ పాణిముతో మనియుండె! నేమనన్!

194

నీ! సంవత్సరంబు క ♦ వ్యముచేసి గెలిచిన చిత్తూరిలోఁ బ్రవే ♦ శించి యచటి
సౌధరాజములు పా) ♦ సాదంబులును గుల్లు గొప్పకట్టడములు ♦ కూలఁద్రోసి
పెదపెద్దవగు రణ ♦ భేరులు డంకాలు గొని భవానీదేవి ♦ కోవెలఁ గల
స్వర్ణదీప స్తంభ ♦ సమితియుఁ జిత్తూరునగరమ్ము ద్వారబం ♦ ధములు గొనుచుఁ

గ! గుంభవిశ్వంభరాధీశ ♦ జంభవైరి దగు జయ స్తంభ మాదిగా ♦ నచట నున్న
పూర్వరాజ విక్రమచిహ్నా ♦ ముల నఖిలము వీడ కక్కరు బగ్గము ♦ పాడు చేసె. 195

గీ! తనకు లొంగక తవిలి మా ♦ రొకనిన రిపుల కన్నివిధముల సాయమైరనుచు దుర్గ
వాసులందఱ నఱకి ము ♦ ప్పదియువేలు పండువంటి సంసారముల్ ♦ పాడు చేసె.

‡ Akber entered Chitore, when thrity thousand of its inhabitants became victims to the ambitious thirst of conquest of this "Guardian of mankind." All the

మ॥ తనచుట్టుకల రాతిగోడ హిమవం ♦ తంబట్లు దుర్భేదమా
నని శత్రుశ్ భయమొందిపాట నొకవే ♦ యబ్బంబులుక గీరిమో
సిన విశ్వోన్నత పట్టణప్రవర మా ♦ చిత్తూర్ కటా! కాంతులె
ల్లను గోల్పోవుచు గాడుగా నిలిచె! గా ♦ లం బిక నెబ్బిగిదో!

197

సీ॥ చిగురైన జమశు నొ ♦ చెడుచోట ముప్పదివేలపౌరులఁ గూల్చు ♦ జాలి తెట్లు!
కటవె భేరులు! నీకు! ♦ గడుపు నిండెనె! ప్రాతతోల్పుక్కలే! కాని ♦ దొరకఁగలదె!
దివ్వెకంబముఁ గొంటె! ♦ తీతెనే నీదరిద్రు! కటా భూరి సా ♦ మాజ్యపతివె!
కోట గెల్చితిగాక! ♦ కుంభు జయస్తాభ మేల కూల్చితి! లాభ ♦ మేమి నీకు!
గీ॥ గుడుల దివ్వెలార్చెడు పచ్చి ♦ కూశలైన జేకొనరె! యెట్లు చేయాడె ♦ జిత్తురుపురి
ద్వారబంధముల్ గొనఁ జల్లఁపడెనె కనులు! సరస గుణధామ! యక్కరుసార్వభౌమ!
సీ॥ చిత్తూరునగర ల ♦ క్షీభాగ్య సాభాగ్య మానాటితోడనె ♦ యంతమొదె;
నవల మేవాడ రా ♦ జ్యమున కయ్యది రాజధానియై విభవ ము ♦ దంగలేదు;
కోటల నెవరు బా ♦ గుపడఁజేయఁగలేదు; భేరిధ్వనులు విని ♦ పిపలేన;
పుడమితే డ్లెప్పుడం ♦ దడగిడినదియులే; దొకయింట దీపంబు ♦ నుండలేదు;
గీ॥ యవనపతి చేసిచనిన మ ♦ హాపకార మనుదినము చాటు చిప్పటి ♦ కల్లె భయద
మృగములకుఁ గంటకావృత ♦ వృక్షములకు వాసమైయున్న! దెంతటి ♦ సాతకంబా!
గీ॥ మహీత చిత్తూరునగర సా ♦ మాజ్యభవ్య నాటకాభ్యంతరమున నీ ♦ నాటి కకట!
కట్టకడతెర వ్రాలము ♦ గళముపాడె ననఁగ ధ్వనిలేపుచుండు వి ♦ హంగతులు!

heads of clans both house and foreign, fell; and seventeen hundred of the immediate kin of the Prince sealed their duty to their country with their lives. The Tuar chief of Gualior appears to have been the only one of note who was reserved for another day of glory. Nine Queens and five Princesses with two infant sons and the families of all the chieftains not at their estates, perished in the flames or in the assault of this ever memorable day. Their divinity had indeed deserted them, for it was on Auditwar (the day of Sun) he shed for the last time a ray of glory on Chitore. The rock of their strength was despoiled; the temples, the palaces dilapidated; and to complete her humiliation and his triumph, Akber bereft her of all the symbols of regality; the nakaras whose reverberations proclaimed for miles around, the entrance and exit of their Princes, the candelabras from the shrine of the Great Mother and in mockery of her misery, her portals, to adorn his projected capital Akberabad. The abode of regality which for a thousand years reared her head above all the cities of Hindusthan is become the refuge of wild beasts which seek cover in her temples. "Annals of Mewar."

క॥ 'పదునైదువందలును నర్వదియెనిమిది' యనిన సకల ♦ ఫరిభవముల కా
స్పదమని మేవాడ్ ప్రజ లాపదమును నేటికిని వినఁగఁ ♦ బాల్పడ రకటా! 201

సీ॥ ఆరణ్యున నక్క ♦ రజరామరఖ్యాతిఁ గను శౌర్యధను లిద్ద ♦ అనుచు మెచ్చి,
జయమల్లు పుత్రుల ♦ సత్కీర్తికై వారి విగ్రహంబులు రచి ♦ పించి, ఢిల్లీ
లో మహాద్వారంబు ♦ సీమ నిర్వంకల వాని రెండేన్దుల ♦ పైన నుంచి
హితులును బంధులు ♦ నేతేరఁ జూపి వారల శౌర్యకథనముల్ ♦ దెలుపుచుండుఁ!

● గీ॥ గొండలట్లుండు నమ్మేటి ♦ కూజరములు వానిపై నున్న యవ్వీర ♦ వరులు నేటి
కటకరిగి చూచువారల్ ♦ స్వాంతసమితి నెంత వెఱపుగూర్తురో! దేవుఁ ♦ డేయెఱుగు

—*) ఉదయసింహుఁ డుదయపురముఁగట్టి కాపురముండుట. (*—

చ॥ కదనము నిల్చిపోయెననఁ ♦ గ్రమ్మరి వచ్చి తటాకమున్ ముదా
స్పదముగఁ గట్టి పే 'రుదయ ♦ సాగర'మం చిడి చెంతనే వసి
చెదనని కట్టె నిల్లుదయ ♦ సింహుఁడు; పెక్కురు కట్టిచేరి రం;
దుదయపురాభిధానమున ♦ నొప్పేఁ బురంబది వాని పేరునన్. 203

క॥ చిత్తూరి రాజ్యమంతయు ముత్తునియలుగాఁగ నుదయ ♦ పురరాజమె స
శ్వేతమము చాలునంచని యిత్రటి నయ్యుదయసింహుఁ ♦ డేలఁదొడంగెన్; 20

● I find nothing remarkable at the entry but two great elephants of stone which are in the two sides of one of the gates. Upon one of them is the statue of Jaimall, that famous raja of Chitore and upon the other Putta his brother. These are two gallant men that together with their mother who was yet braver than they, cut on so much work for Akber; and who in the sieges of towns which they maintained against him gave such extraordinary proofs of their generosity, that at length they would rather be killed in the outfall with their mother than submit and for this gallantry it is, that even their enemies thought them worthy to have these statues erected to them. These two great elephants together with the two resolute men sitting on them, do at the first entry into this fortress make an impression of, I know not what greatness and awful terror.

Letter written at Delhi 1663.

Such the impression made on a Persian, a century after the event, but far more powerful the charm to the author of these annals, as he pondered on the spot where Jaimall received the fatal shot from Singram, or placed flowers on the cenotaph that marks the fall of the son of Chonda and the mansion of Putta whence issued the Sesodia matron and her daughter. Every foot of ground is hollowed by ancient recollections.

"Annals of Mewar"

క॥ సుతు లిరువదియైదుగురై సతతము బహుపుత్రకులకు ♦ జనకుండని సం
స్తుతికెక్కె; గాని రాజ్యోన్నతికేమియుఁ చేయఁ డితఁడ ♦ నామకుండగుచున్. 205

సీ॥ ఉదయసింహుఁడు పూర్వఁ మొకనాఁడు కొలువుండ నొకకత్తి లోహకాఁరకుఁడు దెచ్చె;
నది పదనైనదో ♦ యనిచూడ నొకపుల్లఁ గొంచెము చివ్వి యు ♦ మంచె గత్తి;
యచటనుండిన సూక్తుఁ ♦ డై దేండ్ల బాలుఁడు 'కత్తు లొరుల వటు ♦ కఁగ నె కాని
పుడకలుచివ్వ నే ♦ ర్పడ'వంచుఁ దనదు సాస్తము చీల్చె; దాన గొ ♦ ట్టమునఁ జిమ్మి
గీ॥ నల్లు వేడినెత్తురు గాతీ ♦ యచటి రత్న కంబళంబంత రక్షసి ♦ క్తముగ నయ్యె;
నందఱాశ్చర్యమగునై; ♦ రక్కుమాగుఁ డచలుఁడై చూపు తండ్రి యాస్యముననిలిపె.

మ॥ తను నెట్లైనను జంపు నీతఁడని భీ ♦ తస్వాంతుఁడై తేఁడు "ప
నిని గొంపోయి వధింపు"డంచు భటులన్ ♦ నేమిచె; వారున్ మహా
వనమున్ జేర్చిరి; త్రోవవచ్చెడు సలుం ♦ బ్రాకృష్టుఁ డిక్కించి యా
తనిఁ దోడ్చుచు నిటఁ జేర్చుకొని పు ♦ త్రప్రేమఁ బెంచె వడిన్. 207

—*) ఉదయసింహుఁడు జగమల్లుని రాజుచేయఁ గోరుట. (*—

సీ॥ చిత్తూరుమర్గంబు ♦ చెడిన నాల్గేడ్లకు వసుధేశునకు గొప్ప ♦ వ్యాధి గలిగె;
మఱచులు సచివసా ♦ మంతభాంధవజనుల్ గనుఁగొనవచ్చి; రొ ♦ క్కదినమందు
నుదయసింహుఁడు వారి ♦ నొద్దకుఁ బిలిచి "నే మనఁబోను; నానోట ♦ మాటయున్న
యపుడె నావెన్క మీ ♦ రాచరింపఁగఁదగ్గ పనులు దెల్పినను మే ♦ లనుచుఁ దోచె!
గీ॥ గొడుకు లిర్వదైదుగురు నాకుం గలిగిరి; సూక్తుఁడు ద్వితీయుఁ; డై దేండ్లుఁ చొచ్చినపుడె
చేరఁగొనిపోయి యీకృష్ణ ♦ సింగు పెంచుఁ బరమవాత్సల్యమున సలుంఁబ్రాపురమున.

గీ॥ చందురునినిండ జ్యోత్స్న యింఁపొందినట్లు నగవు మొగమునఁగులుక సుంఁతయుఁగలఁగక
తనగళంబున వేడిర ♦ క్తంబునైన నేలు పాటింపఁగల కడుఁ ♦ గ్రూరుఁ డతఁడు. 209

క॥ అదయుం డతఁ డిలువెడలుట పదికోట్లని యుంటి; వానిఁ ♦ బార్థివుగాఁ జే
యఁదగునె? దేశము సర్వంబు దహించు నొకింత యనల ♦ మును లేకుండన్. 210

ఉ॥ మూడవనాడు సాగరుఁడు; ♦ మూర్ఖులలోఁ బ్రథముండు! నిర్వచా
నేఁడులు వచ్చె; నుండఁ జెపు ♦ దేనియు నాకడ; నాల్కవేడి; యే
నాఁడును ద్రవ్య మిచ్చియయి ♦ నన్ రణమున్ గొనితెచ్చి పెట్టు; మే
వాడధరిత్రి నాకొఱవి ♦ పాలనచేసిన మీకు నచ్చునే!

చ॥ నరహరి! వీడు నాసుతుల ♦ నాల్గవవాడగు; మింటఁ బెట్టినన్
గురియదు వాన; నేలనిడఁ ♦ గోల్కొనఁబోవదు పైరు; పిల్చినన్
దరియఁడు; చెంతకేగిన య ♦ ణంబునఁ బర్వీడు; వట్టి యగ్నియా;
నరహరిగాదు ప్రాణహరి ♦ నా కతఁ డియ్యల నేల నర్హుఁడే!

212

సీ॥ సకలమేవాణ్మహీ ♦ చక్రభారము దాల్చి పాలింపవలసిన ♦ ప్రథమపుత్రుఁ
డాప్రతాపుం డెప్పు ♦ డతిసాహసికుఁడు! యుద్ధంబున్న విందని ♦ తలఁచుచుండు!
నొరులతోఁ బలుకఁడు! ♦ పరులను బిలువఁడు! నవ్వఁడు నొవ్వఁ డే ♦ నాఁడుగాని!
యనుకొన్న పనిని జే ♦ సినదాక విడువఁడు! నామాటయనిన నుం ♦ తయును జెల్ల
గీ॥ దిల్లనక వాకిలనక రే ♦ యెల్లఁ దిరుగు! మరరిపులు భిల్ల పతులతో ♦ మైత్రిసేయు!
నిది పెదవిదాటు పల్లని ♦ యెపుడో విడిచి! తేమిచేయుదు! నాభాగ్యమిట్టు లుండ!

చ॥ ఇరువదిమైదు పుత్రకుల ♦ నిర్వదినల్వురు మాది యిట్టిలుం
డిరి! జగమల్లుడొక్కఁ డిది ♦ నీదని నాదని కొంత కాపురం
బెఱిగిన బుద్ధిశాలి; యెపు ♦ డిట నెయుంకి సమ స్తకార్యముల్
జరుపుచునుండు; నందఱను ♦ జక్కఁగఁ బిల్చియు మాటలాడెడున్.

21

చ॥ అదియును నాఁడువారని య ♦ నాదర మూనక యమ్మ యుష్పయం
చెద గరఁగన్ జరించు; నెపు ♦ డేనియు శౌర్యము గిర్యమంచునున్
వదరఁడు; బైటఁబోఁడు; భయ ♦ భక్తులు గల్గిన ప్రోడ; సగ్గుణా
స్పనుడని మీరెఱుంగుదురు ♦ వాని నొకించుక సేపు చూచినన్.

215

చ॥ కొడుకుల శ్రేయమున్ దలఁచి ♦ గొప్పగఁ దండ్రులు చెప్పఁగూడ, దా
తఁడె సకలావసీభరముఁ ♦ దాల్చిగ యోగ్యుఁడు; నాడు మాటలన్
బెడచెవిఁ బెట్ట కాదరము ♦ పెంచుచు నాడు ననంతరమ్ము మీ
రుడుగక సింహాపీఠమున ♦ నుంచుచు వానిని రాజుఁ జేయుఁడి!

21

మ॥ మఱియొక్కఁ! డధికారమంతయు సలుం ♦ బ్రాసాధుఁడున్ నాయనం
తరమందున్ వహించి యేర్పఱచు రా ♦ జా నొక్కనిన్ గాన; ని
త్రటి నాతో జయమల్లు రాజుగను నుం ♦ స్థాపితమౌ చాతఁడిం
దఱలోఁ జెప్పుచుఁ జేతఁజేయిడినచో ♦ నాయూర్పు శాంతిన్ గనున్.

217

మ॥ అనుచున్ బిల్కినఁ గృష్ణసిం గుదముసిం ♦ హాధీశ్వరున్ నాయను
జ్ఞును బాలించిన మేటిభాగ్యమగు; రా ♦ జస్థానసింహాసనం

బునఁ జూతున్ జగమల్లు; నేకొఱ మనం ♦ బున్ జేరఁగానీకు; దే
వుని ధ్యానించుచు శాంతి నొందు"మని సం ♦ బోధించె నయ్యందఱన్.

218

చ॥ త్వరపడి కృష్ణసింగు వసు ♦ ధాపతిమాటల కొప్పెనంచు నం
దలును నత్మప్తిగాంచి వగ ♦ దార్కొని కుందిరి; కాని, కత్తివా
దరకరణి బ్రతాపగుణ ♦ తన్మయుఁ డప్పలిరాజుమ్రొల నె
వ్వ రిదియుఁ గాదు కూడదని ♦ పల్కుఁగ నేర్తురు ధైర్యమూనుచున్!

219

మ॥ శిరముల్ వంచుచుఁ బ్రక్కప్రక్కలకు వి ♦ చేసెన్ మహామండలే
శ్వరసంఘము; ప్రతాపుమామయగు నా ♦ ఝాలూరిరా వల్లుడ
ద్దిర! రాజౌనను నాస లూఁడెనని చి ♦ తించెన్; మహారాజ్ఞియున్
గరమున్ శోషితె; బంధు లందఱును బా ♦ క్కజొచ్చి రవ్వార్తకున్.

220

మ॥ "అవురా! పుత్రులలోన జ్యేష్ఠుఁడు ప్రతా ♦ పాలంకృతుం డాప్రతా
పు వృథాచేసెనె రాజ్యహీనునిగ నీ ♦ భూమిశుఁ! డాకృష్ణసిం
గవలీలన్ దలయెట్టులూఁపె! నెటుచే ♦ యన్వచ్చు! నెదీనె న
న్న వెసన్ గొట్టమునందుఁ గట్టుడను చం ♦ దంబయ్యె! నేడెంతయున్.

221

మ॥ కమలాస్తాన్వయమా! భవత్కృతమహా ♦ ఘంటేమొ! రాముండు పూ
ర్వము కొన్నేడులు మానియుండవలసెన్ ♦ బట్టాభిషేకంబు; చం
డమహీనాథుఁడు లేకయే చనియె; నీ ♦ నాఁ డీప్రతాపుండు స
ర్వముగోల్పోయెను; తుర్బలుల్ జనకు తా ♦ రా! యెంతకున్ గర్తవ్యో."

222

—*) ఉదయాసింహుఁడు దివంగతుడగుట. (*—

చ॥ అని వగనొంది బంధుజను ♦ లంద యరుంతుడమా విషాదవే
దనలను బొంది కుందిరి; ప ♦ దంపడి యజ్జననాథు జబ్బు హె
చ్చెను; మఱునాటిరే యుదయ ♦ సింహుఁడు తాఁ బరలోకయాత్రకే
గెను, సుతులున్ సతీజనము ♦ కేవల దుఃఖపయోధి ముగ్ధగన్.

223

క॥ అవనిపతులు మరణించిన శవముఁ బురోహితుని యింటఁ ♦ జక్కవిడువ వం
త్యవిధుల సతండు దీర్చుట యవ్వుఁ బూర్వాచార మచటి ♦ యధిపుల యిండ్లన్.

224

క॥ వరసాధము 'నాచోకి' నగరులోఁ బట్టాభిషేక ♦ కార్యక్రమముల్
జరుగఁగఁ దొడఁగె; ముహూర్తము త్వరపడి జగమల్లుడలరఁ ♦ దరియఁగవచ్చెన్.

225

—*) పట్టాభిషేక ప్రయత్నము. (*—

సీ॥ పన్నీరు పునుగు జ ♦ వాది యత్తరు దెచ్చి యెల్లవీధులయందు ♦ జల్లినారు!
ప్రతిగృహంగణము కం ♦ బముల రంభా స్తంభనివహంబులను దెచ్చి ♦ నిలిపినారు!
సౌరభంబాలుకు మం ♦ దారమంజులమాలికలు తోరణంబులు ♦ గట్టినారు!
'భువనగురుండొందు ♦ బూర్ణవైభవ'మంచు స్వాగతాక్షరములు ♦ వ్రాసినారు!

గీ॥ దివ్యమగు రంగవల్లులు ♦ దీర్చినారు! పెక్కెడలఁ జల్వపందిరుల్ ♦ వేసినారు!
బీదలకు నన్నమేర్పాటు ♦ పెట్టినారు! సిరులఁజమ్మంగఁ బురమెల్లఁ ♦ జేసినారు! 226

సీ॥ సౌభాగ్యలక్ష్మి కా ♦ స్థానమొక్కో! యనఁ బలువిధాలంకార ♦ ములను గూర్చి
నిత్యజయోత్సవ ♦ నిలయమై యలరార నాస్థానమండపం ♦ బలవరించి
సమచతుష్కోణ వి ♦ శాలవిత్తర్దిపై నవరత్నదివ్యసం ♦ తతులు గలిగి
కనకమయంబు ను ♦ త్కటకాంతి మంతమా నొక్కసింహాసనం ♦ బొనరనునిచి

గీ॥ దానికవ్వల శోభాప్ర ♦ ధానమైన పీఠపంక్తులు వరుసగాఁ ♦ బెక్కునిలువ
నిద్రుని సుధర్మయోయన ♦ నెసఁగె! సుప్రభాస్థలంబగు రాణాసభాస్థలంబు. 227

గీ॥ సమచతుష్కోణవేదికాం ♦ తమునఁ దూర్పు కొనను సింహాసనమునకు ♦ వెనుక నొక్క
వేయియపరంజికిరణముల్ ♦ వెలుఁగ నలరె నతితరానందదంబు సూ ♦ ర్యధ్వజంబు 228

సీ॥ గ్వాలియర్ పతి మొదల్ ♦ గాఁగలిగిన రాజపరమేశ్వరులు కుడి ♦ ప్రక్కఁ దనరఁ!
జిత్తురిరాణాల ♦ సేవించు సామంతజనపతుల్ వామపా ♦ ర్శ్వమున వెలయ!
నున్నతోద్యోగసం ♦ పన్నులై శూరులౌ రాజబంధులు వెనక ♦ ప్రక్క వెలుఁగఁ!
గవులు దైవజ్ఞులు ♦ గాయకుల్ చారణుల్ సింహాసనముముందుఁ ♦ జెలఁగుచుండ!

గీ॥ బహుళసంఖ్యాకులగుచు భూప్రజలు వికసి తాస్యములతోడ వచ్చి యందందనిలువ!
నిత్యకల్యాణమందిర ♦ నియతి నొప్పి యాసభామందిరం బప్పు ♦ డందగించె.! 229

—* { జగమల్లు సింహాసనము నెక్కరాఁగా సలుఁబ్రా కృష్ణసింహవిభుఁ } *—
డనుమతింప కపోవుట.

మ॥ అరుదెంచె జగమల్లు నూత్నతరది ♦ వ్యాంకృతుల్ మేనన
చేరువు గొల్పఁగఁ దాల్చి; తత్తణమె యా ♦ సింహాసనంబెక్కి భా
స్వరశోభాకరరాజదండమును హా ♦ స్తంబుడుఁ గీలించి "యం
దలు నన్గొల్వఁడు మీకు నెల్లరకు రా ♦ ణానైతి నేనిత్రటిక.

- మ॥ అని యెంతో యధికారమున్నవలె నం ♦ దాసీనుడౌవాని బో
రనఁ జేరకజని బుజ్జగించుచు సలుం ♦ బ్రా కృష్ణసింహుండు తా
ననువౌ మాటల “సింహపీఠమిది దే ♦ వా! నీదిగా దాప్రతా
పుని; దవ్వీరుఁడు వచ్చు; లేచి యిటు నీ ♦ వుక రమ్మ దూరమ్ముగక. 231
- క॥ అదియు నృపుఁడు కాఁదగువాఁ డుదయం బభిషేకమై, ము ♦ హూర్తము దరియక
గదియఁదగు సింహపీఠం; బిది తగునే! ముందెవచ్చి ♦ యిటఁ గూర్చుండక.” 232
- మ॥ అని పల్కక జగమల్లుఁ “డేమనెద వా ♦ హా! నాఁడు మాతండ్రి చె
ప్పినయాచొప్పున సమ్మతించియును నీ ♦ వేళక ననుక లేచిపో
మ్మని యెట్లాడెదు! ధర్మసూక్ష్మముల నా ♦ వంతైనఁ బాటంప! వె
వ్వని రాజుక బొనరించెఁ దండ్రి యతఁడే ♦ పాలింప నర్హుండగుక. 233
- ఉ॥ ముప్పదియేఁడు లేలి చనె ♦ భూమిని! దండ్రియనుజ్ఞగాక నీ
విప్పుడు చెప్పినక వినెద ♦ నే! యివి యేటికి వెట్టిమాట! లే
నొప్పును! నన్ను వీడి చను ♦ మూఱక! వద్దని గద్దరింప నీ
కెప్పుడు గల్గె బాధ్యత! యి ♦ నీ! జగమల్లుఁడు నీకలంతియే!” 234
- మ॥ అని కోపమ్మునఁ బల్కు నాతని సలుం ♦ బ్రాధీశుఁడుక చూచి “సి
జనకుం డక్కట! ధర్మముక విడిచి రా ♦ జ్యంబుగదు నిన్నుంచుమీ!
యన నాఁడో మఱునాఁడో చచ్చు; నపు డే ♦ లా యామహీనాథు నా
జ్ఞ నిరోధింప నటంచు మంచిదని శీ ♦ ర్నంబూఁచి దాటించితిక. 235
- మ॥ అటుగాకుండిన నాప్రతాపుఁ డఖిల ♦ క్షాధీశ్వరుల్ గొల్వఁగాఁ
బటుదర్పంబున సౌర్వభౌముఁడగుచుక ♦ బాలించునక మాట నీ
కెటులక జ్ఞప్తిని లేదు! బంధువులు భూ ♦ మీశుల్ హితుల్ భూజనం
బెటుమాన్పకగల! రమ్మహత్ముని బలం ♦ బేమంచు భావించితో! 236
- మ॥ అతిపూజ్యంబని తండ్రియానతికి శీ ♦ ర్నంబొగ్గి కూర్చెండఁగా!
కతఁడే రేఁగిన దేవదైత్యులకు శ ♦ క్యంబౌన వారింప! ని
చ్చతురంభోనిధి సంవృతాఖిలమహీ ♦ చక్రంబునుక భస్మసా
త్కృతముక జేయఁడ! కుయ్యొ మొట్టొయనినక ♦ దిక్కుండ దామీఁదటక. 237
- నీ॥ జననమాదిగ వేయి ♦ కనులతో నాతని వీరవర్తనముఁ గ. ♦ న్నెట్టియుందు!
రవికులోద్భవ రాజ ♦ రాజశిరోమణి కాఁదగ్గ గుణికోటి ♦ కల దతనికి!

మేవాడఖనిని జ ♦ నిర్మించిన మణులలో నింత తేజముగల ♦ దేదిలేదు!
చిత్తూరురాజ్యల ♦ క్షీభాగ్యవశమున నేకలింగేశుడే ♦ యిట్లు వాడమె!

గీ॥ నుర్వి రవిచంద్రతారక ♦ లుండుదాక నవతరింపబోఁ దట్టి మ ♦ హామహుండు!
కోటి బ్రహ్మాండములనై నఁ ♦ గోట మీటి పట్టభద్రుని జేతు! నా ♦ ప్రాణమాన. 239

మ॥ అనిశోతానాపరాక్రమస్ఫురణ రా ♦ జ్యంబేత! సంగ్రామసిం
హునివెన్నఁ బలహీనుఁ డయ్యుదయసిం ♦ హుం డెక్కిరాకుండఁ దీ
వ్రనితాంతాప్రతిమప్రతాపుడు ప్రతా ♦ పస్వామి సింహాసనం
బునఁ గూర్చుండియెయన్నఁ జిత్తురుపురికా ♦ బోగొట్టి యిట్లేడుమే! 23

ఉ॥ ఏమని రాజ్యభారము వ ♦ హించెనొ, నాటనుగోలె ముప్పులే
సీమకుఁ దెచ్చె; యుద్ధమనఁ ♦ జేతుడు గుండెలుగాఁగఁ బాతె నూ
తామడ; కాలమెట్లాచనఁ; ♦ నాతఁడు మేలనిపింతువీవు; నీ
తో మహిరాజ్య మాకొఱవి ♦ తోఁ దలగోకిన యట్టులుండదే! 24

ఉ॥ ఇప్పటి దేశకాలముల ♦ నెంచిన నప్రతిమానశౌర్యుడ
యొప్పులకుప్ప సర్వసుగు ♦ ణోన్నతుఁ డింకఁ బ్రతాపుడొక్కఁడే
తప్పక రాజుగా నిలువ ♦ దార్ధ్యము గల్గిన బుద్ధిశాలి! ని
న్నిప్పుడు నిల్వినకా జెఱతు ♦ వేమియుఁ జేతికిఁ జక్కఁకుండఁగక. 241

ఉ॥ కాన మదీయభోధనముఁ ♦ గైకొని ప్రక్కకురమ్ము; మార్భ్యముక
మానుమటన్న లోకమున ♦ మంచియుఁ జెడ్డ యెఱుంగనట్టి య
జ్ఞాని యతండు “నీనుడులు. ♦ సాగవు; పొమ్మిక నన్నువీడి; తొ
మైనను సింహపీఠి విడి ♦ యవ్వలికేగ నొకింతయేనియుక.

మ॥ జనకుం డాజ్ఞయొసంగె; నక్కతన రా ♦ జస్థానసింహాసనం
బునఁ గూర్చుండఁగ నేనె యగ్నుడ; ననుకా ♦ బోనామయకా బ్రక్కకం
పిన సామంతులు భూజనుల్ కినిసి యి ♦ ప్పే నిన్ను శిక్షింతు; గొ
క్కనివీ విందఱ నేమిచేసెదవో! చ ♦ క్కకా జూతుగా కియ్యెడక. 243

శా॥ ఏమయ్యా! యిటు చూచుచుండెద రిదే ♦ మీ చోద్య! మాడంగులెం
తో మేలే! యొకయక్రమంబు తమక ♦ న్నుల్ చూడఁగా సాగనీ;
రేమో యీతఁడు ప్రేల భీతిగొనగా ♦ నేలా! యెదలుపుండు; వి
కేమే బ్రాణభయంబు గల్గినను నే ♦ నిందుడఁకా పాదపక.

ఉ॥ ఈనిన సింహమట్లు పయి ♦ కేతఁడు దూకెడి నమ్మచెల్ల! పృ
ద్ధైన యొకండు తానె బల ♦ మంతగఁ జూపిన మీగు పల్వు రెం
తేనియుఁ బట్టుపట్టినను ♦ నెంతలు పుట్టునో! వ్రేలు వాచి రో
లైనను రోలు వాచినఁ గ ♦ టా! మితియున్ మఱి మేర యుండునే.”

245

—*) సలుంబ్రా కృష్ణసింహవిభుఁడు కోపోద్దీప్తితుండగుట. (* —

మ॥ అని పీఠమ్మున వెన్కనానుకొని సౌ ♦ ఖ్యాసీరుఁడో నాతనిన్
గని కృష్ణుండును “మేలు, తాతకును ద ♦ గ్గన్ నేగు నీశాలినో
మనుమం డై తివి; వీరలందఱు నినున్ ♦ బట్టాభిషిక్తున్ బాస
ర్చి ననున్ దాకెడువారె! నీకుఁబలె వా ♦ రిన్ వెట్టియున్ సోకెనే!

246

శా॥ రాణాలన్ బొనరించు బాధ్యత సలుం ♦ బ్రావారిదన్ మాట యీ
క్షోణిన్ గల్గిన వారెఱుంగఁగల; రి ♦ చోన్ నేఁ బ్రతాపున్ మహా
రాణాగా నొనరింతుఁ; గూడదను ధీ ♦ రగ్రాముఁడున్ గల్గినన్
బాణిన్ బైకెగనెత్తుఁ; డిప్పుడె యెదు ♦ ర్పన్ వత్తు నత్యుద్ధతిన్.

247

మ॥ ఇది నాయొంటికి నాదువాకిలికినై ♦ యేజేయు కార్యగఁబె! యి
య్యదనన్ యోగ్యు సమర్థు భూధవుని జే ♦ యన్ నిత్యకల్యాణముల్
పొదలన్ రాజ్యము సౌఖ్యము గనెడి; న ♦ ట్లున్ గానిచో జెందు నా
పద; యప్పాపము పెద్దపే ర్లలతుటన్ ♦ వ్యాపించు మాబొంట్లకున్.

248

మ॥ పనియే మొక్కరితోడ నాకిక! సలుం ♦ బ్రాకృష్ణుఁడన్యాయముల్
తనమ్రొలన్ జరుగంగ నోర్వఁడని పె ♦ ద్దల్ చేయు నాశీస్సుకే
వినయం బూనెద; నిన్నుఁగాని మఱియున్ ♦ వేతెవ్వరిన్ గాని మ
న్ననలన్ జేయఁ; బ్రతాపునిన్ బతిగ సు ♦ స్థాపితు మేవాడకున్.

249

ఉ॥ మెత్తని మంచిమాట లివి; ♦ మేలని వైశమ లేచి రమ్ము; లే
దిత్తఱి లేవనన్న నిను ♦ నెత్తుచు దూరము చేర్చు” నన్న న
య్యుత్తముఁ డితయున్ గదల ♦ కుండినఁ గృష్ణవిభుండు చేతితో
నెత్తి మృగేంద్రపీఠి విడి. ♦ యేగఁగఁజేసెను బట్టి త్రోయుచున్.

250

ఉ॥ త్రోసిన నేమిచేయుటకుఁ ♦ దోపక యాజగహ్నుఁ డీసునున్
రోసము తన్గలంప వడి ♦ రోజుచుఁ గేసరిరాజుచేతిలో

గాసిలి దానిఁదప్పుకొను ♦ కైవడిఁ గానని గొట్టెమాడ్కి నా
లో సభవీడి యశ్రుతత ♦ లోచనుఁడై చనె బీదమోముతో.

251

మ॥ “అవురా! యెంతటి పూజ్యచిత్తుఁడు సలుం ♦ బ్రాధీశుఁ! డీవేళలో
నవకాశంబు లభించుమాత్రమున న ♦ న్యాయంబు వారించి ని
క్కువ మేపారఁగ ‘సింహపీఠముపయిఁ ♦ గూర్చుండ యోగ్యుండు భూ
ధవవంద్యుండు ప్రతాపుఁడే’ యనియె ని ♦ ర్దాక్షిణ్యచిత్తంబునన్.

252

మ॥ అమృతంబున్ మలయాద్రిమందపవనం ♦ బద్దంబులున్ స్వచ్ఛభా
వముఁ గోల్పోయినఁ బోవవచ్చును! సలుం ♦ బ్రాకృష్ణ మాలిన్యలే
శమునున్ సోకదటం చెటింగియు నజ ♦ స్రస్వచ్ఛ మాధీరు చి
త్తమునున్ దప్పఁదలంచుంటి! మహరా ♦ ధంబయ్యో! నెంతేనియున్.

253

చ॥ వనితలఁజేరి వంటయిలు ♦ వాయని యాజగమల్లు వీడి మా
మనసు హరించినట్టి యభి ♦ మానధురంధరు విక్రమైకవ
ర్తను రవివంశవర్ధనుఁ బ్ర ♦ త్తాపు ధరాధిపుఁ జేయునుండెడిన్!
మనియెడుఁగాత మీతఁ డతి ♦ మానుషకీర్తి సహస్రవర్ష ముల్”

25

—* { సలుంబ్రాకృష్ణసింహవిభుఁడు సింహాసన మధిస్థింపుమని
ప్రతాపసింహుని బ్రార్థించుట. } *—

మ॥ అని సామంతులు భూప్రజాళులు సలుం ♦ బ్రాధీశు వేనోళ్లఁ గీ
ర్తనముల్ సేయ “శుభాభిషేకము నొన ♦ ర్పణబోదము” చందఱన్
దనవెంటఁగొని కృష్ణసింహుఁడును నా ♦ స్థానంబునందుండి భూ
పనివాసంబునుజేరి యచ్చటఁ బ్రతా ♦ పస్వామికిన్ మ్రొక్కుచున్,

25

నీ॥ కష్టసౌఖ్యము లొక్క ♦ గతిఁజూతు! యుద్ధముగాదిపండుగయల్లు ♦ గాంచుచుండు!
సాహసికాగ్రత ♦ స్సరుఁడవు! పరులబాధలు చూచి యోర్వ నీ ♦ తరముగాదు!
వీరపూజ్యము నీయు ♦ దారత దేవ! నీతండ్రి మౌర్యముగాఁగ ♦ దప్పఁదలంచి
జ్యేష్ఠపుత్రుఁడవౌటఁ ♦ జెందఁగావలయు మేవాద్దేశసామ్రాజ్య ♦ భరముఁబాపి

గీ॥ మేరువును నెత్తికెత్తు కు ♦ మారుఁడనుచు నల్లజగమల్లునకొసంగు ♦ మనియె! నప్పు
దుఱక వాదేల యని తల ♦ యూఁచియుంటి! సమయమైనప్పు చూచుకొం ♦ దమనితలఁచి
ళా॥ ఆరంభంబుననుండి నీపయిన నా ♦ యాశాభరంబెల్ల దై
వారున్; నాదగు విన్నపంబుఁగొని రా ♦ జ్యశ్రీని దోస్తంభకే

- శీరంగంబున నిల్చి ధర్మమునఁ బా ♦ లింపక బ్రయత్నింపు పు
ష్పారామంబటు సౌఖ్యసౌరభములుక ♦ వ్యాపింప దేశమ్మునకా.” 257
- మ॥ అని వాక్రుచ్చిన నాప్రతాపుఁడు సలుం ♦ బ్రాధీశు వీక్షించి “మ
జ్జనకాభీష్టముఁ దీర్పకుండినను నా ♦ చంద్రార్క ముగ్రాపకీ
ర్తిని నేనొందనె! ధర్మదూరగుఁడనై ♦ దేవేంద్రభోగంబులకా
గనుకంట్లకా నిరుపేదనై మనుట యో ♦ గ్యంబంచు భావించెదకా. 258
- ఉ॥ ధారిణిరాజ్యముకా స్థిరమె! ♦ ధర్మము దేవునియట్లు సుస్థిరం
బై రహియించు; ధర్మమును ♦ నాదట మీఱఁగనోప! దండ్రీకికా
మారటతండ్రీ! వందటకు ♦ మాన్యుడ వీవొనరించు నాష్టలకా
దూరముసేయనోప! నెటు ♦ తోఁపక చిత్తము తత్తరించెడుకా. 259
- చ॥ మృదుహృదయుండు మాజనకుఁ ♦ డెప్పుడు నీవనుహాభుజులై యా
స్పదముగ రాజ్యమేలెను! భ ♦ వత్కృప సుంత తొలంగియున్న ని
య్యదయపురంబునుకా నిలిచి ♦ యుండను! మేమును నిల్చియుండ! మో
సదయ! భవన్మహోపకృతి ♦ సర్వజగన్నుతిపాత్రమై తగుకా.” 260
- చ॥ అని యెటుచేయఁదోఁప కిటు ♦ లాడు ప్రతాపుని జూచి “దేవుఁడే
నిను సృజియించె సర్వధర ♦ ణీస్థలికికా బతిగాఁగ జ్యేష్ఠునా
దనునిగ; నీవు రాజగుట ♦ ధర్మము; భూప్రజ యే యుదాత్తవ
ర్తను వరియించునో యతఁడె ♦ రాజుగ నిల్పుట యొందుఁ గ్రొత్తయే!” 261
- మ॥ అని కృష్ణుండు వచించిచూడఁగనె య ♦ ♦ స్థుండున్న సామంతములకా
జను లొక్కుమ్మడి నైకకంఠ్యముగ “రా ♦ జస్థానసింహాసనం
బునఁ గూర్చుండి ప్రతాపుఁడే నృపతియై ♦ పూర్ణప్రజామోదముకా
గని పాలించెడుఁగాక నిర్మలయశః ♦ కల్యాణముల్ చేకురకా. 262
- శా॥ మేమై కోరు ప్రతాపునికా విడుచుచుకా ♦ మేలగుచు నీవల్ల సు
త్రాముకా దెచ్చిన శౌరిఁ దెచ్చిన సమా ♦ ధానంబు మాకుండ దే
మో! మమ్మందఱ నుద్ధరించుననుచుకా ♦ ముందెంతకాలగుబుగా
నో మాకున్నవి కోర్కె! లి ప్థితని నో ♦ హా! వీడఁగా నేగ్గుమే. 263
- ఉ॥ ఎప్పు డితండు రాజగునా! ♦ యెప్పుడు కన్నులవిందుగాఁగ మా
యప్పను జూతుమో! యనెడి ♦ యాసలు కొండలువోలె నుండు! నీ

యొప్పుని నేమియు బలుక ♦ నోడితి: మింతకు నీప్రతాపుడే
తప్పక రాజుగావలయు! ♦ దప్పదు! తప్ప"దటంచుఁ బల్కినన్,

264

చ॥ "కనుగొనినాడవే ప్రజల ♦ కౌతుక! మిందఱికోర్కె త్రోసివే
యనగునె! సన్నుహూర్తము ర ♦ యంబున డాసె! శుభాభిషేకమున్
బానరుతు! మాజ్ఞ సేయు"డని ♦ మ్రొక్కి వచించెడు కృష్ణసింహు ప్రా
ర్థనమును ద్రోయఁజాలక ప్ర ♦ తాపుడు సమ్మతిఁజూపె నయ్యెడన్.

265

—*) ప్రతాపసింహుని పట్టాభిషేక మహోత్సవము. (*—

క॥ కొంగులముడి యలరారఁగ బంగరుపీటల విభుండు ♦ పాతేశ్వరియున్
జెంగటను నమరసింహుఁ డనంగనిభుఁడు గూరుచుండి ♦ రతిహర్షమునన్.

266

మ॥ హరభట్టారకముఖ్యభూసురులు మం ♦ త్రాసీకముల్ పల్కి బం
గరు కుంభంబులనుండు వార్ధిజలమున్ ♦ గంగాపవిత్రాంబు ల
బ్బురమున్ గొల్పఁ బ్రతాపసింహునకునై ♦ మూర్ధాభిషేకంబు చే
సిరి సుపూర్ణ విశుద్ధచిత్తముల నా ♦ శీర్వాదముల్ చేయుచున్.

267

సీ॥ సారథసురభిశ ♦ వాఙ్మూరమ్ముల జలకంబుఁ దీఱిచి, ♦ జిల్లుఁగుఁబట్టు
వలునలు ధరియించి, ♦ తలను ముతైపుసరుల్ కలకలలాడు పా ♦ గా ధరించి,
విలువవజ్రాల సా ♦ మ్ములు మేననిడి, సుగంధద్రవ్యములను గా ♦ త్రమున నలఁది,
మందారకుసుమదా ♦ మము వక్షమునఁ దాల్చి, సూర్యదేవునిమ్రొక్కి, ♦ స్తుతులొనర్చి,
గీ॥ యేకలింగేశ్వరుపదంబు ♦ లెదఁ దలంచి, భక్తి మెయి భవాసీదేవిఁ ♦ బ్రస్తుతించి,
గురుల హరచంద్రభట్టార ♦ కులను గొలిచి, యాప్రతాపుఁ డాస్థానమునందుఁజేరె.

క॥ పరిపుల్ల రుచిర సరసిజ పరంపరలు నెఱిపి నటు స ♦ భాభవనం బ
పురజనముల నెమ్మోములఁ బరమామోదమున నపుడు ♦ భాసిలుచుండెన్.

269

సీ॥ దైవజ్ఞమణులు త ♦ దేవలగ్నంబును సమయంబు చూచి పా ♦ చ్చరిక చేయ!
వేదభూసురులు దే ♦ వీంవాచమరు ముత్ర ముచ్చైస్సవ్యనమున వా ♦ కుచ్చుచుండఁ!
జారణుల్ పూర్వమఁ ♦ హీరమణాభిషేక ప్రిసంగములు వే ♦ డ్కను జరిప!
వందులు జయజయ ♦ భావనపూర్వముగఁ బ్రతాపశబ్దమ్ము సం ♦ దడిగఁబొగడఁ!

గీ॥ జంద్రభట్టారకుండు ర ♦ సంబుగురియు పెక్కుకల్యాణ వృత్తముల్ ♦ ప్రీతిఁజదువ!
నెంతసంతోషభర మొకో! ♦ యెవరెఱుఁగుదు! రంధ్రును మేను మఱిమచునవశులైరి

- క॥ కలనాదం బలరంగ, మంగళసూర్యములెల్ల మ్రోంగ, † గాయకులును బా
టలు పాడ, నాప్రతాపుడు కొలువున సింహాసనమున † గూర్చుండె నొగిన్. 271
- గీ॥ ఆమహాన్నతశుభసమ † యమున హర్ష సరభసములైన బహుళ మా † స్తములనుండి
యాసభాస్థలి నపుడె పె † ల్లాక్రమించి కురిసె మెఱుంగారు బంగారు † విరులవాన. 272
- గీ॥ బంగారు బల్బైరమున జ † వాది పురుగు పచ్చికస్తురి మెదిపియు † దెచ్చి యియ్య
నాప్రతాపుని వికసితా † స్యంబునందుఁ దిలకమును సలుంబ్రాభర్త † దిద్దె నపుడు.
- మ॥ అమితోత్సాహముతో ఫణిశ్వరుని చా † యన్ వెల్లు దుగ్ధాంతఖ .
ద్గము మధ్యంబునఁ గట్టి రత్ననివహ † క్రాంతంబున రాజదం
డము హస్తంబున కిచ్చి హాటకకిరీ † టంబున్ దెసల్ నిడు తే
జముతోడన్ మిఱుమిట్లుగొల్పుఁగను సం † స్థాపించె మూర్ధమ్మునన్. 274
- మ॥ “భరియింపన్ గలఁ డీత్రాపుండిక మే † వాడదేశసామ్రాజ్య; మి
త్తటి రాణానొనరించితిన్; బిజలు శ్ర † ధ్ధాభక్తు లేపార ని
పురుష శ్రేష్ఠుని గొల్వఁడీ”యని కరం † బుల్ మోడ్చి ముమ్మాఱులున్
ధరపైఁ జాగి నమస్కృతుల్ సలిపె నా † నందాభినిర్మగ్నుడై . 275
- గీ॥ “గొడుగు పట్టినట్టులు చల్వ † గూర్పనేర్చు! రామరాజ్య మీతని”దని † ప్రచురపఱుపఁ
బట్టిరి సితాతపత్ర; మ † ప్పట్లఁ గదలెఁ జానురగ్రాహిణుల హేమ † చాపరములు.
- గీ॥ భూధరేంద్రపుత్రికజోలు † పుణ్యసతులు దొడ్లముట్టెనువలు హస్త † తోయజముల
వరుస బంగారు దీపాల † పల్లెరములతో నివాళించి రపుడు భూ † జాని నచట. 277
- గీ॥ రత్నముల నొక్క కనకపా † త్రమునఁజోసి హారతుల నెత్తి యంగన † లవనిఁ జోసి;
రవి వెలింగె సాకసమునిండ † నలముకొనిన వివిధ తారకా కోరక † వితతి మాడ్కి.
- ఉ॥ అంతట నొక్క గొక్కరుగ † నానృపశేఖరు పాద పాకజ
ప్రాంతముఁ జేరఁజోయి విన † యమ్మలరార నమస్కరించి సా
మంతులు భూజనంబులు శ్ర † మమ్మున పస్త్రములున్ విభూషణున్
దొంతరలాడఁ గాన్కలిడి † తోరపు హర్షము లొంది రయ్యెడన్. 279
- మ॥ హరభట్టారకుఁ జంద్రభట్టకవి వ † స్త్రాలంకృతుల్ పెట్టుచున్
బరితోపింపఁగఁజేసి యల్లన సలుం † బ్రా స్వామికిన్ మ్రొక్కి “యా
చరణాంబులు నాకునేవ్యములు మా † చండక్షమానాథు శ్రీ
చరణాంబుల్ వలె” నంచుఁ బీతమున హ † ర్షం బొప్పనాసీనుడై , 280

మ॥ “పువులు బూచి సమస్తభూతలమున ♦ పువ్వు గొల్పెనన్ మాడ్కి నూ
త్నవికాసస్ఫురణంబు వెంటఁగొని చై ♦ త్రంబు బ్రవేశించె; రా
జ్యవహంబుల్ ప్రజ లేగుదేరఁగ భవా ♦ సీమాతకున్ బ్రీతిగాఁ
గ వరాహంబులవేటలాడ నరుగం ♦ గా నెంచితిన్ గానకున్.”

28

మ॥ అని తేడాడినఁ గృష్ణసింహుఁడును “దే ♦ వా! చైత్రమాసోదయం
బున నూత్నంబుగఁ బట్టభద్రులయిన ♦ పువ్వు వేటకై కానకున్
జను టాచారము తొల్తుండియు; భవ ♦ చ్ఛాపంబునన్ నేడు గూ
లిన సన్మంబులఁ బట్టి భావిఫలమున్ ♦ లెక్కింతున్ ట్రోణీజనుల్.”

282

—*) పట్టభద్రుఁడయిన ప్రతాపసింహుని సాగరసింహుఁ డాక్షేపించుట. (* —

చ॥ ఇది శుభసూచనం బిపుడె ♦ యేగుద”మంచన నెల్లవారు నొ
ప్పెదమనునంత గోడపయిఁ ♦ బిల్లి విధంబున దూకి సాగరుం
డగురయివచ్చి “యేటిపని! ♦ యెచ్చటి కేగెదు! రాజ్యలాభముల్
గుదిరెనటంచు సంతసము ♦ గొప్పగఁ గల్గెనె! నీకు నియ్యెడన్.”

283

మ॥ ఆరారే! యాజగమల్లుఁ బోదరిమి య ♦ న్యాయంబుమై ధాక్షిణీ
భరమున్ గొంటివి; మంచి చెడ్డ లవి దోఁ ♦ పన్ లేదె! యేచట్టపుం
బరిపాటిన్ వహియించి చేసితివో! వ ♦ హ్వ! నేటి నీసేత యె
వ్వరికిన్ శక్తి యెసంగు వారె నృపులన్ ♦ భంగిన్ నిరూపించెడిన్.”

284

చ॥ ఇది కొఱమాలినట్టి పని! ♦ యింతటి దుర్జయమున్ గనంగ నా
హృదయము నిల్వలేదు; నిను ♦ నినులనుండియు సుంత యవ్వలన్
గదలఁగనీను; వన్నుఁ గడ ♦ గాఁ దొలగించి యభీష్టకార్య మిం
పొదవఁగ దీర్పు; మేను మని ♦ యుండిన సాగపు నీప్రయత్నముల్.”

285

మ॥ అని యాతండు సరోష దృష్టిని సల్పుఁ ♦ బ్రాధీశ్వరున్ జూచి “హే
మనఁగావచ్చును నిన్ను! నేడిచట న ♦ న్యాయంబు నీవల్ల నే
జనియించెఁజమి; యిప్పు డేమనుచు మె ♦ చ్చున్ జేతొ! లోకంబిహీ
యనదే నిన్నని; స్వామిభక్తియనఁ గ ♦ ట్టా! యిట్టిదై యుండునే!

గీ॥ ప్రాసపూర్వాక్షరమునందు ♦ వలె సమస్త గుణగణంబులు నీయందుఁ ♦ గొఱయలేక
యలరవలెఁగాక! యుటక ని ♦ న్ననుసరించు నతని నననేటి కోసలుం ♦ బ్రాధినాథ!”

—*) సలుంబ్రాకృష్ణసింహవిభుడు సాగరసింహునకు హితము నుపదేశించుట. (*—

చ॥ అనుచుఁ బ్రతాపుఁజేరఁజను ♦ నాతనిఁ గన్గొని కృష్ణసింగు “నీ
వనుజుడ వమ్మహాప్రభున; ♦ కాయన నిందఱలోన నిప్పు డి
ట్లనుచు నిరోధమున్ సలుప ♦ న్యాయమె! శత్రువులెవ్వ రిప్పు కా
దని యెదిరింపఁ నియ్యదియు ♦ నార్యులు మెచ్చెడి మేటికార్యమే! 288

చ॥ కలకలలాడుచున్న సభఁ ♦ గల్గిన లోకుల మోములెల్ల మం
గలములమాడ్కి నైన వివె ♦ కన్గొను దారుణమైన నీను మా
టలు వినినంత; కోపము వి ♦ డ్డజను నిత్తఱి; శాంత మూనఁగాఁ
గలిగిన మేలు సుమ్మిపుడు; ♦ గడ్డము పట్టి వచితు సాగరా! 289

మ॥ మనమందున్ గల కౌర్యమున్ విడువు; నా ♦ మాటన్ మది న్నిల్పు; సా
వన గంగార్పుర వారిపూరముల వి ♦ ప్రశ్నేని మూర్ధాభిషే
చనమున్ జేసిన యిమ్మహాత్ముని పదా ♦ బ్జంబుల్ శలన్ సోక నొ
క్కనమస్కారము చేయు; మీతఁడు నమ ♦ స్కారార్హుఁ డెవ్వారికిన్. 290

క॥ సరళమతిన్ యోజింపుము; పొరవడకుము; వినవె! ‘పితృస ♦ మో జ్యేష్ఠ’ యనన్;
గురుఁ డుదయసింహుతో నిప్పురుషవరుఁడు సముఁడు నీకుఁ ♦ బూర్వజుఁ డగుటన్. 291

చ॥ కలుగఁగఁజేయఁబోకుసుమి ♦ గందరగోళము; విన్ను నీను మా
ట లితని సద్గుణంబుఁ బొగ ♦ డ్డదగు; నిందకుఁ బన్నిరావు; చే
తు లితనిపాదముల్ నిలుపుఁ ♦ దోరఁపుఁ బాదుకలైనఁ జెల్లు; గ
త్తులుగొని తాఁక దోషమగుఁ; ♦ దోచిన యంతయు నీకుఁ జెప్పితిన్.” 292

చ॥ అని వినయమ్మునున్ నయము ♦ నాదర మొప్పుఁగఁ గృష్ణసింగు ప
ల్కినఁ బని సాగరుండును జ ♦ లింపక “ధర్మ మొకండె నేను గో
రిన; దది వీడి నీను లుల ♦ రించెడు నీతు లివేల! తెల్పు మే
మనెదొ ప్రతాప! నీ విప్పుడు ♦ న్యాయము నిల్పెదొ! ప్రక్క కేగెదొ! 293

చ॥ స్థిరగుణమాన్యుఁ డయ్యుదయ ♦ సింహమహీరమణగ్రగణ్యుఁ డం
దఱను సమంబుగాఁ గనిన ♦ తండ్రి; కుమారుల యోగ్యతాపరం
పరల నెఱింగి యాజు జగ ♦ మల్లును జేయఁగ నాన తిచ్చె; న
ప్పురమపవిత్రహాసముని ♦ పల్కును నిల్పుట పుత్రధర్మమా. 294

గీ॥ ఇరువదైదుగురై న భా॥త్వవరులందు జ్యేష్ఠుడవు! ప్రపంచముత్రోవ॥లెఱుఁగువాడ!
వనుచితంబని తోచక ॥ యనుజ సొమ్ము నపహరించితి! వింతయ ॥ త్యాశ తగునె!

సీ॥ కనుమూసి గుడ్డక ॥ ట్టిన దేమిలేదు; సమస్తభూప్రజయు సా ॥ మంతనపులు
పరికించునెడఁ బట్ట ॥ పగటివేళను దండ్రు “జగమల్లు రారాజు ॥ సలుపు”డనుచు
గొంతెత్తి యనె; నందుఁ ॥ గూడిన వారెల్లఁ దల లూచి; రిపుడు నీ ॥ దండఁజేరి
ప్రియభాషలాడు నీ ॥ కృష్ణసిం గానాడు చిత్తంబని కరంబు ॥ శిరము వంచె;

గీ॥ నేడుగద రాజరాజుల ॥ నిర్ణయించు దొడ్డయధికార మితని చే ॥ తులకుఁ జిక్కె!
మీర లిరువు రేకతమున ॥ మెదిపి మెదిపి కార్య మిటు త్రిప్పియుంటిరి ॥ కట్టకడకు .296

చ॥ ఇక నొకవేయమాటలఁ బ ॥ నేమి! యిదే జగమల్లు రాజుఁజే
యక జనకాజ్ఞ మిఱుచు దు ॥ రాశ ధరేశత సంగ్రహించు నీ
వకట! మదీయవాక్యముల ॥ నాదృతి నుంతువె! తల్లిఁ జంపువా
నికీఁ బినతల్లిచేతులు గ ॥ ణిపఁ జివుళ్ళు చొప్పెఱుంగవే! 297

ఉ॥ ముందొకఁడాడి వెస్క-కును ॥ బోయి మఱొక్కగతిఁ జరించు నా
చందము లెప్పు నేనెఱుఁగ; ॥ స్వాంతము విప్పివచితుఁ; దండ్రుయా
జ్ఞం దలఁదాల్చి భూరమణు ॥ సల్పుము మా జగమల్లు; లేనిచో
నిదలు గల్గు; గష్టములు ॥ నీకును బెక్కులు వచ్చు నియ్యెడఁ.” 298

చ॥ అని బిరుసెక్కు చూపులను ॥ నందఱఁ జూచెడు తమ్ముని గనుం
గొనుచుఁ బ్రతాపుఁ “ఓకోమర! ॥ కూడునె తొందర! మంచి చెడ్డలఁ
మనమున నిర్ణయించి జగ ॥ మల్లుని యోగ్యత నెంచి పౌరు లె
ల్ల నుడువు మాటలెంచి యిటు ॥ లఁ బొనరించితి సుమ్ము సాగరా! 299

సీ॥ ఎఱుఁగుదు నే మన ॥ మిరువదైదుగురలో జగమల్లునకుఁ దండ్రు ॥ మిగులఁగూర్పు!
లెఱుఁగు దాతని వసు ॥ ధేశుఁజేయుడటంచు మనతండ్రు సృపులతో ॥ ననినలెఱుఁగు!
నెఱుఁగుదు నెదురాడ ॥ కెల్లగు మంచిదం దొకమాత్రె యాదల ॥ లూచుటయును!
నెఱుఁగుదు జగమల్లుఁ ॥ డెట్టైన మేవాణ్మహోర్వి నేలెదనంచు ॥ నూఁగుటయును!

గీ॥ నిన్ని యెఱిగియె నాపైన ॥ నెసఁగు భార మవలఁజనెనంచు నాబూని ॥ ఖాగ్రసీమ
నేకలింగేశు చరణనా ॥ భీకయుగము నెడఁదఁగొలుచు నుపాయంబు ॥ నెఱిగియుంటి.

సీ॥ అతిపూజ్యుడదయసిం ॥ హృత్పావతోత్తమ కొడుకులలోఁ బెద్ద ॥ కొడుకనౌట!
మారట తండ్రు స ॥ న్మాన్యుడి కృష్ణ భూజాని యానతి మీఱ ॥ రాని దగుట!

సామంత మండలే ♦ శముఖు లేకగ్రీవముగను సింహాసనం ♦ బునకుఁ గోరఁ!
బ్రస్తుతస్థితిని నీ ♦ పాలన లేకున్నఁ జెడుదు” మంచని పౌరు ♦ లడలు చుండ!

గీ॥ నిన్నికష్టసుఖంబుల ♦ నెంచి యెంచి విముఖమై యున్న మనసును ♦ వెనుకఁ ద్రిప్పి
యన్నరో! పట్టభద్రుండ ♦ నైతిఁ; గాని కోరి భారంబు తలను గై ♦ కొనఁగలేదు. 301

చ॥ మన జనకుండు ధాత్రి జగ ♦ మల్లున కిచ్చె నటంచు విన్నయొ
తనె “తొలఁగెన్ దలఁగలుగు ♦ తద్దయు భారము; నే స్వతంత్ర జీ
వనమును నెందుఁగాని జర ♦ పఁగల; దేవుఁడు కూర్చొని జూచె బా”
మ్మని మది యుబ్బి పోవునటు ♦ హర్షముఁ గాంచితి సుమ్ము సోదరా! 302

శా॥ ఈ మేవాడ నివాసమున్ దవిలి నే ♦ నిందున్న క్షోణీజనం
❀ బేమాడ్కిన్ దలపోయునో మది నటం ♦ చే ‘పర్షియా’ చేరి యా
‘భామాసాహి’ పదాంబుజంబులకడన్ ♦ వర్తింపఁ గాంక్షించి యి
డై మున్నుందు ప్రయాణమున్ సలుప నుం ♦ టిన్ గంటకున్ ముందటన్. 303

ఉ॥ అప్పుడు కృష్ణసింహుఁడు ప్ర ♦ జాళి నృపాళియు వెంటరాఁగ నే
ర్పొప్పుఁగ వచ్చి “యూరకిటు ♦ లుండఁగ నేటికి! లేచి రమ్ము! నీ
విప్పుధిపీతలంబుఁ గొని ♦ యేల వలెన్ జమి! నీవు తప్ప మా
యప్ప! యెరుల్ మహీరమణు ♦ లైనను రాజ్యము నిల్వ దీయెడన్.” 304

చ॥ అని యభిషేకమున్ సలిపి ♦ యష్టాదుకూలముఁ గట్టఁజేయుచున్
గొని యిటుతెచ్చెఁ; బౌరులును ♦ “గూడదు కాదిక సింహాపీఠము

❀ It has been said that the brahmanical religion was foreign to India, but as to the period of importation we have but loose assertion. We can easily give credit to various creeds and tenets of faiths being from time to time incorporated ere the present books were composed; and that previously the sons of royalty alone, possessed the office. Authorities of weight inform us of these grafts for instance, Mr. Colebrook gives a passage in his “Indian classes.” “A chief of the twice-born tribe was brought by Vishnu’s eagle, from ‘Saca Dwipa.’ By Saca-Dwipa, Scythia is understood of which more will be said hereafter. Ferista also translating from ancient authorities says to the same effect, that in the reign of Mahrage, King of Kanooj, a brahmin came from Persia, who introduced magic, idolatry and the worship of the stars, so that there is no want of authority for the introduction of new tenets of faith. “Annals of Mewar.”

దున వసియింపుమీ" యనినఁ ♦ దోయఁగఁజాలక విజ్ఞు లాజ్ఞ చే
సిన యటు సింహపీఠిని వ ♦ సిందితి దేశము సేమ మెంచుచున్.

305

మ॥ పరమోత్కృష్టమృదుస్వభావుఁడు సలుం ♦ బ్రాహ్మి! యాధన్యు భా
స్వర కాకుణ్య కళా విశేషమున మే ♦ వాల్లక్ష్మీ శోభా పరం
పరల్ గోల్పడ కున్న దిప్పటికి! రా ♦ ణ్ణాదారుఁ డిప్పుణ్యసా
గరుని దూఱుచు వ్రేల్లుచూపి యటవం ♦ గాఁ బాడియే! నీకిటన్.

306

మ॥ ఎఱుఁగకయుండువొక్కొ! పురు ♦ టిఁటినిఁ బాయనిదాది తండ్రినిన్
మఱువఁగఁజేసి యాభువన ♦ మాన్యుఁడు నన్నును నిన్నుఁ దమ్ములం
దఱుఁ గొని యంతవారలను ♦ దద్దయుఁ బెద్దలఁ జేసి పెంచె; నొ
క్కరుఁ డెదురైన నేటికిని ♦ గాఁగిటఁ జేరుచుఁ దండ్రి భంగిగన్.

307

గీ॥ దుర్గమారణ్యములుచేర్చి తుంపుమనుచుఁ దండ్రిపంపఁడె సూక్తు! నా ♦ తఁడు చిరాయ
వై సలుంబ్రాపురమున సౌఖ్యమునమనుట యెవరిబలమూని! యాధన్యకృపను గాక

క॥ పౌరులసేమంబును ట్కోణీరాజ్యము సేమములును ♦ నీసేమం బా
ధీరుఁడెఱుంగు; నెఱుంగఁగనెర! వతఁడె తల్లి తండ్రి ♦ నీకున్ నాకున్.

308

మ॥ మనముతాత యొకప్పు చండవిభుఁ డా ♦ త్మోగ్యగమున్ జేసి త
మ్మునికై రాజ్యము వీడె; దజ్జనకుఁ డ ♦ పూజ్యున్ సలుంబ్రాభున్
బొనరించె; దకుదారవంశము యశం ♦ బున్ బొంద జన్మించె ని
య్యనఘుండున్ మనతాతచందమునఁ బూ ♦ జార్హండు ముమ్మాటికిన్.

309

చ॥ హిమకరునందుఁ గందుగల! ♦ దీశు గళంబున నల్పసంగుఁ! బం
కము కమలంబు నంటుకొనుఁ! ♦ గొని జగంబులు క్రుంగినన్ గిరీం
ద్రము లవి బెండుదేలినను ♦ ధన్యచరిత్రుఁడు కృష్ణసింగు స్వాం
తమునను గందొకించుకయుఁ ♦ దార్కొన నేరదు! కోటి చెప్పినన్.

310

గీ॥ నేను నృపుఁడనై యీతని ♦ నత్తి బెద్ద మకుట మిడలేదు; మఱి జగ ♦ మల్లుఁ డవని
నాథుఁడయి తీయునది లేదు; ♦ నడుమఁజిక్కి పరులచే నాఱుదూఱును ♦ బడుట తక్కు.

చ॥ జనకుఁడు పెద్దకాలము రు ♦ జా పరిపీడితుఁడౌట నెట్టులన్
మనమున నిర్ణయించెనొ! కు ♦ మారులలోఁ బ్రథమండు తండ్రి పా
యిన పిదపన్ ధరావలయ ♦ మేలుట యెందఁను లేదె! వై పరీ
త్యనియతి నేడు పుట్టెనె! క ♦ టా! యిది లోకము పాడియే కదా!

311

చ॥ ఇది జనకోటి కిష్టమని ♦ యెక్కితి నితటి సింహపీఠి; ని
య్యదనను నీకు నొక్కనికి ♦ స్వాంతము సమ్మతిఁగాంచకున్న నే
వదలుట యెట్లు సాధ్యమగు! ♦ బాలక! నేనిదె శక్తివంచనల్
గొదుకఁగనీక కష్టపడి ♦ ట్లోణిని నేలఁ బ్రయత్న మూనెదన్.”

314

—*) సాగరసింహుఁడు రాణావ్రతాపసింహు నిలువరించుట. (*—

చ॥ అనుచుఁ బ్రశాంతరీతిని న ♦ యంబును వత్సలతానిరూఢి నె
క్కినఁగఁ బ్రతాపసింహుఁడనఁ ♦ గోపము పట్టఁగలేక సాగరు
“డనుజుఁడ వంచు మేల్దలఁచి ♦ యాడిన నీతలకెక్క దయ్యె; రా
జ్యనియతిముందు నీతులు వి ♦ సుబుగఁ దోచెను నీకు నేడిటన్.

315

సీ॥ బహుకాలముగను మే ♦ వాడేశమేలిన జనకుండు దీర్ఘరు ♦ జాప్రపీఠుఁ
డై యెట్టులో నిర్ణ ♦ యమొనర్చెనట! నతఁ డన్యాయవర్తనం ♦ డంట! యణువు
మొదలుగా బ్రహ్మాండ ♦ మును మ్రింగి త్రేచెడు నీకృష్ణసింహుఁ డ ♦ స్తోక ధర్మ
నిరతుఁడౌనట! మీర ♦ లిరువురొక్కండయి ధర్మదేవత భార ♦ తంబు నుండి

గీ॥ లేవఁగొట్టంగఁ బుట్టు క ♦ లిస్వరూపులని తెలిసె! బట్టపగలు ప్ర ♦ జాళియెదుట
నింద్రజాలమునొనరించి ♦ యిట్టులుకనుఁ బ్రామఁగలిగితి! రేమన ♦ వచ్చు మిమ్ము.

మ॥ సదయుం డాజగమల్లునిన్ బిలిచి రా ♦ జ్యంబిమ్ము; కాదేని నేఁ
గదనంబందునఁ దాకి లోకమలరం ♦ గా ద్వంద్వయుద్ధంబు చే
సెద నీతోడ; మదీయమానసము కిం ♦ చిత్రై న ధర్మంబు మీ
అను; పాణంబు లశాశ్వతంబులగు; ధ ♦ ర్మంబే చిరస్థాయియన్.

317

మ॥ అవనీరాజ్యము నిత్తువో! వివిధశ ♦ స్త్రాస్త్రంబులన్ దాల్చి యా
హవరంగంబున నన్నుఁ దాఁకెదవో! యీ ♦ యర్థద్వయంబందు నీ
వవలంబింపు మొకండు; లేనియెడ శౌ ♦ ర్యస్ఫూర్తి నిట్టట్టులున్
లవమేనిన్ గదలంగనీ! నిపుడె తె ♦ ల్పన్ బోలు నీభావమున్.”

318

క॥ అని బిట్టబిగిసి తనమోమునఁ జూడ్కులు నిలిపి యుద్ధ ♦ మును గోరెడు త
మ్ముని గనుఁగొనుచుఁ బ్రతాపుం డనె గాంధీర్యప్రధానుఁ ♦ డై జనులు వినన్. 319

మ॥ “అడుగై నన్ గదలంగనీని శ్రమమే ♦ లా! రాచపుట్టందు నె
వ్వఁడుగానీ రణమన్నఁ బండుగనుచున్ ♦ భావించు; నీయందలున్

గడువార్షంబునఁ దెచ్చి నాపయినఁ జ ♦ క్కణిల్పి రీరాజ్యమున్;
గడఁద్రోయన్ జన; దట్టు లాట రణమే ♦ కర్తవ్యమై కన్పడున్.”

320

మ॥ అని యష్టప్పుడె మధ్యమండున సలుం ♦ బ్రాధీశుఁడు గట్టియుం
చిన నాగేంద్రసమానఖడ్గమునకై ♦ చేసాచె; నాసాగరున్
గని సామాతులు భూప్రజానివహముల్ ♦ “కట్టా! యితండేడవ
చ్చెనా! పిడ్లుబలె మామనోరథము శు ♦ ప్రిభూతమై పోవఁగన్.

321

చ॥ కనికరమన్నమాటను జ ♦ గమ్మన నీతఁడు విన్నయట్టులన్
గనఁబడ; దిందుఁజేరియు ర ♦ గంబు రణం బనుచున్ ట్టణ్ ట్టణం
బు నుడువు; స్థానమో సమయ ♦ మో గ్రహియింపఁడు; వానికేమి! గె
ల్చిన సకలావనీభరము ♦ చేపడునన్న దురాశ తక్కఁగన్.

322

మ॥ అమితప్రాభవమొప్పు నిప్పుడు సలుం ♦ బ్రాధీశుఁ డాన్యంబు నం
దమునొందన్ నెలకొల్పు నాతిలకమున్ ♦ మట్టారదే! ద్వంద్వయు
ద్ధము రానేల! ప్రతాపుఁడేటికి సమా ♦ ధానంబు సూచింపఁ! గ
ష్టములన్ దెచ్చు నితండు! వల్లనుచు నా ♦ జ్ఞాపింపఁగా రాదొకో!

323

మ॥ కులశైలోపమ ధైర్యభూధవశిరః ♦ కోటిర కోటి మణి
జ్వలదారక్తరుచుల్ పదంబులు నహిం ♦ చన్ జూచుచున్నట్టి క
న్నులతో దారుణసంగరాంగణమునం ♦ దన్ ఖడ్గముల్ చీల్చిఁగా
వెలికిన్ దూఁకెడు క్రొత్తరక్తములనున్ ♦ వీక్షింపనొ నేమొకో!”

324

మ॥ అని యిట్లుచు వచింపరాని కడుఁజు ♦ తావేశ దైన్యంబులన్
గని దుఃఖింపఁగఁ గృష్ణసింగు “రణమే ♦ కర్తవ్యమే! వేఱుత్రో
వ నిరూపింపఁగరాదె! యిప్పు డిప్పుడే ♦ పట్టాభిషేకంబు శో
భనమై సాగెను; యుద్ధమెట్లయిన ని ♦ ల్పన్ భావ్యమా నియ్యెడన్.”

325

చ॥ అనఁగఁ బ్రతాపసింహుఁడు “మ ♦ హాత్మ! భవద్వచనంబు మానసి
యనియతి నొప్పు; నైన నోరు ♦ డాహవమున్ బొనరింపఁగోరి పి
ల్చినను నిరాకరింపఁగల ♦ లేతమనం బది లేదు; కాని మీ
రనినటు లిట్టేసౌఖ్యసమ ♦ యంబున నెట్లని చింత కల్గెడున్.

326

క॥ దండించుట క్రొర్యమ్మగు; దండింపమి దుర్బలతకుఁ ♦ డావగు; నవసి
శుండనయి నాపరిస్థితి యొడేటికి! సున్నితముగ ♦ నున్నది తండ్రీ.

327

మ॥ సరి; యీమంగళవేళయందు రణముఁ ♦ సాగింప కొండొక్కఁడౌ
కరణిఁ గార్యముఁబ్రదిప్పి యీతనిఁ దొలం ♦ గజేతుఁ బొమ్మంచు “సా
గర! చిత్తూర్పురరాజ్యమెల్ల మదుద ♦ గ్రస్సార బాహుబల
స్ఫురణఁ రక్షణసేయ నెంచితి శుభం ♦ బుల్ నేడు సంధిల్లఁగఁ.

328

మ॥ అనిశప్రేమ వెలుంగ నయ్యుదయసిం ♦ హత్మావరుం డీమహా
వనిఁ బాలించి యశంబు గాంచెను; సలుం ♦ బ్రానాథుఁ డానేత పో
యినవెస్కఁ దనకుఁ లభింపఁగల ప్రి ♦ త్యేకాధికారంబు పే
ర్చిని నన్నీడకుఁ దోడితెచ్చుచును ధా ♦ త్రీనాథుఁ జేసెఁ నడిఁ.

329

మ॥ ఎవఁడో యొక్కఁడు రాజుగా నిలిచి యి ♦ పృథ్వీస్థలిఁ వాని శ
క్తివిశేషమ్మున నేలుటొప్పు; బ్రజ భ ♦ క్తి వాని యాజ్ఞాబలం
బవలంబించుట యొప్పు; లేనియెడఁ జీ ♦ క్తాకై విపత్తోక్తిచే
నవరుద్ధంబగు రాజ్య మెవ్వనికి వాఁ ♦ డై యేలఁగాఁ బూనినఁ.

330

ఉ॥ ఓరువరాని కార్యమిది; ♦ యూఱక కావర మూని నీతివి
ద్యారమణుండు కృష్ణవిభు ♦ నాడితి నోరికి వచ్చినట్లు; నా
తో రణమాచరింపుమని ♦ త్రుళ్లుచు నాదు మహాధికార ధి
క్కారము చేయుచుంటి; వికఁ ♦ గాదు సహింప భవత్ప్రవర్తనల్.

331

—*) రాణాప్రతాపసింహుఁడు సాగరసింహుని దేశమువీడి పొమ్మనుట. (*—

మ॥ నిను వీక్షించుచు మత్ప్రజల్ సుగుణని ♦ ర్ణిద్రుల్ భవద్దష్ట వ
ర్తనముఁ నేర్చిన నేర్పు; కావున నినుఁ ♦ దండింపఁగా నొప్పు; వే
చను నాదేశమువీడి యిడై పరరా ♦ వ్త్రిశేణులఁజేర; నో
ర్వ నిమేషం; బిట నాలసించినను; శీ ♦ ర్ష చేచ్చదముఁ జేసెదఁ.

332

మ॥ ఇది నాయాజ్ఞ! బహిష్కరించితిని ని! ♦ న్నీదేశమం దెచ్చటఁ
మెదలఁ బోక”న సాగరుండు సగి “స్వా ♦ మీ! చాల సంతోషమై
నది! రాజ్యంబది యెంతటిపనుచు డెం ♦ దంబందు భావించితో
విదితంబయ్యె సమస్తభూజనులకుఁ! ♦ బెక్కేల వాక్రువ్వఁగఁ.

333

మ॥ ఇది నాయూ రిది నాదురాష్ట్రమనుచుఁ ♦ హీనుల్ మఱి దుర్బలుల్
మది నూహింతురు; కాని విక్రమకళా ♦ లంకారుల్ పారి క

య్యదయాస్తాచలమధ్యగంబయిన స ♦ రోవ్వోవ్వలంబు ముడా
న్నదమా కొంగుపసిండివోలె దమదై ♦ భాసిల్లు నెల్లప్పుడు.

334

మ॥ పరమప్రాభవ మొప్పు నీదయిన మే ♦ వాడ రాజ్యమందుండఁగా
నెరియు నామది; నీవు శత్రుఁడగుట ♦ నీవారలు శత్రులా
దురు; నీకెప్పుడు గర్భశత్రువులు మి ♦ త్రుల్ నాకు; నట్లాట మ
చ్చరణంబుల్ శూణకాలముంచుచు జరిం ♦ చన్ నీదు దేశంబునన్.

335

సీ॥ పనియేమి పరభూమి ♦ పతులసీమలకేగ! మేవాడ నెడ్డెప్పు ♦ మ్రింగుదునని
కనువిచ్చియుండు న ♦ క్బరుధరామండలాఖండలుం! డాతని ♦ కడకు బోదు;
దృద్వికటప్రవ ♦ ర్తనమున నతనికి విత్రలాభము గల్గు ♦ మేర యొదవె;
నిప్పుడె పయనించి ♦ యేగెద ఢిల్లీ పురమునకుఁ గొన్ని ది ♦ నములబోన!

గీ॥ హెచ్చరికగల్గి రాజ్యంబు ♦ నేలుచుండు! మిదియె శాశ్వతమనియుండ! ♦ కెప్పు డెవ్వ
రెచట నేరీతి నిన్ను జ ♦ యించి దాని నపహరింతురా! తెలియఁబో ♦ దజునకైన."

—*) రాజాప్రతాపసింహుఁ డనుచరులతో వేటకుఁ బోవుట. (*—

మ॥ అని గాంభీర్యమెల్లఁగాఁ బలికి య ♦ శ్వాసూధుడై పోయె! నా
తని వీక్షించుచుఁ గొంతసేపటికి యో ♦ ధశ్రేష్టులు బెక్కురున్
దనవెంట జనుదేర నయ్యెడ నర ♦ ణ్యప్రాంతము జేరఁగాఁ
జన వేటాడ బ్రతాపసింహుఁడు జనుల్ ♦ సంతోషము బొందఁగన్.

337

ఉ॥ కొమ్ములులేని యమ్మహిష ♦ కోటులు, తొండములేని భద్రనా
గమ్ములు నాగనొప్పు వని ♦ గల్గిన మత్తమహావరాహ పో
తమ్ముల నాప్రతాపుఁ డతి ♦ దారుణ లీలల నీటియన్ శరీ
రమ్ములు గాడఁగాఁ బొడిచి ♦ రాసులురాసులువోసె నేలపై.

338

మ॥ అరుణాంశుచ్ఛటలీన నేత్రములు, శౌ ♦ ర్యాటోప మేసాత, ను
గ్రరసోద్రేకమునన్ బ్రతాపధరణీ ♦ కాతుండు సత్త్వత్రసం
భరితుం డె త్తినయీఁటెదింపక మహా ♦ మాయాకిరాతుండట్లుల్
నిరతోదగ్రవిహారముల్ నెరపి ఖం ♦ డించె వరాహమ్ములన్.

339

మ॥ మొగి సామంతులు వీరయోధనివహం ♦ బుల్ వారి దోశ్చక్తికిన్
దగు చందంబున నొక్కమై గదిసి కాం ♦ తారమ్మున గల్గు న.

మృగసంతానములకు తుణుకునను భూ ♦ మిక్ గూల్చి పెక్కింటికి గు
పుగఁ దామొక్కెడఁజేర్చి రారుధిరముల్ ♦ పాటంగఁ బెన్కొల్వలై.

340

చ॥ అరిది ముదంబు మీఱ మృగ ♦ యారతి సాగఁగఁజేసి నిల్చి స
త్వరముగ లెక్క సేయఁగఁ బ్ర ♦ తాపుఁడు గూల్చు వరానాపంక్తి యం
దఱు సమయించు నమ్మృగవి ♦ తానము మీఱుటఁ జూచి హర్షముల్
వఱలఁగ మంచి కాలమది ♦ వచ్చు నటంచుఁ దలంచి రందఱున్.

341

మ॥ శివుముత్తైదువ ప్రీతి కేకలములకు ♦ జెండాడి చెండాడి యో
ధవితానంబులు నూతనోత్సవసము ♦ ద్యత్సాంతులై భూమియున్
దివియున్ గ్రక్కదలంగ నార్చుచుఁ గడున్ ♦ దేజంబు దీపింప ను
గ్రవనంబున్ విడి రాజధానిని జొరం ♦ గాఁబోయి గొక్కుమ్మడిన్.

342

సీ॥ చిత్తూర్పురము శత్రు ♦ చేబడి రాజ్యభాగము తద్దపెద్దది ♦ గాకయున్నఁ!
దమదేశసామంత ♦ ధరణీశు లొక్కొక్కరు పోయి యక్బరుఁ ♦ గలియుచున్నఁ!
గడలేని యుద్ధసం ♦ ఘర్షణంబులఁ దమదేశమంతయుఁ బిప్పి ♦ తేలియున్నఁ!
బరిపంథియో నభో ♦ భాగభూభాగముల్ తలక్రిందుచేసెడు ♦ బలియుండైనఁ!

గీ॥ దమమది హరించు ఘనుఁడు దు ♦ ర్దాంతతేజుఁ డర్కకులవర్ధనుఁడు సుగుణాంబురాశి
యాప్రతాపుఁడు రాజౌట ♦ హర్ష మొంది మించి మిన్నంది ప్రజ రమి ♦ యించెనపుడు.

గద్యః— ఇది శ్రీమత్కామేశ్వరీ కరుణా కటాక్ష వీక్షా సమాసాదిత రసవత్కావ్య
నిర్మాణ చాతురీధురీణ, సుగుణగణపారీణ, దుర్భాకవంశదుగ్ధాంభోరాశి
రాకాక్షైరవమిత్ర, శాలంకాయనగోత్ర పవిత్ర, సుజనజనాను
గ్రహపాత్ర, వెంకటరామార్యపుత్ర, కవిసింహ 2 వధాని
పంచానన కావ్యకళానిధీత్యాదివిరుద విఖ్యాత, సుకవి
రాజశేఖర, రాజశేఖరకవి ప్రణీతంబయిన
“రాణా ప్రతాపసింహ చరిత్రం” బ

ను పద్యకావ్యమునం

దుఁ బ్రథమా

శ్వాస

ము

సంపూర్ణము.

(శ్రీ)

కా మే శ్వ ర్యై స ముః.

రాణాప్రతాపసింహచరిత్ర.

ద్వితీయాశ్వాసము.

మ॥ వరసౌఖ్యంబులకు నిరోధమగు నే ♦ రాటుల్ దొలంగించి సు
స్థిరత బెంచు వ్యవస్థల దిటముగాఁ ♦ జేకూర్చుచు సత్యధ
ర్మరతుల్ మీఱఁగ రాజ్యమేలుకొనుచు ♦ రాణాప్రతాపావనీ
శ్వరమందార మొకానొకప్పుడు సలుం ♦ బాభిర్ర నీక్షించుచు,

—* { సూక్తసింహుని రాజధాని కంపుమని ప్రతాపసింహుఁడు
కృష్ణసింహు నర్థించుట. } *—

మ॥ “మొదల నెత్తురు పంచుకొం చనుజుడై ♦ పుట్టొందె; నాపైన బా
ల్యదశ బైనను బ్రక్కను బడుచుఁ దు ♦ ల్యప్రేమతో మైత్రి కా
స్పదమై వర్తిలె; సూక్తుఁ డొక్కత్రుటి న్ ♦ బాయు; డొకష్టేనఁ ద
ల్లిదఁ జేరఁడు; ప్రాణమొక్కఁడు నొడల్ ♦ రెండైన యట్లుండెడికె.

2

గీ॥ రాము నుపమ నాయడఁ బల్క- ♦ రాదు! గాని తెప్పవాల్పక కనుపెట్టి రేముఁ బవలు
ననుచుండయి నన్గొల్చునపు డతఁడు నిజంబు మూఁడుమూర్తులకు లక్ష్యుఁడెనుమ్మ

గీ॥ సూర్యవంశప్రదీపుడౌ ♦ సుతువిపత్తుఁ బాపి కాపాడితనుచు నీ ♦ భవ్యయశము
నలుదెసలఁ బ్రాకె! సూక్తుఁడనంతకోటి జనవిజయసూక్తుఁడగుమఁ దేజమునఁ బెరిగె.

గీ॥ అతఁ డడుగు మోపు సమయభాగ్యమునఁ జేసి యెంతకాల మొ సంతానఁ మొలుగకుండ
కడుపు ఫలియించి కొమరులఁ ♦ గనియె నీదు దొడ్డయిల్లాలు జగము సం ♦ తోషమంద

చ॥ ఎఱుఁగుదురెంతో సౌమ్యముగ ♦ నేను వచించిన మహర్థముని సా
గరుఁడు సభాముఖంబుననె ♦ కాలులు వ్రేలుట; దానఁ గోపవి
స్ఫురణను దేశము విడచి ♦ పొమ్మని పంపితఁ! గాని కూర్మిసా
దరు నెడఁబాటుచే మది య ♦ భాయధల్లెచనె నేమి తెల్పుదుఁ!

6

గీ॥ సూక్తు నంపుము; చెంతనుం ♦ చుకొననెంత; నెచటనున్న నీవాఁడు గాఁడే యతండు
నేను మొదలుగ నీరాజ్య ♦ మెల్ల యుష్మ దమృతహస్తాభిరక్షితం ♦ బగును గాదె!”

7

మ॥ అని యెంతేనిఁ బ్రతాపసింహుఁడును ద ♦ న్నన్ధింపఁగాఁ గృష్ణసిం
గను మోమువికసింప “దేవ! నిను ని ♦ త్యంబుక్ మహాభక్తి నె
క్కొనఁగాఁ గొల్చుటకన్న నొండుపని నా ♦ కుక్ హర్ష దంబా నె! యె
దును నీయానతి వేదతుల్యమని తా ♦ ల్తుక్ నేను శీర్షమ్మునక్.

8

శా॥ నామాటొక్కఁడిదేల; నేను సుతులుక్ ♦ నాబంధులుక్ నాసలుం
బ్రామఃఖ్యావనిరాజ్యలక్ష్మీయును స ♦ ర్వస్వంబు నీచేతిదే;
యీమే నియ్యిలలోన నుండువట కి ♦ క్లే సాఁగినక్ జాలు; నా
స్వామిస్నేహముమ్రోలఁ దుచ్చములు స ♦ క్షదీపసామ్రాజ్యముల్.

9

గీ॥ వత్సరమున నార్పెల్లు తా ♦ వకసమక్షమంను నేనుందు; నాసమ ♦ యంబునందు
దేవ! నీమృదుపాదరా ♦ జీవయుగము సూక్తు వదనారవింద మే ♦ జూడఁగందు.”

10

చ॥ అనుచుఁ బ్రతాపసింహవసు ♦ ధాధిపసింహు ననుజ్ఞ నొంది శో
భనతర లక్షణాన్వితము ♦ వార్వము నెక్కి నిజాప్తయోధులుక్
దను గొలువంగ నాత్మసద ♦ నంబును జేరి లతాంగిసమ్మతిక్
గొని కొనివచ్చె సూక్తు యిపు ♦ కుంజరసింహుఁ బ్రతాపుఁజేరఁగక్.

11

గీ॥ తావియును బూవు కరణి సో ♦ దరు లిరువురు కలిసి రాగరసాతీసం ♦ కలనఁ బెరసి
యేకమతు లేకవాక్కులైః ♦ యెల్లరలర నొండొరులు పాయ కొక్కఁడై ♦ యుండిరపుడు

—*) వ స ం తో ద య ము. (*—

గీ॥ పల్లవవ్యాప్తి పుష్పవ ♦ ద్వైభవంబు ఫలనవోదయభూతి కొ ♦ మ్మలకుఁ గూర్చి
మాధవగృహీతయగు మధు ♦ మాసలక్ష్మీ యఖిలజగము పూఁదోటయట్లలరఁజేసె.

—*) సలుంబ్రాకృష్ణసింహుడు లుగాదికానుకలు గొనివచ్చుట. (*—

మ॥ తలపై నక్ మగతాఁదురాయి వెలుఁగొం ♦ దక్, ధాళధళ్యంబు రం
జిలు ఖడ్గంబులు వ్రేల, దొడ్డ నునుతే ♦ జీలెక్కి యోధాళి చెం
తల నేతేరఁ, బ్రతాపసింహుఁ గొలువక్, ♦ నానామహీమండలేం
ద్రులు వేంచేసి రుగాదికానుకలు దొం ♦ తుల్ దొంతరల్ తెచ్చుచుక్.

14

⊗ As Vasanti or Spring personified, the consort of Hur is worshipped by the Rajput, who opens the season with a grand hunt led by the prince and his Vassal chiefs when they chase slay and eat the boar. Personal danger is disregarded on this day as want of success is ominous that the great Mother will refuse all petitions throughout the year. “Annals of Mewar.”

శా! లోకైక స్థిర విక్రమక్రముడు ను ♦ శ్లోకుండు చండేశ వం
శాకల్పండు శిశోదియాభిజన దు ♦ గ్ధాంభోధిచంద్రుండు ని
ర్భీకస్వాంతుడు స్వామిభక్త మణియన్ ♦ పేర్గన్న వాఁ డాసలుం
బాకృష్ణుం డరుదెంచె స్వామిచరణ ♦ ద్వంద్వంబు సేవింపఁగన్.

1

గీ! ధీరలోకైకమాభి ఝా ♦ లూరిన్మపతి సోనెగుట్టకులాంభోధి ♦ సోముడైన
భానుసింహుడు వేంచేసెఁ ♦ గానుకలుగఁ జారునవరత్నదివ్యభూమిలను గొనుచు. 1

గీ! ముందుఁ జిత్తూరురణమునభూమి వడఁక మెలఁగు జయమల్లసుతుండు దోర్బలయుతుండు
తేజసిగు రాఘోద్వంశ ♦ దీపకుండు తరలె బదనూరునుండి ప్ర ♦ తాపుఁ గొలువ. 17

క! ఝాలాకులేంద్రుండు మహాత్తాలమగు రుమాలుదాల్చి ♦ తపనీయవిభూ
షాలిగొని శ్యామసింహుడు హేలాగతి సాద్రినండి ♦ యే తెంచె వడిన్.

18

ఆ! స్వామిభక్తి యుగ్గు ♦ పాలతో మఱఁగిన పావనుండు ధేల ♦ వార నృపతి
యరుగుదెంచె నప్పు ♦ డామనస్సింహుండు కందులేని మనసు ♦ కాన్క చేయ.

1

గీ! మదన-మాధవులటు గాఢ ♦ మైత్రితోడ వెలయు బేడ్లా-కొటేయూ ♦ పృథ్వీనాథు
లాప్రతాపమహీంద్రు పా ♦ దాంబుజములఁ జేరి సేవింప నెంచి వేం ♦ చేసి రపుడు. 2.

మ! విమలారణ్యమనోజ్ఞ వస్తువిరతుల్ ♦ పెక్కుల్ రహింపన్ స్వతం
త్రమహీరాజ్యరమాధురంధరుఁ డహా ♦ ర్యస్థైర్యుఁ డావిద్విష

త్సమదవ్యాఘ్రమహాకిరాతుండు కిరా ♦ తస్వామి యాభీమచాం
దమలస్నేహమెలర్ప వచ్చెను బ్రతా ♦ పాధీశ్వరున్ జూడఁగన్.

2

మ! తనసామంతుల గారవించి ముదమం ♦ దన్ జేసి యాబాల్యమి
త్రుని భిక్షేశ్వరు భీమచాందుఁ గడు సం ♦ గోమంబు నొందించి మ
న్ననలన్ దన్ని ప్రతాపుడంతట “నప ♦ ర్ణాదేవికిన్ బ్రీతిగా
ననికిన్ బోవలె వేటలాడ” ననియెన్ ♦ షారంద “రానా” ననన్.

2

—*) సామంతరాజ సహితుడై ప్రతాపసింహుండు వేటఁకు వెడలుట. (*---

సీ! చైత్రకంబనెడు నా ♦ జానేయమున మహాదాత్తుండు రాణాప్ర ♦ తాపసింహుఁ!
డాతనికడ నుత్త ♦ మాశ్వంబుపై ధీరుఁ డినకోటి తేజుఁడా ♦ కృష్ణసింహుఁ!
డితని చేరువ వాజి ♦ నెక్కి గ్వాలియరు మహామహీనాథుండు ♦ రామచంద్రుఁ!
డతనిప్రక్క న సము ♦ ధ్ధతహయారూఢుడై శూరశిఖామణి ♦ సూక్తసింహుఁ!

గీ॥ డతనిచెతను భానుసిం! ♦ గతనిపొంతఁ దేజసింహుఁ. డీతని కుడి ♦ దనను శ్వామ
సింహుఁ! డతని పిఱుఁద మనఁస్సింహుఁ! డవలఁ దరతమస్సూర్తి వెడలిరంఁదఱునుగలిసి.

మ॥ నుదుటన్ దొడ్డవిభూతిరేఖ కటియం ♦ దున్ శాటి కంఠంబునన్
రుదురాకల్ గల పేరులున్ ముఖమునం ♦ దున్ బ్రహ్మతేజోగతుల్
పొదలన్ రాజపురోహితాగ్రణి జగ ♦ త్పూజ్యస్వభావుం డవా
ర్యదయుండౌ హరభట్టునున్ వెడలె ది ♦ వ్యాందోళికాయా ధుండై. 24

చ॥ వెలిజగివల్వలన్ దొడిగి ♦ శ్వేతహయంబులనెక్కి- విచ్చుక
త్తుల తెలికాంతిపూజముల ♦ తోఁ జను నాశ్వీకు లొప్పిరయ్యెడన్
గొలకున గుంపుకట్టి చను ♦ కోమల రాజమరాళముల్ వలెన్!
బలుచనిగాలిసోకుల శు ♦ భంబుగఁ దూఁగెడు పూలగుంపటుల్! 25

గీ॥ పణవరవము భేరీభాంక ♦ రణరవంబు తప్పెటల బూరగొమ్ముల ♦ ధ్వానములును
బూరటిలి రోవసిఁ బగిల్చి ♦ నీరథులను గలఁచుగతి మిన్ను మన్ను నేకముగ మ్రోసె.

గీ॥ వనము వలయాకృతిగఁ జుట్టు ♦ కొనుచు నిలిచి యలబలంబుల నొనరించియలబలంబు
భీకరాట్టహాసములతోఁ ♦ బిలిచి పిలిచి తట్టి తట్టి మృగాళి నం ♦ తటను లేపె. 27

గీ॥ భయద వార్షక మేఘగ ♦ ర్భంబు వెడలి వివిధముఖములఁ బరతెంచు ♦ పిడుగులట్లు
చిమ్మచీకట్లు క్రమ్ము వ ♦ సమ్మునుండి ఘాతుకమృగాళి నానాము ♦ ఖముల వెడలె.

ఉ॥ ఎత్తిన హస్తయుగ్మముల ♦ నీఁటెల ముందుకుఁ దూలఁబట్టి య
త్యుతమ మంజులాశ్వముల ♦ నూల్కొని పాఱఁగ హెచ్చరించి రే
కెత్తు మహోత్సవస్ఫురణ ♦ నెల్లరు నొండొరుఁ బిల్చుకొంచు రా
హుత్తులు ముందుకున్ వెడలి ♦ రుగ్రమృగావళులన్ వధింపఁగన్. 29

చ॥ సకల దిశావకాశముల ♦ శాత కృపాణ ముఖోజ్జ్వలాయుధ
ప్రకరముతోడ దూతు భట ♦ వర్గముఁ దప్పకొనంగలేక దా
మొకఁడును రెండు మూఁడిటుల ♦ నుగ్రమృగంబులు గుంపులై యొకా
నొకభటుమీఁదికిన్ గవయు ♦ చుండుట చూడఁగ వేడుకై తగెన్. 30

మ॥ ఒకపర్యాయమె యొక్కచోటనె మహా ♦ యోధుం డొకొక్కందు కుం
తకృపాణాదులఁ బర్వఁజేసి మృగసం ♦ తానమ్ములన్ గూల్చి యీ
ఁకొనన్ వాని గుదుల్ గుదుల్ గొనుచు న ♦ ప్లేవచ్చు నాదృశ్య మిం
చుకచూడన్ గనులున్న భాగ్యమని తోఁ ♦ చున్ గాదె యెవ్వారికిన్! 31

—*) వేటచాలించి కూర్చుండిన రాజపుత్రసైన్యమధ్యమునకు వరాహము వచ్చుట. (*—

హా! తనుకుంతంబులు దీర్ఘశూలములు వ్య ధింబింతయుగాక సా
ధములై యొప్పు మృగంబులక దునిమి వీ ధింబింతయుగాక సా
శ్రవణముబోలె రచించి వేట నపుడే ధింబింతయుగాక సా
హమొకం డయ్యెడ కేగుదెంచి జనమ ధింబింతయుగాక సా వడిక .

32

మ! ధనురస్త్రంబులు పట్టి ఖడ్గములు చే ధింబింతయుగాక సా
ధనులై యెల్లరు చూచుచుండగ నమం ధింబింతయుగాక సా
ల్పను సూక్తుడు ప్రతాపుడ శ్వములపై ధింబింతయుగాక సా
జనియొ గుమ్మరసారెయట్లు భటులక ధింబింతయుగాక సా జట్టుచుక .

33

చ! ఒకమొగమై పెనంగుదు మ ధింబింతయుగాక సా
బకములు పర్వజేసినను ధింబింతయుగాక సా భూరిగాత్రమై
సుకముగఁ బొలుచుండె; నిది ధింబింతయుగాక సా చూచి సహింపక వార లిద్దరు
కొక నొకమోముగాఁ దిరిగి ధింబింతయుగాక సా యుగ్రతఁ దాఱిరి కోడపోతముక .

34

క! వెనుక ధనుజయవిక్రమ ధనుడగు సూక్తుండు ముందు ధింబింతయుగాక సా
చనసదృశుండు ప్రతాపుండు చని మోదిరి సూకరము ని ధింబింతయుగాక సా శతాస్త్రములక .

35

—*) సూక్తసింహుండు ప్రతాపసింహునితో వాదించుట. (*—

క! ముడుచుకొని పండి పుడమినిబడి నీలై; బ్రతాపసింహ ధింబింతయుగాక సా
య్యెడఁ జేరె; దత్త నామ సూక్తుండు దూకెను “బుది నాది ధింబింతయుగాక సా తొలఁగు”మటంచుక .

క! “కాదిది నాచేబడె; నీయేదు ముఖము పగిలి కూలె; ధింబింతయుగాక సా
నామదెస పురోభాగము; నీది వెనుకు; ముందుఁ దగులు ధింబింతయుగాక సా నే! నీశరముల్”

37

గీ! అని విభుండన సూక్తుఁ “డయా రె! పండి యెపు డెచట నెట్లు తిరిగెనో ధింబింతయుగాక సా
రిందు నీదని వ్రాసితే ధింబింతయుగాక సా యేమిగుఱుతు! నాది గాదన దృష్టాంత ధింబింతయుగాక సా మేది” యనియె. 38

గీ! “పనికిమాలిన పండికై ధింబింతయుగాక సా యన్మతమాడె; దిలయుఁ గ్రుంగెనె! యంభోధు ధింబింతయుగాక సా
వెలగలుగు వస్తువేయైన ధింబింతయుగాక సా వెనుకఁబడెదె! కోటి యన్మతమ్ములేనిఁ బ ధింబింతయుగాక సా ల్కుటకుఁగాని.”

క! అని నిలుచున్న ప్రతాపునిఁ గని సూక్తుండు “పండి నేమి ధింబింతయుగాక సా
మును దానికైకదా పార్థునితోబో రాడె శంక ధింబింతయుగాక సా యుడు ఘోరముగక!

40

గీ॥ తలపు లొకడైన లవము భేదమునురాదు; కొస్తుభంబైన జను జల్లిగవ్వమాడ్కి!
బారుషము మాటపట్టింపు ♦ వచ్చినపుడు గడ్డిపోచయె మేరువై ♦ గణుతిఁగాంచు. 41

మ॥ పలుకన్ బూనిన విల్వనున్ గుఱిచి మే ♦ వాడ్రాజ్యమున్ బోలఁగాఁ
గల భాగ్యం బిలలేదు; సోదరకృత ♦ ఘ్నత్వంబునున్ మీఱఁగాఁ
గల పాపంబును లేదు; నీతులను బ. ♦ ల్కన్ వచ్చు; నెవ్వారు వా
రలతప్పుల్ గ్రహియితురే! జనుల మ ♦ ర్యాదల్ కడున్ జిత్రముల్. 42

సీ॥ విశ్వస్తుతాఖండ ♦ విక్రమక్రమునిసా మృవనిరాజ్యవిభూతి ♦ యండ్రు బుధులు;
మనలోన విక్రమ ♦ మహిమఁ బూజ్యందెవఁ డతఁడె మేవాల్లక్ష్మీ ♦ కర్తృభర్త;
కాని నీవొకడవే ♦ గళమునఁదాళిఁగూర్చిన భర్తగావు; నిన్ ♦ మ్రింగఁగలుగు
పోరు లండక ♦ పోరు; నీనెత్తిని బొడవైన యొకకొమ్ము ♦ పుట్టెనొక్కొ!

గీ॥ యేను డప్పిన నీరాజ్య ♦ మేలు ఘనుఁడు పుట్టఁడని యెంచినావు! నీ ♦ ముఖమునందె
ప్రాద్దుపొడుచునె! యిటు లేని ♦ పోని దురభిమాన మూనితి; వికనైన ♦ మానుటాప్పు.

క॥ పదికొట్ల మాటలేటికిఁ! గుదురుగ వాదంబు మాని ♦ క్రోడంబు నొసం
గుదవో! నాతో మార్కొని కదనము చేసెదవో! తెల్పఁ ♦ గావలె" ననినన్. 44

చ॥ “కలఁగెనొ ప్రజ్ఞ! లేక చెడు ♦ కాలమె వచ్చెనొ! స్నేహమెంతయున్
వెలసిన యన్నదమ్ములకు ♦ నిప్పువిధాన మనోవిభేదముల్
గలిగెను జూచుచుండనె; య ♦ కారణవైరము లిట్టివేకదా!
ప్రళయము వచ్చె; మాన్పఁగ ను ♦ పాయము దోపద-యేమిచేతుమో!” 45

క॥ అని పుట్లకొలఁదిగా విసమును గడుపులఁ బోసినట్లు ♦ పొగులుచు దృష్టుల్
మొనయించి రంద ఊక మొగమునను సలుంబ్రాధినాథు ♦ ముఖకమలమువై. 46

—*) సలుంబ్రా కృష్ణసింహుఁడు సూక్తసింహునకు బుద్ధిచెప్పుట. (*—

ఉ॥ ఆతఁడు లేచి సూక్తు దరి ♦ యన్ జనుడెంచి “శిశోదియాకులో
దూభతులు పూర్వజున్ గనిన ♦ మ్రొక్కఁగనేర్తురు కాని యెన్నఁడున్
నీతితోలంగి శిష్టఁగను ♦ నేరరు; క్రొత్తలు తెచ్చి పెట్టి మా
చేతములన్ దహించితివి; ♦ చెప్పెడి దేమిక నీప్రవర్తనల్! 47

చ॥ శివశివ! యెట్టిపాపకము ♦ చేసితి; దేవుని దిట్టి కొట్టు దా
నవులయినన్ మహాన్నత గు ♦ ణంబులఁ బొల్చిన యగ్రజన్ము చా

దవనజముల్ భజించి నుతిఁ ♦ దన్నుమరే! గురుతుల్య జ్యేష్ఠు ని
ట్లవినయబుద్ధివోచుఁ దెగ ♦ నాడుచు ధర్మముఁ బూదిగల్పెదే!

48

మ! అనురాగాంబుధి స్వామికాశ్శబడుచున్ ♦ బ్రార్థించి మూన్నాళ్లు నీ
వనుతాపమ్మునఁ గ్రాగి పస్తువడి పా! ♦ యశ్చిత్తమున్ జేయకుం
డిన మేవాడధరితి నెందరిగినన్ ♦ 'నీవిందురా; కూరుచుం'
డనువా రుదురె! యెవ్వరోర్పెదరు క ♦ ట్టా! స్వామిధిక్కారమున్.

49

మ! మనవంశంబున నెన్నఁడున్ గలుగ దీ ♦ మర్యాద; యన్నన్న! నే
మనియున్నప్పుడె నాసమక్షమున న ♦ స్మతాస్వామి నిందించు నీ
వనుకంపార్హుడవౌదె! వధ్యుడవు! బా ♦ ల్యంబందు నిన్నెత్తిపెం
చిన దోషంబున నోర్చుకొంటి! గడునా ♦ చ్చెన్ జేత మిప్పట్టునన్."

50

—*) సలుంబా! కృష్ణసింహునెడ సూక్తసింహుఁ డవినయము జూపుట. (*—

మ! అని వాత్సల్యముఁ ద్రొంగులేక యిటు న్యా ♦ యంబాడు నాకృష్ణునిన్
గని సూక్తుండును "బిల్లికి జ్వరమనం ♦ గాఁజెల్లె; నీమాటలన్
వివఁగా నోపను; నీప్రతాపవిభునిన్ ♦ నేమొక్కఁగానోపఁ; బం
ది నెటుల్ వీడఁగనోప; నోప రణమొ ♦ లేని విసర్జింపఁగన్.

51

ఉ! గుట్టుగ మీరలిర్వురును ♦ గూడుచు నాజగమల్లు బాధ్యతల్
మట్టినిబెట్టి రాజ్యరమ ♦ లాగుటెఱుంగదె లోక! మందఱన్
గుట్టెడు తేలు ధర్మమిది ♦ గోయని చూపిన యట్టులయ్యె; నీ
కిట్టటులాడె బుద్ధి; కడు ♦ వృద్ధవు; నోరు మెదల్పకుండుమీ.

52

మ! సిరి వీరున్ వెదకున్; ఘనుల్ బెదరి యి ♦ స్సీ! మూలలన్ దాఁగఁబో;
రురుశౌర్యోజ్జ్వలు లిందుఁ గల్గు మగలం ♦ దొక్కొక్కమా తొక్క రె
వ్వరినేఁ బూన్పుము చెడివై చెదఁ! బ్రతా ♦ పస్వామి మద్విక్రమం
బెఱుఁగున్; బైఁబడఁ; డీవు సాయమయి ర ♦ మీ! చూతు నాయుద్ధతిన్."

53

మ! అని గర్వించెడు సూక్తునిన్ గని సలుం ♦ బ్రాధీశుఁ "డేమంటి! ని
గ్గనఁబాపం! బిసుమంత యోర్వ గురుధి ♦ క్కారాఘమున్! నిన్నుఁ బెం
చిన వాత్సల్యమునైనఁ జూడక శిర ♦ శ్చేదంబు గావించు నీ"
ప్రని ఖడ్గంబుఁ గొనన్ బ్రతాపుఁడు రయం ♦ బారన్ సమీపించుచున్,"

54

—*) ప్రతాపసింహుడు సలుంబ్రాకృష్ణసింహునకుఁ గోపాపశమనము చేయుట. (*—

మ॥ “గురుతుల్యుండవు! మాకు వంద్యుడవు! సూ + క్తుండాడు గర్వోక్తులక
దరుణాబ్జాత దళాతికోమలము స్వాం + తం బెంతగా నొచ్చెనో
స్థిరకారుణ్యసముద్ర! వానిబదు ల + ర్థింతుకొ ట్లమాభిక్ష! యే
కొఱలేకుండఁ బ్రసన్నమూర్తివయి నా + కుక దర్శనం బీయవే! 55

గీ॥ గురుని దండన తన్ను మేల్పొటచు ననుచు నెఱుంగ కిరఁడాడు నుడుల వండుఁగఁబోకు!
వాఁడు నాచేత నిపుడు త్రోవకునువచ్చు సస్త్ర మస్త్రేన శామ్యతి + యనెడు నట్లు.”

క॥ అని సూక్తుఁ జూచి “కొమరా! కనుచుండనె యొతవఱకుఁ + గడపితి నుడులక!
నిను నీవెఱిగితి లేదో! యనుచితమని నీకుఁ దోఁప + దా! యిపుడైనక. 57

ఉ॥ తండ్రికిఁ బంగనామములు + తద్దయుఁ దీర్చెడు పుత్రుండండ్ర పె
క్కం! దొకమాచిపేర్గొనుట + కష్టము; మన్యుడటంచుఁ బేరు చే
కొం ద్రవివేకు లూకయ; + కూడిన వీరవరేణ్య లింద తే
మాడ్కినియైన నెంచ కిటు + లాడుచు నిందలఁ గట్టుకొందువే! 58

మ॥ జనకప్రియు మహాత్ముఁ గృష్ణవిభు ను + స్వాంతంబు నొప్పించి న
న్ననురాగార్దుని జ్యేష్ఠ భూరమణు హ + స్యంబాడ నుకించి; తిం
కను గన్విచ్చుచు మంచిచెడ్డల నెఱుం + గలేక యిట్లున్న నే
మని నీభావము నెంచఁగానగును! గ + ట్టా! యిట్లు వర్తింతువే! 59

గీ॥ గురు లమృతహస్తములతోడఁ + గొట్టినపుడు విసముగా నది తోచుట + విలయమునకె;
యొదఱను గొట్టెదీవు! నేఁ + డేల యిట్టి తలబిరుసుమాట! లిపుడైనఁ + దెలివిగనుము.

మ॥ ఉరుశౌర్యుల్ మననెత్తిపై నడచువా + రున్నాను బ్రహ్మాండ ము
క్కఱఁజేయంగల విక్రమప్రకటు: లే + లా నీదు గర్వోక్తు లిం
దఱలో! దాడిని దన్నువాని శలపై + దన్నంగలాడుండు! నీ
గరువంబుక సకలంబు దింపఁగల నొ + క్కుండఁ నిమేషంబునక.” 61

గీ॥ అనిన “ముంజేతి మణిజూడ + నద్దమేల! కుడువఁబోయి కూరలరుచి + యడుగనేల!
చేయి చేయిని గలుపు! నీ + శీర్ష మెగిరి యవలఁబడకున్న నను సూక్తు + డనఁగఁబోకు!

గీ॥ ఇంక నొక్కఁ డిండున్నవా + రెవ్వరైన నందఱైనను నన్ను మా + ర్కొందురేని
మివుల హర్షించి ప్రళయభై + రవునిమాడ్కి సర్వసంహార మొనరింతు + క్షణములోన.”

—*) హరభట్టారకుఁడు సూక్తసింహునకు నీతిఁ గఱపుట. (*—

మ॥ అని మీసంబునఁ జేయిమోపుచును గ ♦ ర్వావేశమున్ జూపు సూ
క్తుని వీక్షించి ప్రతాపసింహుఁడు కడున్ ♦ గ్రుద్ధాత్ముడై “నెత్తికిన్
గనులెక్కెన్ జుమి నీకు; నిప్పుడె భవ ♦ ద్గర్వాంధతన్ డింతు ర”
మ్మచునంతన్ హరభట్టు వారలను డా ♦ యన్ బోయి దీనాస్మృడై,

64

ఉ॥ “నాయనలార! సూర్యకుల ♦ నాశకరమ్మగు ఘోరకృత్యమున్.
జేయఁగ నుటలేల! పగ ♦ చే రిపులన్ సమముంపవచ్చుఁగా!
కీయెడ నన్నదమ్ము లటు ♦ లీసును రోసము నూని పోరు ట
న్యాయమటంచుఁ బూజ్యులన ♦ రా! వినరా! రణధర్మపద్ధతుల్.

65

మ॥ ఒకకాడన్ జనియించు రెండుపువుల ♦ ట్లొప్పారి మీరెట్లుఁ గూ
ర్జికినిన్ బెర్జికిఁ దావులై మెలఁగినన్ ♦ మిన్నంది మాబోంట్ల మూ
లక హర్షింతుము! కాని యుద్ధము లొన ♦ ర్పన్ బూనినన్ మానసం
బకటా! వ్రయ్యలు వ్రయ్యలై చనదె! క ♦ ట్టా! చూచి యెట్లొర్తునో!

66

చ॥ అదియును నాశ్రితుండగుట ♦ నందఱు మెచ్చఁగ నిచ్చకంబులన్
వదరె నితండటంచుఁ దలఁ ♦ పన్ వల; దింజిపురోహితుండ న
భ్యుదయమె మీయెడన్ దలఁచు ♦ చుండుట క్రొత్తయుఁగాదు; డేమసం
పదఁ బరికింప నాకుఁ గడు ♦ భౌధ్యత యుండు తెటుఁగు లోకమున్.

67

చ॥ తరములకొద్ది మిమ్ము వసు ♦ ధావతులంచని మేము మమ్ములన్
గురువులటంచు మీరలును ♦ గొల్చి పరస్పరభేదలేశముల్
పారయఁగనీక కాలమును ♦ బుచ్చితి; మట్టులుగాన మిమ్ములన్
దరియు విషత్తు లేశమయి ♦ నన్ మఱి మేరువుగాఁ గనంబడున్.

68

ఉ॥ ముచియుఁ జెడ్డయున్ దెలుపు ♦ మాన్యులు లేరు; గతిఁచె దండ్రీ; ప్రా
పంచక పద్ధతుల్ తెలియు ♦ ప్రియముగా; దిశ రాజ్య మొత్తొ భా
రాచితమా; రిపుల్ బలియు; ♦ రాహవ మర్హముగాదు; మిమ్ముఁ బ్రా
ధికచెడఁ దాడులొర! విన ♦ రే! గుగువాక్యము మీఱరాదనన్.

69

మ॥ వల దాత్మక్షయకారకంబయిన యీ ♦ వ్యాపార; మిందుండియున్
దొలఁగఁబొం; డిది సోదరత్వమునకున్ ♦ దూరంబు; నాయానయున్

గల" దంచాడిన నవ్వి సూక్తుడు "నమ ధ స్కారంబు నైకొంచు న
వ్వలకు బొం డిక; నడ్డువచ్చి కలిగిం ధ పబోకుఁ జాలస్యమున్.

70

గీ॥ అపజయమొ లేక జయమొ యిష్టందఁగోరి చావు బ్రదుకుల నున్నాము! మీవచ్చిచు
చప్పనగు మాట లూఁకొట్ట ధ మొప్పబోవ! మేమిటికిఁ గప్పపడఁగ! నింకేల వగవ!

మ॥ తనదౌశక్తికి మీఱు కార్యములకున్ ధ దారొన్నచో ముప్పు న
చ్చును; మాయుర్వరలోన నొక్కఁడు రణ ధ ఖోణి మృతిగన్న మీ
రును రావచ్చును! నేడ్వవచ్చు! మఱి బా ధ రోహిత్యమున్ జేయవ
చ్చును! లబ్ధి గొనవచ్చు! నిష్ఠు చనవ ధ చ్చున్ దాటి దూరమ్ముగన్." 72

క॥ అనిన సారభట్టు నిలువెల్లను నీరయి యడుగు నవ్వ ధ లన్వైచి ప్రతా
పుని వంకను దీనముగాఁ దనదృష్టులు వఱపె; నాప్ర ధ తాపుండంతన్,

73

క॥ "గురుడనక దైవమన కెవ్వరినైనను దెగడు వీని ధ పై నభిమాన

స్ఫురణము మాను; మెఱుంగవె! యరసికులన్ బలుకరింప ధ నగు ముప్పనుచున్. 74

క॥ నులినమును జలమునై వడి నిల నలమిన పాపసమితి ధ నింకించు రణం

బు; లవశ్యము కరణీయంబులు నృపవంశమునఁ బుట్టు ధ పురుషులకెల్లన్.

75

క॥ ఏవేళ కేదివచ్చునో యేవెరవునఁ బరిణమించు ధ నెవరెఱుంగఁగలా!

రీవేళ మమ్ముఁ గూఱిచి భావమునను నొవ్వ"కనుచుఁ ధ బలుకుచు వెడలెన్.

76

—*) సూక్తసింహ-ప్రతాపసింహు లొందురు పోర యత్నించుట. (*—

మ॥ కమలాస్తానవ్యయ మీదినం బహయశః ధ కాలుష్యమున్ బొంది పూ

ర్ణముగాఁగన్ జెడనున్న! దీప్రళయమున్ ధ దప్పింపఁగా నిష్ఠ మా

ర్గ మొకండున్నదె; తెప్పపాటదను మీ ధ రన్బోయినన్ వీరి దే

హములున్ జేతికిఁ జిక్కునే! యకట! ప్ర ధ య్యల్ ప్రయ్యలై రాలవే."

77

మ॥ అని యందుండిన వారలందఱును దుః ధ ఖావేళ దైన్యంబులన్

గని శోషిల్లఁ బ్రతాపసూక్తులు నిజో ధ గ్రస్థార ఖడ్గంబులన్

గొని వేగమ్ముగఁ ద్రిప్పు చొండొరుల ను ధ గ్గునూచమున్ జేయ ముం

దున్ కొక్కుమ్మడి దూఱి! దేమనఁగ నుం ధ డున్ మీఁది కార్యంబులున్!

78

—*) హరభట్టారకుఁడతార్పణము గావించుట. (*—

మ॥ మెఱుప్పు తటాకులన్ మెఱయు ధ మెల్పున నాహరభట్టు తత్త ణ

స్ఫురిత మనోవికాసమున † భూరి కృపాణము నెత్తి వత్తుము
బలియలుగాఁగ జేర్చుకొని † వారల మధ్యను నేల వ్రాలుచు
చారిపాడి బ్రాణముల్ విడిచె † ముక్కున నోరను నెత్తు రొల్కఁగఁ.

7.

● మః తనసేవిడు నృపాలనందనులు కృ † ధృత్వంబుమై నొండొను
దనసేత్రముల మ్రోల మానొకొనుచు నం † తంబొందఁ జూడఁ సహిం
కుని పుణ్యాత్ముడు! నాటి కష్టదశఁ దీ † ర్పణబూని యాత్మార్పణం
బు నొసర్చె హరభట్టు త్యాగనిధియై † ముల్లోకముల్ మెచ్చఁగఁ.

80

మః వనధిధ్వజగభీరఘోషము రహిం † పఁ బ్రక్కకుఁ వచ్చి సూ
క్తుని వీడించి ప్రతాపుడు “నినుఁ గనుం † గొన్న గడుఁ బాపముల్
జనియించు! గలుగంగరాని యిడుమల్ † సంధిలై! క్షీరాబ్ధిబో
లిన సూర్యాప్తయ మొందె నీకనన మా † లిన్యంబు లీనాటికిఁ.

81

మః ఒక్కచేసి కోరకుము † యుద్ధము వద్దని కృష్ణసింహుడు
నెత్తిన నోరుపెట్టుకొని † నీకు వచించె; వినంగనైతి వ
య్యత్రము బోధ మించుకయు; నూటక ప్రేలితి; నేడు నీతల
గ్రోతలు పుట్టె; విట్టిపడి † కొంపకుఁ జేటును దెచ్చి తెంతయుఁ.

82

మః సమగంబు బొనరింపనుండఁగ వసి † వృప్తాభవాఘ్యండు పు
ణ్యమయుం డీహరభట్టు తా నుదయసిం † హమ్మోతలాధీశు చం
దముఁ వంద్యుడు ముందు దూకి మనమ † ధ్యంబునున వ్రాలి జీ
వము లగ్నించి త్యజించె దేహముఁ దృణ † ప్రాయంబుగా నెంచుచుఁ.

83

చ! ఇతఁడును వేదరాశి! శత † వృద్ధ! కుమారులభంగి నిన్ను, న
సతతము పెంచె; నిట్టి సుగు † నివ్రతుడు బలియయ్యె నీమ మా

● As they (Pratap and Sookta) took their ground and agreed to charge together, the purohit (family priest) rushed between the combatants and implored them not to ruin the house. His appeal however being vain, there was but one way being left to prevent the unnatural strife, the priest drew his dagger and plunging it in his breast, fell a lifeless corpse between the combatants. Appalled at the horrid deed “the blood of the priest on their head” they desisted from their infuriated aim. Pratap waving his hand commanded Sookta to quit his dominions who, bowing, retired and carried his resentments to Akbar.

ర తవలనఁ; గునుగొనుము ♦ కాలువ గట్టుచు నమ్మహాత్ము ర
క్తతతులు పాటఁజొచ్చె! నెటు ♦ కన్గొని యోరైద నిట్టిద్భవ్యముఁ.

84

మ॥ పలుకష్టములఁ గూడు నీళ్లు గొన కీ ♦ బ్రహ్మాండ మున్నంతకు
దలక్రిందాచుఁ దఖంబు చేసిన గురు ♦ ధ్వంసాఘపుంజంబులు
దలఁగఁ బాటునె! తన్నహానలశిఖిల్ ♦ దర్పించి నిన్ను నను
గులము దేశముఁ గాల్పవే! యెటుల నా ♦ కు దప్ప! నిస్సాపముల్.

85

చ॥ గురురుధిరంబు దాటఁగను ♦ గూడదు; కావున నిష్ట సంగర
స్ఫురణము మానుటఁ బ్రదికి ♦ పోతివి; నీవిదె నాదు రాజ్యము
ద్వరగఁ ద్యజించి యిష్టమగు ♦ తావునకు జను; మాలసించిన
శిరము నిమేషమాత్ర ధర ♦ ణిబడు" నంచు వచింప సూక్తుడు,

86

—*) ప్రతాపసింహుఁడు సూక్తసింహుని దేశభ్రష్టుని గావించుట. (* —

మ॥ “హరభట్టారకమూర్తి పుణ్యతమఁ; డ ♦ య్యాచార్యుఁ డిట్లాటకు
నెరియు నామది; కాన నేడు రణము ♦ నేగోర; భీతిల్లి నే
నరుగఁబూనితినంచు నెంచకుము; నీ ♦ యాద్ధత్యబాహుబల
స్ఫురణ వమ్మొనరింపకుండినను నే ♦ సూక్తుండనే కాదుపో!

87

చ॥ ఇరువుర నెవ్వరో యొకరు ♦ డీజగతి విడునంతకు బర
స్పర ముఖదర్శనంబు కొన ♦ సాగక యుండెడుఁగాత ఘోరసం
గరములఁదప్ప; బ్రాణమును ♦ నాచి మెలంగు" మటంచు బల్కి తా
నరిగెను ఢిల్లితోవకుఁ గు ♦ లాంతకు లండలు పోవు తావుకు.

88

మ॥ “సమయఁజేసి కృతాఘపుంజములఁ బ ♦ శ్వాత్తాపదీప్తాగ్ని, శు
ద్ధమతి వచ్చినఁ జోటులేదనదు వా ♦ త్సల్యంబువారాశి కో
పము జన్మింపని దొడ్డతల్లి మనమే ♦ వాణ్మాత! దాక్షిణ్యహ
స్తము పైఁగప్పు శతాపరాధికయిన ♦ సద్భక్తి బ్రార్థించిన.”

89

మ॥ అని తా నింటికి వెళ్ళి యయుదయసిం ♦ హస్వామికి బోలె న
య్యనఘావాత్యున కత్యస్తస్త్రియలు చే ♦ యుబంచి యాత్మోపశాం
తిని బెంపఁ జనుచున్నదానవులు సం ♦ ధింపఁ మొదల్ పెట్టి యు
జ్జననాథాగ్రణి యిచ్చె ధన్యులనకు ♦ సాధాగ్రహారంబుల.

90

గీ॥ హరగురుం డనంతత్యాగః • మాచరించి సట్టియెడ నొక్క సత్రంబు • గట్టబనిచె
తాత్పర్యాన్నిదానంబును • జరుపఁదలఁచి దుర్మరణదోష మతనిని • దొరయకుండ. 91

క॥ ఆమఱునాడు కిరాత గ్రామణి సామంతనృపులు • గ్వాలియరు మహా
భూమిశ్వరుడు ప్రతాపస్వామికడకు వచ్చి రతని • సందర్శింపన్. 92

మ॥ పసఁజెన్నార చిరత్నరత్నతతి శో • భల్ గుల్కు క్రొమ్మేడపై
వసమానంబగు వ్యాఘ్రచర్మమున న • భ్యాసీనుడై రాజయో
గసమాధిస్థితినున్న భూపమణియున్ • గన్నెత్తి వీక్షించి చెం
త సమాసీనులు గండటంచుఁ గనుస • న్నన్ జేసి యత్యాదృతిన్, 93

—*) ప్రతాపసింహుఁ డనుచరులతోఁ గ ర్తవ్యము నాలోచించుట. (*—

సీ॥ “తనదేశలక్ష్మి సుం • తతభోగభాగ్యవైభవములఁ దులఁదూఁగ • వలయుననుచుఁ!
దనప్రజ లీతిభా • ధలులేక బహువిధైశ్వర్యంబులు వహింప • వలయుననుచుఁ!
దనయిల్లు పూర్వాగ • తప్రతిష్ఠాభరంబుల వృద్ధి నొందంగ • వలయుననుచుఁ!
దనపేరు పరుల ని • దల కాస్పృహంబీక. స్వచ్ఛమై యెపు డుండ • వలయుననుచు!

గీ॥ వసుధపై జన్మమెత్తిన • ప్రతిమనుజుఁడు జీవితమునిండ యత్నంబు • చేయుటొప్పుఁ!
గాని మనదేశమందభా • గ్యమునఁజేసి యదియుఁ దలపోయ దుర్ఘటంబై రహించె.

మ॥ కనుఁ దామధ్యధరాసముద్రముమొదల్ • కాబూలుపర్యంత మొ
ప్పిన విస్తారసమ సదేశముల వ్యా • ప్తిగన్న తొరుమ్మభూ
పనికాయంబులు పూర్వ మేడవశతా • బ్దాబాదిగా భారతా
వని కేతేరదొడంగె నాహవకళా • ప్రత్యర్థిమర్వారమై. 94

క॥ ఏఁటేట వారు లక్షలుఁ గోటులుఁగా సైన్యములను • గొనివచ్చు మహా
ధాటికి భారతదేశము బీటలువారిన విధంబు • వెఱ పొనఁగూర్చున్. 95

సీ॥ ఆఖోరాసా నిస్స • హా నాప్రనిష్ఠాన మాబెలుఁచిస్థాన • మాయరాను
టక్కి యిరాకు బా • గ్గాడు మెసపొటోమియా శిరియా సీమ • లందునుండి
వసుధ యీనినయట్లు • బహుసంఖ్యగలుగు యావనవీరభటకొటి • బయలుదేటి
పలుశతాబ్దములుగాఁ • బరతెంచి పైఁబడి భరతఖండంబు డీ • ల్పడఁగఁజేసె!

గీ॥ సందనోద్యానమట్టులుం • డొగఁదగిన భూమి పారతంత్ర్యమహాబ్ధి • మునిగి, కలపు
వ్యాధు లీతిబాధలు గల్గి • బలముతటిగె! మనభరతఖండపాప మే • మని వచింతు!

సీ॥ కోటిసూర్యప్రభాం ♦ కుండు పృథ్వీసార్యభౌముఁ డీయవనుల ♦ బారి మడిసె!
సర్వజ్ఞతుల్యుఁడా ♦ సమరసింహస్యపుండు తురకలతోఁబోరి ♦ తొఱఁగెదనువు!
సమవర్తిమూర్తి దు ♦ ర్దమశౌర్యుఁడా హమీ రాయువున్నంత కా ♦ హవ మొనర్చె!
గుంభుండు రాజది ♦ క్కుంభి తదర్థమై తనజీవితమునెల్ల ♦ ధారపోసె!

గీ॥ నింక సంగ్రామసింహ భూ ♦ మీశ్వరాదు లప్రతీపప్రతాపులు ♦ యవనసేన
నాపి మెండొడ్డి దేహంబు ♦ పాణములునుగోరువెట్టి స్వాతంత్ర్యంబుఁ ♦ గొలిచిరపుడు.

మ॥ ఒకనాఁడా! యొకమాసమా! మఱియుఁడా ♦ నొక్కబ్దమా! వేయియేం
డ్లకుఁ బైనయ్యె మహమ్మదీయసుభటుల్ ♦ లక్షోపలక్షల్ లయార
తకులై పైఁబడసాగి; యెంత జనబృం ♦ దంబున్న మేవాడమా
తకునై న౯ దలమునకలై బ్రను కసా ♦ ధ్యంబంచుఁ దోపించదే!

99

శా॥ ఒడ్డారిండుచు పై న్యముల్ గొని యలా ♦ యుద్ధీను చిత్తూరుపై
నొడ్డెన్ ముట్టడి; వానిధాటికి జగం ♦ బూటాఁడె; వాఁడెంతఁగాఁ
జెడ్డల్ చేసెనొ దేవుఁడేయెఱుఁగుః ని ♦ స్సీ! ధర్మమో సత్యమో
యడ్డంబుండునె! నాస్తికాధముల దు ♦ ర్వాపారముల్ మాన్పఁగన్.

100

మ॥ అరుదెంచెన్ బహదూరుశాహి బహుసై ♦ న్యానీకమున్ గొంచుఁ జి
త్తురుపై న౯; బ్రళయాగ్నిఁబోలె నతఁ డు ♦ ద్యోతించి దుర్గంబు రూ
పతి నహ్మశస్త్రములన్ నిగుడ్చుచు స్వరూ ♦ పధ్వంసమున్ జేసె; వీ
రరసాంభోనిధు లెందఱో మదిసి రా ♦ రా! నాటి యుద్ధంబునన్.

101

గీ॥ ఆ లలాటాక్షుమూర్తులో ♦ యనఁదగు హరకులజు లై దువందలమంది ♦ కొలుచుచుండ
దర్బయుదు మాపితామహి ♦ తోడఁబుట్టు రణము సాగించి యర్జున ♦ రావు మడిసె. 102

సీ॥ నాదు ముత్రాత చం ♦ డనృపాలు సంతతివాఁడు దుర్గారావు ♦ ప్రళయభైర
వారావుఁడై వైరు ♦ లడలిపాటఁగఁ బోరి పడియెఁ జోండావద ♦ న్వయులఁగూడి!
యాపైనవచ్చి మా ♦ యవ్వ జవాహిరిబాయి గాయంబుటు ♦ వేయుఁగాఁగ
మహిషాసురేశ్వర ♦ మర్దనివలె రేగి విమతుల నోర్చి పాఠి ♦ ణములు విడిచె!

ఆ॥ బదియుమూఁడు వేలు ♦ పడతులు గొలువఁ గర్ణావతియును నాదు ♦ నాయనమ్మ
రోహితాశ్వశిఖిల ♦ జోహారు గావించె! నిట్టి వీరమూర్తు ♦ లెందుఁ గలరు! 103

సీ॥ కడకు మూఁడవమాటు ♦ గా నక్బ రేతెంచె నంతములేని పై ♦ న్యములఁగొనుచు!
వీరులందఱుగూడి ♦ విశ్వపూజ్యంబైన చిత్తూరుకోట ర ♦ థ్నింపవచ్చి!

రల పరంగుల పిరం ♦ గులమోల దుర్గంబు గాజవిధాన వ్ర ♦ కలయి కూతె
మేవాడ వీరల ♦ క్షీవజ్రమకుటముల్ జయమల్ల ముఖవీర ♦ సమితి వ్రుగ్గె!

గీ॥ గనుదెఱచి కాపురని కూయఁ ♦ గాఁ దెలియని శిశువులాదిగ జగదేక ♦ జేతృశౌర్య
పరులవఱ కందఱను బట్టి ♦ నఱకె నక్క! రెటులు చిత్తూరురమ తల ♦ యెత్తిబ్రదుకు!

గీ॥ ఆచతుశ్శాల! లాభవ ♦ నాంగణమ్మ! లాజయ స్తంభతతులు! దే ♦ వాలయమ్మ!
లూచముట్టుగఁ జెడియె! జి ♦ త్తూరుపురము కాడుగామాటి పాండవ ♦ బీడు దేశ.

సీ॥ తలపైనఁ గొమ్మున్న ♦ దైర్యమేరువులు ఝాలావనీంద్రుల సేన ♦ లడఁగిపోయె!
సహిరాజు కోటల ♦ నైనఁ బట్టి పెకల్చు చోహణబలములు ♦ చొప్పుదప్పె!
బాతాళ మఱచేతఁ ♦ బగిలించు ప్రమర లేవలన స్రుక్కిరొ సుంత ♦ తెలియరాదు!
గగనధాత్రుల నేక ♦ ముగఁజేయఁజాలిన రాతోడ్కులాబు పే ♦ ర్మఱువనయ్యె!

గీ॥ నల చతుర్దశలోకముల్ ♦ గలిసెనేని సమయఁజేయు చోండావతుల్ ♦ సన్నగిలిరి!
నలుగు రెడిరిచినను దాకి ♦ నిలువరించు పోడిమికిఁ దప్పి మేవాడ ♦ వాడు దేశ!

ఉ॥ వైరులు మాసమాసమును ♦ బైరులఁ గోసెడు నట్లు వీరులన్
నూలులు వేలు గోయఁగ, మ ♦ నోజ్జ సువర్ణ శలాకలట్లు లం
గారశిఖాచయంబులను ♦ గాలుచు వేలకు వేలు స్త్రీలు జో
హారులు చేచు, దేశ మక ♦ టా! జనశూన్యము గాక నిల్చునే!

107

సీ॥ తనదు కండలును ర ♦ క్తము క్రుమ్మరించి మేవాణ్ణాత్త వీరసా ♦ గాగ్యలక్ష్మీ
యొక వేయియేండ్లుగా ♦ నోర్చె! నోచ్చుచునుండె! శాత్రవతతిపోటు ♦ సడలదయ్యె!
దద్దాతములకు నా ♦ తల్లి శరీరమ్ము కుమ్మెలు పోవుచుఁ ♦ గుట్టు పట్టె!
నుపచారశతముల ♦ నొట్లుపెట్టదు! చిక్కి చిద్రుపలై శల్యావ ♦ శిష్టయ్యె!

గీ॥ నమ్మహామాత గతి తలఁ ♦ పై నయ్యు డొడలు పరవశమై రక్త ♦ ముడుకు లెత్తుఁ!
గడుపు చుమ్మలుచుట్టు! నే ♦ కరణమొదేర్తునని రేయబవలు చిం ♦ తించుచును.

మ॥ తన లోకావన కచ్చహాన్వయము పా ♦ తాశంబునన్ గుంగఁ బు
త్రిని ఢిల్లీశునకిచ్చి వియ్యమును బ్రీ ♦ తిగూర్చి తత్పుత్రు నా
తని కర్పించెను మానసింహు, భగవాన్ ♦ దాసుండు తొల్దొల్త; నే
మని వర్ణాశ్రమ ధర్మ పద్ధతి తిరం ♦ బై నిల్చు! లోకమ్మునన్.

109

- సీ॥ తనయంతరాజు లేఁ ♦ డనిపించి విస్తారభూమి మర్వాదేలు ♦ భూపమూర్తి
యుదయసిం గక్పట ♦ నెమరేగి తోడైచ్చి తనరాజ్యలక్ష్మి స్వా ♦ తంత్ర్యలక్ష్మి
నొసఁగుచు సోదరి ♦ యోధబాయి నొసంగి యేకసహస్రహా ♦ యేశుడయ్యె !
ననుజుని జంద్రసే ♦ నుని నిజాత్మజు శూరసింహు ఢిల్లీని సేవ ♦ చేయఁబనిచె!
గీ॥ బదులుగా నక్బ రొకకొన్ని పల్లె లియ్య నతని సామంతుడగుచు రాజ్యంబొనర్చు!
ధీరుడెవఁ! డధీరుడెవండు! ♦ పీఠపులె సిగ్గుచెడి తగ్గుకూటి కా ♦ సించినపుడు.
మ॥ బికనీరీశ్వరుఁడు జసల్మియరు పృ ♦ ధ్వీనాథుఁడు వారి క
న్యకలక ఢిల్లీకిఁ గాన్కగాఁబనిచి సే ♦ నాధీశ సామంతులై
సుకమున్ గోరుచు నక్బరున్ గొలువఁగాఁ ♦ జొత్తెంచి! రిల్లెందఱో
యకటా! సోదరభూపతుల్ చెడిరి! హే ♦ యంబై న దాస్యమ్మునన్. 111
మ॥ వడకించె సచరాచరావనిఁ బ్రణా ♦ పస్పూర్తిఁ జిత్తురుము
ట్టడియ న్ద్రుసరాపు; శూరధనుఁ డి ♦ వ్రక్షేష్టుఁ డమ్మాన్యు పు
త్రుఁడు! మాతాద్రీకి మేనమామకొడు! కెం ♦ తో కూర్చువాడయ్యె నన్
విడి ఢిల్లీశ్వరుఁ జేరె! నీకథలు వి ♦ న్నింపంగ సిగ్గయ్యెడిన్! 112
మ॥ దురదృష్టబదియెల్ల నాపయిని గం ♦ తుల్ వెట్టె! గాదేని సా
గరుఁ డప్పద్మహితాన్వయం బపయశః ♦ కాలుష్య మొందంగ న
శ్చరు పాదాబ్జముఁగొల్ప నేలచను! హృ ♦ ద్బంధుల్ హితుల్ సోదరుల్
పరునిన్ జేరిరి! మాదభాగ్యమున కె ♦ బ్బంగిన్ వగన్ గాంతునో! 113

● Raja Udai Singh of Marwar, surnamed the fat, chief of the Rahtores held but the munsub of one thousand, while a scion of this house Raj Singh of Bikanir had four thousand. The independent prince of Chanderi kerowli Duttea with the tributary feudatories of the larger principalities and members of the Shekavati Federation were enrolled on the other grades from four to seven hundred. In short it became general and what originated in force or persuasion was soon coveted from interested motives and as nearly all the states submitted in time to give queens, to the empire, few were left to stigmatize this dereliction from Hindu principle.

Akbar thus gained a double victory, securing the good opinion as well as the sword of these princes in his aid. A judicious perseverance would have rendered the throne of Timoor immoveable, had not the tolerant principles and beneficence of Akber Jahangir and Shah Jahan been lost sight of by the bigotted and blood-thirsty Aurangzeb.

"Annals of Mewar."

మ॥ అకటా! సూక్తుఁ డకారణంబుగ నె క ♦ య్యంబెంచి వాదాడి ఢి
ల్లి॥ మేచేసెను నిన్న; శత్రుజనపా ♦ శిఖ మన్ని తూటాడు సిం
హాశీరంబులు తమ్ము లిట్లగుటకై ♦ యస్మత్సంబెట్టి బా
ధకు లోనయ్యెనా దేవుఁడే యెఱుఁగు! ని ♦ ద్రక్ష గాన రేయంతయున్.

114

సీ॥ సువిశాలదుర్భీరీ ♦ క్షవికాస మక్ష్మ రాస్థానరంగప్రభా ♦ తతికిబ్రమసి!
యాశ్రయించినవారి ♦ యాసలన్నియఁ దీర్చు నతనిఁ వింతగు వదా ♦ న్యతకు నలరి!
తమపేరు జగమునం ♦ తకుఁ బెద్దరారాజు పేరుతో జతగూడు ♦ పెంపు నెంచి!
కనకసాధాగ్రభా ♦ గములందుఁ దెరలలో విహరించు తురక బి ♦ బ్బీలఁ దలఁచి!

గీ॥ శేతుకీతనగాంతర ♦ సీమఁ గలుగు మనుజుపతులెల్ల మతిచెడి ♦ కనులు తిరిగి
విడని పేరాస నక్బరు ♦ విజయరథము కాడి మోసిరి స్వాతంత్ర్య ♦ ఘనత మఱచి.

మ॥ కనుసన్నన్ ననుఁగొల్పు భూపతులు మో ♦ గల్ తేని గుఱ్ఱాలు గా
యను మేచేసి! ర నేకదుర్గవితతుల్ ♦ హారావధీపర్వతా
వనిదక్కన్ రిపుచేతఁజిక్కె! జముపుల్ ♦ వమ్మయ్యె! భండారముల్
ధనశూన్యంబు! లికెట్లు నిల్పనగు! స్వా ♦ తంత్ర్యంబు మేవాడకున్.

116

సీ॥ స్థానమా! విశ్వవి ♦ శ్వంభరాదేవికి వజ్రభూషణము మే ♦ వాడసీమ!
యన్వయమా! జగ ♦ దారాధ్యదశదిశా వ్యాప్త కీర్తియుతంజు ♦ భానుకులము!
పూర్వులా! లోకైక ♦ పూజ్య లిక్ష్వాకు హరిశ్చంద్ర మాంధాత్య ♦ నృపతిమణులు!
ప్రజలా! జగజ్జైత్ర ♦ పరిపూర్ణవిక్రమ ప్రాభవోద్దాము లా ♦ రాజపుత్రు!

గీ॥ లాత్మలో ఘోరగుణ మణు ♦ వంతయైనఁ గలుగువాఁడెవఁ దుఱక గా ♦ జులు ధరించి
చల్లఁగా నింటఁగూర్చుండ ♦ సాహసింపఁ దనమ సర్వస్వ మర్పింపఁ ♦ దలఁచుఁగాని!

సీ॥ ఘోరమును ముంచు ♦ గాఢాధతమసంబుఁ గరదివ్వెనో నార్పఁ ♦ గడఁగునట్లు!
లత్యగాధము సాగ ♦ రానంతజలముల కేతమ్ము వేయ నూ ♦ హించునట్లు!
నమధ బొగ్గుగఁగాల్చు ♦ ప్రళయాన్ని హోత్రంబుఁ గన్నీటిచే నార్ప ♦ నున్నయట్లు!
క్షయకాలమున రేగు ♦ సప్తమారుతధాటి, తేటి రెక్కల నాపఁ ♦ దివురునట్లు!

గీ॥ లని గము నన్నుఁ బరిహాస ♦ మాడుఁగాక! యెక్కటిని నిల్చి బలమెల్ల ♦ నెదురువెట్టి
విధికి మాఱొడ్డి స్వాతంత్ర్య ♦ విజయలక్ష్మి యడుగులకు నిత్తుఁ గల్యాణహారతుల్యము.

గీ॥ ఎట్టి బ్రహ్మప్రయత్నంబు ♦ నేనిఁజేసి యుదయపురలక్ష్మికిఁ గిరీట ♦ ముంతుఁ దలను!
గాక చైవోపహతుఁడనై ♦ కడిమిచెడిన రక్తతతిఁ గూర్చు రతనాల ♦ రావిరేక.

119

శా॥ నా కొక్కించుకమైనఁ గట్ట మెదురై ♦ నన్ మేరువుగఁగఁ జీ
కాకున్ జెందు మృదుస్వభావులరు! మీ ♦ యాశీస్సు శ్రీరామర
క్షాకల్పంబగు! ధర్మసూక్ష్మముల నీ ♦ సందిగ్ధకాలమ్మునన్
నాకున్ జెప్పి కృతార్థుఁజేసి కడుఁ బు ♦ ణ్యంబొందఁ బ్రార్థించెదన్.” 120

క॥ అని వెడికొండ సింహాసనమున శివుఁబోలె శాంతి ♦ సదనంబగు స్వా
మినిగని భక్త్యావేశంబునను సలుంబ్రామహీశ ♦ పుంగవుఁ డంతన్, 121

—*) సలుంబ్రా కృష్ణసింహావిభుఁడు తన నిశ్చయము నెఱిగించుకొనుట. (*—

మ॥ “ఇవియున్ వీరరసాద్ధివీచికలు గా ♦ నీ మాటలున్ గావు; హైం
దవమం దెందును సత్యధర్మములు సం ♦ స్థాపింప మేవాడభా
గ్యవిశేషంబునఁ బుట్టువున్ గనిన సా ♦ త్కాద్విశ్వసాధుండవౌ
దువు; మర్త్యుఁడవు గావు; నిన్గొలుచు పెం ♦ తో మాకు శ్రేయంబగున్. 122

మ॥ తెలియున్ దేశము నాదు స్వామిపదభ ♦ క్తి స్థైర్యలీలల్; చతు

❊ గ్లరాశిప్రమితావనీతల మహా ♦ సామ్రాజ్య మర్పింప దా
పలికాలన్ దగులంగ నొల్లను; భవ ♦ త్పాదాబ్జాముల్ భక్తిమైఁ
దలపై నన్ ధరియించి నామనుగడన్ ♦ ధన్యంబు గావించెదన్. 123

గీ॥ నాదు భటకోటి ధనము ప్రాణంబు రాజ్యరమయు నర్పితు! మఱియు నాప్రాణమిత్తుఁ
దండ్రీ! నీమస్వాతంత్ర్యర ♦ థంబు మోయఁ గుడిబుజం బప్పగించుట ♦ గొప్పయగు న!

మ॥ తమగర్జారవధాటి నెల్లెడల గో ♦ త్రక్షూధరశ్రేణి ఖం
డములై త్రైశ్చ్యగఁజేయు దోర్బలులు చోం ♦ డావన్మహావీరసిం
హములన్ దోడ్కొనివచ్చి నిల్పెద! విప ♦ త్కారణ్యముల్ గాల్చి భ
స్మముగావిత్తు సమగ్రవిక్రమకళా ♦ సంగంభపారీణతన్. 125

మ॥ పదివేలేస్తులయంత దార్ధ్యమున మ ♦ ద్భావంబు నీపాదముల్
గదియున్ నిక్కము! దేవదానవులు లా ♦ గన్ జూచినన్ సుంతయున్

❊ It is a rare thing for a Rajput to betray his Thacoor. Fidelity to the chief, 'Swami Dharma.' is the climax of all virtues. The Rajput is taught from his infancy in the song of the bard to regard it as the source of honor here and of happiness hereafter.

“Annals of Mewar.”

గదలఁజూ! దనిలోన శత్రులను మ్రు ♦ గ్గజేతుఁగ. గాదేని నీ
 కడకద్యంబుల మ్రోల వ్రాలి విడుతున్ ♦ బ్రాణంబు లో యీశ్వరా! 126
 మ! తనువుల్ నశ్వరముల్; విశుభ్రయశమున్ ♦ ధర్మంబు సుస్థాయియై
 తనరారున్; వెనుకంజవేయకు; పవి ♦ త్రంబైన దీకార్య; మే
 యనుమానంబును లేదు; వేగమె రణ ♦ ప్రారంభమున్ జేయుమీ!
 నిను నేమిచెడ; నీకుముందు రిపుషం ♦ క్తిజించి చెండాడెడన్." 127

—*) భానుసింహుఁడు ప్రతాపసింహునితోఁ దన నిర్ణయము దెలుపుట. (*—

గీ॥ అనుచుఁ గేల్తోడ్చి విరమించునతనిమాట నందుకొని భానుసింహుఁ "ఁదో! మధిప! మాకు
 స్వామిభక్తియై రక్తరూ ♦ పమునఁ బాటు; నిన్ననుసరింప కేరీతి ♦ నిలువఁగలము. 128
 పీ॥ స్వామి! స్వాతంత్ర్యప) ♦ భామనోజ్ఞంబు నీవదనమ్ము భువనసే ♦ వ్యమ్మునాదె!
 యకలువస్వామిభ ♦ క్తికిని మాచిన్నిరాష్ట్రమ్ములు పూర్వకా ♦ లమ్మునుండి
 సూతికాగృహముల ♦ శోభఁ జెన్నార! నిందుకుఁ దోడుగా నీమ ♦ నోజ్ఞ నామ
 సంస్కరణంబు దు ♦ స్సాధ దుక్కేద దుగ్గముగాఁగ మమ్ము ర ♦ ఊణముచేయుఁ!
 గీ॥ గంకమునఁ బ్రాణవాయువుల్ ♦ గలుగుదాఁక మాందునకెకాని వెనుకవై ♦ పునకుఁజూడ!
 మరుల కలవాలములు పూల ♦ సరములట్లు కంఠములు కొఁగిలించిన ♦ కాలమండిం.
 చీ॥ ముదుసలివైన మోగలు చ ♦ మూవిసరంబు ముఖంబు, భూస్థలిన్
 గదియుచుఁ జేల్పు నాగఁటివ ♦ గన్ బగిలించుచు, రెండుపాయలై
 చెదరఁగఁజేతు; బాణములు ♦ చిచ్చుటపిష్టులువోలె వైతుఁ! గ
 ల్లిను లవమేనియున్ బిటికి ♦ కండ మదీయశరీరమందునన్. 130
 ఊ॥ కూరతురుష్కసంతతుల ♦ కున్ మఱి నీకు ఘటిల్లు నామహా
 భారతయుద్ధరంగమున ♦ ఫల్గునతుల్యుడవౌచు నీవు చె
 న్నారఁగ నీపదంబులు హృ ♦ దబ్జతలంబున నిల్పి మత్స్యధా
 తీరమణుడొకోయన న ♦ రిపత్రతిన్ గడతేర్చు నాజిలో. 131
 మ! దివియున్ భూమియు నొక్కఁడై పడిన నా. ♦ దేహంబునన్ బ్రాణవా
 యువు లున్నంతకుఁ గన్నులెత్తి యహితుం ♦ దొక్కండు నిజుడఁగా
 నవకాశంబు నొసంగఁజోవ; సముద్ర ♦ గాఁటోప మేపార న
 య్యవనాంభోనిధిఁ ద్రచ్చివైచెద జగం ♦ బానందమున్ బొందఁగన్. 132

క॥ వినిపింపనేల పెక్కులు! నిను మొక్కి వచించువాడ ♦ నీప్రాణము వె
న్కను మాప్రాణంబులు ముందసిన మనస్సింహుడప్పు ♦ డందలు వినఁగన్. 183

—*) మనస్సింహుడు తన యభిప్రాయము వెల్లడించుట. (*—

క॥ “ఝానానృపతులు శౌర్యోత్తాలులు పరిపంథి గహన ♦ దహన జ్వలన
జ్వాలాభు లనెడు కీర్తిని నేలఁగలుప సాహసింతు ♦ నే! నీమోలన్. 184

సీ॥ శూరుతా గ్వాలియర్ ♦ సానెగుఱ్ఱేశ్వరుల్ ద్రుపద మాతస్యక్షితీం ♦ ద్రులునుగాఁగ!
సకలసంగరమర్మ ♦ సర్వజ్ఞమూర్తి యాభీమచాందును యదు ♦ స్వామిగాఁగ!
శ్రీసలుంబాకృష్ణ ♦ సింహుడు దోర్బలోద్దండసాహసుడు భీ ♦ ముందుగాఁగ!
దేజసింహుఁ డమాను ♦ పాజేయ విక్రమగురుకీర్తిఘనుడు ఫ ♦ ల్గునుడుగాఁగ!

గీ॥ శ్యామసిం గేను కవలమై ♦ యండచుండ! ధర్మరాజవై నిలిచి స్వా ♦ తంత్ర్యరథము
స్వర్ణజయఘట మ్రోయించి ♦ జయముగాంచి ధర్మసంస్థాపనాచార్య ♦ తను వహింపు.

గీ॥ దస్యశవకోటిపై న మ ♦ ద్భటులు నేను దనువులను వాల్చి, నీవు స్వా ♦ తంత్ర్యలక్ష్మీ
కలవటచు రత్న దేవాల ♦ యమ్ముజేరఁ బరచఁగలమయ్య! కనక సోపానపక్తి. 186

మ॥ ‘పనులెల్ల సమక్షారె మీవినయసే ♦ వల్ తృప్తి సందించె స్వ
స్వనివాసంబుల కేగుఁ’ డంచు భవదా ♦ జ్ఞల్ వచ్చుదాఁకన్ దినం
బును భూశయ్యయు నేకభుజకము వ్రతం ♦ బుఁబూని వహ్నిన్ జూరు
డనినన్ దక్షకుఁ బట్టుడన్న వెచుదీ ♦ యబోము రాజేశ్వరా!” 187

—*) శ్యామసింహుడు తన నిశ్చయ మెరిగించుకొనుట. (*—

క॥ అని వచించిన నుగ్రాశనితుల్యుడు శ్యామసింగు ♦ సాద్రీశ్వరుఁ “డో
యినవంశాభరణ! నాయనుజని మార్గమునె నేను ♦ ననుసరింతున్. 188

ఉ॥ ప్రాణము తీపుగాదు, కర ♦ వాలభుజుగిడిఁ గ్రూరశాత్రవ
ప్రాణసమీరమిచ్చి విజ ♦ యంబు యశంబు గడించి నిత్యక
ల్యాణము లొందుటొక్కఁడు; మ ♦ హాహవరంగములందు వ్రాలి ని
ర్యాణమునొందు టొక్కఁడు ప ♦ రాక్రమపూజ్యము రాజకోటికెన్. 189

॥ విశ్వంబు నగలించు ♦ వేడివిష్ణులనైనఁ బువ్వులవలె శిరం ♦ బున వహింతు!
శేషాహిపతి నైనఁ ♦ జేనెత్తి ముత్యాల హారంబువలె గంఠ ♦ మును దాల్తు!

హిమవత్కుఢరశీర్షః ♦ 'మేవరెన్టు'పైనుండి దూఁకెదఁ బాలాళః ♦ లోకమునకు!
 నాత్మగర్జాస్ఫూర్తిః ♦ నడవి మార్తోయిగుచు మృగరాజు నశ్వమః ♦ ట్లెక్కనేర్తు!
 గీ॥ గ్రూరతౌరుష్కతతుల నీ ♦ మ్రోలఁ బట్టి కసిమసంగనేర్తు మననేర్తుఁ ♦ గాని నిన్ను
 విడువనేర్తు నె! ప్రాణముల్ ♦ విడిచియైన నగుణకేతనచ్ఛాయలఁ ♦ దిగుగనేర్తు. 140
 మ॥ మిడియొడైనను నర్థరాత్రమయినఁ ♦ మిట్టైన గుంతైన నె

క్కుడువాఁడైనను లొచ్చువాఁడయిన మీ ♦ కుఁ దోచిన ట్లాజ్ఞ పె
 ట్టుఁడు! ముందుఁ మఱి వెన్కచూడకయె పి ♦ డ్లుఁబోలె వైరివ్రజం
 బడఁగఁ దాఁకెదఁ! జూడు వేయునుదులే ♦ లా! ముందుఁగార్యంబులఁ. 141

మ॥ కడప్రాణంబులు బొందివీడి చనుదాఁ ♦ కఁ నిన్ను సేవితు; నె
 క్కుడు దర్శింపఁతి సంగరాంగణములఁ ♦ ఘోరారి సాముబులఁ
 దొడరఁబోయెద; వీడ కందఱను గొం ♦ తుల్ గోసి తద్రక్తముల్
 మడపల్ గట్టెద దేశమంతట; యశో ♦ మందారముల్ పెంచెదఁ." 142

గీ॥ అని వచియింపఁ బ్రతాపుఁడు తనచెంతను ధైర్యపర్వః ♦ తమువోలె వసిం
 చిన బదనూర్ నరపతిఁ జూచిన వదనంబెత్తి తేజః ♦ సింహుండంతఁ, 143

—*) తేజసింహుఁడు తన తెఱఁగెఱింగించుకొనుట. (*—

మ॥ "అననీభారము హెచ్చి ధర్మములు వ్యః ♦ త్యస్తాబులై పోవఁ బూ
 ర్వవికాసం బలరింప నీశ్వరుఁడు న ♦ ర్వజ్ఞుండు మీవంటి మా
 నవమూర్ఖన్యుల రూపమొంది యిల జ ♦ న్నొబెత్తు; నీదర్శనా
 దివిశేషంబులు లోకమంతటికి సఁ ♦ ధించుఁ మహాశ్రేయముఁ. 144

సీ॥ ఒకయెత్తు నీవు వే ♦ టొకయెత్తుగా దై వకోటి నిల్చిన నిన్నె ♦ కోరుకొందు!
 స్వాయి! యీనీపద ♦ ద్వయి విశ్వపూజ్యంబు! నడుమ తోవను నీవు ♦ నడచునప్పు
 డడుగు సోకిన ధూళి ♦ యణుమాత్ర ముంటిన నఖిలలోకముఁ గాల్చు ♦ హలహలము
 చేదంతయును దగ్గి ♦ శీతమై తీయనై నిమిషస్మృలో నమ్మ ♦ తముగ మాఱు!

గీ॥ ద్వత్పదము లెంత కొలిచినఁ ♦ దనివిలేదు! నీయనఘనామ మెంత ధ్యా ♦ నించుచున్న
 విసుగు గనుపింప! దింకను ♦ విడక కొలువ ధ్యానమొనరింపఁగాఁ గోర్కి♦యగునుగాని

సీ॥ ధర్మసంస్థాపనా ♦ ర్థము ధాత్రి మెలఁగు దేవా! యేకలింగాప ♦ రావతార
 పదినూఱులేడ్లు యా ♦ వనన్మృత భరతఖండమునకుఁ గూర్చు బ ♦ న్నములు, వాని

- వాఙిపఁగాఁ బూర్వః ♦ వీరుల త్యాగంబు; ప్రస్తుతకార్య క ♦ ర్తవ్యములను
నెఱిగించుచో నీదు ♦ మృదులాతిమృదుల భావం బెంతనొచ్చె దై ♦ వమ యెఱుంగు!
- గీ॥ వినుకొలఁది చిచ్చుదఁకొన్న ♦ విధమతోఁచె! పైన్యబల మల్పమనె కాని ♦ చాలియున్న
దలను బూవాడ కింట ని ♦ న్నిలిపి నేనె రిపుల సర్వనాశన మాచ ♦ రించియుందు.
- సీ॥ భువనపావన! నీవు ♦ పూనినకృతి జగద్వంద్య! మందఱము దో ♦ డ్పడఁగఁగలము!
రణమహోత్సాహవ ♦ ర్థనమైన సుముహూర్త మెంచి సూర్యధ్వజం ♦ బెత్తి నిలుపు!
కలికి బంగరు చిఱు ♦ గజ్జెల మ్రోశ మోగలులు యామ్యమహిష ♦ కంఠ కాంస్య
ఘంటానినాదంబు ♦ గా వినెదట గాక! ధ్వజము చుట్టుందుము ♦ బలిసి కొలిచి
- గీ॥ పులులఁ బోలిన చరణదా ♦ సులముమేము! కడకు మేవాడ నొకచిన్న ♦ కత్తి పట్టు
మగనిసువుగల్గ నది రాలఁకెగుఁగఁగాక! యమరులు నుతింతుగాక! నీవిమల యశము.
- సీ॥ 'ప్రా'భవంబిత్తు రా ♦ మ్రుచునిత్తు ధనమిత్తు రాణాను విడనాడి ♦ రమ్మటంచు
ఢిల్లీపురంబునుం ♦ డి దినంబు వచ్చు లేఖల నొక్కకొట్టంబుఁ ♦ గప్పవచ్చుఁ!
ద్యౌరై కమూర్తి! ధ ♦ ర్మావతారా! నీముఖము నొక్కమాటు దూ ♦ రముననుండి
కనువిందుగాఁగఁ జూ ♦ చినవాఁ డెవండైన నీనీచతరమార్గ ♦ మెట్లు సొచ్చుఁ!
- గీ॥ బ్రాణములతోడ నిన్నెడఁ ♦ బాయఁగలుగు వాఁడొకఁడులేడు నీదు సే ♦ వకులలోనఁ!
జొతఁ జింతామణిని వీడి ♦ చిల్లిగవ్వ కెగుబుజము చూప నెవ్వని ♦ మొగమువాఁచె.
- సీ॥ హారావలీ భూధ ♦ రావతంసప్రాంత సానుభాగము యజ్ఞ ♦ శాలగాఁగఁ!
బాహునాత్మఁడు చంద్ర ♦ భట్టారకు కవిత్వధారలు వేదమం ♦ త్రములుగాఁగ!
నల సలుంబ్రా కిరా ♦ తాధీశు లసమానవిక్రమక్రములు బు ♦ త్విజులుగాఁగ!
శార్ఙ్గసన్నిభ బల ♦ స్థాల్యశోభితము నీపటుమహాధనువు యూ ♦ పంబుగాఁగఁ!
- గీ॥ బ్రబల యవనసేనలు పశు ♦ ప్రితతిగాఁగ! యాయజూకుండవై దీక్షు ♦ నవధరించి
సవనమునుదీర్చి జగము ని ♦ ర్యవనముగనుజేసి త్రైలోక్యనుతుల రం ♦ జిల్లవయ్య!
- శా॥ 'బౌ'రా! శాత్రవకోటిపాలిటికిఁ బ ♦ శ్యత్ఫలమూర్తుల్ గదా
యీరాతోణ్మణు'లంచుఁ జిత్తురురణం ♦ బం దందఱెన్న రవి
ద్వారంబందునఁ జేసె శాత్రవకుల ♦ ధ్వసంబు మాతండ్రి; యా
వీరాగ్రేసరచక్రవర్తి యదుగుల్ ♦ వేయేండ్లు సేవించెదన్.

మ॥ "పదివేల్ వీరుల బాహుశౌర్యయుతుఁడీ ♦ బాలుం"డటం చెన్నఁగాఁ
గదనం బెచ్చట భీమమా నచటఁ జ ♦ క్కవా"లి దుర్దాంత శ

తుదళచ్చేదము చేసి నిన్ను జయయు ♦ క్షుణ్ణేయ యత్నింతు! నీ
బదనూర్ సింహము తేజసింహము నుడుల్ ♦ వ్యర్థంబు గాకుండుతన్!

151

శా! నింగిన్ ముట్టెడు కోటకొమ్మగుమఃలున్ ♦ దేవాలయమ్ముల్ జయో
త్తుంగ స్తంభము లొప్ప; స్త్రీపురుషు లెం ♦ దున్ బుత్రపౌత్రా ప్తి నొం
దంగా. మాదృశభూపతుల్ కొలువునన్ ♦ ద్విత్యాదముల్ మోయఁగా,
సింగారించిన తేరియ ట్లలగు నా ♦ చిత్తూర్పురి గాంతునే!”

152

మ! అని వాక్రుచ్చి హృదంతరాళమున వీ ♦ రావేశ ముప్పొంగ, వి
చ్చిన కెందామరలైన కన్నులతుడి ♦ జెన్నారు లేమంచుబొ
ట్టన నొక్కశ్రుకణంబు జాఱఁగను వీ ♦ రాగ్రేసరుండుండె; వె
న్నను గూర్చుండిన గ్వాలియర్ విభుఁ డనం ♦ తత్యాగ సంశోభియై,

153

—*) రామచంద్రదేవుఁడు తన మనోగతము దెలియజేయుట. (*—

నీ! “దరిలేని జల మగా ♦ ధస్తాయి వెలుగొందు కడలికి నొకతొయ ♦ కణమునట్లు!
బ్రహ్మాండమంత గొ ♦ పుగనున్న పెనుసైకతాదికి నొకచిన్న ♦ యణువునట్లు!
శాఖాచయంబు ది ♦ శాకోణములఁబ్రాకు నవనీజమున కొక్క ♦ యాకునట్లు!
భూదేవి మకుటమై ♦ పొడవు నెత్తున్న పర్వతరాజమున నొక్క ♦ రాయియట్లు!

ఆ! లేబలుంబు లేని ♦ యేకాంగి బహువాహినీశు నీకు సాయ ♦ మేమి చేతు!
స్పృహయకుసుమ మొక్కఁ ♦ డే నాదు సర్వస్వ! మదియె నీపదముల ♦ నప్పగింతు.

చ! అజిత పరాక్రమంబున మ ♦ హాహవసీమలఁ గ త్తిమోసి నా
బుజములు కాయగాఁచె! గడుఁ ♦ బూర్వుడ వృద్ధుడ నైతిఁగాని, నీ
విజయరథంబు మోయ భుజ ♦ వీర్యము పట్టున లోటులేదు! నే
గజబిజచేసి శాత్రుల ♦ కండలు మెండుగ రాల్చు మేదినిన్.

155

శా! చండారాతి కులాటవీ దహన శ ♦ శ్వత్కిరి! సర్వస్వ మీ
తండ్రికొక్కండె ప్రపంచమందుఁగల మ ♦ ద్భాగ్యంబు నాకూన! యీ
ఖండేరావు కురంగముల్ దునుము వ్యా ♦ ఘ్రుస్వామిపోలెన్ బలో
ద్దండుండై తెగటార్చు వైరులఁ గృతాం ♦ తస్యా యుద్ధే యాజిహ్.

156

పీ! కరుణావిహీనుఁ డ ♦ కృప సర్వభక్షకుండయి గ్వాలియరును గొ ♦ స్నయది మొదలు
నట్టిసాయములేక ♦ యెందో రెక్కలులేని పక్షి నైపడిన యీ ♦ బడుగునన్ను

- మేవాడఁజేరిచి ♦ మీతండ్రిగారు సహస్రహస్తములతో ♦ నాదరించి!
 రతని యనంతరం ♦ బభిమానమెనయఁ దండివిధాన నోమితి; ♦ నీయుణంబు
 గీ॥ వేయిజన్మంబులెత్తి నీ ♦ విమతనృపుల నసమరణభూమిఁ జీల్చి చెరి ♦ డాడియైనఁ
 దీర్పఁజాలమి సత్య! మీ ♦ దేహ మెఘడు త్వత్పదసమర్పితంబు భూ ♦ ధవకు లేంద్రీ!
 నీ॥ నిత్యకల్యాణమం ♦ దిరము చిత్తూరుమండలము వివాహమం ♦ డపముగాఁగ!
 రంగుగుల్కు ననేక ♦ రాజపుత్రస్యందనమ్ము లై రేనికుం ♦ డలునుగాఁగ!
 గృష్ణసింహాది వీ ♦ రేశ్వర దోఃప్రతాపస్ఫూర్తి రత్నదీ ♦ పతతిగాఁగ!
 యవనభూధవ కిరీ ♦ టాళి నిర్గతమణుల్ వజ్రరంజిత రంగ ♦ వల్లిగాఁగ!
 గీ॥ దస్యగళరక్తముల వసం ♦ తమ్ములాడి నీదుకరవాల మెచటఁదా ♦ నై దనర్చి
 సకలమును దీర్చు నాగప ♦ సానిగాఁగ! విజయలక్ష్మి వరించి నిక ♦ బెండ్లియాడు.”
 గీ॥ అని యుపరమించె; సంత నాతనిసమీపమున మహాన్నతరూపుడై ♦ మూర్తిగొనిన
 పీఠరసవార్ధియో యనఁ ♦ గూరుచున్న భిల్లలోకైకనాథుఁ డా ♦ భీమచాండు, 159

—*) భీమచాండు తన సాయమును వివరించి చెప్పుట. (*—

- నీ॥ “కాండ్రుకాండ్రని పెద్ద ♦ గా మోశల నిగిడ్చి గబ్బి బెబ్బలిపిండు ♦ బొబ్బరించు!
 శైలముల్ పగిలి ప ♦ చ్చడిగాఁగ ధ్వనిచేసి సింహపోతములు గ ♦ ర్జించుచుండుఁ!
 జేయెత్తు లేచి ప ♦ చ్చివిసంబు వెదచల్లి కోడెనాగులు బుస ♦ కొట్టుచుండు!
 వసుధ యిట్టటులాడ ♦ బరువై పరువులెత్తి యేనుంగుగుములు ఘో ♦ కృతులుసేయుఁ!
 గీ॥ బద్మజాతాండమంతలై ♦ భయము గొలుపు గండశిలలఁ గొండలు చుట్టు ♦ నింపియుండుఁ!
 బ్రమథయుతుడైన కైలాస ♦ భర్తకై నఁ జాలునే గుండె! నాదు.రా ♦ జ్యంబుఁ జొరఁగ
 నీ॥ భూలోకనాకమా ♦ బోయెపోలెంబుండుఁ! జగదనతరువర ♦ చ్చాయలుండుఁ!
 గొలువుకూటంబుండుఁ! ♦ గోడెగుబ్బెతగముల్ వింజామరమ్ములు ♦ వీచుచుండుగీ!
 బొమిడికంబుల భిల్ల ♦ పుంగవుల్ నడదివ్వె లగుదు! రందఱును నీ ♦ యాజ్ఞ నుండ్రు!
 నాయాత్మకెంతో యా ♦ నందమా! నాదు సింహాసనంబును నీ ♦ వధివసింపు!
 గీ॥ మండఁ గూర్చుండి క్షణమైన ♦ నవలఁ బోక కొలిచి దేవునకట్లు. సే ♦ వలు ఘటెంతు!
 నడుగు మన్నోట కోర్వ! సా ♦ హస్తయుగము జాళువా పట్టుదిండుగా ♦ సంతరింతు!
 మ॥ సదియంచుక వలయూచిచూడు మఱి! నా ♦ స్వర్గంబు నందైన నీ
 ర్జరులుక ముప్పదిమూడుకో టైపుడు పూ ♦ జల్ చేసి సేవించు న

ప్పురుహూతుండును జూచియుండని సుఖం ♦ బుల్ భోగముల్ వచ్చి దొం
తరలై చుట్టునుజేరి కొల్చు నిను! మ ♦ ద్వాక్యంబు నాలింపుమా!

162

మ! అకటా! నీయెడ నయ్యపుణ్యబలిమి నే ♦ నట్లాడితిగాక యే
టికి నాసార్థన మియ్యకొందు! వెపుడు ♦ డెందంబునన్ దేశమా
తకు వాటిల్లు విపత్తుకై వగచి చిం ♦ తగ్రాగు నీ వగ్గి మ్రిం
గక స్వాతంత్ర్యము దక్కుదాడ నొకచో ♦ గాలూని కూర్చుందువే!

163

సీ! జాతియు జన్మదే ♦ శమును భిన్నములైన! మనపూర్వులకు మైత్రి ♦ దనరకున్న,
నాకన్న వయసు సుంతగఁ దక్కువైన, బాల్యమున నొండొరుఁజూచినది మొదలుగ
నీపైన నవ్యాజ ♦ నియతి నామదినిల్చి! రెండవదేవుడన్ ♦ రీతిఁజూతుఁ
గడఁబోదు నీమ జా ♦ గ్రన్మంగళాకృతి కలనైన హృత్ఫల ♦ కముననుండి!

గీ! నీవు పాల్గొననట్టి యీ ♦ నిఖిలలోక సార్వభౌమత నరకవా ♦ సముగ రోతు:

నంద నీవున్న నంబలి ♦ నైన నమృత మట్లు సేవించి యానంద ♦ మందనేర్తు! 164

సీ! అహితచైతేయ ప ♦ శ్వత్సాలమూర్తుతా శౌర్యమర్జయు లొక్క ♦ జాతివారు
తరతరంబులుగ స్వా ♦ తంత్ర్య లక్ష్మీమహోదయముఁ గోరి విదేశ ♦ ధరణిపతుల
మాతొడ్డి బాహుశుం ♦ భత్పితాపము చూపి ధనభాగ్య వస్తువా ♦ హనయుతముగ
సర్వార్పణ మొనర్చి ♦ శాశ్వత ధన్యత్వ మందు టెవ్వరికి వం ♦ ద్యంబుగాను!

గీ! హృదయముగలట్టి మానవుంఁడెవఁడు వారియడుగులను గొల్చి, యహితులనణచిజన్మ
పావనముసేయఁ డాతని ♦ బ్రమకదేల! బల మదేల! నిర్భక్తై ♦ శ్వర్య మేల! 165

మ! అకటా! ముప్పదికోట్ల హౌదవులు మో ♦ యదగ్గ భారంబుఁ గొం
కక నీహొక్కడ వెత్తికోఁ దలఁచి! తిం ♦ కన్ నిన్ను సేవించి గొం
తుక లర్పించెడువారు పూజ్యులగు భ ♦ క్తుల్! నీపతాకంబు క్రిం
దికి రానొల్లనివార లందఱును మా ♦ తృదోహులున్ మచకుల్.

166

మ! పొదలన్ వెల్వడు దొడ్డకోలుపులు లే ♦ పుణ్ జూపు నాసింగపుం
గొదమల్ వీరని శాత్రవుల్ బెదరు ను ♦ క్కుందుట లున్నార లే
బదివేల్లెంకలు భిల్లవంశజులు నీ ♦ పాదాబ్జముల్ గొల్వ నే
కొదలేకుండఁగ నందఱుబనిచి నీ ♦ కున్ బీతి గావించెదన్.

167

సీ! వెదురు పొదలనుండి ♦ ప్రిదిలిన యాణిముత్యములు కుప్పలు కుప్ప ♦ లై రహించు!
ఫణిఫణాగ్రములందుఁ ♦ బండి రాలిన మణుల్ పరుపులు పరుపులై ♦ ఫణిడవిల్లు!

గనుల మొల్చిన యన ♦ ర్ఘస్వర్గ రాప్యాది లోహముల్ పెనుకొండ ♦ లుగఁ దనర్చు!
శైలసానువులలో ♦ జంద్రకాంతశిల లీజగమంతటికి నైనఁ ♦ జాలియుండు!

గీ॥ బెరుగుటయె కాని తఱుఁగుట ♦ యెఱుఁగనట్టి రత్నగర్భ సార్థముగ నా ♦ రాజ్యసీమ!
యూచముట్టుగ నాయొద్ద ♦ నున్నసిరులు నాథ! నీమ్రొల సర్వార్ప ♦ ణం బొనర్తు.

మ॥ రవిబింబధ్వజమొప్పు నీ వనికి జే ♦ రన్ నీకు మున్నున్నె యా
రవికన్నన్ మునుదోచు నప్పొడుపుదా ♦ రన్ బోలె జృంభించి యా
హవరంగాభిముఁ జొచ్చి శాత్రువ కుల ♦ ధ్వంతంబుఁ జీల్తున్ బ్రతా
పవిభుండన్న పిరంగి కీఘనుఁ డయః ♦ పసిస్థిత గోళంబనన్.

169

సీ॥ పారతంత్ర్య మదల్చి ♦ స్వాతంత్ర్యమునునిల్పు బవరమ్ము వచ్చె! సం ♦ వత్సరాది
పండుగువోలె నీ ♦ భారతప్రజకెల్ల సమభాగమైన యు ♦ త్సహవేళ!
యండఱ మొక మొగం ♦ బై నిల్చి యరుల గెల్చితమేని స్వాతంత్ర్య ♦ సిద్ధియొదవు!
ననిలోనఁబడినఁ గ ♦ ల్పాంతంబువఱకు శాశ్వత నాకలోక వా ♦ సంబు గలుగు!

గీ॥ రెంట నేదిగల్గినఁ గృత ♦ కృత్యులగుదు! మింతకన్నన్ జిరపుణ్య ♦ మేది గలదు!
మీనమేషంబులను బొంద్దు ♦ మించకుండ నిపుడె ప్రస్థానభేరి మో ♦ యింపవయ్య!”

—*) ప్రతాపసింహుని నిర్ణయము—నిబంధనములు. (*—

మ॥ అన గాంధీర్యము పూరుషాకృతిని దృ ♦ శ్యంబాచు నిందుండెనో
యనఁ గూర్చున్న బ్రతాపసింహుఁడు “మహా ♦ త్మా! నీ కసాధ్యంబు గ
ల్గునె! యీనాటి కిరాతవేషమునఁ జె ♦ ల్వుఁబోటి వెన్వెంట లే
దనుటేకాని పురాకిరాతుడవు గా ♦ వా! శత్రుపూర్వాహకా!

171

గీ॥ త్యాగమూర్తులు వీరధ ♦ రైకనిరతు లింద టుండఁగ జయసిద్ధి ♦ కేమికొఱుత!
యాకసమువ్రాలుఁగాక చే ♦ యప్పళించి యాపఁగలము! విపత్కొటి ♦ నోపఁగలము!

సీ॥ సమరముల్ నిష్కాత ♦ ణమతేగి రత్నగర్భయు రక్తగర్భయా ♦ పనికిఁ జాల!
నొకచీమకైన నిం ♦ చుకహాని గలిగినఁ గనలేను; భారతా ♦ వనిని గలుగు
తరులతా గుల్మ భూ ♦ ధర గహ్వరములఁ బ్రేమితుఁ బ్రాణమును బ్రేమించునట్లు!
నాదుహృద్బంధు లిం ♦ దఱ మిమ్ముఁగొనిపోయి రణరంగమునను శా ♦ త్రవుల కత్తి

గీ॥ వాదరల కప్పగింపఁగా ♦ వలయు ననిన మేరుపంతటి బాధ జ ♦ న్నించు నాకుఁ!
గటకటా! కోరరానిదు ♦ ష్కార్యముల రణంబునంతటి ఘోరకృ ♦ త్యంబు గలదె!

- గీ॥ అలఘుమేవాడ లక్ష్మీ ము ♦ ఖాబ్జమునకుఁ గుంకుమంబట్టి చిత్తూరు ♦ గుఱుతుఁబాపి
యిపుడు హారావలీసీమ ♦ నెల్లఁ గొనఁగ నక్బరు తలంచినటు తెలి ♦ యంగనయ్యె.
- గీ॥ రాజ్యలక్ష్మీ సేనాలక్ష్మీ ♦ రాప్యలక్ష్మీ లంచములుమాపి యతఁడు వం ♦ చించితీఱు!
నెంత బలవిక్రమములున్న ♦ నిపుడు మనకు నాత్మనిగ్రహమును ద్యాగ♦మవసరంబు.
- గీ॥ ఏను మొదలుగ సామంతు ♦ లెల్ల ప్రజలు రజత సౌవర్ణరత్నపా ♦ త్రములు విడిచి.
ప్రకృతియర్పించు పచ్చతా ♦ పల్లెరములు చదురుటాకు లందున మెస ♦ వుదముగాక.
- గీ॥ తలఁచిన మనోరథప్రాప్తి ♦ గలుగుదాఁక వ్రతము నడిపిన దశరథ ♦ రాము కరణి
హంసతూలికాతల్పమ్ము ♦ లవల విడిచి మృదుల దర్భాసనముల నుం ♦ డుదముగాక.
- క॥ పెరుగునుగావుత చికురో త్కరము శిర శ్చుబుక గండ ♦ తలముల; భద్రా
కరణము సేయింపకయుండిండుగాత మహర్షి కోటి ♦ తో నెన యగుచున్. 178
- క॥ మొరయునుగావుత ముందట మొర నెడు దుందుభులు వెనుక ♦ మొగమై యనిలో!
నటనిదురయు నటకడుపును బొరయఁగఁ బూనుదము వీర ♦ పూర్ణ సత్తమున్. 179
- సీ॥ ఈశ్వరక్షణభక్తి ♦ యెపుడు మానఁగరాదు! మధుమాంససేవన ♦ మఱగరాదు!
బంగారు పట్టువ ♦ ల్వయి గట్టఁగారాదు! భోగకోటులవంకఁ ♦ బోవరాదు!
కామాది శత్రున ♦ ర్గము లంటరాదు! సత్యంబు శౌచము విడ ♦ నాడరాదు;
త్యాగంబుఁ గలనైనఁ ♦ దగ్గనీయంగరా! దాత్మనిగ్రహము పో ♦ నాడరాదు!
- గీ॥ మాన ముత్తమధనమాట ♦ మఱువరాదు! ధర్మమే దైవమనుబుద్ధి ♦ తలఁగరాదు!
నిఖిలజగములు మాతోడ్డి ♦ నిలుచుఁగాక దేశభక్తిని విడనాడి ♦ తిరుగరాదు! 180
- సీ॥ స్వాతంత్ర్య ధర్మవాం ♦ ఛాశీలురగువారి దారిఁగట్టుబులు ♦ చేరియుండు!
నావిపత్తోక్తితో ♦ నడలక వీరులు శాశ్వతయుద్ధంబు ♦ సలుపవలయు!
ననుపమశ్యామస ♦ మారాధనములతో ధర్మదేవతఁ గొల్చి ♦ తనుపవలయుఁ!
దద్భక్తజన జీవి ♦ తమ్ము దుర్దమ తపోమయమై సురక్షితం ♦ బయి తనర్పు!
- గీ॥ మహితకష్టానుభూతి ధ ♦ ర్మంబు పొలుచు! నపజయంబుల నది తగ్గ ♦ కఠిశయ్యులఁ!
గాన విజయంబె ముఖ్యంబు ♦ గాదు మనకు! ధర్మనిర్వహణంబుక ♦ గ్రవ్యమెపుడు!
- సీ॥ ఉదయమే లేచి తే ♦ పుదయపురమువీడి కుంభలేమియ్కోట ♦ కును జనుదము;
పదివేలపల్లెల ♦ ప్రజలు స్వస్వనివాసములు వీడి యచటికే ♦ పోవవలయుఁ;
బొలములుదున్న నాఁ ♦ గలి మోపఁగారాదు; పశువుల నెచట మే ♦ పంగరాదు;
బాటల నెవ్వరు ♦ పయనింపఁగారాదు; కూపముల జలంబుఁ ♦ గొరిలరాదు;

గీ॥ వనమృగం బొక్కడైనఁ జంపంగరాదు; మఱచియో తప్పియో చెట్టునఱుకరాదు;
కేల నొకగడ్డిపోచయు ♦ గిల్లరాదు; గిరులు విడనాడి బయలులఁ ♦ దిరుగరాదు.

శా॥ నీరంధ్ర ద్రుమ పుంజ రంజితమునై ♦ నిద్రాణ నానామృగ'
స్ఫారంబై భయదాంజనాచల మిటుల్ ♦ వ్యాపించెనాఁ జీకటుల్
బాగై యంబరుదేశమాదిగ సలుం ♦ బ్రాసీమయుదాక బ్ర
హ్మరణ్యం బగుఁగాక దేశము జనం ♦ బం దేగరాకుండఁగన్. 183

క॥ తనకించుకయును లాభము దనరదనుచు నక్క రెటిఁగి ♦ దండెత్తక యుం
డిన నిరుదెగలకు మేలగు! మన ముందము కొన్నినాళ్లు ♦ మానముతోడన్. 184

క॥ తనపట్టు విడక సంగర మునకున్ దొరకొనినఁ దడిసి ♦ ముప్పందుము మో
యును! నిక్కము మనకున్న దతనికున్నది! తప్పదపుడు ♦ ధారణి కుంగున్. 185

సీ॥ తతహరిశ్చంద్ర మాం ♦ ధారాదులు చరించు వజ్రాలబాట నా ♦ భానుకులము!
నరమాత్రుఁ డొకని కే ♦ శిర సొగ్గి యిత్వాకులకు మసిపోక నో ♦ వృకొనలేను!
భరతఖండంబు కం ♦ పము పట్టి మేవాడ మునిఁగి క్రిందికి గ్రుంగి ♦ పోవుఁగాక!
యవనులతోడి బాం ♦ ధవ మూన! నిన్నాళ్లు మని తురుష్కులకూడు ♦ తినఁగఁజాలఁ!

గీ॥ గాన బలమెల్లఁ జూపి సంగర మొనర్చి గెలిచి స్వేచ్ఛాభి మానముల్ ♦ నిలుపుకొనుటా!
దురమునను వాల్మీకి మరణ మొందుటా నిజంబు! కలుగ దెందును మధ్యమాఁగ్గంబునాకు.

క॥ ఇది నానిగ్లయ"మన "మంచిది యెల్ల ర కనుసరింపఁ ♦ జెల్లు నటులె చే
యును"మని యందఱు గదలుచు సదనములకు వెల్లి రధిక ♦ సంతోషమునన్. 187

మ॥ "పరివారంబులతో ధనావళులతో ♦ వస్తుప్రపంచంబుతో

ఐ॥ నరుగన్ గావలె నేడె యందఱుజనుల్ ♦ హారావళీగహ్వరో

⊙ Pratap commanded his subjects on pain of death to retire into the mountains. During the protracted contests the fertile tract watered by the Bunas and the Beris, from the Aravalli chain west, to the eastern table-land was be-cheragh (without a lamp.)

Many tales are related of the unrelenting severity with which Pratap enforced obedience to this stern policy. Frequently with a few horse he issued forth to see that his commands were obeyed. The silence of the desert prevailed in the plains; Grass has usurped the place of waving corn; the high ways were choked with thorny babul and beasts of prey made their abode in the habitations of his subjects. In the midst of this desolation a single goat-herd trusting to elude observation disobeyed his prince's injunction and pastured his flock in the

త్కరముల్ చేరంగ; నెవ్వ డాజ్ఞను దిర ♦ స్కారంబు గావించినన్
ధరపై రాలుఁ దదీయశీర్ష" మని మ్రొ ♦ తల్ పెట్టె ధక్కాధ్వనుల్.

198

గీ॥ అట్టె హారావళీపర్వ ♦ తాంతరమునఁ బరిణయము లొక్కలక్షయు ♦ జరిగె నేని
గ్గి యంత జనబృంద ముండఁబో ♦ దనఁగఁదనరె! నఖిలదేశంబుప్రజయెల్ల ♦ నచటనుండె.

—*) మేవాద్దేశమంతయుఁ బాడువడి యరణ్యముగ మాటుట. (*—

సీ॥ రాజులు నివసించు ♦ ప్రిసాదములు గూలి పనమృగంబులకు ని ♦ వాస మయ్యెఁ!
బొలములలోన వి ♦ త్తులు రాలి మొలిచి చెట్లకాశమును దాఁకు ♦ నట్లు పెరిగెఁ!
గొలఁతులలోఁ గూప ♦ ములలో జలము నిల్చి వాడుక లేమిని ♦ బాడువడియె!
నరులు సోఁకమి స్వేచ్ఛఁ ♦ బెరుగుచు నొకటికి వేయిగా మృగములు ♦ వృద్ధి నొందె!
గీ॥ నలఘు రావీ-వనాశాంత ♦ రావనీతలము లతావృక్షమృగవిహం ♦ గమవృతమయి
దేవదానవులకు నైనఁ ♦ దేరి చూడరాక చొరరాక మృత్యువ ♦ క్రమముగఁ దనరె.
గీ॥ తరులు రాపాడుమ్రోత, వాతములమ్రోత, మృగవితతిమ్రోత, పలుసెలఁయేళ్లమ్రోత,
ఖగతతులమ్రోత, గలిసి యొంకారనాద మెపుడు నలైసలందుఁ బై ♦ కెగయుచుండె.
మ॥ ఒకమా తా 'బదనూ'రరణ్యములలో ♦ నుద్దండులై శత్రు పై
నికు లేతేరంగ నాప్రితాపవిభుఁడు ♦ వీక్షించి యాత్మీయ సై
న్యకదంబంబులతోడ వచ్చి మదశుం ♦ డాలమ్ముల జీల్చు సిం
హాకిశోరంబటు దాకి కూల్చెను జగం ♦ బారా యటం చెన్నఁగన్.
ఉ॥ వేటొకసారి యిట్లై పది ♦ వేలభటుల్ షహబాజుఖాను చి
త్తూరికి వెళ్ళుచుండఁగ మ ♦ హోగ్రివనంబున ముట్టడించె; వా

192

luxuriant meadows of Ontolla on the banks of the Runas. After a few questions he was killed and hung up in terrorum. By such patriotic severity Pratap rendered the garden of Rajasthan of no value to the Conqueror.

"Annals of Mewar."

§ Without a capital, without resources, his kindred and clansmen dispirited by the reverses of his house, yet sympathising with him in his refusal to ally himself with a muhammadan, Pratap Singh had established himself at Kumbhalmer in the Aravallis and had endeavoured to organize the country for renewed struggle.

G. B. Malleson C. S. I.

యాతక నిల్పిరందలు; ద ధ యోదయఁడౌచుఁ బ్రతాపుఁడంత సు
హారముసేయకే విడిచె, ధ నద్దిర! యాతని ధర్మ మెట్టిదో!

193

- సీ॥ గొల్లలు మేకలఁ ధ గొని మేపుదురటంచు బచ్చికబయలులఁ ధ జొచ్చి చూచుఁ!
గాపు పొలాన నాఁ ధ గలి మోపునోయంచు దూరప్రదేశముల్ ధ తొంగిచూచు!
వేటరుల్ మెకముల ధ పిండుఁ జంపుదురంచు ఘోరవనంబులు ధ దూరిచూచుఁ!
దరుల బోయలును వా ధ గుర లొడ్డుదురటంచుఁ గొండపేటెక్కి యం ధ దుండిచూచు!
గీ॥ నాసలుంబాధిపతి వెంట ధ నంటియుండ దేశమెల్లడఁ దిరిగి శో ధ ధించుచుండుఁ!
దనదానానతి లవమైనఁ ధ దప్పినేని ప్రళయమగుఁగాక! యెవ్వఁడు ధ బ్రతుకఁగలఁడు!
గీ॥ భోగసన్నాసమున వీర ధ పూర్ణదీక్ష పట్టి యిటఁ బ్రతాపుఁడు కష్ట ధ పడుచునుండ!
రాజ్యతృష్ణభరైక పూ ధ క్షవ్రతంబు దీక్షగొని యక్ష్మ రచట సా ధ ధించుచుండె.

—*) అక్షరుసార్వభౌముని దిగ్విజయములు. (*—

- సీ॥ అంబరుదేశమం ధ దా రణస్తంభపురము నాష్టనుఁడు పాల ధ నము నొనర్చె;
నల శమంతకసింహుఁ ధ డనువీరుఁ డాదుర్గమును వానికడనుండి ధ కొనుచు “నుదయ
పురికి సామంతుడై ధ పరిపాలనముసేయు” మని తనపతి శూర ధ ధనునకిచ్చె;
గోటవాఁకిటనున్న ధ గొప్పపల్లె శమంతకుఁడు గొని తా నేలు ధ కొనుచునుండె;
గీ॥ గొండకన్న దుర్భేద మా ధ కోటఁగొనఁగ దండువిడిసి యక్ష్మరు నిల్చె ధ రెండునెలలు;
చెంతనున్న సుందంత పో ధ సిననుగాని జయమొదవునన్న యాన లే ధ శమును లేక.
సీ॥ తురకలు సంధిగో ధ రిరి; దుర్గపతి యొప్పె; సేవకుఁడును మాన ధ సింహుఁ డరిగి;
రంద తాస్థానము ధ నందుఁజేరిరి; శూరధనరావు పినతండ్రి ధ తనకెదురుగ
మాససింహుని పీఠ ధ మాని నిల్చిన భటుఁ గనుతెప్పపెట్టి కొ ధ క్కగతిఁజూచి
యక్ష్మరని గ్రహించి ధ యతనిచేతులుపట్టి సింహపీఠమున నా ధ సీనుఁజేసె;
గీ॥ నక్ష్మరును శూరధనరావు ధ నాదరించి కాశికామండల మొసంగి ధ గారవించె;
❀ గోటవెలికి రాదలఁపఁ గ ధ వాటసీమ నతనిఁ దాకె శమంతకుం ధ డతిరయమున.

❀ But this dereliction of duty was effaced by the rigid virtue of the brave Sawunt Hara who as already stated had conjointly with the Kotario Chohan obtained Rinthumbhor. He put on the saffron robes and with his small but virtuous clan determined inspite of his sovereign's example, that Akbar should only gain possession over their life-less bodies. Previous to this useless explosion of fidelity he set up a pillar with a solemn anathema engraved thereon on "what-

రజ మొక్కింత మొటుంగకుండెడు మహా ♦ రాజర్షి! నీపాదకుం
కజముల్ గొల్పుటకన్న నిష్ఠ మఱి యే ♦ కార్యంబు నాకుండెడిక!

243

సీ! హారావళిపర్వ ♦ తాటవి రాజ్యంబు! కొండగుహలు కొల్వ ♦ కూటములును!
బూచిన పెనువృక్ష ♦ ములు సితచ్ఛత్రమ్ము' లాగండశిలలు సిం ♦ హాసనములు!
విరులగుచ్ఛమ్ములు ♦ వింజామరమ్ములు! పంచాస్యవీతతి సే ♦ వకగణంబు!
ప్రకృతిసౌందర్యంబు ♦ భాగ్యసౌభాగ్యంబు! జ్ఞానమే మోక్షుల ♦ క్ష్యంబుగాఁగ!

గీ! ముప్పదియునాటు కులముల ♦ భూపమణులు పాదములు గొల్వఁదగు జగత్పావనుండ
వడవిఁ బడరాని యిడుమలు ♦ పడుచునుంటి! ధర్మ నిష్ఠుర వీర వ్ర ♦ తంబుఁ బూని."

క! అని మానసింహభూవరుఁ డనఁగఁ బ్రతాపుఁడును "మత్తు ♦ లాభరణులు పూ
ర్వవృపాలుర ధర్మము నే ననుసరణ మొనర్చుచుంటి ♦ నతిదృఢనిష్ఠ." 245

మ! స్థిరదీక్షఁగొని ధర్మదేవత నుపా ♦ సింపన్ బ్రయత్నించు నా
నరులన్ గష్టములెల్ల మార్కొను! ననం ♦ తత్యాగ ధైర్యంబు ల
క్కరయా వారికిఁ! జీకట్టుల్ బలియఁ జ ♦ క్కల్ తేజమున్. బెంచు నా
కరణి ధీరులు పెంచుచుందురు విప ♦ క్కలంబునన్ ధైర్యమున్. 246

సీ! దృక్పథంబున భేద ♦ మే కాని దైవదత్తములెకా కష్టసా ♦ ఖ్యములు రెండు!
రెంటిలోఁ గష్ట ము ♦ త్కష్టము! ద్రది దాను వలగొన్నవారి పా ♦ పములు గడిగి
ప్రకృతివిజ్ఞానసుం ♦ పదలఁ బెంపొందించి శమదమాదిగుణాళి ♦ సంతరించి
యఖిలజగం బీశ్వ ♦ రాధీనమని తెల్పి యుత్తమజ్ఞానంబు ♦ నొందఁజేయు!

గీ! నిరత మాత్మకోధనచేసి ♦ నిశితశిక్ష పెంచి కష్టానుభూతి ప్రా ♦ పించి గాక
మనుజుఁ డొకకోటియోగముల్ ♦ మరగియైన నుత్తమోత్తమపురుషత్వ మొందఁగలఁడె!

మ! అమరోద్యానముఁజూలె నెల్లడ సమ ♦ గ్రానందమున్ బెంచి లో
కముఁ గల్యాణపుమండపంబటు వెయిం ♦ గన్ జేయు స్వాతంత్ర్యధ
ర్మమహాదేవత మున్నె గిల్చిషసము ♦ ద్రంబండ్లునన్; రక్తహ
స్తములన్ లేపిన లేచు; లేవ దణుమా ♦ త్రన్ రిక్తహస్తంబులన్. 247

మ! పాడయొడైనను సోఁకఁగా నెఱుంగ కె ♦ ప్పున్ శీతలచ్ఛాయలన్
బడినన్, దుఃఖము మా పెఱుంగక సుఖ ♦ ప్పొబల్యభావంబు లే
ర్పడినన్, నొప్పి రవంతయున్ దెలియ క ♦ శ్రాంతంబు భోగంబు చా
ప్పడినన్, మానవుఁ డాత్మజీవితపు శో ♦ భాలాభముల్ చెందునే!

క॥ నాకష్టంబులఁ గూటిచి వాకొనకుము; కష్టములకు ♦ భయపడ" నన "నాఁ గాక"నుచు మానసింహుఁడు "నాకొక్కఁడు తోఁచు! దెల్పి ♦ నక గనలకుఁడీ! 250

—*) ప్రతాపసింహునితో మానసింహప్రభువు సంధిమాటలు జరుపుట. (*—

సీ॥ కాబూలుమొదలు వం ♦ గముదాక వ్యాపించు సకలభూతలమేలు ♦ చక్రవర్తి!
యవనహైందవులందు ♦ లవము భేదములేక సమదృష్టిఁజూచు వి ♦ జ్ఞానశాలి!
యడుగరేకాని త ♦ న్నుడిగిన రాజ్యమైన నొసంగఁగల వదా ♦ స్యప్రభుండు!
తనచూపుపాటు ది ♦ క్కుననెం దపజయంబు వినరాని రణరంగ ♦ విజయమూర్తి!
గీ॥ కాలిబండ్లెబ్బదైదు ల ♦ క్షులును బదియు నైదులక్ష లాశ్వికదళం ♦ బైదువేలు
హస్తితతి గల్గు విశ్వలో ♦ కైకభర్త! యక్ష్మరునృపాలుతుల్యు లీ ♦ యవనిఁ గలరె!
సీ॥ భూదేవి పూలమే ♦ ల్ముసుఁగూనెనోయన వటలు నున్యానముల్ ♦ పెరుగఁజేసె!
ఛత్రముల్వలె వంగి ♦ చలువ నిచ్చెడు చెట్ల రాజమార్గముల నే ♦ రాటు చేసె!
ద్వాదశవర్షముల్ ♦ వర్షంబు లేకున్నఁ దఱుఁగని చెఱువులఁ ♦ ద్రవ్వఁజేసె!
మహియెల్ల నీశ్వర ♦ మయమంచుఁజాటఁ గోవెలులు దీపములట్లు ♦ వెలయఁజేసె!
గీ॥ సకలభూషాకవీంద్రుల ♦ సత్కరించి కృతులు వ్రాయించి బహుబహూ ♦ కృతులుచేసె!
బదియు నాఱునూఱులు సైన్యఃపతులుగొలువ మీతె మధ్యమలోకమందాడుఁడగుచు.
సీ॥ క్షౌచక్రమెల్ల నే ♦ కచ్చత్రమైయుండ నాసించి దిగ్విజ ♦ యము లొనర్చు!
దనచే బరాభూతిఁ ♦ గనిన రాజులనెల్ల సమగౌరవమ్మున ♦ సత్కరించు!
దనయేలుబడిని నాఁ ♦ దలఁదాల్తు మనిపించి వారిదేశమ్ము ల ♦ వ్వారికిచ్చు!
నికఁగొంత రాజ్యంబు ♦ నిచ్చు! నాస్థానము దరసి సేనాధిప ♦ త్యంబు నిచ్చు!

☉ Students well versed in European History seldom, if, ever, realise the fact that the empire of Akber during the last quarter of the sixteenth century, undoubtedly was the most powerful in the world and that its sovereign was immeasurably the richest monarch on the face of the earth. Proof will be given later, that when he died in 1605 he left behind him in hard cash not less than fifty millions of pounds sterling equivalent in purchasing power to at least two hundred millions at the present time and probably to much more. Even in 1576 the amount of his hoarded riches must have been stupendous and none but the bravest of the brave could have dared to match the chivalry of poverty-stricken Mewar, against the glittering hosts of rich Hindustan.

"Akber the great Mogul"

- గీ॥ నయ్యమునకుఁ దోడుగఁ దన ♦ వియ్యమిచ్చు! నడుగ లేదనఁజాల! డే ♦ మైన నిచ్చు
గల్పకము మేరుగిరి కామ ♦ గవియుఁజేరి యతనియాకృతి నిల జన్మ ♦ మందె నిజము.
- మ॥ అలబ్బందావనమేగి యందలి మునీం ♦ ద్రానీకమున్ గొల్చి గో
కులపాలాన్వయవార్ధి చంద్రుడగు నా ♦ గోవిందు భావించి కో
వెలల్ నాలుగు గట్టినాడు! యవనో ♦ ర్వినాథు లీభారతీ
యులదై షంబుల మ్రొక్కి దేవళము లో ♦ హా! కట్టి సేవించిరే! 54
- సీ॥ ప్రజ బానిసలుచేయఁ ♦ బడు చట్టమును నిల్పె' జట్టుపన్నును దుద ♦ ముట్టఁజేసె!
బరమేశుఁగొలువ నం ♦ దఱును సమానార్హులని యాత్రికులపన్ను ♦ నణఁచివైచె!
బ్రతిదినోదయము త ♦ ల్పమునుండి లేచినయంతఁ బరబ్రహ్మ ♦ మాత్మఁ దలఁచు!
నాత్రిమూర్తులకన్న ♦ నాదిదేవునికన్నఁ బూతంబులంచుఁ గో ♦ వులకు మ్రొక్కు!
- గీ॥ నార్ప విధి సూర్యభగవానుఁనర్చ సేయు! దెల్ల గడ్డయు మాంసంబుఁదినఁగరోయు!
నింకఁ బెక్కేల నీకాల ♦ మీగుణమ్ము లుత్తమ బ్రాహ్మణులకైన ♦ నున్నె చెపును
- గీ॥ స్వామి యాతండు! సద్గురు! స్వామివీపు! నిహ మతఁ డొసంగు! బరసౌఖ్య! మీవొసంగె
దిరువురును రెండుకనులు నా ♦ కేకరీతిఁ గొలుతు నిరువుర పాదముల్ తల ధరించి.

● The most notable examples of the eclectic style of Akber's age, with a predominance of Hindu elements, outside Agra and Fatepur Sikri are to be found at Brindaban in the Madhura District, the reputed residence of the Demigod Krishna. Local tradition affirms that in 1573, the year of the conquest of Guazarat, Akber was induced to pay a visit to the gosains or holy men of Brindaban and was taken blindfold into the sacred enclosure of the Nidhbhan (Grove of the nine treasures) where a vision was revealed to him so marvellous that he was constrained to admit that he had been permitted to stand upon holy ground. The Rajahs who bore him company expressed a desire to commemorate the visit and do honour to Krishna by the erection of four temples which were constructed in due course.

"Akber the great Mogul."

§ He (Akber) performed private devotions four times a day, at sun rise, noon, sunset and midnight spending a considerable time over them. In his latter days these devotions consisted largely of acts of reverence to the sun, fire and light.....Akbar's action in abstaining almost wholly from eating meat and in issuing strongest prohibitions resembling those of Asoka restricting to the narrowest possible limits, the destruction of animal life, certainly was taken in obedience to the doctrine of his Jain teachers.

"Akber the great Mogal "

- మ॥ భవదత్సు త్తమధర్మదీక్ష త్రిజగ ధ్వంద్వంబయా! దేశకా
లవిధుల్ చూచియు సుంతమార్పుకొనినన్ ధింఁచున్; లగ్నయ్యెడిన్; రాజనీ
తివికాసం బఖిలార్థసిద్ధులను సం ధింఁచున్; వృథాకష్టన
ప్రవిచారంబులు పెంచుపట్టుల నను ధింఁచున్ మార్పన్ దగున్. 256
- సీ॥ నీవీరధర్మంబు ధింఁచున్ లోక మెంతగ బాధనొందుచు ధింఁచున్ చూడు!
ప్రజలు నిల్వఁగ నీడ ధింఁచున్ పడయక తినఁగూడు కట్ట బట్టయులేక ధింఁచున్ గాసిపడిరి!
పాదుపడె ధరితి! ధింఁచున్ బలియురౌ మగలు కంకాశమ్ములోయనఁ ధింఁచున్ గానఁబడిరి!
భాగ్యదేవతలట్టి ధింఁచున్ పడతులు దుర్భరదారిద్ర్యదేవత ల్లా రహించి!
- గీ॥ రనుదినం బేకభుక్తంబు ధింఁచున్ నవనిశయ్యఁగొని ప్రపంచోన్నతుండవై ధింఁచున్ మనఁగఁదగిన
నీవు సన్న్యాసివేషానఁ ధింఁచున్ నిలువ గుండె దిటవు చెడియె! గొండంత సం ధింఁచున్ కటముగలిగె!
- ఉ॥ నీరవివంశగౌరవము ధింఁచున్ నిల్పుట పూర్వమునుండివచ్చు నా
చారము మాకు; వందనము ధింఁచున్ సల్పి వచించెద; నట్టివానితో
వైరము మేలుగా; దెప్పుడు ధింఁచున్ బాలును నీరునుబోలె నొక్కడై
మీరు మెలంగినన్ జగము ధింఁచున్ మేలు గనున్; సుఖమగ్గలంబగున్. 258
- మ॥ గురువైరాగ్యకళాసముద్రుడవు నీ ధింఁచున్ కున్ బూర్ణసాభాగ్యభా
గ్యరమాసేవధి యక్బరీశ్వరునకున్ ధింఁచున్ కల్లోల గంభీర ను
స్థిర పాథోధులఁగూర్చు చిన్ని జలసం ధింఁచున్ ధింఁబోలె నే సంతనిన్
వటలన్ జేసెద! శంభుమాధవుల రే ధింఁచున్ వన్ మైత్రీ వర్తింపరే! 259
- క॥ సిరులఁ దులఁదూగ వలసిన ధరణిని యుద్ధములులేపి ధింఁచున్ దారుణవధలన్
జరిపించి రక్తబలులను నెఱపఁ దలఁపఁ బోకుమనుచు ధింఁచున్ నిన్నర్థింతున్. 260
- క॥ అన మోముమందహాసము చినుకఁ బ్రతాపుడును మాన ధింఁచున్ సింహు వదనమున్
గని “నీవచించు హితములకును నామది నెంతయేని ధింఁచున్ గుతుకంబయ్యెన్. 261
- సీ॥ సచరాచరప్రపంచం ధింఁచున్ చము పుట్టుటాది యాత్మస్వేచ్ఛ ప్రథమబా ధింఁచున్ నరునకు!
నొకమానవుండు వే ధింఁచున్ తొకనికి లోబడి మనుటయు దై వస ధింఁచున్ మృతముగాడు!
ధన రాజ్య విభవ సా ధనము లాసగఁజూపువారు వానికి నాస ధింఁచున్ పడెడువారు
పాదుపడె ధరితి! ధింఁచున్ బలియురౌ మగలు కంకాశమ్ములోయనఁ ధింఁచున్ గానఁబడిరి!
భాగ్యదేవతలట్టి ధింఁచున్ పడతులు దుర్భరదారిద్ర్యదేవత ల్లా రహించి!
- గీ॥ రనుదినం బేకభుక్తంబు ధింఁచున్ నవనిశయ్యఁగొని ప్రపంచోన్నతుండవై ధింఁచున్ మనఁగఁదగిన
నీవు సన్న్యాసివేషానఁ ధింఁచున్ నిలువ గుండె దిటవు చెడియె! గొండంత సం ధింఁచున్ కటముగలిగె! 262

సీ! రాజసిరియును ధ ♦ ర్మం బీద్యయిని నీతి తఱుచుగా లాభప) ♦ దముగఁ దోచుఁ!

గాని కామోపభో ♦ గముల కైశ్వర్య సంపాదనకే యది ♦ పనికివచ్చు!

ధర్మం బఖలలోక ♦ తత్వంబులకు నెల్లఁ దల్లియుఁ దండ్రీయుఁ ♦ దైవమగును!

నీతియో గౌరవ ♦ స్వాతంత్ర్యముల కడ్డుపడనంతవఱకె సు ♦ భావనీయ!

గీ! మాతృగౌరవహాని దా ♦ పైనయపుడు మానధనులకుఁ ద్యాగసం ♦ పదయుఁ బొరు

షమును సాహసమును గాక శరణయోగ్యమగు పథం బొక్కఁడుండదీయవనియందు.

సీ! పలువురు నీవంటి ♦ వారు ఢిల్లీశ్వరుం డగణితగుణశాలి ♦ యనఁగ విందు;

నతఁడు ఘనుండుకాఁ ♦ డనను నేఁగూడ; నక్కరుదెసఁ గడుగౌర ♦ వం బెసంగు;

నతఁ డమానుషసద్గుణధ్యం డనను; గాని యవనభూపతుల యోగ్యతముఁడగుఁ;

గొన్నిమంచిగుణంబు ♦ లున్నవి నిజము; శాత్రవుఁడై న గుణమున్న ♦ దాపరాదు;

గీ! పరులవృత్తి విమర్శించి ♦ పారబట్టి లేని పోని దుశ్శృంగలు ♦ లేవనెత్తి

నలుపులు గణించి లేని నిం ♦ దలుఘటించు టభిమతముగాదు నాకు బాల్గ్యంబునుండి

సీ! జగమునందీవున్న ♦ సమాఖ్యలందెల్ల నక్కరు పెద్దవాఁ ♦ డగుట నిజము!

నీవనినట్లు నీ ♦ నావారములు లక్షలుం గోటు లతనికుం ♦ డంగవచ్చు!

బట్టిన దంతయు ♦ బంగారు గావచ్చు! గోపాలదేవునిఁ ♦ గొలువవచ్చు!

నైశ్వర్యుని కటా ♦ తమున శ్రీమంతుఁడై జనియించె! నతఁడు సు ♦ శయములేదు

● గీ! కాని నరుఁడౌట నిష్పాక్షికముగఁజూడ నుండనే యుండు లోపమ్ములొకఁడు రెండు!

మనకును దురుష్టులకును ధర్మములు వేఱు! మనది వేదంబు! వారిదై చనుభౌరాను

మ॥ తనచే నిర్జితులైన భూపతులు క్రో ♦ ధంబుల్ విసర్జించి యె

ఘ్నను ప్రేమంబునఁ దన్నుఁ జట్టుకొని కొ ♦ ల్వుకజేయఁ గాంక్షించి యె

● He never gave anybody the chance to understand rightly his inmost sentiments or to know what faith or religion he held by; but in whatever way he could best serve his own interests, he used to feed one party or the other with the hope of gaining him to itself, humouring each side with fair words and protesting that he had no other object with his doubts than to seek and find out by their answers the simple truth till then hidden from him! And in all business this was the characteristic manner of king Akbar a man apparently free from mystery and quite as honest and candid as could be imagined but in reality so close and self-contained with twists of words and deeds so divergent one from the other and most times so contradictory that even by such seeking one could not find the clue to his thoughts.

"Bartoli."

- దును దేశంబు మతంబు వేటయిన బం ♦ ధుత్వంబుఁ గల్పించు నా
 పనికిఁ డిగ్గె; నిగూఢ మాతని మనో ♦ వ్యాపార లీలాగతుల్. 268
- గీ॥ అల్లుడై బావయై మామ ♦ యైన తన్ను వెలితి గననీక శ్రీమహా ♦ విష్ణునట్లు
 భారతీయులు గొలుతురన్ భావ మెఱిఁగి యక్బ రిటుచేసె; హేతు వన్యంబు గలదె!
- గీ॥ సీ॥ తనకెదురుండరా ♦ దను దీక్ష కకట! దుర్గావతితోడి సం ♦ గరము సాక్షి!
 చాందేలు వంశాబ్ధి ♦ కిందిరాసతి! మహాబా గన్న పుణ్యసం ♦ పన్నమూర్తి!
 యామహాజనని రా ♦ జ్యము సంపదలతోడ వేదనాదముతోడ ♦ విద్యతోడ
 వ్యాపారములతోడ ♦ వస్తువ్రజముతోడ నానందసదనమై ♦ యతిశయిల్లె!
- గీ॥ రాజ్యతృష్ణాభరై కకా ♦ రణముగాక తొడరి చంపంగనేటి కా ♦ దొడ్డతల్లి!
 జగము కటకటపడె; స్వదే ♦ శప్రభువులమైన మాకెల్లఁ దలవంపు ♦ లై దనరై.
- సీ॥ అఖిల ప్రజా హృద ♦ యక్షేత్రముల సత్య ధర్మబీజములుంచు ♦ ధన్యచరిత!
 యాబాజబహదూ ర్మ ♦ యానాపతుల గల్చి పరిభూతి యెఱుంగని ♦ బలిమికత్తె!
 పల్లెలపైఁ బులి ♦ పడెనన్నఁ జని చంపుదాక నుపవసించు ♦ ధర్మమూర్తి!
 వివిధ వగ్దాశ్రమ ♦ విధులు తూ చా తప్పకయె స్రుతిస్థించిన ♦ గౌరవాధ్య!
- గీ॥ యట్టి తూత్రతపస్విని ♦ నరులుదాకఁ బ్రాణముల నియ్యలేక భా ♦ రతమహీశు
 లంగనలకన్న దుర్బలు ♦ లైరటంచు దేశదేశముల్ తిట్టు దు ♦ స్థితులు వచ్చె. 269
- సీ॥ సిరి పుట్టినిల్లు ఘూ ♦ ర్జరదేశమును దవానల మొకోయన తామ ♦ మలముకొనియె;
 మ్రొంగ మెనుకులేక ♦ మేదిసీప్రజ తినరానిజంతుల శరీ ♦ రములు దినియు
 నాకలి చల్లార ♦ కట్టై కుప్పలు కుప్పలై కూలెఁ; దేకువా ♦ రా శనములఁ
 గాకులు గ్రద్దల ♦ కరణి బైబడి పీకి తినఁజొచ్చి; రక్తరు ♦ దిగ్విజయము

That country was then governed by a gallant lady Rani Durgavati who, fifteen years previously had become regent for her minor son. She proved herself worthy of her noble ancestry and governed her adopted country with courage and capacity doing great things by dint of her far seeing abilities. It was her custom that when she heard that a tiger had made his appearance, she did not drink water until she had shot him. She carried out many useful public works in different parts of the kingdom and deservedly won the hearts of her people. Her name is still remembered and revered. Akbar's attack on a princess of a character so noble was mere aggression wholly unprovoked and devoid of all justification other than the lust of conquest and plunder.

"Akbar the great Mogul "

❶ గీ॥ చల్లగా సాగ వంగదే ♦ శముననుండె! గాని త్రుటిమైన జింతించు ♦ కరణి లేదు!
జగము సర్వంబు గెలిచిన ♦ సౌఖ్యము! ప్రజ కడుతులేక పాలింపవలయుఁగాదె!

గృ మ॥ పదిపండ్రిందు వసంతముల్ గడచిపో ♦ వలేదె సన్న్యాసులన్
గదనంబుఁ బురికొల్పి యందు నొకప ♦ తుంబూని తా నందఱన్
దుదముట్టించి ధనేశ్వరంబునను గ ♦ న్నుల్ చల్లఁగాఁ జూచుచున్
మృదిమోదింపఁడె; దొడ్డవారి శుచితం ♦ బూ! యిట్టి హింసారతుల్!.

271

మ॥ ఘనదుర్గంబులు వాహినీతతులు భా ♦ గ్యశ్రేణులన్ బట్టి యె
ఘను దేశోన్నతి నెన్నరాదు; గుణసం ♦ పూర్ణత్వమున్ నిగ్రహం
బును ధర్మాచరణంబు సత్యము యశం ♦ బున్ ద్యాగమున్ గల్గు న
య్యనఘస్వాంతులసంఖ్యఁ బట్టి యెపుడా ♦ యాన్నత్య మేపారెడున్.

272

క॥ తనతల్లియుఁ దనదేశము తనకా స్వర్గమునకన్నఁ ♦ దత లక్ష్మీవ
ర్ధనములు పూజ్యతమంబులు నను నిది సత్యమును సహజ ♦ మై పాలుపొందెన్.

273

సీ॥ అచలవృత్తివహింతు ♦ నాధర్మమూని! లోకము పుట్టుకాది యీ ♦ క్షణముదాఁక
మాభానువంశంబు ♦ మానవమాత్రున కెవనికిఁ దలయొగ్గి ♦ యెఱుంగదెప్పు!
దస్యతంత్రము మేరు ♦ వైన లక్ష్మముచేయ! శ్వేచ్ఛ జీవింప నూ ♦ హితుగాని!
యక్కరు తనరాజ్య ♦ మంత లుచ్చేదనన్న నదియేల! క్షీణంబు ♦ నైనఁజూడ!

❷ The ruling passion of Akbar was ambition. His whole reign was dedicated to conquest. His aggressions made without the slightest regard to moral calculations were not determined in any instance by desire to better the condition of the people attached. In reality, a more aggressive king never existed. His attacks on Gondwana, Kashmir, Sind were aimed avowedly at destroying the independence of every state on his borders and of securing the material gains of conquest. We may be tolerably certain that the people of Gondwana were happier under Bani Durgavati than they were under Asaf Khan.

“Akbar the great Mogul.”

§ It is disappointing to find that a man like Akbar could encourage such sanguinary spirit and even wantonly sacrifice the lives of his own soldiers who had no interest in the quarrel. In his youth he certainly had no qualms of conscience about bloodshed. The story does not stand alone as a proof that the ferocity of his Turk and Mogul ancestors was an essential element in the character of Akbar, kept under control as a rule, but occasionally given free play.

“Akbar the great Mogul.”

గీ॥ వల్కలముఁ గట్టి స్వాతంత్ర్యవైభవమున నిట్లు సన్న్యాసివై యున్న ♦ నిదియె చాలు!
నాకు భోగభాగ్యముల కె ♦ తయునుదూర! మాన విడిచిన వానికా యాసమున్నె!

సీ॥ అఖలభోగములున్న ♦ నాత్మత్వప్రియులేక దారిద్ర్యజలధి నా ♦ తడు మునుంగు!
నేసంపదయులేక ♦ యే స్వతంత్రతనుండి యీశ్వరుకృప గడి ♦ యింపనేర్తు!
గౌరవమునకు భరి ♦ గముదెచ్చు నక్కరుతో సంధి నాకు సం ♦ తోష మిడదు!
మేమిర్వురము దూర ♦ మై మనుటయె శ్రేయ! మిది వైవసంకల్ప! ♦ మంతమాత్ర

గీ॥ భారతావనికల్లలో ♦ పమును చాచు! కాలచక్రము తిరిగెనా ♦ కలిమి తిరుగుఁ!
దిరుగదా యుండనిమ్ము! సా ♦ ధిపరాని పనికి వగపేల! యాయాస ♦ పడఁగ నేల!

శా॥ ఆకాపట్యము! లాదరస్థితము! ♦ హాదార్య! మావియ్య! మా
మోకాల్ మ్రొక్కుము! నాచమావిభవ! మా ♦ ముప్రొద్దు సేవించుటల్!
నాకెట్లు దలంపి పట్టణముల ♦ న్నన్; మీకు నెట్లుండునో!
నా కే కొండలునోటె నొభ్యమిడు శాం ♦ తస్థానముల్ లేవు పో!

276

శా॥ ఈసర్వసహస్యులలోండకపో ♦ యె నాకటా చెప్పుడు
గాసికబొందఁ; బొగ న్నవై మదినిడన్; ♦ గన్వంబు లెక్కింపఁ; బే
రాసకా ద్రవ్యముఁగోర; నిట్టి తృణశ ♦ య్యల్ పర్ణశాలల్ సుధ
ర్మాసింహాసన వైజయంతముల మీ ♦ రకా చి యుప్పొంగెడన్."

277

గీ॥ అనుచుఁ దనమాంబ మోయనీ ♦ యమినిజేసి మో మొకంత వివర్ణతఁ ♦ బొంగుచుండ
నెట్లు సవరించుకొని పృతా ♦ పేద్రుఁజూచి మానసింహుఁడు కార్యంబు ముటువలేక,

సీ॥ "క్రాంత్రగా నేల పు ♦ కొనఁగ నేమిటికి! నీయెఱుంగని ధర్మాబు ♦ లెందులేవు!
మేవాడరాజ్యల ♦ క్షీణదేవి నొక్క కనునై చియుండు న ♦ క్షరునృపాలుఁ!
డెప్పుడు లేగునన్; ♦ యే స వచ్చునో! యెట్లుచేయునో! యెవ్వ ♦ లెఱుంగఁగలదు!
పట్టుపట్టినయేని ♦ వానిచలంబును మోరుష మింతని ♦ పలుక వశము!

గీ॥ లేడిపయి దూతు సింగంబు ♦ జడవచ్చు! నెంత విక్రమోన్నతియున్న ♦ నేమిఫలము!
వాని పోరుషధాతి కో ♦ ర్యంగలేక శాధ పడెదవు; బలవద్వి ♦ రోధ మేల!

279

చ॥ పెరనృపుల్లె లోబడెడు ♦ కేళలఁ గొన్ని నిబంధంబు ల
కృరు విధియించుచుండుట జ ♦ గంబెఱుంగుగద! మైన నిన్ను నా
లెఱుంగునఁ జూమ్మనకగలన! ♦ దేవునియిల్ల మహాకృచోటా నే
నెఱుంగని యెల్లకాల్యముల ♦ నే సమకూర్చెద నీకుఁ దృప్తిగన్ .

280

సీ! నీకన్నియల బాదు ♦ పా కిచ్చుటయులేక! జట్టుప న్నేనాడు ♦ గట్టకుండ!

బనిమీద సింధువా ♦ హిని దాటుటయులేక! యాస్థానమున కెప్పు ♦ డరుగకుండ!

జాతియు మతము లే ♦ శము వీడుటయులేక! సేనాధిపత్యంబు ♦ చెందకుండ!

మోఁకాలిపై వ్రాలి ♦ మొక్కి నిల్చుటలేక గుట్టంబులను దెచ్చు ♦ కొనకయుండ!

గీ! వత్సరారంభపు నవరా ♦ త్ర్యుత్సవముల సంతలకు రాణివాసమ్ము ♦ చనుటలేక!

కడుపులోఁ జల్ల యిటునటు ♦ గదలకుండ! సమత దైవార మీకు నే ♦ సంధిఁగూర్చు.

సీ! నీ కగౌరవమైన ♦ వాకై నయల్లె! నీదివ్యచిత్తము సుఖ ♦ స్థితిని నుంచు!

మీపల్లశాలలో ♦ నేకాంతముగనుండ! మిచటికి నొరులెవ్వ ♦ రెఱుంగకుండ

మెలమెల్లఁ జీకటుల్ ♦ మొలుచువేళకుఁ దెత్తు! నక్కరుచెవిని ర ♦ హస్యముగను

“సరియె పొమ్మ”ను! మొక్క ♦ క్షణమున నాతని నేను గొంపోయి ఢి ♦ ల్లీని జేర్చు!

గీ! నుదయపురినేలుకొనుము! చిత్తూరుపురము బాగుపఱుపంగఁ బట్టు ద్రోవ్యంబుఁదెత్తుఁ!

గొడువ యనిపించినను మాశ్వ ♦ ఘూర్జరములు తీసికొన నాజ్ఞ నెత్తివై ♦ మోసి తెత్తు

సీ! ముప్పదిమూడు రా ♦ ణ్ముఖ్యవంశములు పాదములు గొల్చెడు గురు ♦ స్థానమీపు!

నీపాదపాంసుల ♦ నిరత మాదలఁ దాల్చు నేను నీయున్నతి ♦ సెగ్గజేతు!

సంధి సంగరములే ♦ శరణమై కనుపించు; సంధి దోసినను ని ♦ శ్చయము రణము!

ప్రస్తుతస్థితుల న ♦ క్బరువీడి నినుజేరి దుర మొనర్పుట నాకు ♦ దుర్లభ మగు!

గీ! నరఁడు విడఁ డీవు లోబడ ♦ వంతమేది! మకర గజరాజముల పోరు ♦ మాడ్కి సాగుఁ!

ఋష్యవనమట్టి భారత ♦ భూమియెల్ల నగ్గి పెట్టితిరంచు ను ♦ ర్యశము గలుగు. 283

ఉ! భూరమణేంద్రు లందఱును ♦ బోయిన మార్గమె యోగ్య! మింతకు

వేఱగు తోవలేదు; పృథి ♦ విగల సర్వము వెంటఁగొంచు నీ

మే టిటు పాఱజొచ్చె నెదు ♦ రీద నెవండు సమర్థుడౌ; వృథా

పౌరుషమున్నదంచు బడ ♦ బాజ్వలనంబును బాఱమింగెడే”

284

క! అన ముసిముసి నగవులు మోమునకుం జెంగావిరంగు ♦ మొనయింపఁ బ్రతా

పన్యపతి యంబర్పతి యాననముదెసను గాంచి “ముగిసె ♦ నా! నీమాటల్. 235

సీ! కోనుటి యొకచిల్కఁ ♦ గొని కొన్నియొడ్లకుఁ బంజరంబును గొంచు ♦ పనికిఁ బోయె!

నడవిచిలుక “చుట్ట ♦ మాఁ బందెగొనిరె! స్వాతంత్ర్యమ్ము చెడె! నెట్లా ♦ తప్పుకొనుచు

నేగుడె”మ్మనె! స్వేచ్ఛ ♦ యెఱుంగని తొలిచిల్క “గాలిలో నెట్టులు ♦ తేలుచుంటి!

క్రిందఁ బడవె! యేమి ♦ తిందువీ యడవి! నెవ్వరు సాకెదరు! శత్రు ♦ భయములేడె!

- గీ॥ పంజరమునఁ జోటిత్తు! నా ♦ పజ్జనుండు! కోమటియఁ దియ్యమామిడి ♦ గుఱ్ఱపెట్టు! బిల్లి కరువదు! పామును ♦ బీక దిచట; భయములేక కాలముఁ గడప ♦ వచ్చు"ననియె.
- సీ॥ ఆది సెల్యూకసుం ♦ డరుదెంచినపుడు సర్వబలంబు లుండె భా ♦ రతధరిత్ర! కాచంద్రగుప్తుఁ డా ♦ హవనుందుఁ దాకి వానిని మూఁడుచెఱువుల ♦ నీళ్లుదాపె! నాపిమ్మట నరబ్బు ♦ లరుదెంచి! రప్పుడు దార్ఢ్యతేజము కొంత ♦ తగ్గి పోయె! నవలఁ బఠానులు ♦ యవనులు వచ్చి! రయ్యెడ దేశవీర్య మె ♦ క్కుడుగఁజెడియె:
- గీ॥ నిపుడు భారతలక్ష్మీ తా ♦ నెట్లు లుండె! గోట్లకొలఁదిగ జనులెల్ల ♦ గూడులేక పరమదారిద్ర్యజలధి ము ♦ నిరి; కనుఁగొను మినుపసంకెలల్ మనకాళ్ల ♦ కెక్కియుండె!
- సీ॥ పదివేల పల్లెలు ♦ పాడుగాఁ బడియుండె; రాష్ట్రమంతయు మహా ♦ రణ్యమయ్యె; నొకకాని ధనమేని ♦ నొకచిట్టి ధాన్యమేఁ గరగతమా నట్టి ♦ వెరవు లేదు; పడమటికొండల ♦ బ్రహ్మమానులమాడ్కి బీదలమగుచు జీ ♦ వితముఁదీర్తు; మిట్టిదేశముపైన ♦ నీపట్టుదలయేల! మము గెల్చి యేమి లా ♦ భము వచ్చిపు!
- గీ॥ పరుల కావంత కీడొన ♦ ర్పంగలేని హరిణశాబము హింసించు ♦ నతఁడు రెండు కొమ్ములును జర్మమును గాక ♦ కోట్ల కట్టె పడగలెత్తెడు భాగ్యంబుఁబడయఁగలఁడె.
- సీ॥ స్వాతంత్ర్యలక్ష్మీ వి ♦ శాల సేవలకు జీవితమును నేదీసి ♦ పెట్టినాడ; బ్రహ్మాండమంత వి ♦ పత్తు వచ్చిన నోర్తు; నించుకయేని జం ♦ తించఁబోను; మఱి నెందుఁగాని ని ♦ రాణమ్మునకు ముందు విధ్వంసనము ముఖ్యవిధిగనుండుఁ; బరతంత్రగతి నొందు ♦ నై భవంబునకన్న స్వాతంత్ర్యమున వచ్చు ♦ చావు మేలు;
- గీ॥ మాశిశోదియా వంశ సూభవులు బ్రదికి స్వేచ్ఛమై నుండవలె; లేని ♦ యెడలఁ జచ్చి స్వర్గముననైన నుండఁగా ♦ వలయుఁ; గాని మధ్య వేఱొండు మార్గంబు ♦ మాకులేదు.
- సీ॥ ఆ ర్త రక్షణము చే ♦ యఁగఁబూని మేని కండలు చెండియిచ్చు వి ♦ జ్ఞాననిధులు! సత్యంబుకొఱకు యో ♦ షాపుత్రకుల నమ్మి మాలనిఁ గొలిచిన ♦ మానధనులు! పితరులకై పూని ♦ క్షీతియెల్ల మేలొంద స్వర్గంగఁ దెచ్చు దీ ♦ ట్టానిరతులు! జనకాజ్ఞకై పెక్కు ♦ సంవత్సరము లరణ్యములఁ గష్టములొందు ♦ విమలయశులు!
- గీ॥ భానుకులమునెకాక స ♦ ర్వప్రపంచమును యశశ్చంద్రికలఁ బూత ♦ పూయఁగలిగి! రట్టి పూర్వుల దొడ్డపే ♦ రగ్గిఁ గలుప నోర్తు నే! ప్రాణములు వీడ ♦ నేర్తుఁగాక. 290
- సీ॥ మానసింహా! యభి ♦ మానసింహుఁడవుగా కగునని యిట్లాడఁ ♦ దగునె నీకు! నుర్వి యెప్పుడు పుట్టె ♦ నో యపై మాభానుషంశంబు ప్రభవించి ♦ వాసిఁగాంచె!

నెన్నియుగంబులో! ♦ యెన్నియుద్ధంబులో! యిందాకఁ దలవంప ♦ కెత్తి నిలిచె!
మావంశస్మృతతుల ♦ మహిమ నూహించి నే బరవశత్వమున మై ♦ మఱచుచుందు!

❁ గీ! నట్టి విశ్వోన్నతంబైన ♦ యన్వయమున కకట! యేనీచుఁడైన దుఃస్వశముఁగూర్పఁ
బూనినను బ్రాణములతోడఁబోవఁగలఁడె! వ్రక్కలై శీర్ష మది నేలఁవ్రాలుఁగాక.

సీ! అప్రతిహతముగా ♦ నక్కరొక్కఁడె యేల క్షితిని దేవుఁడు సృష్టి ♦ సేయలేదు;
వితత ప్రజాకోటి ♦ యతనిచేఁ దునుమాడఁబడుటకై పుట్టింపఁ ♦ బడఁగలేదు;
సకలభూపాల క ♦ న్యక లాఘునుని భోగపరత కుద్దేశింపఁ ♦ బడఁగలేదు;
ధరణీశులెల్ల నా ♦ తనిఁజేరి కొలిచి పాదము లొత్తఁ బుట్టువం ♦ దంగలేదు;

గీ! తనయొకనిరాజ్యతృష్ణకై ♦ ధరణిఁగలుగు ప్రజయు స్వాతంత్ర్యమును బాసిఁపారతంత్ర్య
మున మునుఁగుటెల్లఁ బాడిగా ♦ దనుచు నక్కరెంత యెఱిఁగిన జగమున ♦ కంత మేలు.

మ! “అకటా! కష్టము! నాకుఁ దోడుపడుమీ;” ♦ యం చొక్కని వేఁడు పా
తక మే నేరను; మీఁదుమిక్కిలి భవ ♦ త్సహాయ్యమున్ నాదు కు
త్తుకయున్ బోయెడు నప్పుడైన నడుగన్; ♦ దొల్తొల్తఁ చారుఘ్న ని
టికే ని న్నిల్లటపల్లుగా విడిచి, పా ♦ డిన్ దప్పి వర్తితునే!

293

సీ! తెఱవ లఖండ పా ♦ తివ్రత్యబలమున జ్వలదగ్నిశిఖల రే ♦ వను రహింత్రు!
పురుషులు వీరధ ♦ ర్మరసావతారులై వితత ఘోర శతఘ్ని ♦ పిండములటు
లొక్కొక్క రొకదుర్గ ♦ మోయన నుందురు; వైరుల దృష్టి మే ♦ వాడసీమ
చిన్నదై కానుపి ♦ చినను చుచ్చేదమా; దేశ నై సర్గిక ♦ స్థితులఁబట్టి

❁ From the most remote periods we can trace nothing ignoble nor any vestige of vassal origin. Reduced in power and circumscribed in territory, compelled to yield much of their splendour, and many of the dignities of birth they have not abandoned an iota of pride and high bearing arising from a knowledge of their illustrious and regal descent. On this principle, the various revolutions in the Rana's family never encroached and the mighty Jahangir himself the Emperor of the Moguls, became like, Caesar, the commentator on the history of the tribe of Sesodia. The potentate of the twenty two satraphies of Hind, dwells with proud complacency on this Rajput King, having made terms with him. He praises heaven that what his immortal ancestor Baber, the founder of the Mogul dynasty failed to do, the project in which Humayun had also failed and in which the illustrious Akber his father had but partial success, was reserved for him. It is pleasing to peruse in the commentaries of these conquerors Baber and Jahangir their sentiments with regard to these princes.

“Annals of Mewar.”

గీ॥ యెంతమేరయు గెలిచిన ♦ నంతె కాని! యంగుళంబైన ముందున ♦ కరుగు టరిది!

శతశతాబ్దముల్ యుద్ధముల్ ♦ జరిపియైన నక్బ రఖలంబుఁ గొనుట సాధ్యంబె కాదు.

మ॥ నను నారాజ్యము దూరముంచి తనస ♦ న్నాహంబు లెచ్చోటనై

నను సాగించిన నాకు నేమనుచు మా ♦ నంబూనఁగావచ్చు; నా

ఘనుఁడు నాదెసఁ జిన్నివ్రేలొకఁడు ని ♦ క్కణ్ బెట్టినన్ మాటలన్

బని యేమున్నది! దేశమున్ బ్రళయమొం ♦ దన్ జేతు నిక్కంబుగన్.

295

క॥ విమతుల ఖడ్గము హృదయాబ్జముఁ జొచ్చునుగాక యచటి ♦ స్వాతంత్ర్యపు బీ

జముఁ జంపుట మాత్ర మసాధ్యము; నెఱవేఱదు జగంబు ♦ తల క్రిందైనన్.

296

మ॥ పుడిసెందూపిరి మేన నున్నవఱకున్ ♦ బోరాడి యాత్రోవనే

నడతున్; గాదని యాకసం బురలుచున్ ♦ నాశక్తికి మిఱున

ప్పుడు ఢిల్లీ పురిఁజేరి యక్బరు సభా ♦ భూమిన్ బ్రవేశించి కే

ల్కుమతున్ బొమ్మిక; నంతదాఁకను వినన్ ♦ బో నేరి సందేశమున్.”

297

గీ॥ అనుచు గంభీరముద్రయా ♦ స్యమునఁ దొలకరింపఁగానుండె నంతలోఁగృష్ణసింహుఁ

డాత్మభావ మించుక తెలి ♦ యంగఁజేయ మానసింహుని వదనప ♦ ద్దమును గాంచి.

—*) సలుంబ్రా కృష్ణసింహుఁడు మానసింహు నధిక్షేపించుట. (*—

సీ॥ “సాటిరాజుల భుజా ♦ శౌర్యవఁతుఁడవు! ధైర్యబలంబు సాహసం ♦ బలరు ప్రోడ!

వఖిలదేశమ్ము దా ♦ స్యాంధకారమ్మునఁ బడి దుర్గతుల మున్గి ♦ చెడెడువేళ

భుజమిచ్చి లేపక ♦ మొగలురాజులఁ జేరి నేవించుచుంటకై ♦ సిగ్గుపడక

తగుదు ననుచు వచ్చి ♦ ధర్మదేవతవంటి యిమ్మహాప్రభు సము ♦ ఖమ్మనందుఁ

గీ॥ బిరికిమందు పోయఁగ నిట్లు ♦ పెనఁగుచుంటి వొర! యిన్నాళ్లు బ్రదికి నీ ♦ నీరసోక్తు

లాలకింపఁగనయ్యెఁగా ♦ యనుచుఁ జింత హెచ్చె! నేమందు! నీభాగ్య ♦ మిట్టులుండె.

సీ॥ నవ నిబంధనముల ♦ నవలనుంచుదువంట; చీకటిలో సంధి ♦ చేతువంట;

యక్బరుచెవి నేమొ ♦ యాడఁగావలెనంట; యెవరిని బ్రదికింప ♦ నిన్నిపాట్లు!

టాటోటువిద్దెలు ♦ బూటకం బీమహావిభుఁ డొప్పుననియె భా ♦ వించినావె!

మాయయెఱుంగని ♦ మహానీయులకు రహస్యములతో నెపుడైన ♦ నవసరంబె!

గీ॥ కనులు కర్ణంబు లొకవేయుఁగలిగి జగము నిండియుండెడు దేవుండునిజ పేఱుఁగఁడ!

ధర్మతత్వైకమూర్తి ప్ర ♦ తాపుఁడేడ! జగమున్నయు రోయు నీ ♦ సంధియేడ! 300

గీ॥ యవనుల పదంబుఁ గొలిచి వియ్యంబు వలచి కుశమహారాజు కులకీర్తిఁగంటఁగలిపి
చెడుపవచ్చితె మమ్ముఁ! దాఁజెడ్డ కోతి వనము నంతయుఁ జెఱుచునన్ భంగిదోఁప.

క॥ ఉదగమును వృశ్చికమ్మును గరళక్రూరములు; పాము • కన్నను మేలం
దురు తేలు; నిన్నుఁగన నక్కరు మేలనవచ్చు స్వకుల • వర్ధనుఁడౌటన్.

302

కా॥ పావిత్ర్యంబున కాటపట్టు! పరిశు • భంబైన సత్కీర్తికిన్
దా! వాసత్యము నూతకోల! యగు నీ • ధర్మాత్ముతో నూఱులున్
వేవే లక్కరులైనఁ దూఁగుదురొకో! • నీకేటి కీ వెట్టి! కా
శీవిశ్వేశ్వరుఁ డొక్కఁడే సవతుగాఁ • జెప్పంగఁబోలున్ జుమీ!

302

మ॥ లవమున్ నీదగుబోధ మొప్పుడన నే • లా! యేకలింగేశుఁ డి
య్యవనీచక్ర సమగ్ర రాజ్యమును నీ • కర్పింతు నన్గూర్చి య
య్యవనాధీశ్వరు మైత్రిచేయుమనఁగా • నానం చనన్ బోడఁ; మా
నవుడి ధైర్యసురాద్రి పట్టుదల మా • న్నన్ నేర్చునే యెవ్వఁడున్.

304

మ॥ సకలస్థావర జంగమాత్మక మహీ • చక్రంబునన్ సత్యధ
ర్మకళల్ నించు ప్రతాపసింహవిభుఁ! డీ • రాజర్షి కాలుంచు పా
దుకలున్ మోయఁగ యోగ్యతల్ మనకు నెం • దున్ గల్గునే! యట్టివా
నికి ధర్మబులు నేర్పఁజాలుదుమొకో! • నీవున్ మఱిన్ నేనునున్.

305

చ॥ కరఁగిన లక్కపైన నదు • కన్ గల ముద్రికవోలె మాకునం
దఱకు మనోంబుజంబులఁ బ్ర • తాపుఁడు తాండవమాడు; నీతఁడొ
క్కరుఁడని యెంచెనేమొకో మొ • గల్పతి; యిర్వదిరెండువేల యు
ద్ధరబలులుందు మించుకయుఁ • దొట్రిలఁబోని శతఘ్నులున్ బలెన్.

306

మ॥ కరముద్రేకముతోఁ దరంగతతు లా • కాశంబునున్ సోక సా
గరమధ్యంబున శీర్ష మెత్తి లవమున్ • గంపింపఁగాఁబోని దు
ర్భర భీతిప్రద గండశైలమువలెన్ • రాజాప్రతాపేందుఁ డ
క్కరు సేనాంబుధి చుట్టినట్లు నిలువం • గానెర్చు శౌర్యోగ్గుండె.

307

గీ From Kush descend the Cutchwaha princes of Nirwar and Amber, and their numerous clans. Amber, though the first in power is but a scion of Nirwar transplanted about one thousand years back, whose chief, the representative of the celebrated Prince Nala, enjoys but a sorry district of all his ancient possessions.

"The Rajput tribes."

మ॥ ధరణి గల్గిన రాజులందఱ బలా ♦ ధృత్యప్రభా రేఖ స
 కృరు దుస్సాధుఁడటందు; వీశ్వరకటా ♦ తురుమున్న నాస్వామి యె
 డ్కరుఁ డవ్వానినిఁ బట్టి గావుగొను; భూ ♦ కంఠంబు దుర్వారభూ
 ధరమున్ తెప్పయు మూయులోపలనె సా ♦ తాళంబునన్ దింపడే 308

మ॥ ఘనుఁ డయ్యకృరు మాట యేమిటికి; న ♦ కృర్ వానిసేనలో స్వదే
 శస్యపాలుర్ మఱి భారతక్షితియు వి ♦ శ్వంబెల్ల బైనెత్తివ
 చ్చినఁ దానొక్కఁడటందుఁ గొంచమయినన్ ♦ జింతింపఁ! దువ్వెత్తుగాఁ
 గొని జృంభించి రసాతలంబునకుఁ ను ♦ గ్గున్మాకఁగాఁ ద్రొక్కెడున్. 309

మ॥ కనులన్ మూసియు నూటకుండినను మే ♦ ల్గుల్! బ్రతాపప్రభు
 జనుఁడున్ రేఁగిన సర్వవస్తుతతులున్ ♦ శైలంబులున్ భారత
 వనియున్ సప్తసముద్రముల్ చెదిరి స ♦ ర్వం బేకమై చూర్ణమై
 చను; నీయకృరు నెచ్చటన్ వెదకెదో ♦ సందేహ! మామీఁదటన్. 310

మ॥ రవి యస్తాద్రిని మొల్చుగా! కఖిల పా ♦ రావారముల్ కుగింగుఁగా!
 కవనీచక్రము వీల్చఁగాక! చెడుగా ♦ కాకాళ! మయ్యగ్రభై
 రవుఁడై విశ్వముఁ గాల్చుఁగాని! లవమున్ ♦ రాణాప్రతాపుండు గౌ
 రవమున్ గోల్పడి మర్త్యమాత్రునకు శీ ♦ ర్నంబొగ్గఁ డెప్పున్మాన్! 311

గీ॥ పెద్ద పిన్న మర్యాదల ♦ విధము లెఱుఁగు టభ్యుదయము గోరెడు వానికత్యవసర!
 మట్టై తొందరపడకు”మ ♦ టంచుఁ దెలిపి యాప్రతాపాధినాథు నాస్యంబుఁ జూచి,

నీ॥ “వసుమతీదేవి కీ ♦ శ్వరుఁడిచ్చు మణిభూషణగుచుఁ బుష్పము లుండు ♦ సంతదాఁక!
 తుణమైన విడక జ ♦ గల్పాణుఁడును జగల్పాణమగుచు నుండు ♦ సంతదాఁక!
 నమరసన్నతము స ♦ త్యంబు చిరస్థాయియై లోకమున నుండు ♦ సంతదాఁక!
 స్వాతంత్ర్యధర్మ శ ♦ బ్దము ధీరహృదయాభిమరదు మోయుచునుండు ♦ సంతదాఁక!

గీ॥ నోప్రభూ! నీమహర్షగు ♦ ణోజ్జ్వలతయు భావపరిశుభ్రతయు సత్య ♦ వైభవంబు
 ధర్మసంత్రాణకీర్తి యీ ♦ ధరణి నిండి యారవి సుధాకరం బొచు ♦ నలరొఁగాక.” 313

గీ॥ అని పలుకునంత నొక్కసే ♦ నాధినాథుఁ డరుగుదెంచి “జగద్గురూ! ♦ యోరగింప
 వేళ యయ్యె” నటంచెని ♦ విన్నవించి నిలువ నందఱు లేచి లో ♦ పలికె జనరి. 314

మ॥ అటఁ జట్టుగల తావులందుఁ బదివే ♦ లాకుల్ దగ్గ వేయఁగా
 భటులెల్ల వడిఁ జేరి; రొండొకయెడన్ ♦ బ్రత్యేకమర్యాదఁ గొ

న్నిటిని వేయుచు గూడుగూరలును బా డ నీయంబు వడ్డించి; ర
తటఁ గూర్చుండిరి మానసింహుఁడును జెం డ తా వానినై న్యప్రభుల్.

315

సీ॥ అచటికప్పు ప్రతాపు డ నాత్మజుఁ డమరసింహుఁడు వచ్చి మానసి డ హునిఁగనుఁగొని
“ప్రార్థయ్యె; భోజనం డ బునకుఁ గూర్చుండుఁడు పరిషేచనం బొనర్పంగఁదొడఁగుఁ”
డన నంబరేశ్వరుం డ డమరసింహునిఁ జూచి లోకగురుం డింక డ రాక పోయె”
ననుఁడు, వా రారోగ్య డ మనువుగాలేమి న్నబనిచిరి మీకు న డ పర్యసేయ”

గీ॥ ననిన మానసింహుఁడు ముఖమట్టెయెత్తి “యతిధి నైయున్న నామి యయ్యగారు
స్వయముగా వచ్చి పంక్తిభోజనముపెట్టి ప్రియము దొలుకాడఁగా గారవింతుఁడొప్పు.

మ॥ తనమర్యాదకు నాయశంబునకు నిం డ దలదెచ్చె! దా వచ్చి చెం
తను గూర్చుండకయున్న నొక్కమెదుకై డ న్నదాక; నాపిమ్మట
బను లేలాగున సాగునో తెలియఁగా డ వచ్చు జమి! పోయి యా
యన రప్పింపుము! తప్పదో యమరసిం డ హా!” యంచు నాక్రుచ్చినన్;

317

సీ॥ అంతలోనఁ బ్రతాపుఁ డ డక్కడి కేతెంచి “యయ్య! నీవెఱుంగని డ యదియుఁ గలదె!
యవనులతోడ బాం డ ధవమూను వారల సరసఁ గూర్చుండి భో డ జనముసేయ
నని నియమమ్మనా డ కగుట నీచెంత భుజింపలేమిని దద్ద డ చింత యొదవె!
నేనేమి చేయుదు! డ నీధర్మ మిట్లుండె; నియమంబు విడనాడ డ నేర నేను;

గీ॥ పంక్తిభోజన మది తప్ప డ వలయురీతిఁ గోటిమర్యాదలను గూర్తు! డ గొదువగలుగ!
దయ్య! భటులును నీవు విం డ దారగించి చల్లఁగాఁ బొందు రేపు మీ డ ధిల్లిపురి.”

మ॥ అనుచు బల్కినఁ దొడ ద్రొక్కిన భుజం డ గాధీశు మర్యాద బో
రన శృంగంబులు భంగమై చనిన గో డ రాజంబు చందంబునన్
గినుకన్ దాల్చుచు మానసింహుఁ “డరరే డ నీయున్నతిన్ బెప్పుసే
యనె తోరుమ్మనరేంద్రబాంధవము చే డ యగలై నాబోంట్లకున్.

319

ఉ॥ నేడును నక్కరీశ్వరుని డ నేను భరంపడి నిల్చుకున్న న
వ్యాఁడు ప్రచండవారినిధి డ భంగములో యన సేన లంపి మే
వాడ రసాతలంబునకుఁ డ బంపుచు నిన్నును బట్టి తున్నిశూ
టాడకపోయియుండ! డిపు డ డైనను గండము తప్పిపోయెనే!

320

మ॥ తలతో నీపదపద్మముల్ గొలువఁ జెం డ తాజేరు నన్నున్ మహా
బలదర్పిద్ధతుఁ బంక్తిబాహ్యుడనుచున్ డ వాక్రుచ్చె! ది డైనచో

నిలువన్ నేర్చునొకో భుజద్వయిపయిన్ ♦ నీశిర్షమున్! గన్నులున్
దలకెక్కెజుమి! నీదు గర్వమును డిం ♦ దక్షజేతు నేకత్రుటిన్.

321

గీ॥ తెగియె నేటి కిర్వురను బంధించియున్న స్వామిభృత్యధర్మము! లాసావములుపెంచి
నిలువ నీడ లేకుండ గు ♦ ట్టలఁజరింపఁ జేయలేకున్న నను మానసింహుడనకు.”

సీ॥ అని కోపమునఁ బల్కు ♦ నాప్రతాపమహింఁద్రుఁ “డి నిష్ఠురోక్తుల ♦ నేమి లాభ!
మున్నమాటాడిన ♦ నులుకు నొందెదవేల! యిట నీకుఁ బరిభవ ♦ మేమిగలిగె!
నేనయి నినుఁబిల్చి ♦ యిటుచేసియున్న లోపంబెల్ల నానతి ♦ పయిన నుండు!
నీవె వచ్చితివి! సం ♦ భావించి దర్శనం బిచ్చితి! భేదమిం ♦ తేని లేక

గీ॥ చేయఁదగిన మర్యాదలు ♦ చేసియుంటిఁ! బూర్వనియమానుసారము ♦ భోజనమును
విడిచితిని; వేఱుగతిని భా ♦ వించి కినుకఁజెంది యేమేమి పలుకఁజొ ♦ చ్చితివి నీవు.

గీ॥ నేను గోపంబు నొందను! ♦ గాని మానసింహు రణమందు సంధించి ♦ చేయిచేయి
గలిపి బలము తూచుకొనంగఁగలిగెనేని యదియ పదివేలటంచు సమ్మదముఁగాంతు”

మ॥ అని మందస్మితరోచులన్ నెఱపఁగా ♦ నయ్యంబరీశుండు “నీ
మనియున్నంతకు నాదునామము జపిం ♦ పక్షజేసి రే నిద్రయున్
దినమం దన్నము బుద్ధికిన్ లవము శాం ♦ తిన్ గల్గఁగానీక నే
బెనుకష్టంబులు పెంచి డీల్పఱచి నిన్ ♦ వెన్నంటి వేటాడెదన్.”

325

మ॥ అని శేషాషివిధాన రోజుచు నమ ♦ గ్నావేశుడై యన్నదే
వుని ప్రీత్యర్థముగాఁగ నైదుమెదుకుల్ ♦ బోసేసి చేగడ్డి మ్రో
లనె నిల్పుండిన యాత్మనై నికుల నె ♦ ల్లన్ శీఘ్రమే లేచి రం
డని తా నానతి యిచ్చి నచ్చి జవనా ♦ శ్వారూఢుఁ డయ్యెన్ వడిన్.

326

మ॥ పరమోల్లాస హృదంతరుండగు సలుం ♦ బ్రాస్వామి “యోయంబరీ
శ్వర! నీమాట యటుండనీ; నగరిలో ♦ వర్తించు నీబావ న
ళ్ళరు నీవెంటనె తేవలెన్! మఱచిపో ♦ వక్షరా”దటంచాడ సం
దఱు నొక్కుమ్మడిఁ జప్పటల్ చఱచి రు ♦ త్సహమ్ము దైవారగన్.

327

గీ॥ మండిపడి వెన్కచూచి యంబరువిభుండు “భవునికడ నున్న బసవన్న! వలెఁ బ్రతాపుఁ
గొలిచి తలయూప మఱగిన ♦ పలుకుబండ! నిన్ను లక్ష్మ్యపెట్టుదునె! నేనెన్నఁదైన.

క॥ కనుఁగొందువులే నీగతి” యనుచు నెలుంగెత్తి పలికి ♦ యాత్మీయదళం
బును గొంచు ఢిల్లిదెసకై చనె మడిఁ గౌర్యమ్ము నీసు ♦ సందడిగొనగన్.

329

మ! అవనీదేవులఁ బిల్వఁబంచుచును బు + య్యాహమ్మ చేయించి మ్రో
 ల వెలుంగొందు నదీజలంబుల నచే + లస్నానముల్ చేసి పూ
 జ్యవిధానమ్మునఁ బంచగవ్యమును బా) + యశ్చిత్తముఁ బొంది మ
 క్కువమై నందఱు పోయి చేరుకొని రా + 'కుంభలేమియర్' దుగ్ధముఁ.

330

గద్యః— ఇది శ్రీమత్కామేశ్వరీ కరుణా కటాక్ష వీక్షా సమాసాదిత రసవత్కావ్య
 నిర్మాణ చాతురీధురీణ, సుగుణగణపారీణ, దుర్భాకవంశదుగ్ధాంభోరాశి
 రాకాకైరవమిత్ర, శాలంకాయనగోత్ర పవిత్ర, సుజనజనాను
 గ్రహపాత్ర, వెంకటరామార్యపుత్ర, కవిసింహావధాని
 పంచానన కావ్యకళానిధీత్యాది బిరుద విఖ్యాత, సుకవి
 రాజశేఖర, రాజశేఖరకవి ప్రణీతంబయిన
 “రాణా ప్రతాపసింహ చరిత్ర” బ
 ను పద్యకావ్యమునం
 దుఁ ద్వితీయా
 శ్వాస
 ము
 సంపూర్ణము.

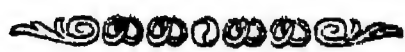

(శ్రీ)

కా మే శ్వ ర్యై న మః.

రాణా ప్రతాపసింహచరిత్ర.

తృతీయాశ్వాసము.

మ॥ జలపూరం బడుగంటి కూపములు కా ♦ సారంబులు వీలి సెం
 దులఁ బాతాళము లోతు చూప; ధరయు ♦ దుర్వార ఘోరాగ్నిమం
 డలమై మండుచుఁ బేలగింజవలెఁ బె ♦ ట్ల జంతుజాలంబు శో
 షిల గ్రీష్మబది నప్పులన్ జెఱఁగి డా ♦ నెన్ సర్వమున్ గాల్చుచున్.

I

—*) అక్కరు సార్వభౌముడు మేవాడపైఁ దన సైన్యముల నంపుట. (*—

⊙ సీ॥ స్థిరవైరియముడనన్ ♦ జెల్లు తోడరమల్లు! రణమర్మము లెఱుంగు ♦ రాయసింగు! గ్రి
 చండారి విపినాన ♦ లుండు వీరబలుండు! ప్రబలకీర్తినిదేలు ♦ రాయశీలుఁ!
 దుల్లాసమతియు న ♦ బుల్లచమూపతి! పౌరుషంబూను మా ♦ బాజుఖానుఁ!
 డభిమానసంధానుఁ ♦ డబ్బూరురహిమానుఁ! డసమశౌర్యనిధానుఁ ♦ డసపుఖాను!
 గీ॥ మఱియు ఖాసిముఖాన్ ముఖుల్ ♦ మహితశౌర్యరేఖ ముల్లోకములఁ జప్ప ♦ రింపఁగలుగు
 యవననరపాలమాళి. నై ♦ న్యాధినాథు లేకముఖమునఁ గదలి దం ♦ డెత్తిరపుడు.

మ॥ అరిసంత్రాసకరోగ్ర సత్వయుతమై ♦ హారావళి పర్వతాం
 తరమందున్ జెలరేగుచున్ జగమునం ♦ తన్ గాల్చు స్వీయాగ్రసో

⊙ Todar Mal was born in Oudh and after serving in subordinate offices received his first important commission by being entrusted with the Revenue assessment of Guzarat. He proved himself to be good and valiant soldier when serving in Bengal with old Muniam Khan and in 1577—1578 received his reward by being appointed as Vizier.

“Akbar the great Mogul”

§ Raja Rai Singh led a gallant band of his Rahtores in all the wars of Akbar, the emperor obtained for Prince Selim, Rai Singh's daughter for wife. The unfortunate Purvez was the fruit of the marriage.

“Annals of Rajasthan.”

దర శౌర్యప్రబలాగ్ని నార్పఁగ మహా ♦ ధారాధరస్ఫూర్తి సా
గరసూక్తద్వితయంబు లేచెను దు ♦ తుమ్మ శ్రేణి మే లేన్దె లనన్.

3

సీ! యువరాజమణి సలీ ♦ మొకమడించిన కొమ్ముటంబారియేన్లుపై ♦ నధివసించె!

● నతివిక్రమోద్భాసి ♦ యగు మానసింహుండు యవనదేశమహోన్న ♦ తాశ్వమెక్క!

నతనితో నిర్వది ♦ మైదువే లాశ్వకుల్ గదలి! దుర్వర గడ ♦ గడ వడంక!

నక్కరు సర్వసే ♦ నాధిపత్యముభార మంబరేశ్వరు శిర ♦ మందు మోపె!

గీ! జలనిధితరంగములఁబోలు ♦ సైన్యములును దత్తదధినాయకులుగూడి ♦ తరలిపోవ

ధిల్లిపురి జనశూన్యమా ♦ తేవఁ దనరె! నరిగి యంద 'ఁబరు'దాటి ♦ రతిరయమున. 4

గీ! మండలగృహంబను పుతంబు ♦ దండఁ గనుమ కరిగి హారావళి పర్వ ♦ తాంతరమున

లోయల్బడి పయనంబు ♦ చేయసాగి రతిభయంకర విపిన మ ♦ ధ్యంబుఁ జొచ్చి. 5

—*) హస్తీఘాటు కనుమ వర్ణనము. (*—

సీ! హారావళిపర్వ ♦ తాంత ముత్తరము 'కుంభల్మియర్,' దక్షిణ ♦ పార్శ్వమందు

రుక్సనాథమ్ము, తూ ♦ రుపు సతుల్లా, పశ్చిమము మేరుపురము, లీ ♦ మధ్యసీమఁ

బొడ వెనుబడిమైల్లు ♦ వెడలు పెన్బడిమైల్లు గలుగు హస్తీఘాటు ♦ కనుమతావు

పాషాణములతోఁ బ్ర ♦ పాత సంతతులతో లతలతో నిబిడ గు ♦ ల్మములతోడఁ

గీ! బొడలతో గండశిలలతో ♦ నదులతోడఁ గంటకమ్ములతోడ వృ ♦ త్తములతోడఁ

నీఁగకై నను జొరఁగ సం ♦ దీయనట్టి భీకరారణ్య శైల ధు ♦ ర్భేద తలము. 6

● Raja Mann who had succeeded to the throne of Amber was the most celebrated of his race and from him may be dated the rise of his country. The prince exemplified the wisdom of the policy which Baber adopted to strengthen his conquest, that of connecting his family by ties of marriage with the Hindu. It has been already related that Humayun espoused a daughter of Bhagawandoss, consequently Raja Mann was brother-in-law to Akbar. His courage and talents were seconded this natural advantage and he became the most conspicuous of all the generals of the empire. To him, Akbar was indebted to half his triumphs. The Cutchwaha bard found a delightful theme in recounting his exploits from the snow-clad Caucasus to the shores of the golden Chersonese. Let the eye embrace these extremes of his conquests, Cabul and the Parapomisan of Alexander and Araccan on the Indian Ocean; the former reunited; the latter subjugated to the empire by a Rajput prince and a Rajput army.

"Annals of Mewar."

సీ॥ కుండలీంద్రుడు చుట్టూ ♦ కొని పండెనోయన వలగొనియున్న ప ♦ ర్వతపుబంక్తి!

నిలువుగా నటకెన ♦ ట్టులు పాకఁగారాక చక్కఁగా నిలుచు పా ♦ పాణసమితి!

ప్రకృతి నై సగ్గిక ♦ భంగిఁ బ్రోవుగనిడ్డ కొండపేటులమీది ♦ కోటగములు!

మలిచి కొలిచియుంచు ♦ మాదిరియై యేటవాలగు పర్వత ♦ పార్శ్వములును!

గీ॥ శకటములు రెండు సుళువుగాఁ ♦ జనుటకైన నను వొసఁగనట్టి యొకచిన్న ♦ కనుమగలిగి

యల సురాసురులకుఁ జొర ♦ నలవిగాని కఠినతలము 'హల్దీఘాటు' ♦ కనుమ సీమ!

ఉ॥ ముందుగ మ్రోఁగు దుందుభుల ♦ మోతలు నిల్పుచు సైన్యకోటి నం

దందును నిల్వఁజేయుచు ర ♦ యంబునఁ దా నొకచోటఁ జేరి య

య్యందఱ వాహినీపతుల ♦ నచ్చటఁ జేరిచి మంతనంబు చె

ల్పందగ మానసింహవిభుఁ ♦ డాదర మేదుర చిత్త మేర్పడఁ,

8

—*) మానసింహుఁ డనుచరులను హల్దీఘాటుకనుమఁ జొర నియోగించుట. (*—

సీ॥ “ఇక దుర్గమము మార్గఁ ♦ మీ మీదటి ప్రయాణ మతికష్టతరము; భ♦మాస్పదంబు;

గంటకుఁ దక్కువ ♦ గాఁ బ్రొద్దు నిలిచె; 'గుంభల్మియ' రిటకు ని ♦ ర్వదియుమైల్లు

గలదు! హల్దీఘాటు ♦ కనుమ కట్టెదురఁ గన్నడి మృత్యుముఖమట్లు ♦ భయముఁగొలిపె!

మెలమెల్లఁ జీకటుల్ ♦ మొలుచువేళకునైనఁ గనుమ నెట్టులొదాటి ♦ చనదమేని

గీ॥ యర్ధరాత్రము కుంభల్మి♦యరునుజేరఁగలము! జయమొందఁగల! మటు♦గాకరిపులు

మనకుముందుగఁ గనుమ దూ♦రిననుఁ బిదప సంగుళంబైన ముందున♦కరుగు టరిది.

Pratap trusted to his native hills and the valour of twenty two thousand Rajputs to with-stand the son of Akber. The range to which Pratap restricted was the mountainous region around, though chiefly to the west of the new capital. From north to south Kumbhalmir to Ricum Nath about eighty miles in length and in breadth from Merpur west to Satolla east about the same. The whole of this space is mountain and forest, valley and stream. The approaches to the capital from every point to the north, west and south are so narrow as to merit the term of defile; on each side lofty perpendicular rocks with scarcely breadth for two carriages abreast, across which are those ramparts of nature termed (col) in the mountain scenery of Europe which occasionally open into spaces sufficiently capacious to encamp a large force. Such was the plain of Huldighat, at the base of a neck of mountain which shut up the valley and rendered it almost inaccessible

“Annals of Mewar.”

☉ Kumbhalmere (Kumbalgarh) is situated on a mountain near the western border of Mewar about 40 miles to the north of Udaipur City.

“Akber the great Moghul.”

సీ॥ ఈగిరులెల్ల రా ధాగారికి సమీప; మెపు డెందు దూకునో ధ యెఱుగరాదు;
మనగాలి నుంత సోఁ ధ కినను సింహంబులవంటి శిశోదియా ధ భటులు గొలువ
నీనినపులి యట్టు ధ తెగిరి పైవ్రాల్చి; నాతని నోర్వ నుడుట నే ధ త్రమ్ము గలుగు
నా గజాసురవైరి ధ కైన దుర్భర; మెంత యప్రమత్తుల మైన ధ నంత మేలు;

గీ॥ కాన వాద్యంబు లెల్లను ధ గట్టిపెట్టి పెదవి గదలింపకయె మాన ధ విధి వహించి
వడివడిగఁ దూటి కనుమవెం ధ బడిని సాగి యవలఁ జేరంగవలయు నే ధ ర్పతిశయిల్ల ”

మ॥ అనుచు నల్వరు నల్వరై నిలువ సై ధ న్యం బంతయున్ దీర్చి యీ
పని సంద్రంబున కేత మెత్తు టనుచున్ ధ భావించియున్ మానసిం
హాన్మపాలుండు ప్రతాపునిన్ గెలుచు న. ధ త్యాశా బలా కృష్ణుడై
చనుడం చాజ్ఞ నొసంగె ముందునకుఁ ద ధ త్రైన్యాధిపుల్ భీతిలన్.

—*) సలుంబ్రా కృష్ణసింహుండు హఠాత్తుగాఁ గనుమ నాక్రమించుట. (*—

సీ॥ కడ గానరాని దీ ధ ర్ఘ శరీరమున మహారగము నికుంజగ ధ ర్భంబు వెడలి
మంకరగా సాగి ధ పైకిఁ బ్రాకెడురీతి యవన సేనా దండ ధ మల్ల నల్లఁ
గదలి హస్తీఘాటు ధ కనుమ డాయుచు నందు మొదటినల్వరు కాలు ధ మోపునంతఁ
బిడుగులచప్పు డె ధ లెడ రేగ మూడువే లాశ్వికోత్తములు త ధ న్ననుసరింపఁ

గీ॥ దటములెకతట్టుకొని మహా ధ ద్ధతిని దూకు పరమ గంభీర గంగాప్రవాహా ధాటి
నాకనుమఁదూటి యాద్యంతఁ మలమి నిలిచె సింహమటు సలుంబ్రాకృష్ణఁ సింహవిభుండు.

చ॥ అనుపమ వాయువేగమున ధ నద్రి ప్రతిధ్వను లీన నుద్ధతిన్
గనుమమొగంబు చొచ్చుకొని ధ కట్టెదురన్ లయకాలరుద్రుడో
యనఁ బయిదూకు కృష్ణవిభు ధ నా మొగలుల్ గని భీతిఁ గ్రుంగుచున్
వెనుకకు మ్రొగ్గి రగ్గరుండు ధ నిన్ గని తగ్గు నహివ్రజం బనన్.

—*) యవనసైన్యంబులు రాత్రికి దండువిడియుట. (*—

మ॥ సమయం బెంతయుఁ బ్రాతికూల్యము వహిం ధ చన్ గట్టునన్ జిక్కి తా
లిమివో రోజెడు నాదిశేషువలె ని. ధ ల్పెన్ మానసింహుండు వై
రము సాధించెదనంచు; నంతఁ జతుర ధ శ్రవ్యహమున్ బన్ని ప
శ్చిమదిబ్బిస్త ముఖంబుతోడ వసియిం ధ చెన్ బాదుషా సైన్యముల్.

హో వ్రా ట్టా క ను మ

||

[నాలుగు గజముల వెడలుపు]

2500 పిరంగులు	ఆసపాన 25000 ఆశ్వికులు	తొడరములు సూక్ష్మ-సాగరుడు 50000 ఆశ్వికులు	ఖాసిఖాను 25000 ఆశ్వికులు	2500 పిరంగులు
రాయశీలుడు. జయమల్లుడు 50000 తుపాకి పాజాలు				
అబ్దుల్లా 50000 కాల్వరు				
2500 వారణ బలము				
వైద్యశాలలు, అంగళ్లు కున్వార్ మానసింహుని కవులు				
కర్నాట్ మానసింహుడు				
జహంగీరు				
రాణివాసము				
ధనభాస్వళాలు 25000 భటులు				
వేళ్ళలు యక్షిణి, ఇంద్రుడు				
అబ్దుల్ రహిమాను 50000 కాల్వరు				
పీరబలుడు 50000 కాల్వరు				
2500 వారణ బలము				

మ

మ॥ బలుసింగంపుఁ గడానికేతనము శోఁ భల్ నలైసల్ నిండు క్రొంగ

జిలుఁగుబట్టు జిరా గుడారమున ని ఁ ల్పే దా జహంగీరు; ముం
గలిప్రక్కన్ నును పంచవన్నియ పతా ఁ కం బొప్పు క్రొమ్మించు చ
ల్వల డేరాకడ మానసింహుఁడు వసిం ఁ ప్కబోయె నారాత్రికిన్.

క॥ ఇరువుర గుడారముల నలుతెఱఁగుల యువరాజు నింటి ఁ తెరవలు గణికల్
మఱి కవులు గాయకులు విడిసిరి తత్తద్దత్త రుచిర ఁ శిబిరములందున్.

16

క॥ నలుదెసల నీగుడారంబులచుట్టును మానసింహ ఁ భూవరు నంబర్
బల మిరువదియైదగువే లలరారె నరాతివిక్ర ఁ మాపహలీలన్.

17

మ॥ అలసైన్యంబులచుట్టు నీధులను జే ఁ యబంచి పానీయశా
లలు గోశాలలు నాటి దాన్యధనశా ఁ లల్ చేర్చి సదైవద్యశా
లలు నెక్కుల్పియుఁ బెక్కులంగడులు ని ఁ ల్వజేయుచున్ మద్యశా
లలు స్థాపింపఁగ గొప్పపట్టణము లీ ఁ ల్ గ్రాలెఁ జో టంతయున్.

18

క॥ ఈనీధుల వెలివరుసను యావనపాదాతిదళము ఁ లాశ్వికులును దం
తానళసమితి పిరంగుల ప్రోవులు నందంద భీతి ఁ పొడమఁగ నిలిచెన్.

19

సీ॥ మొనసి హస్తీఘాటు ఁ కనుమకు నెమర యావనచమూ పశ్చిమ ఁ పార్శ్వమెల్ల
ముగురుసేనాధీశ ఁ ముఖ్యు లయ్యెడఁ బంచుకొని వారివారి యి ఁ క్కువల నుండి;
రవ్వాలిలో మధ్య ఁ మందున నేబదివేల యాశ్వికులు సే ఁ వించుచుండఁ
బరిభూతి యెట్టిదో ఁ యెఱుఁగని విక్రమమహితుండు తోడర ఁ మల్లు నిలిచె;

గీ॥ ఘనుఁ డసప్ ఖాను ఖాసిముఁఖాను ప్రబల బాహుబలు రొక్కరొక్క రి॥ రవ్వదియై నైదు
వేల యాశ్వికుల్ గొలువ న ఁ వీరవర్యు నుభయపార్శ్వదళంబుల ఁ నుండి పుడు

మ॥ అదయాక్రమ దరాతివీరభట శౌ ఁ ర్యాన్ని చ్చటా వార్షకాం
బుద మద్బూర్ రహిమాను వీరబలుఁ డా ఁ పూర్ణప్రభారాసు లేఁ
బదివేల్ కాల్వరతో నొకొక్కరుడు ప్రా ఁ గ్భాగంబునన్ నిల్చి రా
త్నదళంబుల్ జయనాదముల్ సలుప ను ఁ త్సాహంబు దీపింపఁగన్.

2

§ The great banner of Mewar exhibits a golden Sun on a crimson field, those of the chiefs bear a dagger. Amber displays the Panch-Ranga or five-coloured flag.

“Annals of Mewar.”

మ॥ చలదంభోధి గంభీర ధీర గుణు లా ♦ మాబాజుభాన్ రాయసిం
హులునున్ దక్షిణమందు; ను త్తరము శౌ ♦ ర్యోదగ్రులై క్రోలుబె
బ్బులులన్ బోలిన రాయశీలుఁడును న ♦ బ్బుల్లాయుఁ దౌరుష్కసే
నల నొక్కొక్కరుఁ డర్థలక్ష గొనుచున్ ♦ దాముండి రా యా యెడన్.

22

సీ॥ రాత్రికాలమ్ము శా ♦ త్రవవాహినీ సమూహమున కతిసమీప ♦ మగుటఁజేసి
పడమటిదెసయందు ♦ వాయవ్య నిర్మతికోణములఁ బిరంగితం ♦ డములు నిలిపి
శూరుపు తరులతా ♦ దుర్గమారణ్యంబు గానఁ దద్భాగ ర ♦ షణము మదిని
వలచి యాశాన వై ♦ శ్వినర కోణంబులందు వారణసమూ ♦ హంబు నిలిపి

గీ॥ పనులు పదివేలకనులతో ♦ భద్రపటచి మానసింహుఁడు శిబిరంబు ♦ లోని కరిగె;
గాయకుల గేయములు గణి ♦ కాచయముల యాటలును సాగఁగాఁ జేసెనాసలీము.

—*) రాజపుత్రసైన్యము తెదిగివచ్చి హస్తీఘాటు కనుమచేరుట. (*—

సీ॥ కల్ప నిష్ఠాత సు ♦ కాశ రాతోడ్వంశ దీపకుల నడవె ♦ దేజసింహుఁ!
డతులవిక్రములఁ జో ♦ హణవీరులను గొంచుఁ బరతెంచె బలియుండు ♦ భానుసింగు!
ధేలవారా సుభ ♦ టాళుల నడిపించె సింహశౌర్యుఁడు నున ♦ స్సింహవిభుఁడు!
పులిపిల్లలని శాత్ర ♦ వులు భీతినొందు ఝాలాన్వవాయులఁ దెచ్చె ♦ శ్యామసింగు!
గీ॥ హరకులోద్భవులును దేవ ♦ రాన్వయులును బ్రమరభటులు హారావళి ♦ పర్వతంబు
ముక్కముక్కలై పడఁ బెడ ♦ బొబ్బ లిడుచు వెడలి రప్పు డిర్వదిరెండువేలదొరలు.
గీ॥ సకలయవనుల కాల మా ♦ సన్నమైనఁ బూని సంయమనికిఁ గొని ♦ పోవ వచ్చు
యముఁ డతనిభటుల్ వీరనియరులు వెఱవ భిల్లభటులతో ముందుండఁభీమచాందు.
సీ॥ సర్వ సర్వసహా ♦ స్వాతంత్ర్యధర్మ మంత్రోపదేశ గురూత్త ♦ మోత్తముండు!
నియతేశ్వర ధ్యాన ♦ నియతి బ్రహ్మైక్య సంధానంబు నెఱపు నా ♦ నందవార్ధి!
కారణమాత్ర సు ♦ సార ముటియు నంటకుండు నుత్తమరాజు ♦ యోగిమాళి!
సచరాచర ప్రపం ♦ చమునెల్లఁ దనుఁబోలె సమబుద్ధిఁ జూచు వి ♦ జ్ఞానశాలి!

☉ It is worthy the attention of those who influence the destinies of states in more favoured climes to estimate the intensity of feeling which could arm this prince (Pratap) to oppose the resources of a small principality against the then most powerful empire of the world; whose armies were more numerous and far more efficient than any ever led by the Persians against the liberties of Greece. Had M war possessed her Thucydides or her Xenophon, neither the wars of Pelepo-

గీ॥ ధర్మ సంస్థాపనార్థ ము ♦ దృఢము నొందు దేవతాదివ్యతేజం బు ♦ దీర్ఘమూర్తి!
యాప్రతాపుడు “చైతక” హయమునెక్కి తరలె నమరులు మెచ్చి యశాఁదలలనూఁప

సీ॥ రాజపుత్ర భటోత్క ♦ రంబు దొంతరలుగాఁ గనుమకు రెండుప్రక్కలనుజేరెఁ;
బ్రబల శిశోదియా ♦ వంశ్యనీరులతోడ దానికి నడుమఁ బ్ర ♦ తాపుఁ డుండె;
నతని దక్షిణపార్శ్వ ♦ మందుఁ జోండావద్వరేణ్యులతో నిల్పెఁ ♦ గృష్టసింహుఁ;
డవ్వలఁ దేజసిం ♦ గాతని చెంత భేల్వాపతి నిల్చిరి ♦ భటుల తోడ;

గీ॥ నాప్రతాపుని వలపట ♦ శ్యామసింగు భానుసింహుండు గ్వాలియర్ ♦ పతియు ధేల
వార భూపతి బేడ్లా-కొ ♦ తేరియా నృపాలకులు నిల్చి రహిత డు ♦ ర్వార లీల. 27

మ॥ తఱకు నిద్దపు జాళువా కలికి పూఁ ♦ తల్ గుల్కుచు వేయి వె
ల్గులు నల్దిక్కులఁ బిక్కటిల్లఁ బలుని ♦ గ్గల్ దేలు బంగారు గ
జ్జెలు వాతాహతి మ్రోత లెత్తఁగఁ జలిం ♦ చె వైరినైనన్యంబు గుం
డెలు ప్రీలంగ రవిధ్వజోత్తమము హ ♦ స్తీఘాటు సీమోపరిక.

28

సీ॥ పరిసర భూభృచ్చి ♦ ఖర కోటిపైన! నుగ్రములైన స్రవకృతిదు ♦ గ్గములపైనఁ;
గడునెత్తుగానున్న ♦ గండశిలలపైన! మధ్య నుండెడు నితం ♦ బములపైన!
నేటవాలగు కొండ ♦ పేటులపైన! జెంగటనున్న గొప్పవృ ♦ త్నములపైన!
గ్రింద మీఁదనుగల్గు ♦ సందుగొందులలోన! గుమురులై తగు నికుం ♦ జములలోన!

గీ॥ నెందుఁ గనుఁగొనినను నేల ♦ యీనినట్లు భీమచాందు తోడైచ్చిన ♦ భిల్లభటులు
సింహనాదంబుతోఁ బోయి ♦ చేరుకొనిరి పర భయంకర శర ధను ♦ స్పాణు లగుచు.

సీ॥ హైందవాంగనల నా ♦ ట్యము సాగె రుచిరమై రాయశీలుని గుడా ♦ రమ్ములందు;
నమ్మత మూరెడు గాన ♦ మలరారె నబ్బూరురహిమాను పటకుటీ ♦ రమ్ములందు;

nessus nor the retreat of the "Ten thousand" would have yielded more diversified incidents for the historic muse, than the deeds of this brilliant reign, amid the many vicissitudes of Mewar. Undaunted heroism, inflexible fortitude, that which keeps honour bright perseverance, with fidelity such as no nation can boast, were the materials opposed to a soaring ambition, commanding talents, unlimited means and the fervour of religious zeal; all however insufficient, to contend with one unconquerable mind. There is not a pass in the Alpine Aravali that is not sanctified by some deed of Pratap. His brilliant victory or oftener more glorious defeat. Haldighat is the Thermopalaee of Mewar, and the field of Davier her Marathon.

"Annals of Mewar."

మొగలు నపుంసకా ♦ పూర్వ సృత్యపుగోల చెలఁగె నాసప్తాను ♦ శిబిరములను;
 ద్రాక్షారసంపుఁ బా ♦ త్రలు సత్తె నర్తన ల్వాబాజుఖాను వే ♦ లములయందు;
 గీ॥ నవల మిగిలిన యవనసే ♦ నాధిపతుల విడుదులను బ్రాద్దుపోకకై ♦ వెలసె మద్య
 పానమును ధూమపానమ్ము ♦ పచ్చి నల్లమందు విందులు నందుపై ♦ సందదులును. 30

మ॥ యవనాశ్వంబులు హైందవాశ్వము లసం ♦ ఖ్యాకంబు లొండొంటిఁ జూ
 చి విరోధమ్మునఁ గాలు దువ్వి రజనీ ♦ సీమంతినీ కర్ణరం
 ద్ర విదారంబుగ హేషలక్ సలిపెఁ గాం ♦ తారంబు భేధిల్ల; ని
 కుఁవలక్ నిల్పుచుఁ గొండకోళ్ల గుములుక్ ♦ గూసెక్ విశేషార్భటిక్. 31

మ॥ సగవుక్ వెన్నెల మోముచందురునితో ♦ నాణెపుఁ బావాలతో
 సొగసుక్ జందురుకావి నిద్దపు జరా ♦ చొక్కాయతోఁ గాంతులక్
 బగటిక్ గూర్పు కృపాణితో నటఁ బ్రతా ♦ పస్వామి శైలంబుదం.
 చ గుడారంబులలోఁ జమూపతులఁ జూ ♦ డ్బోయె శీఘ్రమ్ముగక్. 32

సీ॥ తల్లి పుత్రకుల నా ♦ దరమునఁ జూచున ట్లనురాగ పూర్ణుడై ♦ యధిపుఁ డరయ
 వీరులందఱు భక్తి ♦ వివశులై “మాదేవుఁ డిట మమ్ముఁబ్రోవ ని ♦ ప్తేగుదెంచె!
 మందహాసజ్యోత్స్నా ♦ లందమై వర్షించు నీమోము చూచిన ♦ ప్తెల్లలోక
 సామ్రాజ్య మిడిన హా ♦ స్తము సోఁకనిత్తుమే! యీతని పదసేవ ♦ యింద్రభోగ”

గీ॥ మనుచుఁ గన్నులఁ గని హృదయములఁ దలఁచి భూవిభుని సద్గుణంబులు ♦ పొగడుచున్న
 యంత నుదయ ధరాధరమందు మొలిచె వెలుఁగు గములకుఁ బలునిక్క ♦ వేఁగుఁజుక్క

మ॥ “కలనాదంబు లొనర్చెఁ బక్షీతతి; చు ♦ క్కల్ వీడె వజ్రంపుశో
 భలు; ప్రిచీదిశఁ గాంతిపూర మలమెక్; ♦ బ్రాభాత మంగానిల
 మ్ములు వీతెంచె” నటంచు మంజులరవ ♦ మ్ముల్ మీఱఁ దొరుష్కయో
 ధులకు బాడిరి మేలుకొల్పు లపు డెం ♦ తో రక్తి వై తాళికుల్. 34

—*) సూ ర్యో ద య ము. (*—

మ॥ “కులముక్ బ్రోచెడు ధర్మమూర్తులకు నె ♦ గ్గల్ కల్గరా దీ తురు
 మ్ములబారిక్ బడకుండఁ బ్రోచెద” నటం ♦ చుక్ వేయి బంగారుచే
 తులు పైఁగప్పుచు నాదరించె ననఁ బ్రా ♦ దుర్భావము బొంది తొ
 ట్టొలుతెక్ సూర్యుడు దోఁచె దూర్పుమలయం ♦ దుక్ రాజపుత్రాళిక్. 35

—*) ప్రతాపసింహుడు సూర్యోపాసనము చేయుట. (*—

శా! “వీరుల్ పోయిన రాజ్యముల్ చెడిన ను ♦ ర్విక్ దేశదేశప్రజా
వారం బేగిన నూత్నజీవ మిడు శో ♦ భారాశివై విశ్వమం
దారప్రాయుడవై నభోగతి ననం ♦ త బ్రహ్మకల్పంబుగా
మీఱగల్గిన బ్రహ్మమూర్తివి! నినున్ ♦ బేర్కొందు ఛాయాధిపా!

36

సీ! నగరమందలి ప్రథా ♦ నద్వార మెల్లప్పు సూర్య మహాద్వార ♦ శోభఁ గాంచు!
మాహర్ష్యమున రాజమణులు కొల్వొందు భాగము సూర్యభవన విఖ్యాతిఁ గాంచు!
జనులకు నృపులు డ ♦ ర్భనమిచ్చు పై మేడ సూర్య శిఖర మంచు ♦ స్తుతి వహించు!
సింహాసనము వెన్కఁ ♦ జికిలి బంగరు మేటి సూర్యబింబము మూర్తి ♦ సాబగు నొంగు!

గీ! ధ్వజములు సితాతపత్రముల్ ♦ తనరు నీదు పేర నే; నిన్ను మించిన ♦ వేల్పు లేడు;
తలఁపులను గదలికలను ♦ బలుకులందు నీ వెపుడు గోచరించుచు ♦ డెదవు మాకు.

మ! జననం బుదినవాడ నీకులమునన్! ♦ స్వాతంత్ర్య ధర్మంబు ని
ల్చును గాంక్షించితి; నేడు వైరుల నద ♦ ల్పన్ గూల్చి యత్నింతు; నీ
మునిమన్మండ మదీయ గౌరవయశం ♦ బుల్ నిల్వ దీవిపుమీ
యని ప్రార్థించె బ్రతాపుఁ డర్యముని భ ♦ క్త్యావేశ ముప్పొంగఁగన్.

38

ఉ! అపయి నేకలింగవిభు ♦ నవ్వలఁ బర్వతసార్యభామ పు
త్రీ! పదపద్మ యుగ్మము ము ♦ డిన్ గడుభక్తి భజించి ధర్మశి
వోపరులైన పూర్వనృప ♦ సత్తములన్ దలఁచెన్ బ్రతాపుఁ డె
తో పరిశుద్ధమా హృదయ ♦ గోయరుహంబున భక్తిఁ బెంచుచున్.

39

సీ! పదపడి దుందుభి ♦ ధ్యానంబు చెలరేగె; రాజపుత్రులు తను ♦ తాణములను
ధరియించి దీర్ఘకుం ♦ తములు ఖడ్గములు హస్తములఁ దాలించి శిర ♦ స్త్రాణములను
వహించి యున్నతా ♦ శ్వము లెక్కి భండనోచిత మండనములు రంజిల్లుచుండ
సమర సన్నద్ధులై ♦ తమతమ సేనాధిపతులపైఁ గన్నుంచి ♦ పజ్జ నిలువఁ

గీ! గృష్ణసింహాది బహువాహి ♦ నీశ్వరులును వీరరస పూరుషాకృతుల్ ♦ వెడలి వచ్చి
యాప్రతాపుని యదుగులఁబండు వారి ‘యుద్ధ మొనరింపగా నెలఁపొసఁగు మనిరె.

—*) పృతాపసింహుఁ డనుచరులకు యుద్ధముచేయ సెల వొసంగుట. (*—

మ॥ తఱఁగఁ బోవని దేశభక్తిమెయి స్వా ♦ తంత్ర్యంబు భావించి యా
ధర మున్నెవ్వరు పూనియుండని మహా ♦ ధర్మవ్రతం బూని భో
గ రమావై భవముల్ త్యజించితిరి! ని ♦ స్కామ క్రియా యోగు! లిం
దఱ మిమ్మున్ గనుఁగొన్న నాహృదయ మా ♦ నందాబ్ధి నోలాడెడిన్.

41

శా॥ నా మేవాడఁ గలట్టి వీరరస స ♦ న్నాహంబు సర్వస్వ మీ
భూమిధ్రంబున నేడు చేరినది పూ ♦ వుల్ పూచు చందాన! 'మీ
రా మేమా' యని ముందు దూఱవలె వీ ♦ రశ్రేష్ఠ! లీనాఁటిసం
గ్రామంబట్టి మహావకాశ మిఁక గ ♦ ల్గబోవ దెన్నేండ్లకున్.

42

సీ॥ లక్ష్మరు సకలలో ♦ కాతిశాయిబలుండు: లక్షలుగోట్లు కా ♦ ల్బంట్లు, లక్ష
లాశ్వకుల్ గలధీరు! ♦ డఖిలజగం బొక్కనిమిషమే పిండిపిం ♦ డిగను జేయఁ
గల పిరంగులు వేలు ♦ గలవాఁడు! నడకొండ లట్టి వారణబలం ♦ బలరువాఁడు!
వేయేటి కీసర్వ ♦ విశ్వంబు ప్రతిఘోలముగ మనపైఁ ద్రిప్పి ♦ పూన్చినాఁడు!

గీ॥ మనము నిరుపేదలము! విక్ర ♦ మం బొకండె మనకుఁ గల సర్వసమరసామగ్రి; కాన
జంకకయు వెల్లిఁగనక యు ♦ త్సాహ మంది పోరు సలుపుద మపక్షిఁపారయకుండ.

సీ॥ రాజ్య తంత్రములు కా ♦ ర్యస్వతంత్రత వైభవంబులు చతురంగ ♦ బలము లొకట!
ధర్మంబు దైవత ♦ త్పరతయు స్వాతంత్ర్యవాంఛ యాత్మబలోప ♦ పత్తి యొకటఁ!
దమతమ శౌర్యవీ ♦ ర్యములతో మొనకట్టి యొడొంటి డీకొన్న ♦ యుద్ధ మిదియు!
నేపక్ష మిచట జ ♦ యించునో యని ప్రపంచమువారి కన్ను లి ♦ చ్చటికిఁ దిరిగె!

గీ॥ నాత్మపంచన లేక యాహవము నడిపి జయముఁ గైకొన్న స్వాతంత్ర్యసౌఖ్యమబ్బుధి
బశుబలము నిల్వలే దాత్మబలముమ్రోల ననెడి సిద్ధాంతమును నిల్పుయశముగలుగు.

సీ॥ కల్లోల భయద సా ♦ గరమధ్యమున నిల్పు గండ్లోపలము మాడ్కిఁ ♦ గప్టవేళఁ
గంపమొందని భట ♦ గ్రామణి వీరు! దాతనికన్న మేటి యీ ♦ ధరణిఁగలుగఁ!
దాతని వైభవం ♦ బాత్మగౌరవ దీక్ష! ప్రఖ్యాతి యతని సం ♦ పాదనంబు!
తలఁగని కష్టవే ♦ శల స్వదేశీయుల దృష్టు లాతనిదెసఁ ♦ దిరుగుచుండు!

గీ॥ దేశ భక్తాగ్రగణ్యుడౌ ♦ ధీరు బ్రదుకు వేయునేండ్లైన క్షణమైన ♦ వెలితి యన్న!
కాలగర్భంబునందుఁ రార ♦ గలయుగముల నతనికీర్తి దివ్యజ్యోతి ♦ యై వెలుంగు.

45

- శా|| నా యీసైవ్యములందు నొక్కభటుడై ♦ నన్ భీరుడై యున్న ని
 ప్పే యుద్ధాంగణమున్ ద్యజించి యెటకే ♦ నేగంగ లగ్న; జగీ
 షాయత్తుల్ భయమే యెఱుంగని యుద ♦ గ్రాటోపులే నేడు నా
 కా యా పార్శ్వములందు నిల్చి జయమున్ ♦ హర్షంబు నీయన్దగున్. 46
- క|| సమయమున భీతిగొని శౌర్యముఁ గోల్పడి లోకపూజ్య ♦ మగు మీసంతా
 నము దాస్యశృంఖలా బద్ధము చేయకుడనుచు మిమ్ముఁ ♦ దగ నర్థింతున్. 47
- సీ|| నాల్గు దిక్కులఁ జుట్టు ♦ నభము సోకెడు మహోద్దండ శైలము లొప్పుకొండలోయ
 మనల నెవ్వరు చూతు ♦ రని తలంపకుడు! జగచ్చతుడైన యా ♦ కర్మసాక్షి
 పై నుండిచూచు లో ♦ పలి తలంపులు! విపక్షచ్చేద మొనరించి ♦ సమయువారి
 నభినందనముచేసి ♦ యశము నిల్పిరటంచుఁ గడుపుపైఁ జేరిచి ♦ గారవించుఁ!
- గీ|| దాతలకుఁ దాతయైన యా ♦ ధన్యతముని బొజ్జపై కెక్కి మాహేంద్ర ♦ పురముపోవు
 తొలిమహాద్వారమున దేవదూతలెల్ల మ్రొక్కఁగలభాగ్యమొందు టద్భుతమాగాదె
- సీ|| శత్రులు నాల్గుల ♦ క్షులకుఁ బైబడియుండ్రు! ద్వావింశతినహస్ర ♦ దళము మనది!
 యొక్కఁ డిర్వదిమంది ♦ యోధుల నోర్చిన జయమున కింక సం ♦ శయము గలదె!
 యాపాటి సాహసం ♦ బలరనివాడు మీయందఱలో నొక్కఁ ♦ డైనఁ గలఁడె!
 కవచఖడ్గములుండఁ ♦ గా రాజపుత్రుఁ డిర్వదిమందిఁ గూల్చు దు ♦ ర్భటమె యెందు!
- గీ|| నైదువేల పిరంగులు ♦ నంతసంఖ్య ద్వీరదతతియున్న భయమేమి! ♦ వేడి వేడి
 పిడుగు లురలెడు మనచూపులడర గజము లజములు పిరంగులవి బొంగులగుచుబడె
- సీ|| వనచరసాహాయ్య ♦ మున రాముఁడొక్కడే యసురబలంబుఁ జ ♦ క్కాడలేదె!
 గోగ్రహణమునాడు ♦ కురువీరకోటుల ఫల్గునుం డొకఁడె డీ ♦ ల్పఱుపలేదె!
 మూంజుని భిల్లచ ♦ మూసమూహమునెల్ల హమ్మీరుఁడొకఁడె తు ♦ న్నాడలేదె!
 నామముత్రాత చం ♦ డనృపాలుఁ డొక్కఁడె చిత్తూరిసేన ని ♦ ర్జింపలేదె!
- గీ|| యాత్మతేజోబలాధ్యు లి ♦ యృఖిలజగము లెత్తివచ్చినఁ ద్రుటిని జ ♦ యింపనేర్తు
 రందఱేకాగ్రమనముల ♦ నహితభటుల నూచముట్టుగఁ దాకంగ ♦ నొప్పునిపుడు.

—*) ప్రతాపసింహునితోఁ గృష్ణసింహుడు తన పట్టుదల నెఱిగించుట. (*—

- గీ|| అనిన రాణానుగని సలుం ♦ బ్రాధినేత “యిచటి భటుల భీరుం డొకం ♦ డేని లేడు!
 కట్టకడపటి భటుడైనఁ ♦ గట్టితెచ్చి మృత్యుదేవతఁ జెఱసాల ♦ నిడఁగఁ గలఁడు!”

- సీ॥ ఒక్కొక్కడును సమం ♦ స్తోర్వీతలమునిండ నిరుపమామోదంబు ♦ నెఱపునట్టి
పూవు లసంఖ్యముల్ ♦ పూచె రాజస్థాన నందన దేవమం ♦ దార తరువు!
తడ వొకింతయులేని ♦ తోరుష్కవాహినీ జైత్రయాత్రా ప్రభం ♦ జనముధాటిఁ
గూఁకటివ్రేళ్లతోఁ ♦ గూడఁ గంపించెఁ జె! ట్టా పూవు లన్నియు ♦ నవని రాలె!
గీ॥ నీవనెడు దోడ్లపూజైన ♦ నిలుచుఁ బాలుచు విశ్వవిశ్వంభరామోద ♦ విజయలక్ష్మి
నలుదెసల నించునంచని ♦ తలఁచుచుండ నక్కర నెడి జంఝానిలం ♦ బలమె నేడు! 52
- శా॥ పోనీ రాజ్యము; భోగభాగ్యవితతుల్ ♦ పోనీ; సతీపుత్రులు
భోనీ; ప్రాణము పోవనీ; మఱియు నీ ♦ భూచక్రమే పిండియై
పోనీ; చండన్యపాలు పావనకులం ♦ బుల్ దాస్యమున్ మోయఁగాఁ
భోనీయన్ ద్రిదివాధిపత్యవిభవం ♦ బుల్ దక్కున ట్లుండినన్.” 54
- క॥ అనుచు సలుంబ్రాకృష్ణుం డనినంతనె తేజసింహుఁ ♦ డమలస్మిత శో
భన వదనం బెత్తి చిత్రాపుని గని సైన్యంబులెల్ల ♦ మోదంబుఁ గనన్, 55

— *) తేజసింహుఁడు తన శక్తి యుక్తు లెఱిగించుకొనుట. (*—

- సీ॥ “శతశతాబ్దములు క ♦ ష్టముచేసి కట్టిరి వంశపావనులు మే ♦ వాడరాజ్య
సౌవర్ణ సౌధగా ♦ జము; దుర్బలులమైన నిమిషంబులో నది ♦ నేల వ్రాలుఁ;
బరతంత్రగతి సార్వ ♦ భౌములై బ్రహ్మాండ మున్నంతకు బ్రదికి ♦ యుండుకంటె
దారిద్ర్యయుక్త స్వ ♦ తంత్రజీవన మొక్కగంటయుఁ గడకొక్క ♦ క్షణము చాలు;
గీ॥ దేశధర్మరక్షాదీక్ష ♦ ధీరవృత్తి మీతెదముగాక! రిపులఁ జగి ♦ పెదముగాక!
భీతి మృత్యుమహావృక్ష ♦ బీజ మగుటఁ బిరికిచేతి బల్లెం బది ♦ బెండుగాదె! 56
- సీ॥ తనపాటు తొవ దు ♦ ర్గమగండశిలలైనఁ దునియలుతునియలై ♦ తొరగునట్లు
లతితరోన్నత పర్వ ♦ తాగ్రింబునుండి యప్రతిహతధానితో ♦ వచ్చి దూఁకు
నచలసరిత్ప్రవా ♦ హము ముందునకెకాని వెనుకను మఱలని ♦ విధముతోఁప
జృంభించి రేఁగి యే ♦ కైకధాటిఁ దుగుష్కవీరుల నిపుడె యు ♦ వ్వెత్తుగొంగు!
గీ॥ మొక్కఁ డిరువండ నేటికి! ♦ నొక్కవేయి మందినైనను దొడరి చం ♦ పంగనేర్చు!
మేము విహరించు చోటెల్ల ♦ మృత్యుదేవతా విహారస్థలంబయి ♦ తనరుఁగాక. 57
- మ॥ యవనుల్ నాలుగు లక్ష లుందురని యే ♦ లా చూడ! మద్బాహుసం
భవ శౌర్యోగ్ర విహారమారుతము శుం ♦ భద్ధాటికి వైరి యో

ధవితానంబులు వృక్షసంతతుల ప ♦ త్రోశ్రేణులబోలె ని

య్యవనిక డుల్లగజూతు! నీమదికి నా ♦ స్లదంబు చేతుక బ్రభూ!

58

క॥ శ్రమమేల; యగాధసముద్రముబోలిన యీ యపార ♦ తెరువకవూన్

హమునందు వామభాగార్థము లేదని యంతనుండి ♦ తలపుము దేవా!”

59

క॥ ఆన భీమచాందు “భళి! నీజనకుని మఱపింపగలవు ♦ శౌర్యోటోపం

బున” నని ప్రతాపసింహునిఁ గనుఁగొని లయకాలమేఘ ♦ గజ్జారభటికె,

60

—*) భీమచాందు యుద్ధమునుగూర్చి యుత్సాహవాక్యము లాడుట. (*—

సీ॥ మనువులు పదునాల్గు ♦ మంది పుట్టకమున్నె! భరతోన్వి నార్యు లే ♦ ర్పడకమున్నె!

రామాయణంబు భా ♦ రతము వ్రాయకమున్నె! వేదముల్ భాగముల్ విడకమున్నె!

రాజాధిరాజు లే ♦ ర్పడుటకుమున్నె! నాగరకత భువిని బ్రా ♦ కకయ మున్నె!

యీ యేరు లీ కొండ ♦ లీ గండశిలలు నీ వనములు మాభిల్ల ♦ వంశజులవి!

గీ॥ యీతురుష్కులెకాదు మ ♦ హేశుడైన నరుగుదెంచినఁ బ్రాణము ♦ స్సంతలోన
శిరములను ఖండఖండముల్ ♦ చేతుఁగాని మిగులనిచ్చిన నిది మొక్క ♦ మీస మొక్క!

సీ॥ గొలుసులనున్న బె ♦ బుబ్బలిపిల్లలనఁగ యావనవీరమృగముల ♦ పైన వ్రాలి
కడికండలోలుచు యో ♦ గం బెప్పు డెప్పుడం చదె భిల్లభటులు ము ♦ ప్పదియవేలు
కొండకోటలపైన ♦ నుండి గుప్పనదూక నుత్సాహభరమున ♦ నున్నవారు!

రణమం దరుల డీల్ప ♦ ఆచి గెల్చుటో లేక చచ్చుటో మూడన ♦ జాడ గలుగ!

గీ॥ దింక మేవాడపైన దం ♦ డెత్తు టనిన మృత్యుముఖముఁ జొచ్చుటెయంచు ♦ నడఁదవీలి
యక్కరును భీతిగొనఁగ నా ♦ హవముసేతు నీపదములాన ప్రాణంబు ♦ తిప్పుగాదు. 62

మ॥ మదమాతంగ సమూహమట్లు బలసం ♦ పన్నామ్య లొక్కొక్క రేఁ

బడిశైలంబుల నెత్తి సంద్రమునఁ ద్రో ♦ వకజాలు వారల్ల ము

ప్పదివేల్ భిల్లుల నింటికిఁ మఱలిపో ♦ వకగోరఁ డొక్కండు! నే

దుడిప్రాణంబులు మేన నుండువఱకుక ♦ దోడుండు నీముందటకె.”

63

గీ॥ ఆనిన నాభానుసింహుడు ♦ లందఱొక మోగమున “నేడు హస్తీఘ్నాఁబు ♦ కనుమనిండ

వైరిరక్తప్రవాహముల్ ♦ పాఱజేతు” మనిన నంద ట్టెడల లూపు ♦ నంతలోన, 64

మ॥ “ఆరిసంఘంబులఁ గూల్చి గెల్పుఁగొన నా ♦ యత్తంబు గం” డంచు నం

దఱకుక దెల్పుచు యావనాయన బృహ ♦ స్నానాస్త్ర శూభద్రశాం

తరమందుండియుఁ బ్రేలే గుండొకఁడు ది ♦ గ్దంతిశ్రవోయుగ్మగ
హ్వరవిచ్ఛేది కఠోర దుస్సహ మహా ♦ ధ్వానంబు సంధించుచున్.

65

—*) మోగలు సై న్యంబులు యుద్ధమున కాయత్త మగుట. (*—

శ॥ బారుల్ బారులు తీర్చి యావనభట ♦ వ్రాతంబు లశ్వంబులం
దారోహించుచు నిల్పెఁ గట్టెదుర! బా ♦ హావిక్రమప్రాభవో
దారుల్ తోడరమల్లముఖ్యులు తను ♦ త్రాణానులన్ దాల్చి యా
మేరుక్షాధరశృంగముల్వలెఁ గడున్ ♦ బెంపారి రత్నగ్రులై!

66

శ॥ ధీరశ్రీ లయకాల మృత్యుముఖ స ♦ ద్రీచీన ఘోరంబులై
నోరుల్ విచ్చు శతఘ్నులన్ నిలిపి యం ♦ దున్ శ్వేతనూచీముఖుల్
గ్రూరాత్ముల్ భృతిపాలితుల్ జగము సం ♦ త్తోభింపగా నిల్చి రా
శూరుల్ పంచసహస్రముల్ బుడుతకీ ♦ చుల్ నిప్పులన్ గుప్పుచున్.

67

మ॥ సమసత్త్వంబులు నగ్నిచూర్ణయుతముల్ ♦ పవ్వంగుశక్రూరనా
శములున్ భీకరతిర్యగూర్ధ్వబిలమూ ♦ లమ్ముల్ తుపాకుల్ విశా
లములౌ తొమ్ముల కాన్చి పచ్చితురకల్ ♦ బహాబలాటోపదు
ర్దములై నిల్చిరి దీర్ఘకాయులు రణా ♦ రంభక్రియాలోలురై.

68

సీ॥ ధవళ భూసర హరి ♦ ద్ర శ్యామ లోహిత పింగవర్ణ తనుత్ర ♦ వితతిఁ దొడిగి
కరవాల పరశు ము ♦ ద్గర భిండివాలాది సమరోచి శాయుధ ♦ సమితిఁ దాల్చి
మూఁడులక్షలభటుల్ ♦ మూఁగిరి; మృగ మిశ్ర భద్ర మంద్రవిభేద ♦ వారణములు
నాకర్ష దీర్ఘ ము ♦ ఖాభీల కఠిన శాతాంకుశహస్తతా ♦ హస్తపకులు

గీ॥ నిలువ వివిధబలంబుల ♦ యలబలంబు యుగసమయఘూర్ణమాన ప ♦ యోధిరవము
సనుకరింపంగ యవనసై ♦ న్యప్రపంచ మొక్కమొగి విజృంభించె మహోగ్రగతుల.

—♦) ప్రితాపసింహుఁడు యుద్ధసన్నద్ధుఁ డగుట. (♦—

గీ॥ శుభద గోధూమసమ్మిత ♦ స్థూలలోహ వర్మసును దాల్చి యాప్రతా ♦ పప్రభుండు
తనరె భారతభూమి స్వా ♦ తంత్ర్యలక్ష్మి వీరయోధావతారమై ♦ వెలిగె ననంగ. 70

సీ॥ నలువదియంగుళం ♦ బుల దీర్ఘవదన మంతకును మూఁడంత తా ♦ న్నత్య మలరి
మాయూరకంఠస ♦ మగ్రీవమును హ్రస్వకుక్షియు నత్యల్ప ♦ ఖరపుటమును

మేఘనిస్వనము న ♦ మేయసారము కాంతకాంతిమంతమ్ము సు ♦ గంధరుచిర
మాకాశసీలవ ♦ రామోఘమును సర్వతోభద్ర పద్మ భ్ర ♦ మాభిరామ

గీ॥ ముత్తమోత్తమ లక్షణ ♦ యుతము పూర్ణహర్షము సువర్ణరత్నభూ ♦ పాంచితంబు
నైన చైతకాజానేయ ♦ మధిపుఁ డెక్కె నఖిల సామంత మండలి ♦ యభినుతింప. 71

శా॥ హారావ శ్యచలప్రపంచము నితం ♦ బాపత్యకోపత్యకాం
తారామాశ్మగుహాధునీయుతముగా ♦ నాకంపమొందన్ మహా
దారప్రాభవుఁ డాప్రతాపుని మహా ♦ గృద్ధక్షిణావర్తశం
ఖారావంబులు భూనభోంతరము వ్ర ♦ య్యల్గాంగ మోసన్ వడిన్. 72

సీ॥ తపనీయవజ్రసూ ♦ త్రములు నాల్గంచులెక్కిన శంఖమూదెను ♦ కృష్ణనృపతి!
సౌవర్ణచిత్రపు ♦ వృమనోజ్ఞ శంఖంబు మ్రొయించె గ్వాలియర్ ♦ భూమివిభుఁడు!
మెఱుఁగారు మగతాల ♦ మిసిమిగజ్జెలసరుల్ దెమరు శంఖంబొత్తె ♦ దేజసింహుఁ
డాణిముత్తియముల ♦ హారముల్ తుదివ్రేలు శంఖంబుఁ బూరించె ♦ శ్యామసింహుఁ

గీ॥ దుత్తమావర్త మర్ధహ ♦ స్తోన్నతంబు పశ్చిమాంభోధిభనము సౌ ♦ వర్ణవృంత
మగు మహాశంఖ మొత్తె స ♦ ర్వాతిశాయి వీరలోకైకమాళి యా ♦ భీమచాందు. 73

సీ॥ అచలోపమాన దే ♦ హాభీల యావన ద్విపసమూహము భూరి ♦ బృంహితములు!
జగదేకవిక్రమో ♦ జ్వల రాజపుత్రవీరకదంబ సింహగ ♦ ఙ్గా విరావ!
మహితసైంధవదర్శ ♦ నాతిరోషిత తురుష్కతురంగబహుళహే ♦ మాస్వనంబు!
లనిలధాటీచలి ♦ తాసంఖ్య సూర్యకేతన జాత పటపటా ♦ త్కారచవము!

గీ॥ తురకల పిరంగిగుముల యు ♦ ద్ధురరవంబు! భిల్ల సుభటకోదండ మా ♦ ర్వీధ్వనులును
రెండుసైన్యంబులను రేఁగు ♦ షిడిమరవ! మట్టె మిన్ను మ న్నేకమా ♦ న్గల్లు మ్రోసె

—*) { రణమున కుపక్రమింపునుని చంద్రభట్టారకుఁడు
ప్రతాపసింహుని హెచ్చరించుట. } (*—

ఉ॥ “వైరులు సర్వసన్నహన ♦ భారముఁ దీర్చి రణంబుసేయ ను
న్నారలు; వారలన్ బలిగొ ♦ నన్ మనవారలుగూడఁ బూనియు
న్నార; లుపక్రమింపుము ర ♦ ణంబు తుణంబున” నంచుఁ జంద్రభ
ట్టారకుఁ డాప్రతాపు నిక ♦ టమ్మునకున్ జని తెల్పు నాతఁడున్,

—*) ప్రతాపసింహుని విషాదము. (*—

మ॥ శిరమున్ వంచి నమస్కరించి “సుకవి ♦ శ్రేష్ఠా! సుఖావాప్తి సం
బరమున్ గన్పమునన్ విషాదమును బెం ♦ పక్షాని యస్మన్న హా
స్థిరచిత్తంబు నిమేషమాత్రము చలిం ♦ చెన్ ముందుఁ గన్పట్టు నా
పరిపంథి ధ్వజినీ సమూహమును స ♦ ర్వం బిప్పు వీక్షించుటన్.

76

సీ॥ స్వచ్ఛజాగృహనద ♦ చంద్రహాసధ్వజప్రభలు నల్లిక్కులఁ ♦ బర్వచుండ
యావనసేనా ము ♦ ఖాగ్రభాగమున లక్షలులక్ష లాశ్విక ♦ సమితి తనదు
కనుసన్నల మెలంగఁ ♦ దనరు తోడరమల్లు మాయయోధ్యాపుర ♦ మండలభవుఁ;
డితని పితామహు ♦ లెపుడు మాపూర్వుల కాంతరంగికులయి ♦ యలరువారు;
గీ॥ కాల మించుక ప్రతికూలఁగతిని దాల్చ నకృత్యులపాలు పదము సే॥వ్యమనిపోయి
యసమమేధాబలమున సై ♦ న్యపతియగుచు నిదిగొ మనమిది కిప్పుడు దం॥డెత్తివచ్చె.

మ॥ అనియొస్తెనను దేవతార్చనము సే ♦ యక్షాక నీరైన ము
ట్టని యాచారపరుండు! సజ్జనుండు! తో ♦ డర్మమల్లు! సద్వంశవ
ర్ధనుఁ డీయుత్తమభారతీయుండు స్వధ ♦ ర్మచ్ఛేదమున్ జేయుచున్
మనపై వచ్చె స్వదేశమిప్పు పరతం ♦ త్ర త్వంబుమై బుంగఁగన్.

78

సీ॥ అవైపు కాంచన ♦ వ్యాఘ్రకేతన మూని కడుపొడవైన పా ♦ గా ధరించి
సువిశాలపాదాతి ♦ నివహంబు నడపు నా రాయసింగు బికనీర్ ♦ రాజమాళి!
మాపూర్వులకును సా ♦ మంతుడై కల్యాణసింహుఁ డీతనితొడిగి ♦ సేవ చేసె!
చప్పనెల్లెండ్రొ బెం ♦ జ్ఞాడి యీతం డకృత్య రన్నదమ్ములవాని ♦ యలరుచుండు!

గీ॥ గొక మహారాజ్యమేలుచు ♦ నుండవలయు నితఁడు నాల్గువేల్పుయములఁకీశ్వరుండయి
తురకలనుగొల్చి మనతోడఁ ♦ దొడరవచ్చె! నింక స్వామిభృత్యన్యాయఁమెందుఁగలదు

§ The chief adviser of Akber in matters of revenue, finance and currency was the Raja Todar Mall, of whom I have spoken in the last chapter. He was a man of great ability and of tried integrity. Though attached to the court of a Muhamnadan sovereign, he was an earnest Hindu and performed faithfully all the ceremonies of his religion. On one occasion when accompanying Akber to the Punjab, in the hurry of department he forgot his idols. As he transacted no business before his daily worship, he remained for several days without food or drink and was at last with difficulty consoled by the Emperor.

“G. B. Malleson C. S. I.”

సీ॥ ఆయు తరదిగంత ♦ మరదొం దుపాకిపోజుల నెల్ల సంగ్రామ ♦ సుముఖులుగను
 ❀ జేయుచుండెడి రాయ ♦ శీలుఁ డంబరునృపుండగు భగవాన్ దాసు ♦ నంకితుండు!
 వానిపజ్జఁ దురుమ్మ ♦ పాదాతిదళము మందారమహీజకే ♦ తనముక్తిగ్రిందఁ
 బూన్పుచునున్న జాం ♦ బూనదకవచుగడ జయమల్లుఁ డంబరే ♦ శ్వరుని మఱఁది!
 గీ॥ యోధపురరాజమాళియా ♦ నుదయసింహు ప్రియతనూజను జేకొన్న ♦ పెండ్లికొడుకు!
 మావసింహుని దవకూర్చి ♦ మేనయల్లు మొన్న నేగద దర్శన ♦ మునకుఁ దెచ్చె. 80

మ॥ కడఁజూడఁబడనట్టి దుర్దమ తోరు ♦ మ్మప్పాజ్యపై న్యాధినా
 భుండయై సంగరచక్రమూ గరములం ♦ దుక్ ద్రిప్తు నామానసిం
 హుఁ డెవం! డన్నియుఁ జక్కనూండినను న ♦ త్యుల్లాసియై యెట్లు నా
 యదుగుల్ గొల్చెడు నాశ్రితుండెకద! యా ♦ రా! కాల మెబ్బుగిదో! 81

సీ॥ అంద తొక్కవిధంబు ♦ ముందున్నది ముసల్ల పండుగ యన్నట్టి ♦ భంగిదోఁచ
 నిదిగో తోడరమల్లు ♦ నిరుదెస సింహమ్ముఁ జేర కొల్చెడు వ్యాఘ్ర ♦ శిశువులట్లు
 నూక్తసాగరులు నా ♦ సోదరు లిరువురు గనుపింతు! రకట! ర ♦ క్తంబుఁ బంచు
 కొని యేకగర్భంబు ♦ నను బుట్టితిమి! ఛాయయట్లు నన్నెప్పుడు ♦ నను సరింతు!
 గీ॥ నాకు వారికి భేదమిం ♦ తయును గలదె! కడలినంతనె వారలే ♦ యెదురుపడుదు!
 రిది యవనసేనతోఁజేయు ♦ కదనమో! స్వజనముతోఁజేయు కదనమో! ♦ శంక గలిగె.

చ॥ బవరము లోకపావనము; ♦ భ్రాతలు మిత్రులు తండ్రిలైన నా
 హవమునఁదాఁక బోరుట నృ ♦ పాళికి ధర్మమటందు; రట్టి ధ
 ర్మవెఱుగలేకకాదు; మొగ ♦ ముల్ గని సోదర బంధు మిత్ర కం
 తవిదళనం బొనర్చుట క ♦ టా! కడుఁగూర్చమటంచు దోఁచెడున్.” 82

సీ॥ అనఁ గవి “లేవాత్మ ♦ కయ్యనస్థాభేదనాశముల్ దేహంబు ♦ నకునుబోలె!
 నాత్మ నిత్యంబు! దే ♦ హం బనిత్యము! వీరుఁడగువానికిని స్వధ ♦ రాచరణము

❀ Raisi accompanied his proper liege lord the great Raja Mann of Amber against the heroic Rana Pratap of Mewar. Jaimall had been a great favourite with Akbar, for, of all the Rajapootana nobles, he had been the first to pay his respects to him and had ever rendered his true and loyal service. He had married a daughter of Raja Udai Singh of Jodhpur a princess possessing great strength of will.

తల్లిదండ్రులకన్నఁ ♦ దనకన్న మిత్రులకన్నఁ జుట్టంబుల ♦ కన్న మిగుల
ను త్తమంబగు! క్షత్రి ♦ యుం డెస్స దు త్తమో త్తమకర్మనీరుడై ♦ తనరవలయు!

గీ॥ సమధికాత్మైకతత్త్వవి ♦ జ్ఞానమయుడ! వోటు గెలుపుల సమబుద్ధి ♦ నూహసేతు!
నీకు ధర్మంబులను నేర్ప ♦ నేనెవండ" ననిన దిటవ్రాని నృపతి పై ♦ న్యములఁజూచి;

—*) ప్రతాపసింహుడు పై న్యాధిపతుల యుద్ధమునకుఁ బురికొల్పుట. (*—

సీ॥ “హారావళీపర్వ ♦ తాగ్రగణ్యము విశ్వపావనమైన మే ♦ వాడసీమ
యీ కోన లీ లోయ ♦ లీ నదు లీ వను లీ భానుమండలం ♦ బిన్ని మనవి!
పూర్వ లెన్నియొ యుద్ధ ♦ ములుచేసి వారరక్తములతో నీభూమిఁ ♦ దడిపినారు!
ప్రాణ మున్నంత కీ ♦ యవని విదేశీయు లాక్రమింపంగ నీ ♦ యంగరాదు!

గీ॥ కట్టకడయూపి రున్నంత ♦ కట్టై తనదు పట్టి బిగఁబట్టి పరులకుఁ ♦ బట్టియీని
జననికరణి హస్తీఘాటు ♦ కనుమ నాని పూని కాపాడుఁడో రాజ ♦ పుత్రులార! 85

సీ॥ ఇంతవిస్తారమం ♦ చెఱుఁగరానిది కాలపాఠోధి! యలలు సం ♦ వత్సరమ్ము!
లా కాలగర్భంబు ♦ సం దెందఱు నృపాలు! రెన్నెన్ని దేశంబు! ♦ లెన్ని రణము!
లెన్నెన్ని జాతులో! ♦ యెందఱు గెలిచిరో! యెందఱు మడిసిరో! ♦ యెఱుఁగఁగలమె!
యందఱలో నొక్కఁ ♦ డైన నేడున్నాఁడె! యశమె చిరస్థాయి ♦ యయ్యెఁగాక!

గీ॥ మూటలనుగట్టి యాయువు ♦ బుట్టకెత్తి శాశ్వతబ్రహ్మకల్ప మీ ♦ జగతినుందు
మో! యరులఁదాకి గెలుపొ యోటోగ్రహింత! మందతేకమనస్కులై ♦ యనికేజనుడు

ఉ॥ ఆవడగండ్లవానవలె ♦ సంతట విశ్వములోని మువ్వవా
తావరణంబు శుద్ధమగు ♦ నట్లొనరించెడు యుద్ధముల్ జగ
త్పావనముల్; విపక్షబల ♦ భంజనులై గెలుపొందివచ్చినన్
బూవులసోనవానలను ♦ భూజనముల్ గుఱియింతు మీపయిన్. 87

సీ॥ వనిని బూవులు రాలి ♦ పడును! వసంతుఁ డాదటవచ్చి మఱల న ♦ న్నిటినిదెచ్చు!
జెడ నెండఁబాటిన ♦ చెట్టులు క్రొక్కాఱుచినుకుల మఱల లేఁ ♦ జివురు చాల్చు!
గొందతో మనలోన ♦ సందతో మడిసిన మనతావు చేకొండ్రు ♦ మనతనయులు!
నాయంతకేమొ యం ♦ తమునొందుదు నటన్న భయమింతయైనఁ గ ♦ న్నడఁగఁబోదు!

గీ॥ సాహసంబునఁ బోరి వి ♦ శ్వప్రపంచమునఁ బ్రజాహృదయముఁ జూఱఁ ♦ గొనెదమేని
మాట లేటికి! మనకింక ♦ మరణ మేది! క్షీతిఁ జిరంజీవులమయి ని ♦ ల్పెదముగాక.”

చ॥ అను విభువిక్రమోక్తులను ♦ నంతట నంతట నిల్చి తేజసిం
గును మఱిగృష్ణసింహుడును ♦ గొండాకవైపున భానుసింగు యో
ధ నికర కర్ణ పేయముగఁ ♦ దద్రస మింత తొలగకుండ్లగా
వినిచిరి యక్షరాక్షరము! ♦ వీరరసంబున నూఁగె సైన్యముల్.

89

సీ॥ గగనభాగంబెల్లఁ ♦ బగిలించి పరతెంచు పిడుగుతండముల స ♦ వృడులఁబోలి!
ప్రళయకాలాభీల ♦ వనదముల్ రాపాడ జనియించు మేఘగ ♦ ర్జనము మించి!
రంగ దుత్తుంగ త ♦ రంగపంక్తులుచేఁగు వనరాశి ఘోర ని ♦ స్వనముఁ గేరి!
సచరాచరప్రపం ♦ చము తూలిపడ వీచు ప్రకటప్రభంజను ♦ ధ్వనిని మీఱి!

గీ॥ దిగ్గజంబులు చెవు డెత్తి ♦ తెలివి దప్ప నట్టె హారావలీలైల ♦ మంత నిండి
యంబరేశ్వరు శిబిరంబు ♦ నటుత మ్రోగె సంగరారంభ దుందుభి ♦ స్వనభరంబు 90

—*) రాజపుత్ర సేనాధిపతులు యవనసేనలను దాఁకుట. (*—

సీ॥ అద్రి నెల్లెడ 'హర! ♦ హర! మహాదేవ!' యన్ సమరనాదం బాక ♦ సంబు నిండ
శ్రీసలుంబ్రాకృష్ణ ♦ సింహుఁ డాసప్ఖాను మూఁడువేల్ భటులతో ♦ మొదటఁదాఁకె!
బదనూరుభర్త పా ♦ బాజ్ఖాను రాయసింహుల కడ్డుపడె నంత ♦ బలముతోడ!
నాశ్వికత్రిసహస్ర ♦ మమర ఫేల్వాపతి యబ్బూరురహిమాను ♦ నని నెదిరెప్ప!

గీ॥ నప్రతీపప్రతాపాంకుఁ ♦ డాప్రతాపుఁ డతులకాలాగ్ని సమమూర్తు ♦ లగు శిశోడి
యాన్వయులు మూఁడువేలతో ♦ యవనసైన్య మధ్యముననున్న తోడర ♦ మల్లుఁదాఁకె!

సీ॥ రెండువేలాశ్వికు ♦ లండఁగొల్వొండ ఖాసింఖానుతో శ్యామ ♦ సింహన్మృపతి!
యంతటి బలముతో ♦ నద్రిధైర్యుఁడు రాయశీలునితో భాను ♦ సింహభర్త!
పూని యబ్బుల్లా చ ♦ మూపతితో రామచంద్ర మనస్సింహ ♦ శౌర్యఘనులు!
విక్రమ ప్రకటు లా ♦ వీరబలునితోడ బేడ్లా-కొటేరియా ♦ పృథ్వీనాథు!

గీ॥ లాహవారంభ మొనరింప నలఘుబలుల నాత్మసుభటులఁ గొనుచు బ్రహ్మాండమద్రువ
వీరగీర్జారవమెలర్చ ♦ భీమచాగమ భీకరాస్త్రంబులు నిగుడ్చి ♦ తాఁకె రిపుల. 92

మ॥ వనధుల్ రెండును దాడి ఘర్జిలెడు తే ♦ వన్ గొండతోఁ గొండ డీ
కొనునట్లంబుడమాలికల్ దొడరి సం ♦ ట్తోభించుచందాన యా
వనసైన్యంబులు రాజపుత్రచమువుల్ ♦ వైరంబు వీర్యంబు నె
క్కున నొండొందు కలంగఁదాఁకె సమర ♦ క్రోధప్రవృద్ధంబులై.

93

హాల్ ధూటా కనుమ.

ఫోల్క్ పరి	రాథోడు	సలుబా	మహారాణా	శ్యామ	భిల్లులు
3000	తేజసిహుడు	కృష్ణసిహుడు	పృతాప	సింహుడు	భానుసిహుడు	రామచంద్రుడు	బేడ్డా-కొత్తేరి	భీమ	చాంకు
ఆశ్వికులు	3000 ఆశ్వికులు	3000 ఆశ్వికులు	3000 ఆశ్వికులు	2000 ఆశ్వికులు	2000 ఆశ్వికులు	2000 ఆశ్వికులు	4000 ఆశ్వికులు	30000	భిల్లులు

తృతీయాశ్వికపక్ష.

అబ్దు	సాబోజుఖాన్-	ఆస్ఫాఖాన్	తొడరమల్లు-	ఖాసింఖాన్	రాయశీలుడు	అబ్దులాఖాన్	వీరబలుడు	కాల్వరు
రహిమాను	రాయ	ఆస్ఫాఖాన్	సూక్తుడు-	25000	50000	50000 కాల్వరు	50000 కాల్వరు	50000 కాల్వరు
50000	సింహుడు	25000 ఆశ్వికులు	సాగరుడు.	ఆశ్వికులు	తుపాకి పాజు	50000 కాల్వరు	50000 కాల్వరు	50000 కాల్వరు
కాల్వరు	100,000 కాల్వరు	25000 ఆశ్వికులు	50000 ఆశ్వికులు	50000 ఆశ్వికులు	50000 కాల్వరు	50000 కాల్వరు	50000 కాల్వరు	50000 కాల్వరు

౫౩

కున్వార్
మహాసింహుడు-
సలీము అంబరు
బలము 25000
ఆశ్వికులు.

అబ్దు

మ॥ బెడఁగుంగత్తుల మేల్తల తలల ద్యోఁ ♦ వీధిఁ దటిత్తుంజముల్
 పాడమెఁ; వీరరసావతారులగుచుఁ ♦ మోగల్ భటగ్రామణుల్
 కడుశౌర్యమ్మున రాజపుత్రకులపై ♦ లంఘించి దోర్దర్పమే
 ర్పడ నొక్కుమ్ముడిఁ దాకి యార్చిరి రణ ♦ ప్రారంభ సంరంభులై .

94

—*) ఫేల్వాపతి—యబ్బారహిమానుతోఁజేయు యుద్ధము. (*—

ఉ॥ తారకదైత్యనాథు ననిఁ ♦ దాగొని యొంచు కుమారుభంగి ఫే
 ల్వారమణుండు బాహుబల ♦ వైభవుఁ డా లయకాలభైరవా
 కారుల యోధులఁ గొనుచు ♦ గాఢరయంబున నేగి తాఁకె న
 బ్బారహిమాను మోగలులు ♦ తోడనె వెన్కకుఁ దూలి యార్వఁగఁ.

95

ఉ॥ ఆతఁడు శైలముల్ పగుల ♦ నార్పుచు నేబదివేలు వీరపా
 దాతుల హెచ్చరించుచు గ ♦ దా కరవాల పరశ్వధాయుధ
 వ్రాతములఁ ధరించి గిరి ♦ వర్గము భేదిలఁ దాకు నాబలా
 రాతివిధానఁ దాఁకె నతి ♦ రాద్రభరమ్మున రాజపుత్రులఁ.

96

మ॥ ఇరువైయోధుల ప్రాయముఁ జెలువముఁ ♦ హెచ్చింప వారిద్యుగుఁ
 స్మరుఁడుఁ-శంబరు నట్లు సాత్యకియు-న ♦ శ్వత్థామయుఁబోలె నొం
 డొరు వెన్నీక హయాధిరూఢులగుచుఁ ♦ యుద్ధంబు సాగింప న
 య్యిరువాగుఁ భటులెల్ల నిల్చిరి దిదృ ♦ త్నైకాగ్రచేతస్కులై .

97

సీ॥ ఉభయకూలంబుల ♦ నుప్పొంగి యుల్లోలకల్లోలమాలికల్ ♦ గడలుకొనఁగ
 నతితరధాటితో ♦ నరుగు నఖండగంగాప్రవాహభరంబు ♦ కరణి దూకు
 రాజపుత్రచమూభ ♦ రంబుడాకకు మొగల్ కాండముల్ పులినోటి ♦ కండలయ్యె;
 నెంత ఖండించిన ♦ సుతయుఁ జెడక సముద్రతరంగముల్ ♦ పోలెఁ బొంగి

గీ॥ పొరలి పైకెత్తివచ్చు న ♦ మొగలుపక్ష వాహినీభూరిపరిమాణ ♦ భార మప్పు
 డతులిత పరాక్రమోపేతు ♦ లైన రాజపుత్రసైనికులకుఁ దల ♦ మున్నలయ్యె. 98

మ॥ కుదురాచుఁ మహాబాజాఖానుఁడు తుపా ♦ కుల్ ప్రేలిపింపంగ నే
 బదివేల్ గుండులు లేచి ధూమము నభో ♦ భాగంబుఁ గప్పంగఁ దు
 మ్మొదలుఁబోలె దటాలునఁ వెడలి క్ర ♦ మ్మెఁ రాజపుత్రాస్యప
 ద్మదశంబుండునఁ! జేతఁ దట్టి యవి క్రిం ♦ డఁ గొట్టి రవ్వీరులు!

99

—*) తేజసింహుఁడు యవనసైన్యముపై బడి ధ్వంసముచేయుట. (*—

మ॥ పెడబాబ్బల్ నికటాద్రిశృంగములఁ ద ♦ బ్బిబ్బె శడక్ జేయ. బ
ల్విడిఁ దారుష్కపదాతివర్గము విజృం ♦ భించె; మహావీరయో
ధుఁడు రాఠోణ్మణి తేజసింగు భటులఁ ♦ దోడ్కొంచు నైరివ్రజు
బడఁగఁ దాఁకెను శంఖమూచుచును బ్ర ♦ హ్మండంబు భేదిల్లఁగఁ.

100

సీ॥ ఒకమాటు ముందున ♦ కుటికి సందొనరించి యవనయోధుల శిరం ♦ బవియ మోదు!
నొకమాటు దాపటి ♦ కుగ్రుడై దూకి యందిన వారినెల్లను ♦ ద్రెళ్లఁ జేయు!
నొకమాటు వలపటి ♦ కురవడి లంఘించి యందఱు దున్ని తూఁ ♦ టాడి నైచు!
నొకమాటు పిఱిది కిం ♦ చుకతగ్గి తనచుట్టు వెనుక నుండెడివారిఁ ♦ బిలుకుమార్పుఁ!
గీ॥ దీఁగమెలుపట్టు లశ్వంబుఁ ♦ ద్రిప్పికొనుచు మృత్యుదేవత చందాన ♦ మెలఁగె! నపుడు
యవనపాదాతిదళములఁచెవులమ్రోసె యమ మహిష కంఠ ఘంటా మహాస్వనంబు.

చ॥ అడరి మహాగ్నికీలలను ♦ నంతటఁ జిమ్ము తుపాకిగుండులుఁ
గడుపునఁజొచ్చి చుట్టుతిరు ♦ గఁ బలువేదన నొందు మర్దుకై
వడి నలతేజసింగు భట ♦ వర్గము దానును గర్భముఁజొరఁ
బడఁగఁ దురుష్కసైన్యములు ♦ బగ్గముపాడుగఁ గూలె నేలకుఁ.

102

ఉ॥ ఆమహాబాజుఖాను సుభ ♦ టాళులఁ గొందఱఁ గొంచు విద్విష
ద్భీషణబాహుగర్వమునఁ ♦ దేజని ముందుకుఁ బూన్చె; నంతలో
రోషకషాయితాక్షుఁడు గు ♦ రుస్థిరశౌర్యుఁడు రాయసింహుఁ డా
శేషఫణింద్రమాడ్కిఁ గవి ♦ సెన్ రభసమ్మునఁ దేజసింహుపై.

103

శా॥ ఆవీరుల్ హయముల్ గదల్చుకొని శౌ ♦ ర్భాయత్తులై మీఁదికిఁ
రా వీక్షించి గజంబులఁ గనిన హ ♦ ర్యక్షప్రభుండు యనం
గా విచ్చేసెను సింహనాదము వెలుం ♦ గఁ దేజసింహేంద్రుఁ డా
ప్రావృట్కాల పయోద గర్భగత గ ♦ ఙ్గాస్ఫూర్తిఁ గ్రేణించుచుఁ.

104

సీ॥ కల్పాంతకాల మే ♦ ఘము గర్భముననుండి వెడలు సాదామనీ ♦ విఠలి మించి
తలమండలాగ్రి దీ ♦ ధితులు దిక్కులఁబర్వఁ ద్రిప్పుకొంచును బోయి ♦ తేజసింగు
వార లిర్వురమధ్య ♦ వ్రాలి పో రొనరింప జ్యోతిర్లతలు చుట్టు ♦ మట్టిపట్లు
కనులు కానఁగరాక ♦ వెనుకకుఁ దిరిగి భీకరహయంబులు త్రిప్పి ♦ మూలఁదాకి!

గీ॥ రంత రాతోడ్కులుండు క ♦ ల్పాంతరుద్రు శూలమునుబోలు కుంతంబుఁగేలఁ నాల్పి
“తెగితి రింకెందుఁ బోదురో ♦ ధీరులార!” యనుచు సింహనాదమునఁ బై ♦ కరుగుదెంచె.

మ॥ ఉదయద్భాను సహస్ర బింబగత ర ♦ క్తోదగ్ర కాంతిచ్ఛటల్
వదనం బీనెడు తేజసింగు నెదిరిం ♦ పన్ ధైర్యముల్ లేక పైఁ
గదియుండంచు భటాళికిఁ దెలిపి చ ♦ క్కన్ బాటి రాయిర్వు; ర
య్యదన్ గాల్చెను దేజసింహదహనుం ♦ డావైరి సైన్యాటవిన్. 106

గీ॥ అసమ దక్షాధ్వర ధ్వంస ♦ మాచర్చిచు నుగ్రశివుఁబోలె దేజసిం ♦ హుండు పొదివి
వచ్చి-వందఱలాడ, వి ♦ పక్షసైన్య మాక్షణం బకాండప్రళయమున మునిఁగె. 107

—*) సలుంబ్రాకృష్ణసింహుఁడు — ఆసప్తఖానుతోఁ దలపడుట. (*—

క॥ ఆసంరంభ విజృంభణంబు నఖలం ♦ బాలించి కోపోగ్రుఁడై
యాసప్తఖానుఁడు పంచవింశతి సహ ♦ స్రాసీకిని బూన్పుచున్
డాసెన్ ముందుకు; మూఁడువేలు భటు లం ♦ డన్ గొల్వఁగా నాసలుం
బ్రాసింహం బెదిరించె నాతని భుజా ♦ వష్టంభ సంరంభమై. 108

సీ॥ ఎనిమిదంతలు బలం ♦ బెక్కుడై యున్నఁ జోండావతుల్ విక్రమా ♦ డంబరమునఁ
జిచ్చఱపిడుగులై ♦ చెలరేగి యావనాశ్వికులపై ప్రాళి ని ♦ ర్జింపఁ జొచ్చి;
రాతురుమ్ములు విజ ♦ యాతురుల్ సంఖ్యాబలమున నొక్కఁడుగఁ గ ♦ లంగఁదాకి;
గుభయసైన్యంబు లొం ♦ డొంటి సోకేనఁ దోచె నుదధిద్వయము పొంగిఁబయిరసినట్లు;

గీ॥ ప్రళయకాలాంతకోగ్ర జి ♦ హ్వా కరాళ దీర్ఘకుంతంబురుచులు న ♦ లైసలఁ బరవ
నాసలుంబ్రాధినాథుండు ♦ యవనవీర సుభటవక్షమ్ములను గ్రుమ్మఁ ♦ జొచ్చె నపుడు.

క॥ కడు నున్నతాశ్వమును గుడి యెడమలకున్ ద్రిప్పుకొనుచు ♦ నిన తేజుఁడు కృ
ష్ణుఁడు రిపులగాత్రములు పచ్చడియైపడ నటకేశౌర్య ♦ సాహసవృత్తిన్. 110

చ॥ అదిగని యోర్వలేక జ్వలి ♦ తాగ్రహుఁ డాసపుఖాను కృష్ణునిన్
గదిసిన నాతఁ డశ్వమును ♦ గ్రక్కున వెనక్కుఁదీసి యొక్కపె
ట్టదరఁగఁ దాకి సాక్షుఁడగు ♦ నాసపుఖానుని గొంచుబోయె బె
ల్లెదిగి తృణంబు నెత్తుకొని ♦ యేగెడు నా సుడిగాలి కై వడిన్. 111

ఉ॥ సాహసవంతులు సమర ♦ శౌర్యనిధానులు రాజపుత్రు లు
తాహాభరంబుతోడ రిపు ♦ సైన్యములన్ జొరఁబారి చీల్చి డ

ద్వాహిని పట్టుదప్పి నలు ♦ వంకలకు జెడఁబాటె! నట్టి కో
లాహల మాకసంబు పగు ♦ ల్ గవిసెన్ నలుదిక్కులందున్.

112

—*) ప్రతాపసింహుఁడు — తోడరమల్లు నైన్యముఁ దాకి చీకాకుగావించుట. (*—

మ॥ తనసూర్యధ్వజ మొక్కచేత నొకచే ♦ తన్ శేషనాగేంద్రుఁబో
లిన దుర్వారకరాశిక్షిద్దము రుచుల్ ♦ నింపన్ జగజ్జాలమున్
దునుమాడన్ జనుదెంచు నాప్రళయ రు ♦ ద్రుండ్లోయనంగాఁ బ్రతా
పన్మహోత్తంసుఁడు కొండ డిగ్గి యహిత ♦ వాఁతంబు డాసెన్ వడిన్.

113

ఉ॥ ఎత్తుననుండి వచ్చు కడు ♦ నెత్తగు నశ్వము! దానిపైన లో
కోత్తర శౌర్య సాహస స ♦ మున్నతమూర్తి ప్రతాపదేవుఁ! డా
యుత్తమువెంట నొత్తుకొని ♦ యుగ్రబలాధ్యులు సూర్యవంశ్యరా
హుత్తులు! మొత్తమై గదలి ♦ రుర్విసమ స్తము కంప మెత్తగన్.

114

క॥ ఆరాజపుత్రసుభటుల యారభటులు యవనసైని ♦ కాళుల పృథుగ
ర్జారావంబులు నిబిడంబై రోదసినింపిఁ బొంగి ♦ యవలికిఁ బర్వెన్.

115

మ॥ త్వర లంఘించుచు వచ్చి సింహములు మా ♦ తంగోత్తమాంగులన్
ఖర నిగ్ధాత నఖాగ్రసంతతుల వ్ర ♦ క్కల్ చేయుచందాన భా
స్వరశౌర్యాధ్యులు రాజపుత్రులు తురు ♦ మ్మ శ్రేణిపై వ్రాలి నె
త్తురున్ గండలు కాల్యలై ధరణియం ♦ డున్ బార్చి రొక్కుమ్మడిన్.

116

ఉ॥ శృంగము భంగమైన వృష ♦ భేందునిచందము దోఁపఁ దోఁకఁ ద్రొ
క్కంగనె పైకిఁదూఁకు భుజ ♦ గప్రభుమాడ్కి సరోషసాహసా
భంగురమై తురుష్కభట ♦ వర్గము రేగుచు రాజపుత్ర సే
నాంగము వెన్కకున్బడ మ ♦ హాబలధాటిని దాఁకె నయ్యెడన్.

117

ఉ॥ కత్తులు తాకు చప్పు! మెయిఁ ♦ గప్పిన జోడులు చిన్లు చప్పు! రా
హుత్తులు వ్రాలు చప్పుడు! హా ♦ యోత్తమముల్ ధరఁగూలు చప్పుడుల్.
దుత్తలఁబోలె నెత్తురులు ♦ దూఁకెడు చప్పుడు! గాయ మొంది యె
ల్లెత్తినవారి చప్పుడులు! ♦ నెల్లెడ రేఁగె రణాంగణంబునన్.

118

ఉ॥ ఒక్కొక్కరాజపుత్రకుల ♦ యోధుని బెక్కురు చుట్టు ముట్టి యు
క్కెక్కిన మోగలుల్ గవిసి ♦ యెల్లెడ నొంపఁగసాగి రార! వా

రొక్క-కరుణ బ్రతాపనృపు † నుజ్జ్వలమూర్తులనంగ వైరులన్
సుక్కిగఁజేసి! రెంతటి య † శోనిధులొక్కొ! శిశోదియాకులుల్.

119

మ! పొదియై తాఁకెడు రాజపుత్రుల బలం † బుల్ పుష్కలావర్తనీ
రదముల్ గాఁగఁ, బ్రతాపభూవరుఁడు ప † ర్జన్యుండుగాఁగన్, బ్రభా
స్పదవర్మంబులు చంచలాతతిగ, శుం † భత్తడ్గ తీవ్రాశనుల్
గుదులై రాల్యుఁదురుష్క సైన్యములు ను † గ్గున్ నూచమై పోలిసన్;

120

మ! విరియన్ బారెడు వాహినీనికరమున్ † వీక్షింపఁగాలేక తో
డరమ ల్లందఱ హెచ్చరించుచుఁ బ్రచం † డస్ఫూర్తిమైఁ దాఁకె; సా
గరుఁడున్ సూక్తుఁడు కోపఘూర్ణిత కటా † క్షశ్రీలు రంజిల్లఁ గే
సరియుగ్మంబువలెన్ బ్రతాపుపయి ను † త్సహంబుతోఁ దూఁకఁగన్.

121

సీ! త్రిజగద్విరోధుల † త్రిపురాసురులతోడఁ దొరయు కైలాసమం † దిరుఁ డనంగ!
విలయకాలమున జృం † భించు త్రేతాగ్నుల ముంచెడు వరుణదే † వ్రం డనంగ!
మాల్యవ న్నాలి ను † మాలిముఖ్యులఁ బట్టి వేధించు శ్రీమహా † విష్ణుఁ డనంగ!
ఖరదూషణాది ర † క్షశ్రేష్ఠులన్ గోపమునఁ దాఁకు శ్రీరామ † మూర్తియనంగ!

గీ! నసమ విక్రమ రణ సాహ † సాంకమూర్తి యాపబ్రతాపుఁడు సర్వసం † హారలీల
సాఁగి సూక్త తోడరమల్ల † సాగరులను మించి కలగిరచి యొంచి డ † య్యించెనపుడు.

మ! బరువై యొప్పెడు దీర్ఘఖడ్గము ప్రితా † పస్వామి పైకెత్తి తో
డరమల్లున్ బడమోది కంకటము గా † డన్ జీల్చి సూక్తున్ ధరన్
బొరలన్ దప్పఁగఁదోసి సాగరు శిరం † బుజ్జూచి వేయంగ, ము
వ్వరు నవ్వరునిమోల నిల్వక పరీ † భూతాత్ములై పాతినన్,

123

మ! ఉరగవ్రాతము సంహరింపఁగ మహా † గ్రోత్సాహమున్ బెంచు నా
గరటామంతుఁడు వానిచుట్టములవీ † కన్ రాజరాజేశ్వరుం
డరుగుదెంచెఁ బ్రతాపుఁడున్ భటయుతుం † డై! యావనశ్రేణి దు
ర్భర తద్ధోర కఠోరధాటికే జలిం † పన్ సాగె నాద్యంతమున్.

124

● మ! కడుశాంతంబు నగాధమై పొలుచు నా † గంభీరవారాశిలో
నుడుకున్ నీళ్ల ప్రవాహ మొక్క మొగమై † యుప్పొంగుచున్ బాటు కై

● It emerges from the gulf as the famous Gulf Stream and is joined by the North Equatorial current. At first the Gulf-Stream is a rapid current of dark

వడి రాణాయ శిశోదియాభటులు గ ధ ధంబు బ్రవేశించి య
యొడఁ దారుష్క చమూసమాహము బలం ధింకించి రత్యుగ్రులై.

125

ఉ మందరశైల మంబునిధి ధి మధ్యము చొచ్చి కలంచునట్లు చు
ట్టుం దశమొందు మోగలు భ ధి టుల్ పదులు శతముల్ సహస్రముల్
మృందఁ బ్రతాపసింహుఁడు బ ధి లస్థిగు లాతని యోధవీరు లం
దందఁ బరాక్రమస్ఫురణ ధి మచ్చుపడఁ విహరించి రయ్యెడఁ.

126

—*) శ్యామసింహ — ఖాసిఖానుల యుద్ధము. (*—

మ ఇరువైయైదగు వేల యాశ్వికబలం ధి బిర్వంకల గొల్పు ను
స్థిర దుర్వార పరాక్రమక్రముఁడు ఖా ధి సింఖానుపై శత్రుసం
హరణోద్యోగఁడు శ్యామసింహవిభుఁ డ ధి సాదీశుఁడు వీరకే
సరియోనాగఁ బరాక్రమించి నడిచేఁ ధి ఝాలాన్వయుల్ గొల్వఁగఁ.

127

మ క్రతుకాలమ్మున యాయజూకుఁడు హవి ధి ద్రావతంబుల వహ్ని నా
హుతుల జేసెడునట్లు శత్రుభటుల ధి యుద్ధంబున డాకి శీ
ర్షతతి ద్రుంచుచు శ్యామసింహుఁడు గుహ ధి సంఘాతముల్ వ్రక్కలై
క్షితిపైరాలఁగ సింహనాదము నొన ధి ర్చే వీరశౌర్యార్భటిఁ.

128

ఉ దండధరోపమాన భయ ధి దస్థిర మేచక దీర్ఘదేహు లు
ద్దండ కృపాణపాణులయి ధి దర్ప మెలర్ప మహమ్మదీయు లా
భండనసీను వైరిభట ధి భంజనము బొనరింప, గాలిచే
బండులు భూమిపైఁ బొరలు ధి భంగి శిరంబులు దులైఁ బెల్లుగఁ.

129

శా బాహుశౌర్యులు శ్యామసింహుఁడును ఖా ధి వరు్యండు శౌర్యోగ్రులై
బాహు-బాహి కచా-కచి బల మెల ధి ర్ప బోరఁ దద్దర్శనో
త్సాహశ్రీరతుతాచు రైదుమొనల ధి దైవారు రాహుత్తు లెం
తో హర్షంబున మాన మూని రణమం ధి దు నిల్చి రవ్వేళలో.

130

blue warm water. The average is three miles an hour or five miles in the coldest and warmest seasons. This is about equal to the speed of the Ganges or Irrawady. The current speeds out and becomes the North Atlantic Drift, flowing right across the Atlantic and keeping warm the shores of the British Isles and north western Europe generally.

“ L. Dudley Stamp ”

ఉ! అత్తటి విక్రమించి భయం దాహవశౌర్యుడు శ్యామసింహభూ
భృత్తిలకుండు శీర్షకము ధేదిల మోదుచు ఖాను ఖడ్గము
ద్వృత్తి వియత్తలంబునకుఁ ద్రేవ్వఁగఁగొట్టి హయంబుఁ గూల్చి నో
రెత్తక వాఁడు మానము వ హించుచుఁ బాతెను నేల దూఁతుచున్.

131

—*) భానుసింహుడు — యవనసేనల నుఱుమాడుట. (*—

మ! దెసలెల్లఁ దన కేతనప్రభలు సం దీప్తంబులై వెల్ల సా
హసశౌర్యాంకుడు భానుసింహవిభుఁ డ య్యాదిత్యుడుఁ బోలె వె
క్కసమా తేజముతోడఁ బొంగుచు విప ధ్మవ్రాతమున్ జీల్చి వీ
రసమూహంబును మోహరించుకొను సం రంభంబు వీక్షించుచున్;

132

చ! యవనులవైపు యోధులను నాజయమల్లుడు రాయశీలుఁ డా
హవమున కెచ్చరింప రయ మారఁ దుపాకులు గాల్చి రందఱున్;
బవనము వీవఁ దుమ్మెదలు పద్మములన్ విడివచ్చునట్లు గుం
డ్లు వెడలి రాజపుత్రభట లోకముపై బడియెన్ మహాగ్రమ్మె.

133

చ! పిడుగులు గుంపులై పడెడు వీకను నిప్పులు రాలునట్లు పైఁ
బడెడు తుపాకిగుండ్ల జడి వానలపెల్లున కోర్వఁజాలమిన్
దడఁబడి రాజపుత్రభట తండము ముందును వెన్క దోఁప క
య్యెడ స్పృహలేక నిల్వఁబడె నెచ్చటి గుం పచటన్ స్థిరంబుగన్.

134

మ! “అకటా! శత్రులు వేయఁ బెల్లెగయు న య్యాగ్నేయ మాహేంద్ర నా
గ కఠోరాస్త్రచయంబుఁ జూపులనె వ్ర క్కల్ సేయవారయ్యు రా
జకులాగ్రీణ్యులు స్వల్ప మియ్యనలవ ర్షంబున్ భరింపంగఁజా
లక ముం దేగక వైరిఁగూల్చి కీటు ని ల్వొ బాడియే! యియ్యెడన్.”

135

చ! అనుచును భానుసింహవిభుఁ డాడి హయంబుఁ గదల్చి వెంటరం
డని కదలన్ భటాధి నిబి డాతప మారవివెంట నేగు న
ట్లనుపముధాటి లేచి యన లాస్త్రపరంపర కోర్చి శత్రుసే
న నెదుగఁ బాతె; నంతట ర ణంబు చెలంగె భయానకస్థితిన్.

136

చ! కనువడి రాజపుత్రులు ము ఖాముఖఁ జెంతకువచ్చి దూకి పైఁ
డఁగ తుహమ్మదీయులు తు పాకులు గాల్పఁగ వీలులేక యా

బడలను ద్రిప్పి మోదిరి; కృ + పాణ భయంకర తీక్షణ భార తె
లెడ నిగుడంగ వారి నల + యించి కలంచిరి రాజపుత్రకుల్.

137

చ॥ తరణి నభంబునకొ దిరుగు + దారి మెలంగుచు భానుసింహుఁ డ
త్రటి జయమల్లు శీర్ష కము + ధాత్రిని వ్రాలఁగ మోది ముగడుకుకొ
బరచుచు రాయశీలు ఘన + వక్షము నుద్ధతి వేయ నాతఁడుకొ
సరగునఁబాతె ఖడ్గము భు + జంబున సోకుచు నెత్తు రొల్కఁగకొ.

138

మ॥ ఖురసంఘట్టన రేఁగు ధూళి సమర + త్నోణికొ దివికొజేతఁగా
హరిశౌర్యాధ్యులు రాజపుత్రకులు కొ + పాటోప మేపారఁ ద
తకరవాలొగ్ర భుజంగకొటికిఁ దురు + మ్మప్రాణవాతంబు ల
త్రటి భక్షింపఁగఁబెట్టి యార్చిరి వియ + ధాత్రుల్ ప్రకంపింపఁగకొ.

139

—*) రామచంద్రదేవుని యుద్ధము. (* —

మ॥ సమరోత్సాహ విజృంభమాణ పటు గ + జ్ఞాన్సూర్తి తోఁ గొండనుం
డి మనస్సింహుఁడు రామచంద్రపతి ఖం + డేరావు దోస్సారులై
బొమవిందుల్ ముడిదేలఁగా వెడలి య + బుల్ల చమూశ్రేణి స
ర్వము చీకాకుపడంగఁ దాకి సమయిం + పకొ జొచ్చి రాచెంగటకొ.

140

శా॥ తోఁకకొ ద్రొక్కు భుజంగరాజువలె న + బుల్ల ఖౌరాసాకభటా
నీకంబుకొ బురికొల్పి గ్వాలియరుత్తో + ణీనాయకుకొ దాఁకె; ము
క్కాఁకల్ దీటిన యాన్మపోత్రముఁడు ఖ + డ్గం బెత్తి సింహంబటుల్
కేకల్ వేయుచు వానిమక్తెస్తముఁ బగి + ల్పకొ మోగలుల్ బెగ్గిలకొ.

141

శా॥ పెల్లై రక్తము దూకి మూర్ఛిల, భటుల్ + వీక్షించి శీఘ్రుంబె య
బుల్లఖానుని మోసికొం చవలికొ + బోవకొ మనస్సింహుఁ డ
త్యుల్లాసంబునఁ బొంగుచుకొ రిపులపై + నుద్వృత్తి లంఘించుచుకొ
ద్రుశ్యకొ జేసెఁ దురుష్కవీరభటసం + దోహంబు నిర్వంకలకొ.

142

మ॥ ఒకమూల్తానువిభుండు దుర్దముఁ డలా + యుద్దీనుఁడకొ వీరుఁ డో
ర్వక యుద్ధాంగణమందు నల్దెసలకుకొ + బాటకొ బ్రయత్నించు నై
న్యకదంబంబుల హెచ్చరించుచు దద + ధృక్తత్వముకొ బూని యా
జికి ధైర్యం బిగురొత్తజేసి మరలిం + చెకొ బూన్చి యవ్వేళలో.

143

—*) ఖండేరావు యుద్ధము. (*—

సీ॥ పదునాటువర్షముల్ ధి పాయని పూఁపలేఁబ్రాయంబు సాకుమా ధి ర్యము వెలార్పఁ
దరుణారుణాబ్జప ధి త్ర విశాలమగు తేట కనుఁగవ పరమభా ధి గ్యంబుఁ దెలుపఁ
దనమూర్తి సొబగు మ ధి దన వసంత జయంత సౌందర్యములకు సి ధి గ్గందఁ జేయ!
నిజ తనుత్రాణ కాం ధి తిచ్చట లఖలభాగములందు దుర్నిరీ ధి తుతను బెంప!

గీ॥ నసమ వజ్రాభరణశోభి ధి మై తనర్చు దొడ్డకాంభోజహయము ముం ధి దునకుఁ ద్రిప్పి
రామచంద్రు ఖండేరావు ధి రణముఖమునఁ దాఁకె విక్రాంతి వలల మూలూనుదొరల.

మ॥ పులిపిల్లల్ చెలఁచేఁగి పైబడునటుల్ ధి మూలూఖౌరాసాను యో
ధులు కాక్షేయక కుంత ముద్గర గదా ధి దుల్ దాల్చి శౌర్యంబు వా
టిల నొక్కుమ్మడి వచ్చి పైఁబడిరి; ఖం ధి డేరాయఁడు దుర్భర
జ్వలనుండోయన యుద్ధసీమఁ జరియిం ధి పన్ సాగె వీర్యాధున్వఁడై.

145

మ॥ నికటారామఫలాళిఁ బాలకుఁడు ఖం ధి డింపన్ మొదల్ పెట్టి నా
రకమై పాచకసార్యభాముఁడును గూ ధి రల్ గోయు నచ్చెఱుఁ బూ
నికమై వీరవిహారముల్ నెఱపి ఖం ధి డేరావు తోరుష్కయో
ధకదంబంబుల మస్తముల్ దునిమె దు ధి ద్దాంతక్రియాభీలుఁడై.

146

మ॥ వరుసన్ భీమ-ఘటోత్కచా-ర్జును లద ధి ల్పన్ భీతిమైఁబాటు న
క్కురుసైన్యంబుల భంగిఁ బాటిరి తురు ధి మ్ముల్ రామచంద్రుండు సు
స్థిరశౌర్యుండు తదీయపుత్రుఁడు మన ధి సింహుండు దుర్దాంతపి
రరసావేశముతో నరాతిభటశీ ధి ర్నంబుల్ విదాఁపఁగన్.

147

—*) బేడ్లా - కొటేరియా ప్రభువుల యుద్ధము. (*—

గీ॥ ప్రణయబద్ధులు చోహణ ధి వంశ్యమణులు వీరమూర్తులు బేడ్లా-కొ ధి టేరియా సృ
పతులు నాల్గువేలాశ్విక ధి బలము గొలువ యవనులను దాకి రపుడు భయంకరముగ.

ఉ॥ గండశిలాప్రపంచము న ధి గంబుననుండియు దొర్లనట్టు లు
ద్దండమహోన్నతాశ్వికవి ధి తానము నాలుగువేలసౌఖ్య పై
నుండియు మీఁదరా నిలువ ధి నోపక యావనసేన లన్నియున్
బండిన పైరునాఁ దలలు ధి వాల్చుచు మ్రొగై రణాంగణంబునన్.

149

మ॥ కవలున్ గౌరవసేనలన్ బొదివి వ్ర ♦ క్కల్ చేయుచందాన దా
నవనై న్యంబుఁ గలంచు దంతిముఖ-సే ♦ నానుల్ వలెన్ వచ్చి శౌ
ర్యవికాసంబునఁ జోహణప్రభుకుమా ♦ రద్వంద్వ మవ్వేళ శా
త్రవనై న్యంబుల కంతలుంతన మొన ♦ ర్పకసాగె వేభంగులన్.

150

—*) భిల్లులు - యవనులతోఁజేయు యుద్ధము. (*—

మ॥ కడునెత్తుండెడు కోటకొమ్మగుములన్ ♦ గండోపలశ్రేణిపై
వడిఁ గూర్చుండిన భిల్లులున్ ధనువులన్ ♦ బాణాళి సంధించి సం
దడిగా నార్చుచు వేయఁగాఁదొడరి; రే ♦ తద్బాణసందోహముల్
జడివానల్ వలెఁ బెల్లు ముంచెను దురు ♦ మ్మ ప్రాజ్య పై న్యంబులన్.

151

చ॥ అచలనితంబభాగముల ♦ యందు రహించెడి గొప్పగుండులన్
బ్రచురబలుల్ కిరాతభట ♦ వయ్యలు నూలులు వేలు పట్టి పూ
నిచి కదలించి, దొర్లెడు ధ్వ ♦ ని గిరు లన్నియు వ్రీల శత్రుహ
స్తిచయము నిల్చుచోటికిని ♦ జెచ్చెరఁ ద్రోసిరి గుంపుగుంపుగన్.

152

ఉ॥ ఆపయినుండి దుర్గమ మ ♦ హాబలధాటిని దాటివచ్చు గం
డోపలకోటి మార్గమున ♦ నున్న పదార్థములెల్ల నజ్ఞగు
జ్ఞై పడ వ్రాలి మోగలు గ ♦ జావళిఁ జొచ్చి పదుల్ శతంబులున్
రూపఱ దొర్లసాగె యవ ♦ నుల్ ప్రళయంబున మున్గి కూలఁగన్.

153

మ॥ హనుమద్వానరభర్త శైలముల బా ♦ హశక్తమై తెచ్చి వై
చిన రామాయణయుద్ధమందు నసుర ♦ శ్రేణుల్ వలెన్ వ్రాలి యా
వనదంతావళకోటియున్ శిలలు పై ♦ వ్రాలన్ ధరన్ వ్రాలి యొ
క్కనిమేషంబున మ్రగ్గె నట్టలవలెన్ ♦ గాత్రంబులున్ నుగ్గుగాన్.

154

చ॥ వెఱచుచుఁ గాలిమూఁకలును ♦ బిక్కబలంబునఁ బాటె; నాశ్వీకుల్
పరచిరి నోరులన్ దెఱచి ♦ ప్రక్కలకున్ గిరి నెక్కలేక; యు
ద్ధరతఁ దుపాకిపొజులును ♦ దోడనె కాల్చిరి; కాని గుండు లా
గిరిపయినున్న భిల్లతలి ♦ క్రేవకుఁ బోక పడెన్ ధరిత్రిపై.

155

శా॥ ఆమాయాశబరస్వరూప మనఘం ♦ బై యింద్రకీలాచలో
ద్దామప్రస్థములన్ జరించు గజదై ♦ త్యధ్వంసి చందంబునన్

భీమాటోపుడు భీమచాందు ధరణి ♦ భృచ్చృంగమందుండి యు
గ్రామాఘప్రదరాళిఁ గూల్చెను విప ♦ తూరణ్య సత్వంబులన్.

156

గీ॥ అలరి యలరించు నొక్కమాతాప్రతాపుఁ బరుల నొకమాటు కనుసన్న ♦ బ్రమియఁజేయు
విడక యుభయనై న్యముమధ్య ♦ విజయలక్ష్మి యబ్జనాళపుడూఁగులు ♦ య్యాలనూఁగె!

—*) మ ధ్యా హ్నా వ ర్ణ న ము. (*—

శా॥ మెండై యెండలు నిండె; నల్లెసలఁ గ్ర ♦ మ్మెన్ నిప్పులన్ గుప్పు చు
ద్దండ గ్రీష్మసమీరముల్; నిఖిల స ♦ త్వంబుల్ గడున్ డసెన్; బ్ర
హ్మాండంబందుఁ బొగల్ సెగల్ తుటుములై ♦ వ్యాపించె; మధ్యాహ్నామా
రాండుం దుజ్జ్వలకాండుడై గగన మ ♦ ధ్యంబందు వెల్గొందఁగన్.

158

ఉ॥ ఆతప నాతపోద్ధతికి ♦ నాయసవర్మములెల్లఁ గ్రాఁగి స
జాతకృతానుకీలలు భృ ♦ శమ్ముగఁ జిమ్ముటఁజేసి యోధసం
ఘాతము దేహముల్ బడలి ♦ కల్ గని సేనలు రెండువైపులం
దాతటి సుంత కన్మోగిచి ♦ నట్టులు కూర్కె నిమేషకాలమున్.

159

సీ॥ తలలపై బొమిడికం ♦ బుల యిన్నరేకుల నలమి దహించు నూ ♦ ర్యాతపాగ్ని!
నలుదెసల మిడుంగు ♦ రులు చిమ్ము రక్తదీప్తాక్షులఁ గోపభ ♦ యంకరాగ్ని!
ప్రాభాతసంగర ♦ వ్యాయామమున రేఁగి జగము మ్రొంగఁగఁగోరు ♦ జాతరాగ్ని!
భువనసంతతినెల్లఁ ♦ బొడిపోడిగావించు బహుబృహన్నాళాస్త్ర ♦ భైరవాగ్ని!

గీ॥ యన్నిటిని మించి లోకభ ♦ యంకరమయి యతిశయిల్లు బాహాప్రతా♦పాగ్ని! వెలుఁగ
భటులు పంచాగ్ని యోగ భా♦వనల మెదిగి మఱలఁ దలఁపడి రనికి ని♦గ్ధరులు పొగడ

—*) మానసింహుడు పరంగుల నుసికొల్పి పిరంగులు ప్రేలిపించుట. (*—

చ॥ “ఇరువదిరెండువేల భటు ♦ తెల్లెడ నాలుగులక్ష లున్న మ
మ్మరవఱచేయఁ జొచ్చి రక ♦ టా! గతియే”మని కుది దక్షిణో
త్తరముల మానసింహుడు శ ♦ తఘ్నుల సంతతధార నిప్పులన్
గురిసి విపక్షునై న్యములఁ ♦ గూల్చుఁగ నాజ్ఞ యిడెన్ భటాళికిన్.

6

సీ॥ మొగలాయి సేనా స ♦ ముద్రాంతరుమునుండి పొడతెంచు బడబాగ్ని ♦ మూర్తులవఁగ
రాణా ప్రభంజన ♦ రాజి మోగల్ కాళి నిలువ కూడెడు తాళ ♦ ఫలము లనఁగ!

రణదుగ్ధ వీరరా ♦ ద్రమునఁ జేరికొలంది గుప్పు నిప్పులగొప్ప ♦ కుప్పు లనఁగఁ
దురకదండను తోటఁ ♦ దొడిమ యూడుచు దొడ్లు పరిపక్వకూష్మాండఁఫలము లనఁగ!
గీ॥ సమయమాంత్రికమాలి భూతములఁ దనుప నడుపు రక్తాన్న నిబిడ పిం ♦ డంబులనఁగ!
నల పరంగులు పెనుపిరం ♦ గులను బేల్పు రాలె దెసలఁ దప్తాయస ♦ గోళతతులు. 162

మ॥ అవి లోకంబులఁ గాల్పఁగాఁ దొడరు బ్ర ♦ హ్మస్త్రాళినా నిప్పులన్
దివికిన్ జిమ్ముచు వ్రాలి యోధులను భే ♦ దింపంగ రాణాచమూ
నివహం బుట్టట లూఁగి యెత్తువడి బ్రాం ♦ తిజెంది వెల్వెల్ల బో
యి వితాకొందిన లేతమోముల విధం ♦ జేమచు వాక్రువ్వఁగన్. 163

తి మ॥ గుములై నిల్చి గుభా ల్గుభా లని పిరం ♦ గుల్ మోగుపేకాని స
ర్వము నిశ్శబ్దతఁ దాల్చె; యోధతతి చా ♦ వన్ జూడఁగాలేక డె
దమునన్ గుందుచు చాంచుభ ట్టక మహా ♦ దంతావళం బెక్కి యు
త్తమ గంభీర మనోజ్ఞ నిశ్చల గళ ♦ భానంబు శోభిల్లఁగన్, 164

—*) చంద్రభట్టారకుఁడు రాజపుత్రసేనలకు రణోద్యోగముఁ గలిగించుట. (*—

ఉ॥ “ఓయసమాన సాహస స ♦ మున్నత శౌర్య సమగ్రమూర్తులా
రా! యడలంగఁబోతుఁడు పి ♦ రంగుల. గుండ్ర! కఖండయుద్ధవి
ద్యాయుతులై న మీకుఁ గర ♦ మందు ధరింపఁగఁ బూలచెండ్లు గా
వే యవి! యొక్కమై దగులుఁ ♦ డీ! పొడియైపడ సర్వలోకముల్. 165

సీ॥ మొన్నగాఁ జిత్తూరి ♦ మూడవ ముట్టడి! పదియునాతేండ్ల లేఁ ♦ బ్రాయమందె
కరకంకణములు మం ♦ గళవస్త్రములతోడఁ బెండ్లిపీటలనుండి ♦ వెడలి వచ్చి
పుత్త సూర్యద్వార ♦ మున శాత్రువులఁ గూల్చె! భార్య పండ్రెండేండ్లఁపడుచు రిపులఁ
గుప్పగూరగఁ ద్రుంచె! ♦ గోమలి త్యాగవిక్రమములు సకలలో ♦ కములు మెచ్చె!
గీ॥ నా యరుంధతీదర్శన ♦ మపుడె స్వర్గమునకు నచ్చరల్ కనుసన్న ♦ లను బొనర్చ
వలచు శౌర్యైకధనులు మీఁకొలమువార! లతుల మతులార! ఫేల్వా భటాభులార!

⊙ In the sacred bardai of the Rajput, we have the bard of our Saxon ancestry; those reciters of warlike poetry of whom Tactus says “With their barbarous strains they influence their minds in the day of battle with a chorus of military virtue.”

“Annals of Mewar.”

- సీ॥ గౌతమగోత్రంబు! ♦ గాధిపురము రాజధాని! యాచార్యుండు ♦ దైత్యగురుడు!
 వంశంబుకర్త వి ♦ శ్యామిత్రుఁ! దాస్వర్గమర్త్యముల్ మునుపు స్తం ♦ భన మొనర్చె
 బదునాల్గులోకముల్ ♦ పైకి నచ్చిన సుంత కీడెఱుంగనిది రా ♦ తోడు కులము!
 బిగఁబట్టి తెచ్చి నిల్పినఁ దురుష్కులు మీముఖముఁ జూడ వెఱతురకఁ! ఖ్యాతిగలిగె
- గీ॥ నఖిలభారతవీర మ ♦ హాభవనము గోపురమున నెత్తిన పూర్ణ ♦ కుంభతుల్యుఁ
 డగుచు మీతండ్రి జయమల్లు! యశముఁగాంచె! ద్విణ్ణదేభేంద్రసింహ! యో! తేజసిఁహ
- సీ॥ సామ్రాజ్యమఖిలంబు ♦ సవతితమ్మున కిచ్చె సంతతత్యాగి యా ♦ చండనృపతి
 యా బయానాసీమ ♦ నరుల తలల్ వేలు రాలఁగా విహరించె ♦ రత్నసింగు!
 చిత్తూరుకోట డు ♦ స్సినచోట నిలిచి దుర్గారావు ప్రళయరౌ ♦ ద్రమునఁ బోరె!
 నెనిమిదేడుల క్రింద ♦ నీరేడులోకముల్ జయపెట్ట వర్తించె ♦ సాహిదాసు!
- ఆ॥ సకల పూజ్యమైన ♦ చండేశు వంశంబు స్వామిభక్తి యుగ్గు ♦ పాలఁ బెఱిగె!
 నాకులంబు వీరు ♦ లందు నాయకమణి కృష్ణసింహవిభుఁడు ♦ కృష్ణనిభుఁడు.
- సీ॥ జగదేకదుర్నిరీ ♦ క్షప్రకాశు లటన్నఁ జూపు నూర్లకొలది ♦ సూర్యకులము!
 నిత్యసత్యవ్రత ♦ నిష్ఠాపరు లటన్నఁ జూపు వేలకొలది ♦ సూర్యకులము!
 కండ లొలిచియిచ్చు ♦ ఘనవదాన్యు లటన్నఁ జూపుఁ లక్షకొలది ♦ సూర్యకులము
 లోకంబులెల్ల గె ♦ ల్పు ధనుర్ధరు లటన్నఁ జూపుఁ గోట్లకొలది ♦ సూర్యకులము!
- గీ॥ ఖోణి వెలయు నసంఖ్యాకఁకులములందు సురలకును సాయ మొనరించె! సూర్యకులము!
 సూర్యకులము దూరం బుంచి ♦ చూచునెడల నఖిలభవనంబు లంధకా! రావృతముల
- సీ॥ ఇత్వాకు వెటు లోక ♦ హితుఁడు! కాకుత్స్థత్రిశంకులు మఱి హరి ♦ శృంగుఁ డెట్టి
 వారు! మాధాంత ప్రా ♦ భవ మెంత! నాభాగుఁ డంబరీషభగీర ♦ థాది నృపులు
 సామాన్యులే! యిక ♦ సగర-దిలీప-రఘుక్షీతీశులక్ష్మీఁ ♦ గొలువఁ గలమె!
 బ్రహ్మాండమంతయుఁ ♦ ద్రాసున నిడిన నిదుల నొక్కఁడొక్కఁడే ♦ తూఁగఁగలఁడు!
- గీ॥ భువనసామ్రాజ్యలక్ష్మీ కా ♦ పురముచేయు వజ్రహర్ష్యరాజంబు మీ ♦ భానుకులము!
 శతశత నమస్కృతులు చేసి ♦ సకలజగము నీపదముఁ గొల్పు టరుదె ప్ర ♦ తాపదేవ!
- సీ॥ కాఫరిస్థాప్రజా ♦ గణము నేటికిఁగూడ బప్పురాయల ఖడ్గ ♦ పటిమఁ బొగడ!
 నాభౌరాసాదేశ ♦ మందు భోమనసింహు నాణెంబు లింకను ♦ నడచుచుండ!
 సమరసింహేంద్రు వి ♦ క్రమగాధలెల్లప్పు ఘోరీజనులు తొడు ♦ కులకుఁ దెలుపఁ!
 గుంభరాణా శౌర్య ♦ జృంభణం బేవేళ దేశదేశములు గీ ♦ ర్తించుచుండ!

- గీ॥ భారతీయుల యొడఁగులఁ ♦ బ్రాణముండ మఱువనేర్తురె రవిపంశ ♦ మహిమ మెప్పుడు!
ధర్మసంస్థాపనార్థ మే ♦ తత్కులమున దేవుడై పుట్టితి ప్రతాప ♦ జేవ! నీవు. 171
- నీ॥ భరతఖండక్షమా ♦ భరము నిజోద్ధండ బాహుదండంబున ♦ వఱలఁజేసి
జగమెల్ల జయపెట్ట ♦ శకము నిల్పినమేటి విక్రమాదిత్య పు ♦ ధీవిభుండు!
సతత మింద్రప్రస్థ ♦ సామ్రాజ్యమున సార్వభౌమపరంపరఁ ♦ బాడుకొలిపి
బహుకాల మేలి శా ♦ శ్వతకీర్తి గనిన యనంగపాలాది రా ♦ ట్పుంగవులును!
- ఆ॥ సకలసుగుణగణవి ♦ శాలు రేవంశసాగరము గనిన దొడ్డ ♦ కౌస్తుభమ్ము!
- ❁ లట్టి మేటివంశ ♦ మపకీర్తి బడకుండఁ బోరరయ్య! త్వరు ♦ వీరులార! 172
- నీ॥ పావకాన్వయ సంభ ♦ వక్షత్రయులకెల్ల నాధారయస్థి చో ♦ హణకులంబు!
ము న్నేడవ శతాబ్ద ♦ మునఁ దురుమ్మలను ఖాపించె లక్షలుగ మా ♦ ణిక్యరాయఁ!
డితని యన్నకుమారుఁ ♦ డేడేండ్ల లాటుండు దన్యుకోటిని ద్రుంచి ♦ తాను మడిసె!
సకలవీరక్షణం ♦ చము మాళివెలయు దివ్యజ్యోతి యితఁడను ♦ ఖ్యాతిఁగాంచె!
- గీ॥ నతనితండ్రి దూలారావు ♦ యవనవీర వాహినీ వార్ధి కుంభసం ♦ భవమహర్షి!
గీ॥ మిమ్ముఁ గనినత జగము కంఠించుచుండు! బాహుబలులార! చోహణప్రభువులార!

❁ If it had to boast only of Vikramaditya, the paramount lord of India, whose era established fifty six years before the Christ, still serves as the grand beacon of Hindu chronology, this alone would entitle the Tuar to the highest rank. But it has other claims to respect. Delhi the ancient Indra-prastha, founded by Udisthira and which tradition says, lay waste for eight centuries, was rebuilt and peopled by Anangpal Tuar (A D 792) who was followed by a dynasty of twenty princes which concluded with the name of the founder, Anangpal [1164] when contrary to the Salic Law of the Rajputs he abdicated [having no issue] in favour of his grand child the Chohan Prithwi Raj.

"Annals of Mewar."

§ Chohan: This is the most valiant of the Agniculas and it may be asserted, not of them only, but of the whole Rajput race. Actions may be recorded of the greater part of each of the Chateeskula which would yield to none in the ample and varied pages of history. Its branches have maintained all the vigour of the original stem and Haras the Keechees, the Deoras, the Sonegurrahs and others of the twenty four, have their names immortalized in the song of the Raj. There were several princes whose actions emblazon the history of the Chohan. Of these was Manikya Rao who first opposed the progress of the Muhammadan arms. Even the history of the conquerors record that the most

సీ॥ ఆ యనంగు ననుంగు ♦ టాడుబిడ్డకొడు! కింద్రప్రస్థపురము పు ♦ న్యమలపంట!
 సోమేశు కులవార్ధి ♦ శుభ్రమరీచి! రుక్మా గర్భ శుక్తి ము ♦ క్తాఫలంబు!
 సమరసింహుని స్నేహ ♦ సౌహృదప్రతిమ! పృథామహాదేవి సౌ ♦ దర్యధనము!
 కల్యాణ మేనటి ♦ కపు ముద్దుమామ! సంయుక్తా మనోబ్జ భా ♦ నూదయంబు!

గీ॥ సమద జయచంద్ర జలద జంఘామరుత్తు! ఘోరి గజ సింహ! మితనిబోల్ వీరు లేరి
 యీచతుర్భుజరాజేంద్రు ♦ నెన్నదరమె! పృథ్వీరాజై చతుర్భుజుం ♦ డెసఁగెఁగాక.

శా॥ సౌరాష్ట్రంబుననుండి వచ్చుచుఁ దురు ♦ ష్క శ్రేణిఁ జక్కాడుచో
 మారాణాలను దొల్తనుండి బలసం ♦ పన్నాన్ములై కొల్చు దొ
 స్సారం బెల్ల జగంబును బొగడె! మీ ♦ ఘాలామహావంశ మా
 ధార స్తంభము భారతాభ్యుదయ సౌ ♦ ధస్థాయితన్ నిల్పఁగన్.

175

శా॥ ఐదారేఁదుల చిన్నకుఱ్ఱలయినన్ ♦ హర్యక్షశాబంబుల
 ట్లాదన్యుప్రకరంబుఁ గూల్చు కులమ ♦ ర్యాదల్ వెలుంగన్ రిపు
 చేదంబున్ బొనరించి వారితలలన్ ♦ జెండాడి చెం డాడుఁడి!
 యేదీ చూతము మీభుజాబల మహా ♦ హేలా కళా దీధితుల్!

17

ఉ॥ తొమ్మిదినూలులేండ్లు ధృతి ♦ తో నెలకొల్పు మతాభిమానభా
 వమ్మును మాతృభక్తి ఫల ♦ పాకము వమ్మగు వైరి నోర్చు నూ
 కమ్మునఁ దక్కువైన; నలు ♦ గావున నిష్ఠుర దీక్షఁ బూని శౌ
 ర్య మ్ముఖిలంబు చూపి రిపు ♦ లందఱ నొంపరె! కీర్తి నింపరే!”

1.

మ॥ అని విప్రోత్తముఁ డంబుదస్వనముతో ♦ నందందునున్ నిల్పియుం
 డిన యవ్వీరుల వంశగౌరవము వ ♦ ర్ణింపన్ శ్రవఃప్రీతిగ్గా
 విని యాద్యంతము నైన్యమంతయు విజృం ♦ భించెన్ సముద్రంబు పొం
 గినచందమ్మున భూరి వీర రస సం ♦ కీర్ణ ప్రభావమ్మునన్.

178

ఉ॥ అంతట మానసింహవిభు ♦ నాజ్ఞఁ బరంగులు పెఁపిరంగు ల
 త్యంతజవంబు రొద్రమును ♦ దార్కొనఁ ద్రిప్పుచుఁ జెంతనున్న మం

obstinate opposition which the arms of Muhammad of Ghazni encountered, from the prince of Ajmir who forced him to retreat, foiled and disgraced from celebrated stronghold in his destructive route to Sourashtra.

“Annals of Mewar.”

దెంతయుఁ దొంటికన్న నిపు డిబ్బడి ముబ్బడిగాఁగఁ బ్రేల్పఁ గ

ల్పొంత మహాశనిప్రతితి య ట్లవి యాత్మబలంబుఁ గూల్పఁగన్,

179

గీ॥ హరుని నయనాన్నిఁ బొడమి దిగంతరములఁ గ్రమ్ము చండాన్నికణములఁకరణి యవన
పైనిక ముఖాబ్జ నిర్గత డచంచరీక పటలములు పైన వ్రాలెఁ దు డ పాకి గుండ్లు. 180

—*) రాతోడేజసింహుఁడు విజృంభించి పిరంగుల పైకేగుట. (*—

సీ॥ ఆజానుదీర్ఘ బా డ హర్గళయుగళంబు సమధికోదాత్త ల డ తుణముఁ దెలుప!

నతనుసింహాసనం డ బైన వక్షము మహారాజన్య శస్త్రిభ డ ద్రోత వెలార్ప!

నరుణరేఖామనో డ హర దీర్ఘనేత్రముల్ సతత లక్ష్మీనివా డ సతను బెంప!

దర్శనీయంబైన డ తనమూర్తి నవకోటి మన్నధసాందర్య డ మహిమ నింప!

గీ॥ నమృతరస మొల్కు మొలకనవ్వలరు మోము శతశరచ్ఛంద్ర సౌభాగ్యసరణి గేరఁ
దన భటుల వీడి హయము ముం డ మనకుఁ ద్రిప్పె ధీరలోకైకమాళి యాతేజసింగు.

సీ॥ రణదుర్గ పరమ శౌ డ ర్యప్రాభవము మెచ్చి పైఁజల్లు శతపత్ర డ పటల మనఁగ

గుహలు మార్మోయంగ డ బహుశతఘ్నిక లవిచ్చిన్నధారల నన్నిఁ డ జెఱఁగుచుండ

వేదమంత్రముల దీ డ విచుచు భూదేవతతి చల్లు మంగళా డ తుతల నడుమఁ

గరములు ముకుళించి డ శిర మొకించుక వాల్చి పెండ్లికొడుకు మ్రొక్కఁవెల్లినట్లు

గీ॥ గుడియఁ గేడెంబుఁ జేతులఁ డ గుదిలపఱచి చిత్రధార నశ్వముఁ బూన్చి డ శిరము నంచి
పరమసాహసుఁడగుచుఁ బ డ ర్వతము డిగుచుఁ దేజసింగు పిరంగుల డ దెసకు దూఁకె.

మ॥ “నిమిషంబున్ నిను వీడి యుండఁగలమే డ నీతోడిదే మాకు లో
క”మటంచున్ దమజన్మమాది దృఢదీ డ తా భక్తులన్ గొల్పు ను
త్తమరాతోడ్కులవీరు లందఱును మొ డ త్తంబై నిజాధీశు పా
దములన్ గొల్పఁగ వెంటఁ దూఁకి రరిసం డ తానమ్ము చింతింపఁగన్.

183

శా॥ ఆలోకోన్నత శౌర్యసాహస సమ డ గ్రాశ్చర్య దృశ్యంబుఁ దా

మాలోకించుచు రెండుపక్షముల వా డ “శారా! సురల్ గూడ నీ

లీలల్ నేర్తురే! నీసమాను లిలలో డ లే” రంచుఁ దద్విక్రమ

శ్రీలన్ బాడిరి తేజసింహునకు “జే! డ జే!” యంచుఁ గీర్తించుచున్.

184

—*) రాతోడ్ తేజసింహునకు సలుంబ్రాకృష్ణసింహుఁడు తోడగుట. (*—

శా॥ దూరంబందుననుండి యీకృతులు సం డ తోషమ్ముతోఁజూచి “యా

రా! రాతోణ్ణి నీబలోద్ధతి ప్రపం • చాతీత! మద్దానికీ
బారం బున్నదె" యంచు మెచ్చుచు సలుం • బ్రాస్వామి చోండావతుల్
బారై కొల్వ శతఘ్నికాతతిపయిక్ • లంఘించె సింహాకృతిక్.

185

మ॥ తనచేఁ గాలుని దండమంతటి గదా • దండంబు సంధించి భీ
మునిచందంబున గొప్పకన్నుఁగవ ని • ప్పుల్ రాల దుర్గాంతవృ
త్తిని రోపించుచుఁ దేజసింహుఁడును నాం • డిక్ దీర్చి పుణ్యాహవా
చనముజేసె శతఘ్నికాత్రయము పి • చ్చల్ గాఁ బడక్ మోదుచుక్.

186

మ॥ ఖరఖడ్గంబునఁ బోర్చుగీసుభటులక్ • ఖండించుచుక్ ఘోరము
ద్గరఘాతంబుల నాశతఘ్నులను వ్ర • క్కల్ చేయుచుక్ లోకసం
హరణోద్యోగపరాయణుండయిన ఘా • లాక్షుక్రియక్ ధీర సు
స్థిరరాద్రోద్ధతిఁ దేజసింహుఁడు చరిం • చెక్ శాత్రువుల్ బెగ్గిలక్.

187

❀ మ॥ సునిశాతస్థిరవీరవిక్రమయుతుల్ • చోండావతుల్ వారిప్ర
క్కన రాతోడులు బాహుశక్తి యలరం • గా నా“షహారా”యె డా
రిని నిప్పల్ దిను గోడిపుంజులటు లు • ద్వృత్తిక్ శతఘ్నిచయం
బును వ్రయ్యల్ పడ మోదనాగిరి గదా • భూర్విక్రఘాతంబులక్.

188

చ॥ కెరలుచు వ్రాలుచుక్ బుడుత • కీచులఁ గూల్చుచు నాశతఘ్నులక్
జెరచెరలాడి వ్రక్కలుగఁ • జేయుచు దక్షిణ మాదిచేసి యు
త్తరమున కేగు లోకభయ • దప్రతనిష్ఠుఁడు తేజసింహభూ
వరమణి యుత్తరాయన ది • నాకరుఁబోలె వెలింగె నత్తటిక్.

189

సీ॥ ఖగరాజు కినిసి ప • న్నగరాజుశీర్షముల్ చిదుగ్రిపలై వ్రాలంగఁ • జెండినట్లు!
వానకారునఁ గృషీ • వలుఁడు గుద్దలి పట్టి పుట్టలన్నియుఁ దెగఁ • గొట్టినట్లు!
కడురోషమున లోహ • కారుండు మండెడు మూసలన్నియు డుల్ల • నేసినట్లు!

❀ Among exotic birds there can be hardly one better known by report than the strange majestic and fleet footed creature that scorneth the horse and his rider or one that from the earliest times to the present has been oftener more or less fully described. And an adult male (bird ostrich) will stand nearly 8 feet in height and weigh 300 lb. The great mercantile value of ostrich feathers has led to the formation of the numerous "Ostrich-Farms." In favourable localities and with judicious management these establishments are understood to yield very considerable profit.

"Encyclopaedia Britannica."

గీ॥ వృషావతము బిట్టు ♦ కేగి యారామ జపాపుష్పముల రాల్చి ♦ నైచినట్లు!
గీ॥ దండధర గదాదండ పృ ♦ చండ దీర్ఘ దండమున శతఘ్నీ సము ♦ దాయ పృథుల
వక్త్రములు వ్రక్కవ్రక్కలై ♦ పడఁగ మోదెఁ దేజసింహుండు తాత్రసం♦దీప్తుడగుచు
మ॥ వడిమై నిప్పులయేలు దాటి భువన ♦ వ్రాతుబుపై నెత్తి వ
చ్చెడు వైవస్వతుఁడో యనంగ “బదనూర్ ♦ సింహంబు” రాఠోడులె
ల్లడఁ జట్టు దనుఁగొల్వఁగా యనన వా ♦ హిన్యగ్రము దాకి యె
క్కుడు విక్రాంతి భటాళి మస్తముల ను ♦ గ్గు నూకగా దంచినన్; 191

—*) యవనసేనాపతు లొక్కుమ్మడి రాజపుత్ర సేనలను దాకుట. (*—

ఉ॥ ఆరటమంది పై న్యవిభుఁ ♦ డాసపుఖానుఁడు, రాయసింహు న
బ్ధూరహిమానునిన్ సమర ♦ ముష్కరు నాషహబాజుఖానునిన్
జేరఁగఁబిల్చి పై న్యములు ♦ చేరిచి నల్వరు గూడి శౌర్యదు
ర్వారులు రాజపుత్రకుల ♦ పై దొడరన్ నియమంబుచేయుచున్, 192

మ॥ తనకంఘాణహయంబుఁ ద్రిప్పి సముదా ♦ త్రప్రాధి నాతేజసిం
గు నెదిర్చెన్; షహబాజుఖాను దవలెన్ ♦ గ్రోధోద్ధతున్ గృష్ణసిం
హుని; ఫేల్వాపతి దూరమందు సకలం ♦ బూహించి యత్యంతధా
టిని జేరన్జని రాయసింహవిభుఁ బ ♦ ట్టెన్ పైంహికేయుండనన్. 193

మ॥ బదనూర్ సింహము సింహవిక్రమమునన్ ♦ బై వచ్చి ఖడ్గమృతుల్
చదలన్బర్వఁగ నొక్కమైఁ దగిలె నా ♦ సప్ఖాను; వాడంత బె
ట్టిదమా కోపముతోడఁ గుంతమును నా ♦ టెన్ దీర్ఘవక్షుంబుపై;
నది తుంటల్ పడెఁ తేజసింహవిభు ఘో ♦ రాశిప్రయోగంబునన్. 194

మ॥ త్వరమై సాయుధుఁడౌచు వాఁడు బదనూర్ ♦ భర్త సమీపించె; నా
బిరుదున్ వీరసాంధివీచికవలెన్ ♦ వీతెంచె నాఖానుపై;
మెలుపుల్ వోలెఁ గృపాణముల్ దిరిగె; గ్ర ♦ మ్మెన్ వాజిపై వాజి; యా
పరివేషమ్ముల సూర్యచంద్రులవలెన్ ♦ భాసిల్లి రద్ధిర్వురున్. 195

మ॥ కరవాలమ్ములు నాగుపాములవలెన్ ♦ గంఠంబులన్ జుట్టె; ని
ర్వర వ్రేటుల్ మఱి పోటు లిన్నియనుచున్ ♦ యాపింప రాకుండె; భా
స్వరఖడ్గంబునఁ దేజసింహనృపుఁ డా ♦ సప్ఖాను మోదంగఁ, ద
త్తురగం బీల్గినఁ, జెట్టుతోడఁ బడు మ ♦ ర్వుం డట్లు వాఁడున్ బడెన్. 196

ఉ॥ ఆరణవీరుఁ డిట్లయిన ♦ నవ్వల గాఁటుచుఁ దేజసింహుఁ డ
బూరహిమానుపైఁ గవినెఁ; ♦ దోడనె వాఁడును దాఁకె, వారిధి
వారిధి దాఁకు నట్టులు; ర ♦ ణంబు క్షణంబున ఘోర మయ్యెఁ; బా
కారి బలాసురుల్ పెనఁగు ♦ నట్టులు పోరఁగసాఁగి రిద్వరుఁ.

197

ఉ॥ భూరిభుజప్రభావగుణ ♦ ముక్ బ్రకటించుచుఁ దేజసింహుఁ డ
బూరహిమాను ఖడ్గరణ ♦ భూర్వహశక్తి వెలుంగ, నుగ్రులై
యారణవేది వెల్గెడు మ ♦ హాదహనోగ్రసమగ్రమూర్తులై
పో రొనరించి రిద్వరును ♦ బూర్ణ పరాక్రమ రేఖ యొప్పఁగఁ.

198

శా॥ ఔరా! నీదగు సాహసంబని మనం ♦ బుదెంచుచుఁ విద్విష
ద్వీరారణ్య దవానలుండు బదనూర్ ♦ పృథ్వీశ్వరుం డశ్వముఁ
ప్రేరేపించుచు ముందు దూకి తనవై ♦ రిక్ గుఱ్ఱమందుండి దు
ర్వా రేఖంబు మృణాళముఁ గొనిన తే ♦ వఁ గొంచుఁబోయెఁ వడిఁ.

199

ఉ॥ సైంధవుఁడో యనంగ బల ♦ సాహసుఁ డావహబాజుఖాను ద
ర్పాంధుఁడు త్రోవకడ్డువడ ♦ నాతనిఁ బైకొనెఁ గృష్ణసింహుఁ డా
కంధిని జొచ్చు కుంజరము ♦ కైవడి! దద్బలధాటి వాఁడు వ్రా
లెం ధరపై న దోమయుఁ బ ♦ లెఁ గనుమూసిన యంతలోపలఁ.

200

మ॥ పరమోదారుఁడు రాయసింహవిభు ఖే ♦ ల్వాభ ర్త యా కౌరవే
శ్వరునిఁ దాఁకెడు సాత్యకిఁ బలెఁ గడుఁ ♦ సంరంభ మేపార సు
గరరంగంబునఁ దాకి యాతని భుజా ♦ గర్వమ్ము వమ్మై చనఁ
గరవాలమ్మున వేయ నాతఁ డుతికెఁ ♦ గాయంబు గాయంబుగాఁ.

201

శా॥ ప్రావృట్కాల పయోధర ప్రతతి తే ♦ వఁ రేఁగి రాతోడు చోం
డానదీరు లరాతిసైన్యపటలాం ♦ తర్భాగముఁ జేరి వీ
రావేశమ్మున వైరివీరతతి ను ♦ దందఁ విదారించుచుఁ
ప్రోవుల్ ప్రోవులు పోసి రెల్లెడ సమి ♦ ద్భూమి శిరశ్శ్రేణులఁ.

202

ఉ॥ చండపరాక్రమంబు భుజ ♦ శౌర్యము శోభిలఁ దేజసింహుఁడుఁ
ఖాండవముఁ దహించెడు ధ ♦ నంజయుఁ బోలె నరాతియోధులఁ
మెండుగ శీర్షముల్ తటిగి ♦ నేలకుఁ గోలకుఁ దెచ్చినంత నా
భండనసీమ మోగలులు ♦ పచ్చముపాడుగఁ గూలి రెల్లెడఁ.

203

మ॥ పరసేనా బదనూరుభ గ్తయు సలుం ♦ బ్రానేతయుజా జొచ్చి యి
ర్వరు ఖడ్గంబుల కప్పు తీరనిపని ♦ బుట్టించి రవ్వారి వీ
రరసోద్రేకమునందుఁ జిక్కి యమదం ♦ స్త్రామధ్యముజొచ్చు నా
కరణి వైరులు నూర్లు వేలుగను ద్రుం ♦ గన్ సాగి రవ్వేళలో.

204

ఉ॥ ఓడలు గుంపుగూడుచు మ ♦ హోదధియందలి నీటిమొత్తము
దోడనె చించుచుజనము ♦ తోఁ జనున ట్లరిసేనఁ జొచ్చి చ
క్కాడుచు వార లిర్వురును ♦ నాశ్వికవర్గము గొల్వ సంగర
క్రీడల వ్రేగు చూపి విహా ♦ రించిరి శాత్రవ మధ్యసీమలన్.

205

—*) ప్రతాపసింహుని ద్వితీయ యుద్ధము. (*—

మ॥ ద్విసహస్రంబు శిశోదియాభటులు సే ♦ వింపన్ బ్రతాపప్రభు
డసమాన స్థిర వీర విక్రమ కళా ♦ వ్యాపార మేసార శ
త్రుసమూహంబుల మీదికి వెడలి గొం ♦ తుల్ గోసి కోరాడి యు
గ్ర సహస్రాంశుడు వోలెఁ దేజము వెలుం ♦ గన్ నిల్చె దుర్వారుడై.

206

మ॥ కడుదట్టంబయి యొప్పు చెట్టడవి చీ ♦ కాకై ధరన్ వ్రాల సం
దశిమై దంతిపరంపరల్ గవియు చం ♦ దంబార, రాణాప్రతా
పుడు తన్వోధులు నైరిసైన్యము ముఖం ♦ బున్ జీల్చి దోర్దర్ప మే
ర్పడఁ దన్మధ్యమునందు దూకి రహితుల్ ♦ పాటంగ నల్లిక్కులన్.

207

శా॥ ఘోడక్ మల్లును యుద్ధనైపుణకళా ♦ దోస్సారుల్లా యోధులున్
దోడై కొల్వ. శిశోదియాప్రభువరే ♦ ణ్యున్ వీకమై దాకి పో
రాడన్ జూచె; బ్రతాపసింహవిభుఁ డు ♦ ద్వద్ధాటిఁ దచ్చీర్ష మూఁ
టాడన్ ఖడ్గము నెత్తి మోది యరిమ ♦ ధ్యంబందు దూకె వడిన్.

208

ఉ॥ రోసమునొంది చుట్టును డు ♦ రుష్కులు కొందఱు కొల్వ, లోకసం
త్రాస విశేషశౌర్యబల ♦ దర్పుడు సాగరుఁ డగ్రసోదరున్
డాసె; బ్రతాపుఁ డాతని తు ♦ ణంబునఁ గ్రిందికిఁ చెచ్చె; నిట్టి భ
స్మాసురు లట్టి యుగ్గినిట ♦ లాతుల చెంగట నిల్వ నేర్తురే!

209

శా॥ దూరంబందుఁ దురుష్కయోధులను సూ ♦ క్తుం డొక్కేడన్ జేర్చి “మీ
రీ రాణా నెదిరించి కూల్చు”డన వా ♦ రెల్లన్ బ్రతాపేంద్రువై

బారై దూకిరి; కొండఱ్ఱ దునిమి కో ♦ పన్నూర్తిమై నూక్కునిన్
జేరన్ బోయి తదీయశీర్షకముఁ జిం ♦ చెన్ రాజమూర్తాండుఁడున్.

210

చ॥ జలరుహబాంధవుం డుదయ ♦ శైలము నెక్కినఁ దత్ప్రకాశముల్
నలుదెసలన్ వడిన్ గవియు ♦ లాగు ప్రతాపుఁ డరాతిసైన్యసీ
మల మెలఁగన్ దదీయభట ♦ మండలి చుట్టును జట్టుకొంచు మో
గలుభట శీర్ష కోటి కడి ♦ కండలుగా నిలరాల్చె నయ్యెడన్.

211

సీ॥ అతిపావనంబు హా ♦ రావలీశైలరాజమున హలీధూటు ♦ సవనశాల
యతులప్రతాప బా ♦ హావీర్యభర యశోధనుఁడు తోడరమల్లు ♦ దక్షమకాని!
యాతని యాజమా ♦ న్యమునఁ జేరి మెలంగు రాజపుత్రకులు ని ♦ ర్జరుల గణము!
వేలకువేలు సే ♦ వించు యావనభటుల్ వేరెడు పొడుగు గ ♦ డ్దాల ఋషులు!

గీ॥ శూరవరులు శిశోదియా ♦ వీరభటులు ప్రమథగణములుగాఁ! బ్రతా ♦ ప ప్రభుండు
ప్రళయ భైరవ విగ్రహ ♦ ప్రాభవమున! నరిచమూతతిఁ జొచ్చి చ ♦ క్కాడె నవుడు.

మ॥ కటకుంబీరపు రాజపుత్రకుల డా ♦ కన్ సై పఁగాలేక యా
కొఱప్రాణంబులతోడ నెల్లెడఁ దురు ♦ ష్కుల్ పాఱఁగాజొచ్చి! రా
హరిశౌర్యుండు ప్రతాపుఁడున్ యవనసే ♦ నాంతంబుఁ బ్రాపించి శం
ఖరవంబున్ బొనరించె భూధరగుహా ♦ గర్భంబు లూటాడఁగన్.

213

మ॥ ప్రళయాంభోధర గర్జనంబువలెఁ ద ♦ ధ్ధానంబు వీజేర న
వ్వల నిల్వంబడు మానసింహవిభు నం ♦ బర్ యోధులున్, జెంతనే
పులి గాండించిన దద్దటిల్లి హరిణం ♦ బుల్ పాటుచందాన, ది
క్కులకున్ బాఱఁగఁ జొచ్చి; రెంతభయ మొ ♦ క్కో! యాప్రతాపుండనన్.

214

గీ॥ అంతలోఁ బ్రకృనున్నట్టి ♦ యవనసేనఁ జెందుబెండాడి శీకృష్ణ ♦ సింహవిభుఁడు
శంఖనాదంబు విని చాల ♦ సంభ్రమమున స్వామి యొద్దకు మెఱువట్లు ♦ వచ్చిదూకి.

మ॥ “అకటా! యొటిగ నిట్లు రాదగునె! దే ♦ వా! శత్రుమధ్యం బపా
యకరస్థానము! వైరిసైన్యము లసం ♦ ఖ్యాకంబుగా నున్నచో
టికి రాజెల్లదు! నామ పార్థసముఁ బా ♦ టింపుం’డటం చొందుప్ర
క్కకుఁ గల్గెంబును బట్టి యశ్వముఁ దొలం ♦ గన్ దిగ్విగ్రహ గార్యజ్ఞుడై.

215

చ॥ పువు వికసించినట్లు మొగ ♦ మున్ జిటున వ్వలరింపఁగాఁ బ్రతా
పవిభుఁడు “తండి! వీరున క ♦ పాయము లేని స్థలంబులున్నె! యా

హవ మిది; వెన్కజూడఁ దగ" ♦ దంచన నంతటఁ దేజసింహుఁ డా
యవనులసేనఁ జించుకొని ♦ యక్కడకుఁ జనుదెంచె సూటిగఁ.

217

చ॥ ఒకయెడఁ గృష్ణసింహుఁడు మ ♦ తొక్కయెడఁ బదనూరుభర్త చై
తకము ఖలీనముఁ గొని ప్ర ♦ తాపునిఁ జేర్చిరి తొంటిచోట; దా
ని కవల రెండునై న్యములు ♦ నింగియు నేలయు రాయనట్టి పో
లిక, నతిరొద్రధాటిఁ దవి ♦ లే రణశౌర్య విజృంభణంబునఁ.

218

—*) యవనుల వారణబలముతో రాజపుత్రులకైన యద్ధము. (* —

సీ॥ స్థావరత్వము మాని ♦ జంగమత్వముఁ దాల్చు నంజనాచల సమూ ♦ హము లవంగ!
మొగలాయి వాహినీ ♦ వ్యోమసీమఁ జరించు నీలకాదంబినీ ♦ నివహ మనఁగ!
దళముగా మొలిచి వి ♦ చ్చలవిడిఁ బెఱుగు నుత్తాల తమాల సు ♦ తాన మనఁగ!
మొగలు నదీజలం ♦ బులు తగ్గ వెలిఁదోచు విపులగంఢోపల ♦ వితతియనఁగ!
గీ॥ యవననై న్యోత్తర దిశా ము ♦ ఖాగ్రసీమ నిలిచి ఘోకారముల నింగి ♦ నేలఁ గలిపి
కరిఘటాకోటి కాఱుచీ ♦ కటుల దాటి యరితతులఁ దాఁక వెడలె! భయానకముగ.

సీ॥ కడుఁబదనై యున్న ♦ గన్నెరాకమ్మలఁ దలలలో మెదడు బ్ర ♦ ద్దలుగఁగోసి!
బలమైన కత్తివా ♦ తి లకోరులు నిగుడ్చి దీర్ఘదంతంబులఁ ♦ ద్రెళ్ళవేసి!
నిశితధారల నొప్పు ♦ నెలవంకకోలల శోత్రవృంతములు రా ♦ సులుగఁబోసి!
వాఁడిమి గల పాఱ ♦ వాఱియలుంగులఁ దుండముల్ మిగులఁ దు ♦ త్తుమురుచేసి!
గీ॥ పలురకంబుల నంపదె ♦ బ్బాటువాన గురిసి కుంభస్థలంబులు ♦ గూలఁదోసి!
శరములను 'జిత్తజల్లు'గాఁ ♦ బరపి భీమచాందు భటులు గూల్చిరి దంతిసంతతులను.

క॥ బలవంతులైన భిల్లుల యలుగులు మెయి నిండ నాటి ♦ యావనగజముల్
వెలిఁగె నొడలెల్ల ముండులు పులకెత్తిన యేదుపంది ♦ మూఁక లనంగఁ. 221

ఉ॥ బిట్టుగ మావటీండు గజ ♦ బృందములఁ నిశితాంకుశంబులఁ
నెట్టుచుఁ బూన్చి రది; కవి ♦ నెమ్మది నెక్కఁగసాఁగె ఘోకృతుల్
పెట్టుచు; మోగలుల్ కరుల ♦ వీపుననుండి తుపాకిగుండలతోఁ
గొట్టిరి; వాని డాకలకుఁ ♦ గొందఱు భిల్లులు కూలి రయ్యెడఁ. 222

ఉ॥ దట్టముగాఁగ మూఁగి బల ♦ దర్పులు భిల్లులు పాఠముల్ గదా
పట్టెన భిండివాల కర ♦ వాలతతుల్ గొని తుండముల్ తెగఁ

గొట్టినఁ గుంజరోత్కరము ♦ కొండలు గూలినయట్లు బిట్టు గీ
పెట్టుచు నేలపై నొఱఁగె ♦ బెంటలు పెంటలు గాఁగ నత్తటిక.

223

—*) భీమచాందు యుద్ధము. (*—

సీ॥ వామబాహువు నంటి ♦ వటలు చాపము, మహారగరాజ దీప్తిహా ♦ రంబుగాఁగఁ!
గడలెల్ల దుర్నిరీ ♦ ఉద్యుతుల్ వెదచల్లు శూలంబు ఘుమ్మెన ♦ వాలుగాఁగ!
హస్తాగ్రమున దక్షి ♦ ణావర్తశంఖ మ య్యంబుజాసను కవా ♦ లంబుగాఁగ!
గడియయైనను దన్ను ♦ విడక కొల్చెడు భిల్లతతులెల్ల బ్రమథసం ♦ తతులుగాఁగ!

గీ॥ నవ్వు డబ్బూర్నబీ తెచ్చు ♦ హస్తదైత్య భిల్లపశుపతి గదనెత్తి ♦ పిప్పిసేయ
గాయపడి చెందిరపుగొండ ♦ కరణి నదియుఁ గాళ్లు పై కెత్తి పిల్లేరు ♦ గంతునైచె.

ఉ॥ భండనభీముఁ డాశబర ♦ వంశ్యశిఖామణి భీమచాందు దో
ర్ణండ గదాభిఘాతముల ♦ దంతిసమూహము కుంభగోళముల్
మెండుగఁ జీల్చివైచుచు వె ♦ లింగెను గండశిలావ్రజంబులన్
బిండిగఁ గొట్టుచుండు నొక ♦ పెద్ద యయోమయ యంత్రమోయనన్.

225

క॥ బరువయిన గదను దాలిచి యరవరలై పడఁగమోద, ♦ నాన్వీరదము లే
కరదములై యాపిమ్మట నరదములై కూలె నంగ ♦ లార్పఁగ యవనుల్.

226

మ॥ విబుధేంద్రుండు పవిప్రయోగముల ను ♦ ర్వీధింబులన్ బోలె ని
న్పబడెన్ ద్రిప్పుచు వేయుచున్ యవనసే ♦ నాలక్ష్మి సింగారపుం
గబరీభారముఁ గోసివైచెనొ యనం ♦ గా! దంతిసంతానమున్
శబరస్వామి హరించె దోర్బలకళా ♦ సంరంభ మేపారఁగన్.

227

—*) బుడుతకీచులు పిరంగులను బ్రేల్పుట. (*—

సీ॥ యావన పై న్య దు ♦ ధ్ధాబ్ధిఁ ద్రచ్చినఁ బుట్టు కాలకూటానల ♦ జ్వాలలనఁగఁ!
దురకదండను చిల్వ ♦ దొర ఫణంబులఁ దోచు మాణిక్యపటలసం ♦ పదలనంగ
కదనానిలమున మో ♦ గలు సరస్సుననుండి రాలెడు శతపత్రీ ♦ రాజయనఁగ!
బహుళ శతఘ్నీప్రీ ♦ వాళవల్లుల జాటు గుమురైన పగడాల ♦ గుత్తులనఁగ!

గీ॥ బరగి తాళ బింబ కపిత్థ ♦ ఫలసమాన నీల భయద తప్తాయన ♦ గోళతతులు
బహుబృహన్నాళికాస్త్రముల్ ♦ పఱఁగఁజేసి బుడుతకీచులు నడిపి ర ♦ బృరముదోఁప.

- సీ॥ మొగలాయి నై న్య జీ ♦ మూతగర్భమునుండి వెలిజాటు పిడుగుల ♦ పిండనంగ!
 యావనసుభట బా ♦ హాప్రతాపమహాగ్నికడ లేచు నంగార ♦ కణములనంగ!
 రణదుర్గ యుడిమి నే ♦ త్రిముల రాద్రము గ్రిక్క బొడమిన గొప్ప నిఁప్పుకలనంగ!
 మృత్యుదేవత కోప ♦ మెత్తి తూరుపుపట్ట చో తెంచు కొరపుల ♦ తుంటలనంగ!
 గీ॥ నల్ల నేరెడుపండ్లంత ♦ లగుచు యవన భటతతులనుండి వెడలు తు ♦ పాకిగుండ్లు
 రాలె నీలోత్పలచ్చాయ ♦ రాజపుత్ర పై నికులకుఁ గన్ణావతం ♦ సంబులగుచు. 229
- క॥ వడివడి నవి తొడరుచుఁ పైఁబడినఁ దడఁబడియు డీలు ♦ పడి యిడిగిలఁ
 బడి యెత్తువడి బడల్ పడి బుడివడి కడుఁజెడియె రాజ ♦ పుత్తుల సేనల్. 230
- క॥ పనుగురు పదునేనుగు రిర్వదిగురు నలువదిగురు నలు ♦ వదిగురు మఱి తొం
 బదిగురు నూర్గురు సుభటులు తుదముట్టిరి వేడిగుండ్ల ♦ తొరపు జడికిఁ. 231

—*) ఖండేరావు యుద్ధము. (*—

- శా॥ చండాగ్నేయ కరాళగోళములు వ ♦ గ్నంబట్లు వీశేర, బి
 హ్మండంబంతయుఁ బిండిసేయఁగల డై ♦ ర్యాహార్యులు, సుంతయు
 గుండెల్ నిల్వక కుంగు కప్పదశ, న ♦ తుద్రీపభావాధ్యుడై
 ఖండేరావు నిజాప్రయోధు లలరం ♦ గా నశ్వము ద్రిప్పుచు, 232
- క॥ పుష్పసమయావసరమునఁ బుష్పంధయసేన గొలువఁ ♦ బుష్పరథముపై
 బుష్పాస్త్రములఁ జిమ్మెడు పుష్పశరునిమాడ్కి నపుడు ♦ ముందుకుఁ గదిలె. 233
- చ॥ వెనుక నె రాజపుత్రకుల ♦ వృద్ధపితామహుడైన భానుసిం
 గు నడిచె; శ్యామసింహుఁడను ♦ గొండవిధంబున వారివెంబడి
 జనియెను; రామచంద్రనృప ♦ సత్తముఁ డట్టులె చేరె; ధేలవా
 రసృపతి వచ్చి దూఁకెను; జొ ♦ రంబడి రయ్యెడఁ జోహణప్రభుల్. 234
- ఉ॥ అందఱు ప్రక్కప్రక్కలకు ♦ నా రణరంగమునఁ శతఘ్నికా
 బృందము లున్నచోటు విడి ♦ యేగి తుపాకులవారిఁ జేరి యిం
 దిందిరరాజిమాడ్కిఁ బర ♦ తెంచి కలఁచెడి గుండ్ల కోర్చి వా
 రిం దెగవేయసాఁగి! రర ♦ రే! యల వీరుల శౌర్య మెట్టిదో! 235
- మ॥ మురువౌ కస్తురి వానలు గురియ నా ♦ పుల్ చుట్టునుండఁ పథా
 వరు లూరేగెడు నట్టి మాడ్కిని బ్రతా ♦ పస్వామి సామంతభూ.

వరసైన్యంబు తుపాకిగుండలు సహిం ♦ పగల్గి యానాటి సం
గర వైవాహిక మండపంబున వెలుం ♦ గణ జొచ్చె గేళిగతి.

236

మ॥ “యమునంశంబులఁ బుట్టియుండవలె! లే ♦ దా యిట్టి బాహుప్రతా
పము ధైర్యంబు మనుష్యమాత్రుల కెల ♦ ర్పణ సాధ్యమే!” యంచు ఖా
సిముఖానాది సమస్తయోధులును యో ♦ జింపణ మొదల్పెట్టి సై
న్యము లన్నింటిని జేర్చి రొక్కడ విప ♦ ట్టానీకమున్ దాకగణ.

237

మ॥ నలిగె హైందవసైన్యధాటికినిఁ బ్రా ♦ హ్లాంబందుఁ దొరుష్కసే
నలు; నాహైందవసేన డస్సి నపరా ♦ హ్లాంబందుఁ దొరుష్కసే
నల నాశాగ్నుల; కట్టిచో నుభయపై ♦ న్యంబుల్ రణోన్మాద మ
గ్గలమై యొందొరు మీఱఁ బోరు సలుపం ♦ గాఁ బూను టాశ్చర్యమే!

238

సీ॥ శూరాగ్రయాయి ఖం ♦ డేరావు యవనుల నఱఁటి మొక్కలనట్లు ♦ నటికివైచె;
భానుసింహునిధాటిఁ ♦ బరసేన శిశిరంబునం దాకు రాలెడు ♦ నట్లు రాలె;
సింహశౌర్యుడు శ్యామ ♦ సింహభూభృన్నణి చెట్టుకొక్కడు పాఱఁ ♦ జేసె రిపుల;
నరిరాజసమవర్తి - యగు మనస్సింహుండు విమతసైన్యము పీన్లు ♦ పెంటచేసె;

గీ॥ మహితయశులు మదన- ♦ మాధవ తుల్యులు ధైర్యరతులు సమర ♦ శౌర్యఘనులు
వెలగపండ్లువోలె ♦ బేడ్లా-కొటేరియా నృపులు రాల్చి రపుడు ♦ రిపుల తలలు. 239

సీ॥ ప్రత్యేక భయదార ♦ వములు శోభిలు రాజపుత్రాశ్వ హేమా స ♦ మూసారుతము!
లహితుల గుండియ ♦ లవియ రేగేడు యోధసముదాయ సింహగ ♦ ర్జాస్వనంబు!
పరిపుష్ట తొరుష్క ♦ భటకపాలములు కత్తులు తాకి పగులు ను ♦ ధ్వరరవంబు!
రాజపుత్రుల చమూ ♦ రాజ హస్తాంభోజ భాస్వన్నహాశంఖ ♦ నిస్వనములు!

గీ॥ భటసమూహాట్టహాస శుం ♦ భన్నినాద మఖలదిశలను బగిలించి ♦ యడలు గూర్చ
నతిభయము నొంది మానసింహప్రభుండు ‘పద పదం’ డని తనమూల ♦ బలము నడిపె

—*) భానుసింహ - వీరబలుల యుద్ధము. (*—

ఉ॥ వాడినచేనిపైఁ బడెడు ♦ వర్షము నట్టులు మానసింహుండు
దోడయి వచ్చినంత యవ ♦ నుల్ ధృతితోఁ జెలరేగి మూపులున్
మూడయి పొంగ, వీరరస ♦ పూర్ణుడు వీరబలుండు యోధులన్
గూడి యెదిర్చె నయ్యహిత ♦ కుంజరసింహము భానుసింహమున్.

241

మ॥ కరవాలంబులు కన్నుఁగోనలు స్ఫులిం ♦ గశేణి నల్లిక్కులన్
బరపన్ భీషణచంద్రహాసరుచు ల ♦ భంబంటి వర్తింపని
ర్వురు గంధర్వములన్ విచిత్రగతులన్ ♦ బోనిచ్చుచున్ దాకి సం
గరమున్ జేసిరి బాహుశౌర్యము సమ ♦ గ్రప్రాధి దీపింపఁగన్.

242

మ॥ తన గర్జారవధాటికిన్ దెసలు బ్ర ♦ ద్దల్బద్దలై పోవ, నూ
తన సంరంభ విజృంభణంబున నమి ♦ త్రత్రేణి భీతిల్లఁగా
వెనుకన్ జూడక భానుసింహుఁడు రణో ♦ ర్విన్ శాత్రవున్ దాకి, యా
తని యశ్వంబు గళంబునున్ దటిగె ను ♦ దృష్టద్గధారాహతిన్.

243

ఉ॥ వీరబలుండు వ్రాలి రణ ♦ వీధి మఱొండు హయంబు నెక్కి 'రా
రో! రణవీరులార!' యని ♦ యోధులఁ బిల్వ నరాతివీర సం
హారపరాయణుల్ సుభటు ♦ లట్టులె దూకిరి; భానుసింహధా
త్రీరమణుండు వారి నెది ♦ రించె నొకండె పరాక్రమమ్మునన్.

244

క॥ కమలసరోవరమున ద్వీరదము విహరించిన పిధానఁ ♦ దనివి సనక వి
క్రమరాశి భానుసింహుఁడు సమయించెఁ దురుష్కభటుల ♦ సమరతలమునన్.

245

చ॥ అదిఁగని మానసింహవిభుఁ ♦ డంబరు వీరుల 'భానుసింహుపైఁ
గదిసి రణంబుసేయుఁ' డని ♦ కట్టడసేయఁగ నట్టహాసముల్
పొదలఁగ వారు పైఁబడిరి; ♦ భూరిభుజాబలరేఖ యొప్పఁగాఁ
గదనము చేయఁసాగె లయ ♦ కాలయముండన నాతఁ డుగ్రుడై.

246

ఉ॥ క్రూరతురుష్కవీరుఁ డొక ♦ రుం డతనిన్ దరిఁజేరఁ బోయి దు
ర్వారకృపాణ మెత్తి తల ♦ వ్రక్కలుగాఁ బడ మోద, రక్తముల్
వాఱఁగ భానుసింహుఁడును ♦ వ్రాలె ధరితిఁ; దదీయవాజి య
వ్వీరునిపైన నిల్చె నరి ♦ వీరులు పైఁబడకుండఁ గాచుచున్.

247

ఉ॥ అంతట శ్యామసింహుఁడు ర ♦ యమ్మున నచ్చటి కేగుదెంచి 'జం
భాంతకు నోటువుచ్చి విమ ♦ లామృతభాండముఁ గొన్న యాగరు
త్సంతుఁడు పోలె, వీరబలు ♦ దర్ప మడంచుచు, భానుసింహు సే
నాంతరమందునుండి కొని ♦ యవ్వలి కేఁగె సురక్షితమ్ముగన్.

248

చ॥ "పడె బడె భానుసింహుఁ!" డను ♦ వార్త దవానలమో యనంగ నె
ల్లడలను నాక్రమింప విని ♦ యీనిన బెబ్బలిమాడ్కి, రామచం

ద్రుఁడు, జయమల్లునైన్యముల ♦ తో నొనరించు రణంబు వీడుచున్
వడివడి వచ్చె వీరబలు ♦ పై గిరిపై బడు వజ్రమో యనన్.

249

—*) రామచంద్రదేవుని ద్వితీయ యుద్ధము. (*—

ఉ॥ కైటభదైత్యుపై నడచు ♦ కంజదళాయతనేత్రుఁడో యనన్
సూటిగ రామచంద్రనృప ♦ సోముఁడు మోగలువీరయోధులన్
దాటుచు వచ్చి, వీరబలుఁ ♦ దాకి తదీయభటాళిఁ జేతులన్
దీట యడంగఁ గంఠములు ♦ ద్రెంచి యనేకులఁ గూల్చె నత్రణిన్.

250

శా॥ గుల్లల్ గుల్లలు గాఁగఁ గొందఱును, ను ♦ గ్గున్ నూకఁగాఁ గొందఱన్
ద్రెళ్లన్ జేయుచు, రామచంద్రుఁడును ద్వా ♦ ర్వీరుల్ విజృంభించు ను
ద్యస్తీలల్ గని మానసింహవిభుఁడున్ ♦ దౌదవృలందున్న య
బ్బుల్లాఖానునిఁ బిల్చి వారిపయికిన్ ♦ బూన్చెన్ మహాగ్రాజికిన్.

251

శా॥ ధీరోదాత్తుఁడు రామచంద్రుఁడును సఁ ♦ దీప్తానలజ్వాలయై
తొరుష్కటవి భస్మసాత్కృతముగా ♦ దర్పించి చెండాడి, యా
శ్రీరామప్రభుఁ డస్త్రభార నసుర ♦ శ్రేణీశిరశ్శ్రేణులన్
నూటుల్ నూటులు రాల్చునట్లు రణము ♦ దున్ రాల్చె మస్తంబులన్.

252

చ॥ అలయక రామచంద్రపతి ♦ యావనసేనల గీటడంచి, చే
తులకసిపోవఁ బోరి బల ♦ ధుర్యుని వీరబలేంద్రుఁ దాకి, మం
ట లుమియు ఖడ్గరాజము బె ♦ డంగుగఁ ద్రిప్పుచు, దచ్చిరంబు వ్ర
క్కలుగను మోదె! వాఁడు పడఁ ♦ గన్ భటులున్ గొని పోయి రవ్వలన్.

253

మ॥ పొగవోలెన్ దగఁ బాటి యానృపతి య ♦ బ్బుల్లాచమూనాయకున్
దగిలెన్; వాఁడు పరాక్రమించి, నడగొం ♦ డన్ బోలె వచ్చెన్; మహా
రగమున్ దార్మ్యఁడువోలె బట్టి యిలపై ♦ రాల్పంగఁ, దత్సేనయున్
మొగవిచ్చెన్ గను విచ్చి యంబరువిభుం ♦ డున్ గాంచి శోకింపఁగన్.

254

శా॥ గాసిన్ బెంచుచు రామచంద్రుఁడు తురు ♦ మ్మశ్రేణి ఖండించుచో
ఖాసింఖాను పదాటుమందిభటు లం ♦ గశ్రేణి రక్షింప యు
ద్ధాసక్తుం డయి యాతనిన్ దొడరి యు ♦ ద్యద్ధాటిమై ఖడ్గమున్
వేసెన్; భూపతి దాని రాల్చె నవనిన్ ♦ నిస్త్రిశధారాహతిన్.

255

౧౧ ఉ॥ ఆపదు నేడుమంది యొక్కఁ ♦ డై పయినం బడి; రంత దోర్బలా
టోపముమై నెదిర్చుచుఁ గ ♦ డుం గడు డస్సియు రామచంద్రధా
త్రీపతియున్ దురుష్కభటు ♦ దెబ్బ గళంబున సోకి క్రిందుమీ
దై పడి కూలెఁ; గల్పకమ ♦ హావనిజాతము కూలు చాడ్చునన్.

256

—*) శ్యామసింహాదుల యుద్ధము. (*—

శా॥ ఝాలావీరుల శ్యామసింహాదు తురు ♦ మ్మశ్రేణిపైఁ బూన్చి దా
నాలంబున్ బానరించి రక్తతతు లే ♦ తై పార్శ్వే; దద్ధాటికిన్
రాలెన్ మస్తము లెల్లడన్; లయసమీ ♦ రమ్మూల్ విజృంభింపఁగాఁ
దాళీపక్వఫలంబులున్ ధరణి మీఁ ♦ దన్ రాలు చందంబునన్.

257

మ॥ పరుషాకారులు, యామ్యకింకరుల లే ♦ వన్ వెల్లు, నాచోహణుల్
సరసన్ గొల్వఁ గొటేరియావిభుఁడు, బే ♦ డ్లాభ ర్తయున్, యావనో
త్కరముల్ భీతిలి నాల్గువెపులఁ జనం ♦ గా, సంగరక్షోణి శౌ
ర్యరసోన్నాదముతోడఁ బోరిరి మృగేం ♦ ద్రారావమున్ జేయుచున్.

258

శా॥ ఆటోపమ్మున రామచంద్రసుతుఁ డా ♦ వ్యాఘ్రంబువోలెన్ నిరా
ఘాటప్రక్రియ వై రిసైన్యమృగసం ♦ ఘాతంబుపై వ్రాలెఁ; ధ
ద్ధాటికిన్ సై పఁగలేక తుత్తుమురుగాఁ ♦ దందోపతండంబుగా
రోటన్ బెట్టి సడించుమాడ్కి యవనేం ♦ ద్రుల్ స్రుక్కి రవ్వేళలో.

259

చ॥ జలధితరంగమాలికల ♦ చాడ్చున యావనసేన పైఁబడెన్;
జలమున రామచంద్రస్మృత ♦ సత్తముసూనుఁడు శేషనాగ మ
య్యెలుకలపిండుపైఁబడెడు ♦ నేపున వ్రాలుచుఁ బోరుచున్ దురు
ష్కుల తల లేరివైచె, సుమ ♦ గుచ్చము లల్లన గిల్లుకైవడిన్.

260

⊙ The exiled prince of Gwalior Ramsah, his son Khandi Rao, with three hundred and fifty of his brave Tuar clan, paid the debt of gratitude with their lives. Since their expulsion by Baber, they had found sanctuary in Mewar whose princes diminished their feeble revenues to maintain inviolable the rights of hospitality. 800 Rupees or £ 100 daily, is the sum recorded for the support of this prince.

“Annals of Mewar.”

మ॥ అతఁడు రెండవభైరవుం డనఁగ బా ♦ హాటోపసాహంక్రియా
రతి నుప్పొంగుచు వీరవిక్రమవిహా ♦ రమ్మల్ పొనర్ప దురు
ష్కతతుల్ మ్రగ్గెను; మృత్యుదేవతయు నా ♦ ల్కాజాచెనో నా రణ
క్షీతియెల్ల భటశూన్యమకాచుఁ గనుపిం ♦ చె వాని నల్లిక్కులన్. 261

శా॥ “అండ్ జేరఁగ నీడు! తుత్తుమురుసే ♦ యన్ జొచ్చె మమ్మెల్ల! నీ
ఖండేరావు యముండో! రుద్రుడో! మమున్ ♦ గాపాడి రక్షింపఁగా
రం” డంచున్ యవనుల్ చమూపతుల మొ ♦ ఱ్టివెట్టి ప్రార్థింప, ను
గ్రుండై యాజయమల్లు దూఁకె! ‘భయమున్ ♦ గోల్పోవు’ డం చార్చుచున్. 262

శా॥ చండాటోప మెలర్ప నయ్యెడ భౌరా ♦ సావీరులున్ వచ్చి యా
ఖండేరాయనిఁ దాకి; రాతఁడు భుజా ♦ గర్వంబుమై మార్కొనెన్;
బెండై శౌర్యము, కొంద టేగిరి రణో ♦ ర్వివీడుచున్; గొంద టు
ద్దండస్ఫూర్తి నెదిర్చి, రప్పరశు కుం ♦ తశ్రేణులన్ గ్రుమ్ముచున్. 263

చ॥ తడయక రామచంద్రవసు ♦ ధాపతిసూనుఁ డవక్రవిక్రమా
ధ్యుఁ డయి రణంబు సేయ, నొక ♦ యోధుఁడు ఖడ్గము నెత్తి వేయఁగాఁ
గుడిభుజ మట్టె వ్రీలి బెడఁ ♦ గుం గరవాలము ధాతి) డుల్లినన్
బొడువుఁ డటంచు వైరు లుర ♦ మున్ బడఁ గ్రుమ్మిరి కుంతసంతతిన్. 264

—గ్రీ) ఖండేరావు రణరంగమునఁ గూలుట. (గ్రీ—

సీ॥ గగనహర్ష్యాగ్రభా ♦ గమున నిల్పుట మాని, యిలఁ జేరు చంద్రమః ♦ కళ యనంగఁ!
గ్రౌంచభేదనము గా ♦ వించి విశ్రాంతిఁ గూర్చుండెడు షాణ్మాతు ♦ రుం డనంగఁ!
గ్రతువైరి ఫాలనే ♦ త్రజ్వాలలకు సొమ్మసిల్లి కూలెడు మన ♦ సిజుఁ డనంగఁ!
గల్పంతపవనసం ♦ ఘర్షణంబున కోర్వ కిల వ్రాలు డౌమాద్రి ♦ శృంగ మనఁగ!

గీ॥ నభ్రముననుండి తనదు పు ♦ ణ్యంబుఁ దప్పి సూటి తెగిపడ్డ చక్కని చుక్క యనఁగఁ!
దనువుఁ దాల్చిన భువనసౌం ♦ దర్య ధనము బవరమందు ఖండేరాయఁ ♦ డవనిఁ గూలె.

మ॥ వనరాశి జొరఁ బాటు వాహినులటుల్ ♦ బారై మనస్సింహుఁ డా
తనితోమ్మండ్రు సహోదరుల్ యవనమ ♦ ధ్యంబందుఁ బోరాడఁ జొ
చ్చిన ఝాలాసుభటుదుల్ భటశిర ♦ శ్చేదంబు సేయన్, విప
క్షునికాయంబులు దిగ్భ్రమన్ దవిలి వె ♦ న్కా జూడఁగా సాగినన్, 265

ఉ॥ గ్వాలియరీశులుఁ దెగిరి; ♦ వ్రాలెను నేలను భానుసింహుఁ; డి
వ్వేళ జయంబు తప్ప; దొక ♦ పెట్టన వైరులఁ దాకి కూల్చుటల్
మేలని మానసింగు నియ ♦ మించె; దురుష్కులు దిక్కులెల్ల గ
గ్గోలుపడంగ నార్చి రిపు ♦ కోటులఁ దాకి రవాగ్యశౌర్యులై . 267

సీ॥ భయద యావనవీర ♦ భటు లారభటులతోఁ బ్రళయకాలపయోద ♦ పటలిమాడ్కిఁ
జెలరేఁగి నాల్గుది ♦ కులఁ గ్రమ్మ, దావాగ్ని యలమిన మృగములు ♦ కలఁగినట్లు,
లగ్నివర్షించు గ్రీ ♦ స్మాతపోద్ధతికిఁ బుష్పనంబు తలవాల్చి ♦ వాడినట్లు,
వారాశి యుప్పొంగి ♦ మేరమీఱఁగ, నదీ తోయపూరం బెక ♦ దొట్టినట్లు,
గీ॥ రాజపుత్రులు పటుపరా ♦ క్రమసమగ్ర మూర్తులై పోరుచున్నను ♦ మొగలువీర
భటులసంఖ్య హెచ్చెట నో ♦ ర్వంగలేక బరువుపడిరి కొండలు పైన ♦ వ్రాలి నట్లు.

—*) చంద్రభట్టారకుఁడు యవనులపైఁ గవియుట. (*—

మ॥ అరు లాత్మీయబలంబు నొంపఁ, గవిలో ♦ కైకాగ్రగణ్యండు స
ద్గురుఁడుఁ విప్రుఁడు చాందుభట్టు కర ము ♦ గుండై రణోన్మాద వి
స్ఫురితుండై గజరాజవాహముఁ, గలం ♦ బుఁ గైతముఁ వీడుచుఁ,
గరవాలంబు ధరించి దూఁకెఁ బ్రతిప ♦ డుచ్చేదముఁ జేయఁగఁ. 269

చ॥ అనిలజవంబునఁ విటుగు ♦ నభ్రము లట్టులు, శ్వేనధాటికిఁ
వెనుకకుఁ బోవు నవ్విహగ ♦ బృందము నట్టులు, వేటకాని ద
ర్శనమున నోడి పర్విడెడు ♦ సత్యము లట్టులు, చాందుభట్టు ఘో
ర నిబిడధాటి బెండువడి ♦ మ్రగ్గిరి మోగలు యుద్ధవీరులుఁ. 270

సీ॥ కడదాఁకఁగనిన భ ♦ గ్న పాసనివహంబు! ఖండితాలంకార ♦ మండనంబు!
నసమన్వితోరు ప ♦ దార్థసంఘాతంబు! స్థలిత వ్యవస్థాక ♦ గణయుతంబు!
దుష్క్రియాకృత శబ్ద ♦ దోషభూయిష్టంబు! నపరాసహిష్ణు వా ♦ క్యాన్వితంబు!
నధిక విసృధియు! ♦ నపగత నియతియు! నగణమాన గురు ల ♦ ఘృంతరంబు!
గీ॥ నపగత రసావకాశంబు! ♦ నత్యనన్వయక్రమముగాఁగ, యవనసై ♦ న్యంబునెల్ల
సరసకవిలోకపతియయ్యుఁ ♦ జంద్రభట్టు కుకవికావ్యంబుఁబోలె నె ♦ కొనఁగఁ జేసె.

మ॥ “పిడుగుంబాటున పైన్యగర్భమున నా ♦ వేళించె నీతుడు; చం
పుఁడు పోనీకుఁ” డటంచు నొండొరులు గుం ♦ పుల్ గుంపులై వ్రేలు మో

పెండు సందీయక చుట్టు మూగిరి మొగల్ ♦ వీరుల్ తదధ్యక్షు! ల
య్యెడ దేవాసురయుద్ధమట్లు సమరం ♦ బేసారె నత్యుగ్రమై.

272

సీ॥ చంద్రహాసం బెత్తి ♦ జయమల్లు కేడెంబు శీర్షకంబును జించి ♦ చెండి వైవ!
రాయశీలుడు సుప ♦ ర్ణప్రాభవుం డౌచుఁ గలవాలఫణిని వ్ర ♦ క్కలుగఁ జేయ!
సింహశౌర్యుండు ఖా ♦ సింఖాను మున్నుచ్చు పరతెంచి యున్నతా ♦ శ్వంబు నఱుక!
బులివంటిప్రోడ య ♦ బూల్లాచమూపతి నెత్తిపై ఖడ్గంబు ♦ నెత్తివేయ!
గీ॥ రాజపుత్రశతాధిక ♦ గ్రంథకర్త చంద్రభట్టారకుడు యశ ♦ స్సాంద్రమూర్తి
తల పగిలి యశ్వముననుండి ♦ తెలివి తప్పి ముందునకు సోలి ధరవ్రాలి మూర్ఛమునిగె.

చ॥ ఎవని పదాంబుజాతము ల ♦ హీన నృపాలవరేణ్యసేవ్య మా
కవి ధర వ్రాలినన్ మెఱుపు ♦ గ్రక్క-న వీచినయట్లు ధేలవా
రవిభుడు వచ్చి దూకి కరి ♦ రాజ మృణాళముఁబోలె నెత్తి యా
హవతలమందునుండి వడి ♦ నవ్వలఁ జేరిచె నశ్రమంబుగన్.

274

మ॥ 'కవి నిర్యాణమునొందె; మమ్ము నెదురం ♦ గా లేఁ డొరుం'డంచు న
య్యవనుల్ పొంగుచుఁ గేక లార్పులును జే ♦ యన్, దన్మహానాదముల్
దివి మ్రోయంగఁ బ్రతాపభూవిభుడు త ♦ తేనాధిపుల్ నెమ్మనం
బవియన్ శోకము నొంది కుందిరి దురం ♦ తాయాసభారమ్మునన్.

275

—*) రాతోడ్ తేజసింహుని మూడవ యుద్ధము. (* —

సీ॥ సాగరాంతర నివా ♦ సము మాని ధరణికిఁ బరతెంచు బాడబ ♦ వహ్ని యనఁగ!
నాప్రతాపేశ్వరుం ♦ డను గజాసురువైరి ఫాలనేత్రానల ♦ జ్వాల యనఁగ!
సచరాచరప్రపం ♦ చముఁ గూల్పఁ బరతెంచు ప్రళయకాలపరేత ♦ రా జనంగ!
యవనసేనారణ్య ♦ మలమి భస్మము చేయఁ దవితెడు నిర్ధామ ♦ దహనుఁ డనఁగ!
గీ॥ ధరకు డిగి వచ్చు చండమా ♦ ర్తాండుఁ డనఁగ! వైరిగిరికోటిపై వ్రాలువజ్రమనఁగ!
భూతలంబు నిర్యవనంబు ♦ చేతు ననుచుఁ దేజసిగు హయంబును ♦ ద్రిప్పి కదలె.

మ॥ తనరాతోడులు రెండువేల్ భటులు చెు ♦ తన్ గొల్వఁగా సింహగ
ర్జనమున్ జేసి యజాండకర్పరము పి ♦ చ్చల్ గాఁ బడన్ దూకఁ, ద
ద్వనియున్ మృత్యువు నట్టహాసమటు శ్రో ♦ త్రద్వంద్వమున్ జీల్ప 'ని
డెను నూతేం డ్ల'ని ప్రీతి మోగలుల గుం ♦ డెల్ తేజసిహుగనన్.

276

ఉ॥ మారట రుద్రుడై యతఁ డ ♦ మందపరాక్రమరేఖ యొప్పు గొ
క్కరుమెఱుంగువోలె దుర ♦ గంబు రణాంగణమందుఁ ద్రిప్పి గు
ర్వారజవంబునన్ దలల ♦ పై నడిపించి తురుష్కలోక సం
హార మొనర్పఁగాఁ దొడఁగె ♦ నచ్చటి యందఱ కన్నిరూపులై.

278

మ॥ కృతసర్వాహవసాధనాథ్యము రణో ♦ ర్విన్ దేజసింహాగ్నిప
ర్వత ముప్పొంగుచుఁ దన్నహానలము ప ♦ ర్విన్ దప్పుకో లేని దు
స్థితిఁ దొరుమ్మ చమూమహావనము భ ♦ స్మిభూతమై చుట్టునున్
క్షీతిపై రాలెను గుప్ప తెప్పలుగ ని ♦ స్థివస్థితి గూలుచున్.

279

మ॥ యవనోర్వీరుహాకోటిఁ ద్రుంచి ధరపై ♦ వ్యాపింపఁగాఁ జేసి యా
హవసుక్షేత్రము సర్వమున్ జదను సే ♦ యగల్గి దుర్వారపైఁ
ధనసంఘట్టనతోడ మెత్తఁగను దు ♦ న్నగల్గి రాఁగోడు పు
గవుఁడున్ శత్రుల రక్తధార మడవల్ ♦ గట్టె బ్రతాపోన్నతిన్.

280

గీ॥ అహితులందఱు తనదు సా ♦ హసము మెచ్చ వినుగ కంతంతకును విజృంభించి పొంగి
యాకుగుమి దూసి పోసిన ♦ యట్లు నఱకి వైరిసంహార మొనరించె ♦ వాలుమగఁడు.

మ॥ ఖురసంఘట్టన తాళమానముల ని ♦ గ్గుజూప రాఁగోడ్బటుల్
తురగవాతముఁ బూన్చి యాప్రళయరు ♦ ద్రుల్ వోలెఁ దీండ్రించి యు
ద్ధురతొరుమ్మచమూసమూహములపైఁ ♦ దొక్కించి స్రుక్కింప, న
య్యరులున్ వ్రాలిరి పీన్గుపెంటలుగ హా ♦ హాకారముల్ చేయుచున్.

282

మ॥ తెలియున్నట్టి మనోజ్ఞ హారమున ము ♦ త్రైంబుల్ వలెన్ దిక్కులన్
మొగలుల్ పాటిరి; మానసింహుఁడు “జయం ♦ బుల్ చేతికి జిక్కుచోఁ
దెగఁబాటన్ దగునయ్య! ధైర్యరమ సం ♦ ధిల్లన్ రిపుశ్రేణి గూ
ల్పఁగఁ బొం” డంచని మందలింప నట ని ♦ ల్వన్ లేక వా రందఱున్,

283

సీ॥ “ప్రళయరుద్రులు గాని ♦ బదనూర్భటులుగారు! తెలియవే రాఁగోడు ♦ తేజసింగు!
మృత్యుదేవతకైనఁ ♦ గృప గల్గుఁగాక! చంపినదాఁక నీతండు ♦ విడువఁబోఁడు!
నితనితో మారొకని ♦ యేన్గుతోండంబంత బుసవచ్చె! నొడఘల ♦ నుసురు లేదు!
గొలుసులఁ గట్టి తో ♦ దొకనిపోయినను మోము తేజసింహునిదిక్కుఁ ♦ త్రిప్పఁబోము!
గీ॥ నిలక తూగాడె గాల్లు! నీకొలుపు చాలు! బ్రాణ ముండిన లాభముల్ ♦ పడయవచ్చు!
“రాము రాలేము మేము పోరంగఁ జాల”మనిన, మానసింహుఁడు దిక్కులంది నిలిచె.

- శా|| ఆసపాఖానుఁడు కొంతసేనఁ గొని డా ధి యన్ వచ్చె నచ్చటి; క
ష్టానక్తిగని మానసింహవిభుఁడున్ ధి బ్రాణంబుఁ బ్రాపించి పె
ల్లాసల్ బాసలు పెంచి కష్టపడ, నా ధి యా సైన్యముల్ దైన్యముల్
వాసెన్; డాసిరి తేజసింహు నెదిరిం ధి పన్ బూని వా తందఱున్. 285
- మ|| చిఱున వ్యాస్య మలంకరింప; రిపులన్ ధి జేయెత్తి “వేంచేయుఁ డం
దఱు వీరుల్! మిముఁ దాఁకి పోరుటకు డెం ధి దం బుత్సవం బందె; ను
స్థిరులై పాఱక నిల్వఁ” డంచు బదనూర్ ధి సింహంబు పూరించె ని
ష్ఠురశంఖంబు విపక్షకోటిపయి రా ధి తోడుల్ వడిన్ దూఁడఁగన్. 286
- చ|| ఒకయెడ రెండులక్షలగు ధి యోధులు గుండెలులేక నిల్వ; నిం
కొకయెడ రెండువేల భటు ధి లుర్వి వడుకఁగ వారిఁ దాఁడఁగా;
నొకనికి నూఱుమంది భటు ధి లోడెడి యా రణరంగవైభవం
బొకవెయికండ్లఁ జూడవలె! ధి నూఱక వర్ణన చేయు పెట్లగున్. 287
- చ|| ఉదధి తరంగపంక్తులు మ ధి హోన్నతధాటిని శైలపార్శ్వమం
దుఁ దగిలి పాయలై విఱిఁగి ధి తోడనె వెన్కకుఁ బాటి శాంతమై
పొదలుగతిన్ దురుష్కచము ధి పుల్ రభసమ్మునఁ దేజసింహుపైఁ
గదిసి తదీయధాటికిని ధి గ్రమ్మటి వెన్కకు మ్రొగ్గె నయ్యెడన్. 288
- మ|| పురదై తేంద్రుల నొంచు రుద్రునివలెన్ ధి బోనీక యాలోకభీ
కరుఁ డయ్యగ్రనృసింహమూర్తి యరులన్ ధి ఖండించి దోర్దర్ప వి
స్ఫురుణన్ వెల్ల, రణాంగణం బఖిలమున్ ధి శూన్యంబుగాఁ దోఁచె; “గు
మ్మరి కేడున్, గుదె కొక్కనాఁ” డనెడు సా ధి మృం బొప్ప రూపించుచున్. 289
- మ|| అలఘువోయ్మ ధునీప్రవాహభరమ ధి ట్లత్యార్భటిన్ దూఁకు నా
జలపాలెం బటు దేజసింహుఁ డతిభీ ధి స్మప్రాభవుం డౌచు ముం
గలికిన్ దూఁడ; దదీయధాటి నిలువం ధి గా లేక సర్వంబు మో
గలుసైన్యంబు దిశాముఖంబులఁ గలం ధి గన్ బాటె దైన్యంబునన్. 290
- ఉ|| “ఈ యపమృత్యువున్ దొడరి ధి యీశ్వరుఁ డైన మనంగలేడు! మా
యాయువు గట్టి డౌట నొడ ధి లం దనువుల్ గనఁ గంటి! మింటికిన్
బోయియు నాలుబిడ్డలఁ గ ధి నుంగొనువారము! వైరి గెల్వ నే
దో యొకదారి చూచుకొను! ధి మూఱక చంపకు కూటిపేదలన్.” 291

మ॥ అనఁగా, సంబరుభ ర్త యాటుగుర నై ♦ న్యాధీశులన్ జేర్చి యే
మని తా నాశలు చూపెనో; భటులు తో ♦ డై కొల్వ వారు రణో
ర్విని దూరమ్మునఁ బొంచి పొంచి యనువో ♦ వేళన్ వడిన్ దేజసిం
హునిచుట్టున్ వలయాకృతిన్ గవిసి ర ♦ త్యుగ్ర ప్రతాపాధ్యులై . 292

చ॥ అది గని తేజసింగు ధను ♦ రాకృతి వార్వముఁ ద్రిప్పి, ఖడ్గముల్
చిదియఁ, నురంగమంబులు న ♦ లిబడ, యోధులు డుల్లి కూలఁ 'స
ర్వదమనుఁ' డంచు నెల్లరును ♦ బల్కఁగ; వైరుల నొక్కఁ డైన దె
బ్బ దిననివాఁడు లేఁ డన న ♦ వార్యబలంబునఁ జేసె యుద్ధమున్ . 293

సీ॥ “ఇదె చెంతఁజేరితి ♦ నిపు డైన నెదిరింపుఁ” డని కొందఱను దాకి ♦ యసువు లూడ్చి!
“పరువు లెత్తెదరేల! ♦ మరణంబు దప్పునే” యనుచుఁ గొందఱ తలఁలవియ మోది!
“యేది మీవిక్రమం ♦ బిట్టిదేనా” యంచుఁ గొందఱ డాసి ను ♦ గ్గుగను జేసి!
“యొదిగియుండెద రేల ♦ కదిసి రా రం” డని కొందఱ నసిధార ♦ మంద నేసి!

గీ॥ “మీరు కంపించు టట్లుండఁమీసాయములు వడఁకె గనుఁ” డంచుఁ గొందఱఁబట్టికూల్చి
మెలఁగె రణమునఁ దేజసిం ♦ గెలుకపిడు నలముకొని పిల్లి చెరలాట ♦ మామ నట్లు.

సీ॥ ఆననేండువు దర ♦ హాసచంద్రికలీనఁ జని రాయశీలు వ ♦ శుక్ముఁ గ్రుమ్మె;
నొయ్యారమునఁ బోయి ♦ యోరచూపునఁ జూచి జయమల్లు నశ్వంబు ♦ సంహరించె;
నిలిచి నట్టులె నిల్చి ♦ చెలరేగి ముందేగి వీరబలేంద్రు ను ♦ ర్వెబడ మోదె;
నొర ఖడ్గ ముంచి య ♦ త్యుల్లాసమునఁ జేయి సాచి ఖాసింఖానుఁ ♦ జక్కడంచె;

గీ॥ గరయుగంబున ఖడ్గయు ♦ గంబుఁ దాల్చి, చనుచు నటికె నబ్దుల్లా భు. ♦ జద్వయంబు
మీస మొత్తి యాసపఁఖాను ♦ మేను చించె! దేజసింగు ప్రతాప సంధీవుఁ డగుచు.

మ॥ కడురక్తి జయలక్ష్మీయున్ వధువు, మో ♦ గల్వీరు లాదేవి సం
దడిమైఁ గొల్చెడు చుట్టపక్కములు, యు ♦ ధంబున్ వివాహంబుగా,
బెడగుగత్తుల పూలమాలలు శుభా ♦ ప్తి గూర్పుచున్ దేజసిం
హుఁడు డేగాటల నాడు పెండ్లికొడుక ♦ ట్లొప్పాతె నవ్వేళలో. 296

గీ॥ దేవ తిర్మ జ్మనుష్యులఁ ♦ దేజసింహు నట్టి వీరుడు లేఁ డని ♦ యంద అనఁగ
సమర మొనరించె; శాత్రవుల్ సమసి! రపుడు శిశిరమున నాకు రాలెడుఁ చెలువుదోచె.

ఉ॥ పోడిమిమీఱ నార్వురు చ ♦ మూపతులున్ భటు లెంతకాల మ
ల్లాడినఁ దేజసింహుఁ డిసు ♦ మంత కలంగుటగాని వాజి తూ

గాడుటగాని, కత్తి కర ♦ మందుఁ జలించుట గాని లేద; కొ
వ్యాడిమితోఁ దురుష్కభట ♦ భంజనమున్ బొనరించె నుగ్రుడై.

298

మ॥ కదనక్షోణిని మానసింహుఁ డట వె ♦ న్కన్ వెన్క నే పొంచి సా
గి దరిన్ జేరుచు జోడుగుండుల తుసా ♦ కిన్ బ్రేల్పఁగా వర్మమున్
జిదుగన్, వెన్ను నగల్చి వక్షమున దూ ♦ సెన్ గుండు; లాదెబ్బతోఁ
జదియన్ మోదెను తేజసిం గతని దో ♦ స్తంభంబు బెండై చెడన్.

299

—*) రాతోడ్ తేజసింహుని నిర్యాణము. (*—

సీ॥ గిరిభేదనము చేయు ♦ తటి నొక్కచో శ్రాంతిఁ బడయు దైవతచక్ర ♦ వరి యనఁగ!
గగనహర్ష్యాగ్రభా ♦ గ విహారమును మాని ధరఁజేరు చండమా ♦ ర్తాండుఁ డనఁగ!
దివి నేగువేళఁ గ్రిం ♦ దికి విమానము జాటి పడిన ఫేచరసార్వ ♦ భాముఁ డనఁగ!
భువనముల్ గంపిల్ల ♦ మ్రోఁగి యాఁగిన ప్రతాపబాహు పాంచజ ♦ న్యం బనంగ!

గీ॥ సంతదాఁకను మొగలుసే ♦ నాబ్ధి యింకఁ బరమవీర్యంబున జ్వలించు ♦ బాడబాగ్ని!
దేజసిం గశ్వముననుండి ♦ తెల్లి పడియె 'నోజగన్గురు! త్రిజగద్గు ♦ రూ!' యటంచు.

శా॥ ఆరాతోడ్బువనప్రతాపతపనుం ♦ డ స్తంగతుం డై చనన్
భేరినాదము బొబ్బ లార్పులును శో ♦ భిల్లెన్ మొగల్ సేన; శో
కారావంబుల రాజపుత్రకులపై ♦ న్యం బాతయున్ స్రుక్కి ని
స్సారంబై స్పృహ తప్పె జీవకళ లే ♦ శంబైనఁ గన్పింపమిన్.

301

—*) ప్రతాపసింహుఁడు విజృంభించి యవనసైన్యముఁ జొచ్చుట. (*—

సీ॥ హారావళీపర్వ ♦ తాంతరమందుండి వచ్చు కేసరిసార్వ ♦ భాముఁ డనఁగ!
యావనభువనసం ♦ హారంబు గావింప నెత్తి పైఁబడు పెను ♦ మిత్తి యనఁగ!
జగము లన్నిటిని ధ్వం ♦ సం బొనర్పఁగ రెచ్చి పరతెంచు లయకాల ♦ భద్గుఁ డనఁగ!
గల్పాంతమున జగ ♦ ద్గణము దుమ్ముగఁజిమ్ము సప్తప్రభంజనో ♦ చ్చలన మనఁగ!

గీ॥ దేజసింహుని మృతికి నా ♦ ర్తిని వహించి "యవనసైన్యాంబునిధి మదీయాస్త్రబాడ
బానలవ్యాప్తి నింకింతు" ♦ నని ప్రతాపవిభుఁ డరాత్రులపై విజృం ♦ భించె నపుడు.

సీ॥ ముక్కు తోడరమల్లు ♦ భూరిసైన్యం; బసఖాను ఖాసింఖాను ♦ కన్నుఁగవయుఁ;
గంఠ మబ్బుల్లాయుఁ; ♦ గడుపున జయమల్ల రాయశీలుల ♦ భట వ్రాతములును;

బాదంబులను వీర ధ బల-రాయసింహుల సైన్యంబు; రెండుప ధ ఊబులందు
 పాబాజుఖాచమూ ధ సమితి యబ్బూరహిమానుసేనాపరం ధ పరలు బెరసి;
 గీ॥ యంబరీశుండు పుచ్చంబు ధ నందు నిలిచి; గారుడవ్యూహ మొనరింపఁ ధ గాఁ బ్రతాప
 విభుండు సామంతులందఱు ధ విడక కొలువ, దస్యకోటి దండవ్యూహధాటిఁ దగిలె.

మ॥ ఉరగాధీశు సహస్రజిహ్వాక లటం ధ చూహింప దోర్బర్బదు

ర్భరులై యొప్పు శిశోదియాసుభటు లా ధ రాణాపిఱుందఁ భయం
 కర నిస్త్రింశకతోరధార నిగుడం ధ గా, గండభేరుండముల్
 హరిణవ్రాతము నట్లు చెండిరి విప ధ ఊనీక మత్యుద్ధతిఁ.

304

శా॥ లోకమ్ముల్ పొడిగాఁగఁ దాండవకళల్ ధ దొల్కాడ నర్తించు నా

శ్రీకంఠు బురుడించు రౌద్రరసమూ ధ ర్మిప్రాభవం బొప్పుఁ బ
 ట్టాక త్తిఁ గొని యాప్రతాపుఁ డరికం ధ రంబుల్ విదారించుచున్
 జీకాకై పడఁ జేసి; మోగలుచమూ ధ శ్రేణిఁ సమీకస్థలిఁ.

305

మ॥ క్రమమై హస్తము లట్టై లేచుటయు, ఖ ధ డ్లవ్రాతముల్ కాంతిపూ

రములఁ బెల్లుఁగఁ గ్రమ్ముటల్, భటుల మా ధ ర్థమ్ముల్ వడిఁ వ్రీలి ర
 క్రములఁ బై కెగఁజిమ్ముటల్, యవనయో ధ ధ వ్రాతముల్ గూలి ప్రా
 ణము గోల్పోవుట తప్ప వేఱెడియుఁ గా ధ నఁరాదు నల్వంకలఁ.

306

మ॥ తమవ్యూహంబు చొరకబడఁ యవనయో ధ ధ శ్రేష్ఠు లిర్వంకలఁ

గుములై పైఁబడఁగాఁ, బిషీలికములున్ ధ గుం పొచుఁ బై కెక్క న
 శ్రీమమై పాఱు భుజంగరాట్సదృశమా ధ రాణాచమూదండ మా
 ర! మహావేగముతోఁ దురుష్కభటగ ధ ర్భం బందు దూరక వడిఁ!.

307

మ॥ శతధా ఖండము లొచు రాలె సమర ధ ఊమధ్యమందున్, విశీ

ర్ణ తనుత్రాణచయంబులున్, దళిత కుం ధ తశ్రేణు, లాపై విలు
 తిత కంఠంబులు; భగ్న ఖడ్గములు; కుం ధ తీభూత భేరుల్; నిపా
 తిత కేతువజ్రముల్; విఖండిత గదా ధ దీవ్యస్మహాదండముల్.

308

చ॥ తడయక వైరిశీర్షములు ధ తాళఫలంబులువోలె డుల్లుఁగఁ

బొడువఁగ నమ్మహాపురుష ధ మూర్తికె చెల్లును; శాత్రవాశ్వముల్
 వడిఁ దనుఁ గాంచి భీతిగొని ధ పాఱఁగ వ్యతిధార నెత్తి వ
 చె్చెడు పని చైతకంబునకె ధ చెల్లు ననంగ మెలంగి రిర్వురున్.

309

ఉ॥ అప్రతిమాన సాహసమ ధ హాబలవిక్రముఁ డైన రాజపు
తప్రభుఁ డాప్రతాపుఁడును ధ దన్యుసమూహముల వధించి; బ్ర
హ్మప్రళయంబు చేసె; సమ ధ రాంగణము విడి యంబరీశు నై
న్యప్రతతుల్ గలంగుచు భ ధ యావిలచి త్తతఁ బాటె దిక్కులన్. - 310

—*) ప్రతాపసింహుఁడు మానసింహ - సలీములఁ దగులుట. (*—

⊙ గీ॥ పూచి పట్టిన నడగొండ ధ పోల్కిఁ దనరి; పట్టు బంగారు జలుగుటం బారి నెసఁగి
“పంచమంగళ” గజరాజు ధ వటలె; నందు మానసింహ - సలీములు ధ గానఁ బడిరి,
గీ॥ తెఱలి తీవ్రక్రుధాశోణ ధ ద్యగ్యుగంబుఁ బటపి; యశ్వముఁ గోల్తలఁ ధ బైఁ గవించి;
యుగ్రసింహంబు వేదండ ధ యుగమునట్లు బల్లె మెత్తి ప్రతాపుఁ డ ధ వ్వారి బోదివె.
సీ॥ రాద్రసారూఢి ధ శ్రవణముల్ రిక్కించి వీపున నున్న ప్ర ధ తాపుతోడ
నుచికి; ముందరికాళు ధ లున్నతంబుగ నెత్తి; యవరాజమానసిం ధ హుల గజంబు
దంతద్వయంబుపైఁ ధ దగ మోపి భయదహేవలఁ జేసి దర్పించి ధ చైతకంబు
నిలిచె; నాపంచమం ధ గళము తద్ధాటికి వెఱచి తొండముఁ దల ధ విసరుకొనుచు
గీ॥ వెనుక కొక్కుమ్మడిగఁ బాటెఁ బృథివియద్రువఁ; గజగమనధాటి గండంబుఁ గడచి పోయి
మానసింహ - సలీములు ధ మనఁ గలిగిరి; మావటులు మాత్ర మిరువురు ధ మడిసి రపుడు
సీ॥ కను లున్న భాగ్య మీ ధ తని యమానుషశౌర్యరేఖఁ గంటి మటంచు ధ రెండుపక్ష
ముల భటు లని మాని ధ నిలిచి; రజ్జూరహిమాను నిల్వెల్ల వి ధ స్మయము గదురఁ

⊙ In vain he (Pratap) strained every nerve to encounter Raja Mann. but though denied the luxury of revenge, on his Rajput foe, he made good a passage to where Selim commanded. His guards fell before Pratap, and but for the steel plates which defended his howdah, the lance of the Rajput would have deprived Akbar, of his heir. His steed the gallant Chytuc, nobly seconded his lord and is represented in all the historical drawings of this battle, with one foot raised upon the elephant of the Mogul, while his rider has his lance propelled against his foe. The conductor destitute of the means of defence was slain. When the infuriate animal, now without control, carried off Selim. On this spot the carnage was immense, the Moguls eager to defend Selim, the hordes of Mewar to second their Prince who had already received seven wounds. Marked by the Royal umbrella which he would not lay aside and which collected the might of the enemy against him, Pratap was thrice rescued from amidst the foe.

“Annals of Mewar.”

- “బదునాల్లు భువనముల్ ♦ వెదకిన రాజపుత్రకులట్టి విక్రమ ♦ రాసులుండ!
రిట్టి పూజ్యులఁ బట్టి ♦ హింసించు మా మొగల్ జాతులు పరమదు ♦ జ్ఞాతులగుతఁ!
గీ॥ దనువునను జీవ ముండెడు ♦ దాఁక, వారి చరణసేవ చేయుదుఁ గాని! మఱచి తప్పి
యైన, నిసుమంత యపకార ♦ మాచరింప” నని ప్రతిన చేసి తనఖడ్గ ♦ మవని వైచె.
మ॥ తనచే నున్న రవిధ్వజంబుఁ గని “యీ ♦ తండే ప్రతాపేశ్వరుం”
డని మొగల్ భటకోటి చుట్టుకొని ఖ ♦ డ్గానీకకుంతాది సా
ధనముల్ వైచిరి; కాని యాతఁ డణుమా ♦ త్ర్ వెన్నకుఁబోక, కే
తనమున్ వీడక, పోరుచుండె నరిసం ♦ తానంబు ఖండించుచున్.
- 315
- సీ॥ అరి వీడు, వీడఁపుఁ ♦ డనరాక సంకులరణ మయ్యె; రాణా న ♦ రాతికోటి
మఱుట్టడించెను; రాజ ♦ పుత్రపీరులు క్షీణబలులౌట మేవాడ ♦ భానుని గతి
సందిగ్ధముగఁదోచె; ♦ మందేహగణముతో రణమున రక్తధా ♦ రలను దోఁగు
తపనునిమాడ్కిఁ బ్ర ♦ తాపప్రభుండు గాయములతో రక్తసి ♦ క్తాంగుఁ డయ్యె!
గీ॥ విరియఁ బూచిన కింశుక ♦ తరువువోలె వెలుఁగుచుండియుఁ గడు విజృం ♦ భించి వైరి
భలుల శిరములు చిదుఁపలై ♦ వసుధ రాల, నతఁడు రణ మొనరించె భయంకరముగ.
సీ॥ వెనుకు ముందులు చూచుకొనక, యూపిరి పుచ్చుకొనక, యాలోచించుకొనక, వీరు
వా రనుకొనక, క ♦ న్నడువారలను బట్టి చంపు నా సంకుల ♦ సమరమందు,
నాసపుఖానుతో ♦ నాబదోనియు “మనప్రక్క, వైరులప్రక్క, ♦ రాజపుత్రు
లుండురుగా; వీరియందు శాత్రవు లంచు హితు లంచు మీ రెట్టి ♦ లెఱుఁగుచుందు”
గీ॥ రన, నసపుఖాను “కన్నూసి ♦ కొనుచుఁ జీల్చి వేయుదుము; రాజపుత్రులు ♦ విమతులైన
విహితులైన యావనమతఁద్వేషు లగుట నం దెవరు నీల్గినను మేలె” యనుచుఁ దెలిపె.
సీ॥ తమరాజరాజు ర ♦ క్తము గన్నడ శిశోదియావీరులును సలుం ♦ బ్రాధిపతియు,
శ్యామసింహాదులు ♦ సంవర్త సమవర్తిమూర్తులై యరిగళం ♦ బులను జీల్చి;
రపుడు మనస్సింహుఁ ♦ డాప్రతాపేందుని యడుగులు మ్రొక్కి నూ ♦ ర్యధ్వజంబు
పెటికి కొండొకదూర ♦ మరిగె; నెచ్చట రవిధ్వజ మున్న నచటఁ బ్ర ♦ తాపుఁడుండు

⊗ At one stage in the fierce struggle Badouni asked Asaf-Khan how he could distinguish between the friendly and the enemy Rajaputs and was assured in reply that he could not do wrong if he shot, as sportsmen say “into the brown” because, as the commander cynically observed ‘On whichever side they may be killed it will be a gain to Islam.’

“ Akbar the Great Mogul ”

గీ॥ ననుచుఁ బెక్కురుయవను లంఠరిగి; రంత, దురము భర మయ్యె; భటులతోఁ దొమ్మిదిగురు
ర్య సోదరులతో మనస్సింహుఁ డాదినంబు స్వర్గమున కేగి చెల్లించె డస్వామిభక్తి! 318

మ॥ అవనిఁ వ్రాలఁగ ధేలవారనర పా డలాధీశుఁ, డుద్యుత్ప్రతా
పవికాసంబునఁ బెల్లురేగుచుఁ ప్రతా డపస్వామి రోషించి శా
త్రవవిచ్ఛేదము చేయఁ జొచ్చెను సలుం డబ్రాభర్తతో డౌచు నా
హవరంగంబున వైరి వీరభటశీ డర్షాళి విదారింపఁగన్. 319

❁ గీ॥ బల్లెమది మూఁడుచోట్లఁ, దుపాకియొక్కచోటఁ, జంద్రహాసము మూఁడుచోటులందు
దాడి రక్తము లురలఁ బ్రతాపదేవుఁ డొప్పి నంగారవల్లరి డయోయనంగ!

ఉ॥ తూములనుండి ధార లయి డత్యయము దూఁకెడు నట్లు; భీషదం
బై మెయినుండి తొమ్మిదియు డనల్వది గాయములందు నెత్తురుల్
భీమముగాఁగ దూఁక, రిపు డవీరహయాలి భయంబు నొంది ది
క్సీమలఁ బాటఁ, జైతకము డసింహమామాడ్కిఁ జెలుంగె నయ్యనిన్. 321

మ॥ “విన! నేఁ డీమొగలాయీవీరుల తలల్ డభేదింతు; నిందుండి రా!”
నని జృంభించుచు వైరిఁ గూల్చెడు ప్రతా డపాధీశు నర్థించి ప్రా
ర్థనముల్ సేసియు విన్నవించియు సలుం డబ్రా భిల్లలోకేంద్రు లా
తనిఁ దోడ్తచ్చిరి శత్రువీరభట మ డధ్యంబందుఁ దప్పించుచున్. 322

మ॥ తనవంశంబునఁ బుట్టి స్వచ్ఛమగు స్వా డతంత్ర్యంబుఁ గాంక్షించి యా
వననై న్యంబును జించి చెండుచుఁ బ్రతా డపప్రాభవుండౌ ప్రతా
పునకున్ గల్గఁగనున్న క్లేశము లవం డబున్ జూడఁగా నోడి క్రుం
కె ననంగా రవి పశ్చిమాంబుధి ముని డగె రక్తకాంతిచ్చటన్. 323

❁ Manah seized upon the insignia of Mewar and rearing the golden Sun over his own head, made good his way to an intricate position drawing after him the brunt of the battle, while his prince was forced from the field. With all his brave vassals, the noble Jhala fell and in remembrance of the deed his descendants have, since the day of Huldighat, borne the regal ensigns of Mewar and enjoyed the right hand of her princes.

“Annals of Mewar.”

❁ Three from the spear, one shot, and three by the sword.

“Annals of Mewar.”

సీ॥ ఆనాఁడు రణరంగ ♦ మందుఁ గూడిన ప్రతాపప్రభుసుభటు లి ♦ ర్వదియరెండు
 యేలలో నెన్నిది ♦ వేల్పుంది బ్రదికి; రాతని బంధు లైదువం ♦ దలు మడిసిరి;
 త్వారువీరులు మూడు ♦ నందలేబదిమంది పడి; రొక్కొకకులంబు ♦ నందలుగను
 భటులఁ గోల్పడియె; యా ♦ వనపక్షమందుఁ దొంబడివేలు వ్రాలి రక్కదనమందు;
 గీ॥ మూడులక్షల కెక్కుడై ♦ మొగలుభటులు మనినవారెల్ల గాయముల్ ♦ దినినవారె
 శత్రులందాఁక నోపక ♦ సైన్యమెల్ల నిలిచె బెగడంది నింగిఁ జూడుకులు నిగుడ్చి,

—*) కృష్ణసింహుఁడు యుద్ధమునండి వెడలిపోమ్మని ప్రతాపసింహు నర్థించుట. (* —

మ॥ పరమోదారుఁ బ్రతాపుఁ గన్గొని సలుం ♦ బ్రాభర్త “యెల్లప్పు డి
 తరుదై నీముఖచంద్రునిక దవిలి లో ♦ కాష్ణాదమున్ బెంచు నా
 దరహాసాంకుర మెందు డాఁగె! నిటు చిం ♦ తన్ గుండ నేలా! సురే
 శ్వరుఁడున్ గాలము దప్ప నొక్కకరణన్ ♦ వర్తించుటల్ వింతయే! 325

సీ॥ “ఎకలింగేశ్వరుఁ ♦ డిచ్చిన దానితో నేవేళఁ దృప్తి ప ♦ హించు టొప్పు;
 సాధనసంపత్తి ♦ చాలమి విజయ మొందఁగలేక పోయియుం ♦ డంగవచ్చు;
 బరిభూతి యనినంతఁ ♦ బ్రళయమంచుఁ దలంప; మపజయంబున సత్యమతిశయిల్లు;
 నీపూట కిది చాలు; ♦ రేపు మరల వచ్చి భువనముల్ కీర్తింపఁ ♦ బో రొనర్త;
 గీ॥ మంతకాల మజేయ మై ♦ యెసఁగి ధర్మ మహిమ స్వాతంత్ర్యదీక్షయు ♦ మనల విడువ
 మంతకాలము శాత్రవు ♦ లంగుళంబు మేర యైనను గదలింప ♦ లేరు మనల. 326

చ॥ ఇదియుఁ బ్రదోషకాల; మిపు ♦ డెట్లును యుద్ధము నిల్చె; నిందుఁ జే
 యఁ దగిన దేది కన్నడమ; ♦ హాయిగఁ గొండను దాటి పొమ్ము; నేఁ
 దుదిమొద లీచమూతతులఁ ♦ దోడ్కొని నీపదముల్ భజింపఁగా
 నుదయమె వత్తు; నొండుగతి ♦ నుల్లమునన్ దలపోయ కేఁగుమి!” 327

మ॥ అనఁ “దండ్రీ! నను నమ్మి కొల్వఁగల సే ♦ నాధీశ్వరుల్ వ్రాలి కూ.
 తిన నీచీకటిఁ ద్రోసి నే నెటుల హా ♦ వ్రీఘాటు వీడంగ నే

§ But the desperate valour on the part of Rana Pratap was unavailing against such a force with numerous field artillery and dromedary corps mounting swivels and out of twenty two thousand Rajputs assembled that day for the defence of Huldighat, only eight thousand quitted the field alive.

ర్తును! మేవాడ్భటశౌర్యలక్ష్మి రణమం • దుక్ దుమ్ము పాలయ్యె! నే
ననిఁ గావించెద; శత్రులన్ దునిమెదన్; ♦ బ్రాణంబు లర్పించెదన్.

328

మ॥ “గురులున్ మాన్యులు చుట్ట-పక్క-ములు నా ♦ కున్ గూర్చు సామంతభూ
వరు లీలోకమునందు నాకుఁగల సం ♦ బంధుల్ భుజావీర్యవి
స్ఫురణన్ బోరుచు వారి వారి పొడుగున్ ♦ ఖోణీస్థలిన్ గొల్చి పం
డిరి; వీరందఱ వీడి దొంగబలె నొం ♦ టిన్ బోవఁ గాల్లాడునే!

329

మ॥ ఒడలం దూపిరి యాడునంతకు రణో ♦ ద్యోగంబునందుండి నా
యడుగుల్ వెన్క-కు రావు; సుంతయు శరీ ♦ రాయాసమున్ దోప దీ
కడ; రే యైన దివంబ యైన, నొకఁడై ♦ కన్నట్టు; బూర్వాద్రి సూ
ర్యుఁడు దోతెంచెడుదాఁక శాత్రువుల ♦ నోర్తున్; గూర్తుఁ గీరిచ్చటల్.”

330

సీ॥ అని ప్రతాపుఁడు పల్క ♦ విని భీమచాంచు “భారతఖండ చండమా ♦ ర్తాండమూర్తి!
యని యొనర్పంగలే ♦ వనికాదు; భీతిల్లు దనికాదు; సకలలో ♦ కాళి యెఱుఁగు
నినువంటి వీరుఁ దెం ♦ దును ద్రిలోకములఁ ద్రికాలమ్ములందును ♦ గలుగఁ డనుచు;
సమయ మట్టిది గానఁ ♦ “జనుట మే” లనెఁ గృష్ణసింగు: నాకట్ల తోఁ ♦ చెడిఁ దలంపఁ
గీ॥ గొంతకాలము సంగర ♦ ఖోణి విడిచి యవలఁ దొలఁగుట పొరువ ♦ హాని గాదు;
నీవు గలిగిన నిఖిలార్థ ♦ నియతి గలుగు; దైవ మున్నది యాపై వి ♦ ధానమునకు”
చ॥ అనినఁ బ్రతాపుఁ “దేమియును ♦ నాడఁగలేను; పరాభవాగ్ని నా
మనసు దహించె” నంచన, న ♦ మాత్యశిఖామణి కృష్ణసింహుఁడున్
వినయ మెలర్ప వేడుకొని ♦ వేయు విధంబుల విన్నవించి సాం
త్వనములఁ గు స్తరించుచుఁ బ్ర ♦ తాపునిఁ బంపె రణంబునుండియున్.

332

—* { రణరంగము వీడిపోవు ప్రతాపసింహుని యవన
సేనాధిపతులు వెన్నంటుట. } *—

సీ॥ కాలిబాటను జైత ♦ కముపైఁ బ్రతాపుఁడు గిరివెంటఁ గొంత ద ♦ వ్వరుగునంతఁ,
జైత నశ్వఖురాళి ♦ క్షీతి సోకు ధ్వని విని తిరిగి వెన్క-కుఁ చూచి ♦ తురకభటులు
తఱుముకొనుచు వచ్చుటఁజెఁగె; గొండాకదూర మరిగి మరలి చూచియం దొకండు

⊙ The Rana having been wounded, fled to the hills mounted on his beloved
steed Chytuc and his victors were too exhausted to pursue him.

“Akbar the Great Mogul”

తగ్గియుండుటఁ గాంచెఁ; ♦ దనప్రయాణము సాగఁ జేయుచు మరలి వీ ♦ క్షించె; నింక
గీ॥ నొకఁడు లోపించె; నంతలో ♦ నుద్ధరగతిఁ బాటు పదిమూడల వెడల్పుఁటేటు దవలెఁ;
జైతకము దేహముననున్న ♦ సత్వమెల్ల నొక్కచోఁ జేర్చి సెలయేటి ♦ నుబికి దాఁటె.
మ॥ కడుఁ గట్టంబున వెన్నవచ్చు భటుఁ డొ ♦ క్కం డేటియందున్ సాయం
బడుగుల్ మోవఁగఁ జేసి, దాటుకొని “నీ ♦ లాశ్వంబుపై నెక్కిపో
యెడి యో యోధకులాగ్రణీ! నిలుపుమీ! ♦ యి” ఘంచుఁ బల్కన్ బ్రతా
పుఁడు; “సిద్ధంబుగ నుంటి ర” మ్మని హయం ♦ బున్ డిగ్గి నిల్వంబడెన్. 334

—*) సూక్తసింహుఁడు ప్రతాపసింహుని మన్నన వేడుట. (*—

మ॥ త్వరమై నశ్వము డిగ్గి యోధుఁడును జెం ♦ తన్ వ్రాలి “నానామహీ
శ్వర శీర్షస్థ కిరీట రత్నచయ శో ♦ భాపూర నీరాజన
స్ఫురణన్ మించు భవత్పదాంబుజయుగం ♦ బున్ గాంచి సేవించు నా
పరమైశ్వర్యము గల్గె నేటికిఁ! బ్రతా ♦ పా! విశ్వలోకార్చితా! 335
మ॥ “ధర, సామాన్యపు శబ్దజాలమున “సా ♦ తంత్ర్యంబు” దా నొక్కఁ డై
పరఁగెన్; నేడు భవత్పరిగ్రహ మహా ♦ భాగ్యంబునన్ జేసి, స
ర్వరసాధిస్థితరూఢి నొప్పుచుఁ బర ♦ బ్రహ్మప్రభావప్రభన్
వజ్రలజ్జోచ్చైను; దివ్యమూర్తివి! ప్రతా ♦ పా! విశ్వలోకార్చితా! 336

§ Pratap unattended fled on the gallant Chytuc who had borne him through the day and who saved him now by leaping a mountain stream when closely pursued by two Mogul chiefs, when, this impediment momentarily checked. But Chytuc, like his master was wounded, his pursuers gained upon Pratap and the flash from the flinty rock announced them at his heels; when, in the broad accents of his native tongue, the Salutation “Ho! nila Ghodaca aswar (ho! rider of the blue horse!) made him look back and he beheld but a single horse-man, that horse-man his brother Sukta, whose personal enmity to Pratap had made him a traitor to Mewar, beheld from his ranks of Akbar, the blue horse flying unattended. Resentment was extinguished and a feeling of affection mingling with sad and humiliating recollections took possession of his bosom. He joined in the pursuit but only to slay the pursuers who fell beneath his lance and now for the first time in their lives, the brothers embraced in friendship. Here Chytuc fell and as the Rana unbuckled his caparison to place it upon “Unkaroo” presented to him by his brother, the noble steed expired.

- సీ॥ అన్నపు; స్వామివి; ♦ యాచార్యుడవు; ప్రాణమెత్తుగాఁ చూచి న ♦ న్నేలు నిన్నుఁ
దెగనాడి, యకట! భ్రా ♦ తృద్రోహమును గురుద్రోహంబు నొడిగట్టి, ♦ తురకలందుఁ
గలిసి, మేవాడపైఁ ♦ గత్తిగట్టుటను మాతృద్రోహ మొనరించి ♦ తిట్లు పడితి!
నేఱు వాతెడి బాష్ప ♦ వారి నీయడుగులు తడుప నాచిత్త ము ♦ తలము నొందె!
- గీ॥ నఖిలభువనవంద్యంబు నీయడుగుఁదోయిఁ దలఁకుదున్ నాదు పాడుచేతుల స్పృశింపఁ;
బెరిగెఁ గొండలు కొండలై ♦ దురితరాశి; యెట్లు కృపఁ జేల్తువో! నన్నునింకమీఁద.
- సీ॥ మరణదండన మాన్పి ♦ కరుణించి యమృతసారము పోసి తనదుప్రా ♦ ణమున కన్న
నెక్కుడుగాఁ జూచి ♦ యిర్వదేదులదాఁకఁ గ్రింద మన్నని బొజ్జ ♦ యందుఁ జేర్చి
జనకుడై పెంచె శా ♦ శ్వతయశోనిధి సలుంబ్రారాజ్యలక్ష్మి గా ♦ రాపుభర్తః
యకటకటా! నోర ♦ ననరాని విధమునఁ గాఱు లాడితిఁ గండ ♦ కావరమున;
- గీ॥ నఖిలవ కిసాల కోమలం ♦ బై తనర్చు నామహారాజు మది యెంత ♦ యడలె నొక్కొ!
యా పితృద్రోహ మొక్కడే ♦ యెట్టిమర్గ తులకు నైనను గొంపొవఁ ♦ గలదు నన్ను.
- క॥ ఈతటి నీపంచమహాభూతమ్ములు సాక్షి; వైర ♦ ము నశించెను నా
చేతమ్మున; నన్నుఁ గృపాస్వీతుడవై యేలు” మనినఁ ♦ బృథ్వీశ్వరుఁడున్, 339
- సీ॥ “నిర్హేతుకంబుగా ♦ నీవు వాదాడి నన్నెడఁబొసి చని పెక్కు ♦ లేడు లయ్యెఁ!
బోరాని చోటికిఁ ♦ బోతివి! కొలువంగఁగూడని వినుతులఁ ♦ గొలుచుచుంటి!
పుదయంబునుండి న ♦ న్నెదిరి తఱిమి పోరు నడిపితి సాయంత ♦ నంబువఱకు!
మూఁడుమాఱులు నన్ను ♦ ముట్టి యంతంబునొందింప గట్టిగఁబ్రయ ♦ త్నించియుంటి!
- గీ॥ పని ముగిసి గంటకాలేద! యపుడె యేడ్లపొడవున నెసంగు వైరంబు ♦ పాలిసెననుచు
నిచ్చకపుమాటలాడుచు ♦ నిటులువచ్చి! తెటుల నిను నమ్మనగును! నా ♦ కెఱుకపడదు
- క॥ దుర మొనరించుటకే యిపు డరుదెంచియున్న యుష్మ ♦ దగ్రజుఁ డెపు డె
వ్వరు కోరిన వెనుదీడని యెఱుగు” మని వచింప సూక్తు ♦ “డిటు లేమిటికే! 341
- సీ॥ సకలసామంతరా ♦ జసమూహములు సభాస్థానంబునందు ని ♦ ర్జరగణంబు
తెఱుగునఁ గొలువంగ ♦ దేవేంద్రసమవై భవంబున నీవు మే ♦ వాడరాజ్య
సింహాసనం బధి ♦ ప్పించి యేలుటఁగాంచి యెడఁద నోరిమిలేక ♦ యీర్ష్య వొడమెఁ
గాని యెన్నెన్నియో ♦ గతుల యత్నించి బయల్పడనీక లో ♦ నణఁచికొంటి!
- గీ॥ వేటచాలించి కూర్చున్న ♦ వేళ నెట్టులో హఠాత్తుగ నదియుఁ బై ♦ కుబ్జికిరాఁగఁ
బాది నెపమున నీతోడ ♦ వాడుపెంచి యుంటి! నాచిత్తవృత్తి య ♦ ట్లుండె నాడు.

- సీ॥ సందెజామున నిన్న ♦ శత్రుపై న్యములు హస్తీఘాటుకనుమఁ గా ♦ ల్నిలుపఁబోవ
నెటనుండివచ్చెనో ♦ యేటుదూఁకినయట్లు మాతండ్రి యాసలుం ♦ బ్రామహింనుఁ!
డిరులు క్రమ్మెడువేళ ♦ కిరువదిరెండువే ల్దొరలు గొల్వంగ నీ ♦ వరుగుదెంచి
సూర్యధ్వజము నిల్పఁ ♦ జూచితి! నపుడ నామదిలోన నొకగొప్ప ♦ మార్పుగలిగెఁ!
గీ॥ బక్షివలె నీపదములొద్ద ♦ వ్రాలియుందుఁ గాని రిపుల యుప్పునుదిన్న ♦ కారణమున
రాత్రి నిలిచి ప్రొద్దుటనుండి ♦ రణము నడిపి వారియుణ మావిధమున దీర్పంగఁగంటి
గీ॥ అని ముగిసినంత సకలసే ♦ నాధిపతుల మంబరీశ్వరు శిబిరంబు ♦ నగును నుంటి!
మంత నీవు దేవా! చైత ♦ కాశ్వ మెక్కి యరుగు టందఱమును గంటిమద్రదెసను.
సీ॥ అబరీశుఁడు 'పోయె ♦ నడుగొ! ప్రతాపుఁ డాతనితలఁ దెచ్చు నీ ♦ రునకు మాశ్వ
ధర యిత్తు'ననియె; మూ ♦ ల్తా భౌరాసాదొరల్ గదలి; రేకాకి నిఁగించి కరిగి
మొగలులదెసఁ గిన్న ♦ పొడమి యాయురువురఁ దఱిమి గీటడఁచి నీ ♦ దరిఁ దరిసితి;
మూఁడేండ్లకఱవున ♦ మునిఁగి నేటికిఁ గంటిఁ దనివివో భ్రాతృవ ♦ స్సలుని నిన్ను;
గీ॥ నకట! యీర్వాగ్రహగ్రస్త ♦ మైన హృదయపాపమెల్లఁ బశ్చాత్తాపవహ్ని సమసెఁ
దృత్కృపామృతవృష్టి నా ♦ పైనఁ గురిసి ననుఁ గృతార్థుని జేయు మ ♦ నాథనాథ!
గీ॥ అకట! నావంటిపాపాత్ము ♦ నకుఁ బవిత్రమైన మేవాడఁ జోటుండఁదని యెఱుఁగుదుఁ!
గాని నీమవిశ్వవిశాల ♦ మైన హృదయసీమఁ దావుడుననియె వ ♦ చ్చితి తుమింపు.
క॥ మదిఁ గోపము వాయదయే నదె కుంతము నీదుహస్త ♦ ము! దిదిగో నా
హృదయము! సూటిగఁ బొడువుము! పదసీమను వ్రాలి విడుతుఁ ♦ బ్రాణానిలముల్!"
క॥ అని జడివట్టినవడువునఁ గనులను బాష్పములు దొరఁగ ♦ గద్గదకంతం
బునఁ గేలు మొగిచి నిలిచినఁ గనుఁగొని వాత్సల్యరాగ ♦ కళ లుట్టిపడన్, 348
సీ॥ బౌను! నావెన్క-మూఁ ♦ డశ్వముల్ తఱుముచు నరుగుదెంచుట మున్నెయరసియుంటి!
నటఁ గొంతసేపటి ♦ కగపడె రెండుమాత్రము! మఱియును గొంత ♦ తడవునకును
మిగిలె నొక్కం! డంతఁ ♦ దగిలె నీ యే అడ్డమై! దీని దాఁటెడు ♦ నంత నీవు
పిలిచితి! శాత్రవ ♦ వీరులయశ్వంబు లవిగొ! రాతులులేక ♦ యడవివట్టె!
గీ॥ మంచిమనసున నీవరు ♦ దెంచియుంట కింతకన్నఁ దార్కాణ మిం ♦ కేమి వలయు!
రణపరాజయమఖిని ♦ ర్మగుఁడనగు నాకు సోదరలాభ మీ ♦ నాడు గలిగె. 349
గీ॥ ఇట్లు లనుతాపపడి యుప ♦ కృతి యొనర్చి సరసఁ జేరితివని విన్న ♦ తుణమె నిన్ను
శిరమునను జేర్చుకొనుఁ గృష్ణసింహవిభుఁడు! పరమ కోమల మమ్మహాప్రభువుమనసు

గీ॥ మబ్బులెర జాట సుప్రభా ♦ మహితుడైన చంద్రునివిధానఁ గిల్మిషఁతాళనమున
ద్విగుణిత కళావిభాసివై ♦ తేజరిల్లుచుండు నీ వేరికైన మా ♦ న్యుడవు కొమర! 351

మ॥ నను నీవితగ వేడుకోవలెనె! య ♦ న్నా! రమ్మటంచు బ్రత
పన్మహాత్మనుడు సూక్తుఁ గాఁగిటను ని ♦ ల్ప, వాడు హర్షించె; నం
తన నిల్వంగనులేక చైతకము క్రిం ♦ దన్ వ్రాలె; వీక్షించి గ్ర
క్కున జీని సడలించి తేడు సరసన్ ♦ గూర్చుండెఁ జింతారతిన్. 352

—*) చైతకాశ్వము వీరస్వర్గమున కేగుట. (*—

మ॥ అతిదీనంబుగ స్వామిమోముఁ గని యా ♦ యత్యుత్తమాశ్వంబు బా
ష్పతతుల్ వీడుచు మందమందముగ హే ♦ పాధ్యానమున్ జేసి, యం
చితమా భక్తిఁ దదీయపాదములపై ♦ శీర్షంబుఁ బొందించి స్వ
స్థతఁ గన్నూసె; మతెట్లు మేల్కొనని ని ♦ ద్రానిష్ఠలో మున్గుచున్. 353

చ॥ ‘అకటకటా! జగత్ప్రళయ ♦ మైన, నొకంగుళమైనఁ దప్పుదా
రికిఁ జన కాయరాతిహయ ♦ బృందము భీతిలి పాటఁ దాకి యా
ర! కుడిభుజంబ పొచు సమ ♦ రంబుల నన్ను భరించుచుంటి; చై
తకమ! ఋణానుబంధములు ♦ తప్పెనె! నీకును నాకు నేటికిన్. 354

సీ॥ నాయెడ నీకు నెం ♦ తటి భక్తి! యెంత విశ్వాస! మెంతటి మహా ♦ త్సహభరము!
కొడుకునకన్న నె ♦ క్కుడు ప్రీతిఁ బండెండు వత్సరంబులుగ నా ♦ పంచ గాచి!
తకటకటా! శిర ♦ మందుఁ దురాయిలోఁ బెండ్లికొడుకునట్లు ♦ వెడలివచ్చి
కనుపిం దొనర్తువు; ♦ కదనరంగముల నీసరిలే దనఁగఁ గీర్తి ♦ నెరపినావు;

గీ॥ బంధులను నాపులను వీడి ♦ వచ్చునన్న విడువఁజాలక యిందాక ♦ పెట వచ్చి
తోయి! మధురాతిమధురమై ♦ యొప్పు నీను వీరహేష నాలించెడు ♦ పెంపు చెడెనె!”

—*) సూక్తసింహుఁ డన్న కశ్వమునిచ్చి యవనుల శిబిరమున కేగుట. (*—

సీ॥ అని కుండఁ గని సూక్తుఁ ♦ “డ్రభంబు తలపైన నొటుఁగ సుత కలంగిఁ మెటుఁగవీవు;
చైతకంబు మృతికి ♦ శతపత్రజైత్ర నేత్రముల బాష్పములు ము ♦ త్యంబులట్లు
క్రమ్మ నేఁ గని యోర్వఁ ♦ గాఁ జాల; నిదిగో నా: “యంకారు;” నీసేవలవధరించు;
దీనినిఁ గొని భద్ర ♦ మా నెడ కేగు; మంబరుభర్త మో మొక్క ♦ మాటు చూచు

గీ॥ త్వరితముగ వచ్చి నీపదఁదవ్వయముఁ గొలుతు,” ననుచు, నశ్వము నిచ్చి జోఁహారొనర్చి
యటుతనున్న భౌరాసాను ♦ హయము నెక్కి యరిగి కనె మొగల్ సర్వదేఁనాధినాథు.

గీ॥ “ఆప్రతాపుని శిర మేది! ♦ యకట. కానరారె! మూల్తాభౌరాసాను ♦ వీరవరులు!
నీహయం బేది! సూ క్త! సంఁదేహమయ్యె! జెప్పు సత్యం” బనిన, మానసింహుఁగాంచి,

సీ॥ “అల్ల హస్తీఘాటు ♦ నందు సూర్యధ్వజం బెత్తినప్పుడె చిత్త ♦ వృత్తి మాతె;
నాల్గులక్షలు మిమ్ము ♦ నావార లిరువదిరెండువేల్ దొర లెది ♦ రింపఁ గంటి;
నపజయంబున ఖిన్నుఁ ♦ డై యన్న యని వీడి యొంటిఁ బోఁ దలను దెమ్మంటి వీవు!
పొగిలి నాహృదయంబుఁమూల్తాభౌరాసాను భటులఁ గూలిచి వాడుఁవాజి నిచ్చి

గీ॥ పంపి నినుఁ జూచి పో నిట్లు ♦ వచ్చినాడ! నమ్మినను నమ్ము; లేక చి ♦ త్తమ్ము వచ్చు
నట్లు దండిపు! వెఱవ! నాఁప్రాణమాన”యనిన, మానసింహుఁడు కోపఁమంది నిలిచి,

శా॥ “మేమై నీవిపు డాప్రతాపు తలఁ దె ♦ మ్మా పొమ్మనన్ లేకు; తా
నై ముందున్ బడిపోయి మాహితుల సం ♦ హారంబు గావించి రా
ణా మే లెంచి తొలంగఁ బువె; నను నిం ♦ గల్ చేయుచున్ వచ్చె; నీ
స్వామిద్రోహినిఁ బట్టుకొండు; చెఱ నుం ♦ పన్ బోలుఁ, బో నీకు రే!” 359

—*) సూక్తసింహుని దండిపవలదని యబ్ధూరహిమాను వాదించుట. (*—

గీ॥ అనుచు గర్జింప నచటి పై ♦ న్యాధిపతులు వానిఁ జుట్టి; రబ్ధూరహి ♦ మానుఁ “డిణఁడు
దైర్యమున వచ్చి యున్న సత్యంబు చెప్పె; నే మనఁగఁ బోకు” డని యంబరీశుఁ జూచి

మ॥ “ఇతఁడున్ నేనును రెండువత్సరము ల ♦ యొక్క మైత్రిఁ బాటించి; పు
ణ్యతముం డంచు వచింతు నిక్కముగ; ద్రో ♦ హం బుండెనేనిన్ బ్రతా
పు తలన్ దెమ్మనినట్టె నీదగు శిరం ♦ బున్ జెండియే యున్న మా
స్థితి యెట్లుండెడి! నించుకేనియును యో ♦ జిం పంగ సందుండునే! 361

ఆ॥ భ్రాత, కొలముసామి, ♦ పౌరుషవంతుండు, రాజరాజు, రణప ♦ రాజితుఁ డయి
చను ప్రతాపుఁగూర్చిఁసాయంబు చేయు టబ్బురమె!” యని సలీముఁమోముఁ గాంచి,

ఉ॥ ‘ఈరణమం దిటుల్ మనల ♦ నిందఱ నొంచి కలంచి తోలఁగా
నేరిచె! నాప్రతాపవిభు ♦ నేటి యమానుష వీర విక్రమో
దార విహారముల్ గనినఁ ♦ దప్పుక లోకము లన్నియున్ నమ
స్కారము చేయు నన్న, నను ♦ జన్ముడు మెచ్చి చనంగ వింతయే! 363

ఉ॥ ఏనును రాజపుత్రుల జ ధి యించి యశంబుఁ గడింప వచ్చితిన్;
గాని, తదీయపౌరుష వి ధి కాసము దైవత దైత్యకోటులున్
గానము చేసి రిప్పుడు: జ ధి గన్నతశౌర్యం బ్రతాపు మానవు
డౌ ననరాదు! దేవుఁ డను ధి టర్హమటం చని తోచు నామదిన్.

364

సీ॥ హఃరావళీపర్వ ధి తాగ్రంబునం దొక్క నవరత్నదివ్య మం ధి డపము గట్టి!
యపరఁజితో నామ ధి హఃభాగు విగ్రహం బమరించి తన్మధ్య ధి మందు నిలిపి!
విశ్వశోభన మైన ధి వేళలో నాధీరు పరమపావన వామ ధి పాదమందు
సకలజగజ్జేత్ర ధి సంజ్ఞా మనోహర స్వర్ణతులాకోటి ధి సంతరించి!

గీ॥ భక్తిమెయి విశ్వవీరప్ర ధి పంచ మెప్పుడు నర్చ చేయంగవలయు శూఠ్రాగ్రయాని!
యమ్మహారాజుఁ బోలు ధి ధర్మానుయాయీ! సురలయందైన వెదకిన ధి దొరుకుటరిది.

సీ॥ జగముసంభవ మైన ధి క్షణమునుండియు నేటిదాక స్వాతంత్ర్య మిం ధి తటి మహోగ్ర
దీక్షతోఁ గొలిచిన ధి ధీరుండు గనుపింపఁ; డిప్పుడు మనియున్న ధి యెల్లవార
లడుగులకు మడుగు ధి లిడి కొల్తు; రాగల యుగములలోఁ బుట్టు ధి మౌనువారు
స్వాతంత్ర్యధర్మదీ ధి ధ్మాగుహాతముఁ డంచు నాచంద్రశారార్క ధి మభినుతెంతు,

గీ॥ రమ్మహాత్ముని సోదరుఁ ధి డైన సూక్తుఁ డితకాల మిచ్చట నిల్చు ధి అంతో భాగ్య;
మీతనిఁ బ్రతాపుఁడేరఁ బోనిండు నేడు; మన్ననముచేసి, కడుఁ బెద్దమనసు చేసి.”

మ॥ అని భాషింప, సలీము, సూక్తుఁగని “య ధి య్యా! నీవు మాయుష్షునున్
దిని మీయన్నకె సేవ చేసితి; నినున్ ధి శిక్షింపఁగా నొప్పు; నై
నను సత్యంబు వచించుటన్ బ్రదికి, తం ధి డన్ నిల్వ కెందేనిఁ బొ”
మ్మని శాసించె, “సెబాసు మంచిది సలా” ధి మఁ చేఁగె నాసూక్తుఁడున్.

367

—*) బదోని డిల్లీకివెళ్లి పాదుషాకు యుద్ధఫలము దెలుపుట. (*—

సీ॥ అప్పు డంబుభర్త ధి యాజ్ఞ బదోనియు నానాటియుద్ధంబు ధి నందుఁ జంద్ర
భట్టారకుని భద్ర ధి వారణంబును గొంచు శీఘ్రప్రయాణముల్ ధి చేసి, ఢిల్లీ
కరిగి, యక్కరువిభు ధి నడుగుఁడమ్ముల వ్రాలి, పూసగుచ్చినవిధం ధి బునను సమర
వార్త లన్నియుఁ దెల్పి ధి వారణరాజంబు నర్పించి నిలిచిన ధి యక్కరుపతి.

గీ॥ ముద్దుమోమునఁ జిలునవ్వు; మొలకలెత్త నాణిముత్యంపు హఠంబు ధి నలుత వైది
చంద్రహాసంబు యావనా ధి శ్వంబుఁ బారి తోషికము లిచ్చి యశని సం తోషపమునె.

ఉ॥ అంతటఁ గొన్నినా ఖ్లురుగ ♦ నంబరుభర్త; సమస్తవాహినీ
కాంతులు సైన్యముల్ గొలువఁ ♦ గాఁ బయనించుచు ఢిల్లీ చేరి భూ
కాంతుని పాదపంకజయు ♦ గంబు సమీపమునందు వ్రాల, నే
కాంతమునక విభుం డతని ♦ కార్యము మెచ్చక మందలించుచుక,

369

—*) అక్కరుసార్యభౌముడు మానసింహునితో నిష్ఠురోక్తులాడుట. (*—

మ॥ “నిను మేవాడకుఁ బంపునట్లు మది నుం ♦ డె గొండల ట్లాప్రతా
పుని నిర్జింతు వటన్న యాసలు; సమి ♦ ద్భూమి నినుక వైరి మా
ర్కొనెనో లేదొకొ! సర్వముక విడిచి నా ♦ కుక జెప్పుఁగా వచ్చి; తే
మని చింతింతును! మందభాగ్యునకు నే ♦ లా హట్టు! సద్యోగముల్.

370

చ॥ అకటకటా! ప్రతాపు నెటు ♦ లైనను ద్రుంపు మటంచు నేను జె
ప్పుకొనిన యంతసే పయినఁ ♦ బోవలదే! యొకపూటలోనె వె
నక కరుగుదెంతురే! యకట! ♦ కట్టిడినై నిను నమ్మినందుకై
వెకలిని జేసి; తేమనుచు ♦ వేయు విధంబుల నిన్ను దూఱుమక!

371

సీ॥ ఎంత కాలమ్ముగా ♦ నీయుద్ధ సంరంభ! మెంతటి సన్నాహ! ♦ మెంత సేన!
యెన్ని శస్త్రాస్త్రంబు! ♦ లెన్ని సంభారమ్ము! లెందఱు సేవకు! ♦ లెంత వ్యయము!
నాస్థితి యకట! కొం ♦ డను ద్రవ్య యెలుకను బట్టిన చందానఁ ♦ బరిణమించె;
గడకు హస్తీఘాటు ♦ కనుమలో నట! యొక్కపగలట! ఘోరాహా ♦ వంబు గలిగె
గీ॥ నట!తుదకు నాకె జయ మయ్యెనట! యివేటి మాటలో! నేను విన నోప! మానసింహ!
నావెతలు మాన్ని ననుఁ దేర్చునీ వెవండ! వగు నదియుఁ గాక మాన” దటంచు విసిగె.

సీ॥ అప్పు డంబరునేత ♦ యక్కరీశుని గాంచి “దేవ! నీ విట్లు చిం ♦ తింపఁ దగునె!
నాజీవితంబును ♦ నాయభిమానంబు నీయధీనముచేసి ♦ నిలిచినాడ;
శక్తివంచనలేక ♦ క్షణ మేమటఁగఁ బోక యాప్రతాపాధీశు ♦ నని నెదుర్తు;
యముడనై యతనిప్రా ♦ణానిలముల నూడ్చి పీల్చి పిప్పియొనర్చి ♦ వెతలఁబెనుతుఁ;
గీ॥ బలుకు లొకవేయు నేటికి! ♦ భరతఖండ మందు శాశ్వతస్థాయిగా ♦ యవనలోక
రాజ్యసంస్థాపనాచార్య ♦ రాజరాజ బిరుదములు నీకుఁ గూర్చి శో ♦ భిల్లఁజేతు.”

మ॥ అన, నక్కర్విభుఁ డానుగాకని కరం ♦ బానందముక బొంది “యొ
క్కనిమేషంబును నూరకుండకయె సం ♦ గ్రామంబు సాగింపు పా”

మ్మని శాసించిన, మానసింహుఁడును సే ♦ నాథీశ సైన్యంబులఁ
గొని రాణాపయి కేఁగు నుత్సుకతతోఁ ♦ గొల్పిందె నీర్వాళువై.

374

గద్య:— ఇది శ్రీమ త్కామేశ్వరీ కరుణా కటాక్ష వీక్షా సమాసాదిత రసవత్కావ్య
నిర్మాణ చాతురీధురీణ, సుగుణగణపారీణ, దుర్భాకవంశదుగ్ధాంభోరాశి
రాకాకైరవమిత్ర, శాలంకాయనగోత్ర పవిత్ర, సుజనజనాను
గ్రహపాత్ర, వెంకటరామార్యపుత్ర, కవిసింహావధాని
పంచానన్యకావ్యకళాని ధీత్యాది బిరుద విఖ్యాత, సుకవి
రాజశేఖర, రాజశేఖరకవి ప్రణీతంబయిన

“రాణా ప్రతాపసింహ చరిత్రం” బ

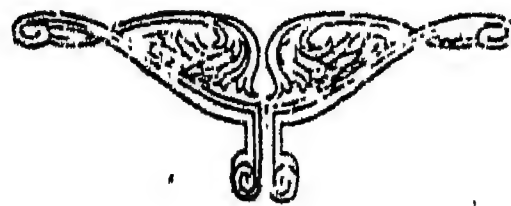
ను పద్యకావ్యమునఁ

దుఁ దృతీయా

శ్వాస

ము

సంపూర్ణము.

(శ్రీ)

కామేశ్వర్యై నమః.

రాణాప్రతాపసింహచరిత్ర.

చతుర్థాశ్వాసము.

- మ॥ స్థిరశౌర్యుండు ప్రతాపసింహపతి హః ♦ వీరభూటు యుద్ధంబురా
తిరి సూక్తు విడనాడు నాపిదప న ♦ ద్రిశేషము దాటుచు
మఱునాఁ డయుదయాద్రి సూర్యుఁ డుదయిం ♦ పక్ష బోవు నవ్వేళకు
దరియఁ బోయెను శైలమార్గములగుం ♦ డక్ష “గైలవారా”ధరణ్. 1
- సీ॥ జాము ప్రొద్దెక్కిడు ♦ సమయంబునకు సలుంబ్రాభర్త యెదిగి భూ ♦ పతి పదాబ్జ
ముల వ్రాలి “దేవ! వీ ♦ రలు ప్రమరలు; వీరు చోండావతుల్; వీరు ♦ చోహణభటు;
లీతఁడు శ్యామసిం; ♦ గితఁడు భేల్వాపతి; బేడ్లా-కొటేరియా ♦ విభులు వీరు;
తమతమ పై న్యశే ♦ మములు గొల్వంగ నీశ్రీపాదసేవఁ గాం ♦ క్షించి వచ్చి;
గీ॥ రాజరింపవె!” యనిన, పై ♦ న్యపతులెల్ల మ్రొక్కి నిలిచిరి; భిల్లులు ♦ ముందుఁగొలువ
వందన మొనర్చి భీమచాం; ♦ దందఱఁ గని కూరుచుండంగ నియమించిఁగోరివిభుఁడు,
—*) వీరస్వర్గమునకేగిన యనుచరులఁగూర్చి ప్రతాపసింహుండు విచారపడుట. (* —

- చ॥ “మనమును నాలుగేండ్లుగ స ♦ మస్తవిధంబుల నాని పూని చే
సిన బహుళశ్రమంబు ఫల ♦ సిద్ధి వహింపక నేడు నిష్ప్రయో
జనముగ నయ్యె! సాటి నృప ♦ సత్తముల దలయెత్తి యెట్లు చూ
డ నగు! విధాతచెయ్య మక ♦ టా వికటించెనె! యిట్లు నాదెసన్. 3
- సీ॥ భూదేవతాళి క ♦ పురపుహారతు లిచ్చి మంత్రపుష్పము పెట్టు ♦ మహితదేవ
పూజాగృహం బట్లు ♦ పొదలె నాసేనతో నిన్న హావీరభూటు ♦ నికటసీమ!
గంట లిర్వడినాల్లు ♦ కడచిపోకయ మున్నె పెండ్లికొడుకులట్లు ♦ వెలయు శూరు
లెందఱు కన్నుల ♦ కందక చాటైరి! పదునాల్గువేలు స ♦ ద్భటులు గూలి!

గీ॥ “రక్కటా! కడుపున హాల ♦ హాలము పోయు వడుపునం దేహమంతయు ♦ నుడుకులెత్తె
నమృతభాండము పలువ్రక్క ♦ లగుచు విరిసె! బెండ్లి చవికె గుభాలున ♦ విఱుగఁబడియె.
మ॥ “అదయుల్ శత్రులు గ్వాలియర్ గొనిన, రా ♦ జ్యంబూడి చిత్తూరులోఁ
బదముల్ మోపినదాడి, దండ్రవలె మే ♦ వాడ్ రాజ్యలక్ష్మీపదం
బుఁ దలన్ నిల్పుచు, రామచంద్రనృపుఁ డె ♦ ప్పు భక్తి సేవించె; నా
సదయస్వాంతు ఋణంబుఁ దీర్పఁగలనే ♦ జన్మాంతరం బందునున్! 5

శా॥ “ఆఱు బైఁ బదియేండ్ల ప్రాయమును బూ ♦ జ్యస్వాంతమున్ మన్మథా
కారం బొప్పెడు లేతకుట్టఁడు తురు ♦ మ్మశ్రేణులన్ దాకి, కం
గా రై పాఱఁగఁజేసి శాశ్వతయశః ♦ కాయంబునన్ నిల్చె; ఖం
డేరావు బురుడించు పోటరులఁ గం ♦ తే! యే యుగంబంధునన్. 6

సీ॥ “తొరుష్క విపుల ప ♦ దాతివర్గము దూసి యాశాంతముల కేఁగు ♦ నట్లు దోలె!
యావన బహుళ బృ ♦ హన్నాళికాస్త్రముల్ వేలకువేల్ పిండి ♦ పిండి లేపె!
రెండువేల్ భటులతో ♦ రెండులక్షలు తురుష్కుల లీలఁ దాకి గ ♦ గ్గోలుపఱచె!
నైదువందలు వీరు ♦ లదిమి చుట్టిన వ్రేలు తనపైఁ బడకయుండ ♦ నని యొనర్చె!

తే॥ జగము పుట్టినదాది నీ ♦ క్షణముదాక బదియు నేడేండ్లప్రాయంపు ♦ బాలుఁడింత
శౌర్యముం జూప లేదని ♦ జనము వొగడఁ దివిరె! నకట! సామాన్యుడే ♦ జేజసింగు!

సీ॥ “తనదేహ ధన జీవి ♦ తము లిచ్చి మాతృదేశముఁ గొల్చు భక్తివి ♦ జ్ఞానమయుఁడు!
పదునాల్గులోకముల్ ♦ గదిరినఁ దనపట్లు వీడని పరమగం ♦ భీరమూర్తి!
మృత్యుదేవత నైన ♦ మిత్రునియట్లు ప్రేమించెడు వీర ల ♦ క్షీప్రభుండు!
మత్పదం బేకాగ్ర ♦ మనమునఁ గొలుచు పూర్ణస్వామిభక్తిప ♦ రాయణుండు!

తే॥ “భారతమునకె కాక వి ♦ శ్వమున కెల్ల యశముఁ జేకూర్చఁ జాలు మ ♦ హాబలాధ్యుఁ!
డొర! రాతోడ్కు-లంబు ధ ♦ న్యతమ మయ్యె! దేజసింహావతారసం ♦ యోజనమున! 8

తే॥ తండ్రవలె నేలె; మనసు మె ♦ త్తనిది!; వీర సమరరంగాభ్రసీమఁ బ్ర ♦ చండభానుఁ!
డకట! భానుసింహుఁడు గూలె!” ♦ ననుచు వగచు నాప్రతాపునిఁ గని సలుం ♦ బ్రాధిపతియు

చ॥ “అనిఁ బడు భానుసింహవసు ♦ ధాధిపు సాద్రినృపాలుఁ డవ్వె చెం
తనుగల శైలగవ్వారము ♦ దాపునఁ జేర్చి సపర్య చేసె; నా
తనికి భయంబు లే”దనఁ బ్ర ♦ తాపుఁడు “కీడున మేలు గల్గె! దే
వుని కృప” నంచు నాత్మఁ దల ♦ పోయుచు మ్రోక్క నిమిలితాక్షుఁడై. 10

—*) ప్రతాపసింహుడు సేనాధిపతుల సత్కరించుట. (*—

- సీ॥ అల సలుంబ్రాధీశు, ♦ నవ్వల సాద్రీశు, బదపడి ఫేల్వాన్య ♦ పాలు, బిదప
బేండ్లా-కొటేరియా ♦ పృథ్వీనాయకులఁ బేర్చిని జూచి “మీరును ♦ మీరు మీరు
సంవర్త-సమవర్తి ♦ సదృశులై నిన్న హల్లీఘాటుకనుమ న ♦ మోఘధాటిఁ
బరసేనఁ దాకి యు ♦ గ్రరణంబు సాగించి కొఱలేక రిపులను ♦ గూల్చినారు;
- తే॥ స్వామిభక్తి పరాయణుల్ ♦ సరళమతులు మీయెడఁ గృతజ్ఞుడ” నటంచు ♦ సాయము విను
తించి వేత్వేర సరసకుఁ ♦ దీసి వారి వారికినిఁ గొన్ని ఫలములు ♦ పంచి విభుడు; 11
- సీ॥ “యువరాజ మానసిం ♦ హులయేన్లు చైతకాశ్వము ధాటి కోర్వక ♦ పాలు పిదప,
వేలు లక్షలు మొగల్ ♦ వీరులు నను ముట్టఁ ద్వర వచ్చి నారవిధ్వజముఁ గొనుచు,
దురకఁగూఁకలఁ జాల ♦ దూరంబుఁ జేర్చి నాపైని యొత్తడి శద్దఁ ♦ బాయఁజేసి,
తొమ్మండ్రుగురు తన ♦ తోఁబుట్టువులఁ గూడి స్వామిభక్తిని జూపి ♦ స్వర్గ మేగె;
- తే॥ నామనస్సిహునకును మే ♦ లేమిసేతు! నతని యనుజండు జ్ఞాతి యీ ♦ శ్యామసింహుఁ
⊕ బ్రధనసీమల నాకుడి ♦ వంకఁ బోరునట్టి యధికార మిచ్చి యి ♦ స్థాదరింతు. 12
- సీ॥ ఇఁకమీఁద యుద్ధంబు ♦ లెసఁగుచో సాద్రీనృపాలురే దినమణి ♦ ధ్వజము నట్టి
నన్నుఁ బాయకయె వెం ♦ టన యుండెదరుగాక! యాస్థానమును జేర ♦ నరుగునపుడు
౧ తన్మందుభులు రాజ ♦ ధాని నాహర్మ్యసింహద్వారమును జేరు ♦ నంతదాక
మ్రోయుచుండెడుఁగాక! ♦ యాయన్వయమున నిప్పటినుండి సాద్రీనృ ♦ పాలమకాళు
- తే॥ లందఱును దమ నామధే ♦ యములముందు రాజపదలాంఛనమ్ము గా ♦ రవపదమ్ము
దాల్చుగావుత వంశజుల్ ♦ తరతరముగ” ననిన, ‘బళి’ యనె నైకకంఠ్యముగఁ గొలువు.
- క॥ “దేవా! నీసేవను ఝాలావంశము ధన్య మై చె ♦ లంగె” ననుచు శ్యా
మావని పతి మ్రొక్కెను; సంభావనమెయిఁ బతియు భిల్ల ♦ పతిఁ గన్గొనుచు, 14

⊕ A splendid act of self devetion of the Jhala chief, when Rana Pratap was oppressed with the whole weight of Akber's power, obtained with the gratitude of this prince, the highest honours he could confer—his daugater in marriage and a seat on his right hand.

“Annals of Mewar.”

§ The descendants of Manah yet hold Sadri and all the privileges obtained on this occasion. Their Kettle drums beat to the gate of the palace, a privilege allowed to none besides and they are addressed by the title of Raja.

“Annals of Mewar.”

మ॥ “తరమే! నిన్ను నుతింప; నీభుజమ యా ♦ ధారంబు నా కుగ్రసం
గరరంగంబుల; దేన నెట్టులు బహూ ♦ కారంబుఁ గావించు! బ్రే
మరసం బోడఁగఁ గాఁగిలింతు” నని సం ♦ భావించె; నట్లే వడిన్
మొరసెన్ భేరులు; సూక్తుఁడు నిజబలు ♦ బుల్ గొల్వఁ గానంబడెన్. 15

—*) సూక్తసింహుఁడు ప్రతాపసింహుని జేరవచ్చుట. (*—

ఉ॥ “నిన్న నితండు చేసిన ప ♦ నిన్ దని వొందక వైర మూని, నేఁ
డన్నను దాఁక వచ్చె! దును ♦ మాడరె వీని” నటంచుఁ బల్కి యం
దున్న సమస్తవీరులు మ ♦ హోద్ధతి లేవఁ, బ్రతాపుఁ డంతఁ జే
సన్నను వారి నిల్పి “యొక ♦ సంగతి మీ కెఱిగింతు; పైపుడి! 16

సీ॥ అందఱు గూర్చుండు; ♦ డని నిల్చుపై నిన్న గిరివెంట నే వచ్చు ♦ తెఱిగి, యంబ
రీశుండు ననుఁ గూల్ప ♦ నిరువుర వీరులఁ బంపె; వారు పిఱుంద ♦ వచ్చి రంత!
సూక్తుఁడు వారిఁ గూల్చుచు నన్నుఁ గని మ్రొక్కె; నితని నేఁ గనికరించితని; బిదఁకుఁ
జైతకం బిల వ్రాలి ♦ సమసె; నిజాశ్వము నా కిచ్చి తఱలి, యీ ♦ నాఁడు వచ్చె;

తే॥ గలిగె నాకు హస్తీఘాటు ♦ కదనమందు నిన్న సోదరలాభ!” మ ♦ టన్న హర్ష
మలర నందఱ నెమ్మాము ♦ లడరె నపుడు: నవవికసితారవింద సం ♦ తతుల కరఁగి.

సీ॥ సూక్తుఁ డశ్వము డిగ్గి ♦ సూటిగఁ జని సలుంబ్రాధీశునకు మ్రొక్కి ♦ యన్న కెఱిగి
“దేవ! నీయొద్ద రా ♦ తిరి యనుమతిఁ గొని చని మానసింహు ద ♦ ర్శనము చేసి,
యవనసేనాధినాయకులఁ గూల్చుట, నిన్నుఁ గొలుచుటాదిగఁ, గార్యములను నెలిపి
నన్ను సేవించు పైన్యము వెంటఁ గొనుచు మార్గమున వచ్చుచు “భిల్సురా” పురంబుఁ

తే॥ గాంచి యవనుల నొంచి దు ♦ ర్గము గ్రహించి దాని గురుడక్షిణగ నీపదద్వయామున
నప్పగింపంగ వచ్చితి; ♦ నాదరించి చేకొను” మటన్న నవ్వి యా ♦ శీర్షదించి, 18

ఉ॥ ఎత్తి కవుంగిటన్ బొదివి ♦ యిట్లు కుమారక! నాకు నీమహా
దాతగుణంబు మిక్కిలి ము ♦ దం బొడగూర్చె; భవత్పరాక్రమో
పాత్రము భిల్సురానగర ♦ వర్యముఁ జేకొని నాకు మాఱుగా
ని త్రటి నేలు” మంచు వచి ♦ యించి ప్రతాపుఁడు మిత్రకోటితో,

—*) ప్రతాపసింహుఁ డనుచరులతోఁ గర్తవ్యము నానొచ్చుట. (*—

సీ॥ “మనము హస్తీఘాటు ♦ కనుమలోఁ జూపిన త్యాగ-శౌర్యములు శ్లాఘ్యములె! కాని,

గుటికి బెత్తెడుగఁ ద ♦ కు-వ యశాట జయలక్ష్మి యందనిమ్రాని పం ♦ డై తనరౌ! మన కపజయము గ ♦ ల్గిన దంచుఁ గుందకుఁ! డపజయంబున దీక్ష ♦ యతిశయించు! నెంత త్యాగం బున్న ♦ నంతగా దేవుని వాత్సల్యమునకు స ♦ త్పాత్రమగద!

తే॥ యింక రాఁగలవేళల ♦ నేమి సేత! మరివిజయకాంక్ష విడువక ♦ యని యొనర్త మనుచు మదిఁదోచె నాకు; మీయంద తెట్టు లానతిచ్చెద”రన, సలుంఁబ్రాధిపతియు,

ఉ॥ “శ్రీలు తొఱంగి గేహమునఁ ♦ జీఁకటిమూలల గోళ్లు మీఁటి వై ద్యాలయమందు రోగులక్రి ♦ యక శయనించెడు మందమర్త్య కం కాళము లెట్లు లోకహిత ♦ కార్యముఁ దీర్చెడు! విక్రమాసల జ్వాలలు నిన్నుఁబోలు పటు ♦ శౌర్యులు దీర్తురుగాక రాణ్ణణీ!

21

సీ॥ ఆనాటి కొకమాట ♦ యీనాటి కొకమాట పలుక నేర్చునె సలుం ♦ బ్రావిభుండు! నామాట యేమి! యం ♦ దఱభావ మెఱుఁగుదుఁ; బ్రాణంబు మేన నున్నంతవఱకు స్వాతంత్ర్య సమర దీ ♦ ట్టావృత్తి సాఁగించి మీ దివ్యచరణస ♦ మీపసీమ నాత్మార్పణ మొనర్చి ♦ యజరామరఖ్యాతిఁ జెంద సేవిపఁ గాం ♦ క్షింతు మెపుడు!

తే॥ ట్టణము తడవు సేయకయె ర♦క్త మెగఁజల్లి రణ మొనర్చుచు శత్రుమాఁరణ మొనర్తు; మెత్తిన ధ్వజంబు దింప కా♦య త్తపడఁగ వలయు”నన భీమచాండు భూవరుని గాంచి,

సీ॥ “జనదుర్నిరీక్ష తే ♦ జశ్శాలి! భారతఖండ ప్రచండ మా ♦ ర్తాడమూర్తి! నీ వుండుచోటనే ♦ నిఖిలధర్మము లుండు; సత్య ముండును; నిత్య ♦ జయము నుండు; నాసూర్యభగవాను ♦ నట్టివాడవు; దినదినమును నిన్నుఁ జూ ♦ చిననె చాలుఁ; బావిత్ర్య గాంభీర్య ♦ భావముల్ క్రొత్తందనంబును దఱుఁగ వే ♦ నాఁడు గాని;

తే॥ పూర్ణ సాత్వికానందరూ ♦ పుండ్రు! రాజ పుత్రసంస్థాన మేటికి ♦ భూభువనము లన్నిటి జయింపఁ గలుగు మ ♦ హాభుజండ; వనఘ! నీమైత్రి పరమభా ♦ గ్యంబుగాదె!

క॥ “మాజీవితములు నీపద పూజకు విడిచితిమి; కొదవ ♦ పొడమ” దనఁగ, ఖే ల్వాజాని “సందియం బేలా! జయవెట్టంగ లోక ♦ మని సేయఁ దగున్.

24

సీ॥ రేఁగెడు సమరభే ♦ రీభాంకృతుల్ విప్రవితతి నాందీవాద ♦ వేదరవము! గళముల వ్రాలు వై ♦ రుల తీక్ష్ణకరవాలధారలు కల్యాణ ♦ హారచయము! పొగ రేఁగి క్రాఁగి గు ♦ ప్పనఁ బ్రేలు లోహనాళాగ్నులు మంగళ ♦ హారతులును! దన్యుల గళ గళ ♦ ద్రక్తపూరములు దేహమున సోకిన వసం ♦ తముల రంగు!

తే॥ వైరిహధ్యస్థలంబు వి ♦ వాహవేది! మొగలుభటవిదారణములు ♦ భూతబలులు!

గా విజృంభించి సమరరం ♦ గమునఁ బోరి పెండ్లియాడుదు మిక వీరవిజయలక్ష్మి.” 22

తే॥ అనిన, బేడ్లా-కొటేరియా ♦ మనుజవిభులు; “మాతృదేశ విముక్తికై ♦ మాయఖలము,
నించుకయు జాగుసేయ కల్పించుకొనఁగ సిద్ధముగ నుండు”మనఁ, గృష్ణసింహవిభుఁడు,

సీ॥ “విన్నవించెద నొండు ♦ నిన్న హాల్దీఘాటుకనుమలో నసమసం ♦ గరము నడపి,
వ్రాలిన వారు శా ♦ శ్వేతయశస్సాంధ్రు లౌదురు; కాని వారి కం ♦ దఱకుఁ దోడు
చైతకాశ్వము చిర ♦ స్మరణీయమై యొప్పు; నది వ్రాలిన ప్రదేశ ♦ మందుఁ బెద్ద
యరుగును నద్దాని ♦ యంచునఁ గూపసత్రములు ప్రతిష్ఠించి ♦ దానిపేరు

తే॥ నిలుప సెల వీయఁ దగు” నన్నన్యపతి “యకట! దానిఋణమును దీర్ప నాతరమె! మీరు
కోరినటులు చేయింపుఁడు ♦ కొఱత వలవ” దని పలికి యందఱను గలయంగజూచి,

ఉ॥ “పట్టిన పట్టు పట్టినదె; ♦ పాణము దేహమునందు నుండ, నే
పట్టున మానఁగాదు; మన ♦ పై కరుదెంచు తురుష్కసేన లీ
గుట్టలు చొచ్చు పెల్ల యము ♦ కోటలు చొచ్చుటె యంచు గుండియల్
కొట్టుకొనక మెలంగవలె ♦ లోకులు కన్నులు విచ్చి చూడఁగక.

28

సీ॥ యవనసంగ్రామ మ ♦ హానాటకప్రదర్శనమున నిన్నటి ♦ దినమునాడు
జరగు హాల్దీఘాటు ♦ సమరోత్సవంబు ప్రస్తావంబు చందమై ♦ సాగియుండె;
బ్రథమాంక మింకఁ బ్రా ♦ రంభంబు గానుండు; నడుమ వ్యవధి తద్ద ♦ యడరఁ బోవ;
దెన్ని యంకంబు! లె ♦ న్నేండ్లాడవలయునో! యెట్టులు ముగియునో! ♦ యెఱుగరాదు!

తే॥ మంగళాచరణముమొదల్ ♦ మంగళంబు వఱకు నుత్తరోత్తర రస ♦ పౌష్టి వెలయుఁ,
దేకువ వహించి వర్తించి ♦ తృప్తిపఱుప వలయు నీవిశ్వసభ్యప్ర ♦ పంచకమును. 29

తే॥ చెలఁగె నొకభంగి మనపరి ♦ స్థితులు నేటివఱకు; “ముం దున్నది ముసళ్ల ♦ పండు”వ నెడు
కరణి వచ్చుకాలము కష్ట ♦ గర్భిత మగు; నేకలింగేశ్వరుండె తో ♦ డొక మనకు.” 30

సీ॥ అనినఁ “గొండలు పిండి ♦ మైపడ వర్తితు మింక సందేహింప ♦ నేల! దూరము
నిలుపక సాగింప ♦ వలె” నంచుఁ బలికి రందఱు; ‘మంచి’ దనుచుఁ బ్ర ♦ తాపవిభుఁడు
హర్షాశ్రుకలితనే ♦ త్రాంచలుఁ డయ్యె; వా రరిగిరి భూధర ♦ పాంతములకు;
వానకా రరుదెంచి ♦ భయదనీలాంభోధరము లాక సమ్మనఁ ♦ గొమ్మసాగె;

తే॥ వాన జడిపట్టి కురిసె; యా ♦ వనబలములు గిరులఁ డిరుగఁ జాలక వెన్కఁకరిగె; నంత
క్షౌభిడౌజన కబ్బె వి ♦ శ్రాంతి కొంత; పెరిమ హేమంతముం బ్రస ♦ వించెఁ బ్రకృతి.

సీ॥ కాఱు మొగిలులతో వాన ♦ కారు దాటె; గెఱలి చలి ప్రకృతికి గిలి ♦ గింత లిడియె;

- గానఁ గోనల పహబాజు ♦ భాను గడచి పాజు హారావలీసీమ ♦ పట్టు జేర్చె. 32
- సీ॥ అలసలుంబ్రాసీమ ♦ యందుండి పిడుగుల గేరు వీరులఁ దెచ్చె ♦ గృష్ణసింగు;
 ఝాలూరిసేనల ♦ తో లేచి వచ్చె దుర్వారవిక్రముఁ డైన ♦ భానుసింగు;
 సాద్రియందుండి ఝా ♦ లాన్వవాయులసేన లన్ని దోడ్కొనివచ్చె ♦ శ్యామసింహు;
 డా బునేరా—షాపు ♦ రాధీశులు శిశోదియావీరభటులతో ♦ నరుగుదెంచి;
 ధీ॥ తే॥ రింక బేండ్లా—కొటేరియా♦నృపులువచ్చి; రవల సూర్యమహాలునుండి♦యచటఁజేరె
 దుర్జయుఁడు; దుర్నివార బం ♦ ధురబలుండు భిల్ల సేనలతో డాసె ♦ భీమచాందు. 33

—*) రెండవ సంవత్సరము యుద్ధము. (*—

- చ॥ తనపయి వచ్చు నైరులఁ బ్ర ♦ తాపమహీంద్రుఁడు మాఖశుద్ధపం
 చమి నెదిరించె, శైలముల ♦ దండ, విశాల సమున్నతప్రదే
 శముల; దురంబు ఘోరముగ ♦ సాగె; నురుఘ్నులు రాజపుత్రుల్
 సమసిరి వేనవేలుగను ♦ నాటి మహాసమరాంగణాబునన్. 35
- చ॥ యవనులసేన సంఖ్యలకు ♦ నగ్గలమై జలరాశి వీచి పం
 క్తివలెను బొంగి పైబడ ను ♦ దీర్ఘపరాక్రము లయ్యు నాప్రతా
 పవిభుని రాజపుత్రభట ♦ వర్యులు తజ్జ్వలనాస్త్రధాటి కో
 ర్వ వలనులేక డీల్పడి ప ♦ రాజయమొందఁగ సాగి రయ్యెడన్. 35
- క॥ మఱుసటి సంవత్సర మక్బరు మేవాడ్సీమఁ జొచ్చి ♦ స్వయముగ వసుధా
 పరిపాలనాదికమ్ములు స్థిరముగ నేర్పాటుచేసి ♦ చేరె బురికిన్. 36
- క॥ అల బహిరంగసహికంబుల యవనుల నోర్వఁ గప్ప ♦ ముగఁ దోఁపఁగ సే
 నలఁగొని ప్రతాపవిభుఁ డిమ్ములఁ గుంభలేమియరు దుర్గ ♦ మును జొరఁదలఁచెన్. 37
- సీ॥ క్రమముగాఁ గైలవా ♦ రాసీమ దాటుచు, నెత్తైన కొండల ♦ నెక్కి పోయి,
 దట్టంబుగా నాగ ♦ దాళి మొల్పుటఁ గిష్టమగు శైలమార్గంబు ♦ లందు నడచి,

§ We have also amongst the nobility of Mewar, two, who hold independent title of Prince or Rajah, one of whom is by far too powerful for a subject. These are the Rajas of Benera and shapoora, both of the blood royal.

⊕ Akbar himself entered Mewar, arranged the mode of administation, then procceded to Malwa.

" G. B. Malleson, C. S. 1. "

తొలుత బహిర్ద్వార ♦ ములు రెండు గడచుచుఁ జని హనుమద్ద్వార ♦ మునఁ గమించు
చును, విజయద్వార ♦ మునను శోణద్వారమునను రామద్వార ♦ మునను జొచ్చి
తే॥ సేన లన్నియుఁ గోటలోఁ ♦ జేరికొనియె; నాప్రతాపప్రభూత్తంసుఁ ♦ డంబుదముల
నొరయుచు మహానీతమయి సుందరమునైన మేఘభవనంబులో విశ్రాంతమైనపుడు.

—*) కుంభలోమియరు యుద్ధము. (*—

ఉ॥ పుట్టలు వీలి చీమల గు ♦ ముల్ వెలికి బరతెంచు కై వడిన్
దట్టములై వడిన్ మిడుత ♦ దండు గుముల్గొని దూఁకునట్లు పెం
గుట్టలలోఁ దురుష్కభట ♦ కోటి చొరంబడి నాల్గుదిక్కులన్
ముట్టడివేసి దుర్గమును ♦ ముంచెను పెద్ద పిరంగి వేటులన్.

39

సీ॥ విక్రమంబున కాది ♦ పీఠమైన ప్రతాపుఁ డడరి నాల్కలు సాచు ♦ నగ్నిశిఖల
వంటి రాజస్థాన ♦ భటులఁ బ్రేరేప, నా మడమ ద్రొప్పని మేటి ♦ కడిమికాండ్రు
గోడలు బురుజులు ♦ గోపురంబుల నెక్కి వీడ కొక్కట శిలా ♦ వృష్టి గురియ,
భిల్లవీరులు లోక ♦ భీకరంబుగ ధనుష్టంకార మొనరించి ♦ శాత శర ప

తే॥ రంపరలఁ జిత్తజల్లుగా ♦ నింపుచుండ యముఁడు నాల్క సాచినయట్లు ♦ యవనసేన
దిన దినము గంట గంటకుఁ ♦ దేకువ నెడి బలము తఱిగి యంతంతకుఁ ♦ బలుచనయ్యె.

తే॥ ప్రళయమార్తాండువలెఁ బ్రతాపప్రభూండువహ్నిఁ గురియింప మొగలాయి ♦ భటులుకోట
వైపు చూడలేరైరి; పా ♦ భాజుఖాను రాతిగుండియలోఁ బెద్ద ♦ బీతు దవితె. 41

సీ॥ గుదులుగుదుల్ బాణ ♦ కోటు లాయుధములు కుంభవృష్టిగఁ బెల్లు ♦ కురియుకతన
యవనవీరులు తల ♦ లవసి సంధులు వీలి గాత్రముల్ రక్తసి ♦ క్తంబుగాఁగ
రణరంగలక్ష్మీయు ♦ రక్తాభిషేకంబు చేసిన చందమై ♦ చెదరె సేన;
క్షణములు బలిసి యు ♦ గంబులై నిలిచె; పాభాజుఖా నేమొన ♦ ర్పంగఁ దోచ

తే॥ కడలు నొంది యాబూపర్వ ♦ తాధికారి నాపుని బ్రతాపఘరు దేవ ♦ రాధిపతిని
ధన కనక వస్తు వాహన ♦ తతులతోడ నరిగి, తన్నుద్ధరింపుమం ♦ చాశ్రయించె. 42

ఉ॥ క్రచ్చఁ గోటఁ జొచ్చి నడు ♦ రాతిరి యన్నరూపదానవుం
డచ్చఁపుఁ జీకటిన్ 'నవగు' ♦ ణాఖ్య రహించెడు కూపమందునన్
బెచ్చు విసంబు పోసి కలి ♦ పెన్ నెన రించుకయైన లేక; హా
పచ్చని యింటఁ జిచ్చునిడు ♦ పాపుల కేపని చేయఁ గానిదా!

43

- తే॥ కోటలో నది యొక్కఁడే ♦ కూపమగుట, నంద తాసీరమును గ్రోలి; ♦ రం దనేకు
లసువులను వీడి; రిదిచూచి ♦ యాప్రతాపసరపతిని భానుసింహుండు ♦ దరియ నేగి,
సీ॥ “జలముల విసమును ♦ గలిపి దేవరపతి తడిగుడ్డ గొంతుకల్ ♦ తఱిగినాఁడు;
నెలలుగా మొగలుసే ♦ నలు పోరినను నేడు గలిగిన నష్టంబు ♦ గలుగలేదు;
నిటఁ దడవున్న ని ♦ స్థైర్యకంబుగ సంఘమృతి గల్గుటయు ధ్రువం; ♦ బీవు కృష్ణ
సింహాదులను గూడి ♦ శీఘ్రంబె దుర్గంబు దాటిపోవుట మేలు; ♦ తనువులందుఁ
తే॥ బ్రాణములు గల్గుదాఁక మధ్యటులు నేను కోట మొగలాయిబలము చేకొనకయుండ
నని యొనర్తుము; మాటుమాటాడకేగు; మద్దకొనువాడఁ గనుల నీయడుగుదోయి.”
- క॥ అని వినయంబునఁ బ్రార్థించిన నందఱు నట్లే యొత్తి ♦ చెప్పుకొనఁ బ్రతా
పసరపతి సమయ మెఱుంగుచు మనమును నొడఁబఱచె నొక్క ♦ మాదిరిగాఁగన్.

—*) ప్రతాపసింహుండు చేవందా దుర్గమును జేరుకొనుట. (*—

- క॥ క్రందుగ మేవాణ్ణిర్పతి దిశందగు చప్పన్నసీమ ♦ శబరులదేశం
ర్క బం దరిగి ప్రతాపుండు “చేవందా”దుర్గంబుఁ జేరె ♦ బలములతోడన్. 47
- సీ॥ “మునుపటివలె దుర్గ ♦ ముననుండి పోరాడఁబూనిన విషజలం ♦ బులను ద్రావి
పూటకేనును సైన్య ♦ ములును మ్రగ్గుట ధ్రువం; బిహపరంబులు రెంటికిడియు దూర;
మెటులైనఁ దప్పదు ♦ మృతి; యట్లుగాన దుర్గబహిర్గతుడనై య ♦ రాతిసేనఁ
జిచ్చుట పిడుగట్లు ♦ చీలిచి చెండాడి చిందరవందర ♦ చేయనె తగు”
- తే॥ ననుచుఁ దలపోసి తనదుసైన్యమ్ముఁగొనుచు ముందుఁగల హనుమద్ద్వారమునుదెఱచుచు
హరుని ఫాలనేత్రజ్వాల ♦ ననుకరించి భానుసింహుండు వైరుల ♦ పైన వ్రాలె. 48

⊙ Pratap took post in Kumbhalmer which was invested by Koka Shabaz Khan. He here made a gallant and protracted resistance and did not retire till insects rendered the water of the “Nongun” well, their soul resource, impure. To the treachery of the Deora chief of Aboo, who was now with Akbar, this deed is imputed.

“Annals of Mewar”

§ ‘Chaond’ is a town in the heart of the mountainous tract on the south west of Mewar called Chuppan, containing about three hundred and fifty towns and villages peopled chiefly by the aboriginal bhills.

“Annals of Mewar.”

—*) చంద్రభట్టారకుఁడు భానుసింహునకుఁ దోడుపడుట. (*—

తే॥ అనిలుఁ డనలంబునకును దో ♦ డైనయట్లు సిద్ధహస్తులు విక్రమ ♦ శుద్ధులైన
సద్భటులఁగొంచుఁ గవిరాజు ♦ చంద్రభట్టు భానుసింహునకును సాయఁపడియె నపుడు.

ఉ॥ మండెడు వహ్నికుండముల ♦ మాడ్కి విలోకన విస్ఫులింగముల్
నిండ, హయవ్రజంబుఁ గద ♦ లించుచు భూరిఖురాగ్రఘట్టనా
ఖండ ధరాపరాగముల ♦ క్రందున గాఢతమంబుఁ గూర్చి యు
ద్దండత రాజపుత్రభట ♦ తండము దాఁకె నరాతికాండమున్. 50

తే॥ వీరకేసరులను బోలు ♦ భిల్లభటుల కర కలిత కార్ముక కదంబ ♦ కములనుండి
పక్షితతి మాడ్కి శితబాణ ♦ పటలి లేచి తురకమూఁకల శిరముల ♦ నఱికినై చె. 51

ఉ॥ అంతఁ దురుష్కసేనల మ ♦ హహవ శౌర్య విలాసరేఖ సా
యంతన మొందుచుండ, నలి ♦ నాప్పుడు పశ్చిమవార్ధి డాసి సా
యంతనమున్ బొనర్చెను! ర ♦ యమ్మున నాసపుఖాను సేనతోఁ
జెంతఁ గనంబడన్ యవన ♦ సేనలు పొంగె సముద్రమున్బలెన్. 52

చ॥ యముని కరాళజిహ్వక క్రి ♦ యన్ జెలఁచెఁగుచు భానుసింహుఁడున్
సమర మొనర్చుచున్ మొగలు ♦ సైన్యముఖంబును వ్రచ్చి చొచ్చి గ
ర్భమునను దూఱి వైరుల శి ♦ రంబులు రానులు పోసి పోసి ప్రా
ణమును ద్యజించె నబ్బరము ♦ నన్ రిపులున్ దను మెచ్చి యార్వఁగన్. 53

మ॥ కవిరా జాదినరాజువోలెఁ గర ము ♦ గ్రస్పారతేజంబుతో
నివమున్ మాపెడునట్లు వైరిగణమున్ ♦ హింసించి మందేహదై
త్యవితానంబులతోనఁబోలె రిపుసం ♦ తానమ్మునన్ జిక్కి, గా
యవడెన్; నిర్గత రక్తధారలు తిరం ♦ బైపాఠెఁ బెన్కొల్వలె. 54

సీ॥ బ్రహ్మవంశంబు పా ♦ వనమై పొదల బృహస్పత్యంశమునఁ బుట్టు ♦ బ్రహ్మవేత్త,
పికరాజువోలె గొం ♦ తుకయెత్తి మధురగీతికలు పాడిన మేలి ♦ సుకవిరాజు,
క్రమత హస్తీఘాటు ♦ రణమునం దరికోటి దోమలట్టులు ♦ దోలు భీమసేనుఁ,
డజరామరఖ్యాతి ♦ నవనిపై నిలుపంగఁగలుగు శతాధిత ♦ గ్రంథకర్త,

ఆ॥ వీరరసము వెల్లి ♦ విరియఁ గుంభల్మియన్ రణము నడపు విలయ ♦ రాద్రమూర్తి,
❁ చంద్రభట్టు చొచ్చె ♦ సవితృమండలి, సమావాస్యగాఁగ నాత్మ ♦ పక్షమునకు.

❁ On this occasion also fell the chief bard of Mewar, who inspired by his deeds as well as by his song, the spirit of resistance to the 'ruthless King' and

మ॥ వనధిఁ జేరు మహానదీజలము స ♦ ర్వం బందునన్ లీనమై
చను చందంబున రాజపుత్రులు తురు ♦ స్కశ్రేణులన్ జేల్పుచున్
జని నిశ్శేషముగాఁగఁ గూలి; రటుపై ♦ మాభాజుఖాన్ సేనలన్
గొని మోగల్ధ్వజ మెత్తి చేరికొనియెన్ ♦ గుంభల్మియర్దుర్గమున్. 56

—*) మానసింహుఁడు ధర్మేతి-గోకుండా దుర్గములఁ జేకొనుట. (*—

శా॥ నిండెన్ గొండలలోన మోగలుభటా ♦ నీకంబు లుద్ధంద; ను
ద్దండప్రాభవశౌర్యధైర్య రతుఁ డా ♦ “ధర్మేతి” దుర్గంబు “గో
కుండా” దుర్గము మానసింహుఁడును జే ♦ కొంచున్ మోగల్సేన లం
దుండన్ జేయుచు ఢిల్లీకిన్ జనియె న ♦ త్యుత్సాహ మేపారఁగన్. 57

తే॥ ప్రళయకాలాన్ని శిఖిమాడ్కిఁ ♦ బ్రజ్వరిల్లి శత్రుసై న్యాటవులఁ గాల్పఁ ♦ జాలు యోధ
శేఖరుఁడు మహాబత్థాను ♦ సేనతోడ నుదయపుర మాక్రమించి యం ♦ దుండపాఁగె.

ఉ॥ “స్థాణుఁడొ విష్ణుఁడో మఱి ప్ర ♦ తాపుని మానవమాత్రు సంగర
త్తోణిని గెల్వ నిట్లు కొతు ♦ కుం బడ నేటికి! నేడు నాదు న
క్షీణబలంబు లోకములు ♦ కీర్తనసేయఁగ వానిఁ దాకి స
ప్రాణునిగాఁగఁ బట్టుకొని ♦ వచ్చెద” నంచుఁ బ్రశిజ్ఞ చేయుచున్, 59

—*) ఫరీదుఖాను ప్రతాపసింహునితోఁజేయు యుద్ధము. (*—

సీ॥ ఆఫరీద్ఖాను సై ♦ న్యముల నద్రులనిండ నెక్కించె; నందుపై ♦ నొక్కనాఁడు
రాణాయు వెడలి దు ♦ గ్గబహిఃప్రదేశంబులను జరించుచునుండె ♦ ననుచుఁ దెలిసి
చమవుల నాల్గుభా ♦ గములుగా విడఁదీసి యనుమాన మున్నచో ♦ ట్లాక్రమించి
వేఁగుజామైన రా ♦ ణగారు చిక్కును రిది తప్ప దని నమ్మి ♦ నిమరవోయె;

తే॥ నర్థరాత్రమ్మున మహాగ్ని ♦ యద్రుఁ దోఁచె; నది ఫరీదు దవానలం ♦ బని తలంచె;
రాజపుత్రసేనలు గొల్వ ♦ రాజగురుఁడు ముందువైపునఁ దాఁకె న ♦ మొగలుసేన.

whose laudatory couplets on the deeds of his lords are still in every month. But the spirit of poesy died not with him for, princes and nobles, Hindu and Toork vied with each other in exalting the Patriot Pratap, in strains replete with those sentiments which elevate the mind of the martial Rajput who is inflamed into action by this national excitement.

“Annals of Mewar”

“Annals of Mewar.”

తే॥ జెట్టులను బుట్టలను బ్రాపు ♦ చేసికొనుచుఁ గడుపు నించుచుఁ బూటలుఁగడుపవలసె!
గడియగడియ కరులో వచ్చు ♦ కతన నిజ నివాసముల బెక్కుమాన్లు మాఁర్పంగ వలసె.

—*) అక్కరు సై న్యము నంపి కైలవారాసీమలోని ఫలవృక్షములఁ గొట్టించుట. (* —

సీ॥ “పురములు మార్చి కా ♦ పురములనెత్తించి పదివేలపల్లెలు ♦ పాడువెట్టె!
యవరేఖి యంతైన ♦ నవని దున్నుటయులే! దొకగింజయునుభాన్య ♦ మొదవఁబోదు!
కైలవారామహా ♦ గహనంబు ఫలముల దినమున కొకఁడుగాఁ ♦ దినుచుఁ బ్రకుకు!
నెన్ని యత్నంబుల ♦ నే నొనర్చినను లోఁబడఁ! దంతకంతకుఁ ♦ బటిమఁబెంచు!

గీ॥ గావునను మీరు కైలవా ♦ రావిపినము చేరి ఫలవృక్షములనెల్లఁ ♦ జెండివైచి
యాప్రతాపేంద్రు వెదకి వెఁన్నంటి వేట లాడుఁ”డని పాడుశాహి సైన్యముల వంపె.

క॥ పొడవును వెడలుపు పెక్కామడలగు నాకైలవార ♦ మహియందుఁ జొరం
బడి యవనులు ఫలతరువులు పుడమిఁబడఁ గొట్టి రొకఁడు ♦ పొలివోకుండఁ. 70

క॥ కొందఱ భటులచు వృషభములం దన వెంబడినిగొని ఫ ♦ లంబులకై తో
పుం దరిసి శ్యామసింహుం డందుఁ బడిన చెట్లు చూచి ♦ యాపులఁ గనుచుఁ; 71

క॥ “మన తిండి చెఱచి యవనులు చనుచుండిరి; వారిఁ గదిసి ♦ సమముతము రం”
డనిరేఁపి యహితసైన్యంబును దెంపరియగుచు వెన్ను ♦ ముట్టఁగఁ దాఁకె. 72

క॥ అనుచరులఁ బద పదండని తనముంగలఁ దఱిమి తురక ♦ దళవాయి వడిఁ
దనపిక్కబలముఁ జూపఁగ వెనుదిరుగుచు శ్యామసింహా ♦ విభుఁ డరుదెంచె. 73

క॥ స్థితిగతులెల్ల సలుంబ్రాపతి కెఱిగింపఁగ నతండు ♦ స్వామిని గని “దే
వ! తురుష్కులు ఫలవిటప్రిప్రతతి నఱకి రనచు నేడు ♦ వార్తలు వచ్చె. 74

చ॥ దినమున కొక్కపండు మఱి ♦ తీయని తీర్థము నొక్కచేరెడుఁ
గొని మునిరాజవృత్తిమెయి ♦ గొబ్బనఁ గాలము పుచ్చుచున్న నీ
కును రమఁబోలు నీలలన ♦ కున్ మదనోపమ మంజులాంగులౌ
తనయుల కక్కటా! చెనఁటి ♦ దైవము తిండికిఁ గర్వచేసెనే! 75

గీ॥ పౌరుషంబున్న సంగ్రామ ♦ వీరరంగముల మనలఁదాకి దర్పించి ♦ గెలువవచ్చు!
గట్ట! పూచి కాచిన చెట్లు ♦ గొట్టుటయును గౌరవమె! వట్టి కటిక మొ ♦ క్కలముగాక!

సీ॥ అడుఁగులకును మ్రొక్కి ♦ యర్థించి కొనివచ్చి యమృతాభిషేచనం ♦ బాచరించి
బంగారు జిలుఁగు దు ♦ వ్వలువలు గట్టించి నవరత్నమయ భూష ♦ ణములు దొడిగి

- కర్పూరమిళిత సు ♦ గంధచర్ప లలంది పరిమళపత్ర పు ♦ మృము లొసంగి
నవపాయసాహార ♦ నై వేద్య మిచ్చి భక్తిమెయి నాత్మప్రద ♦ క్షీణము చేసి
- గీ॥ కొలువఁదగు దేవుఁడవు నాకుఁ; ♦ గొంతకాల మారఁబండిన పండు లా ♦ హారమిడుట
కై వగలఁ బొక్కుచుంటి; నేఁ ♦ డవియులేని యధికదుర్దశ వచ్చె; నే ♦ మని తపింతు!”
- క॥ అని కడుజాలిమెయి వచించిన సచివప్రవరుఁ జూచి ♦ చిటునగవు ముఖం
బున మొనయఁగఁ “దండ్రీ! యెంతని నీప్రేమంబు మహిమ ♦ నగ్గింపఁగనా! 78
- గీ॥ కంచె చుట్టును నెలకొల్పి ♦ కాపు వెట్టి జలము పాటించి పండించి ♦ ఫలము లెల్ల
బండ్లపైఁదోలి మన కిచ్చు ♦ భంగియైన శుభమెకద! యేదిపగ తురు ♦ ఘ్నలకుమనకు
- క॥ తలయెత్తుటాది విమతుల సిలుఁగుల నిడు మీకు వగవఁ ♦ జెల్లునె! మనమున్
వలగొని రాల్ఱువ్విన వారలు పువ్వులు రువ్వఁబోదు ♦ రా! యెందైనన్. 80
- సీ॥ కైలవారామహా ♦ గహనంబు సువిశాల! మడ్డొకింతయులేని ♦ యారబయలు!
ప్రకృతి యచ్చటఁ బెద్ద ♦ పండ్లతోపును బెంచె! రాకపోకలకు మా ♦ గ్రములుగలవు!
చనుదెంచి యెవరు గో ♦ సిన వద్దనవుచెట్టు! లఖల జనాకర్ష ♦ మచటి ఫలము!
లందఱ కందెడు ♦ నా తోటపై జీవితమ్ములు మోపి యా ♦ ధారపడుట
- గీ॥ మనదితప్పగు! రిపులనే ♦ మనుటకుండుఁ బగను సాధించి మనల లోఁ ♦ బఱచుకొనఁగ
నింతకన్న వీలగుమార్గఁమేదిగలదు! మనమె యాహారమును మార్పుఁకొనుటయొప్పు!
- సీ॥ ఇందు నం దనకుండ ♦ నెందైనఁ గలదిగఁ! జిక్కింతలేక చేఁ ♦ జక్కు నదిగ!
నెండకు వానకు ♦ నింత వాడనిదిగఁ! గాల భేదములేక ♦ క్రాలు నదిగఁ!
బాదుషాగాదు దే ♦ వతలెల్ల వచ్చి వాసరవార మాస వ ♦ త్సరములేల
శ్రాంతి నొందక పెక్కు ♦ బ్రహ్మకల్పములు కష్టించిన నిసుమంత ♦ చెడనియదిగఁ!
- గీ॥ బారలును గుద్దలులు వట్టి ♦ పని నడిపిన చూఁడు జాములలోపల ♦ మొదటికన్నఁ
దఱిమి విమతుల వీపులఁ ♦ బెరుగునదిగ వెలయు నాహారమును గను ♦ పెట్టువాఁడ!
- సీ॥ పెక్కామడలదాఁడ ♦ వెడలుపు పొడవునై హారావళీశైల ♦ మలరుచుండు!
సూదిమోపఁగ సందు ♦ సుంతలేకివోటఁ బెరుగు “మో” లనియెడి ♦ బీడుగడ్డి;
దీని రుచి యొకింత ♦ తీయనైయుండుఁ! బ్రొద్దుటవెల్లి మనభటుల్ ♦ దోకితెత్తు!
రవిరుబ్బి గొట్టెల ♦ ననువుమైఁ బోయించి ముందుకాలము పొట్ట ♦ పోసికొంద!
- గీ॥ మకట! యిదికష్టమని మది ♦ నడలఁరాదు! కొంచె మలవాటుపడిన రు ♦ చించితీయి!
నాకలి నడంప నే తిండి ♦ యైనఁ జాలు! గార్యగౌరవమున రుచిఁ ♦ గననిదేది! 83

మ॥ తినఁగాఁ దిండి యొకండె యేటికిఁక! నా ♦ దేహంబునున్ జీవమున్
జనెడున్ గాక మనుష్యమాత్రునకు శీ ♦ ర్షం బెప్పుడున్ వంచబో
వను; జేనెండగు పొట్టకూటికయి దై ♦ వప్రాయమై కీర్తిమో
సిన స్వాతంత్ర్యము నమ్మివేయఁగలదు ♦ శీలుండు తుంతవ్యుడే! 84

క॥ ఈగడ్డిరొట్టె తిండికిఁ ద్యాగము స్వాతంత్ర్యయోగ ♦ ధర్మంబునుదో
డై గెలుతు! మరులు కను మేలాగున విరిగెదరొ మన బ ♦ లమ్ములమ్రోలన్. 85

క॥ ఇది సంతసింపనదనగు నెద వగవకు” మనుచు నినకు ♦ లేళ్వరుఁ డన “మే
లిది యాచరణీయము సాఖ్యదమని యాకృష్ణసింగు ♦ హర్షము పొంగన్; 86

మ॥ “ఫలవృక్షంబులఁ గూల్చి నంతట నె య ♦ భ్రం బంతయున్ వ్రేలుచున్
దలపై వ్రాలు నటంచుఁ గుంది తమచె ♦ తజేరి దోసోహమన్
పలుకుల్ పల్కెదమంచు నెంచి రహితుల్! ♦ పంచాంగముల్ చించి చు
క్కలు లేవంచు వచించు వీటఁజుల జో ♦ కల్గావె యీకార్యముల్! 87

క॥ కానిం డియ్యది యొకగతిగా నున్నది భటుల బీడు ♦ గడ్డిని దెండు
చానతి యిచ్చెద నే”డని యా నూత్నాహారనియతి ♦ నారంభించెన్. 88

గీ॥ అంత నుండియు నాప్రతా ♦ సావనీశునకుఁ గుటుంబమునకు భటు ♦ లకును “మోలు”
గడ్డిరొట్టెలె గతియయ్యె; ♦ గాలుచున్న కడుపునకు మండు గంజియన్ వడుపుగాఁగ!

మ॥ ఒకనాఁ డాసపుఖాను సైన్యములతో ♦ నుగ్రాటవిన్ జొచ్చి ముం
దుకు నేతేరఁ బ్రతాపుఁ డాత్మబలమున్ ♦ దోడ్కొంచు నావిద్విష
త్ప్రకరంబున్ నలుమూలలన్ బెదరి పా ♦ ట బోర మర్దించి వె
నకకు నేతెంచి నివాసభూమి దరియం ♦ గా నేగె మధ్యాహ్నమున్. 90

—*) ప్రతాపసింహుఁ డనుచరులకు “దోనా” పంచి పెట్టుట. (*—

మ॥ ఒక దర్భాసనమందు రాజమణి కూ ♦ ర్చుండంగ సామంతు లిం
చుక దూరమ్మున నోసరిల్లి కరముల్ ♦ జోడించుచున్ నిల్చి; రా
నికటాద్రీంద్రబిలంబునుండి యునురా ♦ జ్ఞరత్న మవ్వేళ నే
వకుతో నంపెను బండ్లు రొట్టెలు ప్రతా ♦ పస్వామి కర్పింపగన్. 91

మ॥ ఫల మొక్కించుక త్రుంచి చేకొనుచు, నా ♦ పై రొట్టె నొక్కండు ము
క్కలుగాఁ జేసి యొకింత నోర నిడుచున్, ♦ గన్నన్న నందున్న వా

రల సామంతులఁ బిల్చె; డగ్గటి సలుం ♦ బ్రాభర్త కేల్మోడ్పినన్
ఫలమున్ రొట్టియముక్కఁ జేనిడెఁ బ్రతా ♦ పస్వామి దీవించుచున్.

92

సీ॥ సాష్టాంగ మెఱుగి మ ♦ హాప్రసాదంబని చేదోయి యొగ్గి దో ♦ సిట గ్రహించి
తులకించు భక్తిఁ గ ♦ న్నుల నద్దుకొని వెన్కఁ జనుచు యథాస్థాన ♦ మున వసించె;
నటుపైన సూక్తసిం, ♦ గంత ఫేల్వాపతి, బేడ్లా-కొడేరియా ♦ విభులు, పిదప
నా పాపురా-బునే ♦ రాధీశు, లవల దుగ్జయసింహుఁడును నల్లె ♦ సంగ్రహించి,
తే॥ పరమభగవత్ప్రసాదంబు ♦ భంగిఁ జూచి యాజగద్గురు చంద్రముం ♦ డారగించు
పిదపఁ దామెల్ల భుజియింప ♦ వేచియుండి రధికభక్తి నర్ధనిమిలి ♦ తాక్షులగుచు. 93
సీ॥ కడుపునిండుగఁ గూడు ♦ కట్ట జేనెడు గుడ్డ, తలదాచుకొన నుంత ♦ నెలపులేక
ర్థ పరమదరిద్రదే ♦ వతలట్టు లుండు నా పటువీరలోకైక ♦ పట్టభద్రు
లాదికాలమున మ ♦ హైశ్వర్య భోగభాగ్యములతో స్వర్ణ సా ♦ ధములలోన
నెంతటి మర్యాద, ♦ మెంతటి విశ్వాస, మెంత మనశ్శుద్ధి, ♦ మెంతభక్తి,
తే॥ మెంత యుత్తమక్రమరూఢి; ♦ యంతకన్న శతగుణము లెక్కుడుగఁ దండ్రీ ♦ సరణిఁజూచి
యాప్రతాపునిఁ గొలుచు దృశ్యంబుఁగనఁగఁ గనులు వేయైనఁ దక్కు వే ♦ యనుచుఁదోచు

—*) యవన సైన్యములు మేవాడపై నెత్తివచ్చుట. (*—

ఉ॥ వైభవసాంద్రుడై యవన ♦ వాహిని చుట్టును గొల్వ నొక్కభ
ద్రేభము నెక్కి యామడ లొ ♦ కేగతిఁ దీవ్రత వచ్చు కాలరు
ద్రాభుని మానసింహుఁ గని ♦ యచ్చట నుండిన వార లున్నయ
ట్లే భుజియింప మాని వడి ♦ నేగిరి మోగలుసేన మీఁదికిన్.

95

ఉ॥ సేనలు రెండునున్ దగిలె! ♦ జేతి కటారులు పూలమాలలై
మేనుల వ్రాలుచుండె! బలి ♦ మీ వల చుట్టిన వేటకాండ్రొర

Yet amidst such complicated evils the fortitude of Pratap remained unshaken, and a spy sent by Akbar represented the Rajput and his chiefs seated at a scanty meal, maintaining all the etiquette observed in prosperity the Rana bestowing the Donah to the most deserving and which though only of the wild fruits of the country, was received with all the reverence of better days. Such inflexible magnanimity touched the soul of Akbar and exhorted the homage of every chief in Rajasthan.

మ్యాననరేఖ యాయవను ♦ లందును, గ్రుద్ధమృగేంద్రరేఖ రా
సైనికులందుఁ దోచె; రవి ♦ జారఁగ నిల్పిరి పోరు మోగలుల్.

96

—*) యవనులు రాజపుత్రుల దుర్గములను గొనుట. (*—

సీ॥ అవ్వల యవనసే ♦ నాధీశ్వరులు మూఁగి ముట్టడించిరి దుర్గ ♦ ములను గొన్ని;
నజమీరుదుర్గంబు ♦ నందె ఖాసింఖాన్; పరీదుఖానుఁ డచల ♦ గృహముఁగొనియె;
దోడరమల్లు తో ♦ డ్రోబట్టె “జేవంద!” నింతలోపల “నమా+యిత” గిరింద్ర
దుర్గంబుఁ దవితె న ♦ బ్దుల్లా; శిశోదియావీరులు మార్కొని ♦ పోరి; రిట్లు
తే॥ నెల జరిగె పోరు; కోట మోగలుల కయ్యె; నా“మడేరియా” ప్రాతమ్మునందు “రాతి
కోట” యను దుర్గమును బట్టు ♦ కొని ఫరీదు యవనసేనా సమూహంబునచట నిలిపె.
క॥ అంతట ఖాసింఖాను “వసంతా” దుర్గంబుఁ బట్టి ♦ సైన్యము నిడి యా
చెంతఁగల “ఛత్రకోట” ననంతచమూతతులు గొలువ ♦ నరికట్టుకొనెన్.

98

మ॥ యవనుల్ నాలుగువైపులఁ గదిసి దా ♦ వాగ్నిక్రియఁ గాల్పఁగా
భువనాతీతపరాక్రమాంకుడు ప్రతా ♦ పుం డట్లు సాయంతనం
బవుదాఁకఁ రిపుకంఠరక్తపుఁ బ్రవా ♦ హం బూడ్చి చల్లార్చి యా
రవి క్రుంకంగఁ గుటుంబ ముండు గుహఁ జే ♦ రన్ బోయె విశ్రాంతికై.

99

—*) దేవేరీ యుద్ధము. (*—

సీ॥ వటువాత లేచి దై ♦ వప్రార్థనముచేసి, వినతిమై నుదితభా ♦ నునకు మ్రొక్కి,
కలయఁ గన్గొనిన మో ♦ గలు దందుతండంబు లెల్లదిక్కులఁ గొండ ♦ లీనినట్లు
పరిసర గహన గ ♦ ర్భము లాక్రమించి నిద్రింపఁ గాంచి ప్రతాప ♦ దేవుఁ డంత
నాబునేరా-షాపు ♦ రాధీశ్వరుల, సలుంబ్రాభర్త ఫేల్వాన్సు ♦ పా లు సూక్తు
తే॥ దుర్జయుని గొంచు వైరులఁదోడర నరిగె; శ్యామసింహుఁ గుటుంబర ♦ క్షణకు నిలిపి!
యుభయపైన్యంబులకు నయ్యె ♦ యుద్ధ మమిత తీవ్రభంగి “దేవేరీ” ప్రదేశమందు
సీ॥ శైలనిర్ఘరమట్లు ♦ సరభసమ్ముగ సలుంబ్రామహీపతి దాఁకె ♦ రాయసింగు;
ప్రజ్వలజ్వాలల ♦ వలె బునేరా-షాపురాధీశ్వరులు ముట్టి ♦ రసపుఖానుఁ;
బ్రబలదంభోళి సం ♦ రంభంబు వెలయ ఫేల్వాపతి తగిలె షా ♦ బాజాఖానుఁ;
బ్రకటప్రభంజన ♦ ప్రతిమానుడై యెదిరించె దుర్జయుఁడు ఫ ♦ రీదుఖాను;

తే॥ దండధరుడట్లు దాకే బ్రతాపవిభుడు ముందు గలుగు నబ్బుల్లాచఁచూచయమును;
భిల్లగణ మెల్లఁ గొలువ నా ధీమచాందు కడు విజృంభించి ఖాసిముఖానుదాకె.

క॥ పుడమి యద్రువ యమరాజుల వడుపునఁ జెలరేగు నాత్మ ధటు లందఱు వెం
బడి రాఁగ మృత్యువటు సూక్తుఁడు మహాబత్థానుఁ దగులు ధ కొనె ఘోరముగఁ. 102

ఉ॥ ఆకలిగొన్న సింహనిచ ధ యంబువిధాన మహాశిశోదియా
నీకిని బిట్టురేగి రణ ధ నిష్ఠుర వీర తురుష్కు కోటులఁ
దాకి ప్రతాపసింహుని మ ధ నం బలరారఁగ సుంత సందువో
నీక శిరంబులఁ నఱకి ధ యేఱులు పార్చిరి వేడిరక్తముఁ.

103

ఉ॥ అంతటిలోఁ దురుష్కుభటు ధ లాసపుఖానుని గూడి లోకదు
ర్దాంతపరాక్రమంబున న ధ రాతులఁ దాకుచు షాపురావనీ
కాంతునిసేన వెన్కకరు ధ గఁ విదళించి యజాండకర్పరం
బంతయు ముక్కలై పడఁగ ధ నార్చిరి వీరరణోత్సవంబునఁ.

104

ఉ॥ ఆధ్వని నాలకించి సుభ ధ టాళులఁ గొంచుఁ బ్రతాపసింగు సూ
ర్యధ్వజమే త్తి ముందటిమి ధ యాసపుఖానుని దాకి, తత్తురు
ష్కుధ్వజినిఁ జొరంబడుచు ధ సర్వము నాశనముఁ బొనర్చి, ద
క్షాధ్వరహర్తయైన నిట ధ లాక్షుఁడు వోలె వెలింగె నయ్యెడఁ.

105

ఉ॥ ముందుఁగల్గి వైరిబల ధ ముల్ దనుఁ గాంచి తపించుచుండ, మ
ధ్యందినచండభానుని క్రి ధ యఁ జెలరేగుచుఁ గృష్ణసింహుఁ డం
దంద విహారముల్ సలిపి, ధ యందఱు ముందఱ విచ్చి పాటుచుఁ
సం దొనరింపః శౌర్యరథ ధ సమ్మునఁ బోరె భయానకమ్ముగఁ.

106

తే॥ రాయసింహు సేనావిస ధ రమును దాకి చేను గోసిన చందానఁ ధ జెండివైచు
కృష్ణసింహేంద్రు నుగ్రమూ ధ ద్రిని గనంగ వీరులకునైన గుండె కం ధ పించిపోవు.

గీ॥ ప్రళయకాల దవానల ధ జ్వాలయయి ఘోరమఖా దుర్జయుని మించి ధ రేగి దాడికి
రాజపుత్రసైన్యంబుపైఁ ధ గ్రమ్ముకొనుచు రక్త కీలాలనిధిఁ జేసె ధ రణలంబు. 108

మ॥ తనదర్పోద్ధతి కోర్వలేక మహాబ ధ త్థాఁ నై స్యముల్ దిక్కులఁ
గని యువ్వెత్తుగఁ బాటుచుండఁగ, ఘరి ధ ధ్వాఁ కాలతుద్రుండొకో
యన వెన్నెంట నె వచ్చె; సూక్తుఁడు ప్రతా ధ సాధీశు పేరె త్తియు
గ్రన్థసింహకృతిఁ బెంచి తాకెను పరీ ధ ధ్వాఁ మాళి నుగ్దపడఁ.

109

శా॥ ఆసూర్యాన్వయకాననేశ్వర మహా ♦ వ్యాఘ్రంబు దుర్వారబా
హాసంరంభవిజృంభణంబుఁ గని ధై ♦ ర్యం బూడుచు భీతి హే
చ్చె సైరింపఁగలేక యయ్యవనసై ♦ న్యం బంతయు విచ్చుచు
దూసె దత్పతియా ఫరీదు కలలం ♦ దుర్ మర్వ లేకుండఁగె.

110

సీ॥ లక్షలు సేనాబ ♦ లంబున్న, నంతటి యాశ్వికదళ మున్న, హస్తీచయము
లెన్నికకును మీటి ♦ యున్నను, లఘుబృహన్నాశాస్త్రములు వేన ♦ వేల కున్న
సైన్యాధిపులు పోడ ♦ శతతంబుపై నున్న, రాసులురాసులు ♦ ద్రవ్య మున్న,
వలసిన యన్ని సం ♦ బారమ్మ లున్నను, సమర మేడ్లకొలాది ♦ సాగుచున్న,

తే॥ దలను బూ వాడకుండఁ బ్రతాపుఁడుండె ననుచు బాదుషా వగవ, ధైర్యంబు చెప్పి
యవనిఁ దలక్రిందుగాఁజేతుననుచు వచ్చి కడకు నిట్టైతి ననుచు సు ♦ కటమునొంది,

ఉ॥ ఖాసిముఖానుఁ డుగ్రభుజ ♦ గప్రభు మాడ్కిని మండి లోకసం
త్రాసకర ప్రతాపుని బ్ర ♦ తాపుని దాఁకఁ దలంప, భిల్ల సే
నాసముదాయ మడ్డుకడి ♦ న్ రణ ముగ్రముగాఁగ సాఁగె; నా
గాసురహర్తాబోలె శబ ♦ రాధిపుఁ డయ్యరుల బొరిగొనె.

112

తే॥ తురకదొరల సైన్యంబులుతురగములును పదులు నూలులుగా గుమల్ గుమలుగాఁగ
బలి యగుచు నుండె భిల్ల భూ ♦ పతిభుజంబు నెక్కిన రించు పెనుపుట్టెడుక్కుగదకు.

చ॥ స్థిరతర రాజపుత్రభట ♦ తీక్ష్ణభుజాబలధాటి కాగలే
కఱచి మహమ్మదీయ భటు ♦ లందఱు మారుతధాటి నిల్వలే
కొరుగుచు వ్రాలు పైరుగతి ♦ నోజ తొలంగి కలంగువేళ, ని
స్థురబలశాలి వీరబలుఁ ♦ దుర్ బరతెంచె భటాళి గొల్వఁగె.

114

సీ॥ వడదాకి సోలెడు ♦ వారిపై సమృతవర్షము జాటు రీతిఁ గ ♦ ర్కశ తురుష్క
చమువు లన్నియు రణో ♦ త్సహంబుతో సముద్రములట్లు పొంగి యా ♦ రాజపుత్ర
సేనలపైఁ గవి ♦ సెను; బ్రతాపునిదెస యోధులు పోరాడి ♦ రుగ్రభంగి;
నపుడు చూపిన శౌర్య ♦ మప్పటి సాహసం బమరలోకశ్లాఘ్య ♦ మై తనర్చె!

తే॥ దురకమూఁకలు ముందుముం ♦ దునకుఁ బొంగి యొత్తుకొనివచ్చు నొత్తడి ♦ కోపలేక
యాప్రతాపుని వీరసై ♦ న్యంబులెల్ల వెనుకకును మ్రొగ్గతిలునేమి ♦ యనుచుదోచె

క॥ కాలాహిక్పూరులు నిజరూపాలావీరులును బంచ ♦ శతసంఖ్యగఁ ద
న్నోలి భజింపఁగ శ్యామనృపాలుండు ప్రతాపుఁ జేరి ♦ వైరులఁ దాఁకె.

116

తే॥ శంఖరవములు సింహగ ♦ ధారవంబు లతిశయిల రాజపుత్రసై ♦ న్యంబు లెల్ల
 నునికి యుంకించి యురళించి యూదితాఁక విరిగిపడి వైరిబలము ని ♦ వ్యైఱఁగలంగె.
 తే॥ సూర్యభగవానుఁ డపరాధిఁజొచ్చె; యవన గణము పులి నాకి విడిచిన ♦ కండయగుచు
 గడ్డి కఱచెను; భిల్లులు ♦ క్రమ్ముకొనిరి కడల మునిముని చీఁకట్టుల్ ♦ గదియు కరణి.
 శా॥ నూఱుల్ మించిన రాజపుత్రకుల దం ♦ డున్ వేలకున్ మించి యు
 గ్రాహాఢిన్ యవనుల్ పయిన్ బడఁ బ్రతా ♦ పాధీశుఁ డయ్యందఱన్
 బాఱన్ దోలుచుఁ బుష్పవర్షము సురల్ ♦ వర్షింప నర్పించె; 'దే
 వేరియుద్ధ మపూర్వ' మన్న నుడి ప ♦ ర్వన్ లోకవిఖ్యాతమై.

119

—*) ప్రతాపసింహుఁడు యుద్ధరంగమునుండి శైలగుహ కరుదెంచుట. (* —

సీ॥ "ఈనాఁడు మొగలులఁ ♦ బోసిక కడతేర్చు! మిచ్చట మీరుండ ♦ నేల! యతఁడె
 శ్యామసింహుఁడుగూడఁ ♦ జనుదెంచె! దల్లి పాటేశ్వరీదేవియు ♦ నేకతంబ
 పిల్లలతో శైల ♦ బిలమున నున్న; దావంతయుఁ బలుకుదో ♦ నైన లేక!
 యీనాటి పోరాట ♦ మెప్పుడు ముగియునో! యెపుడు రా నొదవునో! యెఱుంగనేర!
 తే॥ మనుచరులతోడ మీరేగుఁ ♦ డనుచుఁ గృష్ణ సింహుఁడును భీమచాంగును ♦ జెప్పుకొనఁగ
 భిల్లు నొకనిఁ ప్రతాపుఁడు ♦ వెంటఁ గొనుచు శీఘ్రముగ శైలగుహయందుఁ ♦ జేరుకొనియె
 తే॥ కడుపు మలమలమాడు నాఁ ♦ కటికి వెక్కి వెక్కియేడ్చి నిద్రొచిరి ♦ బిడ్డ లెల్ల;
 విభుఁడు-పాటేశ్వరీదేవి-♦ భిల్లు భటుఁడు గంగ మ్రొగక యా యు ♦ గడుపువలసె. 121
 సీ॥ లలితసౌదామనీ ♦ లతికలు చుట్టు ముగిస ముగ్ధ గోప కా ♦ మినులుగాఁగ,
 రణరణ చ్చారు గ ♦ ధానినాదము మనోజ్ఞ మైన వేణునా ♦ దమ్ముగాఁగ
 నంచుల మఱయు సం ♦ ధ్యారాగపటలమ్ము రమణీయ పీతాంబ ♦ దమ్ముగాఁగ,
 నృత్య స్థయూర వి ♦ స్త్రుత కలాపము శిరస్సందానితావతం ♦ దమ్ముగాఁగ,
 తే॥ నతి విశాలమౌ సంతరి ♦ ట్టంగణమ్ము చెలువ మమరు బృందావన ♦ సీమగాఁగ,
 బూని విహరించె విశ్వర ♦ ట్టానిమాఢిఁ బ్రాప్త డంభోద బాల గో ♦ పాలమూర్తి! 122
 ఉ॥ ఆమలకాభమై చినుకు ♦ లంతకు సంతకు సేకధారలై
 పాములు ప్రేలఁ దీయు గతిఁ ♦ బర్చుచు, నేనుఁగుఁడొండ మంతలై,
 భూమి జలార్ణవం బయిన ♦ పోలిక నిడుచుఁ, గుండపోత గ
 ధ్వాముఖరంబులై కురియ ♦ సాగె నభం బవియంగ మేఘముల్!

123

- సీ॥ కనులుఘోషినఁజేల్చుఁ ♦ కొని లోనదుగుఁధగడ్డగలీను నిబిడ సో ♦ జామనులుకు,
నొక్కొక్కఁడు జగంబు ♦ హక్కులు ప్రక్కలై చనఁ జేయు డేఘుగ ♦ ధారవములు,
కొండ లొండొంటిపైఁ ♦ గూలి-బ్రహ్మాండంబు నగలింపఁ ప్రళయ జగఁబూనిలమఱు,
తుణమున విశ్వలో ♦ కప్పాణితతిఁ గూల్చుగతి జాణు భయద నిఁ ధౌతములును,
తే॥ నంత కంతకు జృంభించి యావరించి ప్రియములు కోటి యెఱవఁడె ♦ గతిగినట్లు
పక్వతి కాయువు నిండిన ♦ పగిని, మాపి రాదనీక గాలియు వాన ♦ యలముకొనియె.
తే॥ కోటి కొకఁడైన నిలువక గుదులుగుదులుతరు మృగ విహంగములు గూలె ధాతిఃశిశ్య
గర్భనిర్భేదకమగు నా ♦ కాళరాత్రిదలఁచు మాత్రన నిలువెల్లఁ జలదరించు. 125
తే॥ ఏలు లీతబంటిగ మ్రోఁత ♦ లెత్తి పాటి కలిసి యుప్పొంగి యెకదొడ్డి ♦ కొలది మిఱికి
కొండలును-లోయలును వనుల్ ♦ గుహలు నిండి నిఖిల మేకార్ణవముగ ఘూర్ణిలెనపుడు
మ॥ అకటా! గాలియు వాన గూడి నిబిడం ♦ బైరేదగఁగా తాతిఫ.
లృకుఁ గ్రొన్నెత్తురు ముద్ద గట్టుకొని పి ♦ ల్లల్ ముచ్చగడ్డల్ వలె
నికటార్వి శయనించిన క్షుకొనఁగా ♦ నీ! జేనెదుఁగుడ్డ, క్షీ
దినికీ లేకయ నాటిరాత్రి శివరా ♦ త్రిబోలె నెట్లీడ్చిరో! 127

—*) ప్రభాతము (*—

- అ॥ వేగుజుక్క లేదు! ♦ వెల్లఁబాటను తూర్పు! కొండకోళ్ల గుములు ♦ గూయ వెచట!
రవి జనింపఁ; డెట్లా ♦ ప్రాభాత మయ్యె! వర్షంబు బల మొకింత ♦ సన్నగిల్లె. 128
క॥ తడియాటని గడ్డిని శబరుఁడు గొనిరా, రాణి దుబ్బి ♦ రొట్టెలు చేసెన్;
గడనుండి బిడలాదట కిడి, పదపడి నొక్కరొట్టె ♦ నిడఁ బతి యెదురన్. 129
సీ॥ పద్మాసనమున దై ♦ వధ్యాననియతి నేత్రయుగంబు మూసెఁబ్ర ♦ తాపదేవుఁ;
డంత నొక్కబిడాల ♦ మా గుహకడ నాడుకొనెడు బిడ్డయెడలు ♦ గోళ్ల గీరి
చేతిరొట్టెను నాచి ♦ శీఘ్రుఁబె యొక్క శాఖని నెక్కి చన! బిడ్డ ♦ కెప్పుమనుచు
నటచి భూమిని వ్రాలె! ♦ నాధ్వని కడతి పాశ్వర చని బిడ్డ ♦ నె తిక్కొనియె!
గీ॥ దనయయెద్దునఁజెవులు చీదటలువోవఁ గనుదెటచి తొమ్ముఁగమ్ముర ♦ క్కలుఁగనుట
వజ్రపంజరకల్పమ ♦ స్వర్ణి వేంఱు వీరహృదయము చదరి ద్ర ♦ వించి పాతె! 130
సీ॥ “పదియుఁబండ్రెండు సం ♦ వత్సరంబులు సంఘటించు పోరులకుఁజి ♦ తించలేదు;
జగము మ్రొంగు నసాధ్య ♦ శత్రు వక్తరు లేగి పగవట్టెనని నుంత ♦ వగపులేదు;

- కోటలు సేనలు ♦ కోశంబు దేశంబు బలము తగ్గెనటంచు ♦ భయములేదు;
 కడు దీర్ఘకాలంబు ♦ గడచినఁగూడ జయము గల్గదని విచా ♦ రమునులేదు;
 తే॥ ఆపదల కోర్పుటకె వీరుఁ ♦ డవతరించు నని విపత్కోటి నెదిరి ధై ♦ ర్యమున నడతుఁ;
 గాని యీనోరులేని ర ♦ క్తంబుసొత్తు లనుభవించు కష్టము చూడ ♦ నలవిగాదు. 131
- తే॥ దాసదాసీసహస్రముల్ ♦ తమ్ముఁ గొలువఁ బమరభాగ్యోదధిని దేల ♦ వలయువారు
 కూడు లేకుండ మలమల ♦ మాడుచుండు! తుద కొకండే నదృష్టవంతుండుగాఁడె! 132
- తే॥ అంతిపురి లేదు; తూఁగుటు ♦ య్యాలలేదు; కొండలను గుట్టలను జీఁకు ♦ గుహలయందు
 గాలి వాన యెండలఁజిక్కి ♦ కరకురాలఁ బటచుకొనలేక పడేయుండ ♦ వలసె నకట! 133
- ఆ॥ నాయనంతరమున ♦ నీయఖండక్షోణి నంత యేలవలయు ♦ “నమరసింహుఁ”
 డిట్టు లిడుమ పడెడు! ♦ నిది యెట్టికాలమో! క్రోలుపులియుఁ బిల్ల ♦ కూనయయ్యె! 134
- సీ॥ మూర్తీభవించు మ ♦ త్పూర్వ పుణ్యఫలంబు, మానుక హృదయ సా ♦ మ్రాజ్యలక్ష్మీ,
 పావిత్ర్య మందిరో ♦ పరి పూర్ణకలశంబు, తనువు ధరించు సౌం ♦ దర్యధనము,
 శాశ్వత శాంతి మ ♦ హైశ్వర్యదేవత, ప్రకట సౌభాగ్య ప ♦ ర్యాయపదము,
 కష్టాపనుద మహా ♦ కల్పధాత్రీజంబు, నిరుపమ వరవర్ణి ♦ నీ మతల్లి,
 తే॥ ప్రియతమంబైన మత్రేయ ♦ విగ్రహంబు, సృప మకుట రత్న రోచిః ప ♦ రీత చరణ,
 మైన పాశేశ్వరీదేవి ♦ యకట! యిట్లు పరమ దాఁద్ర్యమున మున్ల ♦ వలసె నేడు. 135
- క॥ దిన మంతటి కొకఫలమును గొని తీరని యుద్ధములఁ ద ♦ గుల్కొని కండల్
 దునిసి యెముకపట్టెను మే;నినుమైన ని టెంతకాల ♦ మిఁక నిలిచెడునో! 136
- ఆ॥ వానకాలమందు ♦ వణకుచుఁ దలదాఁచు గూటిపేదకై న ♦ గుడిసెయుండుఁ;
 జక్రవర్తినయ్య ♦ సంతాన మిటు శైల గుహల నిలిచి గోడు ♦ గుడువ వలసె. 137

⊗ It is universally admitted that there is no better criterion of the refinement of a nation than the condition of the fair sex therein Like the ancient German or Scandinavian the Rajput consults her in every transaction; from her ordinary actions he draws the omen of success and he appends to her name, the epithet of Devi or 'godlike' Of one thing we are certain, seclusion of females can only originate in a moderately advanced stage of civilization.....Of all the nations of the world who have habituated the female to a restricted intercourse with society, whether Grecian, Roman, Egyptian or Chinese, the Rajput has given least cause to provoke the sentiment of pity; for if deference and respect be proofs of civilization, Rajaputana must be considered as redundant in evidence of

ఆ॥ ఉరమునందు రక్త ♦ మురలంగఁ దిలకింప మనసు చెడియె నాకు; ♦ మఱలఁ దిడి
యొదవు పెప్పుడొ! వైరు ♦ లెమరొడు రింత! కీ కడుపుఁగోత యెట్లు పడఁగ నేర్తు!” 138

చ॥ అని వగ నొంది భూరమణుఁ ♦ డాకును గంటము దీసి వ్రాసి చె
తను గల భిల్లుచేత నిడి ♦ దానిని ‘బాదుశహ’ కొసంగుము
చనిపి యొకింత కన్నొగిచి ♦ ధ్యానసమాధి మునిగె! రాజ్య యొ
య్యనఁ జనుదెంచి యాత్మవిభు, ♦ నాతని చెగటి కొట్టెఁ, గాంచుచు, 139

గీ॥ “రాజయోగసమాధి నే ♦ త్రములు మొగిచి కడలివలె నీమహారాజు ♦ కదల కుండె;
భావగంభీరమైన త ♦ ద్వదనమందు నలఁతి యలఁతి చింతారేఖ ♦ లలమియుండె.” 140

చ॥ అని తలపోసి నాథు వద ♦ నాంబురుహంబునఁ జూడ్కి నిల్చి య
య్యనుపమవీరపత్ని విభు ♦ నండన నిల్పె; బ్రతాపదేవుఁడు
గనుఁగవ విచ్చె; విచ్చిన మొ ♦ గమ్మున దేవీయు డగ్గరించుచు
వినయము నాదరమ్ము గను ♦ పింప నకంపితవృత్తి యేర్పడె, 141

—*) పాశుశ్వరీదేవి ప్రతాపసింహుని విచారమునకుఁ గారణ మడుగుట (*—

గీ॥ “రత్నసింహాసనం బెక్కి ♦ రాజ్యమెల్లఁ గన్ను సన్నులఁ బొలింతు ♦ కాలమందు,
నడవిఁ బొలింతు నేడు, నె ♦ న్నడునుగననిచింత మీమోమునను బ్రవేశించెనేల! 142

సీ॥ ప్రాణేశ! నీయుద ♦ రము నంటు నాకలి, నీక్షణంబుల వాశ్ర ♦ యించు నిద్ర,
మోమునందుఁ బ్రసాద ♦ మును గాంతినిరతి, చిత్తములోని దుర్దమ ♦ ధైర్యగరిమ,
మెట్టి దుర్బటకార్య ♦ మిపుడు మీయెడనుండి దొంగిలించి యొకింత ♦ తొలఁగఁజేసె!
దృష్టిమార్పక యొకే ♦ దిక్కుగాఁ జూడ్కులు క్షీతిపై నిగుడ్చి పీ ♦ క్షింపనేల!

గీ॥ మీమది నొకింతయును జింత ♦ మేకొనంగ నెఱుంగ నెన్నడు; మిమ్ము నే నెఱుంగుటాది
నిదియె తొలుసారి; వగవున ♦ కేమి హేతు! వెఱుంగఁజెప్పుముమానసం ♦ బెరియసాగె. 143

సీ॥ పదియాఱుకళల వి ♦ శ్వమునిండి వెలుగు కళానిధి సహజ క ♦ శంకమూర్తి;
నిలువెల్ల విచ్చి వ ♦ న్నెల నీను వెల్లదామరకుఁ దుమ్మెదపోటు ♦ మానని పని;

Where females are honored there the deities are pleased, but where dishonored there all religious rites become useless. “Strike not, even with a blossom, a wife guilty of a hundred faults” says another sage, a sentiment so delicate that Reginald Born, the prince of Troubadours, never uttered any more refined.
Customs of Mewar.

తళతళమెరియు ని ♦ దృపుటద్దము పరాగధూసరమగుట పో ♦ దోయరావి; -
యమలవాఃపూర గా ♦ రాగ గంగానది - వానకారుకళంకు ♦ వదల్కుగడు;

క॥ నివి ప్రకృతికి లోనైనవి; ♦ యింతవఱకు నాయెఱిగినంతదాక రా ♦ రాప్రతాప-
సింహదేవుడు ప్రకృతివి ♦ జేత; యిట్టి ఘనుని మోమున నీవిన్న ♦ దన మిదేల! 144

గీ॥ వైరు లెదిరింప వెన్నిచ్చి ♦ పాట వెపుడు; పాటు వైరులఁ దఱిమి చం ♦ పంగేబోవు;
కలిమిలేముల మనసు మా ♦ ర్పులనుబొంద; విటుల యోజింపఁ గారణమేమిన్నాథ! 145

ఉ॥ 'ఆపదలందు ధైర్యగుణ' ♦ మన్న నుదాహరణమ్ము నీవ; నీ
ప్రాపున నిల్చి ధీరజన ♦ పట్టము; హేతు వెఱుంగలేక సం
తాపము నొందు నామనసు; ♦ నాథ! వచింపఁగ నర్హమైనచో
దాఁపక యానతిమ్మని ప ♦ దంబుల వ్రాలుచు విన్నవించెదన్." 146

గీ॥ అనెడుపల్కులు చెవిసోకు ♦ నంతమాత్ర విభుని హృదయారవిదము ♦ విచ్చె; మోము
విచ్చె; విచ్చిన కెందఱ్ఱి ♦ వెడలివచ్చు మధురమధుధారయన జాతిమంజుషాశితి; 147

మ॥ "జననంబందిన నాటనుండియు రహా ♦ స్యం బొందు నేనెన్నఁడై,
నను బాటించి యెఱుంగ నింతవఱకు; ♦ నాయర్థదేహంబవై
చను నీతోడ వచింపరాని దొక యం ♦ శం బుండునే! యింతకు
మునుపే తెల్పకపోతినే యని మనం ♦ బున్ జింతచే గాఁగెడిన్." 148

సీ॥ ప్రాకారవలయిత ♦ ప్రాసాదములయందు, శశికాంతమయ చతు ♦ శ్యాలందు,
వమపమంబైన శు ♦ ద్ధాంతసీమలయందు; మిగుల నెత్తగు గాలి ♦ మేడలందు,
బరమ సుఖప్రద ♦ ప్రమదావనములందు; అన్నీటి కాల్వల ♦ పట్టలందు,
సారాంబుపూర కా ♦ సారతీరములందు, మోదంబు గొలుపు పూ ♦ బాదలయందు,

గీ॥ దాసదాసీసహస్రముల్ ♦ దళముకొనుచుఁ గన్నుసన్న మెలంగ నెండ ♦ కన్నెఱుంగకో
యలరఁదగు మహారాజుభా ♦ ర్యవుగనుండి యడుము పడుచుంటోనామర ♦ దృష్టవశత.

ఉ॥ వీరరసావతారమని ♦ పేరు వహించు నృపాలపూజ్యుడొ
శూరుని ధర్మపత్ని యొక ♦ చో; దలఁదాఁపఁగఁ జోటులేక మా.
ద్వారికతోలె బిల్ల లుద ♦ రమ్మున వ్రేలఁగఁ జెట్ల గట్లఁ దా
ర్పారగుచుండ నేకతిన ♦ మర్త్యుడు చూచి సహింపనేర్చునో!

మ॥ అకటా! నాకసుగందు లీయడవి బో ♦ యల్ మోయ నిదంకు వే
ళకు నన్నంబును నీరులేక కనువా ♦ ల్పన్ సుంతచో టింత తీ

రికయున్ లేక తపించుచుండ, నిక యే ♦ శ్రీ లొంది మే లొంద నూ
అక నేనీ యుబులాట మందవలె! వీ ♦ రత్వంబు మే లిట్టిదే!

151

సీ॥ ఎండ్లుగాఁ బిల్లలు ♦ నీవు తపింప వీక్షించి ధైర్యమున స ♦ హించుచుంటి!
దినమంత మలమల ♦ తిండిలేక తపించు బిడ్డనోరును గొట్టి ♦ పిల్లి గీర
తొమ్ముపైఁ గ్రమ్ము ర ♦ క్తమ్ము వీక్షించి కెవ్వనివేయు కేకను ♦ వినుటఁజేసి
సముదారవజ్రపం ♦ జరసన్నిభంబు నాస్వాంతంబు తుణము దు ♦ ర్బలత నొంది

గీ॥ 'యాఱుమాసముల్ విశ్రాంతి ♦ యవసరమని తోచె; నేడవనెల రాఁగ♦దురముచేయ
సిద్ధముగ నుందు' నని చిన్న ♦ చీటివ్రాసి భిల్లుచే బాదుపాకుఁ బం ♦ పించినాడ. 152

ఉ॥ వ్రాసితిఁగాని కమ్ము; నది ♦ వ్రాసినదాది నరుంతుదవ్యధా
యాసితమై మనంబు వెను ♦ కాడుచు నున్నది; నూర్యవంశ మ
భ్యాసములేని క్రొత్తయల ♦ వాటున కాస్పద మయ్యె నేడు; నా
వాసి తొలంగె; నేమిటికి ♦ వ్రాసితినంచు మది దపించెదన్."

153

—*) పాశుపత్యరీదేవి ప్రతాపసింహునకు రణోత్సాహముఁ గలిగించుట (*—

చ॥ అనుచు బ్రతాపసింహుడన ♦ నావనితామణి సుంత విస్మితా
ననయయి భర్త మోముఁ గని ♦ "నాథ! ప్రమాదమటన్న మాటయే
జెనకదు మిమ్ముఁ; గార్యమును ♦ జేసెడుచో ఫలసిద్ధి చక్కఁగా
మనమునఁ జర్చసేయ కొక ♦ మార్గముఁ ద్రొక్కని ధీరవర్తనుల్!

154

మ॥ వ్యవధిఁ జెందఁగఁ గోరి తాటు నెల; లీ ♦ పై యుద్ధమున్ సిద్ధమే
యవుచో లాభ మదేమి! యీగడువుచే; ♦ నాయుస్సు హెచ్చించిన
ట్లవు; నేడీ పదనైన నీదు కరవా ♦ లానాటి కిట్లుండునే
యవనవ్రాత శిరో విదారణ పటు ♦ వ్యాపార పారీణతన్.

155

సీ॥ తుణకాలమైన వి ♦ శ్రాంతి నొందఁగఁబోక, తనియ నూపిరి పుచ్చు ♦ కొనఁగఁబోక,
సంతతభ్యానని ♦ వృత్త యెలర్పఁ గార్యసాధకుఁడు రేబవలును ♦ దత్పరుఁడయి
తనరంగవలయు; స్వా ♦ తంత్ర్యమహత్తమకార్యనిర్వహణంబుఁ ♦ గాంతుచేసి
సర్వార్పణ మొనర్చి ♦ జంకక పనిచేయు భువనైక వీరపుం ♦ గవుడ వీవు;

గీ॥ పౌరుషోద్యోగజలదప్ర ♦ భంజనమగు శ్రాంతి నెటు కోరి! తాటుమా ♦ సములుకూరు
చున్నయట్టి నిర్వ్యాపారుడెన్ని జన్మములు గడిచెనేని పనిచేయఁగలఁడె మఱల! 156

- సీ॥ గతిచెడి యఖిలభా ♦ తతలక్ష్మీ యవనుల పాలయి కడగండ్లు ♦ పడుచునుండఁ,
 గన్నసంతానంబు ♦ కన్న మిన్నఁగ నెంచు ప్రజ దాపులేక చే ♦ డ్పడుచునుండఁ,
 గల్యాణనిలయదు ♦ ర్గము లెన్నియో కూలిపడి బీడుపడి కాదు ♦ పడుచునుండఁ,
 హైందవాచార మా ♦ ర్యస్త్రీల పావిత్ర్య మడుగంటి మంటిపా ♦ లగుచునుండఁ,
 గీ॥ భారతీయస్వతంత్రత ♦ పట్టుదప్పి నీఁగి నానాటి కుట్టుతాత ♦ లూఁగుచుండఁ,
 దనకుటుంబముపై నాస ♦ ననిఁ దొలంగ నోపునే! వీరరాణాప్ర ♦ తాపమూర్తి! 157
- సీ॥ భువన ముద్భవమొందు ♦ మొదలుగా నెవ్వ రూహించి కల్పించి సా ♦ గించి యెఱుఁగ
 నట్టి స్వాతంత్ర్యమ ♦ హఁయోగదీక్ష నారంభించితివి మహా ♦ గ్రహవృత్తి;
 నీయనంతత్యాగ ♦ నియతియును నఖండదేశభక్తి రతి ను ♦ తించె జగము;
 లా యజాండకటాహా ♦ మావరించిన జ్యోత్స్నవలె నీయశంబు వి ♦ శ్వమున నిండె;
- గీ॥ ధరణి నాచంద్రతారకా ♦ స్థాయిగాఁగ నీమ పావననామంబు ♦ నెగడునట్లు
 మెలఁగనేర్చితి; లోపముల్ ♦ గలుగఁగలవె! ధన్యులగు వారిలో ధన్య ♦ తముఁడవీవు.
- గీ॥ సానఁదీర్చిన కొలఁది ప ♦ జంపుముక్క, తఱచిన కొలఁది మంచి గం ♦ దంపుఁజెక్క,
 యిదుమ లందిన కొలఁది లో ♦ కైకనీరుఁడును, బ్రకాశించునన నెఱుఁ ♦ గనిద నీకు!
- సీ॥ కోటలన్నియు శత్రు ♦ కోటి చేకొనెనంచు, సేనాబలంబు గృ ♦ శించె ననుచు,
 జయ మింతవఱకు ద ♦ ర్భస మీయలేదంచు, నాపదల్ మెడబంటియయ్యెననుచుఁ,
 జన నేడ్లుపూండ్లును ♦ దినఁ దిండి లేదంచుఁ, బసిగూన లగచాట్లఁ ♦ బడుమ రనుచు;
 మదిఁ గుండవలవ! దీ ♦ మాఱు వైరులు రాఁగఁ గపచఖడ్గము లూని ♦ కాసెఁగట్టి
- గీ॥ యద్వితీయబలుని నిన్ను ♦ నీద్వితీయ నైన నేను రణక్షేత్రానికి ♦ ననుసరించి
 శత్రుసంహార మొనరింతు; ♦ శంకలేల! యిరువురము నిల్వ జగమెల్ల ♦ నెదురఁగలదె!
- సీ॥ అరులచే, నున్న నై ♦ న్యాధిపుల్ మడిసిన, సామంతనృపులెల్ల ♦ సమసించిన,
 భటుఁడొకండును లేక ♦ బలమెల్లఁ దొలఁగిన, నాపదల్ వేనవే ♦ లలముకొనిన,
 నేను బిడ్డలుఁగూడ ♦ నిశితఖడ్గము లూని రణము సేయుదు మీరు ♦ ప్రక్క నిలిచి;
 కొండలోఁ జివర యం ♦ గుళమైన రణములే కక్కరు సుఖముగా ♦ నందరాదు;
- గీ॥ మనకుటుంబములో జనిం ♦ చిన కడపటి నిసువు గళమునఁ గొనయాపి ♦ రెసఁగియుండ
 దైవసముఁడ వీ విడిన స్వా ♦ తంత్ర్యసమర మజ హారాదు లెదిర్చిన ♦ నాఁగరాదు.
- మ॥ కొఱి యొక్కింతయు లేదు లోకమువ నా ♦ కుక; బ్రహ్మకల్పంబుగా
 ధర జీవించెడు వాగు లేరెపుడు; ము ♦ దస్మైరముల్ మీముఖాం

బురుహంబుమనఁ దాండవించుచు ముదం ♦ బుక్ బెంచుఁగాకందు నీ
శ్వరుఁ బ్రార్థించెద” నన్నఁ బత్నికీఁ బ్రతా ♦ పస్వామి హర్షంబునన్;

162

సీ॥ “అనిచేసి మరలి వ ♦ చ్చినవేళ మొదలంట శ్రీమఁ దీర్చు మధుర వి ♦ శ్రాంతిసీమ!
తలఁగిపోవని యాప ♦ దలు ముట్టినపుడు ధైర్యం బీచుఁగల యంట ♦ రాని కోట!
కష్టాంధతమసంబు ♦ గప్పి తోఁపనియట్లు త్రోవఁ జక్కఁగఁజూపు ♦ దొడ్డజోతి!
పదికి వేయిగ వైరి ♦ భటులు పైఁబడినప్పు డసమానబల మిచ్చు ♦ నమృతఘటిక!

గీ॥ యన్నివేళల సౌఖ్యంబు ♦ లలవరింప నందనోద్యాన మనుచు డెం ♦ దముననెంతు
నీమధుర ధీర గంభీర ♦ నిబిడఘణితఁ దలఁచి పాటేశ్వరీ! వని ♦ తామతల్లి!

మ॥ వరసౌశీల్యము నాభిజాత్యమును సౌ ♦ భాగ్యంబు శ్రీయుక్ మనో
హర శాంతి స్థిరధీరతల్ దనరు ని ♦ న్నర్థాంగిగా నిచ్చి యు
ర్వర నాకిప్పు డనన్య దుర్లభ మహా ♦ భాగ్యంబు సంధించె నీ
శ్వరుఁడంచుక్ మది నెంచి పాయని కృత ♦ జ్ఞత్వంబునన్ మ్రొక్కుదున్.

164

సీ॥ నేనెఱుంగకయున్న ♦ నిరతంబు ననుఁ గాచి నాకోప ముపశమ ♦ నంబుచేసి
మధుర స్వభావసం ♦ పదచే నుడుకుఁదీర్చి యలఘుశాంతతఁగూర్చి ♦ కలఁతదేర్చి
యూరించి లాలించి ♦ యుపచరించి కఱుచి యలరించి మించి ధై ♦ ర్యంబు నించి
మది హరించెడు గుణ ♦ మాధుర్యమున రూపమాధుర్యమును బెంచి ♦ మమత నుంచి

గీ॥ యండఁ బాయక నీవుండు శ్రీ నతదాత వనిత! కోటానఁగోటు లా ♦ పదలు వచ్చి
తలఁబడిన నంగుళంబు ప్ర ♦ తాపవిభుఁడు దారి తప్పునె! స్వాతంత్ర్య ♦ ధర్మనిరతి.”

గీ॥ అనుచు వచియింపఁగా “భాగ్యమామెనాకుఁ; బ్రాణనాథ! ప్రసాదంబునారగింపు”
మనెడి పాటేశ్వరీదేవి ♦ పార్థనమున జనవరేణ్యుఁడు లేచి భో ♦ జనముఁ జేసె. 164

—*) రాజపుత్ర సైన్యములు యవనుల నోడించి ప్రతాపసింహునిఁ జేరవచ్చుట. (*—

క॥ ఆలోన సమీపంబున శైలగుహ భూరి కుహర ♦ సంతతులెల్లన్
ప్రీలఁగ భిల్లేశ్వరు నాభీలమహాశంఖరవము ♦ వీతెంచె వడిన్.

147

శా॥ ఆకల్యాణ మహాశంబు మధురం ♦ బై వీచి శ్రోత్రేంద్రియ
వ్యాకోచత్వము సంఘటింపఁగఁ బ్రతా ♦ పస్వామి లేచెన్; సలుం
బ్రాకృష్ణాదులు వచ్చి స్వామిచరణ ♦ ద్వంద్వంబుపై వ్రాలుచున్
సాకల్యంబుగ నాటి సంగర విశే ♦ షంబుల్ నివేదించినన్,

క॥ విని యానందించెను యావనసేనలు దినదినంబు ♦ పైఁబడ సమరం
బొనరించుచు గెల్పుచు వెన్నను బడుచును గొన్నినాళ్లు ♦ గడిపెన్ విభుఁడున్. 169

—*) భిల్లుఁడు ఢిల్లీపురమున కరుగుట. (*—

క॥ వనముల లభించు ఫలములు తినుచును నాల్గ్మామడలుగ ♦ దినము ప్రయాణం
బొనరించుచు భిల్లుఁడు కన్ఁగొనె ఢిల్లీపురము కనక ♦ గోపురవరమున్. 170

సీ॥ అంజనాచలముల ♦ ననుకరించెడు దంతిసముదాయము రహించు ♦ శాల లొకట!
నుచ్చైశ్రవము మేలు ♦ మెచ్చని యవనాశ్వసంఘంబు లలరారు ♦ శాల లొకట!
స్ఫటికంపుబొమ్మల ♦ భంగి వెలుగు పరంగు లుండెడు మంది ♦ రంబు లొకట!
నిబిడబాహుటోప ♦ నిరతులై దీపించు యవనుల్ వసించు గే ♦ హంబు లొకట!

గీ॥ గోపురంబున రెండు ది ♦ క్కులను భువనవిలయమును గూర్చఁగాఁడుస్థిభీతిఁగొలుపు
పెను పిరంగుల తండముల్ ♦ గనుపడంగఁ జూపులకు వింతఁ గొలుపు డి ♦ ల్లీపురంబు.

గీ॥ హైందవులు గొల్పు శివకేశ ♦ వాలయములు భూరి యావనప్రార్థనా ♦ గారవితతు
లాపుర సరోవరమునఁ బె ♦ ల్లలమి వెలయుఁ గలయ విరిసిన పూడనీ ♦ కముల కరణి.

ఆ॥ సందులందు నడచి ♦ గొందుల విడిచి వీధులను రాజమార్గ ♦ ములను గడచి
వీరి వారి నడిగి ♦ భిల్ల వార్తాహరి.పురము మధ్యభాగ ♦ మునకుఁ బోయి, 173

క॥ లక్షలు కోట్లు ధనంబిడి లక్షలు పనివాండ్రు వరశి ♦ లాతతిఁ బెక్కిం
డ్లక్షయముగఁ గట్టిన హర్యక్షద్వారాంగణంబు ♦ నాతఁడు డాసెన్. 174

క॥ ద్వారము రక్షించు ప్రతీహరులు కరవాలధరు లు ♦ దారబలాధ్యుల్
'రారా'దని వారించుచు దూరమునకుఁ ద్రోయ నతఁడు ♦ తొలఁగుచు నిలిచెన్. 175

సీ॥ అలఘులక్షణభూష ♦ శాంచితమగు పట్టపంబారియేన్లుపై ♦ నధివసించి,
చామరగ్రాహిణీ ♦ సముదయంబు మనోజ్ఞకరములఁ గనకచా ♦ మరము లిడఁగ,
నాణిముతైపు సరు ♦ లలరు విశాల సితాతపత్రంబు చా ♦ యల మునింగి,
బహుళసేనాధీశ ♦ పటలంబు యవనాశ్వముల నెక్కి చుట్టును ♦ మూఁగి కొలువఁ,

గీ॥ జెలులు కనకపుష్పములు లా ♦ జలను జల్ల, భువనమోహనదరహాసఃకూర్తియల
నిలిచి మ్రొక్కు పౌరులదెసఁ ♦ గలయఁజూచు చక్కరీశ్వరుఁ డాత్రోవఁనరుగుదెంచె.

గీ॥ అణఁగి ముమ్మాటులు సలాము ♦ లలవరించి ద్వారపాలకతతి బరా ♦ బరు లొనర్చ,
భిల్లుఁడును సార్వభౌముని ♦ ద్వారదముదెసఁ దరలి జాబున్న తనదు హాస్తంబు సాచె

- మ॥ 'ఎదురక జేరకు ప్రక్కకు దొలగు'మం ♦ చెల్లెల్లి నావారికుల్
వదరక భిల్లుడు నిల్చె బొమ్మవలె; న ♦ క్బర్ నేత "యేకార్య ము
న్నది! నీ వెవ్వడ!" వన్న భిల్లుడును "రా ♦ నాగారు నీకిమ్మట
చిదె యీ కమ్మను బంపి" రన్న విభుడ ♦ య్యేన్గు దిగక బాటుచు, 178
- క॥ "వా రేకొండలలో సంచార మొనర్చెదరు! వారి ♦ సంతానము దే
వేరియు సేమముతో నున్నారే! యెటుగంగఁ బల్కు ♦ నాతో" ననినక, 179
- సీ॥ "అందఱు సేమమే" ♦ యని కమ్మ నందిచ్చె; నక్బరుపాదుషా ♦ యాదరమున
నంజలి వట్టుచు ♦ నద్దానిఁ జేకొని సంభ్రమాబున నంతఁ ♦ జదువఁదొడఁగె;
నక్షియుగము విచ్చె; ♦ నాస్యంబు వికసించె; జిత్తమందు ముదంబు ♦ చినులాడె;
వ్యాకోచ పంకేరు ♦ హస్యంబి మధుధారలన మోదబాష్పంబు ♦ లలిశయిల్లె;
- గీ॥ జేష్ఠులం దింత తొందరఁచెలంగఁజొచ్చె; నొడల నొకవిత రకమైన హాయిలు పుట్టె;
నంత నంగరేకునఁ గమ్మ ♦ సంతరించి చనియె భిల్లుఁ దోడ్కొని లోని సాధమునకు.
- గీ॥ ఐదువేల్ రాణివాసంపు ♦ టబ్బముఖులు వారి వారి నెచ్చెలులతో ♦ వచ్చి చేరి
లలిత దరహాస మధుర వి ♦ లాస మలర భిల్లమూర్తిని గని సంత ♦ సిల్లిరపుమ.

—*) అక్బరు చక్రవర్తి ఢిల్లీపురంబు నలాకరింపఁ జేయుట. (*—

- సీ॥ పురిని నూలులువేలు ♦ మొగలు పెక్కెములు వింతగు రంగులనుగుల్కి ♦ యెగురపాగె
బ్రతిగృహంగణము స్తంభములందుఁ దరుణరంభ స్తంభనివహంబు ♦ ప్రథలు గొలిపె

§ The imperial harem constituted a town in itself. No less than five thousand women dwelt within the walls and each of them had a separate apartment. The maintenance and control of such a multitude of women necessitated a carefully devised system of internal administration and the organisation of adequate arrangements for discipline. The inmates were divided into sections each under a female commandant and due provision was made for the supply from the ranks of clerks to keep the accounts. A strict method of check was applied to the expenditure, which was on a large scale. The inside of the enclosure was protected by armed female guards.

"Akber the great Mogul."

- Over-joyed at this indication of submission, the Emperor commanded public rejoicings.

"Annals of Mewar."

నల బహిర్వాహనీ ♦ మలను బచ్చని మామిడాకు తోరణము ల ♦ ల్లాడఁదొడఁగె;
రత్నసంతతిఁ గూర్చి ♦ రచియించు ముత్యాల రంగవల్లికలు హా ♦ రంగు నెఱపె;

గీ॥ జలువపందిరుల్ పానీయ ♦ శాల లెన్ని యెడలనో నెలకొల్పుఁగాఁ ♦ బడి తనరై;
విరులు పునుగు జవాది య♦ తరువుచేతఁ బురము సిరి నించి సారభంబులను విసరె.

మ॥ అరుగ్ జొచ్చిరి వీధి వీధి జవనా ♦ శ్వారూఢు లుద్యోగు లెం
దటొ “యాస్థానమునందుఁ గొల్వమరు మ ♦ ధ్యాహ్నంబుపై నెక్బరీ
శ్వరుఁడు; గాన సమాత్యులు నృపతులు ♦ సై న్యాధిపుల్ పౌరుల
దటు నాస్థానముఁ జేర రం” డనుచు వా ♦ ర్త దెల్ప సోత్సాహులై. 173

సీ॥ ఈశ్వరేశ్వరుఁగూర్చి ♦ యెల్ల మసీదులందును భక్తి వెలయఁ బా ♦ ర్థనలు జరిగె;
వైదిక మంత్రపు ♦ వృత్తులు మంగళహారతులు సాగె నెల్లదే ♦ వళములందుఁ;
గూటిపేదలు మొదల్ ♦ కోటిశ్వగులదాఁకఁ బురజనుల్ మృష్టాన్న ♦ ములు భుజించి
నూతనవస్త్రసం ♦ దోహముల్ దాలించి పలువిధాలంకార ♦ ములు ధరించి;

గీ॥ రాకలినిగొన్న బీదల ♦ కండఱకును బంచభక్త్యభోజ్యంబులు ♦ పంచఁబడియె;
నీడులేని సోఘ్యాబ్ధి నో ♦ లాడి, నాఁడు ఢిల్లీపురి స్వర్గపురి మేలు ♦ డిదుపఱిచె.

—*) అక్కరుసార్వభౌముని సభాభవనము. (*—

గీ॥ శకటములపైన యావనా ♦ శ్వములపైనఁ బల్లకీలపై నేన్గుటా ♦ బారిపైనఁ
జెల్లుబడి కల్లు దొడ్డవా ♦ రెల్ల వచ్చి కొలువుసింగంపు వాఁకిట ♦ నిలిచి రపుడు. 185

గీ॥ విలువకుస్తులు ధరియించు ♦ వేత్రధరులు వంగి వంగి సలాములు ♦ ప్రచురపఱచి
తత్తద్దర్శనము లం ♦ దఱకుఁ జూపి సమతఁ గూర్చుండఁజేసిరి ♦ క్రమత నెఱపి.

గీ॥ హేమ రుచిర మహాద్వార ♦ సీమనుండి యాసభాప్రాజ్యవజ్రసిం ♦ హాసనంబు
చూపఱకుఁ దోచు నొకచిన్న ♦ చుక్కమాడ్కి ననిన, భవనవైశాల్య మే ♦ మనఁగవచ్చు

సీ॥ పలుచిత్తరువులు బే ♦ బరునాటి యుద్ధవిశేషముల్ గోడలఁ ♦ జెలఁగుచుండఁ,
బలురకంబుల యుద్ధ ♦ ముల గవాక్షములలో రవిరశ్మి వింత హా ♦ రంగు నెఱప,
మెఱుఁగారు లోహాని ♦ ర్మితమందమందార మాల లందందును ♦ వేల్చుచుండ,
నొక్కక్కఁడును వేయి ♦ దిక్కులఁ బ్రతిఫలించెడు కాచదీపంబు ♦ లడరుచుండ,

గీ॥ నేల యొక్కింతయేని గ ♦ న్నింపకుండ మహితకాశ్మీర రత్నకం ♦ బళము లమర,

- నందుపై రెండువేలు డి • వ్యాసనములు దనరఁ దనరారె నక్కరా • స్థానవాటి. 188
- గీ॥ దాని చివర విశాలవి • తర్ది యమరెఁ; గ్రింద మొకమాలు పైన జ • కీషని గల
పట్టుగుడ్డ వెలుంగొందెఁ; • పైననుండి వివిధముక్తగుళుచ్ఛముల్ • వ్రేలుచుండె. 189
- సీ॥ ఆవిత్రికకు మ • ధ్యమున వెల్లెను మనోహరనూత్నకనకసిం • హాసనంబు;
నద్దాని చివరల • నవ్వుదిక్కులయందుఁ దనరారె హాటక • స్తూభవితతి;
వైడూర్యమాణిక్య • వజ్రసంస్థగితమై కాంతు లీనెను స్తంభ • గర్భసమితి;
యా స్తంభములపై న • నపరంజిపై కప్పు రేకులు రేకులై • ప్రియముఁ గూర్చె;
- గీ॥ నెత్తయిన చుట్టుగోడల • హేమ మత్స్య సింహ గజ పక్షి శిరముల • చ్చెరువు నిండెఁ;
బరమభాగ్యాంకమగు నాన • భాభవనము తగె మఘవు సుధర్మాస్థాన • తలముఁగేరి.
- గీ॥ మాత్రులుద్యోగులాస్త సా • మంతమణులు పదియు నాఱునూఱులు సైన్య • పతులు గాయ
కులును బందుగుల్ నిండిరి; • కొలువు దనరె దరగ బారులఁ దూఁగు సా • గరము కరణి.
- క॥ కనకపు సింహాసనమునకును గుడిదెస నగ్రపీఠి • గొమరొందెను శో
భన వైభవపరుఁడు 'సలీ' మనఘుఁడు యవరాజు భార • తావని కెల్లఁ. 192
- సీ॥ బైరాముఖా చమూ • పతి పూర్వజన్మ తపోమహిజాతంబు • పూర్ణఫలము!
యననసంగతభార • తాఖండబహుళి సామ్రాజ్యమేలెడు మహా • మంత్రిమాళి!
విశోన్నతైశ్వర్య • విభవసాంద్రుండైన యక్బరీశ్వరుని వి • య్యాలసురభి!
పరిషియ్ భాష బే • బరున్మపేందు చరిత్ర మనువదించినయట్టి • యగ్రసుకవి!
- ఆ॥ కులముగాదు దొడ్డ • గుణమె ముఖ్యంబంచుఁ జాటు సజ్జనుడు! • సరళహృదయుఁ!
- ❀ డాన్ వర్తనాంకుఁ • డబ్బూరురహిమానుఁ డధివసించియుండె • నవలి పీఠి. 193

§ He classified his officers in thirty three grades ranging from mansab dars of 10 to 10000. Late in the reign such officers numbered about 1600 in all and formed an official nobility.

"Akber, the Great Mogul."

❀ One of the ablest warriors and most generous of men in the service of Akbar was Mirza Abdurrahim, son of his old Atalik or preceptor Bairam Khan. For many years he exercised the office of Khan-khanan literally 'lord of lords' tantamount to commander in-chief. But he was as learned as he was able in the field. He translated the memoirs of Baber, well described by Abul-fazal 'code of practical wisdom' written in Turkish into the Persian language then prevalent at the court of Akbar, to whom he presented the copy.

"G. B. Mallison C. S. I.

సీ॥ ధరణీతలంబెల్ల ♦ దాన మిచ్చినను వేలుంచి తాళని రాజ ♦ యోగిమూలి,
 వసుధాంతమునకైన ♦ వాహనం బెక్కక శ్రమచేసి నడచు ని ♦ స్థాపరుండు,
 జైనధర్మగ్రంథ ♦ సార మాస్వాదించి ఖ్యాతి వహించు జ ♦ గద్గరుండు,
 బందిఁ బడినవారిఁ ♦ బత్తుల విడిపించి పశుహింస మాన్పు కృ ♦ పానిరతుఁడు,
 గీ॥ యాత్రికులపన్ను గోవధ ♦ మణచివై వ సార్వభౌము బోధించు వి ♦ జ్ఞానరాశి,
 గ్గి “హరివిజయసూరి” భువనవి ♦ ద్యాగురుండు వేదిపై నొక్క-యపరంజి ♦ పీట నుండె.

మ॥ పగిలించె రిపుకోటి గుండియల; న ♦ కృష్ణ పాదుషా కిచ్చె ముం
 దుగ నాత్మీయతనూజ; నై న్యపతులం ♦ దుర్ జూడఁగా నింతవాఁ
 డగుపింపండనఁ బొల్పు నంబరువిభుం ♦ జౌ వృద్ధహర్షక్ష మా
 “భగవాన్ దాసు” వసించె జెంతఁగల భా ♦ స్వత్స్వగ్ల పీఠమ్మునన్.

195

సీ॥ “కచ్ఛహా”న్వయము లో ♦ కప్రసిద్ధ మొనర్ప నవతార నుంచు మ ♦ హాభుజుండు!
 రక్షాబ్ధినుండి బ ♦ ర్మానాఁడఁ దనక త్తి తెదురు లేక జయించు ♦ పృథుబలాశ్రయి!
 డప్రతిహతముగా ♦ నర్థశత్రాబ్ధి మంబరుదేశ మేలు నృ ♦ పాలచంద్రుఁ!
 డాఖ్య కక్పరె కాని ♦ యఖలంబున కిలండె యనఁగ న్నర్తించు స ♦ ర్వాధికారి!

గీ॥ జగము పుట్టుటాదిగ నింత ♦ శౌర్యరేఖ యింతటి మహోన్నతౌద్ధత్య ♦ మంత మాట
 ❀ బలిమి గల సై న్యపతి యెందుఁ ♦ గలుగఁడ నెడు మానసి గధస్థిరఁడ బ్ర ♦ ధావీశ

The Khan Khanan [Abdurrahim] to whose daughter Danial was married, also did his best to restrain his son-in-law.

“Akbar the great Mogul”

§ Harivijaya Suri, the first named, the most distinguished of the three, and credited by Jain authors with the honor of having converted Akbar, is placed by Abulfazl along with twenty others, including Sheik Mubarak, in the first of the five classes of the learned, among the select few who understand the mysteries of both worlds. Heravijaya Suri refused all the costly gifts pressed upon his acceptance and in accordance with the rules of his order, started on his long walk to Fathpur-Sikri. He persuaded the Emperor to release prisoners and caged birds and to prohibit the killing of animals on certain days. The Suri, who was granted the title of Jagad-guru or world-teacher returned to Guzrat.

“Akbar the great Mogul.”

❀ A desire to be rid of the Great Raja Mann of Amber, to whom he was so much indebted, made the Emperor descend to act the part of the assassin. He prepared a majoom or confection a part of which contained poison; but caught in

సీ॥ మతసహనంబు శా ♦ శ్వేతధర్మమని యధీశ్వరునకు నేర్పు పా ♦ వనగుణుండు,
చతుర చతుస్సహ ♦ స్ర హయాధిపతియౌచు నక్కరుఁ గొలిచిన ♦ యలఘుబలుఁడు,
తనమాట విభుఁడు వే ♦ దంబంచు మన్నించి తలఁదాల్చు మెలఁగిన ♦ ధన్యమూర్తి,
తనదు కాలంబునం ♦ దలి చరిత్రలు పెక్కు వ్రాసిన యుత్తమ ♦ గ్రంథకర్త,

గీ॥ యకలుషోదారవర్తనం ♦ డగు ఘనుండు, దినము పదివీసియల తిండి ♦ తినెను దొడ్డ
⊗ తిండికాఁ 'డబుల్ ఫజ'లను ♦ పండితమణి యలరె ముందట నొక్క స్వర్ణాసనమున.

సీ॥ లాహిరీపురన్మపా ♦ లకవంశ ముద్ధరింప జని చినట్టి పా ♦ వనగుణుండు,
హైందవాచారమ ♦ ర్యాద లామూలాగ్ర మెఱిఁగి యనుస్థించు ♦ గురుమనీషి,
ఘోరాహవంబున ♦ ఘూర్జరేశ్వరు గుండె లవియంగడాఁకిన ♦ యలఘుశౌర్యుఁ
డక్కరీశ్వరుని పై ♦ న్యాధీశులందు నగ్రస్థాన మొందు వీ ♦ రప్రభుండు,

గీ॥ తన గొలుసు క్రింద భారతా ♦ వనిని గొలిచి సిన్దులు విధించు నేర్పాట్లు ♦ చేయుటండు
గలియుగమున వీని సముండు ♦ గలుగఁడనఁగ వెలయు 'తోడరమ' ల్లోక్కపీఠినుండె.

⊗ సీ॥ ధనసేనుడనెడు మం ♦ దస్మితమూర్తి ముం దొక్క పీఠముపైనఁ ♦ నుండె; నితఁడు
రీవామహీంద్ర కూ ♦ రిమి గాయకుఁడు; రాగ మాలాపనముచేయ ♦ యామునజల

his own snare, he presented the innoxious portion to the Rajput and ate that drugged with death himself. We have a sufficient clue to the motives which influenced Akbar to a deed so unworthy of him and which were more fully developed in the reign of his successor; namely a design on the part of Raja Mann to alter the succession and that Khoosru his nephew should succeed instead of Selim. With such a motive, the aged Emperor might have admitted with less scruple the advice which prompted an act he dared not openly undertake without exposing the throne in his latter days to the danger of civil contention, as Raja Mann was too powerful to be openly assaulted.

"Tod's Rajasthan."

⊗ Abulfazl: his private life when judged by a muslim standard was considered to be blameless. He had a prodigious appetite rivalling that of Sultan Mahmud Bagarha of Guzarat and is reputed to have consumed daily thirty pounds of food.

"Akber the Great Mogul."

§ He was born in Oudh at a village named Laharpoor, and after serving in subordinate office he was appointed Diwan. He is specially remembered for his share in the assesment of the land revenue, which he undertook in that capacity. On the whole, he was, perhaps, the ablest officer in Akbar's service.

⊗ All authorities and traditions are agreed that the best performer of Akber's Court was Miyan Tansen, whom Akber, in the seventh year of the

ముల మున్నె; రెండుగం ♦ టలపైనఁ బాగ లేచి బుగ్గలు పుట్టె; విప్రుండు మడిసె”
నని యక్కరన, వల ♦ లడరించి జాలరుల్ పట్టితెచ్చిరి; కార్య ♦ భంగమునకుఁ

గీ॥ గనలి హిందోళ-మేఘరా ♦ గములు రెండు గానమునకు నిషిద్ధమాఁ ♦ గాకయనుచు
శాప మిచ్చిన గాయక ♦ సార్వభౌముఁ! డితని కీతఁడె సాటి యీ ♦ క్షితితలమున. 199

సీ॥ పరమశిశోదియా ♦ న్వయ ముద్ధరించు పృథ్వీనాయకుల కూర్చి ♦ పెండ్లి కొడుకు,
త్రిసహస్రగంధర్వ ♦ విసరాధిపతియయ్యు వాహినీపతులందుఁ ♦ బ్రథమగణ్యుఁ,
డకలంకవర్తన ♦ నక్కరుసభయెల్ల దలఁదాల్చు దివ్యమం ♦ దారమాల,
కవిరాజబిరుదసం ♦ కలితుఁడై యనుపమగ్రంథముల్ వ్రాసిన ♦ కవివరుండు,

గీ॥ ధరణి క్రుంగిన నభయెల్ల ♦ విఱిగిపడిన, నడ రొకించుక లేక స ♦ త్యంబు పలుకు
గ్గి పృథ్వీరాజాఖ్యారాతోడు ♦ వీరమూర్తి యలరె ముందున్న యొకయున్న ♦ తాననమున.

సీ॥ కాలంజరీసమ ♦ గ్రహ్మతలంబెల్లఁ బాలించుచుండు వా ♦ వనగుణుండు,
ప్రభువతంసుండు భగ ♦ వాదాను సేవించి గౌరవం బందు వి ♦ ఖ్యాతకీర్తి,
యక్కరు హృదయర ♦ హస్యంబు లెఱుంగంగ నేర్చి వర్తిలు చిర ♦ స్నేహితుండు,
కవి గాయకుండు కథా ♦ కథకుఁడై వక్తయై సభ నలరించు ప్ర ♦ జ్ఞారతుండు,

గీ॥ తనదు ప్రతిభానిరూఢి కీ ♦ ధరణిజనుల వదనములు కాపురంబుండు ♦ సదనములుగఁ
జతుర సరసోక్తు లాడు సం ♦ స్తుతమనీషి, ‘వీరబలుఁ’ డుండె నొక దొడ్డ ♦ పీఠమందు.

reign, had required the Raja of Riwa to surrender. Abul-Fazl declared that a singer like him has not been in India for the last thousand years. He was a close friend of Sur-das and like many of his contemporaries received much of his musical education at Gualior. His talents included the composition of verse.

“Akbar the Great Mogul.”

§ Prithwi was one of the most gallant chieftains of the age and like the Troubadour princes of the west could grace a cause with the soul-inspiring effusions of the muse as well as aid it with his sword: nay in an assembly of the bards of Rajasthan the palm of merit was unanimously awarded to the Rahtore Cavalier.

“Annals of Rajasthan.”

⊗ Raja Birbal was a brahmin, a poet and a skilful musician. He was noted for his liberality and bonhomie. His short verses and jokes are still in the mouths of the people of Hindusthan.

“G. B. Malleson. C. S. I.”

- గీ॥ అలఘు లీలావతీ గణి ♦ తానువాదకుడు, నలచరిత్ర వ్రాసిన ♦ గొప్పసుకవి,
 ధీ యా 'ఫయాజి'ముందున్న హేమాసనంబు నందుఁ గూర్చుండె నవిరళానందమూర్తి.
 ఆ॥ పారసీకభాష ♦ భారతరామాయణములు వ్రాసె; నిజమ ♦ తమున దురభి
 ధి మానశాలి యా బ ♦ దోసీకవీశ్వరుం డవలి స్వర్ణపీఠి ♦ నాక్రమించె.
 ధీ సీ॥ బికనీరురాజ్యపా ♦ లకుఁడై చతుస్సహస్రహయాధి పతియైన ♦ 'రాయసింగు!'
 మాశ్వదేశాధీశ ♦ మణి గాయకవిభుండు సౌజన్యరాశి 'బా ♦ జబహదూరు!'
 పలుదేశచరితముల్ ♦ వ్రాసి దిగంత యశస్సాంధ్రుడగు 'పెరి ♦ స్తామనీషి!
 ధి యల తులసీదాసు ♦ తుల యితడగునను వాసి గాంచిన "సూరిదాస" సుకవి!

Birbal was at first in the service of Raja Bhagavan Das. He enjoyed the rank and pay of a commander of a 2000.....He then recieved the title of Raja- Birbal. He actually enjoyed the jagir of Kalanjar in Bundel-Khand later in his life.

"Akbar the great Mogul"

§ His abundant leisure Faizi devoted to poetry. It is said that he composed a hundred and one books.

"G. B. Malleson. C. S. I."

The poem rehearsing his adventures under the title of Nal and Damayanti was translated into Persian at Akbar's command by Faizi, brother of Abul fazl and has since been made known to the admirers of Sanskrit literature by Professor Bopp of Berlin.

"Rajasthan Volume II."

The influence of the two brothers Faizi and Abul-fazl dominated as long as they lived.

⊗ Badouni was a remarkable man. Under instructions from Akbar he translated the Ramayana from its original Sanskrit into Persian as well as part of Mahabharata. Badouni to his intense disgust was compelled to labour on the infidal Mahabharata & Ramayana. He could find only faint comfort in the thought that he was a blameless victim of destiny ;—

Faizi made the version of the treatise on arithmetic.

"Akbar the great Mogul."

§ Rae singh and the Emperor had married sisters, princesses of Jessulmir. His connexion obtained for him on his introduction to court by Raja Mann of Meerut, the dignity of a leader of four thousand horse, the title of Raja and the government of Hissar.

"Annals of Bikanir"

Yet that Hindu (Tulsidas) was the greatest man of his age in India

గీ॥ యట్టె గసగసగింజపై ♦ నాభారాను ద్వాదశాధిక శతతమా ♦ ధ్యాయ మెల్లఁ
గ్గి బూర్ణముగ వ్రాసినట్టి “య ♦ బూస్సమాదుఁ” డధివసించిరి యాణి ♦ ముత్యాలపీట, 187
గీ॥ ‘పేక్ ముబారక్’ మొగల్ బుధ ♦ శేఖరుండు, నా ‘హకీం హుమా’ మక్బరు ♦ నాప్తముల్ల
డిరువు రొకచోటఁ బీఠంబు ♦ లెక్కియుండి రవిరళానందమున సస్మి ♦ తాస్యలగుచు
క॥ విరియు వివిధకుసుమంబులఁ బరిమళములు నించు పుష్ప ♦ వాటిక సాబగున్
బురుడించి సభాభవనము దొర లందఱు గొలువ నలరెఁ ♦ దోరపుఁ గళలన్.

—*) అక్కరుసార్వభౌముండు కొలువుఁగూటమునకు వచ్చుట. (*—

గీ॥ సకల కల్యాణ భూషణ ♦ సహితమైన చారు లక్షణ భద్ర కుం ♦ జరము నెక్కి
యక్కరు సభాభవనమున ♦ కరుగుదెంచె భిల్లుండును పల్లకీ నెక్కి ♦ వెంటరాఁగ. 187
ఉ॥ అంతటఁ దూర్యముల్ మొరసె! ♦ నక్కరు భిల్లునితోడ డిగ్గి య
భ్యంతరమందుఁ జొచ్చె! దొర ♦ లందఱు నిల్చి నమస్కరించి! రం
తంతనె వారి వందనము ♦ లందుచుఁ జేరెను సింహపీఠి; దు
ర్దాంతరథం బెలర్పఁగ బి ♦ రంగు లనేకము ప్రేలె నయ్యెడన్. 208

గీ॥ దుద్దుఁగంబడి బుజముల, ♦ దుద్దుఁగట్ట కరమున, నెసంగు గంభీర ♦ కాలమూర్తి!
భిల్లుండు వసించె నొకదొడ్డ ♦ పీటపైన వేదికాంతమం దక్కరు ♦ విభుండు చూప. 209

క॥ చుక్క-లలోఁ జంద్రునివలె నక్కజముగ వెలిగె నక్క; ♦ రందఱు దొరలున్
గ్రిక్కిరియుచుఁ గూర్చుండిరి; చక్కఁగ సభదెసను బాదు ♦ పా కనుఁగొనుచున్,

సీ॥ “అఖిలసేనాధీశు ♦ లార! సామంత నృపోత్తమలార! యు ♦ ద్యోగులార!
యిది మహాసుదినమా! ♦ నిపు డనంతానంద ములరించు దొడ్డకా ♦ ర్యంబు జరిగె;

greater even than Akbar himself in as much as the conquest of the hearts and minds of millions of men and women effected by the poet was an achievement infinitely more lasting and important than any or all of the victories gained by the monarch... The second place after Tulsi-Das is accorded by unanimous consent to Sur-Das, the blind bard of Agra. He is said to have excelled in all styles.

§ Khwaja Abdus Samad, the most notable artist at Akbar's court in the early years of the reign... enjoyed much influence at court. His skill of eye and hand was so marvellous that he is recorded to have written on a poppy seed the much venerated chapter 112 of the Koran, which is reported to be worth a third of the whole book.

నా మహాదివ్యహా ♦ ర్వాంశంబుఁ దెలుప మి మ్మొదట రమ్మొటి ♦ నాదరమున;
నాజీవితమున నిం ♦ తటి యమూల్యసువార్త నింతవఱకుఁ దెల్పి ♦ యే నెఱుంగ;

గీ॥ నందఱును నాలకించి యా ♦ నందమొందుఁ”డనుచు నంగరేకునను దాటాకుఁ దీసి
“యిందలి పవిత్రవార్తల ♦ నిపుడె చదువు” మనుచు లేఖఁ బృథ్వీరాజునందఁ జేసె.

మ॥ వినయం బేర్పడ జాబు దోసిటను బృ ♦ థ్వీరాజు చేకొంచు దా
నిని వీక్షించుచు రాతిబొమ్మకరణి ♦ నిల్చుండె; నక్కర్విభుం
డనురాగోత్సుకచిత్తుడై “సుకవిరా ♦ జా! యేటి కట్టుంటివో!
వినిపింపదగుఁ గాదె! లేఖ” యనఁ బృ ♦ థ్వీరాజు మో మెత్తుచున్,

212

సీ॥ “ఆస్థానవాటియం ♦ దడుగిడినది మొద లారోగ్య మొకరీతి ♦ ననువుపడదు;
కన్నులు పచ్చనై ♦ కానరా! వీ తాళపత్ర మించుక కానఁ ♦ బడునె; కాని
యక్షరం బొక్కడైన ♦ నగపడ; దిట్టి దుస్థితి నివేదింపంగ ♦ సిగ్గు దోఁచె”
నన “శ్రమ మేటికి! ♦ ననువుగాఁ గూర్చుండి కొంతకుఁ గొంత వి ♦ శ్రాంతి నొందుఁ”

గీ॥ డని వచించి యక్క ♦ ‘రబ్బూరురహిమాను’ వదనసీమ దృష్టి ♦ పఱపి “మీరు
జాబు నందఱు వినఁజదువు”డనఁగ దాని నతఁడు గొనుచు నిలువ ♦ యవనపతియు:

క॥ “మీరును జదువఁగఁ దొరకొన! రూఱక యేమిటికి నిలిచి ♦ యుండెద! నిపుడే
ప్రారంభింపు” డన, నబ్బూరహిమానుండు వినయ ♦ భూషణుడగుచున్,

215

సీ॥ “పదినాల్గుగా జ్వర ♦ బాధచే నారోగ్య మనువుగా నుండలే; ♦ దైన నీదు
నాజ్ఞ యనుల్లంఘ్య ♦ మగుట నెట్టులొ కష్టపడి సభాస్థలికి నే ♦ వచ్చినాడఁ;
గొంచెముకాలంబు ♦ గూడ నిల్వఁగనాకు శక్తి లేకున్నది; ♦ సత్య మిపుడు
దేవరకడ నివే ♦ దించితి” నని విన్నవింప నక్కరు నేత ♦ వెత వహించి

॥ యేలముందె తెల్పకపోతి ♦ రీవిధంబు! నుఱక సభకు రప్పింపక ♦ యుండి యుందు!
నైన నిపుడేమి! చతురంత ♦ యానమెక్కి యింటి కరుగుఁడు! శ్రమమందఁ నేలయిచట!
త్వరగ వెడలుడనఁ బ్ర ♦ థానమంత్రియు “నిప్పు డింటి కరుగఁజాల! ♦ నిందె కొంత
నేపు విశ్రమింపఁ ♦ దాపంబు శిగ్గు! విచారపడకు” డనుచుఁ ♦ గూరుచుండె. 216

క॥ అనఘుం డక్కరు తనకరమున లేఖను గొనుచు ముఖము ♦ పుల్లంబురుహం
బును గేర మధురకంత స్వనమున ‘విను’ డనుచు సభను ♦ జదువఁగఁ దొడఁగెన్.

... "అక్కరు నృపాలకా!

స్వస్తి! ♦ యవధరింపు!

మెడతెటసిలేని యుద్ధంబు ♦ తెసంగె; తుజమఁ

దనువు పాల్పడె! విశ్రాంతిఁ ♦ గొనఁ దలంతు;

నొడఁబడుదువేసి యార్జులత్ ♦ గడువు చాలు;

వైరి వ్యయ్యఁనుదారభా ♦ వమ్ము గలవు;

న న్నెఱుంగుదు! వెఱుగుదు ♦ నైతికమ్ము!

హితము యోజించి, నీమతం ♦ బెల్లొ తెలుపు!

తప్పక మెలంగు నట్లు....

ప్రతాపసింగు.

సీ॥ అనుచు విశ్వములోని ♦ యవనీశ్వరులయందు శత్రుగణ్యాస్థాన ♦ మాక్రమించు
నా పవిత్రశిశోడి ♦ యాశ్వయాంభోతాళి రాకాసుధాకర ♦ ప్రచురమూర్తి,
ధన్యుండు రాజాప్రతాప ♦ తాపసింహనృపేంద్రుఁ డాఱుమానంబులు ♦ వ్యవధిఁగోరె;
నతని ప్రస్తుతపరి ♦ స్థితులెల్ల విషమమై పరిణమించినయట్టి ♦ సరణి తోచె;

గీ॥ నచిరకాలమునకు ♦ నామహాభాగుండు సంధి కరుగుదెంచు ♦ జూడఁ తోచు;
నంబరీశు మేటి ♦ యసమప్రయత్న మీ యానుకూల్యములకు ♦ నాస్పదంబు. 219

సీ॥ అకలుషానందదా ♦ యకమైన కల్యాణవార్తను మీకుఁ దె ♦ ల్పంగఁగోరి
యందఱ నీదిన ♦ మాస్థానమునకును జేర్చితి"ననుచు వ ♦ చించు నంత
"సంధియుఁ దప్పక జరగుఁబూ"మ్మని కొంద, "అతఁడు లోబడు సత్య"మనుచుఁగొంద
"తా 'జలాబుద్ధిను' ♦ హరిహరాదులుగూడ నాపంగనేర్తురే!" ♦ యనుచుఁ గొంద

గీ॥ "తాప్రతాపుని దశసహ ♦ స్రాశ్వసతిగఁ జేయు"డని కొందఁ జెత్తుగాఁ ♦ జేతులెత్తి
యాసభాభవనములోన ♦ నన్నికడల లోకులును మిన్ను ముట్టింగఁ ♦ గేక లిడిరి. 220

గీ॥ అంత నక్కరునృపమాళి ♦ "యవును! వారు మైత్రి పాటెంతరని తోచె ♦ మాకటంచు
❀ బృధ్వరాజుఁ జూచుచు "నేటి ♦ కిట్లు నిల్తు! రేల కూర్చుండ!" రని పల్కఁ బృధ్వరాజు,

❀ He adored the very name of Pratap and the intelligence filled him with grief. With all the warmth and frankness of his nature, he told the king it was a forgery of some foe to the fame of the Rajput Prince. "I know him well" said he "for your crown he would not submit to your terms." He requested and obtained permission from the king to transmit by his courier a letter to Pratap, ostensibly to ascertain the fact of his submission, but really with a view to prevent it.

"Annals of Mewar."

—* అక్షయసారవభామునితో లేఖ ప్రతాపసింహునిదిగాదని శృంగీర్వాజునివేదిండుట. *

గీ॥ సేవకుడ నేను; నాస్వామి వీవు; నాకుఁ దెలిసినంత నీకడ నివే దించుటయును

ధర్మవగు! విన్నవింతుఁ; బ్ర॥ తాపసింహు కర లిఖత లేఖయుది కాదు! కాదు! కాదు!

గీ॥ అనుల కైలాసశైల శృంగం గమునకన్న రమ్యతరమైన యామహా రాజు కీర్తి

నై పంజాలనీ యంగర్భ శత్రుఁడవడో యిట్లు కల్పించి లిఖింపచేసి నది నిజంబు!

సీ॥ పాణిప్రతిష్ఠ స దృక్కితో నొనరించి, యమృతాభిషేకంబు నలవరించి,

కోటి కొక్కడు తెచ్చు కుసుమంబు లర్పించి, సాంబోణి వాసనల్ సంతరించి,

పూర్ణ నైవేద్యంబు ముందుంచి యర్పించి, కపపుటారతుల్ కానక లాసంగి,

మంత్రపుష్పము పెట్టి, మమత నాత్మప్రదక్షిణనమస్కారస త్రోయలు దీర్చి,

గీ॥ భక్తుఁ డెట్లు నాత్మదైవతముఁ గోలుచు నట్లుస్వాతంత్ర్యమును గొల్పు! నాప్రతాపు!

డతని గళమునఁ గొనయాపి రాడుచున్న నీకు లోబడు ననుమాట నీళ్ల మూట.

సీ॥ బ్రహ్మవిద్యామహా త్వరహస్య మెఱిగిన యుత్తమోత్తమ రాజ యోగిమాళి,

హరిహరబ్రహ్మదు లడ్డువచ్చిన సుంత వెనుదీని భువనైక వీరమూర్తి,

పదునాల్గులోకముల్ ప్రతిఘటించినఁ బట్టుదల మానేని భగీరథ ప్రభుండు,

తవిలి మార్కొన్న మేరువునై న బాదుతో బెకలించు దుర్దమ పృథుఁబటుండు,

గీ॥ చంద్రసూర్యులు గతిదప్పి చనిన నాత్మనై భవముఁ గోలుపోని యా భానుకుటుండు

శ్రీచోటఁగితానుగా నీడు చెలిమి కోర నిలయుఁ గుంగెనె! యంభోధులింకిచనెనె!

గీ॥ ఢిల్లీతో ముగల్ సామ్రాజ్య మెల్లఁగొనుచు స్వయముగా నీవుపోయి తచ్చరణయుగళ

మును భజించెద నంచు మ్రొక్కిననుగాని తగులఁ డాతండు వామపాదమున నేని.

సీ॥ తొరుక్కన్నపమహా స్థానవాటికలో ననిదలు దొరలు నేఁ డిట్లు చేరి

తనకమ్మఁ బరికించి తగునంచు నీపట్టపగ లిట్లభిప్రాయ పడిరటంచు

దెలిసెనేని ప్రతాప దేవుని కోమల దివ్యచిత్తం బెన్ని దిశల నొగిలి

జాలినొందునా తెల్పు జాల; నక్కరటన్న నతనికిఁ గొంత మర్యాద యుండె;

నక్కట పరేంగితజ్ఞాన మణువుగూడ లేదె! విపరీతవర్తనుల్ వీరలంచు

సమ్మహాత్ముండు తలపోయె; నతనిమదిని నున్న మర్యాదయును గూడ నూడిపోవు.

ఆ॥ అని వచింప నతని యంబుదగంభీర భావణములు విని స భాజనంబు

లబ్బురంబు నొంది; రక్కరు నవమంద హాస రోచియగుచు నతనిఁ జూచి,

—*) అక్కరుసార్వభౌముఁడు పృథ్వీరాజునకు బదులు చెప్పట. (*—

- సీ॥ “ఆమహామహుఁడు పు డ ణ్యస్వరూపుఁడటంచు, భువనైక వీరపుం డ గవుఁడటంచు,
నర్కవంశనృపాల డ కావతంసంబంచు, ననుపమ శుద్ధవ డ ర్తనుఁడటంచు,
గొలఁదిమీఱిన పట్టు డ దల గలవాఁడంచు, నసమానధైర్య హే డ మాద్రియనుచు
నాశలేని యమాను డ షానందపరుఁడంచు, బ్రతిలేని యీశ్వర డ భక్తుఁడనుచు,
గీ॥ గ్రమ్ముకొను బహుభాషదా డ గ్ధవములందుఁ గడిమి తగ్గని నెఱయీత డ కాఁడటంచు,
నే నొకఁడ నేల! యీదేశఁ మెల్ల భువన మెఱిఁగి యెఱిఁగి వేనోభులఁ నెపుడు మెచ్చు.
గీ॥ సర్వమంగళోదారప్ర డ శస్త్రమూర్తి శ్రీప్రతాపు స్వాతంత్ర్యల డ క్షీస్వరూప!
తల్లి పాతేశ్వరీదేవి డ ధైర్యమహిమ శిశువు లాటలలోఁ బ్రశం డ సింహమండ్రు. 230
గీ॥ ఆమహింద్రుపై నెంత మ డ ర్యాదగలదో పల్లకీ నెక్కివచ్చి స డ భాస్థలమున
వేదిపై హేమపీఠిపై డ వెలసియున్న వననివాసియూ యీభిల్ల డ వరుఁడు సాక్షి! 231
క॥ వీరకుటుంబం బగును మహారాణాగారి దనుచు డ నొడల యూఁపన్
నేరనివాఁ డిలపై మన నేరని వాఁడందు; నిజము డ నిజ మిది యోదున్. 211
క॥ ఉన్నదిదె తాటియా; కిం దున్నది నృపగురుని వ్రాత; డ యున్నది తుది వ్రా;
లున్నాఁడు భటుఁడు; పనియే మున్నది లేదనఁగ, లేని డ దున్న దనంగన్! 212
గీ॥ త న్నునిపె మహారాణాప్ర డ తాపసింగు జూబు నాకియ్య ననుచు నొ డ సంగె దీని
బొంకనఁగ నెట్టిదో దాని డ పు ట్టెఱుఁగని మంచి మనసున్న యీభిల్ల డ మధురమూర్తి.
క॥ “ఇందు నసత్యం బుండదు! సందేహము వాయదేని డ శబరభటుని మీ
రిందఱలో నడుగుం” డన సందియక పృథ్వీరాజు డ “శ్రమ మేమిటికిన్! 235
క॥ ఈలేఖకిందఁ దవిలిన వ్రాలునకును సత్యమైన డ వ్రాలున కెంతో
పోలిక గల దంతయ; యీవ్రాలును నృపగురుని దనుచుఁ బలుకఁగఁజాలన్. 215
క॥ వివరం బిది; యీభిల్లుని నెవఁడేనియుఁ బంపియుండు! డ నీకాలమునం
దివి క్రొత్తలె! ధన మున్నను భువనంబులు మార్పవచ్చుఁ డ బో! నిమిషమునన్. 237
గీ॥ అంత యేటికి! దేవర డ యనుమతింపఁ బరమవిశ్వాసియైన సే డ వకునిఁ బంపి
యరయువాడ నిందలిసత్య; డ మంతదాఁకఁ గమ్మ నమ్మకయుందురు డ గాక మీరు.”

—*) మానసింహుఁడు ప్రతాపసింహునిగూర్చి తేలికగా మాటాడుట. (*—

- క॥ అని బలము నిగుడవచియించిన వదనంబెత్తి మాన డ సింహుండు “ప్రతా

పశ్యసతియెడ నాకును దీరని వైరంబుంట యుండ ♦ అకు విడితంబే!

239

క॥ అతఁ డతిలోకబలోన్నతుఁ డతులితవిక్రమనిధానుఁ ♦ డలఘుత్యాగా
న్వితుఁడనుట సూర్యదేవుఁ డతితరతేజస్వయాపుఁ ♦ డనుటయ కాదే!

240

క॥ ఇనచంద్రులు గతిదప్పినఁ దనస్వాతంత్ర్యంబు విడక ♦ ధైర్యంబున డి
కొని కోటివిపత్తులు గోటను మీఠెడు ధీరుఁడని దృ ♦ ధమ్ముగ నెంతుఁ.

241

గీ॥ ధైర్యశౌర్యాదిగుణసము ♦ దాయమునకుఁ దగ్గనిది పెంకెతన మాప్ర ♦ తాపునందుఁ!
గానిచో నందఱట్లు సా ♦ ఖ్యమున మనక యూపిరాడని రణముల ♦ నేపుచెడునె! 242

సీ॥ “అఖిలదేశాధీశుఁ ♦ డగు మహమ్మజ్జలాలుద్దీను సాహాయ్య ♦ మొదవియుండ,
నుదయపర్వతమునం ♦ దుండి యస్తాద్రిమేరకుఁ గల్గు సకల గో ♦ త్రాధరంబు
నెదిరి లేకుండ జ ♦ యించిన నావంటి పటుపరాక్రమశాలి ♦ పత్తిఘటింప,
మానవమాతృలే ♦ రైన నితటికన్న నిమిషంబు తలయెత్తి ♦ నిలువఁజాల;

గీ॥ రిడకే పాదుషాగారి ♦ తోడి పోరు తలమునుకలౌచుఁ బడియెఁ బ్ర ♦ తాపుమీఁద;
నాతఁ డెంతకాలమొ యొక ♦ నని యొనర్చుఁ బూసఁ; డీమాస మఱి కలఁలోని బాస.

సీ॥ మేవాడరాజ్యల ♦ క్షీ యనాథయయ్యె! దుర్గమదుర్గనివహముల్ ♦ గాలిఁ గలిసె!
భాండారములు పటా ♦ పంచలై చెడిపోయెఁ సేనాబలు బెల్ల ♦ శిథిలమయ్యె!
సామంతనృపు లన్య ♦ సీమల కేగిరి! బంధుసంతానంబు ♦ పలుచనయ్యె!
దల దాఁచుకొన నింత ♦ నెలవును గఱనయ్యె! గట్టుగుడ్డలు పేలి ♦ కలుగఁ జరిగె!

గీ॥ గడుపు మలమలమాడె! బిం ♦ కంబు లూడె! బలము సుడిసె! స్వాతంత్ర్యపి ♦ పాస లేడసె!
నిట్టి నిరుపేద యని సేయ ♦ నెంచునేని యతని సంరంభ మెల్ల స ♦ న్నాన్వసిపెట్టి.

చ॥ అడిగెను నేటి కీవ్యవధి ♦ ప్రాణము వోవక; నాటుమాసముల్
గడువఱు చూడుఁ; డీగడువు ♦ కాలము దాటకమున్నె పాదుషా
యడుగుల వ్రాలి తా నవిన ♦ యం బొనరించిన జాడఁదెల్పి మ్రొ
క్కెడి; నివి లోకమందుఁ బరి ♦ కించిన చర్యలె; నేడు క్రొత్తతే!”

245

క॥ అను మానసింహు మాటలు వినినంత నొకింత వంత ♦ పెరుగఁగ స్వాంతం
బునఁ బృథ్వీరా జడఁపంగనులేక సభాజనంబుఁ ♦ గలయఁగఁ గనుచుఁ,

246

—*) పృథ్వీరాజు మానసింహుని మాటలను ఖండించుట. (*—

శా॥ “ఏమో! నాకటువంటి భావము రవం ♦ తేని మది లేదు! వి

శ్వామీయప్రకట ప్రతాపాపుడు ప్రతాపాధీశుఁ డాబూగిరి
 న్వామి గా కొరు మొక్కఁ డెప్పు! శతలఁ డక్షల్ వీరయోధుల్ సమి
 ద్భూమి ముట్టినఁ గెంజివుల్లటు శిరం ఁ బుల్ గిల్లివైచు జమిః.

247

సీ॥ గోచిపాతయులేని ఁ కుంభసంభవుఁడు సముద్రముల్ ద్రావె నా ఁ పోశనముగ;
 బడుగయ్య మఱి వసి ఁ ఘ్రుఁడు గాధిసుతుసేన బ్రహ్మదండమున లోపలికిఁగొనియె;
 బ్రహ్మదుఁ డై దేండ్ల ఁ ప్రాయంపువాడయ్య విశ్వంబునెల్ల స్తం ఁ భింపఁజేసె;
 నంగముల్ లేనివాఁ ఁ డయ్యఁ బంచశరుడు పూవుటమ్మున లోక ఁ ములు జయించె;

గీ॥ నాత్మబలము ప్రథానమై ఁ యలరుఁగాని యుపకరణములఁ బనియేమియు త్తములకు!
 లేమి యున్న, సాయంబేమి ఁ లేకయున్న, నాప్రతాపుఁ డధ్యాత్మ ఁ సత్వప్రభుడు.

గీ॥ అకట! యతఁ డేడ! నీ వేడ! ఁ యక్క డేడ! యమరగిరి కణువునకున్న ఁ యంతరంబు!
 జగము తలక్రిందయినఁగాని ఁ జరుగఁబోవ దాప్రతాపుఁడు లొంగుట” ఁ యని వచించె.

గీ॥ పులకితశరీరుతాచు నాఁ ఁ దలల నూపు చొరల తలల రుమాలులు ఁ వఱలె నపుడు;
 కమ్మతెమ్మెర గ్రమ్మ వృ ఁ క్షములతుదల గునిసియాడెడు క్రొవ్విరిఁగుత్తు లట్లు. 250

సీ॥ “మానసింహనృపాల! ఁ మనము పృథ్వీరాజు విన్నపంబును ద్రోసి ఁ వేయఁబోల;
 దిట నుండు వారిలో ఁ నితఁ డొక్కఁడే మహారాణాప్రతాపు గా ఁ రాపుఁజుట్టి;
 మితఁ డప్పు డప్పు డా ఁ యినకులస్వామి దర్శన మొనరించిన ఁ చనువుకలిమి
 నామహామహు భావ ఁ మన్నియంశంబులయెడ నెక్కుడగురీతి ఁ నెఱిఁగియుండు;

గీ॥ నింత కింతఁడు తొందరమాని ఁ యెల్ల కార్య గతుల దీర్ఘ మాలోచింపఁ ఁ గాఁ దగు ననె;
 మనకు మాత్ర మిప్పటికి మింఁచినది గలదె! ఏదియఁ దోషని చంఘండుఁతదియఁదోచు!

గీ॥ ఎదిరి వాదమ్మునకుఁదగు ఁ నెన్నివసతు లన్నియు నొసంగి సత్యము ఁ నరయు నుచిత!
 మాత్ర మేమిటి కిపు” డని ఁ యవననృపతి దృష్టిమార్చి పృథ్వీరాజు ఁ దెసనుగాంచి,

ఉ॥ “నీవు వచించుమాట గణ ఁ నీయమఁ యట్టులె నీకు నిష్పమా
 కై వడి నమ్మ నేర్చిన యొ ఁ కానొక సేవకుఁ బాపి, యాజగ
 త్పావనవర్తనుండగు ప్ర ఁ తాపుని భావ మెఱింగి, మాకు నా
 యావివరంబులక దెలుపు ఁ మందలి సత్యము రూప మేర్పడక.

251

గీ॥ ‘అంతదాక మేవాడపై ఁ నరుగరాదు మొగలు నై న్యంబు’ లని నేను ఁ ముదలసేతు;
 బనులు చాలింతమిపు” డని ఁ పలికి లేచి సభ ముగియఁజేసె; నంతదుంఁదుభులు మోసె.

—*) పృథ్వీరాజ భిల్లుని దోడ్కొని తన యింటి కరుగుట (*—

సీ॥ కుండంబునుండి ది ♦ కులనిండ నగ్నికణాబులు చెదరు చం ♦ దంబు దోఁప,
నై న్యాధినాథు లా ♦ స్థానరంగము వీడి యాత్మమందిరముల ♦ కరిగి రపుడు;
రాజమార్గమున న ♦ గ్రస్థానమున నిజగృహము జేరఁగఁబోయె ♦ బృథ్వీరాజు;
ద్వారసీమ కతని ♦ భార్య జోషీబాయి స్వర్ణ కుంభంబున ♦ జలము దెచ్చి

ఆ॥ పాదయుగము గడిగి ♦ పై చెఱంగునఁ దడి యార్చె; లోని కిరువు ♦ రరిగి రపుడు;
పావనానురాగ ♦ బద్ధ శోభన రాజహంస దంపతులను ♦ ననుకరించి. 255

గీ॥ “ఆఱుమాసముల్ విశ్రాంతి ♦ యవసరమని పాదుషాకడ కీభిల్ల ♦ బటుని బంపె
నాప్రతాపదేవుం” డని ♦ యతనిఁజూపె బృథ్వీరాజు; జోషీబాయి ♦ వెతఁ గలంగె. 255

సీ॥ “ఏనుంచు నీకిచ్చె ♦ నీకమ్మ! రాణాప్రతాపేశ్వరుం” డంచు ♦ ధవుడు నుడువ,
“వ్రాయునప్పుడు కమ్మ ♦ వ్రాయుపైఁ దద్భావ మెట్టులుండె.” నటంచు ♦ నింతియడుగు;
“నామహామహముఖు ♦ బాత నొచ్చినయట్లు కనుపించెనే!” యంచు ♦ గాంతుడనఁగె;
“బాశేశ్వరీమాత ♦ పృథుడు లేఖ లిఖించు కతయెఱుంగునె!” యంచు ♦ నతివ పలుకు;

గీ॥ “భక్తమణి సలుంబ్రాస్వామి! పాయకెపుడు విభునిగొల్పు నె” యనిభర్త ♦ పృచ్ఛసేయఁ,
“గసరు మొగ్గలు మాతల్లి ♦ కాన్పులడవి కాకలకుసుక్కిరో” యంచు ♦ గాతయడుగు.

ఉ॥ “చెప్పుము చిత్త మిచ్చి యిదె ♦ శ్రీనృపలోకజగద్గురుండు మా
యప్ప ప్రతాపదేవుని ము ♦ ఖాంబురుహంబునఁ జంద్రబింబమా
దొప్పెడి వెన్నె లట్లలరు ♦ నుత్తమమా దరహాసరేఖ తా
నెప్పటియట్ల పాయక ర ♦ హించుచు నుండునె! భిల్లశేఖరా!” 258

క॥ అని మఱియు మఱియు నయ్యంగనయును బతి యొత్తియడుగఁ ♦ గా భిల్లుండున్
దనమది కుదురుపఱచి కల్గిన సంగతు లెల్లవారి ♦ కిన్ వినిపించెన్. 259

సీ॥ “తొలిదినంబునఁ జీక ♦ టులు క్రమ్మువఱ కాజి విడకరేగె” నటన్న ♦ వెన వహించు;
“దినరాత్రములు రెండు ♦ తిండిలేక కుటుంబ మలసిపోయె” నటన్న ♦ గళవళించు;
“గాలియు వాన జ ♦ గర్భశయమురేప నుబికె” నన్నను మది ♦ నుమ్మలించు;
“బిల్లి రొట్టెను నాచి ♦ బిడ్డతొమ్మును జీల్చిపోయె” నంచు వచింపఁ ♦ బొక్కిపోవు;

గీ॥ “రాజగురుసార్వభౌము వ ♦ బ్రంపుగుండె కఱకు సెడి మే త్రవడి వ్రాసె ♦ గమ్మ” యనిన
వేడినిట్టూర్పు పుచ్చి యా ♦ బృథ్వీరాజు లేమ కన్నీటి మున్నీటి ♦ లో మునింగె. 260

సీ॥ “తపనీయ ఘటిత సుం ♦ దరమందిరములున్న, బలురకంబుల నుప ♦ వనములున్న,
మదనోపమానుడై ♦ మన్నించు మగడున్న, దాసీజనంబు వం ♦ దలుగనున్న,
బెన్నిధులనుమీఱు ♦ విత్తసంపదయున్న, గరమరుదైన భో ♦ గంబులున్న,
వలువలు నగలు రా ♦ సులు రాసులుగనున్న, దమమాట వేదమై ♦ తనరుచున్న

గీ॥ మాటవినఁ గష్ట మిప్పటి ♦ మానవతులు; తినఁగఁ గట్టఁగలేక కా ♦ ననము వెంట
నాథు దేవునివలెఁ గొల్చె; ♦ నాదుపెద్ద తల్లి జూలిన సాధ్వీమ ♦ తల్లి గలదె! 261

గీ॥ జగములోని వీరులును రా ♦ జన్యవరులు గొలువ విశ్వోన్నతుండునై ♦ యలరవలయు
తండ్రి ఘడుపాట్ల కకటాయం ♦ తంబెలేదె!” యని కలగి జోషీబాయి ♦ యడలువడియె.

గీ॥ తనకుల సుధాంబురాశి పూ ♦ తమ్ముసేయ నవతరించిన పద్మాల ♦ యావతార
యలఘుసాధ్య జోషీబాయి ♦ యడలు చూడరాదనుచు సూర్యుఁ డపరవాఁరాశి డాసె.

సీ॥ పలురంగులీను పు ♦ ప్పులచే నలరి మందిరము వెన్క నొక్కయా ♦ రామ మలరు;
నారామమున వట్టి ♦ వేరులతోఁ గప్పబడి యొక్క చలువ చ ♦ ప్పరము దనరు;
నద్దాని నడుమఁ గ ♦ మ్రాసనములు కొన్ని వాని నడుమ నొక్క ♦ బల్ల యుండె;
మొకమాలు వలువ సొంపులుగులెఁక బైన; వ్రాతకుఁ దగ్గ యన్ని సాధనములుండె;

గీ॥ నంతఁ బృథ్వీరా జొక విశా ♦ లాసనమున బల్లముందుఁ గూర్చుడిని ♦ లె్వల్ల దీర్ఘ
యోజనల ముగ్గి కొంతసే ♦ పుండి పిదపఁ గరమునను గాగితంబును ♦ గలముఁ గొనియె.

—*) ప్రథానమంత్రి యబ్దురహిమాను పథ్వీరాజును దర్శింప వచ్చుట. (* —

గీ॥ అంత సేవకుఁ డరుదెంచి ♦ “యగ్రమంత్రిగారు విచ్చేసి”రన వెల్లి ♦ గారవించి
ప్రక్కవాకిటఁ జలువచ ♦ ప్పరమునందుఁ జేర్చి తానును జెంత నా ♦ సీనుడయ్యె.

క॥ “పడినాల్లుగ నారోగ్యము కుమరుగలే దనుచు మీరు ♦ కొలువునఁ దెలుపక
మదిఁ జింతవడితి; నెటు లున్నది! యి” ధ్లని పృథ్వీరా జ ♦ నంగ సచివుఁడుకా, 266

సీ॥ “అచటి విశేషంబు ♦ లన్ని మీకెఱిగింపవలెననియే యిట్లు ♦ వచ్చినాడ;
భానుకులస్వామి ♦ వాసిన యాలేఖ నవలోకనముచేయు ♦ నంతమాత్ర,
నామహామహుడు లో ♦ కైకాగ్రపీఠంబు డిగ్గి యక్బరుకుఁ జే ♦ యొగ్గునట్టి
దుస్థితి యేర్పడె; ♦ ద్రోవ యిచ్చుక లేదె యని నాకు మనసులో ♦ మనసు లేదు;

గీ॥ కమ్మఁ జదువఁగ మది జాలిఁక్రమ్మకొనుచుఁ “బదిదినంబులు బాధించెఁజ్వర”మటంచుఁ
బలికి తప్పుకొంటినిఁ గాని ♦ బాధ గలుగ; దెప్ప టట్ల నాకారోగ్యమెసఁగియుండు

- సీ॥ పుట్టినప్పటినుండి ♦ బొంకన్న నెట్టిదో దానిరూప మొకింత ♦ యే నెఱుంగ;
నామహారాజు వ్రా ♦ యగలేక వ్రాయు నా కష్టగర్భితలేఖఁ ♦ గాంచి నపుడు
నాసత్య మెట్లు పా ♦ డై సమసిన మానె, నన్మతంబు పలికి నే ♦ నాచరించు
దోహంబు లేదని ♦ తోచి, యెట్టులొ కష్టమున 'జ్వరం'బని నేను ♦ బొంకినాడ;
- గీ॥ నన్మతదోషంబునైన ధై ♦ ర్యమున నోర్తు; నామహాభాగు మదిని దై ♦ న్యమున కోర్వ
లే" నటంచు నబ్జూరహి ♦ మానుఁ డనఁగఁ, బ్రీతి యుట్టిపడంగ, నా ♦ పృథ్వీరాజు,
- సీ॥ "అనందమయ్యో మీ ♦ యారోగ్యవార్తకు; నాకమ్మ సభను నే ♦ నంది చూడఁ,
బదములక్రింద భూ ♦ భాగ మట్టులె క్రుంగి పాతాళమున కేగు ♦ పదిగిఁ దోచె;
వీరాధివీర ని ♦ త్యారాధ్యదేవతా క్షత్రతేజోమయ ♦ స్వర్ణమూర్తి
యవనిని బొరలునే ♦ యని, పెద్దపిండిరి కుప్పఁగూరఁగ ధాత్రి ♦ గూలునె యని,
- గీ॥ దేవ! నాపరితాపంబు ♦ దేవుఁ డెఱుంగుఁ; గమ్మఁ బరికింప డగ్గుత్తి ♦ కయు జనించి
యింత మాట రాదయ్యె; నే ♦ నేమి నేయరాని, నలు నిల్చిపోతి, తా ♦ ప్రతిమ భాతి.
- ఉ॥ అన్మహనీయు గౌరవము ♦ నంతయొ యింతయొ తగ్గజేయు నా
కమ్మ నొకింతయున్ జదువఁ ♦ గా మన సింతుక లేక "నాదు నే
త్రమ్ములా పచ్చనయ్యె; లిఖి ♦ తమ్మఁ గనుంగొన లే" నటం చస
త్యమ్ముకఁ డడ్డు వెట్టి యెటా ♦ తప్పుకొనంగను గంటిఁ గొల్పునన్" 270
- క॥ అన, లేసగ వొకయందము ననువుపటప నెమ్మొగమున ♦ కబ్జూరహిమా
నును "జిట్టచివరఁ జక్కని పని చేసితి రందఱును నె ♦ బాసని మెచ్చన్. 271
- ఉ॥ 'ఈకడఁ గమ్మ బొం' కనుచు ♦ నేర్పడ దెల్పి నిజాప్తభృత్య లో
కై కగురూత్తమున్ దరియ ♦ నంపఁగ నక్కరునేన సమ్మతిన్
గై కొనివచ్చి గొప్పయన ♦ కాశముఁగూర్చితి రిప్పు; విస్మయె
కాకరనైన నీదు సమ ♦ యస్ఫురణంబు నుతింప నొప్పెడున్.
- సీ॥ అవిరళత్యాగంబు ♦ నకలంకవర్తన స్వాతంత్ర్యరక్తి దే ♦ శమునభక్తి
సౌజన్యయుక్తి నా ♦ జనపాలకులమాళి సకలభారతయోగి ♦ చక్రవర్తి;
కసపు రొట్టెలు స్ఫటి ♦ కంపునీరముఁ గొంచుఁ గామధేనువుభంగిఁ ♦ గ్రాలు; నతని
నాదర్శముని యో ♦ గ్యతఁ బెంప వారు వీరన కందఱకును బా ♦ ధ్యత యెసంగు;
- గీ॥ హృదయమున వీరరసమున్న ♦ నెవ్వఁడైన దేవపూజాగృహమున నాధీరు విగ్ర
హము నిలిపి మూఁడువేళల ♦ నర్చనేయు టర్హమను సూక్తి యాదు లే ♦ దతిశయోక్తి.

- గీ॥ ఆశిశోదియా వంశ దు ♦ ద్వాభిచందు చరణములు పూజ సేయ వి ♦ జ్ఞప్తి వ్రాసి
తీసికొనివచ్చినాడ నే; ♦ దీని జదివి వలయు మాపులు గావింప ♦ వలయు" ననిన,
- గీ॥ "అయ్య! నీకమ్మ కన్నుల ♦ నద్దకొనుచు జదివి హర్షింపగల యదృ ♦ వ్యంబె చాలు;
గమ్మతావుల వీచు నీ ♦ కవనమునకు మెఱుగులను గూర్చజాలు నేర్పరులు గలరె!"
- గీ॥ అనుచు బృథ్విరాజు విశేష ♦ హర్ష మలర సచివు విజ్ఞప్తి పత్రంబు ♦ చక్క విప్పి
విడివిడిగ ముత్తయములట్లు ♦ వెలయుచున్న కమ్మయందలి ప్రత్యక్ష ♦ రమ్ము చదివె.
- సీ॥ తూచియుంచిన మాడ్కి ♦ దోచు శబ్దంబుల హాయికి మదిలోన ♦ నలరి యలరి,
సరస స్వభావపే ♦ శల మనోభావంబు లచ్చొత్తినట్లుండ ♦ మెచ్చి మెచ్చి,
యాత్మావబోధర ♦ హస్తాంశములు నిండి యుబుకుటఁ గని తల ♦ యూచి యూచి
ప్రసరించి నిలువెల్ల ♦ రసముట్టిపడునట్టి ఘట్టంబులను జూచి ♦ కరఁగి కరఁగి,
గీ॥ భారతీయగౌరవము కా ♦ పాడుమనుచు భక్తి వెదచల్లుచో మోద ♦ బాష్పతతులు
వెల్లువలుగట్టి దూఱ, నా ♦ పృథ్విరాజు హర్ష జలరాశిఁ దేలి నీ ♦ రై స్రవించె. 277
- ఉ॥ "ఎంత మహానుభావులరొ! ♦ యెంత తపం బొనరించినారొ! దు
ర్దాంతపరాక్రమాంకుఁడు ప్రి ♦ తాపమహిందు పదాబ్జయుగ్మమం
దెంతటి భక్తి భావము వ ♦ హింతురొ! వేయును నేల! లేఖ యా
ద్యంతము సద్రసస్ఫురణ ♦ మంది సుధా గురియించుచుండెడిన్. 278
- ఉ॥ ఈరచనావిశేషమును ♦ నిందలి త్యాగము వీరపూజయున్
గూరుచునట్టి మోదమున ♦ కున్ గలిగించెడు దేశభక్తికిన్
భారము లేదు; నిక్కముగ ♦ భారతదేశచరిత్రమం దలం
కారవిశేషమాచుఁ ద్రిజ ♦ గంబులు మెచ్చి నుతింప నొప్పెడిన్. 279
- గీ॥ ఒక్కవారిలున్న నిది దేవః యోగ్యమగుచు వెలయు"నని పృథ్విరాజునఁ బ్రోగ్గడయును
"ననఘ! యాలోపమును దీర్చునట్టి భార మిపుడు మీపై న నుండు; వ్రాలిడఁగవలయు"
- మ॥ అని పల్కన్ విని పృథ్విరాజు "సచివేం ♦ దా! నీమనోవీధి సం
జననంబౌ మృదుభావసంపదలు ను ♦ త్సహమ్మునన్ జేర్చి కూ
ర్చిన యాయు తమలేఖకున్ జివర మీ ♦ శ్రీనామధేయంబు నుం
చినచో శీర్షముపైఁ గిరీట మిడు నా ♦ చెల్వంబు దీపించెడున్. 281
- క॥ అమలమయి, లోకవిఖ్యాతము నాచు, గురుత్వమందు ♦ త్వన్నామసువ
ర్ణమయాక్షరముల లేఖాంతమునన్ శోభిల్లజేయు ♦ ధన్యప్రవరా! 282

చ॥ అని వచియించునంత వద ♦ నాంబురుహంబున వింతభావముల్
మునుకొని తోఁప, నా సచివ ♦ ముఖ్యుఁడు మోమును వాల్చి “లోకపా
వనసుచరిత్రుఁడైన యల ♦ భానుకులేందు) కటాక్షవీక్షణం
బున కిసుమంత పాత్రమగు ♦ పోడిమి గల్గునె నన్ను బోంట్లకుఁ!”

283

సీ॥ ఇనకులేశ్వరుఁడు నే ♦ నెవ్వఁడ ననుమాట గూడ నెఱుంగని ♦ కొత్త వాడఁ;
నాగ్న మతవిరుద్ధ ♦ మైన మహమ్మదీయకులంబునను జన్మ ♦ చుండినాడఁ;
భారతదేశంబు ♦ వాడఁ గాను; బ్రతాపభూరమణునకును ♦ దూరగుండఁ;
బరమశత్రుండంచు ♦ వారు భావించు నకృరుపాదుశాహికిఁ ♦ బ్రథమమంత్రి;

గీ॥ నామహత్ముని దొడరిన ♦ యాపదలకు నంతయో యింతయో హేతు ♦ వైనవాడఁ;
గాన నీకమ్మ నాసంత ♦ కమ్ము మోపఁ గాను; నాకట్టి భాగ్యయో ♦ గంబు లేదు. 284

ఉ॥ ఆరవివంశ్యమాళి జగ ♦ మంతకుఁ బూజ్యుఁడు నాకు; నన్నుఁబోల్
క్రూరతుగుఱువ్రాల్చుఁ గని ♦ కోపము నొందునో యేమొ; శాంతి వి
స్తారము తన్మనం బెరియు ♦ జాడఁ బ్రవర్తి లజాలఁ నెన్నఁడుఁ;
క్షీరఘటంబునక విషముఁ ♦ జిల్కెడు కిల్చిషచిత్తు లుందు రే!

మ॥ తలఁతుఁ నే నొకరీతి సుస్థిరముగాఁ ♦ దద్దర్శన స్పర్శనం
బులు, లేకున్నను నీభవంబున జగ ♦ త్పూజ్యుంబులౌ తత్పదం
బుల ధ్యానింపుచు, దివ్యనామము జపం ♦ బుఁ జేయుచుఁ, గాలముఁ
దొలఁగఁ ద్రోయుదునేని ధన్యుఁడనటం ♦ దుఁ; లేవుపో లోపముల్.

286

క॥ రాజకులోద్భవుఁడవు కవిరాజవు, మఱి బంధుతావి ♦ రాజతుఁడవు, రా
రాజహితుఁడవు, వేఱగు యోజన లేమిటికి! వ్రాల ♦ నుంపుము వేగఁ.”

287

క॥ అనఁ బృథ్వీరాజు తనమనమున నాతని భక్తిభావ ♦ మున కాశ్చర్యం
బును బొంది “సచివశేఖర! నినుఁ గొని యాడంగ నెవరు ♦ నేర్తురు! ధరణిఁ,

288

సీ॥ విశ్వోన్నతంబైన ♦ వీరపూజాస్తకి, తనివోని యసమాన ♦ దైవభక్తి,
సముదారభవ్యపే ♦ శలహృదయంబును, బరిశుభ్రమగు నార్ష ♦ వర్తనంబు,
సర్వసమత్వ ని ♦ శ్చల దివ్యభావంబు, స్తుతిసేయఁదగినట్టి ♦ మతసహనము,
సకలదిగంత వి ♦ శాంత భూరియశంబు, స్వాంతంబు నిండ ద ♦ యారసంబు,

॥ నలరు ఘనుఁడవు: యవనుఁడ ♦ వైన నేమి! యుత్తమోత్తమభారతీ ♦ యుఁడవు; నీవు
వ్రాయు నీకమ్మ నాప్రతా ♦ పక్షిఁగింద్రుఁ డాదరించుఁ దప్పక”యన, ♦ యవనమంత్రి,

గీ॥ “కులముఁ దలఁపక గుణ గణం ♦ బులు గ్రహించు జ్ఞానఖని, నిత్యసాత్త్విక ♦ చక్రవర్తి!
యతనిమదిఁ దావుగలదె కో ♦ పాంకురమున; కకట! యెఱుంగక యాడితి ♦ సంతెగాక.

సీ॥ అతికష్టమగు పరి ♦ స్థితులందు భక్తిరసోద్బద్ధమైన యీ ♦ యుక్త లేఖ
నామహామహుని ది ♦ వ్యాభిధానంబె యాద్యంతంబు వర్ణితం ♦ బగుట, నిదియు
భారతఖండంబు ♦ భావిచరిత్రలో నతులితాగ్రస్థాన ♦ మాక్రమించు;
నట్టి యుత్తమలేఖ ♦ యందు నావ్రాటుంట యసమాన పరమ భా ♦ గ్యమ్ము నిజము;

గీ॥ భక్తి మెయి నిందు వ్రాసిన ♦ పద్యమాల భువనగురునకు విరజాజి ♦ పూల మాల
యగుచు, హృదయమెక్కి కృతార్థమయ్యెనేని మనల మించు ధన్యులులేరు ♦ త్పాతలమున.

క॥ సామాన్యాహారం బది స్వామి యెదుర నుంపఁబడి ప్ర ♦ సాద మగు నటుల్,
పామరుడ యవనుడను నా నామ మతనిఁ జేరి పావ ♦ నం బగుఁ గాతల్. 292

గీ॥ ఆత్మధర్మంబు నెంచి కా ♦ ర్యంబు నెంచి, యన్నిటిని మించు నాపర ♦ మా స్తమిత్రు
లైన మీయాజ్ఞ నెంచి నా స్వాంత మిపుడు వ్రాలిడుటె యుక్తమంచు నిర్ణయమొనర్చె.”

గీ॥ అనుచు, వ్రాసుంచె; బృథ్వీరా ♦ జల్లె చేసి, దాని నదికించి, “రాణాప్ర ♦ తాపసింహ
దేవునకుఁ, గైలవారాప్ర ♦ దేశ” మనుచుఁ బైన లిఖించి, యాభిల్ల ♦ భటునకిచ్చె.

—*) భిల్లుడు డిల్లీపురము వీడివచ్చుట. (*—

ఆ॥ పలురకముల తిండి ♦ బండాలముల తోడఁ, గంబళమునఁ గట్టు ♦ కమ్మ తోడఁ,
బైనఁ గురియుచుండు ♦ పలు దీవనల తోడఁ, దరలె భిల్లుఁ డురు ము ♦ దంబుతోడ.

ఆ॥ “అల్ల వాడె భిల్లుడంట; యక్బరుశాహి యొలగమునఁ గూరు ♦ చుండె నంట;
నాప్రతాపు దూత ♦ యట యితం”డని, మేడ లెక్కి నిక్కిచూచి ♦ రింతులెల్ల.

క॥ శ్రావణమాసము ముదిరెను! మేవాడ్దేశమున నభము ♦ మేఘాకీర్ణం
బై వాన లలముకొనె! హారావళివిడి ఢిల్లీజేర ♦ నరిగిరి యవనుల్. 297

శా॥ అంతరాగమెలర్ప భిల్లపతి డా ♦ యవచ్చి “హారావళి
ప్రాంతారణ్యము వీడి రయ్యరులు! సం ♦ గ్రామంబును నిల్చె! వి
శ్రాంతి జెండఁగ నాదు గూడెమునకు ♦ ర”మ్మంచుఁ గొంపోయెడు
ర్దాంతప్రాభవు నాప్రతాపుని సభా ♦ ర్యాపుత్ర పై న్యంబుగల్. 298

గీ॥ రచ్చపట్టునఁ బెనురచ్చ ♦ మ్రానిక్రింద శబరపతి కృష్ణసింగు పా ♦ ర్యముల నుండ
దుర్జయుడు లోనుగఁగల్గు ♦ దొరలు చుట్టుఁ గొలువఁగఁ బ్రతాపుఁ డొక నాడు ♦ కొ
లువు చేసె.

- గీ॥ ఆమడయు నొక్కయడుగుగానరుగుదెంచి మోము ముసిముసినగవులమురువు గులుక
భిల్లుడధిపులకును బ్రణా ♦ మిల్లి భక్తి దనరఁ గమ్మఁ బ్రతాపుపా ♦ దముల నుంచి,
సీ॥ “ఎకిమీఁడ! పాదుమా ♦ కిచ్చితి గమ్మ! యాతని యరుసం బింత ♦ యనఁగఁజెల్ల!
దూరు సింగారించె! ♦ నొడఁగూర్చె నొకపెద్దసభ! కమ్మ నందిచ్చి ♦ చదువు మనియె!
బృధ్వరా జదిచూచి ♦ వెనుక కిచ్చెను! బెద్దమంత్రి గొని చదువ ♦ మానఁ! దురక
జేడు తాన చదివె! బృధ్వరాజు “ప్రతాపనృపుఁ డిట్లువ్రాసెఁబో! డిది యెవరిదొ”
గీ॥ యని పలికె! నక్క “రొకబంటునంపి నిజము నరయు”మనె! బృధ్వరాజునునగ్రమంత్రి
యిరువు రేకాంతముగఁ గూడి ♦ యిట్లు జాబు వ్రాసి శ్రీపాదములు చేరఁబంచినారు.”
ఆ॥ అనుచు మ్రొక్కి నిలిచె! ♦ నందఱు మాన ముద్రా విముద్రితాస్యలై వెలింగి!
రాప్రతాపుఁడంత ♦ నా సలుంబ్రాసావ్విమిఁ గాంచె! గృష్ణసింగు ♦ కమ్మఁ దీసి, 302

—*) ప్రతాపసింహునకు డిల్లీనుండి వచ్చినలేఖ. (*—

- ⊙ సీ॥ మేవాడ రాజ్య ల ♦ క్షీ భారధౌరేయ పరిణాహి దక్షిణ ♦ బాహుదండ!
కమలబాంధవ వంశ ♦ కలశపారావార సంపూర్ణ రాకా తు ♦ పారకిరణ!

⊙ The hopes of the Hindu rest on the Hindu; yet the Rana forsakes him. But for Pratap, all would be placed on the same level by Akbar, for, our chiefs have lost their valour and our females their honour. Akbar is the broker in the market of our race; all has he purchased but the son of Oodah; he is beyond his price. What Rajput would part with honor for nine days (Norcha); yet how many have bartered it away? Will Chittor come to this market, when all have disposed of the chief article of the Khetri? Though Putto has squandered away wealth, yet this treasure has he preserved. Despair has driven many to this market to witness their dishonour; from such infamy the descendant of Hamir alone has been preserved. The world asks, whence the concealed aid of Pratap? None but the soul of manliness and his sword; with it well has he maintained the Khetri's pride. This broker in the market of men will one day be over-reached: he cannot live for ever; then will our race come to pratap, for the seed of the Rajput to sow in our desolate lands. To him all look for its preservation, that its purity may again become resplendent.

“Annals of Mewar.”

It is no affectation to say that the spirit evaporates in the lameness of the translation. The author could feel the force, though he failed to imitate the strength of the original.

“Colonel James Tod.”

- బప్పురాయాన్వయా ♦ భరణ! దుర్మదవైరితామిస్ర చండమా ♦ ర్తాండమూర్తి!
 స్వాతంత్ర్యపూజ్యరా ♦ జ్యరమా స్వయంవరాస్థాన సింహాసన ♦ సార్వభౌమ!
- గీ॥ భవ్య భారతదేశ సం ♦ భావనీయ సన్మత స్థాప నాచార్య ♦ సకల విరుద!
 స్థిరతరఃరాక్రమక్రమా ♦ జేయ విమత భూప గజరాజ సింహ! పృ ♦ తాపసింహ!
- గీ॥ శ్రీలః దనరారు విశ్వదే ♦ వాలయమున నలఘు మేవాడ గర్భాల ♦ యంబులోన
 వెలయు నధేందుకోటీరు ♦ విగ్రహంబ వనఘ! నీపాదములకు జో ♦ హరు లివిగో!
- గీ॥ గజము చర్మంబుఁ జిచ్చుట ♦ కన్నుఁ బూప చందురునిరేక కైలాస ♦ మందు విడిచి
 భరతఖండంబు నుద్ధరిం ♦ పఁగ జనించు ధూర్జటివి నీవు; రాజమా ♦ తుగ్రదవు గావు.
- గీ॥ సత్యభరితుండవై నిత్య ♦ సత్యమూర్తి వగుచు ననవరతాత్మోప ♦ హరముల నొ
 సంగి స్వాతంత్ర్యమును గొల్పు ♦ జ్ఞానరాశి! వీవు దై వస్వరూపము ♦ వే! నిజంబు. 306
- గీ॥ జగము గొనియాడు స్వాతంత్ర్య ♦ సాధమునకు వజ్రసోపానపంక్తులు ♦ పఱచు చున్న
 నీ యశోనై భవముల వ ♦ క్షింతు నిర్జరాంగనలు స్వర్ణమయవీణ ♦ లాలపించి. 307
- ఉ॥ తావక ధర్మయుక్తియు ను ♦ దార యశంబును దేశభక్తి హా
 రావళి మొందుగాక భర ♦ తావని యొక్కడుగాక యొక నీ
 స్థావర జంగ మాత్మకము ♦ సర్వజగంబును వేయినోళ్ళ సం
 భావనసేయుటల్ చెవుల ♦ పండువుగా వినుచుందు మెప్పుడున్. 308
- గీ॥ పుష్పరాశినిఁ బడు వహ్ని ♦ పోల్కిఁ, బాలఁ బడిన విసమట్లు, కంటిలోఁ ♦ బడిన ముల్లు,
 నటు హఠాత్తుగ నీకమ్మయట్టెనచ్చి స్వాంతములు వ్రచ్చె; గొండొత ♦ వగవు దెచ్చె.
- మ॥ ఘనసౌభాగ్యము లూడి భారతమహా ♦ ఖండంబు దాస్యాధికా
 రనిమగ్నంబు యుండ. 'లోకముల నా ♦ ర్భాగ్యంబులు దీతె నేఁ'
 డని హర్షింపఁ బ్రతాపభానుఁ డుదయం ♦ బై యుండె; మామస్కృత
 బున లేమబ్బులు సోకి చాటుపడునే ♦ మో యంచు నొచ్చెన్ మనుల్. 310
- సీ॥ "సప్తపారావార ♦ సంవృతాఖిలమహీవలయ మేల" నటంచు ♦ వగవ వెపుడు!
 "ధనధాన్యవసనవా ♦ హనకోటి బొత్తుగా లే" దంచు మదిలోనఁ ♦ గ్లేశపడవు!
 పార్వతీసతిఁబోలు ♦ పాశేశ్వరీదేవి పడు కష్టములకునై ♦ యడలఁబోవు;
 బాలచంద్రకళల ♦ పంటి బిడ్డలు తినఁ గూడులేదని వారఁ ♦ గుండ వెప్పు!
- గీ॥ డనఘ! వాతాంబుపర్ణాశి ♦ వయ్య నిఖిల భువనములు గెల్వఁదగు వీర ♦ మూర్తివీవు!
 కటకటా! నీవు పంపినఁ ♦ కమ్మలోని జాలియగు పల్కువిని గుండ ♦ వీర మాకు. 311

- క॥ “తొలఁగెను విభవము; రాజ్యము తొలఁగెను; సిరి తొలఁగె; హితులు దొలఁగి” రటంచున్
గలఁగకుమీ! దేవునిదయ నెలకొన్నను విశ్వమెల్ల ♦ నీయదె సుమ్మి. 312
- గీ॥ తెగని కన్టంబు లలము నీ ♦ దేశమందు వెలికి యుబికి నీసత్వమే ♦ వెలుఁగుఁగొంత!
కనులు గట్ట మబ్బులు గ్రమ్ము ♦ కాశరాత్రుఁ దళుకు తళుకని మెఱయు సాదామనివలె.
- గీ॥ క్షత్రధర్మంబు క్రుంగి నా ♦ శనము నొందె; బీరువోయె వర్ణాశ్రమా ♦ చారవిధులు;
భారతత్రాణమున కాది ♦ పద్మనాభుఁ డిపుడు నీరూపమున జన్మ ♦ మెత్తినాడు.
- గీ॥ భరతఖండంబులోని భూ ♦ పాలగణము లసమబాహుసమగ్రీ పీ ♦ ర్యమును, సతులు
మానమును, గోలుపోయి; రీమాట మేము దేవ! నీమోల నటు వివేదింతు మిపుడు!
- గీ॥ తనదు నేల్బడిసంత హైం ♦ దవమహత్వ మ్మృక రంతయుఁ గొను దొడ్ల ♦ యడితికాడు!
మమ్ముఁ గొనె; గాని సంగ్రామమనుమనిఁ గొను పెద్ద నాణెముల్ వెలితిగా విన్నవోయె!
- ⊙ మ॥ నవరాత్రుత్సవవేళ వేడుకలలో ♦ నన్ రాజపుత్రాన్వయుం
డెవఁడై నన్ దనయాత్మకౌరవ భరం ♦ బింతేని రక్షించుకొం

⊙ The allusion of the princely poet in the phrase ‘bartering their honour on the Noroza’ requires some explanation. The Noroza or ‘New years Day’ when the Sun enters Aries, is one of great festivity among the Muhammadan princes of the East. But of that alluded to by Prithwi-Raj we can form an adequate idea from the historian Abul-Fazl.

It is not New year's Day but a festival especially instituted by Akbar and to which he gave the epithet Khoosroz ‘day of pleasure’ held on the ninth day (Noroza) following the chief festival of each month. The court assembled and was attended by all ranks. The Queen also had her court, when the wives of the nobles and of the Rajput vassal princes were congregated. But the Khoosroz was chiefly marked by a fair held within the precincts of the court, attended only by females. “The merchants’ wives exposed the manufactures of every clime, and the ladies of the court were the purchasers. “His majesty is also there in disguise, by which means he learns the value of merchandise, and hears what is said of the state of the empire and the character of the officers of government.” The ingenuous Abul-Fazl thus softens down the unhallowed purpose of this day; but posterity cannot admit that the Great Akbar was to obtain these results amidst the Pushto-jargon of the dames of Islam, or the mixed Bhaka of the fair of Rajasthan. These ‘ninth day fares’ are the markets in which Rajput honor was bartered and to which the brave Prithwi-Raj makes allusion.

చవమానంబును బొందకుండెడిని! క ధ్వా! చిత్తురు ఖాత్ర ధ
 ర్మవికాసంబును బాపి యంగడుల న ధ్మ దెత్తువే! నేటికి.

317

చ॥ లలిత కళా విలాస శబ ధ్ లంబగు చిత్రముఁ గాంచి యొక్కఁ డం
 దలి యసమాన నైపుణి కె ధ్ దా గలఁగు; మఱియొక్కఁ డందు 'రం
 గులు నునుఁగుంచె గుడ్డయును ధ్ గూలియు నితని నిర్ణయించెడు
 వెల; యెవఁ డిం దభిజ్ఞు డన ధ్ భిజ్ఞు డెవండొ జగం బెఱింగెడు.

318

గీ॥ ఈవు విశ్వప్రపంచము ధ్ దీశ్వరుని యనంత లీలాగతులు గొని ధ్ యాడె దెపుడు;
 విలువ గట్టుచు రాజ్యంబుఁగొలుచు నక్క; రెవరిగొప్పతనం బెంతొ యెఱుఁగుజగము

It is scarcely to be credited that a statesman like Akbar should have hazarded his popularity or his power, by the introduction of a custom alike appertaining to the Celtic races of Europe as to these the Goths of Asia and that he should seek to degrade those whom the chances of war has made his vassals, by conduct so nefarious and repugnant to the keenly cherished feelings of the Rajput, yet there is not a shadow of doubt that many of the noblest of the race were dishoured on the 'Noroza,' and the chivalrous Prithwi-Raj was only preserved from being of the number by the high courage and virtue of his wife, a princess of Mewar and daughter of the founder of the Suktawuts. On one of these celebrations of the Khoosroz the monarch of the Moguls was struck with the beauty of the daughter of Mewar, and he singled her out from amidst the united fair of Hind as the object of his passion. It is not improbable that an ungenerous feeling united with that already impure, to despoil the Sesodias of their honor, through a princess of their house under the protection of the sovereign. On returning from the fair, she found herself entangled amidst the labyrinth of apartments by which egress was purposely ordained, when Akbar stood before her, but instead of acquiescence, she drew a poniard from her corset and held it to his breast, dictating, and making him repeat, the oath of renunciation of the infamy to all her race. The anecdote is accompanied in the original with many dramatic circumstances. The guardian Goddess of Mewar the terrific 'Mata' appears on her tiger in the subterranean passage of this palace of Pollution, to strengthen her mind by a solemn denunciation and her hand with a weapon to protect her honor. Rai-Singh the elder brother of the princely bard, had not been so fortunate, his wife wanted either courage or virtue to withstand the regal temptor and she returned to their dwelling in the desert despoiled of her chastity, but loaded with jewels; or as Prithwi Raj expresses it "She returned to her abode tramping to the tinkling sound of the ornaments of gold and gems on her person, but "where, my brother! is the moustache on thy lip!"

"Annals of Mewar."

- సీ॥ భౌతికధనము స ♦ ర్వముఁ గోలుపోయిన, రవివంశజనన గౌ ♦ రవ ధనంబు,
నభిమానధనము, లో ♦ కాతీత విక్రమ ధనమును స్వాతంత్ర్య ♦ ధర్మధనము,
కడు సమృద్ధంబుగాఁ ♦ గలవాడవనుచు నీ దివ్యయశం బెల్ల ♦ దిశల మ్రోసె;
నిట్టి దుర్దమశక్తి ♦ యెటనుండి వచ్చె నీకని జగం బెల్లప్పు ♦ డడుగుచుండు;
- గీ॥ నసి యొకఁడే దోడు నీడ నీ ♦ కద్వితీయ ధైర్యసారంబె నీచాలి ♦ దైవమనుచు
హర్ష బాష్పంబు లురల మా ♦ యట్టివార లాడుకొను మాట లగునొ ని ♦ రర్థకములు!
- గీ॥ స్త్రీలఁ బూరుషుల రాజ్యంబు♦దేశమెల్ల విలుచు నీ యక్ష్మరను గొప్ప♦విలువకాడు;
బ్రహ్మకల్పంబుగా భాతి ♦ బ్రదుకఁ; డంద అపుడు పునరుద్ధరింప ని ♦ న్నాశ్రయింతు.
- గీ॥ కులము గుణమును చూడ కీ ♦ ట్తోణిజనుల కలుషము లడంచి నిత్యని ♦ ర్మలతఁ బెంచు
జాహ్నువియుఁ బోలె యవనసం ♦ సర్గదోష మడచి పునరుద్ధరింప యో♦గ్యుడవు నీవు!
- సీ॥ కానియు మొదలు ల ♦ క్షులుఁ గోట్లు రాసులు రాసులై పెరిగిన ♦ ద్రవ్యములును,
బూరిగుడిసె మొదల్ ♦ గా రమ్య నవరత్న భర్గ నిర్మిత మహా ♦ భవనములును,
బంటు మొదలు సర్వ ♦ పార్థివవర్గముల్ పదము గొల్చెడు సార్వ ♦ భౌమపదవి,
బడుగుగుఱ్ఱము మొదల్ ♦ ప్రబలాజిసాధన సన్నద్ధ చతురంగ ♦ సైన్యములును,
- గీ॥ గాలవాహినిలోఁ బడి ♦ కడలిఁ గలియుఁ; బేదవడి బెండుదేలియుఁ ♦ బెంపు సెడని
కర్మవీరుని స్వాతంత్ర్య ♦ ధర్మరతుని యశ మొకఁడె శాశ్వతజ్యోతి ♦ యై వెలుంగు.
- ఆ॥ సూదిబెజ్జమందు ♦ శుండాలములదందు చొచ్చి వెలికిఁబాట ♦ వచ్చు నేమో!
భాగ్యభోగరతుఁడు ♦ పరమేశ్వరుని కూర్చి నొంద లేడు; సౌఖ్య ♦ మంద లేడు.
- గీ॥ మొగిలు మేసెడుకొండ కాపురము! శిలలు సింహపీఠముల్! పులులు నెచ్చెలులపిండు!
లారఁబండిన పండు లా ♦ హార! మిట్టు లేది యెటు లున్నను గొఱంత ♦ యేది నీకు!
- సీ॥ “శ్రీమించు నీదు ద ♦ క్షీణబాహుదండమే దిక్కంక భారత ♦ దేశమునకు;
నమృత మొలుకు నీక ♦ టాక్షమే యింక నీహైందవులకు జీవ ♦ నౌషధమ్ము;
బెద రెఱుంగని నీదు ♦ హృదయమే భారతస్వాతంత్ర్యలక్ష్మి కా ♦ స్థానవాటి;
తావకనామమే ♦ దాస్యాంధకారమ్ముఁ బోదట్టు దివ్యభా ♦ నూదయంబు;
- గీ॥ నీస్వరూపంబె పరదేవ ♦ తాస్వరూప” మనుచు జగమెల్ల నినుఁ గొని ♦ యాడి కొలుచు!
నీవె విశ్రాంతిఁ గోరుచుఁ ♦ జే విడిచిన నున్నదే! త్రోవ, భారతా ♦ భ్యుదయమునకు!
- సీ॥ శలచూపరాక వా ♦ నలు ముంచుకొనినట్లు యావనప్రళయంబు ♦ లాక్రమింపఁ
స్త్రీల ప్లాతివ్రత్య ♦ దీక్ష పూరుషుల ధ్వాత మడంగె శశిసూర్య ♦ భామ మట్టు;

లేకార్ణ వంబైన ♦ యీ విపత్సమయమం దీ విశ్వమున కెల్ల ♦ నీ వొకడవె
ప్రళయంబు సోకక ♦ వటపత్రశాయయకా పురుషోత్తమునిరీతి ♦ స్థిరత నిలిచి!

గీ॥ తిపుడు ససిచెడ్డ సకలధా ♦ త్రిశహృదయ వాటి స్వాతంత్ర్య బీజముల్ ♦ నాటెద వని
యనఘ! మాకుండె బ్రహ్మాండ ♦ మంతయాస! కట్ట! యొనరింతె నట్టేటి ♦ పుట్టిమునుక!

గీ॥ బరువుపడ కిన్ని యేండ్లు కా ♦ పాడినాడ వనఘ! స్వాతంత్ర్య కనక గ ♦ రాభిలయమునఁ
బ్రజ్వలిల్లు నఖండ దీ ♦ పమ్ము; నిపుడు కొండ యెక్కింతువే! కను ♦ గూర్కి దేవ! 328

గీ॥ పొడమి తోడనె యడఁగు బు ♦ దృఢమువోలె నరుని జీవితము తుణభం! గురము సుమ్ము;
శ్రీమ కడలి దేశ మంధకూ ♦ పమునఁ ద్రోయు పాప మొడిగట్టుకొనకు ప్రతాపదేవ!

ఉ॥ చాలని కాలమై చరణ ♦ సన్నిధిఁ జేరి వచింపలేని మా
జాలిని దేవుడే యెఱుఁగు; ♦ జక్కఁగ విప్పి వచింప లేము; నీ
కాలను ముల్లు క్రుచ్చినను ♦ గంటను గ్రుచ్చిన యట్లు నొప్పితోఁ
దూలి యొనర్చు విన్నపము; ♦ దోయకు! పాయకు వీరమార్గము! 330

సీ॥ కడలెల్ల నిండఁ జు ♦ క్కలు రాలఁగాలేదు; కులశైల శిఖరముల్ ♦ కూలలేదు;
గ్రహకోటి సంచార ♦ గతులు మాఱఁగాలేదు; గగనంబు వ్రయ్యలై ♦ పగులలేదు;
భూదేవి పాతాళ ♦ మునకుఁ గ్రుంగఁగనులే; దేడు సముద్రంబు ♦ లింక లేదు;
పవమానశక్తి స్తం ♦ భన మొందఁగాలేదు; వహ్ని తేజము చల్లఁ ♦ బడఁగా లేదు;

గీ॥ విరిసి బ్రహ్మాండభాండంబు ♦ వీలలేదు; భువన మేకార్ణ వంబయి ♦ ముచుఁగాలేదు;
ధైర్య హేమాద్రి రాణాప్రతాపదేవుఁ డాఱుమాసముల్ విశ్రాంతి ♦ గోరె నేల! 331

గీ॥ నీయశోగానమునఁ జిక్కి ♦ నిఖిలజగము చొక్కె; నానంద మందిరి ♦ సురలుగూడ;
సత్ప్రియత్నంబు! తుణము విశ్రాంతి వలదు! తండి! మోయింపు విడక స్వాతంత్ర్యభేరి!

గీ॥ ఉదయగిరిపై న రవి కూరు ♦ చుండునట్టు లల్ల హారావళి పర్వ ♦ తాగ్రసీమఁ
గొలుపు దీతెడు నీమూర్తిఁ ♦ గొలుచు జగము; నీకు స్వాతంత్ర్యరాజ్యాభిషేకమగుత.

గీ॥ సంగర తరంగ సంక్షుభి ♦ తాంగమగుచు నలముకొనియున్న బహువిప ♦ దబ్ధియందుఁ
జెక్కు చెదరక చిక్కక ♦ సేమమునను నడచెడును గాక యుష్మదా ♦ నందనొక.

సీ॥ నీకటాక్షవిలాస ♦ నియతి యీక్షితికిఁ గల్యాణ తోరణరాజి ♦ యగునుగాక!
ముందు రాఁగల కాల ♦ మందు 'స్వాతంత్ర్యదైవత' ముచు నీపేరు ♦ వఱలుఁగాక!
మూఁడువేళల జగం ♦ బున వీరులందు నీ కగ్రపూజాస్థాన ♦ మలరుఁగాక!
భారతీయులు హృద ♦ బ్జములందు నీమూర్తిఁ జేర్చి యెల్లపుడు పూ ♦ జింతుగాక!

గీ॥ మాత పాతేశ్వరి చిరసు ♦ మంగలియయి యచలరాజాత్మజవిధాన ♦ నలరుగాక!

యతులితారోగ్య భోగ భా ♦ గ్యములతోడ నర్కకులదీప! నీకు బ్రహ్మయు వగుత!

గీ॥ భవ దుదాత్తవృత్తము త్యాగవై భవంబు మామదిని గొల్పు భక్తియిమాడ్కియవన
సృపు ఋణముఁగూడ మఱపించినిన్నుఁ గొలువఁ బురికొలిపె; సాహసమని తప్పరయ
కయ్య!

ఆ॥ నీపదాబ్జయుగము ♦ నిరతంబుఁ గొలుచుచు భక్తిగల విధేయ ♦ వర్తనమున
నలరు వార; మిట్టు ♦ 'లబ్ధూరురహిమాను-పృథ్వీరాజు'లనఁ జ ♦ రింతు మెప్పుడు." 337

క॥ అని చదివి సలుంబ్రాపతి మనమునఁ నుదయించు భక్తి ♦ మాహాత్మ్యమునన్,
గనుఁదోయి నొత్తుకొని లేఖను విభు పాదములు సోఁకఁ ♦ గా నిడి మ్రొక్కెన్. 338

క॥ అచ్చటి యందఱ మనములు విచ్చి ముఖాబ్జముల నిండ ♦ వింతగు మోదం
బచ్చువడి హర్ష బాష్పము లెచ్చంగఁ బ్రతాపదేవుఁ ♦ డెల్లరఁ గనుచున్. 339

మ॥ "నెల దాటంగను జొచ్చె నక్కరునకున్ ♦ నేలేఖ నంపించి; యీ
నెలగా నక్కట! సూర్యవంశముదెసన్ ♦ నేరంబుఁ గావించి నిం
దలపాలైతి నటంచుఁ బల్కులును జి ♦ తన్ గుందితిన్; గాని యీ
కలతల్ సర్వము దీర్చి హర్ష భరమున్ ♦ గల్గించె నీ లేఖయున్. 340

గీ॥ శత్రుపురమున యావనా ♦ స్థానసీమ నింత నిశ్చాక్షికమనస్కు ♦ లింత సుగుణ
భరితు లుండుట యిప్పుడేఁమెఱిగి, యింత వఱ కెఱుంగనై తినే! యంచువగచుచుంటి

మ॥ తన సత్కీర్తికి భంగమా గతిని స్వా ♦ తంత్ర్యంబుఁ బోనాడి శ్రాం
తినిఁ గాంక్షించె బ్రతాపుఁడంచు వగ సం ♦ ధిల్లంగ నాపృథ్వీరా
జును నబ్ధూరహిమానుఁ డీయిరువు రి ♦ చ్చో జ్ఞానదీపంబు పేం
పునఁ నజ్ఞానతమంబుఁ బాపుచు యశం ♦ బున్ బెంచి రెంతేనియున్. 342

మ॥ స్మరణీయంబగు వారి సాయము; కృత ♦ జ్ఞత్వంబుఁ బాటించి త
చ్చరితంబుల్ స్మరియింపకున్న ఋణ మీ ♦ జన్మంబునన్ దీఱ; దా
హరిభట్టారకు పేరువెనకఁ గడు పు ♦ ణ్యస్వాంతులౌ వీరి యి
ర్వుర నామంబులె యుత్తమోత్తమ పదం ♦ బున్ బొంది వాసిన్ గనున్. 343

॥ మఱవఁ దగదు; వీరు చిరస్మరణీయు" లటంచుఁ బలుక. ♦ సంతోషము పొం
పిరిపోవ సలుంబ్రా ధీశ్వరుఁడును మది భక్తిభావ ♦ వై భవ మలరన్, 344

—*) సలుంబాకృష్ణసింహుడు డిల్లీ లేఖను గొనియాడుట. (*—

క॥ పరు నుద్యోగులు, మనతో దుర మొనరింపంగ వలయు ♦ దొర లయ్యును, న
కృరు వీడి మిమ్ముఁ గొలిచిరి గురుతుల్యు లటంచు నెఱుఁగు ♦ కొందుము మాకున్.

క॥ ద్యుతిమంతమయి జగద్వందితమయి యీదివ్యలేఖ ♦ దేవార్పణపా
వితమగు కర్పూరపు హారతివోలెఁ బవిత్రమై వి ♦ రాజలుచుండెన్. 346

క॥ హృద్యములై, యనుభవసం పాద్యములై, సరళ సరస ♦ పాక కళా సం
వేద్యములై, లేఖను గల పద్యములు పదార్థకౌర ♦ వంబునఁ దనరున్. 347

క॥ మావంటి సేవకులు సంభావించి పఠించి దినము ♦ పారాయణమున్
గావింపఁ దగినవై కడుఁ బావనమై వెలుఁగు నిచటి ♦ పద్యచయంబుల్. 348

చ॥ పదిలముగాఁగ నీను పద ♦ పంకజభక్తి మనంబులోపలన్
మెదలెడి వారిలోన నను ♦ మించిన భక్తుఁడు లేడటంచు నా
మొదలిటినుండియుఁ గరువ ♦ ముల్ మది నుండెను; నిప్పు “డెందతో
గదర మహానుభావు”లను ♦ కై వడి నా కెఱుఁగంగ నయ్యెడిన్. 349

క॥ విజ్ఞాపన మిద్దానిని నాజ్ఞాపత్రముగ నెన్న ♦ దాదులు గొని మా
యజ్ఞాన ముడిపెదము బ్రహ్మజ్ఞమణి! దీని నొసఁగి ♦ మమ్మేలఁగదే!” 350

క॥ అనుచుండ భిల్లపతి యాతనిఁ గాంచుచు “భక్తియోగ ♦ ధర్మరహస్యం
బును మిమ్ముఁబోలె నెఱిఁగిన మనుజుఁడు లే”డనచు రాజ ♦ మణిఁ గన్గొనుచున్, 351

సీ॥ బాధ్యతగల గొప్ప ♦ పదవి తొరుక్క సామ్రాజ్య లక్ష్మిత మహా ♦ మాత్యముద్రా!
యదియొకఁడేగాక ♦ యక్బరీశ్వరుతోడి వియ్యంబు నెయ్యంబుఁ ♦ బేర్చిపెంపుఁ
దృణముగాఁ జూచుచు ♦ గుణము కోరుచు నిన్నుఁదనతేని గర్భశా ♦ త్రవుని గొలిచి
యేవిపత్తులనైనఁ ♦ నెదిరింప సమకట్టె నబ్జూరురహిమానుఁ ♦ డనఘ గుణుడు!

గీ॥ కమ్మజమవఁగాఁ జమవఁగాఁ ♦ గడ కతండు పరమభక్తి ని న్నేకల ♦ న్య ప్రకార
శిష్యుడై కొల్చి మమ్ము గె ♦ ల్పెననితోఁచె”ననిన నందఱదెసఁ గలియంగఁజూచి,

ఉ॥ “కమ్మ నదెట్లా వ్రాసితిని; ♦ గమ్మను బంపిన దాదిగా నన
ర్హుమ్మగు శ్రాంతి యేల వల ♦ దం చనిపించి తపించుచుంటి; నీ
కమ్మయు నాకుఁ దోడుపడె! ♦ గష్టమొ సౌఖ్యమొ నెత్తి బడ్డ భా
రమ్ముఁ దొలంగఁ ద్రోయఁగను ♦ రాదు; రణంబె శరణ్య మెప్పుడున్. 353

- ⊙ గీ॥ కమ్మ వినినంత మద్భజా ♦ సకంధమందుఁ దోఁచెఁ బదివేల వీరుల ♦ దోర్బలమ్ము;
రణ మొనర్పంగఁ గోర్కు లుగ్రముగ రేగె! వీరవిహరణ మొనరింపఁ వెడలవలయు
- సీ॥ లోకముల్ తలక్రిందు ♦ లుగఁ జేసి భారతస్వాతంత్ర్యమును నిల్పఁ ♦ జాలుదురని
యందఱు కొండంత ♦ యాసతో మనవైపు చూపులు వఱపిన ♦ చొప్పు దోఁచె;
నేహేతువున నైన ♦ నిపుడు స్వధర్మ నిర్వహణంబునందు దు ♦ ర్బలుల మైన
మేవాడ కేగాక ♦ యీ విశ్వమందలి పృజకెల్లఁ దప్పిన ♦ వారమగుదు!
- గీ॥ మస్థిరపు జీవితముల వై ♦ నాస మాని భారతత్రాణ దీక్షా ని ♦ బద్ధులమయి
దేవదానవకోటి నె ♦ దిర్చియైనఁ గార్యసాఫల్య మొదఁగాఁ ♦ గడఁగ వలయు.
- చ॥ పొడమి యధర్మముల్ పొదలి ♦ పొంగుచు దాస్యము వీరధర్మమున్
ముడివడె! మాతృదేశము వి ♦ ముక్తికి నాదు శరీరమందున్
గడపటి రక్తబిందువును ♦ గాని మిగుల్చుకొనంగఁబోక నే
దడిపెదనేని యీధరణి ♦ ధన్యుడ నయ్యెద నీభవంబున్.
- మ॥ దివమందైనను రేయియైనఁ ద్రుటి శ్రాం ♦ తిన్ బొందఁ గాంక్షింప; నా
హవరంగంబె నివాసమందిరము చే ♦ యన్ బోయెదన్; బ్రాణవా
యవు లీదేహమునందు నుండువఱ కె ♦ ట్లొ పూని స్వాతంత్ర్యతే
శవికాసంబును బోవనీనని ప్రతి ♦ జ్ఞన్ జేతు మీముందరన్”
- గీ॥ అని విభుండ నె! భిల్లేశుఁ ♦ “డల్లె యగుత! మీవు చెప్పినంత యొనర్చు ♦ కే నిజంబు!
పిలిచి పిలిచియైన రణంబుఁ సలుపవలయు! వలచి వలచి యాపదల నోర్వంగవలయు!
- గీ॥ అఖిలభిల్లరాజ్యము మాత్రి ♦ కప్పుగించి పులులఁబోల్ వేనవేలు లెంకలను గొనుచు
ననునిమేషంబు వచ్చి నీ ♦ యండ నుండు; నామహాభుజ మున్న నీ ♦ కేమికొఱత!
- క॥ గళమునఁ బ్రాణము లొండఁగఁ దలపూ వాడంగనీక ♦ త్వత్పదాబ్జం
బులు తల నిడి ముల్లోకంబులు దాఱిన సుంత ముల్లు ♦ మోవఁగనీయన్”
- క॥ అనియెల్లెత్తి వచించెను! విని యందఱు హర్ష మనుభ ♦ వింప, సలుంబ్రా
వనిపతి “దేవా! విక్రమ మన నీసామ్రాజ్యము జగము ♦ లభినందించెన్.

⊙ This effusion of the Rahtore was equal to ten thousand men; it nerved the drooping mind of Pratap and roused him into action, for it was an incentive to find every eye of his race fixed upon him.

“Annals of Mewar.”

- క॥ నీవెంట మాతృదేశము సేవించి విపక్షకోటిఁ ♦ జెండాడఁగ మా
జీవితము లుపకరించిన నీ విశ్వమునందుఁ గొదవ ♦ యేదీ మాకు! 361
- క॥ తారాగృహమాది, సలుంబ్రాహ్మ్యంతంబుదాఁకఁ ♦ బ్రజలును శ్రీమ
న్నారాయణమూర్తివిగాఁ జేరి భజించెదరు నీను ♦ శ్రీపాదముల! 362
- గీ॥ ఆగ్రహణల దీప్తము ♦ భోగమైన రణమహాదుర్గ నట్టై క ♦ ర్ణదవ్యయంబుఁ
బట్టి యాడింపఁగలరు నీ ♦ పాదభక్తులనఁ బ్రతాపప్రభూ త్తంసుఁ ♦ డాస్యమెత్తి, 363
- మ॥ “అమితోగ్రంబుగ యుద్ధముల్ జరుగు; నా ♦ వంతైన విశ్రాంతి నొం
దము: మీకున్న యమూల్యవస్తువుల వెం ♦ టగొంచు నీనాడె సూ
ర్యమహాల్దుర్గముఁ జేరఁబోవలె” నటం ♦ చాజ్ఞప్తి బాలించె; శ్రీ
ఘ్రమె సేనాపతు లెల్లఁజేరి దరియం ♦ గా నేఁగి రాదుర్గము. 364
- ఉ॥ “మీరలు నాకు వంద్యులరు; ♦ మీకృతమున్ మఱివన్; రణంబె నే
గోరుదు శాంతి నిచుకయుఁ ♦ గోర” నటంచని పృథ్వీరాజు-న
బూరహమానుఁగూర్చి తలఁ ♦ పున్ బ్రకటించెఁ బ్రతాపసింహుఁ; డ
వ్వారును నక్బరీశునకు ♦ వార్తలు దెల్పిరి సత్య మేర్పడన్. 365

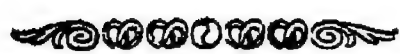
గద్య:—ఇది శ్రీమత్కామేశ్వరీ కరుణాకటాక్ష వీక్షా సమాసాదిత రసవత్కావ్య
నిర్మాణ చాతురీధురీణ, సుగుణగణపాదీణ, “దుర్భాక” వంశ దుగ్ధాంభోరాశి
రాకా కైరవమిత్ర, శాలంకాయన గోత్ర పవిత్ర, సుజనాను
గ్రహపాత్ర, వెంకటరామార్యపుత్ర, కవిసింహవధాని
పంచానన-కావ్యకళాని ధీత్యాది బిరుదాకర, సుకవి
రాజశేఖర, “రాజశేఖరకవి” ప్రణీతంబయిన
“రాణాప్రతాపసింహచరిత్రం” బ
ను పద్యకావ్యమునం
దుఁ జతుర్థా
శ్వాస
ము.

(శ్రీ)

కామేశ్వరైవ నమః.

రాజాప్రతాపసింహచరిత్ర.

పంచమాశ్వాసము.

—*) వసంతము. (*—

- సీ॥ నునుపారు మెఱుఁగు దీ ♦ యెన గుఱ్ఱలేమావి చిగురాకు బాకులు ♦ చికిలి చేసి,
 ననలాని వగరుటె ♦ ల్గునఁ గికారించు కోయిల హుమాయీల నా ♦ యితము చేసి,
 నిలువెల్ల విచ్చి తా ♦ పులు చిమ్ము దాసానిపూలతో నెట్టిజెం ♦ డాల నెత్తి,
 యరవిచ్చు తేకుఁదా ♦ మర తుపాకులఁ దేటిగమి యుక్కుగుండ్ల న ♦ గాదు చేసి,
 గీ॥ పరువపు వసంతుఁడను దొడ్డ ♦ తురకతేఁడు కలయవనపాళి పసదన ♦ మ్ములఁ గఱచి,
 లలితరాజాతపత్రమం ♦ డలము బెరయ దళముకొని చిల్కపిండుతో ♦ దండు వెడలె.

—*) యవనులు రాజపుత్రుల దుర్గములను గొనుట. (*—

- క॥ ఈమాటు ప్రతాపుఁడు తనదౌ మానము నిలుపుకొనుట ♦ యరుదని యక్బర్
 భూమీశు సైన్యపతు లచ్చో మూఁగిరి బలములెల్లఁ ♦ జట్టును గొలువన్. 2
- క॥ బల్లిదుల భటులఁ గొని 'యంతల్లా' దుర్గంబుకడఁ బ్ర ♦ తాపవిభుం డ
 బుల్లాఖానుని దాఁకెను ముల్లోకము లతని ధృతికి ♦ ముచ్చట పడఁగన్. 3
- సీ॥ తొరుక్కభటులు మ ♦ త్రమతంగజములట్లు తాకిరి రిపుసేన ♦ దద్దబీలఁగ;
 రాజపుత్రులు మృగేం ♦ ద్రశ్రేణిఁబోలె బైదూకిరి యవనులు ♦ దొరలిపడఁగఁ;
 బ్రళయభానుఁడువోలె ♦ వెలిఁగి ప్రతాపేంద్రుఁ డరిమధ్యమున వ్రాలి ♦ నఱుకసాగె;
 పందలువేలుగా ♦ మ్రుందిరి రెండుపక్షములందు; సమర ము ♦ గ్రముగ రేఁగెఁ.
- గీ॥ బ్రాద్దుమాపటివేళకు ♦ మొగలుసేనఁ గొని ఫరీదు వచ్చి కలసి ♦ కొనియె; రాజ
 పుత్రులకు సంగరము తల ♦ మునుకలయ్యె; యవవసైన్యంబుల యధీనమయ్యెఁగోల.
- క॥ బారులు బారులు యావన వీరులు శైలంబు లెక్కి ♦ వెడలుచు నవలన్
 “దోరణగృహ” దుర్గము “చాండేరీ” దుర్గంబుఁ గొనిరి ♦ ధృతి యేసారన్. 5

- క॥ వేటొక సేనాపతి మార్వారుదెసను సేనగొనుచు ♦ వచ్చి మహాగ్రం
 బా రణ మొనరించుచుఁ బొలిమేరను “అహూరు” కోట ♦ మెట్టెను గడిమిన్. 6
- సీ॥ నీలకాదంబినీ ♦ నివహంబుచందాన సకలదిక్కుల విష ♦ త్సంచయములు
 పేరినకొలఁది భ ♦ విష్యదాకాశంబు విపులాంధకారసం ♦ వృతముగాఁగ
 సైన్య మంతంగకు ♦ సమసిపోయెను; దుర్గసంఖ్య క్రమమ్ముగా ♦ సన్నగిల్లె;
 నాప్రతాపుని ధైర్య ♦ మతని సాహసము దైనందినవృద్ధి నొం ♦ దంగసాఁగె;
- గీ॥ నింతలోనన వర్షర్తు ♦ వెదిగివచ్చెఁ; బర్వతముల రేఁగెడు విష ♦ వాయువులకుఁ
 గొలఁకు లందలి విషజలం ♦ బులకు స్రుక్కి, మొగలు సేనలు ఢిల్లీకిఁబోయె మఱి.
- సీ॥ విశ్వంబునెల్లఁ బి ♦ ప్పిగఁజేయఁజాలి గుంపులుగాఁగఁబడు పిడు ♦ గులకు నడలి,
 జడివట్టి కురిసి మా ♦ సముదాఁక విడువక చెలరేగుచుండు వా ♦ నలకుఁ జిక్కి,
 కుక్షిలోనికిఁ గ్రుచ్చు ♦ కొని పోయి శ్రమఁబెంచు నీదరగాలికిఁ ♦ బేదవడియు;
 రక్త మంతటిని బే ♦ రఁగఁజేసి హృదయంబు స్తంభన మొనరించు ♦ చలికి స్రుక్కి;
- గీ॥ చిత్తయొడల వేడికి ♦ నత్తమిల్లి రాజగురుసార్వభౌముడు ♦ రాణివాస
 మనుఁగుబిడ్డలు నలజడి ♦ కగ్గమగుచుఁ బాండవులుగూడఁ బడనట్టి ♦ బాధ పడిరి. 8
- క॥ కొమ్మలకును బల్ల వనివహమ్మువలెన్ జైత్రమాస ♦ మంతట నారం
 భమైన యవననృపసైన్యమ్ములు గుంపులయి వెలసె ♦ హారావళిపై. 9
- గీ॥ పాదుషాహి యానతిమెయి ♦ భరతఖండ మందు విఖ్యాతిఁ గనిన పై ♦ న్యాధినాథు
 లెల్ల వేంచేసి ‘యుజ్జారఁగృహము’ ‘దేవగృహము’ను “విరాటగృహ”దుర్గఁమిన్నిగొనిరి!

—*) “సూర్యమహల్” దుర్గ యుద్ధము. (*—

- మ॥ సమదేభేంద్ర సమాన వీరభటు లు ♦ త్సహంబుతోఁ గొల్వ; ద
 ర్పము శోభిల్ల మహమ్మదీయభటు లం ♦ బర్ నుండి మార్వారుదే
 శమునంగుండియు వచ్చి యెల్లదిశలన్ ♦ శైలంబు లందెక్కి సూ
 ర్యమహల్ దుర్గము చుట్టుమూఁగిరి సమ ♦ గ్రాటోప మేపారఁగన్.
- మ॥ వితత కరాళ మృత్యుసమ ♦ భీకర విక్రములైన యాత్మ యో
 ధతతులనెల్లఁ బూన్చుచుఁ బ్ర ♦ తాపుఁ డరాతులఁ దాకి సంగర
 క్షితిని దదీయశీర్షములఁ ♦ జొందర వందర చేయుచుండె; నీ
 గతి నొకమాసమున్ గడువఁ ♦ గా యవనుల్ కడుఁ జింత మున్గుచున్,

సీ॥ కోటలో నొక్కని ♦ గూఢమార్గ మెఱింగి గుమిగూడి పోయి ద్వా ♦ రమును దెఱచి
యర్ధరాత్రము లోని ♦ కరుగంగఁబూని; రాసడి యెల్లొ యెఱిగి దుగ్ధయుఁడు వచ్చి
యడ్డగించెను; యుద్ధ ♦ మతిభయంకరముగా జెలఁగె; మోగలులు ద్రోసికొని లోనఁ
జొరఁ బూని; రది చూచి ♦ చోండావతుల్ దవాగ్నిజ్వాల లటులు క్రిక్కిరిసి తాకి;
క॥ రక్కుఁడుదయించుసరికిఁ బో ♦ రగ్గ మయ్యె; నంత భిల్సురాపురినుండి ♦ యరుగుదెంచి
సూక్తసింహుండు తురకల ♦ స్రుక్కఁజేసి సరభసముగ దుగ్ధప్రవే ♦ శం బొనర్చె. 13

ఉ॥ ఘోరముగా రణం బెదిగె; ♦ గొన్నిదినంబులు దాటినంత, నా
హారపదార్థముల్ దఱిగె; ♦ నంతట నొక్కయెడఁ బ్రతాపధా
శ్రీరమణేంద్రుఁ జేరఁజని ♦ “దేవ! నిగూఢ కవాటమందునఁ
దూఱుచుబోయి ‘భీమగడ’ ♦ దుగ్ధముఁ జేరఁగ యోగ్య మియ్యెడఁ. 14

క॥ చాలఁగాలము నిలువఁగఁ జాలదు దుగ్ధంబు; తిండి ♦ సంభారములున్
జాలవు; మీరిపు డరుగుట యే లగ్గు నాకుఁజూడ ♦ నిందుండ్లి వడిఁ.” 15

మ॥ అని పాదంబులచెంత వ్రాలుచు సలు ♦ బ్రాధీశుఁ డర్థింప, న
జ్జననాథాగ్రణి భీమదుర్గమునకున్ ♦ సైన్యంబులన్ గూడి పో
యెను; శేషించిన సైన్యముల్ భుజబలం ♦ బేపారగాఁ బోరె; నై
న నెలన్ దాటకమున్న దుర్గమును జెం ♦ దఁగల్గి రామోగలుల్. 16

మ॥ బలమెల్లన్ గృశియింపఁ జొచ్చినఁ బ్రతా ♦ పస్వామి జాంబూనదా
చలమున్ బోలి పరాక్రమక్రమత స్వ ♦ చ్చందంబుగా నిల్చె; బి
డ్డల భార్యన్ జెఱఁబట్ట నాతఁ డగచా ♦ ట్లన్ మున్గునం చెంచి సే
నలతో ముట్టిరి భీమదుర్గము నమం ♦ దస్థైర్యులై శాత్రవుల్. 17

—*) యవనులు భీమదుర్గమును ముట్టడించుట (*—

సీ॥ యవనులదెస ముఖ్య ♦ మై ప్రకాశించె నత్యలఘుబృహన్నాళి ♦ కాస్త్రవహ్ని;
రాజపుత్రులదెస ♦ రాజిల్లచొడఁగెఁ బ్రధానమై బాహుప్ర ♦ తాపవహ్ని;
యగ్నిచూర్ణముధాటి ♦ కాకోట నట నట గండశిలలు కొన్ని ♦ పిండి యయ్యె;
క్షణమునకు క్షణంబు ♦ గడియకు గడియ యావనచమూప్రతతిని ♦ బలము తఱిగె;
గీ॥ నిప్పు లుమిసెడు నారక్త ♦ నేత్రములును మండుచుండెడు భయదాస్య ♦ మండలములు
రక్తసిక్తపరిచ్ఛద ♦ రాజి వెలయ రాజపుత్రుల పోరుడు ♦ ర్వార మయ్యె. 18

క॥ నెల దాటుదాఁక యవనులఁ గలనఁ గలఁచి నృపగురుండు ♦ కాపురముఁ దగఁ
దలఁగించి బోయపల్లియ నిలిపి పదిలపఱచి మఱల ♦ నెక్కొనె ననికీ ॥ 19

మ॥ పరమప్రీతిని భిల్లలోకపతి యా ♦ పాతేశ్వరీ పాదపం
కరుహద్వంద్వముఁ గొల్చి తోడుకొని యా ♦ 'కావా' ఖనిఁ జేర్చె; నా
కరుణాసాంద్రమనస్క యత్తఱిని భూ ♦ గర్భమునన్ జేరు నా
ధరణీనందనమాడ్కిఁ బెం పెసఁగె నా ♦ దార్యంబు దీపింపఁగన్. 20

గీ॥ రాణివాసంబు భిల్లరా ♦ స్త్రింబుఁజేరు తెఱిఁగి మహాబతుఖాన్ సేన ♦ నురవడిమెయి
దఱిమె; దుర్గమవనముల ♦ నరుగలేక గరళమున్ దిన్న వేఁదులు ♦ గతిఁ గలంగె. 21

గీ॥ విచ్చె మొగిలులు; గగనంబు ♦ విమలమయ్యె; గాపురముతోడ ననుచర ♦ గణముతోడఁ
గదలి బోయగూడెము వీడి ♦ కైలవార సీమలకుఁ జేరె వీరల ♦ క్షీప్రభుండు. 22

గీ॥ విడిదిమార్పులు, పరగ రా ♦ యిడులకూర్పు, లాత్మబలము తగ్గెనునూర్పు, ♦ లలజడిఁగొనఁ
దొడరి, తలఁకును మగటిమి ♦ త్రోవులాడ వెనుక చూడక నృపుండు ము ♦ న్కొనిపెసంగె.

గీ॥ ఒక్కమెయి రేయుఁబవలును ♦ గ్రుక్కగొనక జయము దవ్వెనకొలఁదిను ♦ త్సాహశక్తి
రవులుకొల్పుచు నడిపెసం ♦ గ్రామదీక్ష; విమతులకుఁ జిక్కెఁగడమ దుర్గములుగూడ.

సీ॥ మిట్ట మధ్యాహ్నంబు! ♦ మిహిరుఁ డుగ్రుండయి చెలరేఁగె; నొకచోటఁ ♦ జెప్పు నీడ
బోయ గడ్డిని దెచ్చి ♦ యాయఁ బాతేశ్వరి రుబ్బి కాల్పుచునుండ ♦ రొట్టియలను;
బిడుగుపాటున వచ్చి ♦ పడియె నంబరుదిక్కునుండి ఫరీధాను ♦ దండుఁ గొనుచు;
మనుజేశ్వరుండు కొ ♦ మ్మలు నంచి బుట్టల, బిడ్డల భార్యను ♦ బెట్టి విడిచె;

గీ॥ ననుచరులఁగూడి యవననై ♦ న్యంబుఁ దాకి పదులునూలులుగాఁ దలల్ ♦ చిదిమివై చె;
నంత భిల్లులు వనసీమ ♦ నాక్రమించి పిల్లలను రాణిఁ జేర్చిరి ♦ భిల్లవాటి. 25

సీ॥ షాబాజుఖాన్ గొప్ప ♦ నైన్యంబు తనవెంటఁ గొలువంగ లోయలో ♦ పలికిఁజొచ్చె;
తైలసాంకేతిక ♦ సాహాయ్య మూఁది ప్రతాపుండు భటులఁ గొం ♦ దఱను గూర్చి
యాకస్మికమ్ముగా ♦ నరిసేనపై మారి మసఁగినగతిఁ గ్రమ్మి ♦ మట్టసాఁగె;
నీయవస్థను ఖానుఁ ♦ డెఱిఁగి నైన్యము వెన్కమొగమయి పరవఁగా ♦ ముదల వెట్టె.

గీ॥ దురకభటు లల్ల నల్లన ♦ మరలిచూచి రాజమణిఁ గానమికి నబ్బు ♦ రమ్ము పడిరి!
యాతఁ డవ్వలిదెస లోయ ♦ నరిబలమ్ము బిట్టు దట్టించె గ్రుక్కఁద్రది ♦ ప్పికొనసీక. 26

మ॥ మఱలన్ వైరులు వెన్కకున్ దిరిగి; రీ ♦ మాఱున్ బ్రతాపావనీ
శ్వరుఁ డవ్వారికిఁ గానరాక యెటనో ♦ తైలంబు లందుండి ముం

దఱఁ బోటొడ్డిన శత్రుసేనలఁ బ్రచం ♦ డస్ఫూర్తిమై దాకి కొ

దఱ నాత్మీయకృపాణధారలను మ్రం ♦ దక్షజేసె నత్యుగ్రుడై.

27

క॥ “కనఁబడఁ డెట్టులు వెదకి నఁ; గనఁబడినను బట్టువడఁడు; ♦ కట్టా! యింక నే

మొనరింతు” ననుచు, ఖానుఁడు తనసేనను గొనుచు గిరులు ♦ దాటుకొని చనెన్.

28

క॥ ఖాసింఖాను మహాసేనా సంవృతుడగుచు నవలి ♦ నాఁ డరుదేరన్

గా, సడి గని యాతని నిట్లే సిలుగులఁ బెట్టి యినకు ♦ లేండుఁడు కలఁచెన్.

29

క॥ అటవీమృగములవలెఁ బొంచుటయును బైఁబడుట చీలు ♦ చుట కలఁచుటయున్,

విటతాటనమ్ము చేయుట త్రుటిలోఁ జాటగుట నృపతి ♦ ధూర్జటి నేర్చెన్.

30

క॥ పులి నివసించెడు గుహలోపలి కరిగెడు హరిణవితతి ♦ వలె, యావన వీ

రులు రాఁగ దినదినము వందలుగఁ బ్రతాపుఁడు కలంచి ♦ తనువులు సింఁచెన్.

31

గీ॥ అవిరళాజ్యహుతుల రేఁగు ♦ నగ్నిహోత్రమన, సలుంబ్రాధిపతి శాత్ర ♦ వాటవి నటు

భస్మ మొనరింప, నిటు ప్రతా ♦ పప్రభుఁడు దనరె సమరాభ్రసీమ మా ♦ ర్తాండుపగిది.

క॥ ఒకపాలు సైన్యములు కొండకనుమను బ్రతాపుఁదాకి ♦ నలిసేయుచు వే

టొకపాలు భిల్లదేశము నికటమునఁ జరించె రాణి ♦ నిన్ జెఱఁబట్టెన్.

33

క॥ “ముల్లోకము లెదిరించిన ముల్లైనను మోవనీక ♦ పూనికమెయి నా

భిల్లులఁ గలఁచెద” నని యబ్దుల్లాఖా నేగె సైన్య ♦ ములఁ దోడ్కొనుచున్.

34

ఆ॥ శైలపంక్తి నడుమ ♦ ‘జాపురా’ తగరపు గనులలోన రాణి ♦ గారి నుంచి

వేయుఁగనులతోడ ♦ వేయుఁజేతులతోడఁ బ్రీతిఁ గాచుచుండె ♦ భీమచాండు.

35

క॥ అనుచరుఁ డొకదిన ముదయంబునఁ దగరపుగనులు చేరఁ ♦ బోయి మహారా

జ్ఞుని గాంచి భక్తిఁ దత్పద వనజములకు మ్రొక్కి నిలువఁ ♦ బాటేశ్వరియున్,

36

—*) పాటేశ్వరీదేవి భిల్లునితోడన భరనుగూర్చి యడుగుట. (*—

మ॥ “దరహా సోజ్వల కాంతి కాంతమయి, యు ♦ ద్యత్పద్మపత్రాభ సుం

దర నేత్రద్వయమై, పరాక్రమకళా ♦ ధారేయమై, సత్కృపా

భరితంబై, రమణీయమై, భువన సే ♦ వ్యంబైన, నా జీవితే

శ్వరు నెమ్మామును గాంచి నేటి కొకమా ♦ సం బయ్యె భిల్లాగ్రణి!

37

క॥ వైరులసైన్యము లెంత యపారముగాఁ జుట్టుకొనెనో! ♦ నా రేయెడ ను

న్నారో! సమయమునకు నాహారము దొరకెడునో! మాకు ♦ నై వగతు రొక్కో!

38

- మ॥ అకటా! వైరులదాడి తగ్గదని వా ♦ రాయాసమున్ జెందబో
రు కదా! యెప్పటి యట్ల నవ్వుచునె పో ♦ రున్ దీర్తురా! రాజపు
త్రకు లుత్సాహము వీడరే కద! సలుం ♦ బ్రాభర సర్వాంగర
క్షకుడై భక్తి యెలర్పఁ బ్రాణవిభు ప ♦ జ్ఞున్ గొల్చి యుండున్ గదా! 39
- సీ॥ శ్యామసింహుండు పా ♦ ర్ష్యమున వర్తించునే! సామంతు లందఱు ♦ సరస మంద్రె!
స్వాతంత్ర్యసమరదీ ♦ టామహోపన్యాసములు తొంటిచందాన ♦ నొలుకుచున్నె!
వ్యాకోచ పుష్పంబు ♦ వలె నాథుమోమున నానంద దరహాన ♦ మలరుచున్నె!
నాయాస మెప్పుడే ♦ నంది కుందయగదా! యారోగ్య సౌభాగ్య ♦ మనువగుగదా!
- గీ॥ యూర్జితోత్సాహకళలతో ♦ నొప్పెమగద! తఱచు బిడ్డలదెస మది ♦ మఱలమ గద!
విమతులకు నెల్ల గర్భని ♦ డ్భేదకముగఁ దీవ్రకరవాలధార న ♦ త్రించెడుగద! 40
- మ॥ “ప్రమదం బొప్పు రణాంగణంబులఁ బ్రతా ♦ పస్వామి స్వాతంత్ర్యమో
గము సాగింపఁ దదాత్మజాతుఁడు భుజా ♦ గర్వంబుఁ బోనాడి దూ
రమునం దాఁగెడు నెట్లు! వైరులతలల్ ♦ రాల్పంగ నన్నాజ్ఞ శీ
యు”మటం చెప్పుడుఁ బోరు నియ్యమరసిం ♦ హున్ బట్టనేరన్ గదా! 41
- మ॥ చుఱకత్తుల్ గొని చెట్లపై కుటిక “ముం ♦ చ్చుల్వోలె మామాతృదే
శరమన్ గొల్లలుగొట్టు నీయవనులన్ ♦ శాసించు మి”ట్లంచుఁ జి
దరగాఁ జీల్చెద రీయచుండు నిసువుల్ ♦ నాకన్నసంతాన; మే
కరణిన్ దండ్రకి దవ్వుగా నిలుప శ ♦ క్యం జాను నాబోటికిన్! 42
- ఆ॥ విశ్వ మెల్లఁ బొగడ ♦ బిల్లరాజ్యం బేలు సత్ప్రభుండు భీమ ♦ చాందు దొరయుఁ
దండ్రవోలెఁ గాచుఁ; ♦ దత్కృప మముఁ జీమ సోఁక; దెట్టి కొఱత ♦ మాకు లేదు.
- క॥ కాని ప్రతాపధరిత్రీజాని పదాబ్జాత దివ్య ♦ సందర్శన సే
వానంద మందఁగోరుచు మానస మొక్కింత వంత ♦ మరఁగి కరఁగెడున్. 43
- క॥ ఒకమాటు దర్శనము చేసికొనన్ వలె నంటినని వ ♦ చింపు” మనఁగఁ గం
చుకి పాటేశ్వరి పాదములకు మ్రొక్కుచు వెడలి వసము ♦ లన్ బడిపోయెన్. 44
- గీ॥ అవల నొక్కనాడు ప్రతాపుఁ ♦ డరుగుదెంచె; బోయదొర స్వాగతాబిచ్చి ♦ పూజచేసె;
బిల్లలను భార్యఁగూడి పృ ♦ థ్వీవిభుండు కతిపయదినంబు లచ్చోటఁ ♦ గడవెవేడ్క. 45
- ఉ॥ అంతట నొక్కనాడు శబ ♦ ధాలయమున్ విడి యాప్రతాపభూ
కాంతుఁడు వీరయోధులును ♦ గాంతయు బిడ్డలు మెటరా, నహా

ర్యాంతరసీమలం దరిగి ♦ యచ్చట మోగలుసేనఁ జూచి క

ల్పాంతకుడట్లు దాకి సమ ♦ రావనిఁ బెక్కురఁ ద్రుంచె నుగ్రుడై.

47

క॥ సమరము ముగిసిన సాయంసమయమునకు శైలసీమఁ ♦ జల్లని పటవృ

క్షముక్రింద పసింఁచెఁ బ్రతాపమహీంద్రుం డచట నా వి ♦ భావరిఁ గడపన్.

48

క॥ ఆరాత్రికొంత కడచనఁ దారాపథమందు నిబిడ ♦ ధారాధరముల్

ధారాపాత్రలకరణి నపారమ్మగ రేగి ఘోర ♦ వర్షము గురిసెన్.

49

గీ॥ మాటిమాటికి హెచ్చె దె ♦ బృటువాన; వర్షమునకన్న రేగె బ్ర ♦ భంజనంబు;

నిలువ నెలవైన తరు వట్టెకలయనూఁగి తల నొఱగునో యనెడి శంకదవ్వులఁజేసె. 50

గీ॥ చలికి గాలి కాకలికి వ ♦ గ్నమున కడలి బిడ్డ లేడ్వ సాగిరి; కట్టు ♦ గుడ్డ లెల్లఁ

దడిసె; నిసుఁగులు తనచూట్ట ♦ వడకుచుండ తెప్ప వాల్చక రాణి యాఁదేయి గడపె. 51

సీ॥ తెలతెలవాతె; వా ♦ నల పోటు తగ్గె; రాజ్యయు గడ్డిరొట్టెలు; ♦ చేయుచుండె;

ఖాసిముఖాను చెం ♦ గటఁ దోఁచె, సపరివారుండయి రాజగు ♦ రుండు తొలఁగి

యొకగుహ చేరి కూ ♦ ర్చుండె; నంతట మహాబట్టాను గనఁబడె; ♦ బ్రభుఁడు చెంత

శైలశిఖర మెక్కె; ♦ పాబాజుఖా కొంతసేపటి కచ్చోటు ♦ చేర వచ్చె;

గీ॥ నృపవరుఁడు లోయ కరిగె; ఫ ♦ రీదుఖానుఁ డచటి కేతెంచె; భూపతి ♦ యద్రి దాఁటె;

నచటి కరిగె నబ్దుల్లాయు; ♦ నవనిపతియు నేగఁదొరకొనె 'నాబూ' గి ♦ రీంద్రమునకు. 52

సీ॥ ఉదయపురమునకు ♦ నుత్తరమ్మన రెండుక్రోసులపైనఁ ద్రి ♦ కూట మనఁగఁ

బర్వతం బలరు; నా ♦ వసుధాధరము చుట్టు నతిసాంద్రమగు నర ♦ ణ్యంబు దవరు;

నీర మెల్లడ నూట ♦ యూరి బుగ్గలుపుట్టి ధ్వను లెత్తి సెలయేల్లు ♦ పాఱుచుండు;

ద్రివిధ శీతోష్ణప్ర ♦ దేశంబు లందుండు సకలజాతుల వృక్ష ♦ సమితి యలరు;

Within its impervious recesses rose the three-peaked (Tricuta) mountain at whose base was the town of Nagindra, the abode of brahmins, who performed the rites of the great God. The most antique temples are to be seen in these spots, within the dark gorge of the mountain, or on its rugged summit in the depths of the forest and at the sources of the streams, where sites of seclusion, beauty and sublimity alternately exalt the mind's devotion. In these regions the creative power seems to have been the earliest and at one time the sole object of adoration, whose symbols, the serpent-wreathed Phallus [Lingam] and its companion, the bull, were held sacred even by the children of the forest.

- సీ॥ రఘుపతిసింహు శౌ ♦ ర్యంబెంతనఁగవచ్చు! మాహామీదుఁడు నృప ♦ మాతుఁడగునే!
 లఘురాజు దేశమే ♦ లాగు వృద్ధియొనర్చె! జండుబోల్ ధర్మవీ ♦ రుండు గలఁడె!
 కుంభేంద్రుఁ గని రణ ♦ ట్లోఁకి నెవ్వఁడు నిల్చు! బృధీశు సాహసం ♦ బెవరు కొల్తు!
 సంగ్రాము శౌర్యదీ ♦ ట్లారతి యెట్టిది! రత్నసింహుని పరా ♦ క్రమ మలఁతియె!
- గీ॥ భానుకులమునఁగాక వి ♦ శ్వప్రపంచ మందు నేవంశమున జన్మ ♦ ముదినార!
 లిట్టి భువనైకవంద్యులౌ ♦ పృథుబలాధ్యు లిట్టి ధర్మసంస్థాపకు! ♦ లిట్టి ఘుచులు!
- సీ॥ చూడనొప్పైయుండు ♦ నేడుకోటలతో! మహాబ్ధిబోల్ సప్తభే ♦ యములతోడ!
 నభ్రంబు సోఁకు జ ♦ యస్తంభతతులతో! గలునపూలట్టి కో ♦ వెలలతోడ!
 వెలయు నెన్నదినాల్గు ♦ విఫణిమార్గములతో! సముదార రాజమా ♦ గ్గములతోడ!
 సంఖ్యకు మీఱు ప్రా ♦ సాదసంతతులతో! జలపూర్ణబహుసర ♦ స్సమితితోడ! !
- గీ॥ బెక్కులక్షల జనులతో! ♦ వేలయేండ్లు యవనులకు గుండెగాలమై, ♦ రవికులంబు
 గుత్తగొను తేత్రరాజమై, ♦ కొమరుమిగులు చిత్తుగునుబోలు నగర మీ ♦ ట్లితినిగలదె!
- గీ॥ మహితమేవాడరాజ్యర ♦ మాసమగ్ర విభవభాగ్యముల్ చూడ్కికి ♦ వ్రేఁగుగొలుప
 వాహినులఁగొంచుఁ బెక్కు సం ♦ వత్సరములు మొగలుపతి “యలాయుద్దీను” ♦ ముట్టపించె.
- గీ॥ వ్రేటుదీటి యొకింత దె ♦ ప్పిఱకమున్నెఘూర్జరమునుండి ‘బహదూరు’ ♦ క్రూరుఁడగుచుఁ
 బచ్చివిసమును గ్రక్కుచు ♦ వచ్చి లగ్గ పట్టె; జిత్తురుపురలక్ష్మీ ♦ కుట్టు పట్టె. 67
- సీ॥ వైరివిశ్వంభరా ♦ పతి దుర్నిరీక్షంబు! యవనభూపాల కా ♦ రాలయంబు!
 భాగ్యలక్ష్మీ వసించు ♦ పద్మాకరవరంబు! సౌభాగ్య వైభవా ♦ స్థానవాటి!
 రవివంశస్థుల మహా ♦ ప్రిసాదరాజంబు! రాజపుత్రుల ముది ♦ రప్రవరము!
 భారతఖండాభ్ర ♦ తారావతంసంబు! భువనశౌర్యమునకుఁ ♦ బుట్టినిల్లు!
- గీ॥ లలిత మేవాడలక్ష్మీ వి ♦ లాసతిలకము సహస్రాబ్దములనుండి ♦ యశముఁ గనిన
 పురవరేణ్యంబుఁ జిత్తురుఁ ♦ బూదిఁగలిపె; దండుగొనివచ్చియక్కరు ♦ దండధరుఁడు. 68
- సీ॥ రాజసేవితము నూ ♦ ర్యద్వారరాజంబు వీలి ముక్కలుగాఁగ ♦ నేల రాలె;
 దన శిఖరము మాశ్వ ♦ మునఁ దోచు కుంభజయస్తంభ మూటాడి ♦ యవని మొగ్గె;
 హారతుల్ వేదమం ♦ త్రారావముల నొప్పు కోవెల లన్నియుఁ ♦ గూలిపోయె;
 వీరసంసారు లు ♦ ర్విని బాసి పోవుట భవ్యమందిరములు ♦ పాడు పడియె;
- గీ॥ నఱచుఁ జెవి దిమ్ముపట్టఁగా ♦ నడవిరిళ్ళ; బలిసి యెల్లెడ ముండ్లచె ♦ ట్లలము కొనియె;
 విడక బుసబుసలాడె ద ♦ ర్వికరములు: వనమృగంబులు మీఱె; గూ ♦ బలునుజేరె. 69

- చ॥ ఇరువదియైదువత్సరము ♦ లిప్పటి కెప్పుడొ గాటిపోయెఁ జి
త్తురురమ మోముకుంకుమము ♦ తోఁగను పున్నెముదీటి; కేల ని
ద్దర పవ లన్నమున్ విడిచి ♦ దుర్దమదీక్షను నిన్నియొడ్లు సా
గర మొనరించినన్ జయము ♦ గల్గదు: కల్గదు కల్గు నాసయున్. 70
- గీ॥ పట్టభద్రుడనైన య ♦ ప్పటి విభవము సంపదయు మూడునాళ్ళ ము ♦ చ్చటగజాతె:
మునుపటి మహోన్నతులు గల్గుననుతలపులుమెఱపులెడమాపులుగాలి ♦ మేడలయ్యె.
- సీ॥ భాగ్యనివాసముల్ ♦ పదివేల పల్లెలు కళలూడి కాటడ ♦ పులుగ మాతె:
బరదురాసదము లె ♦ న్బదిన్నాల్గు దుర్గమల్ తొరుష్కవీరుల ♦ బాని జక్కె:
బచ్చతోరణముల ♦ భాసిల్లు మేవాడ నహుషుఁ డేలిన యింద్ర ♦ నగర మయ్యె:
ముప్పదియాఱు రా ♦ ణ్ముఖ్యవంశంబు లక్ష్మరుఁ జేరి చరణపం ♦ కజముఁ గొలిచె:
- గీ॥ దేశమెల్ల బోయెఁ: ♦ గోశంబు వమ్మయ్యె; సై న్యబలము డిందె; ♦ శక్తి కుందె:
నక్కటకట! భార ♦ తావనిపై ధర్మ మెట్లు నిలుచుఁ! గీర్తి ♦ యెట్లు పొలుచు! 72
- గీ॥ హంసతూలికామృదుల శ ♦ య్యలను బూలపఱపులను జేటికలు జోల ♦ పాడుచుండఁ
బెరుగు నాదు సంతాన మీ ♦ కఱకురాల వాన కెడకుఁ బలుపాట్లఁ బడల వలసె. 73
- గీ॥ కూడు నీరులేక నశింతు ♦ కూరఫణలు గఱచు; నారణ్యవృగములు ♦ పెరుకు ననక
వృక్షముల వేల్పు బుట్టలఁ ♦ బెట్టి విడుతు; నరులు వెన్నాడఁగాననాభ్యంతరమున. 74
- గీ॥ రాత్రి కురిసిన ఘోరవ ♦ ర్షమున వటమహీరుహముక్తిందఁ దడిసి మే ♦ మెల్ల నల్లె
నిలిచితిమి; రాణిగా రాఱు ♦ నెలలబిడ్డఁ బొదిగిట నెనిల్పుకొ నెబ్బొద్దు ♦ పాడుచువఱకు 75
- సీ॥ చండాంబుఁ డంతరి ♦ క్షుమహాపథంబునఁ జెల రేగి నిప్పులు ♦ చెఱగు నపుడు,
గడ్డి గాదము సోకి ♦ కడలెల్ల దరికొని మెండుగా దావాగ్ని ♦ మాడునపుడు,
భూతలం బెల్ల దు ♦ మ్ముగలేచి సుడివడ భీకర వాతముల్ ♦ వీచునపుడు,
హెచ్చుతగ్గులులేక ♦ యేకార్ణవంబగు కరణిఁ బెల్లుగ వాన శ్ కురియు నప్పు,
- గీ॥ డిల వడంక భూకంపము ♦ లెత్తునపుడు, కడకుఁదలఁదాఁప నొక్కయం ♦ కణము నీడ
చిక్కకయె, మేము పిల్లలు ♦ సుగ్రుత్తు బాధ లకట! మాగర్భవైరుల ♦ కైన వలదు. 76
- సీ॥ కనకసాధాగ్రభా ♦ గములందు మూర్ధాభిషిక్తతా రాజయో ♦ పిదవరేణ్య
లడుగులకు మడుగు ♦ లిడి కొల్వఁ గోమలతర హంసతూలికా ♦ తల్పమంకు
నెండక న్నెఱుంగక ♦ యుండి యింద్రాణిచాయను దేవభోగంబు ♦ లనుభవింప
వలసిన నారాణి ♦ పాతేశ్వరీదేవి భువనైక సౌజన్య ♦ పుణ్యసాధ్య

గీ॥ యకట “యన్నమో రామచం ♦ ద్రా”యటంచుఁ బదియు నేడ్వరు బిడ్డలు ♦ పట్టిపెనఁగ
గోడుగోడునఁ గన్నీరు ♦ గ్రుక్కుకొనుచు నలమటల నెల్ల దిగమింగి ♦ యడలవలసె. 77

సీ॥ సారవంతము కైల ♦ వారామహామహీధరపార్శ్వముల, సమ ♦ ధరణిఁ గట్టు
వడి దినమంతకుఁ ♦ బిడికెడు గడ్డియుఁ గ్రుక్కెడు నీరంబుఁ ♦ గోలికొనుచుఁ
బరిశుభ్రతరమైన ♦ స్వచ్ఛందవాయువుఁ బీల్చుచుఁ గడుసాధు ♦ వృత్తి యలర,
నక్కరుతో రణం ♦ బారంభమైన యీ పదియునుదొమ్మిది ♦ వత్సరములు

గీ॥ నందనోద్యానభాగంబు ♦ నన్ మెలంగు కామధేనుసంతానము ♦ కరణి నెపుడు
పిల్లలును మేము బయల జీ ♦ వింపవలసె మానవుల కర్హమగు తిండి ♦ మఱచిపోయి. 78

ఆ॥ కాళ్ళనిండ గుడ్డ ♦ కడుపునిండుగఁ దిండి, కంటినిండ నిద్ర, ♦ గాన కెపుడు
బిచ్చగాండ్రకన్నఁ ♦ బీదలమై యుంటి; మింక నెంతకాల ♦ మిట్లు కడచు! 79

మ॥ తఱితో నక్కరుసార్వభౌముఁడు నితాం ♦ తప్రాభవోపేతుఁడై
ధరణీచక్రము నేలు వేళను దరి ♦ ద్రత్పాబు దిక్కేది యు
ర్వరఁ దా నుండఁగఁ జోటుగానక మహా ♦ రాణాప్రతాపావనీ
శ్వరు సంసారము నాశ్రయించినది; యీ ♦ పాపంబు నేమందునో!

శా॥ భీతిన్ గొల్పు కరాళవక్త్రమున వే ♦ వేగన్ జరావ్యాఘ్ర మీ
నా తారుణ్యము మ్రొంగఁగాఁ దివిరెఁ జెం ♦ తన్ బొంచి లేడిన్ బలెన్!
జేతస్థైర్యముగూడ సన్నగిలె! మా ♦ నెన్ సుంత యుత్సాహ! మే
రీతిన్ గార్యముఁ దీర్తు! నేపగిది మా ♦ తృప్తీతి సాధించెదన్! 81

గీ॥ గాలి వాన విధాన న ♦ ల్లడల రేగు కష్టముల కెత్తునడి డస్సి ♦ కడిమి శక్తి
హృదయకోశంబు తన నైజఃవృత్తి విడక యాడునో! యూడునో! తెలియంగరాదు. 82

మ॥ చనఁగాఁ జొచ్చెను నిర్వదేడులు మహా ♦ స్వాతంత్ర్యయుద్ధంబుఁ జే
యను నే దీక్ష వహించి నేటికి; భవి ♦ వ్యత్కాల తారాపథం
బున దూరముననైనఁ గొంత విజయం ♦ పున్ గాంతిరేఖల్ మిను
క్కని చూపట్టవ! యే భగీరథుఁడు డా ♦ యన్ దెచ్చునో జాహ్నువిన్! 83

సీ॥ సంతత తోరుష్క ♦ సంగ్రామపహ్నిచేఁ గాలఁగా మిగిలిన ♦ కట్టెనైతి;
నలిగొట్టి కుక్కియై ♦ నక్కి మూలైదు నక్కపైఁ దాటిపం డూడి ♦ పడినయట్లు
రక్త మేదో మాంస ♦ రాశి తగ్గి యకాలవృద్ధత్వ విపుడు పై ♦ కెక్కె నాకు;
నింక నెంతయొ కాల ♦ మీ శరీరం బిట్లె యనువుగా నుండునం ♦ చాస లేదు;

గీ॥ పాణిపదమైన మేవాడ ♦ రాజ్య పావనాధిపత్యంబు 'నానూ'మ ♦ హాచలాధి
పత్యమును నావి గావని ♦ వదలి యవలఁ జనెడు కాలంబు వచ్చె; సంశయములేదు. 84

చ॥ చెలులను బిడ్డలకొనుతుల ♦ స్నేహితులకొగులబంధులకొగృహం
బుల ధనధాన్యవస్తుచయ ♦ ముకొవిడి, కేవలభక్తి నాపదం
బులు మఱి దేశమాతృపద ♦ ముల్ భజించిన మీకు నేటికికొ
గలుగదె సుతయేనియు మ ♦ నఃపరితృప్తి యొకింత దీప్తియుకొ. 85

చ॥ శ్రమలకుఁ జిక్కి చిక్కి యని ♦ శంబును గంపలఁబడ్డ యట్టి కా
కములకుఁ బోలె ముందుఁ జనఁ ♦ గాఁ దెర వింతయు లేదు; గెల్పు పు
ణ్య మదియు నంతయే! కులస ♦ నాతనకీర్తిని నిల్పలేని య
ల్పమతులు మాతృభూమిపయిఁ ♦ బాదము మోపి వసింప నన్తులే! 86

సీ॥ అకట! మాసూర్యాన్య ♦ యప్రభూత నృపాలు రప్రతిహతముగా ♦ నధ్వరములు
సలుపుచు బ్రాహ్మణ ♦ సంతర్పణంబుల నొనరింప మిగులఁ బా ♦ వనములైన
గుర్గంబులందెల్లఁ ♦ దురకమూఁకలు చేరి సలుపరాని యకార్య ♦ ముల నొనర్చె;
గటకటా! నాకుఁ బ ♦ ల్కఁగ నోరురాకుండె; బరదేవతాస్వరూ ♦ పము లటంచుఁ

గీ॥ బసుపుఁ గుంకుము లర్పించి ♦ పాదయుగముఁ గరము భక్తిని సేవించు ♦ గంగగోవు
లను గృపనువీడి వధియితు ♦ రనుదినంబు; నిదికనుంగొని జీవించి ♦ యేమిఫలము! 87

సీ॥ పలుమాట విశ్వసా ♦ భాగ్యంబు దేశకల్యాణంబు నెలకొల్పు ♦ నభిలషించి
మనము చేసిన త్యాగ ♦ మును మనకృషి బూదిఁ బోసినయాజ్యంబు ♦ పోల్కినయ్యె;
మన నేత్రములమ్రోల ♦ మన మాతృదేశంబు పరుల యధీనమై ♦ ప్రజలు దాస్య
జలరాశిలోన మున్కలుపెట్టుటలు గాంచి యిచ్చుకయును సహి ♦ యింపఁజాలఁ;

గీ॥ గటకటా! పూర్వనృపుల ర ♦ క్తములతోడఁ దడిసి మనరక్తములఁ బునీ ♦ తంబునైనఁ
కీర్తిరాశి మేవాడల ♦ క్షికిని మనకుఁ దీతినట్టులె యింక నీ ♦ దినము ఋణము. 88

గీ॥ ఉత్తరాయణ పుణ్యము ♦ హూర్త మెంచి యంపసెజ్జఁ బండిన భీష్మ ♦ ననుసరించి
వగచి వరుగై వటించి మేవాడమాత కనుఁగొనలఁ బ్రాణముల నిల్పుకొనిపరుండె. 89

గీ॥ ఇరువదేండ్లు రణమొనర్చి ♦ యెట్టిఫలమునేని మనమెల్ల సాధింప ♦ లేనిచోట
నకట! భూమికి బరువుచే ♦ పై మనంగనేల! పరువేల! యభిమాన ♦ మేల! యింక. 90

శా॥ పాపిత్ర్యంబున కాటపట్టయిన యా ♦ పంజాబుకో పర్షియా
కో వెళ్ళకొదలఁతుకొ; స్వతంత్రముగ నె ♦ కొల్పకొదగుకొ రాజ్యముకొ;

నావెంటా జనుదేరఁ గోరినను స ♦ న్నాహంబుఁ గావించి వా

రో వీరో మఱి యందఱో కదలి రా ♦ రో! యింక మున్నాళ్ళకున్.

91

గీ॥ యవనసంసర్గమును వీడి ♦ యవలికేగుటే శుభంబని యెఱుఁగు; మీ ♦ కెట్లు తోచు;

నెమ్మిమెయిఁ దెల్పుఁడిపుడు; మీ ♦ నిర్ణయమును దాల్తుశిరమునమందార ♦ దామమట్లు” 92

—*) సలుంబా) కృష్ణసింహుఁడు ప్రతాపసింహు ననుసరింతునని నివేదించుకొనుట (* —

మ॥ అని వాక్రుచ్చియు నిల్చినంతట సలుం ♦ బ్రాధీశుఁడున్ లేచి భ

క్తిని హస్తంబులు మోడ్చి “భారతధరి ♦ త్రీ దాస్యనిర్మూలనం

బున దేశోద్ధరణంబునందు హృదయం ♦ బున్ నిల్చి యెంతెంత సే

యను సాధ్యంబగు నంతచేసితివి నీ ♦ వత్యంత దీక్షారతిన్.

93

సీ॥ వేనవేల్ రిపుల నొ ♦ ప్పించుపట్టునఁ గల్గపేయమై విందు నీ ♦ వీరగర్జఁ;

దలఁ ద్రుంచు బహుశాప ♦ దలు చుట్టినప్పుడు చెవియొగ్గి హుంకార ♦ రవము విందుఁ;

దిండిలేక తపించు ♦ దినముల, విధిఁ జూచి పెడబొబ్బ వెట్టు చ ♦ ప్పడుల విందు;

స్వాతంత్ర్య సమరదీ ♦ క్షకుఁ బూన్చు నీ యుపన్యాసంబులను జెవు ♦ లార విందుఁ;

గీ॥ గాని కొండంత నొప్పితో ♦ గాసిపడుచుఁ బడునట్లు హృదయముల్ ♦ ప్రీలఁజేసి

విన్ననై దీనమగువాక్కు ♦ విని యెఱుంగ; ననలమున వ్రేల్చునట్లు వామనసుపొగిలె. 94

గీ॥ నీహృదయపద్మపీఠ ని ♦ ర్వాహ మెక్కి యలరి స్వాతంత్ర్యలక్ష్మీ స ♦ హస్రభాను

కాంతులను వెల్గెఁ; దన్మహా ♦ ఖండదీప్తి కడలుకొని ధిల్లి మొగలుల ♦ కనులుగుట్టె. 95

సీ॥ పురము రాజ్యము మాని ♦ మూడేండ్లు శ్రీహరిశ్చంద్రుండు పడిన క ♦ ప్తముల నెఱిఁగి

పదునాలు గబ్దముల్ ♦ వనవాసమున రామచంద్రుండు పడిన క ♦ ప్తముల నెఱిఁగి

పదియు మూడేండ్లుగాఁ ♦ బాండవుల్ గహనాంతరములలోఁబడిన క ♦ ప్తముల నెఱిఁగి

యిరువదిమూడేడు ♦ లీ వీ వనులఁ గుటుంబముతోడఁ బడిన క ♦ ప్తముల నెఱిఁగి

గీ॥ తారతమ్యంబుఁ దూఁచిన ♦ వారి యిడుమ లత్యగాధాపదావర్త ♦ మైన నీడు

చరితమున నొక్కపుట కొక్క ♦ చరణమునకు సాటిగావని గొంతెత్తి ♦ చాటనేర్తు! 96

సీ॥ అట్టె చూచిన దోసె ♦ డంతైన లేదు మేవాడరాజ్యము; నైనన్య ♦ బలముగూడఁ

జాలనిదే! యుద్ధ ♦ సన్నాహ మల్పంబె! యటులున్న నేఁబది ♦ యెదు లక్ష

లగు కాల్యలము, పదు ♦ నైదు లక్షలగు గుఱ్ఱముదండు విస్తార ♦ రాజ్యలక్ష్మీ

యేనుంగులు పిరంగు ♦ లెన్నేనిఁ గలుగు విశ్వంభరాధీశుఁ డ ♦ కృరునృపాలుఁ

గీ॥ డట్టె యుట్టూత లూఁగి తూఁ ♦ గాడిపడఁగఁదాఁకఁగలిగితి; వెన్నిసా ♦ ధనములున్న
నిన్నొకని గెల్వఁజాలక ♦ తన్నుకొనెడి ననుచు హాస్యాస్పదంబయ్యె ♦ నతని బ్రదుకు. 97

గీ॥ తుణము విడక సైన్యము నంపి ♦ రణముపేయ నీపయికి నక్బ రంపించు ♦ నిరతధాటిఁ
బరిషయ్కసేన 'గ్రీసు'పైఁ ♦ బరవలేదు; యవనులు 'జహసలెమ్ము'పై ♦ నరుగలేదు. 98

శా॥ ఈ విశ్వంభర పుట్టుటల్ మొదలుగా ♦ నిందాఁక నేదేశమం
దేవంశమ్ముననైనఁ గష్టముల నెం ♦ తే నాత్మబుధుల్ వలె
భావంబందుఁ దలంచుచున్ వలచుచున్ ♦ స్వాతంత్ర్యమున్ గొల్చిరే!
నీ వొక్కండవు దక్క శాంతినిరతి ♦ నిన్జిద్ర తేజోనిధి! 99

ఆ॥ ఇట్టి దేశబుధుఁ ♦ డిట్టి శూరోత్తముఁ డిట్టి రాజయోగి ♦ యిట్టి త్యాగి
లేడు లేడ టంచు ♦ మూఁడులోకంబుల మ్రోత లీనె; గురిసెఁ ♦ బూలవాన. 100

సీ॥ అక్బరువిశ్వంభ ♦ రాధీశమాళిది ధనసేవ; నీయది ♦ దైవసేవ;
యాతని దెల్లప్పు ♦ డాత్మనై భవము; నీయది నిరంతరము నా ♦ త్మావబోధ;
మతని కుండిన దెల్ల ♦ నైహికబలము; నిన్నాశ్రయించిన దెల్ల ♦ నాత్మబలము;
నతని దందఱ కన్ను ♦ లలరించు భోగంబు; నీది జగముమెచ్చు ♦ నిండుత్యాగ;

ఆ॥ మతఁడు జగము గెలిచె; ♦ నాత్మ గెల్చితివి నీ; వాతఁ డితరజనుల ♦ నాశ్రయించు;
నీవు స్వాశ్రయుడవు; ♦ నీకు నాతని కెనలేదు; జగముక్రిందు ♦ మీఁదులయిన. 101

గీ॥ కష్టమే మనపాలిటి ♦ కల్పతరువు; దుఃఖ మెఱుఁగని హృదయముల్ ♦ దుర్బలమ్ము;
లతి పరిమితంబయిన శక్తి ♦ యలరు నరుల కపజయంబులు బలవర్ధ ♦ కౌషధములు. 102

మ॥ ధర సృష్టించిన బ్రహ్మ, ఫాలమున నే ♦ త్రంబుండు శంభుండు, న
ప్పురుషోత్తంసుఁడు శౌరియున్, నరులుగాఁ ♦ బుట్టొంది యేనూఱులౌ
తరముల్ పోరినఁగాని నీకరణి స్వా ♦ తంత్ర్యంబు నిట్లంతదు
ర్భర నిష్ఠారతిఁ గొల్వ లేరని వచిం ♦ పన్ నేర్తు వేనోళులన్, 103

గీ॥ శక్తి దాఁపక యాత్మవం ♦ చనము లేక నీయడుగునీడఁ దలఁదాల్చి ♦ నిన్నుఁగొలిచి
త్యాగ మించుక యెఱిఁగితి ♦ నను యశంబు సంతరించితి నర్హత ♦ చాలకున్న. 104

గీ॥ వాసుదేవుని చరణ పూ ♦ జాసుమ మటు నిరత మాదలఁ దాల్తు నీ ♦ నిర్ణయమ్ము;
నీడ మేవాడ నున్న నే ♦ వాడ నున్న తుణమునినుఁబాసి యుండ నీ ♦ జన్మమందు. 105

క॥ మూన్నాళ్ళ గడువు లోనన సన్నాహ మొనర్చి మేము ♦ సంసారములున్
నిన్నుఁ గొలువంగ వత్తు"మటన్న "నటులెచేతు" మనుచు ♦ నంద అరుగుచున్, 106

❉ గీ॥ ధన కనక వస్తు వాహన ♦ తతుల నెల్ల బండ్ల నంపి మూన్నాళ్లకు ♦ వచ్చి చేరి,
రాప్రతాపు నానతి నంద ♦ అనుచరులును నశ్యముల నెక్కి కదల నా ♦ యత్తమైరి. 107

గీ॥ వచ్చి యంకారుపైఁ జేయి ♦ వైచి నిలిచి యాప్రతాపప్రభూత్తంసుఁ ♦ డాగిరింద్ర
సమతలమునుండి చుట్టు దే ♦ శంబునెల్లఁ గలయఁ గన్గొనెఁ గన్గొలం ♦ కులుద్రవింప.

❉ పాఠాంతరము.

గీ॥ వాసుదేవుని చరణపూ ♦ జాసుమమటు నిరత మాఁదలఁ దాల్తు నీ ♦ నిర్ణయంబు
నీడ మేవాడనున్న నే ♦ వాడనున్న నేను నీవాడ ననువాడ ♦ నెపుడుఁగూడ.

క॥ మూన్నాళ్ల గడువులోపల సన్నాహ మొనర్చి మేము ♦ సరిసారములున్
నిన్నుఁ గొలువంగ వత్తు మటన్న “నటులె చేయు”డని ధ ♦ రాధిపుఁ డనఁగన్,

గీ॥ ధన కనక వస్తు వాహన ♦ తతుల నెల్ల బండ్లపైఁ ద్రోవపట్టించి ♦ పంపి రాజ
పుత్రవీరులు మఱల నా ♦ బూగిరింద్రమునకు వచ్చిరి ప్రభుభక్తి ♦ యనుమడింప.

గీ॥ మెఱుఁగు బంగారు పూలవోల్ ♦ కిరణతతుల బాలభానుఁడు ప్రకృతిశో ♦ భలనుబెంప
నలసలుంబ్రాధిపతిఁజూచి ♦ యాప్రతాపుఁడేకలింగేశునకుఁమ్రొక్కి ♦ యిపుడె వత్తు

గీ॥ అంతలోన మీరందఱ ♦ ననుచరులను బయన మొనరింప నాయత్త ♦ పఱచుడనుచుఁ
బలికి గర్భాలయంబులో ♦ పలికిఁజనియె! వగలఁబొగులుచు నాసలుం ♦ బ్రావిభుండు,

సీ॥ వలదన్నసామ్రాజ్య ♦ పట్టాభిషేకంబు సలిపితి భువన మా ♦ శ్చర్యపడఁగ!
బయటికి వెడలుచో ♦ వనిలోన ముండ్లను రాల్ దీసి త్రోవ శు ♦ భ్రముగఁజేతు!

“నా హేరియా”వేట ♦ కరుదెంచునపుడెల్ల నన్నిసామగ్రు లా ♦ యత్తపఱతు!

శాత్రవు లెదురైన ♦ క్షణమున సకలనై న్యము దీర్చి యనికి సి ♦ ధముగనుంతుఁ!

గీ॥ గాని, గుండెలు బరువెక్కఁ ♦ గా స్వదేశ మట్టె విడనాడిపోవుచో ♦ ననుచరులను
సర్వసన్నాహమునఁబూన్చు ♦ జాలిమాలినట్టి కార్యముచేయు పె ♦ పైన నెఱుఁగ.

మ॥ అదిరా! దేవుని కన్నమిన్న యని భ ♦ క్త్యావేశమున్ బెంచి యి

ర్వదియైదేండ్లుగ దేశమాతకు సప ♦ ర్యల్ చేసి శుష్కించి క

ష్టదశన్ గుందిన విశ్వవీరునకు దే ♦ శత్యాగమున్ జేయు మః

ఖదశన్ దెచ్చితె! దుష్టదై వమ! మహా ♦ గ్రం బయ్యె నీచెడ్డుముల్!

సీ॥ ఎత్తినచేయి యిం ♦ తేని దింపక రణాగ్రముల శాత్రవుల శీ ♦ ర్షములు తఱిగె!

విశ్వవిశాలమై ♦ విలసిల్లు హృదయంబు స్వాతంత్ర్య లక్ష్మి కా ♦ స్థాన మిచ్చె!

—*) ప్రతాపసింహుడు మాతృదేశమునకుఁ దుది నమస్కార మర్పించుట (*—

మ॥ “అకటా! చేసిన యన్నియత్నములు వ ♦ మ్రొ గెల్పు సుంతైనఁ జే
రక దైవోపహతుండునై యిదె మహా ♦ రాణాప్రతాపుండు తా
వక కల్యాణ పదాంబుజాత యుగ సే ♦ వా భాగ్యమున్ వీడి కూ
లికిఁ గొల్వొజను నన్యసీమలకుఁ; ద ♦ శ్రీ! వీని నెట్లొర్తువో!

109

శా॥ వ్యోమం బంటుడు నీదు. శైలశిఖరం ♦ బుల్ మంజులమ్మైన యా
రామశ్యామలసీమలున్ బ్రబల దు ♦ గ్గశ్రేణులున్ సారవ
దూభముల్ నీ సముదార భాగ్యవిభవం ♦ బుల్ వీడిపో నుంటిఁ; ద
శ్రీ! మేవాడ సతీమతల్లి! మదిలోఁ ♦ క్లేశంబు రా నీకుమీ!

110

గీ॥ ఇరువదేండ్లుగ నుత్తమ ♦ పరికరముల భక్తిఁగూర్చి నాపావన ♦ స్వాంతమందుఁ
దల్లి! నేఁగట్టుకొనిన స్వా ♦ తంత్ర్య వజ్రభవనరాజంబు కన్నీటి ♦ వలద మునిఁగె. 111

మ॥ అతిభీమంబుగఁ బెల్లు రేఁగి నిబిడం ♦ బై మూఁగి యీ సర్వభా
రతదేశంబును ముంచివైచిన మహా ♦ గ్రంబైన దాస్యాధికా
రతతిన్ దేవుని దృష్టిగూడ నణుమా ♦ త్రంబున్ జొరన్ బోని దు
స్థితి సంధించెడు పాపికాల మరుదెం ♦ చె; జూచి యెట్లొర్తునో!

112

దనదుసర్వస్వ మ ♦ పునచేసి మాతృదేశారాధనమునఁ బు ♦ ణ్యతముఁ డయ్యెఁ!
ద్యాగానురక్తి ధ ♦ రాస్తక్తి విశ్వోన్నత స్థానమంది త ♦ ద్దయును వెలిఁగె!

గీ॥ జతు రుదధి సంవృతావనీ ♦ సార్వభౌమ పదవి రానున్న మాతృభూ ♦ పాదసేవ
విడని రాజర్షి చంద్రుండు ♦ వెడలవలసెఁ దనదు సీమలోఁ దలదాచు ♦ తావు లేక.

సీ॥ త్రిభువనాదర్శ వం ♦ దిత పరమోత్కృష్ట సర్గణగణరత్న ♦ సలిలరాశి
రాణాప్రతాప వీ ♦ రప్రభు వదనమం దలరారు నవమంద ♦ హాసరేఖ
జీవనౌషధముగఁ ♦ ద్రావి యెట్టెట్టులో దినములు కడఁదొసి ♦ కొనుచు నుంటి!
నా యభాగ్యముమీటి ♦ నాస్వామి తరితప్పి యక్కటా! దైవోప ♦ హతుఁడునయ్యెఁ!

గీ॥ గట్ట! దరహాసశూన్యమై ♦ కాంతిలేని యామహారాజ ముఖము నే ♦ నెట్లు చూతు!
నెట్లుభరియింతు! నెటుమందు! ♦ నేమియందు! ముందుమాకుండుడిందెడు ♦ చందమున్నె!”

గీ॥ అనియరిగి కొండయంత దై ♦ న్యమునఁ గుందియనుచరుల నశ్వములనెక్క ♦ నాజ్ఞ చేసె;
నల్ల నల్లన గర్భాల ♦ యంబు విడిచి వాకిటిని దాటి రాజలో ♦ కైక గురుఁడు,

గీ॥ వచ్చి యంకారుపైఁజేయి ♦ వైచి నిలిచి యఖిలభువన ప్రపూజ్యహా ♦ నాగిరింద్ర
సదుతలమునుండి చుట్టు దే ♦ శంబునెల్లఁ గలయఁచూచెఁ గ్రీఁగంటి యం ♦ చులుచెమర్ప.

- సీ॥ విశ్వపావనమైన ♦ వృత్తి వర్తించు గోబ్రాహ్మణులకుఁ దగ్గు ♦ పాటు గలిగె;
 ధాతృనిభుల్ మునుల్ ♦ స్థాపించు వణ్ణాశ్రమాచారవిధు లడు ♦ గంటిపోయె;
 బెట్టని కోటలై ♦ వెలసి నిగొల్చు వీరుల పౌరుషము గంగ ♦ గలిసిపోయె;
 మంగళలక్ష్మీ స ♦ మానతా సాధ్వల సౌశీల్యగరిమ కా ♦ ర్భ్యంబు నందె;
- గీ॥ వేయునేండ్లుగ వ్రేటుపై ♦ వ్రేటుదగిలి చిక్కి ససిదక్కి స్రుక్కి కృ ♦ శించి నాదు
 పాలనమున మంచముపట్టి ♦ డీలుపడఁగఁ బాలుపడితివె! తల్లి! మే ♦ వాడలక్ష్మీ! 113
- సీ॥ మాతృదేశము శుద్ధ ♦ మతిఁ గొల్వఁగాఁజాలు సుతుఁడును లోకవం ♦ దితుఁడటంచు
 భౌతికసుఖము స ♦ ర్వము సన్న్యసించి ధర్మైకవర్తనుడనై ♦ యిన్ని నాళ్లు
 రక్త మేదో మాంస ♦ రాజి నూడ్చుచు నిన్ను నుద్ధరించి కృతకృ ♦ త్యుండ నగుదు
 నని కృషి చేసితి; ♦ నక్కట! నాపాపి హస్తము లాభాగ్య ♦ మందలేను!
- గీ॥ పూర్వవై భవమున నీవు ♦ పొదలుచుండ నా కలుషనేత్రములఁ జూడ ♦ లేక పోతి!
 నాశ లడుగంటె! బ్రాణంబులవిసిపోయె; బ్రతుకెవృధయయ్యె! దల్లి! మే ♦ వాడలక్ష్మీ!
- సీ॥ పసితనమ్మున లేడి ♦ వలె లాఘవమ్మున నద్రుల కెగఁబ్రాకి ♦ నట్టిచోట్లు!
 పట్టాభిషేకసం ♦ పద్విభూషితుడనై యధికృతి నెఱపిన ♦ యట్టిచోట్లు!
 కవచ ఖడ్గము లూని ♦ కదనరంగమున ఘోరారులఁ గడతేర్చి ♦ నట్టిచోట్లు!
 నొకఁడనై, శత్రుల ♦ నుడికించి జగ మెన్న నపజయంబు వహించి ♦ నట్టిచోట్లు!
- గీ॥ కట్ట బట్టయుఁ దినఁ గూడు ♦ గానకున్న నచలభక్తి నిన్ సేవించి ♦ నట్టిచోట్లు!
 హృదయఫలకమ్మునందు ముద్రితములయ్యె; మఱువలేనమ్మ! నను నేను! మఱచుదా.క!
- గీ॥ వీరు లాత్మీయు లాపులు ♦ పృథ్వివరులు బంధువులు నీగిరింద్ర గ ♦ ర్భముల నొఱుఁగ
 బిరికిదొంగనుగా నిన్నుఁ దొఱఁగి జాఱ, వ్రాసె నాతల ధాత! మే ♦ వాడ మాత! 116
- గీ॥ తలఁ దఱుగనోపు బహువిప ♦ ద్దశలనైనఁ గాంతి యించుక చెడని నా కన్నుదోయి
 నశ్రుకణములు వొడమె; నీయడుగుదోయినమ్మ! ముక్తాభిషేకంబు ♦ నాచరితు. 117
- శా॥ నేనే గాక మఱొక్క ధీరుఁ డెవఁడే ♦ నిన్ నిన్ను సేవింప నెం.
 తేనిన్ బూనిన, వాని పుణ్యమున నే ♦ నిన్ దల్లి! మేవాడ ల
 క్ష్మీ! నిత్యోత్సవ నిత్య మంగళ జయ ♦ శ్రీ నిత్య సౌభాగ్యశే
 ఖా నిత్యప్రభ లెల్ల నీకుఁ గలుగున్ ♦ గాకంచుఁ గాంక్షించెదన్. 118
- సీ॥ హారావళీశైల ♦ మనుపమస్వాతంత్ర్య వీరమందుభుల శ ♦ బ్దించుఁ గాక;
 గట్టలు పుట్టలు ♦ గుహలు స్వధర్మతత్పరుల యశంబు మా ♦ ర్పబుకుఁగాక;

మేవాడరాజ్యం ♦ క్షీపరాక్రమ మెల్లవేళల భువి దాడ ♦ వించుగాక;

త్యాగైకధనుల స ♦ త్యస్వమాపులచే రహించి నీకడుపు ఫ ♦ లించుగాక;

గీ॥ భానుకులగౌరవంబు ని ♦ ల్పంగ నోడి త్యాగమునఁ గుంటువడి నీప ♦ దములఁ గొలుచు
పున్నెములులేకదూరభూములకు నేగు మమ్ముమాపేళ్ళు లోకంబుమఱచుగాక.” 119

గీ॥ అనుచు భక్తినిజూపి వం ♦ దన మొనర్చి మఱువఁజాలక చేరెడు ♦ మట్టి దీసి
కనుల నద్ది రుమాలునఁ ♦ గట్టి యూర్చి యాప్రతాపుఁడంకారు'పై ♦ నధివసించె. 120

—*) పర్షియా ప్రయాణము (*—

క॥ ఆగీతి నెల్లవారలు చేరెడు చేరెడుగ మట్టి ♦ చేకొని తలలన్

❁ జేరిచి మ్రొక్కుచుఁ బయనం బారంభించిరి ప్రతాపుఁ ♦ డందఱ నడుపన్. 121

గీ॥ అత్మదేశంబు విడనాడ ♦ నడరు పొడమి గుండె బరువెక్కె; నలుఁగుడ ♦ గ్గుతిక వడె;
నచలరంగంబు నదలి వా ♦ యవ్యదిశకుఁ దరలి రందఱు మానముద్రలు వహించి. 122

గీ॥ ఒకరినొక్కరు పల్కరిం ♦ పకయె త్రోవఁ బ్రకృతిసౌందర్యమింత చూ ♦ డకయె యశు
ధారలన్ దోఁగి దైన్యము ♦ ద్రలనుదూఁగి వార లరిగిరి గిరిపాలి ♦ మెరఁ జేర. 123

—*) భామాసాహిమంతి మేవాడకు వచ్చుట (*—

సీ॥ ముడుతలువడ్డ మో ♦ మునఁ బట్టెవర్ధనం బఱుత జందెంబు బ్రా ♦ హ్మణాతఁ దెలుప,
నిండార నెరసి పం ♦ డిన శిరోజమ్ములు కమియ మాఁగిన వయో ♦ గరిమఁ దెలుప,
వాల్సిన బొమల వె ♦ ల్పడు వాడి నునుఁజూపు లెనిరి డెందముజొచ్చు ♦ పదనుదెలుప,
నధరంబుపై నంటి ♦ యంటని చిఱునవ్వు తొలకని నిత్యసం ♦ తుష్టిఁ దెలుప,

❁ Unable to stem the torrent, he had formed a resolution worthy of his character, he determined to abandon Mewar and the blood stained Chittoor (no longer the stay of his race) and to lead his Sesodias to the Indus, plant “the crimson banner” on the insular capital of the Sodgi, and leave a desert between him and his inexorable foe. With his family and all that was yet noble in Mewar, his chiefs and vassals, a firm and intrepid band, who preferred exile to degradation, he descended the Arawulli and had reached the confines of the desert, when an incident occurred which made him change his measures, and still remain a dweller in the land of his fore-fathers. If the historic annals of Mewar record acts of unexampled severity, they are not without instances of unparalleled devotion.

“Annals of Mewar.”

- గీ॥ బుజమునను బైరవాసము ♦ మొగమునందు బ్రహ్మవర్చస ముదితమై ♦ పరిధవిల్ల
 ❀ నుక్కుఁదునుకఁబోలినయశ్వ♦మెక్కియొక్క శాంతమూర్తి బ్రాహ్మణుఁడుసా♦తూత్కరించె.
- సీ॥ ఆగుంపునకు నెల్ల ♦ నగ్రభాగమున వర్తించు ప్రతాపేందు ♦ దెసను జూచి
 యావృద్ధభూసురుం ♦ డశ్వంబు నిలిసి “యోవీరపుంగవ! నేను ♦ దూరదేశ
 మందుండి వచ్చితి ♦ సయ్య! యేకొండలయందుఁ బ్రతాపేందుఁ ♦ డధివసించు!
 నెఱుఁగుదురే కద! ♦ యెయ్యది తోవ! నా కెఱిఁగింతురె కృప వ ♦ హించి” యనిన
- గీ॥ నాత్మదేశంబు విడువఁ గొం ♦ డంత వగపు దోపఁ దలయెత్త కరుగు ప్రి ♦ తాపదేవుఁ
 డామహీదేవు దివ్యవా ♦ క్యమ్ములపుడు విని వినక తనతోవను ♦ జనుచునుండె. 125
- శా॥ “ఏమయ్యా! దయయుంచి యిట్లు కనుఁగొ ♦ మ్మా! వృద్ధుఁడ౯; దూరపుఁ
 సీమల్ దాటుచుఁ బెక్కు కష్టముల గా ♦ సి౯ బొంది నే వచ్చితి౯;
 భూమిశుండు ప్రతాపుఁ డీగిరుల నెం ♦ మ౯ గాపురం బుండు! నెం
 దే మీ రాలనిఁ జూచియున్న సెలవిం ♦ డి” ఘంచు బ్రార్థించిన౯, 126
- క॥ కనులెత్తి రాజమణి విప్రుని వదనముఁ గాంచి యశ్వ ♦ ముచు నిలుపుచు “నో
 యనఘా! మీరెవ! రెందులఁ జనుదెంచితి”రన ద్విజన్మ ♦ సత్తముఁ డంత౯, 127
- సీ॥ “పరిషియానుండి నే ♦ వత్తు; భామాసాహి నాపే”రనినఁ దత్త్వ ♦ ణమ ప్రతాపుఁ
 డాస్యంబు వికసింప ♦ నశ్వంబు డిగి భక్తితాత్పర్య విహితప్ర ♦ దక్షిణంబుఁ
 జేయుచు నల్లనఁ ♦ జేతులు జోడించి “నిరతంబు నీపాద ♦ నీరజములు
 భజియించు నీదు సే ♦ వకుఁడు రాణాప్రతాపుఁడు మ్రొక్కుచుండె నీ ♦ యదుగుదోయి”
- గీ॥ నని నిలువ నంద అనుచరు ♦ లబ్బురమున నశ్వములనుండి దిగిరి; ధ ♦ రామరోత్త
 ముఁడు తురంగము డిగ్గి య♦ప్సడమితేనిఁ గొఁగిటను జేర్చి హర్షాబ్ధిఁ♦దోఁగి నిలిచి, 128
- శా॥ “నా విశ్వోన్నత దివ్యకల్పతరువు౯ ♦ నా వజ్రకోటిరము౯
 నా విస్తార మనోంబుజాతతరణి౯ ♦ నా కీర్తినిక్షేపము౯
 నా వేల్పు౯మణి నాదు రాజధనము౯ ♦ నా స్వామి దర్శించి నా
 సేవ౯ గూర్పఁగ వచ్చినాడ౯; గృప వీ ♦ ధ్నింపంగదే! భృత్యుని౯. 129

❀ The minister of Pratap whose ancestors had for ages held the office placed at his prince's disposal, their accumulated wealth, which with other resources, is stated to have been equivalent to the maintenance of twenty five thousand men for twelve years.

“Annals of Mewar.”

- క॥ పరిశుభ్రతర సుధాసాగర వీచిక లట్లు నీదు ♦ ఘనక్రీకళల్
మెఱసె దెసల; నీయంతటి పరమోత్తమధర్మవీర ♦ వరుఁ డుండెడునే! 130
- సీ॥ స్తిమితమై తుదల వి ♦ చ్చి యుదార గంభీరకాంతు లీను వెడద ♦ కనులతోడఁ;
బరువంపు బుగ్గల ♦ పైన రెక్కొను మీసల వెలుంగు మోము వా ♦ లకముతోడఁ;
వీరనుహాళత్మీ ♦ విహరించు దుగ్గమై విరిసిన బలితంపు ♦ టురముతోడఁ;
దలయెత్తు వాఁడి కుం ♦ తముఁ గేల నూఁది ధీరత యుట్టిపడ నిల్పు ♦ రాణతోడఁ;
గీ॥ నౌదలఁ దురాయి, వీరతే ♦ జోదురీక్ష వదనమునఁ గుంకుమపుబ్బాబ్బు ♦ వజ్రవర్మ
మొడల వెలుగొంద నలరు నీ ♦ పొడవుఁగంటి; నెంత కళ గల తొడివోయీ! ప్రతాప!
- సీ॥ సత్త్వబుద్ధిని రిపు ♦ షడ్వర్గము నెదిర్చి గెల్చినా; వరులను ♦ గూర్చినావు!
తులలేని దేశభ ♦ క్తులయందు మేటివై హెచ్చినావు; యశంబుఁ ♦ దెచ్చినాడ!
విరువదోడ్డుగఁ బైన ♦ నొఱగు నాపదలెల్ల నోర్చినావు; జయింప ♦ నేర్చినావు!
కులసనాతనధర్మ ♦ ములను సుస్థిరము గావించినావు; ప్రబోధ ♦ మెంచినాడ!
- గీ॥ వొక్కపరి నిన్నుఁ గననెంచియుంటి; నిదియె తరుణ మనుకొంటి; నీదివ్య ♦ ధవళయశము
నెంచుకొనుచుంటి; నితరుల ♦ కిది యలభ్యమంటి; నూతేండ్లు నీకు దీ ♦ గ్భాయు వంటి”
- క॥ అని యాశీర్వాద మొనర్చిన విప్రోత్తమని జూచి ♦ నృపగురుఁడును “దే
వునియట్లు చేరవచ్చిన నినుఁ గని ధన్యుండ నైతి ♦ నే నియ్యెడలఁ.
- మ॥ మును చాణక్యయుగంధరప్రముఖులఁ ♦ బోలెఁ మహానీతివి
ద్యను మేవాడనృపాళికిఁ గఱపి రా ♦ జ్యం బూర్జితంబై వినూ
తన కల్యాణ జయోదయాదికము లు ♦ దఁ జేసి మాభక్తి కె
ఘ్నచు బాత్రమ్మగు నీకు దివ్యచరణం ♦ బుల్ గంటి నీనాటికిఁ.
- మ॥ భవదత్యుత్తమనామ మెల్లపుడు మే ♦ వాడేదేశమందెల్ల గా
రవధామంబయి యొప్పుఁ; గట్టకడ కు ♦ గ్రామంబులందుఁ బ్రజా
నివహం బద్ధమరేయి మాటవరుసఁ ♦ నీవేరు విన్నంత భ
క్తివిరాజిల్ల నమస్కృతుల్ సలిపి నిఁ ♦ గీర్తింతు రోసగ్గురూ! 134
- గీ॥ పరిషియా కేగుడెంచి నీ ♦ చరణపూజ సలుపవలెనంచు నెన్నిమా ♦ టులొ తలఁచితి;
నిమిష మూపిరి వోని యు ♦ ధముల మునిఁగి కాలు గదలింపలేక యీ ♦ లీల నుంటి”
- గీ॥ అనుచు వచ్చియొచ్చినంత హా ♦ ర్షాంబురాళిఁ దేలి భూదేవమణియు“నో ♦ దేవ! నేను
నిట్లై యనుకొని యనుకొని ♦ యెట్లొ నేఁడు కాలు గదలించుకొనుచు రాఁ ♦ గలిగినాడ

గీ॥ అనయ మేఁ గొల్చు పూర్వమ ♦ హామహీంద్ర శుభ తపః ఫలమును నిన్నుఁజూచుకతన
జన్మ చరితార్థమయ్యె; నెఁచ్చటికి నేఁటి పయన మోయన్న.”యనఁ బ్రతాపప్రభుడు;

గీ॥ “స్వామి! నినుఁబూజచేసి పం ♦ జాబుకవల నే స్వతంత్రరాజ్యము నిల్ప ♦ నిటువెడలితి;
వెదుకఁబోయినతీవయే ♦ యెదురుపడియె ననఁగ, నిందె నీదివ్యద ♦ ర్శనము గలిగె. 139

గీ॥ మేరువును బెల్లగించి కో ♦ టీర మిడుదు నుదయపురలక్ష్మీకని లోక ♦ మురలఁదాఁకి
యిరువదేండ్లు పోరితి;నా యదృష్ట మెల్లఁజెడియెనీవిధమున; నేమి ♦ చేయువాఁడ.”140

—*) భామాసాహి ప్రతాపసింహునకు ధర్మోపదేశంబు చేయుట (*—

సీ॥ అని దైన్య మడరఁ బ ♦ ల్కినను భామాసాహి విని విన్నవోయి యా ♦ ననము వంచి
“శ్రీహరీ! నాదుర ♦ దృష్ట మేమందు! నీవలన నింతటి వేడి ♦ పలుకు వింటి;
నీవార్త విని వ్రీల ♦ దే! హృదయము శిలాఫలకమో! లోహమో! ♦ వజ్రమొక్కో!
నూతామడలదూర ♦ మీరీతి వచ్చు నుత్సాహమ్ము సుడిసి వి ♦ ధ్వస్తమయ్యె;

గీ॥ నకట! నామేనఁ గొనియూపి ♦ రాడుచుండఁ బరమపుణ్యస్వరూప మే ♦ వాడలక్ష్మీ
వైభవప్రభావంకంబు ♦ భానుకులము చెడిన నోర్తునె! విధివాలుఁతుఁడుఁగాఁక. 141

మ॥ అకటా! యుత్తమభారతీయుఁడవు ఘో ♦ రాపత్నమూహంబు నిం
చుక లెక్కింపని విశ్వవీరుఁడవట ♦ చున్ నిన్ను లోకప్రజా
నికరం బెప్పుడు సంస్తుతుల్ సలుపఁగా, ♦ నీవే స్వకృత్యంబు నూఁ
దక పోనాడిన ధర్ము వెట్లు కొమరొం ♦ దన్ నేర్చు లోకమ్మునన్! 142

గీ॥ సడి యెఱుంగని కర్మవీ ♦ రుఁడవు నీవు; నీకు జయమైన నదియు లో ♦ కైకజయము;
నపజయంబైన నదియు దే ♦ శాపజయమునై ప్రపంచాపజయమునా ♦ ననఁగవలయు.

గీ॥ పెక్కువేల్ మైశ్మపై నున్న ♦ విందు నెపుడు నీదుపరిపాలనముఁగూర్చి ♦ నీయఖండ
కదనదీక్షనుగూర్చి త్యా ♦ గంబుఁగూర్చి సాహసముఁగూర్చి కర్ణర ♦ సాయనముగ. 144

సీ॥ మాపూర్వు లెప్పుడు ♦ మీపూర్వనరపాలమాళుల చెంగట ♦ మంత్రులగుచు
వెలలేనిభక్తితోఁ ♦ గొలిచిరి; నిరుపమత్యాగశీలుఁడు చండ ♦ ధరణిపతి ప్ర
ధానప్రధానిప ♦ దము నొందు పిదప రెండవ మూఁడవ ప్రధాను ♦ లవుచు నాడు
పితరులు నేను నే ♦ వించుచుంటిమి; నల్వదేండ్లయ్యెఁ బరిషియా ♦ కేగి నేను;

గీ॥ పరమ ధార్మికులైన మే ♦ వాడ నృపుల నెమ్మది స్మరింపకయె యీది ♦ నమ్ముదాఁక
దేవి! పిడికె డాహారము ♦ దిని యెఱుంగము; నాశరీరంబె మీదిప్రా ♦ణంబె మీది. 145

- మ॥ వితతప్రేమను నేను గొల్చెడు మహీ ♦ భృద్వంశమం దిట్టి ద
ర్పిత శౌర్యాధ్యుని నిన్నుఁ బోలిన మహా ♦ వీరుండు జన్మించెనం
చతిహర్షమున మండువేసవి నుద ♦ గ్రాయాసభారంబు నో
ర్చితి; దూర మ్మిటు లేగుదెంచితి; భవ ♦ చ్ఛీపాదముల్ గొల్చితిన్. 146
- క॥ కడు వృద్ధుడ; మేవాడ్ భక్తుడ; సచివుడ; భూమిసురుడ; ♦ దోచిన మాటల్
నుడివెద; విని నీ తోచిన వడువున మెలఁగంగవచ్చు ♦ వలదనను నృపా! 147
- సీ॥ మేవాడ విడిచి యిం ♦ కేవాడలకునైనఁ బరువెత్తి పోవుట ♦ భావ్య మగునె!
పాదరసమువోలె ♦ బరిపరివిధములఁ బాటిపోయిన దాన ♦ ఫలము గలదె!
నిలువుము; ధైర్యంబు ♦ నిలుపుము; నీ పరిస్థితులెల్లఁ జక్క యో ♦ జించుకొనుము!
ఆత్ర మేటికి? శాంతి ♦ నందుము; నిన్నుండి నీవెట్లు దూరంబు ♦ పోవలేవు!
- గీ॥ చక్రవాళాచలము దాటి ♦ చనినఁగాని వనధిసప్తకమున మునిం ♦ గినను గాని
కడ కెచటికేగినను బ్రతాపుడవుగాక మాటి మఱియొక్కరుడవగుమాడ్రి గలదె! 148
- గీ॥ చనదు కృషి నిరసింపఁగా ♦ సాధకునకు; నదియ యన్నిట నరునియో ♦ గృతనుభెంచు;
గృషిని రోయు వానికిఁ జోటుఁజీతిని లేదు; వసుధ కెల్ల శుభం బట్టివాని పోక. 149
- గీ॥ అలజడిని ముగ్ధింపుడె సత్యము జయించు; నపజయంబుల నది పెంచు ♦ నాన్మృశక్తి;
యనుపమత్యాగమును సత్య మాప్తమిత్రులంద్రుఁస్వాతంత్ర్యతత్వజ్ఞులై నబుధులు. 150
- గీ॥ అఖిలదిశలందు నాపద ♦ లలముకొనుచు దిక్కుదోపని విషమ సం ♦ దిగ్గదశల
ధైర్యమును జిక్కపట్టక ♦ తలఁగె దేని నీబలము చాల దనియె నే ♦ నిర్ణయింతు. 151
- గీ॥ ప్రాణమున కెక్కుడైన మే ♦ వాడ వీడి వెడలిపోఁగాదు; పోఁగాదు; ♦ వినుఁడునాదు
ప్రార్థనము; కాదు కూడద ♦ టంచుఁ బోవఁదలఁతు వేనియుఁబోనీక ♦ నిలువరింతు. 152
- ఉ॥ పూవులు రాలె; నాకులును ♦ బోయెను; ముండ్లును మ్రోడు నిల్చె; నీ
వీవిధిఁ గేతకి విడువ ♦ కేటికిఁ జుట్టె! దనన్ “వసంత ల
క్ష్మీవిభవంబు సోకినఁ జి ♦ గిర్చి తరుల్ కుసుమించునన్న యా
శావిసరంబుచే నిలుతు” ♦ నంచు వచించుఁ గుమారభృంగమున్.” 153
- క॥ అని వచియింపఁ బ్రతాపుని కనులను ముత్తైంపు ట్రశు ♦ కణములు జాల్వ
రిన విప్రసచివుఁ గని “యేమని నీవాత్సల్యగరిమ ♦ నభినందితున్. 154
- చ॥ పరిమితశక్తుఁ డొక్కడ వి ♦ పర్యయవేశ స్వధర్మ మార్గమున్
దొఱఁగునయేని నత్సలతఁ ♦ దోచి మహాపురుషాకృతి బరా

త్వరుడు ప్రబోధ మిచ్చుచు న ♦ పాయముఁ గాచి పథంబుఁ జూపునం
చెఱుఁగుదు మిమ్మువంటి విబు ♦ ధేంద్రుల మూలమునకు గురూత్తమా!

155

గీ॥ స్వామి! నాపైనఁ బరమవా ♦ త్సల్యపశత నితదూరము వేంచేసి ♦ యిటు లపార
పురుషకారము నేర్పు న ♦ మూల్యహితము దైవ నిర్మాల్యమటు శిరఃసా వహింతు. 156

గీ॥ అఖిలభువనావనంబు నీ ♦ యమృతగీతి నాహృదయతంతులను మీటి ♦ నను గఱంచె;
హరగురు పదంబులటు నీప ♦ దాంబుజమ్ము లనఘ! యనవరతమ్ము సే॥ వ్యములునాకు.

సీ॥ అభిలషించినరీతి ♦ నాజ్ఞ పేయుచు దేవ! పనిగొను”మని వచిం ♦ పంగ, విప్ర
సత్తముండును “క్షణ ♦ క్షణ మమూల్యం బిష్టు; కాలంబు వృథసేయ ♦ గాదు మనకుఁ;
జర్పింపఁ దగిన వి ♦ షయము కొంచెమె, నిమేషము మాటలాడినఁ ♦ జాలు! ప్రకృత
మనుసరింతము! లేదు ♦ వ్యవధి; జా గేటికి! రమ్మల్ల నిబవృ ♦ క్షమ్ము దరికి;

గీ॥ మఱచి తింకొకమాట నీ ♦ మంత్రిమాళి యనుభవజ్ఞుండు; స్వామిబ ♦ క్రాగ్రగణ్యుఁ;
డల సలుంబ్రాధిపతిఁ బిల్వ; మామనఘుండులేని మంత్రాంగ మదిపూలు ♦ లేనిపూజ.”

మ॥ అని బోధింపఁ బ్రతాపసింహుండు సలుం ♦ బ్రాధీశ్వరుఁ హెచ్చరిం
చిన నాధన్యుండు చేరఁగా నరిగి “మీ ♦ శ్రీపాదరాజీవద
ర్శనముఁ జేసెడి యీవిధేయుఁడె సలుం ♦ బ్రాకృష్ణసింహుం” డటం
చని సాష్టాంగనమస్కృతుల్ సలుప, న ♦ య్యాచార్యుడుఁ బ్రీతుఁడై;

159

—*) భామాసాహి-ప్రతాపసింహునకు రాజనీతి నుపదేశించుట. (*—

క॥ లెమ్మనె; జని మువ్వురు వృక్షమ్ముదరికి జేరి; రధిక ♦ సంతోషము చి
త్తమ్మున వెలయఁగ నృపు నాస్యమ్మును గని “యవధరింపు ♦ మవధానముతో. 160

గీ॥ స్వామ్యమాత్య సుహృత్కోశః సైన్య దుర్గరాష్ట్రములు ననునివి యేడు ♦ ప్రకృతులండ్రు;
ప్రకృతిబల మున్న నేకాని ♦ పార్థివునకు నించు కేనియు నాస్తిక్య ♦ మెసగఁబోదు. 161

గీ॥ ఇన్నిటను నెన్నియున్నవో ♦ యెంచిచూత; ముత్తమకులీనతయు మహా ♦ దాత్తవీర
వర్తనము సత్యసంధత ♦ వటలు నీకు రాజరాజుగ నుండ న ♦ స్థితయ కలదు. 162

మ॥ సువిశాలస్థిరబుద్ధియై యనుభవ ♦ జ్ఞుండై కడుక్ స్వామిభ
క్తివికాసస్ఫురితుండునౌ నృపతిని ♦ తిజ్ఞుండు నుత్సాహవై
భవుడే మంత్రిగ నుండ నర్హుండు; సలుం ♦ బ్రాకృష్ణసింహేంద్రువం
టి విశేషజ్ఞు గడింపఁగా నగునె! ము ♦ త్రిత్వంబు సంధింపఁగన్.

163

- మ॥ బలవంతుం డనురాగవంతుఁడును శో ♦ భావంతుఁడు వాహినీ
బలవంతుండును ద్యాగవంతుఁడగు శు ♦ భస్వాంతుఁడౌ ధీరుని
దలపఁబోలు సుహృద్వరుండని! కిరా ♦ తస్వామి నీభీమచాం
దలఘుస్వాంతుఁడు; వాని మించిన వయ ♦ స్యశ్రేష్ఠుఁడే లేడుపో. 164
- గీ॥ ధన-చమూ-దుర్గ-రాష్ట్రసం ♦ తతుల లోనఁ బ్రథమమే యగ్రగణ్యమై వాసిఁగాంచు;
నది ప్రపంచైక సార స ♦ ర్వాత్మకంబు; దానిబట్టి తక్కిన మూఁడు తనరుచుండు. 165
- ఆ॥ ద్రవ్యబలము గలుగఁ ♦ దనరు సైన్యబలంబు; ధన-చమూ బలములు ♦ దనర, దుర్గ-
రాష్ట్రబలము లలరు; ♦ ద్రవ్య మన్నిట మేటి; యదియ నీకు లోప ♦ మాదినుండి. 166
- గీ॥ ఆశ్ర-యాసన-విగ్రహ- ♦ యాన-భేద-సంధులను నాటు వక్రుణ ♦ సమితియందు;
రెపు డెటులు వీని నడపు కీ ♦ లెఱిగినట్టి ధాత్రిపతి యన్నిరీతుల ♦ ధన్యతముఁడు. 167
- గీ॥ అవసరమైన శక్తిత్ర ♦ యమ్ములోన నతులితోత్సాహశక్తి నీ ♦ కలరు; గాని
మంత్రశక్తిఁ బ్రయోగించు మాటలేను; మఱియుఁ బ్రభుశక్తి మొదలంట మాసియుండె. 168
- సీ॥ స్థిరతరధైర్యోప ♦ జీవితై, జంకక, వెనుదీక, తగ్గక, ♦ విసుఁగుపడక,
కష్టంబులకును జి ♦ క్కక, పఁపంచోన్నత ప్రబలవిరోధితోఁ ♦ బ్రతిఘటించి
సంగ్రామ మిన్నేఁడ్లు ♦ సాగించి యుంటివి; నిన్నెఱుంగని వారు ♦ నీయహితులు
భవ దుదార యశంబు ♦ వర్ణించెదరు; కాని కోశ-సైన్యబలముల్ ♦ కొఱతగాఁగ
- గీ॥ నెన్నికల్పంబు లని చేసి ♦ యెమిలాభ! మెటు జయము గల్గు! నీ కళ్ళ ♦ రెట్లు లోఁగు!
నిర్వదేండ్లుగ నాకాల ♦ మిట్లె వృథగఁ జెల్లెనని మాత్ర మిపుడు చిం ♦ తిల్లబోతు. 169
- ఆ॥ అదియు నాత్మశిక్ష ♦ కై చెల్లె ననుకొను; మింక నిట్లె కాల ♦ మేఁగ నీకు;
దేశ ముద్ధరింపఁ ♦ దివురు; మొండొకమాట వినుతు; నలవ దనక ♦ పని యొనర్పు. 170
- మ॥ పరమప్రీతిని దేశమాతృపద సే ♦ వాభాగ్యముఁ గోరి నా
సరసఁ గల్గు ధనంబు నీదు చరణా ♦ బ్జాతంబు లందుంతు; సం
బర మొప్పారఁ బరిగ్రహింపఁదగు; మే ♦ వాడ్ దేశముఁ గొల్చి య
కృరు సాధించి యపూర్వ వైభవమునఁ ♦ వర్ధిల్లు రాజోత్తమా! 171
- క॥ నెనరుంచి నాదు ప్రార్థన విని దేశము నోము”మనుచు ♦ విప్రుం డన, నా
తనిఁ గని జనపతి “నీపంపును సలుపుదుఁగాక; త్రోసి ♦ పుత్తునె యెపుడుఁ. 172
- మ॥ అనఘా! జేనెడు మేర యేనియును రా ♦ జ్యం బొక్క కాసేనియుఁ
ధనముఁ దొల్పినుండి లేకయ దరి ♦ ద్రవ్యంబునుఁ వెళ్ళబో

యనె లోకమ్మునఁ బుట్టు వొందిన యభా ♦ గృచ్ఛత్రసంపన్ను, నన్
ధనికున్ జేసి కృతార్థుఁ జేయఁ గరుణన్ ♦ దైవంబవై తోచితే!

178

చ॥ ధనము నొసంగి, వస్తుసము ♦ దాయ మొసంగి, యనర్హతనము
డనము లొసంగి, బ్రాహ్మణుల ♦ నా రవివంశజులెల్లఁ దొల్లి య
ర్చన మొనరించుచుండు; రది ♦ సవ్యము; భూసురమాళినైన నీ
ధన మిపు డేను గైకొనుట ♦ ధర్మువు గాదని తోచె నామదిన్.”

174

క॥ అని జంకుచు సంకోచించిన భామాసాహి “మిమ్ము ♦ సేవించి గడి
చిన ధన మీతటి మీకప్పన మొనరించుటయ పరమ ♦ భాగ్యము నాకున్.

175

క॥ మేవాడదేశ ధనమే మావాడల నుండు; దాని ♦ మాతృపద శ్రీ
సేవావిధి కర్పింపని జీవన మేమిటికి! వట్టి ♦ సిరి యేమిటికిన్!

176

క॥ మనసార నిత్తుఁ జేకొను; వినుము కలిగినపుడు మఱల ♦ వృద్ధియు మూలం
బు నొసంగుము కొనెదను; వలదనకుము; నామాట చూడు; ♦ మగును శుభంబుల్.

మ॥ తడవున్ జేయక బోయపాళెమునకున్ ♦ ద్రవ్యంబు నంపింతు! న
క్కడకున్ మీరును బోయి యాశబరలో ♦ కస్వామి దర్శించి యె
క్కుడుగా సేనలఁ జేర్చుకొం; డిచట నా ♦ కున్ నిల్వఁగాఁ దీర; ది
ప్పుడె నే బోవుదు”నంచు లేచి తురగం ♦ బున్ డాసి పై నెక్కుచున్,

177

—*) భామాసాహి రాజపుత్రులకు దేశభక్తి నెఱిగించి పురికొలుపుట. (*—

సీ॥ “సిరికిఁ దానకమైన ♦ చిత్తూరు పురలక్ష్మి యనదయై పాడటి ♦ వనట మునుఁగ,
నుర్వియంతయు మెచ్చు ♦ నుదయపురవిభూతి బూదిపాలగు హోమ ♦ ముగఁ జెడంగఁ,
గోటల కన్నిట ♦ మేటి ‘కుంభల్మియర్’ యవనులచేబడి ♦ నవసిపోవఁ,
బావనోన్నతమేఘ ♦ భవనంబు తురక పెక్కెముల గాడ్పులు సోకి ♦ కీడువడఁగ,
గీ॥ నట్టె హారావళీపర్వ ♦ తాంతరముల నిరువదేండ్లని చేయు పెం ♦ పెల్లఁ బొలియఁ,
గడుపుఁగూటికై వంశవి ♦ క్రమము మఱచి వెడలుచున్నారె! మేవాడ ♦ వీరులార! 178

సీ॥ శార్దులరాజభు ♦ జాపీతి స్వారి చేయఁగఁజాలు ఝాలాభ ♦ టాళు లుండ,
బాలురై రిపుసమ ♦ వర్తులై ఖండించు ప్రబలచౌండావన్ను ♦ పాలు రుండ,
విమతరాడ్గర్భని ♦ ర్భేదకప్రాధి దీపించు రాఠోడ్కుల ♦ వీరు లుండ,
ముజ్జగంబులనైన ♦ ముంజేతఁ బోద్రోయఁ గలిగిన చోహణ ♦ బలములుండ,

గీ॥ మాప్రతాపుడు బ్రదికి సేమమున నుండఁ గృష్ణసింహు నొడల నూపి రెసఁగియుండఁ,
గులసనాతనవీర్యంబుఁ ♦ గుంటఁ బెట్టి పాటుచున్నారె! మేవాడ ♦ వీరులార! 179

సీ॥ రాజ్యంబు పోయినఁ, ♦ బ్రాభవం బూడిన, సకల భాగ్యంబులు ♦ సన్నమైన
బలమెల్లఁ జెడినఁ, గో ♦ టలు పోయినను, సారె కపజయంబులు క్రమ్మియడ లొదవిన,
గడ్డి యాహారమ్ము ♦ గాఁ జెట్లనీడలు నెలవుగా మృగములె ♦ స్నేహితులుగ
నిల్లాలి నెడఁబాసి ♦ పిల్లల విడనాడి కట్టుగుడ్డలు లేక ♦ గాసి పడియు

గీ॥ విడక స్వాతంత్ర్యమును గొల్పు ♦ వీరుల నెడి యశముఁ బోద్రోసి యాభిజాత్యంబు రోసి
కటకటా! దేశ మరుల క ♦ గ్గంబు చేసి విడుచుచున్నారె! మేవాడ ♦ వీరులార! 180

సీ॥ తెఱవల విమలపా ♦ తివ్రత్యచుహిమాబు సన్నిగిల్లినఁ గనుల్ ♦ చల్లవడెనొ!
సకలదిగ్దేశ రా ♦ జన్యప్రతాపాగ్ని చల్లార హృదయముల్ ♦ శాంతిఁగనెనొ!
భరతఖండమున గో ♦ వధలు సాగినఁ జూచి యంతరాత్మకు సౌఖ్య ♦ మలవడియెనొ!
దాస్యాంధకారంబు ♦ దశదిశల్ గవియ దేహముల నాప్యాయనం ♦ బలముకొనెనొ!

గీ॥ కనులు తిరిగినా! బాహువిక్రాంతి చెడెనొ! బుద్ధి తఱిగెనొ! చెడువేళమునురుకొనెనొ!
కానిచో మాతృదేశంబు ♦ మాని పోవు వెచ్చి యెటు గల్గె మేవాడ ♦ వీరులార! 181

సీ॥ యవనగజేంద్రసిం ♦ హఖ్యాతిఁ గాంచిన బప్పరాయనిఁ గన్న ♦ భవ్యమాత!
జీవితం బరికోటిఁ ♦ జెండ నర్పించు హమీరసింహుని గన్న ♦ మేటితల్లి!
భానువంశక్షమా ♦ పతిమాళి యన నొప్పు సమరసింహుని గన్న ♦ చల్లనమ్మ!
యతిదీక్షతో మొగల్ ♦ యాగముఁ దీర్చు సంగ్రామసింహునిఁ గన్న ♦ రాజజనని!

గీ॥ యందఱను మిమ్ముఁ బెంచిన ♦ యసమధాత్రి! తల్లి దండ్రీయు గురువునై ♦ తనరుసీమ!
యకటకట! స్వర్గమునకన్న ♦ నధికమైన మాతృదేశంబు విడరాదు ♦ మఱలరయ్య! 182

సీ॥ కడుపుకక్కురితి కీ ♦ గతిఁ జేయఁగారాదు, తినినఁ దినకయున్నఁ ♦ జనును గాల;
మక్కటా! ప్రాణంబు ♦ లంత తీపైయున్నె! పిటికి పందలటన్న ♦ పేరు రాదె!
బవరం బనిన నొడల్ ♦ వడఁకెనే మీకు! భార్యాపుత్రులం దంత ♦ యాస తగునె!
చిరకాల మపకీర్తి ♦ చేరదే! హృదయాభిమానధనంబెల్ల ♦ మాసి పోదె!

గీ॥ తగడు పయనింప! వెనుకకుఁ ♦ దరలరయ్య! బలముఁ గొనరయ్య! కోటలుగెలువరయ్య!
యరుగవలె నాకు సెలవియ్య ♦ రయ్య;” యనుచు నశ్వమును ద్రిప్పి వెనుకకు ♦ నరుగఁ

గీ॥ విరిసి విరితేన వాఁడ జా ♦ బిల్వినయట్లు, వీరరసము పొంగి పొరల ♦ వీరులెల్ల
వెడలిపోవుచునున్న యా ♦ విప్రుచరణ సరసిజములకు మ్రొక్కి యశ్వముల నెక్కి, 184

—*) రాజ పుత్రులు వెనుదిరిగి భీమచాందు నివాసమునకు వచ్చుట. (*—

మ॥ త్వరమై నద్దమరేయికి జని కీరా ♦ తస్వామి గూడెంబులన్
దరియన్ బోయి బహిఃప్రదేశముకడన్ ♦ ధాతీనభోభాగముల్
విరియన్ శంఖము లూడి; రంత శబరొ ♦ ర్వీనాథుడున్ మిత్రశం
ఖరవంబుల్ గుఱుతించి స్వాగత మిడం ♦ గా వచ్చె సాశ్వర్యతన్. 185

గీ॥ రచ్చకట్టు మ్రోల మహాగ్ని ♦ రగులజేసి పిలపిలని మూఁగి భిల్లులు ♦ బలిసి కొలువ
భీమచాం దందుజేరిన ♦ వీరులకును సాత్త్వికాహారము లొసంగి ♦ సత్కరించె. 186

క॥ తెలతెలవాతెను; భానుడు మొలిచెను బూర్వాద్రి; వీర ♦ పుగవులు మహీ
తలపతి పదముల కెఱగుచు సెలవు గొనుచు వెడలి రాత్మ ♦ సీమలు చేరన్. 187

శా॥ “భామాసాహి ధరామరేంద్రుని కృపన్ ♦ స్వాతంత్ర్య దుర్వార సం
గ్రామక్రీడలు పెంచి శత్రుతతులన్ ♦ ఖండింపఁ గాంక్షించె; రా
రో! మీరందఱు దేశభక్తిపరిపూర్ణుల్ బాలురున్ వృద్ధు లు
ద్దామాటోపుఁ బ్రతాపుఁ గూడఁగఁ గిరా ♦ తస్వామి గూడెంబునన్.” 188

చ॥ అనుచును రోదసీకుహర ♦ మంతయు వీలెడుభంగి డిండిమ
స్వనముల రాజపుత్రకులు ♦ పల్లెలు పట్టణముల్ పురంబు ల
న్ని నగరముల్ గిరిద్రము ల ♦ నేక గుహాకుహరమ్ములందునన్
వినఁబడఁ జాటఁజొచ్చి రొక ♦ వేయు విధంబుల దేశ మంతటన్. 189

—*) నలుదెసల నుండి రాజపుత్రులైన న్యాయములు వచ్చి ప్రతాపసింహుని జేరుట. (*—

సీ॥ అలసలుంబ్రావిభుం ♦ డహిత దుర్వార చోండావద్బలంబుతో ♦ నడచి వచ్చె;
బేడ్లా-కొటేరియా ♦ పృథ్వీనాయకులు చోహణవర్గముల్ కొల్వ ♦ నరిగి రంత;
గృ నాసాపురా-బునే ♦ రాధీశులు శిశోదియాభటుల్ గొలువఁ బ్ర ♦ యాణ మైరి;
హరిదాసుడు ముకుందుఁ ♦ డరుదెంచిరి మహోగ్రరాతోడునుభటవ ♦ ర్గములు గొలువ;

§ The castle of Bunera is one of the most imposing feudal edifices of Mewar, and its lord one of the greatest of its chieftains. He not only bears the title of Raja but he has all the state insignia attached thereto.

“ Personal narrative ”

గీ॥ శ్యామసింహుండు చనుదెంచె ♦ సాద్రినుండి; భిల్సురానుండి సూక్తుండు ♦ వెడలె; దేవ
గృహమునుండి దూడాసింహుఁ ♦ డేగుదెంచె: దుర్జయుడువచ్చెజ్జోండావశులనుగూడి.

గీ॥ అంశ నొకనాడు: శేవకుం ♦ డరుగుదెంచి భిల్లపరివృతుడగు నృప ♦ తల్లజుఁగని
“స్వామి! మంత్రీభామాసాహిబండ్లు వచ్చి నిలిచె, జూతురుగా” కంఠుఁబలికి కొలిచె.

గీ॥ భిల్లనృపతి ప్రతాపుడు ♦ వెడలి సాద్రివైపునను మూడు క్రోసుల ♦ వఱకు నిలుచు
భటులు నాలుగువేలు, ద్వి ♦ వ్యంబు గలుగు బండ్లు వేయును గని హర్షభరితులైరి.

గీ॥ నెలకు నైదును - బదిరూప్య ♦ ముల కొలంది పదియు - రెండేండ్లదాక ని ♦ ర్వదియైనైదు
వేల భటులకు భృతినీయ్యఁ ♦ జాలుననుచు భిల్లమణి రాజమణి లెక్క ♦ వేసి రపుడు. 193

— *) ప్రతాపసింహుడు యుద్ధ సన్నద్ధుఁ డగుట. (*—

క॥ “కనఁబడె దివి నింద్రుశరాసన; మిది రణమునకు మంచి ♦ శకునం”బని భి
ల్లనృపాలుడనఁగ జనపతి యని కాయత్తం బొనర్చె ♦ యాత్మచమువులన్. 194

క॥ ఎలనవ్వు వెలయఁగా నర్మిలి బిడ్డల నక్కు చేర్చి ♦ మేను నిమిరి చు
చులు దువ్వి ముచ్చటల ముద్దులజడి గుఱియించె గూర్చి ♦ వొంతర గట్టన్. 195

మ॥ పరమప్రేమమునన్ బ్రతాపవిభుడు ♦ బ్రాణేశ్వరిన్ జేరి “ము
ష్కర తొరుష్క భటాళులన్ దఱిగి నే ♦ స్వాతంత్ర్య సంగ్రామమున్
జరపన్ గోరి ప్రయాణమైతి నిపుడే; ♦ సంపూర్ణచిత్తంబుతో
⊕ నరవిందేక్షణ! సమ్మతింపుము శుభ ♦ ప్రారంభ యాత్రారతిన్. 196

గీ॥ నీ సుధా స్వాదు లజ్జా వి ♦ లాసరేఖ చిత్తమున హత్తి మెఱయుచు ♦ స్మృతికిఁదెచ్చు;
మనకుఁ గలయిక నెలకొక్క ♦ మాటు గలుగుఁబరమసంతోషమున నన్నుఁ ♦ బంపుమిపుడు

గీ॥ నీవు బిడ్డలు గొన్నాళ్ళు ♦ నిలువుఁ డిందు; భిల్లు లేవేళ మిమ్ముఁ గ. ♦ న్నెట్టియుండ్రు;
భీమచాందుగా రిపుడు నా ♦ మెట వత్తు”రనినఁ బాఠేశ్వరీదేవి ♦ యాస్య మెత్తి; 198

⊕ Although I cordially unite with Segur, who is at issue with his compa-
triot Montesquieu on this part of discipline, yet from the knowledge I do possess of
the freedom, the respect, the happiness, which Rajput women enjoy, I am by no
means inclined to deplore their state as one of captivity.

“Religious Establishments.”

—*) పాశుశ్వరీదేవి ప్రతాపసింహుని విజయ యాత్రకుఁ బంపుట. (* —

- ఆ॥ స్మితకళామరీచి ♦ మీమోమునన్ దోచె; నింతికన్న భాగ్య ♦ మేమి నాకు!
శైలతలమునిండ ♦ సైన్యముల్ చెలరేగె; వెడలి విజయలక్ష్మి ♦ వెంటరండు. 199
- గీ॥ సిద్ధసంకల్పభరితమా ♦ చిత్తమందు వలదు చోటీయ నాకుఁ బి ♦ ల్లలకు" నంచు
వెడదకనుల ముత్తైపుజాయ ♦ విరియఁ దుదలఁగప్పు తెప్పల నాసతోఁగొంతుఁగనియె.
- సీ॥ విజయసూచకముగా ♦ భిల్లభటులు చుట్టు మూఁగుచుఁ గైవార ♦ ముల నొసర్ప,
బోయగుబ్బెతలు గుం ♦ పుగఁజేరి చిఱునగ వలరు మోములఁ బాడి ♦ యాడుచుండఁ,
పాశుశ్వరీదేవి ♦ వజ్రములు ప్రవాళములును మాణిక్యముల్ ♦ ముత్తైయములు
హాటక పాత్రంబు ♦ లందుఁ గైకొని నిజేశ్వరునకు మేల్మి ని ♦ వాళి దీర్చి,
గీ॥ రాగ మలరఁ గప్పురపు హారతు లొసంగి, నిరుపమామోదమున నెఱ్ఱి ♦ నీళ్లు దీసి,
“జరుగుఁగావుతఁ గణ్యాఁజైత్రయాత్ర” యనుచు శ్రీపాదములు నుదుఁరంట మ్రొక్కి,
సీ॥ “జంభదై త్యేందు”ని ♦ సమయింప నరిగెడు నపుడు బిడౌజన ♦ కై న జయము,
ఖరదూషణాది ర ♦ క్షత్రేణిపై కేగు నపుడు శ్రీరామున ♦ కై న జయము,
నరకాసురునితో ర ♦ ణంబు సేయఁగఁ జను నపుడు శ్రీకృష్ణున ♦ కై న జయము,
కాలకేయాదులఁ ♦ గసిచుసంగఁగఁ బోవు నపుడు కీర్తికి ♦ కై న జయము,
గీ॥ సకలశాత్రవజయము, శాశ్వతజయంబు, భువనజయమును, నిరుపమామోదజయము,
వెల యెఱుంగని జయమును, సులభజయము; జయముపై నీకు జయములు జరుగుఁగాక
గీ॥ అమరసేనాధిపత్య ప ♦ ష్టాభిషేక మగుచుఁ గౌంచాద్రి భేదింప ♦ నరుగు నపు, దు
మా కుమారున కట్టులు ♦ నాకుమార! యమరసింహ! నీకగుత లోకైకజయము.” 203
- గీ॥ అనుచుఁ పాశుశ్వరీదేవి ♦ హస్తయుగము నెత్తి యభినందనము సేయ ♦ సృపగురుండు
నగవు మొలకెత్తు చూపుల ♦ మగువ సెలవు నంది యచ్చోటు విడిచె; సైన్యములునడిచె
- గీ॥ గూడెముల, నిండ్లకోపుల ♦ గొండపేటులందు, గండ్లోపలములందు, ♦ నధివసించి
శబరసతులెల్లఁ బూలు లా ♦ జలును జల్లి రాప్రతాపునిపైన సై ♦ న్యములపైన. 204
- క॥ ఈ రీతిఁ జైత్రయాత్రాప్రారంభము చేసి యర్ధ ♦ రాత్రమునకు ధా
● త్రిరమణుం డరిగెను దేవేరీదుర్గము కవాట ♦ వీధి జేరక.

● The name of Bhamasah is preserved as the Saviour of Mewar. With this splendid proof of gratitude and the servante of Prithwi Raj as incitements, he again “screwed his courage to the sticking place” collected his band and while

—*) దేవేరి దుర్గ ద్వితీయ యుద్ధము. (*—

- మ॥ “బలముల్ లేని కడున్ గృశాంగుడు ప్రతా ♦ పస్వామి మాధాటికిన్
గలఁగన్ బాతెను; గోటకున్ భయము గ ♦ ల్గన్ బోవ” దం చెంచి ఊ
మ్మలపైఁ జేయిడి, యేండ్లు యావనబలం ♦ బుల్ హాయి నిద్రించె; వా
కిభులం దెందును మచ్చు పేరుకొనియె ♦ క్కెన్ మూరెడం తెత్తుగన్. 207
- క॥ అలకొటగవను దెఱచిన పొలకువఁ గని సకలరాజ ♦ పుత్ర చమూనా
ధులు జొరఁబడ గడఁగిన వారలను “నిలుఁడు పోకుఁ” డనుచు ♦ రాణా యంతన్, 208
- సీ॥ “తురకలబలము ని ♦ ద్దురఁబోవుచుండు; నీస్థలమెల్ల మిగుల ని ♦ శ్శబ్ద మయ్యె!
నిదురవోయెడువారిఁ ♦ గదిసి చంపుట ధృతమహితులయందు ధ ♦ ర్మబు గాదు!
బహుశతాబ్దంబు ల ♦ ప్రతిహతశక్తితో నీకోట మాపూర్వ ♦ లేలినారు;
దొంగపోటున దూఱి ♦ దుర్గంబుఁ బట్టుట నాకు నచ్చిన వగ ♦ నమ్ము గాదు;
గీ॥ పౌరుషమునన దీనిఁ జే ♦ పట్టద” మని యులుము తెఱఁగునఁ దనశంఖ ♦ మొత్తె; నమర
సింహుఁడును సింహనాదము ♦ చేసె; భీమచాంను బూరగ మ్రోయించె ♦ శైల మదర.
- ఉ॥ కంపము నొందె ధారుణిః జ ♦ గద్గరుఁ డుతట, “ దుర్గమున్ బ్రవే
శింపుఁ డనంగ నయ్యమర ♦ సింహుఁడు గుఱ్ఱముఁ దొల్తలోన దూఁ
కింపఁగ సూక్తు నశ్వమును ♦ గేల్లరికెన్; వడిఁ గృష్ణసింగు గ
ద్వింపుచు దూకె; గంతులిడె ♦ సేనలు భూపతి వెంట నంటుచున్. 210
- సీ॥ ఆ రాజపుత్రసే ♦ నారణోద్భటవిజృంభణమహారవము పా ♦ బాజఖానుఁ
డాతని పదివేలు ♦ యవనభటుల్ విని యదరుపాటున గుండె ♦ బెదరి చెదరఁ
దబ్బిబ్బుపడుచుఁ దొం ♦ దర సమరోచిత వివిధసాధనములు ♦ వెదకుచుండఁ
దనసేనకన్న ముందఁ బ్రతాపుఁడు సింహ మటు వారియెదురఁ బ్ర ♦ త్యక్షమయ్యె;
గీ॥ నలముకొనియున్న శత్రునై ♦ న్యముల, విలయదండధరుఁబోలు రాణాప్రతాపుఁ జూచి,
తురకలు పలాయనము చేయుఁ తెరువులేక పెనఁగిరి రణమ్మో మరణమోయని తెగించి
గీ॥ కాఱుచీకట్లు గొమ్మిన ♦ కాళరాత్రి! దుర్గమునఁ జోటలంతి! యు ♦ ద్ధరతఁ బోరు
భటులు ముప్పదియైదువేల్! భయము గొలుపు నాటి రణధాటి యాపాటిఁ సాఁగవశమె!

his foes imagined that he was endeavouring to effect a retreat through the desert, surprised Shahbaz in his camp at Deweir whose troops were cut in pieces.

“Annals of Mewar.”

గీ॥ యవనులని రాజపుత్రకు ♦ లని తెలియక యుభయ సైన్యముల్ తలపడె ♦ నుగ్రరీతి!
నెవరి వారల వారె యా ♦ హవమునందుఁ దటిగి పోసిరి వేడి నె ♦ తురులు దొరఁగ.

గీ॥ భిల్లభటు లేరితెచ్చి రా ♦ పిడుల రగులఁబెట్టు కట్టల దివటీల ♦ వెలుఁగునఁ గను
పట్టెఁ బొలికల నొక చౌటఁపట్టి పగిది! నచటి బలములు కొఱవి దయ్యముల పోల్కి.

గీ॥ అంటఁగారాని భయద దా ♦ వాగ్ని కీల యతిబలాటోప దుర్దాంతుఁ ♦ డమరసింహుఁ
డెచట రణ మతిభీమమా ♦ నచటఁజేర దాట్లుకొనిపోయి శత్రుఁమధ్యమునఁ దూకు.

మ॥ కరమున్ వెల్గెడు భానుబింబము పతా ♦ కం బొక్కచే నొప్ప, దు
ర్భరఖడ్గంబు మఱొక్కహస్తమున నొ ♦ ప్పన్ శ్యామసింహుండు, కే
సరి మాతంగసమాజమున్ దగులు నో ♦ జన్ రూక్షతామ్రాక్ష భీ
కరుడై బొబ్బలు వెట్టి వైరులు వడం ♦ కన్ ముట్టె నత్యుగ్రుడై. 216

మ॥ ప్రశయాంభోద్ధరమున్ హంసించుచు సలుం ♦ బొబ్బర్త చెంతన్ మహా
చలశృంగంబులు వీలి కూలఁ బటుగ ♦ ఙ్గారావ మొప్పన్ దుగు
మ్మల నైస్యంబులఁ దాకి నూర్లు పదు లం ♦ చున్ లెక్కకున్ రాని లీ
లల శీర్షంబులు గుప్ప తెప్పలుగ రా ♦ ల్పన్ సాగె నత్యుద్ధతిన్. 217

గీ॥ ఆగ్రహోదగ్ర భయద దీ ♦ ప్రాస్యఁడగుచుఁ దన ద్విధారాకృపాణ దు ♦ ర్దాంతధార
నృపగురుఁడు చీల్చి రిపులెల్లఁ నేలఁ బడిరి మిదుతగమి చిచ్చుఁబడి మ్రగ్గుఁవడుపు దోఁప.

క॥ హరిదాసుఁ డాగ్రహమ్మున హరి, రక్షశ్శ్రేణి నొంచు ♦ నట్టులు యవనో
త్కరములపైఁ బడి నఱకెను శిరములు; రాఠోడు లెల్ల ♦ జిక్కఁగఁ గొలువన్. 219

క॥ యూలా 'భూపతిసింహుండు' సాలములన్ బోలెఁ దురక ♦ సైన్యము మేనుల్
జీలిచె; మేకొని సూక్తుఁడు కాలాహివిధాన శత్రు ♦ గర్భముఁ జొచ్చెన్. 220

గీ॥ దేవగృహదుర్గసీమలఁ ♦ దిరుగు వ్యాఘ్ర ముగ్రమూర్తి దూడాసింగు ♦ యుద్ధమందుఁ
దేరిచూడఁగ రానట్లు ♦ దీప్తి మెఱసి దోమలనుబోలెఁ గూల్చె శ ♦ త్రిలను దాకి.

సీ॥ గుణరాశి రాఠోణ్ము ♦ కుంద దాసుఁడు షాపురా—బునేరా ప్రభుల్ ♦ ప్రకట బలులు,
మఱియు బేడ్లారాజ ♦ మాళి కేశవదాసుఁ డింకఁ గొటేరియా ♦ నృపవరుండు

§ But as if the brand of Bhavani was insufficient, he met with another hermit in the forest of the "Tiger Mount" the Gokurnath, who presented to him the double edged sword, which with the proper incantation, could sever rocks. With this he opened the road to fortune leading to the throne of Chittoor.

"Annals of Mewar"

- తక్కిన రాజపు. ♦ త్రిచమూపతుల్ వారి వారి శౌర్యంబుల ♦ పగిది రిపులఁ
బట్టి నిర్జింపంగఁ ♦ బగ్గముపాడొచు నొగిలి పగుల సాగె ♦ మొగలు తెగలు!
- గీ॥ సమధి కోద్దండ దోర్దండ ♦ చాపముక్త భీకరాశుగులై భిల్ల ♦ వీరు లెల్ల
నట్టహాసంబు లొనరింప ♦ నాశరములు నాలుకలు గోయుదున్ వాల్మీకిగూలి రరులు.
- ఉ॥ వీరులలోన మేటియగు ♦ వీరుఁడు భిల్లనృపాలమౌళియున్
బారుషరాశియై యడవి ♦ పక్షుల మెత్తని యీశలన్ గరుల్
కూరుచు భీకరాశుగము ♦ లున్ దశకంబు శతంబు గుప్పుచున్
వైరిభటవ్రజంబుల న ♦ పారముగాఁ దునుమాడె నత్త ట్టిన్. 223
- ఉ॥ రూక్షపరాక్రమస్ఫురణ ♦ రోజుచు నా పహబాజుఖానుఁ డా
తక్షకమూర్తియై రిపులఁ ♦ దార్కొని పెక్కురఁ గూల్పఁగా, ఖగా
ధ్యక్షుఁడుపోలె బైబడి ప్ర ♦ తాపనృపేంద్రుఁ డనూనసాహసా
పేక్షఁ దదీయ మస్తకము ♦ ప్రీలఁగ నేసె గృహణధారలన్. 224
- గీ॥ తనకు సుభటుల నుసికొల్పి ♦ దన్యుతతులపైన డీకొల్పి యాప్రతా ♦ పప్రభుండు
దుర్గమును శుభ్రముగఁజేసె ♦ దురుకపురువు పేరు లేకుండఁ దుదముట్ట ♦ నేరి వైచి. 225
- మ॥ నలినాపుండును బూర్వపర్వతముపై ♦ నన్ దర్శనం బిచ్చె; నా
యిలువేల్పున్ గొలిచెన్ బ్రతాపధరణీ ♦ భృశ్శౌళియున్; రాజపు
త్రిలు సంతోష మెలర్ప నందుకొని రా ♦ దుర్గంబు; నం దన్నిది
క్కుల సూర్యధ్వజకోటి క్రాలె; జెలఁగెన్ ♦ గోలాహలధ్వానమున్. 226
- క॥ వైరులు తుదముట్టి చనంగా రాణా సంతసంబు ♦ గడలుకొనఁగ“దే
వేరీజయంబుఁ దన దేవేరికిఁ దెలుపు”మని యొక్క ♦ భిల్లుని బనిచెన్. 227
- ❁ చ॥ మనుజవరేణ్యుఁ డంతట ‘న ♦ మాయిత’ పర్వత దుర్గ సీమకున్
జని తన రాజపుత్రభట ♦ సంఘముఁ దోడ్కొని లోన దూకి శ్రాం

❁ The fugitives were pursued to Amaid, the garrison of which shared the same fate. Ere they could recover from their consternation Kumbhalmer was assaulted and taken; Abdoola and his garrison were put to the sword and thirty two fortified posts in like manner carried by surprise, the troops being put to death without mercy. To use the words of the annals “Pratap made a desert of Mewar.” He made an offering to the sword of whatever dwelt in its plains “an appalling but indispensable sacrifice.

తిని గొను వైరులన్ బిలిచి ♦ త్రెళ్ళగ నేసి గ్రహించె దుర్గమున్;
దనరె రవిధ్వజంబులు శ ♦ తంబు సహస్రము దృశ్యమానమై.

228

—) కుంభల్మియరు దుర్గమును జేకొనవలెనని ప్రతాపసింహుఁ డాలోచించుట. (—

మ॥ తన సామంతుల నందఱన్ బిలిచి చెం ♦ తన్ జేర్చి “యీదుర్గముల్
గొనుటల్ ముఖ్యముగాదు మా కిప్పుడు; మా ♦ కుంభక్షమాజాని చే
కొని నిర్మింపఁ బవిత్రమై వెలయు నా ♦ కుంభల్మియర్ దుర్గమున్
గొనుదాఁకన్ గననొల్ల నిద్దురయు! గై ♦ కో నొల్ల నాహారమున్!”.

229

మ॥ అను రాజేంద్రుని మోముఁ గన్గొని సలుం ♦ బ్రాధీశ్వరుం “డిక్షణం
బుననే పోద”మటంచుఁ గోల్తుల దళం ♦ బుల్ రేపి సాగించి శై
లనికాయంబులు లోయలున్ వనులు లీ ♦ లన్ దాటి యుత్సాహముం
గొని ముందేగఁగ నా ప్రతాపుఁ డరిగెన్ ♦ కుంభల్మియర్ చేరఁగన్.

230

గీ॥ శైల సామ్రాజ్యలక్ష్మీ మస్తకముమాడ్కిఁ బర్వతముపైన శృంగంబువలలుచుండు;
మూర్ధమున వెల్లు హాటకముకుటరాజ మట్లు కుంభల్మియర్ దుర్గమలరుచుండు. 231

సీ॥ అచలనితంబంబు ♦ నటు నెక్కుచో దూరముననుండి దుర్గగో ♦ పురము దోఁప,
నా ప్రతాపనృపేంద్రుఁ ♦ డత్యంతహర్ష రోమాంచితగాత్రుడై ♦ మస్త మెత్తి
కనులమడుపుగాఁగఁ ♦ గని “పదునాతేండ్లపై నయ్యె నకట! నిన్ ♦ బాసిపోయి;
నీ “మేఘ భవనంబు” ♦ నీ “భవానీదేవి కోవెల” నీకు స ♦ రోవరంబు

గీ॥ కనులఁ గట్టినయట్లు నేఁ ♦ గాంచుచుండుఁ; గలిగిన దౌసంగులకు మనిఁ ♦ గలఁగుచుండుఁ;
గానికాలము నన్నిట్లు ♦ కట్టివైచెఁ; జూచుచుండుమి! యిప్పుడు నీ ♦ సూడు దీర్తు.” 232

క॥ అని మొగిచి కేలుఁగవ మనమున నుత్సాహంబు ద్విగుణ ♦ ముగ, బలమును ర
మ్మని హెచ్చరించి దుర్గమ్మును డాయన్ దూకి శంఖ ♦ మును బూరించెన్. 233

క॥ కల్లోలాబ్ధితరంగము వెల్లివిరియు గతిని గవియు ♦ విమతబలము న
బ్దుల్లాఖాన్ మార్కొనెఁ గోధోల్లసితుండగుచు నిజభ ♦ టోత్కర మెనయన్. 234

గీ॥ కనులు నిప్పులఁ గురియ ఖడ్గంబు మెలయ నహిత తొరుష్కపై నృమధ్వమునఁ దూకు
నా ప్రతాపేశ్వరునిధాటి ♦ కాగి నిలువ, నరుల మాటెల! సురలకై ♦ నం దరంబె!

మ॥ అవధూతాఖల వైరి విక్రమ సలుం ♦ బ్రాధీశ దోఃఖడ్గ సం
భవ దుర్వార దురీక్ష దావ దహన ♦ జ్వాలా పరివ్యాప్తి ద

స్యవితానాటవి నిల్చె భస్మమయి రా ♦ సుల్ రాసు; లవ్వీరుడా
హవభూమి విహరించె నాప్రళయ కా ♦ లాభీల రుద్రాకృతి.

236

చ॥ ఉదధిని రెండుపార్శ్వముల ♦ నుండి యుదగ్రతరంగముల్ భయా
స్పదముగ రేగి తీవ్రరభ ♦ సమ్మనఁ దాకిన వీక, శౌర్యసం
పద పొలివోవనీక యిరు ♦ వాగులయోధు లొక శ్లోకశ్లక్షైఁ
గదియుచు హుంకరించి పయి ♦ గొమ్మరి వీర రసావతారులై.

237

సీ॥ యవనబృహన్నాళి ♦ కాస్త్ర నిగ్గత ధూమ సంఘాతములు మేఘ ♦ సమితిగాఁగ,
రాజపుత్రకుల ని ♦ ర్భరసింహనాదముల్ ఘన ఘనాఘన రణ ♦ ద్వర్జగాఁగ,
భటహస్త తరళ కృ ♦ పాణధారాతళతళలు సాదామనీ ♦ తతులుగాఁగ,
శబరనాయక శరా ♦ సన నిస్సర తీవ్ర విశిఖసంతతి కుంభ ♦ వృష్టిగాఁగ,

గీ॥ నుభయపక్షంబు వీరుల ♦ యొడలఁ దొఱఁగి పాటు రక్తప్రవాహముల్ ♦ పర్వతాగ్ర
గళిత గైరిక శోణ శై ♦ వలినిగాఁగ, సమరరంగంబు నిబిడ వ ♦ ర్షర్తు వయ్యె! 238

మ॥ తన ముత్తాతలనాటి దుర్గమును బొం ♦ దన్ దొందరన్ జెంది ద
స్యనికాయంబును జీల్చి నయ్యమరసిం ♦ హుం దుగ్గుడై పైకొనెన్;
దన ముత్తాతలనుండి వచ్చిన యుధా ♦ త్తక్షాత్ర శేజోవిక
తనమా వెచ్చని నెత్తురుల్ మరఁగి యం ♦ తర్నాడులం దోడఁగన్.

239

గీ॥ రాజపుత్రుల భయద వీ ♦ రస్వనములు స్రగ్గి మ్రగ్గు యావనభటా ♦ ర్తస్వనములు
రాజగురుమాళి సింహగ ♦ ఙ్జాస్వనములు భూనభోంతరాశమున మా ♦ ర్మోతలీనె! 240

గీ॥ పీన వితత వక్షులును గౌ ♦ పీనధరులు కృష్ణవర్ణు లయఃకల్ప ♦ దృఢశరీరు
లాలయస్థ శిలావిగ్ర ♦ హములమాడ్కి భిల్లులు రంజాంగణమున శో ♦ భిల్లి రపుడ్లు. 241

సీ॥ బవరం బుగాడిపం ♦ డువునాఁగ జెలరేగి యమరసింహుండు దీ ♦ వ్రముగఁ బెఱఁగె;
నతని ప్రతాపాగ్ని ♦ యవనచమూసమూహములు శలభమ్ము ♦ లట్లు సమసె;
దుర్వారవీర్యుఁ డ ♦ బుల్లచమూపతి మత్తమాతంగంబు ♦ మాద్రి దాఁకె;
నందలు వెఱఁగంద ♦ నావీరమణి వాని శిర మూడ్చి ఘోర ని ♦ స్త్రింశధార;

గీ॥ సైన్యపతులును జమువులు ♦ శబరవీరు లందఱును శేరి యెందఱ ♦ మందఁజేసి
రమరసింహుఁ డొక్కఁడ కూల్చె ♦ నందఱ నన, వాని విక్రమధాటి విశ్వమున కెఱుక.

క॥ మెడలు తెగి పుడమిఁ బడఁగాఁ బొడ్డుచుచు మోగలుల యుద్ధ ♦ భూమికి బలిగా
నిడి మోదం బడరఁ బ్రతాపుఁడు కుంభల్మియరు దుర్గ ♦ ముం గైకొనియెన్. 243

గీ॥ ద్వారములఁ గ్రాలెఁ బచ్చనితోరణములు; నలరె దుర్గమంతటను సూర్యధ్వజములు;
పరగెఁ గ్రమముగఁ బుణ్యాహా ధి వాచనములు; మేఘభవనమ్మునన్ గ్రొత్త ధి మెఱపు
మెఱసె. 244

ఉ॥ పూచిన పూలమొక్క లటు ధి పొంగి బుజంబులు మూడుగాఁగ నే
నాచయముల్ తదీశ్వరు ల ధి నంత ముదంబుధిఁ దేలి; రంత దా
నోచిన నోముపంటలగు ధి నూత్నమనోరథ సంచయంబు లెం
తో చలరేగ రాజమణి ధి యొప్పుగఁ గాపుర ముండె నయ్యెడన్. 245

మ॥ మును “పింగ్లాండు”ననుండి ఢిల్లినగరం ధి బున్ జేరఁగావచ్చు వ
స్తునికాయంబుల రేవు వీడు పిదపన్ ధి సూరత్ పురీ మార్గమున్
గొని యీశాస్యపు భాగమం దరుగుచున్ ధి గుంభల్మియర్కోట ప
జ్జనె శైలంబుల దాటఁజేయుటయ యా ధి చారంబుగా సాగెడిన్. 246

గీ॥ నొగలపై నాదమఱచి ని ధి ద్రఁగను చోదకులను శకటమ్ములను నందుఁ ధి గల సమస్త
వస్తువుల వృషభములను ధి బట్టి రాజపుత్రు లిడిరి కోటను మూల ధి మూలం లందు. 247

క॥ దినదినము కొల్లగొని కోటను జేర్చిన విలువగల బి ధి డారమ్ముల పె
ల్లున భాగ్యసమృద్ధంబై తనరెన్ సామగ్రి బలము ధి ధరణీశునకున్. 248

సీ॥ అన్నిమూలలనుండి ధి యరుగుదెంచి ప్రతాపుఁ జేరు వీరుల సంఖ్య ధి చెప్పరాదు;
దైనందినప్రవృ ధి ధ్ధంబుగ నేనాబలంబును గోశబ ధి లంబు దనరె;
జైత్రయాత్రారతుల్ ధి జరపి ప్రతాపుఁడు శత్రుల సర్వనా ధి శన మొనర్చె;
హారావళీసీమ ధి నచిరకాలమున ముప్పుదిరెండు కోటలు ధి పట్టువడియె;

గీ॥ నా ప్రతాపేంద్రు దిగ్విజ ధి యాంకకథలు గుహలు లోయలు దేశంబు ధి గూడ నిండి
బూరటిలి పొంగి పొరలుచుఁ ధి బోయి ఢిల్లి చేరి సూటిగ నక్కరు ధి చెవిని మ్రోసె. 249

గీ॥ ఆంతరంగికులగు సమా ధి త్యాగ్రణులను వాహినీపతులను సభా ధి భవనమందు
నవసర విశేష సభకు రం ధి డనుచుఁ జేర్చి కడు విషాదంబు దోప న ధి క్కరువిభుండు,

—*) అక్కరు సార్వభౌముని విషాదము. (*—

సీ॥ “అకట! దేవేరీమ ధి హా దుర్గమున సైన్యపటలితో నోడె మా ధి బాజా ఖాను;
కుంభల్మియర్కోట ధి గురుబలోద్ధాముఁ డబ్బుల్లాపతి ససైన్య ధి ముగను దెగియె;

- నవ్వల సూర్యమ † హల్దుర్గమునఁ గడు దర్పాధ్యుఁడు మహాబ † శ్శాను సమసె;
నచలగృహముదుర్గ † మందు వాహినులతోఁ గడతేజెను ఫరీదు † ఖానుశూరుఁ;
- గీ॥ డణఁగి వెన్కకుఁ బోయిన † యాప్రతాప సాగర మహాతరంగంబు † సరభసముగ
నిప్పు డుప్పొంగి యట్టె పై † కెత్తివచ్చె; నింక నెట్లోర్తు! మేవాడ † యెట్లు నిలుచు!”
- క॥ అని మోము డిల్లవడిపోయినఁ గని హరివిజయసూరి † “యిన్నేండ్లు రణం
బును దఱుముచు నడపఁగనోపని రాణాగారి కింత † బల మెటు లొదవెన్.” 252
- సీ॥ అనిన నక్కరువిభుఁ † డతని వీక్షించి “భామాసాహాయను పూర్వ † మంత్రి యొకఁడు
పర్షి యాకడనుండి † వచ్చి దూరపుసీమ కరుగుచున్న ప్రతాపు † నడ్డగించి
కేవల ధర్మదీ † త్నావర్తనము మాన్పి రాజనీతిప్రకా † రమ్ముఁ గఱపి
గణుతికిమీఱు పై † కము వేయుబుడ్ల నంపించినాడని మొన్న † వేగు లనిరి;
- గీ॥ యాత్మదేశంబు విడి సరి † హద్దు దాటి చనఁగనున్న ప్రతాపుఁడు † మనసు మార్పు
కొని సమస్త బలం బొన † కూర్చుకొనుచు నీమహాసంగరారంభ † మిట్లు చేసె.” 253
- క॥ అన జైనగురునరేణ్యుం డను! “భామాసాహి త్యాగ † మతివంద్యం; బ
య్యనఘుండు పాత్రదానంబునను గృతార్థతను గాంచి † పుణ్యం డయ్యెన్. 254
- మ॥ పెనుకష్టమ్ముల మున్ని కాంతి చెడి పి † ప్పిన్ దేలు నాదేశమా
తను సేవించి సకాలమందు నిరతో † ధ్ధారంబు గావించు పా
వనభాగ్యం బది పూర్వజన్మమునఁ గొ † ల్వోరాని పుణ్యంబు చే
సిన శుద్ధాత్ముల కబ్బుఁ; దక్కొరులకున్ † సిద్ధింప దెప్పట్టునన్. 255
- క॥ భామాసాహిబుధేందునిదా మహిత యశో విభూతి † యజరామరమై
భూమియు దివమును నిండు; మహామహుఁ డతఁడనఁగ, నక్క † రార్తి బడుచున్,
- మ॥ “మన కీరీతి సభాముఖంబునను “భా † మాసాహి పుణ్యాత్ముడం
చని, కాడంచని” చర్చ యేటికిఁ! బ్రతా † పాధీశ్వరున్ గెల్చి యా
యన నోరన్ దన కే నధీశ్వరుడనం † చన్నింతు నం చాస లుం
డెను గొండంతలుగాఁగ; నిప్పు డవి యూ † డెన్ నామనం బేర్చుచున్. 257
- సీ॥ పద్మనైదులకు ల † శ్వబలంబు పాదాతిబల మేఁబడెను ల † క్షులును గలిగి
యిర్వి నెల్ల జయింప † నోపువారు పదాఱువందలు వాహినీ † పతులు గలిగి
విశ్వం బదరఁ బది † వేల పిరంగులు దశసహస్రద్విప † తతులు గలిగి
వరుసలు వరుసలై † పరగు భాండాగారభవనముల్ నిండ ద్ర † వ్యంబు గలిగి

గీ॥ రాజరాజుల గెలిచి వి ♦ క్రమము వలచి భరతఖండ మేలెడు సార్వ ♦ భౌముడనయి
పేదయగు ప్రతాపున కోడి ♦ బెండువడినఁ 'జీ' యనఁగఁబోదె జగము! నాసిగ్గుచెడదె!

సీ॥ రాజ్యంబు లేక దు ♦ ర్గబలంబు లేక నైన్యబలంబు లేక ద్ర ♦ వ్యంబు లేక
సాయమేమియులేని ♦ సమయంబున నె మహారాజాప్రతాప దు ♦ స్వారమూర్తి
యవనుల గళముకొ ♦ ఱ్ఱయి రణంబుల బలిగొఱ్ఱలుగాఁ జేసి ♦ కోయుచుండె;
బలవంతుఁడును ద్రవ్య ♦ వంతుండు దుర్గవంతుఁడు రాజనీతినుం ♦ తుండు నయ్యె;

గీ॥ దొలుత నణఁపరాని మహాగ్ని; తోడు దవలె గాలి; యిఁక లోకమంతయుఁ గాల్పుటరుదె
యతని నెటుగెల్తు నను చింత ♦ యంతకంత కెచ్చె; దెర వేది దోఁప; దిం ♦ కేమిసేతు!

మ॥ కల వా యింద్రునికేని లేని పలు భా ♦ గ్యశ్రీరతుల్; పాద మి
య్యిలపై మోవఁగనీక కొల్వఁగల వా ♦ రెన్నేని కోట్లుండు; రే
సిలుగుల్ పైబడ; వా ప్రతాపుదెస నా ♦ చితాగ్నియున్ గేతకీ
దళగర్భమునఁ జేరు నాగువలె డెం ♦ దం బాది కారించెడున్.

260

గీ॥ అమరులకు లేని భోగభా ♦ గ్యము లొనరియునా ప్రతాపునిదెస నీర్వ్య ♦ నడఁగుచుంటి;
నేమి లేకున్న దేవుని ♦ కృప గడించి యతఁడు లోకాతిశాయి శౌ ♦ ర్యమున మెలయు. 261

మ॥ అకటా! యక్ష్బరువాసి లోకములు కొం ♦ డాడంగనే కాని యే
టికి నెక్కున్! నిలుపేదతేని నొకనిన్ ♦ డీకొంచు గెల్వంగఁజూ
లక యల్లాడుచునుండె నంచు జగముల్ ♦ నవ్వంగ జీవింపనే
టికిఁ! బ్రాణంబులవైననే విసువు పు ♦ ట్టె! వేదనల్ హెచ్చెడున్!.

262

మ॥ అని నిట్టూర్పుచుఁ బాదుశాహి కడు దై ♦ న్యం బాద నిర్వాతదీ
పనిభంబై కనుపట్టెఁ గొల్వు; సభికుల్ ♦ ప్రాభాత చంద్రోపమా
ననముల్ వంచిరి; మానసింహుఁ డరిమా ♦ న ప్రాణ విధ్వంసన
ధ్వనితాశాంత యశో విశాలుఁ డపు డ ♦ క్షర్ నేత నీక్షించుచున్,

263

—*)మానసింహుఁ డక్ష్బరు సార్వభౌమునకు మనస్తాపోపశమనంబు చేయఁబూనుట (*—

సీ॥ “అరిరాజమర్దనో ♦ ధ్వరశక్తి గాంధారసీమ నీసీమగాఁ ♦ జేసినాడ;
నడిగినంతనె పోయి ♦ గడియలో ఢిల్లికిఁ గాశ్మీరమును దెచ్చి ♦ కలిపినాడఁ;
మానవుల కసాధ్య ♦ మైన కాబూలు గెల్చి భవత్పందబులఁ ♦ జేర్చినాడఁ;
గడు విశాలములు వం ♦ గవిహారదేశముల్ గెలిచి నీకు యశంబుఁ ♦ గొలిపినాడఁ;

గీ॥ దలలు బలియుట గెలువఁగా ♦ నలవిగాని దేశముల నెన్నియేని సం ♦ దిటనుబట్టి
నీకు లోబడఁజేయు ని ♦ ర్నిద్రశౌర్యపరుడ నేనుండ! నీకేల ♦ వనట మునుఁగ. 264

చ॥ వ్యవధి లవంబులేని కల ♦ హంబుల పెల్లునఁ జిక్కి, రాజకీ
య వితత కార్యజాలముల ♦ యందు మునింగి, విదేశమందు నుం
డవలసి కొన్నిమాసము లె ♦ డంబు జనించి ప్రతాపుతోడి యా
హవము నుపేక్షచేసినటు ♦ తొటయు నిక్కమ! యేమి చేయుదున్! 265

మ॥ అవనిన్ జూడ్కులు వాల్చి నీ వడలి దై ♦ న్యం బాదినన్ నామనం
బవియున్; నాకుఁ బ్రతాపసింహునకు బా ♦ ల్యంబాది వైరానిలం
బు విజృంభించుచు నేటి కింకను మనం ♦ బున్ గాల్పుఁ! జల్లారలే
దు; వితాసేయక తాకి నొంచి యుడికిం ♦ తున్ మూదలింతున్ బ్రభూ! 266

సీ॥ చీమయుఁ జొరని కా ♦ శ్శీర దేశములోని కొండలన్నియుఁ బిండి ♦ పిండి యయ్యె;
మనకుఁ బరిషియాకు ♦ మధ్య సాంద్రాటవుల్ పగిలి బీటలువాటి ♦ బాట లొసఁగె;
దక్షిణాపథము విం ♦ ధ్యము పాదఘట్టనగురుత కోర్వక భూమిఁ ♦ గుంగి పోయె;
నీఁగ కనువుగాని ♦ హిమగిరిప్రాంత రాజ్యములెల్లఁ దలక్రిందు ♦ తాచుఁ దిరిగె;

ఆ॥ నాప్రతాపుఁ డెంత! ♦ యాతని బలమెంత! త్యాగ మెంత! యతని ♦ ధైర్య మెంత!
పోవనిమ్మటంచు ♦ నే వీడితినిగాని కన్ను దెలువ నెపుడొ ♦ కాలిపోఁడ! 267

సీ॥ ఆఫ్రికాఖండంబు ♦ సంతయుఁ దెచ్చి వంగమహాంబురాశినీ ♦ గలిపి వైతుఁ;
బ్రాతేయశైలంబుఁ ♦ బాదుతోఁ బెకలించి యావరణాచలం ♦ బవలఁ దోతుఁ;
నీపదమ్ములచెంత ♦ నీలోత్పలంబుగా నీలాంబురాశి ద ♦ కోకులు సేతు;
నుత్తరకురుభూము ♦ లొకక్షణంబున గెల్చి గురుదక్షిణగ నీకుఁ ♦ గుదురు పఱతు;

గీ॥ నాసియాఖండ మెల్ల నీ ♦ యాజ్ఞ నుంతు; నిట్టిచో నొక్కమేవాడ ♦ మెంత నాకుఁ;
తెలియవే మద్భుజాబలో ♦ దీర్ఘశక్తి! తలుపుల న్నింగువాని క ♦ పుశము లెంత! 268

క॥ కావరము పెచ్చు పెరిగిన మేవాడఁ బ్రతాపసింహు ♦ మ్రింగుటకై నా
జీవితము మీఁచుదీయుదు; నే వెలితికి సంధు దొఱక ♦ నీయకు మెడఁదన్. 269

క॥ ఈపని నెఱవేర్చుచో నాపేరునఁ బిల్వఁబోకు" ♦ నా విని యక్కర్
భూపతి యందఱఁ గనుఁగొని "యాపగిది నిఁకెంతకాల ♦ మిటు వేఁగింతున్! 270

సీ॥ మేవాడజయము న ♦ మ్మి యనేక లక్షలు సేనల నాహుతి ♦ చేసినాడ;
సమరసన్నాహముల్ ♦ జరుపుచోధనము కోటులుఁగోట్లు నట్టేటఁ ♦ గలిపినాడ;

నొక్కొక్కరు జగంబు ♦ నువ్వెత్తుగొనెడు చమూనాయకులను గో ♦ లోపియినాడ;
 నిరువదేండ్లుగ ఊణం ♦ బేని వీడని మానసికదుఃఖపరత శో ♦ ప్పిల్లి నాడ;
 గీ॥ బడగరాని కష్టంబులు ♦ పడిన వాడ; నడువరాని దుష్పథముల ♦ నడచినాడ;
 నట్టెయాశించియాశించి ♦ యాసలుడిగె; దాల్మియుడివోయె; మిగులసం ♦ తాపమయ్యె.
 మ॥ ఎవరుక జెప్పినగాని నమ్మకము నా ♦ కింతేనియు లేదు; నే
 నెవరిక గోరను సాయముక సలుప ర ♦ మ్మా! యంచు; నా కెవ్వరుక
 లక్షముక మేలొనరింపలే; రుఱక కా ♦ లంబెల్ల నందంగరా
 ని వృథాశారతిఁ జెల్లె; జింత యొకఁడే ♦ నిల్చెన్ మదీయాంశమై.

272

గీ॥ వీడిచనెదె ప్రతాప! మే ♦ వాడ సీమ! చాలు నికమీదఁ “దవగతి ♦ స్రవ”యటంచు
 మమగతిర్మను”యనిచింత ♦ మానియుంటి; గూళపాటుండునాకొంపఁ ♦ గూల్చెనకట!
 గీ॥ ఏమి చేయుదు! నాచింత ♦ యిపు డొకింత యణగఁగల త్రోవలేదు; నా ♦ కతనితోడ
 పోరు తలమున్ను లయ్యె” నం ♦ చీరసమున నిలువ, నబ్దురురహిమాను ♦ గళము నెత్తి,
 —*) అబ్దురహిమాను ప్రతాపసింహుని గుణగణములను గీర్తించుట. (* —

సీ॥ “రాజు లాత్మాంఘ్రినీ ♦ రజముఁ గొల్వఁగఁబొల్పు రాజయోగానంద ♦ రమ్యమూర్తి,
 జన్మదేశమునకై ♦ సర్వస్వ మర్పించు నసమాన దేశ భ ♦ క్తాగ్రగణ్యుఁ;
 డంబుజాతాప్త మ ♦ హావంశదుగ్ధాబ్ధి జనియించు సంపూర్ణ ♦ శశధరుండు;
 చతురబ్ధివృత మహీ ♦ చక్ర మర్పించిన నంట నొల్లని మహా ♦ త్యాగ ధనుఁడు;
 గీ॥ పౌరుషభగీరథుం డట్టి ♦ ప్రభువరుండు మన కులమునఁ గాఁ దిక లోక ♦ మునను గలుగు
 నేకులమ్మన లేడు నా ♦ యెఱుఁగుదాఁక; నుత్త మోత్త ముఁ డతఁడందుఁ ♦ జిత్త గింపు.
 సీ॥ అంశమందున సహ ♦ స్రాంశు లీనెడు రవిధ్వజరాజము గరుడ ♦ ధ్వజముగాఁగ,
 నద్వితీయంబు “ఖాం ♦ డా”ద్విధారాకృపాణంబు దుర్దాంతనం ♦ దకముగాఁగ,
 మైండ్ దొడుగు హే ♦ మతనుత్రరాజంబు రంగారు పీతాంబ ♦ రంబుగాఁగ,
 విల్వవైన మగతాలు ♦ గులుకు కల్కితురాయి రమణీయ బర్హిబ ♦ ర్హముగాఁగఁ,
 గీ॥ బుడరీకములకుఁ దోడఁ ♦ బుట్టువైన వెడఁద కనులు కృపామృత ♦ వృష్టి గురియఁ
 గదలివచ్చి హస్తీఘాటు ♦ కడఁ బ్రతాపరాజనారాయణుండు ద ♦ ర్శన మొసంగె. 276
 సీ॥ ఐరావతంబువై ♦ నరుదెంచు నిర్జరసార్వభౌముని మేలు ♦ చక్కఁజేసి,
 వృషభవాహన మెక్కి ♦ యే తెంచు కైలాసవాసు విలాసంబు ♦ గాసి చేసి,

హంసరాజము నెక్కి యరుదెంచు భారతీశ్వరుని రూపవిభూతి భంగపఱచి,
 శిఖరాజవాహన శ్రీమీఱ వచ్చెడు స్కందు నందము నెంచు డిందుపఱచి,
 గీ॥ మనుజపతిమాళి మన్మథ మన్మథుండు చైతకాశ్వముపైన సా డాత్మరించి
 దివ్యదర్శన మిచ్చె; నా తేజమునకు నంజలి ఘటించి, యాత్మోప హార మిడుదు.
 గీ॥ ఆ త్రిభువన కల్యాణ ప రాయణుఁ గనినపుడె, యాత్మావలోకనం బయ్యె నాకు;
 నని ముగిసి ఢిల్లెఁ జేరి నే నరసిచూడ నాత్మ యతనికై నీకు దే హంబు దక్కె. 278

మ॥ అకటా! నీవలె ధర్మముల్ దెలిసి రా జ్యం బేలఁగాలేడో! మ
 చ్చికమై భూప్రజఁ బుత్రులఁబలెఁ గృపా శ్రీఁ జూడఁగాలేడో! పా
 యక వర్ణాశ్రమధర్మపద్ధతి తిరం బై నిల్పఁగాలేడో! యె
 దుకు నాతండు స్వతంత్రుడై నిలువఁ గా దో! యాన తీఁ గోరెదన్. 279

సీ॥ తలఁగని రణములఁ దగులుకొన్నను స్వధర్మత్యాగ మాచరిం పంగఁబోడు;
 తినఁ దిండిలేక కుం దెడునప్పుడైనను దైవభక్తి యొకింత తలఁగనీయఁ;
 డనుపమాన ప్రవ ర్తనమున జగమున కాచార్యపీఠమై యలరినాడు;
 స్వాతంత్ర్య సమర దీ డా నిబద్ధాత్ముడై సతతోపవాసముల్ సలిపినాడు;
 గీ॥ కలియుగంబున నిట్టి యో గ్యతముఁ గనము! వెట్టినని నన్ను జగము భా వించుఁగాక!
 యినకులంబు గాలించి చూచినఁ బ్రతాపు నంతటి మహాపురుషుఁ డుండఁడని వచింతు.

గీ॥ ఆ మహారాజు కీర్తిచం ద్రాతపమునఁ జల్లఁగా జీవితమ్ములు జరపుకొనుచు
 మనము సమకాలికులమౌచు మనఁగలిగితి; మిదియ దేవేంద్రభోగముఁచెన్నవలయు.

మ॥ ప్రకటశీకర మామహాత్ముని క్షమా భావంబు శ్రీరామర
 క్షకదా మీ; కతఁ డాసనొందుచు “వనా శా”నిమ్నుగన్ దాటి చెం
 తకు విచ్చేసిన యానిమేషమె భవ త్రైరుష్క సామాజ్యల
 క్ష్మికీనూతేడులు నిండు నిక్కమని ఘోషింతు నిరాఘాటతన్. 282

సీ॥ ప్రతిలేని వైభవ ప్రాభవంబులు నీవు నెఱపు నీహస్తి నా పురమునందు
 గాఢాంధకారసం గతమైన యొక నాటిరాత్రి యొంటరిగ నా రాజమాళి
 యడుగు పెట్టెనయేని నాసడి తెలియుచు క్షణమున లేచు న ఖండసేన;
 విడక నీ విందుండ వీతానా! పాటిపోవలయునో యోజింప వలసియుండు;

గీ॥ శ్రీరమాభర్త సాక్షాత్క రించినట్టు లాప్రతాపుఁడు కనుపించు నపుడు, నీమ
 న్దేవకుండ నేనె నీసేవ చేయఁగలనా! యవలఁ దొలఁగుదునో! తెలి యంగ రాదు.

మ॥ మఱి యేదే నొకకారణంబుమెయి కం ♦ పం బొంది తూగాడి యీ
 ధరణీచక్రము సర్వ మొక్క మొగి బా ♦ తాళమ్మనన్ గుంగి యు
 క్కఱినన్ నుంత చలింపఁబోవను; బ్రతా ♦ పాధీశు సత్కిర్తి కె
 వ్వ రపాయం బొనరింపఁ బూనినను నో ♦ ర్వణబోవఁ బ్రాణాలతో!

284

సీ॥ ఒక నృపాలకుఁ డేలు ♦ నొక్క రాష్ట్రంబులో నొక టంకసాలలో ♦ నుద్భవించి
 పరిపరివిధములై ♦ పరగు నాణెముల్లు మతము లన్నియును నీ ♦ క్షితి రహించు;
 మనుజుల నుద్ధరిం ♦ పఁగ వీని నేర్పఱచిరి బుధుల్ లోకప్ర ♦ సిద్ధమతులు;
 ప్రతిమతంబునను న ♦ ర్హత యుండనే యున్న; దీశ్వరదృష్టిలో ♦ నిన్ని సమము;

గీ॥ లన్యమతమువాఁడు ప్రతాపుఁడనకు; డతని దుత్తమోత్తమమతము; మర్త్యుండు మాతృ
 దేశమున కప్పువడె నంచు ♦ దెలియని మన యావనమతం బొకండె ని ♦ రర్థకంబు. 285

చ॥ కటకట! యామహత్ముఁ డొక ♦ కైవడి లోబడఁ; డీవును జగం
 బెటులను నిల్వనీవు; శ్రమ ♦ మింతయు నొక్క-ని గెల్వనేకదా!
 గుటికెడు పాలకై పొదుగుఁ ♦ గోయుమరే! యొకపండుకోసమై
 విటపముఁ గూల్తురే! ఫలము ♦ వెల్లి శ్రీమం బధికంబు గాదొకో!

286

సీ॥ రాజపుత్రకులు దు ♦ ర్వారవిక్రమయుతుల్; తెఱవ లత్యలఘుసా ♦ ధీమతల్లు;
 లాకులమ్మున బాలుఁ ♦ డైన వీరులలోన నగ్గిగణ్యులనైన ♦ నడఁపఁగలఁడు;
 పరిపుల్లసురుచిర ♦ ప్రమదావనవతంస; మనుషమ నిత్య క ♦ ల్యాణసీమ;
 పరమశోభన నిత్య ♦ వైవాహికగృహంబు; ఘ్నాసతీ కంఠ ము ♦ క్తాసజంబు;

గీ॥ నైన మేవాడపై కేగు ♦ టనుచితంబు; రాజపుత్రులఁ దొడర ఘ్నా ♦ రతమపాప;
 మాప్రతాప పురోగమ ♦ మైన కులము దండనకు నర్హమే! మొక్క- ♦ దగునుగాక.

గీ॥ దైవమును దూరముంచి యిం ♦ దాఁక వారి కాచరించిన కొండంత ♦ యఘమ చాలు;
 నింక భూదేవి భరియింప ♦ దెప్పు డెవరి కెచట నేగతి పట్టునో! ♦ యెవ్వఁ డెఱుఁగు!

సీ॥ నాల్గేండ్లవాని నిం ♦ తగఁజేసితివి; చదువులను నేర్పించితి; ♦ బుద్ధి గఱపి;
 తున్నతోద్యోగ సం ♦ పన్నునిఁ జేసితి; కూరిమి వియ్యంబుఁ ♦ గూర్చి యుంటి;
 వీ దేహమే నీది; ♦ యీ ప్రాణమే నీది; యీ జీవితంబె నీ ♦ దెల్లయపుడు;
 నా శరీరమ్మునం ♦ దలి రక్తమునఁ బ్రతిబిందు వెల్లపుడు నీ ♦ పేరె పలుకు;

గీ॥ నీదు సేమంబు నెంచి ని ♦ ర్జితద్రయశము నెంచి నీయెడ గౌరవ ♦ మెంచి నీదు
 ప్రభుత కేవేళ మేలెంచి ♦ పలుకు నాదు ప్రార్థనముఁ ద్రోసిపుచ్చుకు" ♦ మనెడు నంత,

—*) అబ్బూరహిమాను మాటల కందఱు హర్షించుట. (*—

- సీ॥ “ఈమాట లోకమెం ♦ తేని నాదలదాల్చ విహితమా”ననె హరి ♦ విజయసూరి;
 “యద్దిరా! యియ్యవి ♦ యమృతవాక్యంబులు తథ్య”మనియె సూరి ♦ దాససుకవి;
 “రాజపుత్రులతోడ ♦ రణ మొనర్చుట కలుషమ్ము పొ”మ్మనె ఘెరి ♦ స్తామసీషి;
 “యాప్రతాపుడు దేవు ♦ నవతారమేయని విశ్వసింతు”ననియె ♦ బృథ్వీరాజు;
 గీ॥ నంద తాడెడు మాటల ♦ న్నాలకించి, యందు నందును గల యుక్తు ♦ లాదరించి,
 యాత్మభావంబుఁ గొంత గో ♦ ప్యముగ నుంచి, చిఱునగవు వెల్వరించె న ♦ క్షరువిభుండు.

—*) మానసింహుఁడు యవనసభను దృఢీకరించి మాటాడుట. (*—

- క॥ అందఱును గలయఁ గని వగ చెందిన మదితోడ మాన ♦ సింహుండును “మీ
 రంద తెటులఁ దఱిమిన నాకుం దోచినయట్ల నడచు ♦ కొనఁ గలవాడ౯. 291
 గీ॥ ఆ ప్రతాపుఁడు భృతి యిచ్చి ♦ యాదరించు భట్టులవిధానఁ బొగడంగఁ ♦ బాలుపడితి;
 రార! యాత్మాభిమాన మిం ♦ తైనలేక యేమి చేయుదు! మీశౌర్య ♦ మిట్టులుండె.
 మ॥ ఇదె నే గాదని పట్టు పట్టితినయే, ♦ నిందున్న యీమంతుల్
 పదునార్వందలు వాహినీశులు ప్రతా ♦ పక్షాధిపున్ జేరి న
 న్నెదిరింపన్ జనుదెండు మీర; లిట్టుపై ♦ నే మాదురో చూతు; రు
 న్మదశార్దులము చెంగటన్ నిలువ వీ ♦ మార్జార గర్జార్భటుల్. 293
 మ॥ పరు లాతేని గుఱించి యేల పలుకన్! ♦ బ్రత్యేక శత్రుత్వముల్
 వఱలున్ నాకుఁ బ్రతాపసింహునకు; నం ♦ బర్ సేనతో నేగి యు
 ద్ధరశౌర్యంబునఁ దాకి యాతని జయిం ♦ తున్; మానసింహేంద్రుఁ డా
 క్కరి సాయంబు నపేక్ష సేయమికిఁ దా ♦ రాక్షసంబు చూపించెదన్. 294
 గీ॥ సేనలు ధనంబు రాష్ట్రంబు ♦ జీవితంబు నతని గెల్వంగ నర్పింతు” ♦ ననుచు రౌద్ర
 ముల్లసిల విజృంభింపఁగా ♦ నెల్లవార లేమనఁగలేక నిల్చి; రా ♦ పృథ్వీరాజు, 295

—*) పృథ్వీరాజు మానసింహు నధిక్షేపించుట. (*—

- సీ॥ అతిపావనుఁడు ప్రతా ♦ పాధీశు నెవనిగా విశ్వసించితివా! ద్వా ♦ విశతియగు
 రాజపుత్రక మహా ♦ రాష్ట్రంబులకు రాజులకు నగ్రిగురుఁడు; కా ♦ లంబు చక్క
 జరిగియుండినను నం ♦ దఱు రాజపుత్రు లాధన్యు సంఘుల మ్రోల ♦ దాసులెకద!
 శ్రీసలుంబ్రాకృష్ణ ♦ సింహేంద్రుచే మొట్టఁబడి తల దిమ్మెక్కి ♦ పడియెయుండు;

- అ॥ పాదుశాహి ప్రాపు ♦ పట్టి మిన్నందుడు; వా దినములు మఱచి ♦ తయ్య! యిప్పు
డీక తోక దొడిగి ♦ యీగ బెబ్బులియైన సాటి మాట నీక ♦ పాటి కెక్క. 296
- సీ॥ సైన్యాధిపతులు ప ♦ జ్ఞనుజేరి “కైలవారాసీమ ఫలవృక్ష ♦ రాజి నరులు
నఱకిరి, తిండి చే ♦ కుర”దన్న నవ్వుచు “వైరులు చెఱుపంగ ♦ వలనుపడెడు
తిండి చేకొనుట సం ♦ ధిలె లోప; మింక శాత్రువులెల్ల సంవత్స ♦ రముల కొలఁది
పనిచేసి చెడుపనో ♦ పని తిండి జాతు; బచ్చిక రుబ్బి గొట్టెలు ♦ చేసి తింద”
- గీ॥ మనుచుఁ బందొమ్మిదేండ్లు తో♦యమును గడ్డి తినుచు సతతోపవాస మూ♦నిన తపస్వి,
యతనిదెస వ్రేలుచూపు శౌ♦ర్యపరుఁ డున్నె! విశ్వమంతయుఁ ద్రుటినిస్తంభింపఁజేయు.
- గీ॥ దేవపూజార్హుఁ డతని నిం ♦ దించి నీవు గురువులకుఁ బంగనామముల్ ♦ గూర్చుటయ్యె;
రేగి గుడ్డు పిల్లను వెక్క ♦ రించుటయ్యె; వినఁగ లేము, పాపాబ్ధిని ♦ మునుఁగ లేము.
- సీ॥ భాగ్యంబులెన్ని సం ♦ పాదించియున్నను, నెన్నేని భోగంబు ♦ లెసఁగియున్న,
రవి ప్రకాశించు నీ ♦ రాజ్యమంతయుఁ గొన్న, జయముపై జయ మొంది ♦ చక్కనున్న,
విక్రమ సూచక ♦ బిరుదముల్ వేలున్న, జెల్లుబడియుఁ దద్ద ♦ జెలఁగియున్న,
నిది యేమి యని యొరు ♦ డెదురాడకున్నను, ధరయెల్ల మనయాజ్ఞ ♦ దాల్చియున్న,
- గీ॥ ఫల మొకింతయు లేదు; రాఁ ♦ గల యుగముల జేశవిద్రోహులకు వంశ ♦ నాశకులకు
నాత్మగురుదూషకుల కుదా ♦ హరణముగను నెల్లరును జూపఁగలరు వే♦లెత్తి మనల.
- గీ॥ బ్రదికి నన్నాళు లీప్రగ ♦ ల్భములతోనఁ దెల్లవార్చితి జీవిత ♦ మెల్ల, నుఱుక
దురముసకు సంపకాడవై ♦ తుశ్శిపడెడు; పుణ్యపురుషార్థముల చింత ♦ బుద్ధిఁ జొరదె.
- మ॥ అకటా! కానలఁ బుట్టి యందె బలితం ♦ బై జాలియే లేని ఘా
తుకసత్త్వంబులు గూడ నాత్మకుల జం ♦ తుచ్చేదము మాని వే
ఱొకఁడు గుఱి భరించుచుండు! నిజధ ♦ ర్మోద్వాసము జేసి స్వీ
యకులధ్వంసము చేయుచుంటివి; మను ♦ ష్యత్త్వంబు చే దయ్యనే! 301
- సీ॥ పాలమున్నీటిలో ♦ పల నెన్నొవస్తు లుద్భవ మొందె; నొక చంద్ర ♦ దర్శనమున
నుప్పొంగుచుండుఁ బ ♦ యోధి; యట్టులె రాజపుత్ర పావనకులాం ♦ భోధియందు
మనమందఱము జనిం ♦ చినను రాణా కీర్తి చంద్రికయే తదు ♦ త్సాహకారి;
మేవాడకే గాద యీ ♦ విశ్వమునకెల్ల నతఁడు వీరుఁడు గురుం ♦ డగుచుఁ బొలిచె;
- గీ॥ నట్టి స్వకులదీపకు స్వామి ♦ నాత్మవేత్త నిరత మౌడలఁ దాలిచి ♦ చరణపూజ
సలుపక తృణీకరించు వి ♦ శ్వాసహంత యిలను మననేమి! పరలోక ♦ మేగనేమి! 31

గీ॥ పూలదొరసాని మల్లెపూ • పూచువలకు నేను సాధారణమైన • నేలనె యనుఁ
గన్నతొట; ప్రతాపునిఁ • గన్న పిదపఁ దనరె భూదేవి నిజము పు • త్రవతి యగుచు.

గీ॥ భరతఖండ మహాలక్ష్మి • “భాగ్య మయ్యె”నని ప్రతాపుని యశముఁ గీర్తనముసేయుఁ;
బాదుపాచెవి నిలు గట్టి • పచ్చివిసము నెత్తఁ దగునయ్య! విసపాల • విత్త వగుచు! 304

చ॥ యవన మహామహీశ్వరుఁ డు • దారహృదంతరుఁడౌట నెందు నె
ద్దెవ రెటు లాడినన్ విని స • హించు నటంచుఁ బ్రతాపదేవుఁ గూ
ర్చి వృథగ నింద లాడెదవు! • చేసిన పాపమె చాలుఁ జాలు! నా
చెవులకుఁ జేదు గ్రమ్మెడు; ని • సీ”! యని ధిక్కృతిఁ జూచి నిల్వఁగన్, 305

క॥ వడిఁ దోఁకఁ దొక్కు భుజగము వడువున నంబరువిభుండు • పైదూఁకఁదొడం
గెడు సడిఁ గనుఁగొని యక్బరు కడు సమయస్ఫురణ గలిగి • కార్యజ్ఞుడై. 306

—*) అక్బరుసార్వభౌముఁడు శాంత వచనములు పలుకుట. (*—

చ॥ “పలువురు మీరు మీ హృదయ • భావములన్ దెలియంగఁగోరి నే
సలిపితి నాతనిన్ గుఱించి • చర్చ యొకింత; కలంతవట్టు మీ
పలుకుల సారమున్ విశద • భంగి నెఱింగితి! నా మనంబునన్
గల తెఱఁ గంతయున్ దెలియఁ • గా వినిపించెద; నాలకింపుడీ! 307

చ॥ సమరము లొక్కరీతిఁ గొన • సాఁగఁగఁజేసితి; నిట్లు కొంతకా
లము కడచన్న నొప్పుడె చ • లంబటి నాదు ప్రభుత్వమొచ్చు; ని
క్కముగఁ బ్రతాపభూపు నెడఁ • గల్గ దొకించుక యీర్ష్య నాకుఁ; గ
య్యములను బొద్దుపుచ్చుట ప్రి • యంబనఁ జెల్లున! యెట్టి వారికిన్! 308

గీ॥ ఆ మహానాయకవతంస • మాప్రతాపుఁ డెన్నిగతుల యోజించిన • నన్నుబోలు
కోటి సార్వభౌములు చేరి • కొలువఁదగిన ధౌత్ర్యనిధియను మాట వ • జ్జాలమూట.

సీ॥ ఆరమణీయ డు • ర్వారతేజోమూర్తి సందర్శనమున నా • నంద మొంద
వలయునటంచుఁ గొం • డలుఁ గోట్లుగా నాకుఁ గోర్కులు మదిలోనఁ • గొనలుసాగుఁ!
గాని యిన్నేండ్లుగాఁ • గాలమంతయు నిట్లై కడచె; నా కట్టిభా • గ్యంబు గలుగ;
దతని దర్శింప నా • కర్హత యున్నదే యని పలుమాటు జం • కడరు చుండు;

గీ॥ గురువు దైవంబుఁ జూడక • కూర్మబుద్ధి నామహారాజునకును జే • నైనదాఁక
నెక్కు గావించి తగుదునం • చిపుడు పోయి చేరి సాన్నిధ్యమున నిల్వ • సిగ్గు దోచు.

గీ॥ ఆమహాభాగు-కీర్తిగాఁగ్గ-నామృతమునఁ జిక్కువాఁ డెల్ల నను నిండ ♦-చేసి తీలు;
 నతి ధనశ్రమైన యాతని ♦ యశము వోలె నాదు దుష్కి-ర్తిశాశ్వతం ♦ బై దనర్పు.
 గీ॥ నాదు జీవితశేష మం ♦ తయుఁ బ్రతాపు సేవఁ గడిపినఁగానిదు ♦ మ్మీర్తి పోవ;
 దాధనాధీశుతోడి-వి ♦ రోధమునకు నీళ్లు విడిచి నే నురక శాం ♦ తించువాడ. 312

ఆ॥ బ్రతికి నన్ని నాళ్లు ♦-బ్రదుకము! రాజ్యతృప్తుకును మేరగ లదె! ♦ చాలు నున్న
 దానితోడఁ దృప్తి ♦ దనరుట మేలంచుఁ బ్రతికిఁ మానసింహు ♦ వైపుచూచి,
 గీ॥ వట్టి పాండవబీడు మే ♦ వాడసీమ, పరక పాతికె గాని లా ♦ భంబు గలుగ;
 దా మహారాజు దేశంబు ♦ సాతఁడే గ్రహింపని మ్మింక; నష్టం బ ♦ దేమి మనకు!
 క॥ కడచనే నేబదియోడులు; ముడుతులువడిఁ జెల్లవడియె ♦ మోమును బొమలున్;
 గడిమి చెడె; నొడలు సడలెను; గడు వృద్ధుడ నైతి; శాంతి ♦ గానఁగ నైతి. 314

మ॥ సకలప్రాభవవైభవంబుల యెగుల్ ♦ సామ్రాజ్య మేలంగఁద
 గ్గ కుమారుండు 'సలీము' దేహము చెడం ♦ గాఁ ద్రాగుబోతయ్యె; మా
 మక చిత్తంబును బొయకుండు నిది మ ♦ ర్మచ్ఛేదియై! దుష్టదం
 శక సంగంబున సగ్గు మొగ్గు యిది పు ♦ ష్పంబై గుబాళించునే!
 క॥ పదియేండ్లప్రాయ మాదిగఁ గదనము కదనం బటన్న ♦ కలతలతో న
 ల్వదియేండ్లు కడచి చనె; మన బ్రదుకులు పోరులనె తెల్ల ♦ వాతిన వకటా! 317
 గీ॥ ఆప్రతాపుతో నింక క ♦ య్యంబు వలదు వలదు, నలుపుర నోళ్ళలోఁ ♦ బడఁగఁజాల;
 మందఱము జీవితమ్ముల ♦ యందలి తుది రంగముల శాంతితోడఁ దీ ♦ ర్పంగ నిమ్ము."

(—*) అక్కరుసార్వభౌముని నిర్ణయమును మానసింహుఁడు సమ్మతించక పోవుట. (*—

మ॥ అని యొడ్డోలగమందు నక్కరు విభుం ♦ డాడంగ నా వాక్యముల్
 విని యంబర్ పతి "నీవచస్సులు మదిన్ ♦ వేధించు; విశ్వంబు భ
 స్మనికాయంబుగఁ జేయు నాజ్వలనమున్ ♦ జల్లారె; నే దెట్లు పో
 యిన నీ వింతకె యింత మెత్త వడెదం ♦ చే నెంచనైతి బ్రభూ! 319

మ॥ ప్రమదోద్యానముఁబోలు నీయవన సా ♦ మ్రాజ్యంబునన్ గంటకొ
 గ్రమఘోజంబయి నెవ్వగన్ బెనిచె నీ ♦ రాణాప్రతాపుండు; త
 త్సమదౌధత్య మడంపరానియెడ నీ ♦ దర్పంబు నే నొల్ల! ఖ
 డ్గము నే నొల్ల" నటంచు నేల విసరెన్ ♦ గాలాహినా రోజుచున్. 320

గీ॥ పరమ గంభీర మాతని ♦ వదనమందు వీర తేజో మహాలక్ష్మి ♦ ద్విగుణిత కళ
వెలిగె; సభయెల్ల మానముద్రలఁ జెలంగె; నంత నక్కరు నృపమాళి ♦ యతనిఁ గాంచి,

—*) అక్కరుసార్యభౌముడు మానసింహుని శాంతింపఁ జేయుట. (*—

మ॥ “మన యబ్బూరహిమాను శీలము జగ ♦ న్మాన్యంబు; స్వచ్ఛందవ
ర్తనుఁ; డేనాఁడు నసత్యదోషమును జెం ♦ దక్షబోని వాఁ; డేను పెం
చిన వృక్షం; బితఁ డెల్లవేళలను నా ♦ శ్రేయంబె కాంక్షించు; నీ
తని మాటన్ శిరసావహింపఁదగుఁ గా ♦ దా! నాకునున్ నీకునున్. 322

చ॥ సరసుఁడు; పృథ్విరాజు; కవి ♦ చంద్రుఁడు; మాన్యతముండు; నీకు సు
స్థిరతరబంధువర్గమునఁ ♦ జేరినవాఁడు; ప్రతాపసింహు సో
దరునకుఁ గూర్చియల్లుఁడు; కృ ♦ తం బెఱుగఁగల పుణ్యమూర్తి; స
త్పురుషుఁ డితండు నేర్పు హిత ♦ మున్ దలఁదాల్చకయున్న సేమమే! 223

గీ॥ హరివిజయసూరియును భువ ♦ నైక గురుఁడు, సూరిదాసమహాకవి ♦ సుగుణరాశి,
యాఘరిస్తాదు లందఱు ♦ నట్టివారె, యెవరి మాటఁ ద్రోయఁగ నేర్తు♦మిపుడు మనము.

చ॥ వితరణశాలి, రాజులకు ♦ వేల్పు, కుటీరనివాసి, లోకమ
దిత సుచరిత్రుఁడున్, భువన ♦ ధీరుఁడు, వీరుఁడు, రాజరాజ సం
హతులను మేటియున్, బరమ ♦ హంస, ప్రతాపు నడంపఁ బూనుటల్
చతురతగాఁ దలంపకుము ♦ జాదులు వేతురె! మంగలంబునన్! 325

గీ॥ ఇప్పుడొక్కఁడే నిర్ణయ!♦మిక ముగింతుసభను; మేవాడఁగల మొగల్♦నైన్యములను
జేర్చుకొని రాజధానికిఁ ♦ జేరుడనుచు నాజ్ఞ చేయుదు”నని యక్బ ♦ రంత లేచె. 326

⊗ The annals ascribe it to a generous sentiment of Akbar, prompted by the Great Khankhanan (Mirza Abdur Rahiman) whose mind appears to have been captivated by the actions of the Rajput Prince. Pratap was indebted to a combination of causes for the repose he enjoyed during the latter years of his life; and though they may be ascribed principally to the new fields of ambition which occupied the Mogul arms, we are authorised also to admit the full weight of the influence that the conduct of the Hindu Prince exerted upon Akbar, together with the general sympathy, of his fellow Princes, who swelled the train of the Conqueror and who were too powerful to be regarded with indifference.

“Annals of Mewar”

మ॥ నెలయున్ దాటకమున్నె వార్త లలమెన్; † మేవాడదేశంబు లో
యల దుర్గంబులఁ గల్గు నమ్మొగలు సై † న్యంబుల్ గుడారమ్ములన్
దలఁగన్ బీకి సమస్తవస్తువుల వెం † టన్ గొంచు గుంపొచు మో
ములనున్ వాల్చుచుఁ బోయి ఢిల్లినగరం † బున్ జేరె నల్లలనన్.

827

—*) రాజపుత్రులు మఱలఁ దమ దుర్గములను బట్టుకొనుట. (*—

సీ॥ హారావళీపర్వ † తాభంగశృంగముల్ తునియలుగాఁగ దుం † నుభులు మ్రోఁగె;
నతిమంగళాకారు † లగు రాజపుత్రయోధులు గుంపు గుంపులై † తోచి రపుడు;
వారి సంబరమును † వారి యుత్సాహంబు వారి భక్తి వచింప † వశముగాదు;
తోరణగృహమాది † తుది దుర్గమునదాఁక విడువ కన్నిటిఁ బ్రతా † పుడు గ్రహించె;
గీ॥ నాటుమాసంబు లరిగెడు † నంతలోన నొక్క చిత్తూరు దుర్గంబు † దక్కఁ గడమ
యెనుబదియుమూడు దుర్గంబు, † లెల్ల దేశ, మాప్రతాపప్రభూత్వంసుఁడాక్రమించె.
క॥ తనసామంతుల నొకదినమునఁ గనుఁగొని యాప్రతాప † భూపమణియు “దే
వుని కృప రాజ్యము స్థిరనుయ్యెను; యవనులతోడి పోరు † నింక నిలుపుదున్. 829

—*) ప్రతాపసింహుడు మాల్యురమును గొల్లగొనుట. (*—

క॥ మనదేశము సరిహద్దునకును నవ్వల నొక్కపురముఁ † గొల్లగొనఁగ నా
మన సయ్యెఁ; గాని, యందలి మనుజుల బాధింపరాదు † మన కెబ్బంగిన్.” 830
క॥ అన “నీయాజ్ఞాపించిన పని శిరమునఁ దాల్చి చేయ † వాడుక యగు; నెం
డున కని యడిగి యెఱుంగము; చని నొంతుము జగము మ్రింగు † శత్రుల నైనన్.”
సీ॥ అని సలుంబాకృష్ణుఁ † డనినఁ బ్రతాపుఁ డొదల యూచి లేచె; నం † దఱును గదలి;
రుత్తరదిగ్విజ † యోత్సాహులగుచుఁ గతిపయప్రయాణముల్ † దీర్చి యొక్క
దినమునం దంబరు † దేశమునన్ జొచ్చి ప్రతిలేని భాగ్యవై † భవ సమగ్ర
భవనంబునై ముఖ్య † వ్రకస్థానమై వఱలుచు నుండు ‘మా † ల్యురము’ చేరి
గీ॥ ధన కనక సర్వ వస్తు సుం † తతులు మూల్గు గొప్ప యంగళు లన్నిటిఁ † గొల్లగొట్టి
పట్టి సామగ్రి యంతయు † బండ్ల కెత్తి; రాపురము సర్వవస్తు శూ † న్యముగఁ జేసి.

⊙ Determining to have a slight ovation in return for the triumph Raja Mann had enjoyed who had fulfilled to the letter his threat that “Pratap should live in peril” he invaded Amber and sacked its chief mart of commerce Malpoora.
“Annals of Mewar.”

- గీ॥ భువన మెల్లడ నిండి మాల్పురము కొల్లగొట్టబడెనను వార్త లెక్కుడుగఁ బొంగెః॥
సిగ్గుచెడి మానసింహుండు ♦ శిరమువాలెచ్చె; నాప్రతాపుఁడు మొలక నవ్వలరదాల్చె.
- గీ॥ ధాన్య ధన హేమ వస్తు సు ♦ తతులతోడ నిత్యలక్ష్మీనివాసము ♦ దిరము నగుచుఁ
దొంటిమాడ్కిఁ గుంభల్ మియర్ ♦ దుర్గ మపుడు మేరుగిరిదుర్గముల కాంతిఁ బ్రసరియుమిసె.
- సీ॥ నెలనెల మూఁడువా ♦ నలు గురియఁగసాఁగెఁ; బద్దనై యవని సార ♦ వంత మయ్యెఁ;
బొలమును దున్ని విత్తులు చల్లెఁ గృషికుండు; పైరు లన్నియుఁ బోడివడయసాఁగెఁ;
గైలవారామహా ♦ కాననంబున ఫలతరువులు తామర ♦ శంప రయ్యె;
మొల లెత్తు, బీడునే ♦ లల గడ్డి పెంపొందె; గణనకు మీటి గో ♦ గణము పెరిగె;
- గీ॥ గోపురములందుఁ బలుకోట ♦ కొమ్మలందు నగరములయందు గ్రామకంఠములయందు
నచలశృంగంబులందు సూ ♦ ర్యధ్వజములు వందలుగ లేచి పూర్వవై ♦ భవముజూపె.
- సీ॥ భువనమం దెల్లడఁ ♦ బూలు పూచినయట్టు లాప్రతాపుని కీర్తి ♦ యతిశయించె;
దేశదేశమునుండి ♦ దినదినం భామహీవిభుని దర్శించి సే ♦ వింప వచ్చు
పుణ్యయాత్రీకబృంద ♦ ముల సంఖ్య యంతయు నంతని గణన సే ♦ యంగరాదుః
యవనులుగాక హైం ♦ దవులుగాక సమస్త కులములవారు సే ♦ వల నొనర్చి;
- తి॥ రొకట 'థా' రెడారి ♦ యొకట విధ్యంబు, వేటొకటఁ దుహినశైల, ♦ మొకట జలధి,
మధ్యఁ గలుగు నేల ♦ మనుజసమ్మర్దమై క్రాలె నిసుక వేయ ♦ రాల కుండ. 336
- క॥ తనదేశమునుండియు సింహానికాయంబట్టి భటస ♦ హస్రంబును బా
వనమూర్తి కృష్ణసింహుఁడు కొని కుంభల్ మియరుకోట ♦ కును విచ్చేసెన్. 337

—*) స్వాతంత్ర్య దినోత్సవము. (*—

- మ॥ ప్రవిశేషోత్సవ సంపదల్ పొదలఁగా ♦ స్వాతంత్ర్యలక్ష్మీమహా
త్సవముల్ దీర్చెదమంచు శోభనముహూ ♦ ర్తం బెంచి దిగ్దేశవ
ర్తి విశేషజ్వల నాత్మబంధులగు వా ♦ ర్తి బిల్వ నాహ్వనప
త్రవితానంబులు వ్రాసి పంపెను సలుం ♦ బ్రా కృష్ణసిం గయ్యెడన్. 338
- గీ॥ ఐదువందలు పుట్లు థా ♦ న్యముఁ దదితర వస్తువులు చేర్చి; రచటికి ♦ వచ్చు హితులు
రాజులును నిల్వఁగా గుడారమ్ము లెత్తి రొక్కొకం దొక్క పురమునా నొప్పుచుండ.

⊕ Where rain seldom or never falls the land is desert. The Thar Desert with a border of scrubland, lies between the Indus and the Luni Rivers.

"Herbert Pickles B. A. BSc."

గీ॥ గడియ గడియకు వేలు ల ♦ తులుగ వచ్చు బ్రాహ్మణుల సందడి హనుమదావరమలర
నూటుతిరునాళ్ల లెసఁగిన ♦ దారిఁ; గోట వేలు మోపంగ సందు గ ♦ నింప దయ్యె.

సీ॥ శుభవాసరమ్మన ♦ శుభముహూర్తమ్మన నభ్యంజనస్నాన ♦ మాచరించి
పాశేశ్వరీదేవి-♦ ప్రభుమాళి, యమరసింహుఁడు నూత్నవస్త్రంబు ♦ లొనరఁ గాల్చి
సకల కల్యాణ భూ ♦ షణములు ధరియించి యవనీసురులు మంత్రు ♦ లాప్తతతులు
పార్థివు లనుసరిం ♦ పంగ ముత్తైదువుల్ పాటలు పాడుచుఁ ♦ బజ్జ నడువఁ,

గీ॥ గూడుకొని భవానీదేవి ♦ కోవెలకును వెళ్లి గౌరిని బూజించి ♦ వివిధరత్న
ఘటిత హాటక మకుటంబుఁ ♦ గాన్క యిచ్చి మ్రొక్కి యందలు మందిరంబునకువచ్చి

సీ॥ వేదిపై డర్భలు ♦ వేసి యాపై రత్నభర్మాసనంబులు ♦ వణలుచుండ,
రెంటిపైఁ బాశేశ్వ ♦ రీ-ప్రతాపు లెల్ల; రాహరభట్టార ♦ కాత్మజులును
జంద్రభట్టారకు ♦ సత్పుత్రు లెదురుగా నున్న పీఠములఁ గూ ♦ ర్చుండి; రనల
వెలుఁగు నాసనములఁ ♦ గులపెద్దలును సూక్తుఁ డఖిలసామంతులు ♦ నవనిపతులు

గీ॥ గుంపు గుంపులుగాఁ జేరి ♦ కూరుచుండి; రవ్వల మహాన్నతమగు ది ♦ వ్యాసనమున
నుండె సముదార విక్రమో ♦ ద్దండమూర్తి భిల్లలోకైకనాథుఁ డా ♦ భీమచాందు. 342

గీ॥ అతుల సువిశాల వేదికా ♦ భ్యంతరమునఁ బ్రముఖమగు నొక్కదివ్యాసనమున నుండె
శాంతమూర్తి తేజోరాశి ♦ సత్త్వగునుఁడు మాన్యతముఁడు భామాసాహిమంత్రిమాళి

గీ॥ అందు నిందన కాస్థాన ♦ మందు నెందుఁ దానయై కార్యభారంబుఁ ♦ దలను దాల్చి
సలిలతోతాహమూర్తియై ♦ మెలఁగె స్వామి భక్తిపూర్ణాత్మకుఁడు సలుంబ్రా విభుండు

క॥ కలనాదమ్మన శంఖంబులు మంగళదివ్యశూర్య ♦ ములు దుందుభులు
జెలఁచేగి మహానందము గొలిపె బహువిప్రవేద ♦ ఘోషము చెలఁగె. 343

గీ॥ బ్రాహ్మణులుగూడి రాజదం ♦ పతులచేత గణపతికిఁ బూజ చేయించి ♦ కరముభక్తి
నఖిల దేవతావాహనం ♦ బాచరించి స్వస్తిపుణ్యాహవాచనో ♦ త్సవము నెఱిపి; 344

సీ॥ పాశేశ్వరిని బ్రతా ♦ ప్రభుమాళిని నవరత్నసింహాస ♦ నమున నిలిపి
వేదమంత్రాశీర్షి ♦ నాదముల్ వెలయంగ “విపులరాజ్యరమాభి ♦ వృద్ధి రస్తు;
శ్రీరస్తు వైభవ ♦ శ్రీర” స్తనుచుఁ జల్లి రమల ప్రసూస లా ♦ జాక్షతములు;
వందులు జయజయ ♦ ధ్వానముల్ చేసి ప్రతాపునికీర్తి నం ♦ దలును బొగడి;

గీ॥ రచలనందనబోలెఁ బు ♦ ణ్యవతులైన బ్రాహ్మణస్త్రీలు పాటలు ♦ పాడుకొనుచు
రాజదంపతులకును హా ♦ రతుల నిడిరి బంగరు హారంగు దీపాల ♦ పల్లెరముల.

గీ॥ ఆప్రతాపు సింహాసనం • మవల నొక్క హేమమయమనోజ్ఞాసనం • బెక్కజేసి
యమరసింహుని యశావరా • జ్యంబునకును బట్టభద్రుని జేసి సం • బరముఁ గనిరి.

మ॥ విమలానర్ఘ మనోజ్ఞ భూషణములు • విలైన్వన సౌవర్ణ వ
స్త్రములు హాటక రమ్య పాత్రలు సలుం • బ్రాకృష్ణసింహాది నై
న్యమహానాథులు కాన్కలిచ్చుచుఁ బ్రతా • పాధీశు దివ్యాంఘ్రియు
గ్గము సేవించిరి భక్తిపూర్వక సమ • సాకరంబు లర్పించుచు.

348

మ॥ తన దేశంబుననుండి సేవకుల చే • త్ గంపల్ ముంచి యొ
య్యనఁ దెప్పించిన ముత్తయంబులు ప్రతా • పాధీశ్వరుఁ డ్రాసునం
దునఁ గూర్చుండఁగఁబెట్టి వాని సరియె • త్తుల్ తూచి మేవాడభూ
జనులం దంతటఁ బంచిపెట్టె శబర • త్మనాథుఁ డత్యాదృతి.

349

మ॥ “మనస్వాతంత్ర్యము దేశభక్తియు నసా • మాన్యంబునా ల్యాగదీ
తును శోధించియు విశ్వమంతయును మె • చ్చుఁ గారణంబైన యా
వనలోకేశ్వరు నకృతీశ్వరు మహా • భాగ్య ప్రభావ ప్రభల్
దనరఁ బ్రోవు మటంచు నీశ్వరు పద • ద్వంద్వంబు సేవించెదఁ.

350

క॥ కలనైన నొరుల దెస పగ మొలువకయుండెడిని హృదయ • మున నా”కని క
న్నులు మోడ్చి తుణము దేవుని దలంచుచు మదిలోన భక్తి • దళము కొనంగఁ.

351

—*) ప్రతాపసింహుఁ డందఱనర్హ విధమున సత్కరించి కృతజ్ఞతను వెల్లడించుట. (*—

మ॥ “గురుఁ డెల్లప్పుడు నగ్రపూజ్యుడని వా • క్రుచ్చుఁ శ్రుతుల్ పెక్కు; లీ
చరణాబ్జంబులు నా కహర్నిశములు • సంసేవ్యముల్; వీని నే
మఱవఁ జేయకుమంచు నీశ్వరుని సం • పార్థింతు; మేవాడయే
మఱవఁ జాలదు నీమహోపకృతి భా • మాసాహి మంత్రీశ్వరా!

352

మ॥ నను నారాజ్యము నాప్రజావళి నఖం • డత్యాగముఁ బెంచి ప్రో
చిన దై వంబవు నీవు; సంతతము నీ • శ్రీపాదసేవా వినూ
తనభాగ్యంబు సిరంబు చేయుము; నిను • ధ్యానించి కీర్తించుచు
మనువాడఁ గనువాడ ధన్యతను; భా • మాసాహి మంత్రీశ్వరా!”

353

గీ॥ అని ప్రతాపధరాధీశుఁ • డవనిదేవు చరణరాజీవములు మ్రొక్కి • సరస నున్న
తక్కుగురులకు మ్రొక్కి వస్త్రములు కనకభూషణము లిచ్చి యడుగులుఁ పూజచేసె.

చ॥ “ఇరువదియైదువత్సరము ♦ లెన్నియొ బాధల కోర్చి నాపయి
దొరగు విపత్త్రవాహముల ♦ నున్ గడఁబెట్టుచు దేశసేవలన్
గఱపుచు నుద్ధరించిన జ ♦ గన్నుతక్కిరివి! నిన్ను మిత్రుఁడున్
గురుఁడును నింక దైవమని ♦ కూడ భజించెద నాదుపాలికిన్.

355

సీ॥ గణుతింపరాని భో ♦ గములు గల్గి స్వతంత్రనృపుఁడనై కష్టంబు ♦ లెఱుంగకుండ
నడుచు మహానుభా ♦ పుడవయ్య ననుఁగూర్చి వలచి వలచి కష్ట ♦ ములకు నూర్చి
ధనము సైన్య మొసంగు ♦ చును స్వయంబుగ యుద్ధములు చేసి నాయుడు ♦ మలను నీదు
నిడుమలుగా నెంచి ♦ యింతకాలమునుండి వరమైతి నాయెడఁ ♦ బరపినావు;

గీ॥ గిరితటములందు భటులను ♦ నెఱిపి వేయికనుల నాయూలుబిడ్డలఁ ♦ గాచినావు;
నీయుణముఁ దీర్పఁగాఁజాల; ♦ నీదు కృపకుఁ బారమే లేదుభిల్లన ♦ ర్వజ్జమూర్తి!” 356

క॥ అని శబరలోకనాథునకును వందన మాచరించు ♦ కొని కొఁగిటియం
దను నిలిపి సలుంబ్రా కృష్ణుని జేరఁగఁబోయి పేర్చి ♦ శోభిలుచుండన్,

357

మ॥ “నను వీడన్ జన శిష్యుడున్ మెలఁగుచున్ ♦ నానీడయున్ బోలెఁ; గం
టిని తెప్పవలె గాచి ధర్మవితతిన్ ♦ నేర్పించి సంపూర్ణభ
క్తిని నాతోడిద లోకమంచు ననుర ♦ క్తిన్ గొల్పు నీ యీ యుణం
బును నేఁ దీర్పఁగఁ జాలఁ బెక్కు భవముల్ ♦ పుత్రుండనై పుట్టినన్.

358

మ॥ కడుదూరంబునఁ దోచు నాపదఁ దొలఁ ♦ గన్ జేయఁగా ముందుకున్
బడి యత్నించుచు, సుంత సౌఖ్యమయినన్ ♦ స్వారాజ్యమే యబ్బి న
లైడఁదన్ బొరగుచు, నాయభీప్సితమే నీ ♦ యిష్టంబటం చు; దమా
త్యుడవం చెప్పుడు చూడ; దేవుడవటం ♦ చూహింతు నాపాలికిన్.

359

మ॥ ఇఁక రా నుండెడు కాలమందున జనం ♦ బేదేశమందైన నూ
టక ప్రస్తావము పేర్చి నొక్కడ సలుం ♦ బ్రాకృష్ణసింహాండనన్
మొకముల్ విప్పఁగ స్వామిభక్తి యొకచోఁ ♦ బురహాపమున్ జెంది వా
రికి సాక్షాత్కృతియై తనర్చెడిని; తం ♦ డ్రీ! యొత పుణ్యండవో!”

360

మ॥ అని పాదంబుల మ్రొల వాలుచు నమా ♦ త్యాధీశ్వరున్ బూజచే
సిన నాతండు సమోదబాష్పనయన ♦ శ్రీమీఱ సాష్టాంగ వం
దనముల్ చేయుచు భక్తితో నిలిచె; నా ♦ భాత్రేశ్వరుం డాతఁ జెం
తనె సూక్తాది సహోదరక్రతతి నే ♦ నాభర్తలన్ జూచుచు;

361

మ॥ “తిన నాహరము చిక్కకుండినను భక్తి బెంచుచు దండ్రీ
తి నను గొల్పుచు ద్యాగము నెఱపుచు దేశము సేవించి శో
భన సత్కీర్తి పరంపరల్ నలుదెసల్ ప్రకంగ వర్తించినా”

రనుచు వారిని వారి వారి గడు నా స్వాదంబున జేరుచు,

362

క॥ విలువగల వస్తువుల భూషణ నొసగుచు నర్హరీతి సమ్మానముల
సలుపగ భామాసాహియు నిలుపుచు సింహాసనమున నృపలోకగురు,

363

—*) భామాసాహి ప్రతాపసింహు నాశీర్వాదించుట (*—

సీ॥ “బహుళవిద్యదీప పటలప్రభాభాసియగు రాజమార్గంబు ననుకరించు
నీజీవితంబును నిరతంబు హైందవు లనుపమంబగు భక్తి ననుసరింతు;
రసఘ! నిబోలు మ హానుభావుల లోకపావన జీవిత పటల మెప్పుడు
దేశచరిత్రమై తేజిల్లుచునుండు; ధారుణీజనుల కా దర్శ మదియ;

గీ॥ నీచరిత దేశదేశముల్ నిండ్రియుండు; నీయఖండశోభననామ ధేయము విను
వార లాపదలకు జుకు పడక ధైర్యపర్వతములొచ్చు శాశ్వత ప్రభ వహింతు.

మ॥ నిను దర్శించుచు నీదరి మెలగుచు నీతోడ భాషించుచు
నిను సేవించుచు ని మది దలచుచు నీపూజల జేయుచు
మనఁగాఁగల్గుట మేటిభాగ్యమచుచు మాబోంట్ల మెల్లప్పుడు
నిను దేవులెఱ జూచుచు గొలుతుమో నిర్ణీద్రితేజోనిధి!

365

సీ॥ కోటికష్టములైన గోట మీఁటఁగఁజాలు వీక్షల బరమగాం భీర్య మలర,
నవశరచ్చంద్రసౌం దర్యమందిరమైన ముఖము శాంతసముద్ర భూతి నెఱప,
వ్యాకోచమల్లికా ప్రసవరాజంబట్లు చిరునవ్వు పెదవిపై సిరుల నింప,
నందమై పుష్పమై యాజానుదీర్ఘ బాహర్గళయుగళంబు హాసు బెంప,

గీ॥ వార్ధిసంవృతమేదినీ వలయ మెల్ల వశము చేయంగఁజాలు ప్రా భవము దనర,
వెలయు నీవిశ్వమోహన వీరమూర్తి విడక మామనముల దాండ వించుఁగాత.

366

మ॥ అమితోత్సాహము దేశభక్తిరతి నీ దైయుండు; నీమేని ర
క్తమునందు గల బిందు వొక్కొక్కడు “స్వా తంత్ర్యంబు స్వాతంత్ర్య”మం
చు మహాదీక్షను బల్కు; నీకు సము లీ ఖోణీస్థలి లేరు; భ
క్తిమహత్త్వంబున గొల్తు నిన్ను గరుణ దేవీ కుమారోత్తమా!

367

- సీ॥ రవివంశకలశసిం ♦ ధువు రాజరత్నాళిఁ దరతరంబుగ వెలు ♦ వటచుఁగాత,
 మేవాడఖనిఁ బుట్టు ♦ పౌ వజ్రమెల్ల స్వతంత్రతాశాణదీ ♦ ప్తమగుఁగాత;
 రాజపుత్రాన్వయా ♦ రణిజతేజము ధర్మదీక్ష నాహవవేదిఁ ♦ దెరలుఁగాత;
 పాతేశ్వరినిబోలు ♦ పతిదేవతలకు హైంధవభూమి పుట్టిని ♦ ల్లవునుగాత;
- గీ॥ భూజనులు విప్లవమ్ముల ♦ బుగ్గింగునప్పు డడరు లడఁచి కొందలిరుల ♦ నలవరింప
 నిన్నుఁబోలు మాధవుఁడు జ ♦ న్నించుఁగాత; దస్యగజరాజసింహ! ప్ర ♦ తాపసింహ
- గీ॥ అనుచు నానందబాష్పంబు ♦ లతిశయిల్లఁ జారు నవరత్న సామృత ♦ నారికేళ
 ఫలము దోసిటఁ గొనిపోయి ♦ ప్రిభున కిచ్చి చేతు లెత్తుచు నిట్టు లా ♦ శీర్షడించె. 359

శ్లో॥ “స్వస్తి ప్రజాభ్యః పరిపాలయంతాం
 న్యాయ్యేన మార్గేణ మహీం మహీశాః
 గోబ్రాహ్మణేభ్య శ్శుభమస్తు నిత్యం
 లోకాస్సమస్తా స్సుఖినో భవంతు
 కాలే వర్షతు వర్షస్యః పృథివీ సస్యశాలినీ
 దేశోఽయం క్షోభరహితో బ్రాహ్మణా స్సంతు నిర్భయాః
 అపుత్రాః పుత్రిణ స్సంతు పుత్రిణ స్సంతు పౌత్రిణః
 అథనా స్సథనా స్సంతు జీవంతు శరదాం శతం.”

70

ఉ ప స ం హ ర ము.

- శా॥ నే నెల్లప్పుడు భావనాబలమునన్ ♦ నీరూప నామ క్రియా
 ధ్యానంబున్ గొని తన్మయత్వమున న ♦ న్యాకాంక్ష లేకుంటి; నీ
 వే నేనైతినా! నేనె నీవయితో! రూ ♦ పింపంగ నాకేల! ని
 త్యానందంబు ఘటించె నీకృతి ప్రతా ♦ పా! విశ్వలోకార్చితా!
- మ॥ పదియేం డ్లయ్యెను నిన్నుఁగూర్చి పథియిం ♦ పన్ సాగి; యిన్నేండ్లు నా
 మదిలోన్ భవదీయ విక్రమకళా ♦ మాధుర్య సౌభాగ్యముల్
 కుదురె నెక్కొని వేరు పాదుకొనియెన్; ♦ గొండతలా కోరికల్
 పొదలెన్ నిన్ను నుతింప; నీదు చరిత్రం ♦ బున్ వ్రాసి హర్షించితిన్.
- మ॥ చదలే రట్టులు ముజ్జగంబుల భవ ♦ త్స్వచ్ఛంద కీర్తిచ్ఛటల్
 వెదచిందన్ గనుఁగొంటి; భారతమహా ♦ ర్విన్ వీడి మున్నూటము.

71

72

వృదియాతేడులు దాఁటె; నీచరితమున్ • వర్ణి చు భాగ్యంబు నా
కొదవెన్ నేటికి; నన్నుఁ బోలు కృతకృ • త్మృత్ లేరు లోకంబునన్.

373

మ॥ దినరాజుబలె నుగ్రకోపనుడవై • తిండించి శైలం. ని
డిన తోరుమ్మలఁ దాఁకి నీ నడపు హా • వ్రీఘాము యుద్ధాగ్రం
బున విశ్వోన్నతమైన నీమ విభవం • బున్ గొ త నేఁ బురుకోఁ
గనకున్నన్ నినుఁగూర్చి యింత యనురా • గా బిట్టు ల క్షృంగునే

374

చ॥ ఇలఁ గల వీరపుంగవుల • నిట్టి బలోన్న తుఁడిఁ దీరుడున్
గలుగఁడటంచుఁ బేర్చిన • గండఁడ వీ విడ; సల్లుఁవీడి వీ
ధులఁ జరియింపలేని కడు • దుర్బలదేహుడ; నన్ను నెట్టులన్
వలచితో! నీ చరిత్రమును • వర్ణన చేసి జగానఁ జాటుగన్.

375

గీ భువనశౌర్యాంశమైన నీ • మూరిఁగాంచి, యనుపమానైన నీకన్ • లాలించి,
రసమునను దేలి పొగడనిరసికు లుండ; రెట్టి నాయకోత్తముడ వోయీ ప్రతాప!

గీ భవ దుదార శౌర్యమును భావనమొనర్చి రసమునను జొక్కి గ్రఁ గుంబునా ముఁ పుడు
త్వ ద్వశుండనై యానంద • బాఘ్నోతు లాణిముత్యాలగలె రాల్చునహరహంబు.

గీ నా సహోదాత్త నాయక • స్థామి న్వు; భవ దనఘ కీర్తిఁ గొనియాడు • కవిని నేను
త్వత-థామృత రుచిర కావ్యముతోడ హృదయకుసుమంబు నీకు నర్పించుకొందు.

క॥ ఉత్తమ ధీరోదాత్త నృపోత్తరుడవు; నిన్నుఁ బొగడ • యోగ్యంబని రే
కెత్తు తమి హృదయరస మే నెత్తి దుత్తలకొలంది • నీచరితమునన్.

379

క॥ వర లోకోత్తర సుగుణోత్తర నాయకచక్రవర్తి! త్వత్కీర్తికళన్
స్థిరమొందెడుఁగాక నుదాహరణములై చంద్ర తార • కార్క స్థాయిన్.

380

మ॥ కరమున్ భక్తిని నా రచించిన మహా • గ్రంథంబు నందెందు నీ
చరితం బాంధువు నిత్యమున్ జదివి నీ • స్వాతంత్ర్యమున్ ద్యాగ
స్ఫురణంబున్ సమదారవిక్రమకళా • పూర్ణత్వమున్ నేర్వఁగ
ల్గిరయేనిన్ ననుబోలు ధన్యు లిలలో • లేరంచు హర్షించెడన్.

381

ఉ॥ పూలును సౌరభంబు మధు • వున్ జెడు వృక్షము పోయినఁ ; శం
పాలత దాని శోభలను • బాయు నిమేషములోన; నీజగ
జ్జాలము లర్పచేయు పటు • శౌర్య పరాక్రమ రాశివైన నిన్
బాలిన ధీరు కీర్తి పాలి • వోవడు లోకము కుంగి పోయినన్.

382

- సీ॥ సంవత్సరములు నీ ♦ చరితంబు పఠించి పరవశత్వమున మై ♦ మఱచుచుంటి;
 పదపదంబునను నా ♦ హృదయరసము నించి గ్రంథంబు రసమూర ♦ వ్రాసియుంటి;
 వందలకొలది ద్ర ♦ వ్యము వెచ్చపెట్టి భక్తిని గావ్యమెల్ల ము ♦ ద్రించియుంటి;
 వీరలక్ష్మీప్రభు ♦ త్వారూఢి మెఱయు నీ చిత్రంబు లందందు ♦ జేర్చి యుంటి;
 గీ॥ బ్రతిఫలము గోరఁబోక నీ ♦ గ్రంథములను దేశమంతట నింపంగ ♦ ఓవురుచుంటి;
 యత్నలోపములేక నీ ♦ యశముఁ బెంపఁ దగిన శ్రమమెల్లఁ బడితిఁ బ్రతాపదేవ!
 సీ॥ ఆప్రతాపమహీందుర్ ♦ నటు రాజులు స్వధర్మనిరతులై దేశ మూ ♦ నెదరుగాక;
 శ్రీసలుంబ్రాకృష్ణ ♦ సింహుఁ బోల్ స్వామిభక్తిపరులు యశము నొందెదరుగాక;
 పాశేశ్వరినిబోలి ♦ భారతాంగనలు సాధ్వలటన్న పేరు చెం ♦ దుదురుగాక;
 యమరసింహునిమాడ్కి ♦ నాంధ్రయువకులెల్ల గురువిక్రమమున వె ♦ ల్గుదురుగాక;
 గీ॥ కమలవనమట్టి భారత ♦ ఖండమెల్ల వీరరసఖండమై ధాతి ♦ వెలయుఁగాక;
 'యాంధ్రు'లనుపేరు ఖండఖండాంతరములఁదజ్ఞు లందఱు శిరములఁదాల్చుగాక. 38

గద్యః— ఇది శ్రీమత్కామేశ్వరీ కరుణా కటాక్ష వీక్షా సమాసాదిత రసవత్కావ్య
 నిర్మాణ చాతురీధురీణ, సుగుణగణపారీణ, దుర్భాకవంశదుగ్ధాంభోరాశి
 రాకా కైరవమిత్ర, శాలంకాయన గోత్ర పవిత్ర, సుజనాను
 గ్రహపాత్ర, వెంకటరామార్యపుత్ర, కవిసింహవధాని
 పంచానన కావ్యకళానిధీత్యాది బిరుద విఖ్యాత, సుకవి
 రాజశేఖర, రాజశేఖరకవి ప్రణీతంబయిన
 “రాజా ప్రతాపసింహ చరిత్రం” బ
 ను పద్యకావ్యమునం
 దుఁ బంచమా
 శ్వాస
 ము

‘రాణాప్రతాపసింహచరిత్ర’

రాజశేఖరకవిప్రణీతము.

కవిత్వము - తత్త్వయత్వము

శ్రీమద్భారతనాటక - దేవీభాగవత - బుద్ధచరిత్ర - శ్రవణానందాది బహుశాట

ప్రబంధకర్తలును, శతశతావధాన కవితా సామ్రాజ్యచక్రవర్తులును

కింకవీంద్రఘటాపంచానన - బాలసరస్వతీ - బాలకళానిధి - విమర్శక గ్రంథము - ౧ -

ప్రపూర్ణ - పండితకవి శిరోభూషణ-జ్యోతిర్విది బహుళ బిరుదాంశము - ౨ -

శ్రీ. శ్రీ. చెల్లపిల్ల - వెంకటశాస్త్రి - ౩

విపుల సమీక్ష.

అయిదారేళ్లనుంచి యేదో కాలక్షేపానికి కొన్ని వ్యాసాలు నేను వ్రాయడం పాత
రోకం అంతా యెఱిగిందే. ప్రస్తుతగ్రంథాన్ని ఆంగ్లభాషానిషాతులు శ్రీ కల్పమండలి
రామలింగారెడ్డిగారు మిక్కిలి మెచ్చుకొన్నారంటే నాబోల్ల లెక్కేమిటి? రాణా
చరిత్రను రచించిన కవి ప్రాచీనుడు కాదు. సుమారు యే దేర్భాగవాదకాండ
వచ్చునని ప్రాశ్నిస్తాను. యిప్పటికి యిరవైయేళ్లక్రిందట మా గామం వచ్చి నచ్చు
కలుసుకొని అప్పుడు రచించిన గ్రంథం “వీరమతి” కి వణాదా గ్రామం లండన్ లో
వ్రాసియిచ్చాను. యీరాణాచరిత్రరచన దాని పిమ్మటే. ౧ కంటే యిది చాలా
ప్రాధికంగా వుంది. ఈయన కేవలకవిమాత్రుడే కాదు అవగాని.

ఉ॥ స్థైర్యములేని చిత్త మవలంబన వెఱుగని సత్యవిత్వము (చూ)

ఆయాసందర్భం యాయనచేసిన అవధానాల చూచిన విద్యతులు సంతోష
పుర్వకంగా చూచిన “అవధాని పంచనన” విరుదావల్లి స్పష్టపడుతూ వుంది. యీయ
మే, రాజశేఖరుడు. యీపేరు పరమేశ్వరునిదే కాని, ప్రస్తుతగ్రంథరచనాసందర్భం
లోను కొన్ని ఘట్టాలను బట్టి చూస్తే ప్రతాపసింహానికి పర్యాయమేమో

ప్రతిసహృదయునికీ గోచరిస్తుందని నానిశ్చయం. ఆయీ అంశం తుట్టతుదిని యీకవి వాచ్యంగానే వుంటుంది వున్నాడు. చూపుతూ వున్నాను.

శా॥ నే నెల్లప్పుడు భావనాబలమునన్ ♦ నీ రూప - నామ - క్రియా
ధ్యానంబున్ గొని తన్మయత్వమున న ♦ న్యాకాంక్ష లేకుంటి! నీ
వే నేనైతివా! నేనె నీవయితో! రూ ♦ పింపంగ నాకేల? ని
త్యానందంబు ఘటించె నీకృతి ప్రతా ♦ పా! విశ్వలోకార్చితా!
(5-ఆ-ఉపసంహారము)

ఈతన్మయత్వాన్ని వాక్రుచ్చేవి పదిపద్యాలదాకా వున్నాయి. యీకోటి మాత్రం వుదాహరించి విషయాంతరం వుపక్రమిస్తాను.

మ॥ దినరాజుబలె నుగ్రకోపనుడవై ♦ తీండ్రించి శైలంబు నిం
డిన తోరుష్కులఁ దాకి నీనడుపు హా ♦ స్త్రీఘాటుయుద్ధాంగణం
బున విశోష్ణతమైన నీమ విభవం ♦ బున్ గొంత నేబుచుకోఁ
గనకున్నన్ నినుగూర్చి యింతయనురా ♦ గం బిట్టు లుప్పొంగునే!

తక్కిన పద్యాల చదువరులే చూచుకుంటారని స్పృశించి విడిచాను. తన్మయత్వంతో మిళితమైన కవిత్వానికీన్నీ తదితరకవిత్వానికీన్నీ బోలెడు తారతమ్యం వుంటుంది. కవులలో తన్మయత్వం కలవారు కొందఱే వుంటారు. అధునికులలో యీరాజశేఖరకవి తన్మయత్వంకల కవి అని రచన వ్యాఖ్యానిస్తూ వుంది. వుదాహరించ వలసివస్తే గ్రంథంలో నూటికి 50 పద్యాలేనా వుదాహరించవలసి వస్తుంది. కనుక కొంచెం మాత్రమే వుదాహరిస్తాను.

మ॥ రవి యస్తాద్రిని మొల్చుగా! కఖిలపా ♦ రావారముల్ కుంగుగా!
కవనీచక్రము వీలుఁగాక! చెడుగా ♦ కాకాశ! మయ్యుగ్రభై
రవుడై లోకముఁ గాల్చుఁగాని లవమున్ ♦ రాణాప్రతాపుండు గౌ
రవమున్ గోల్పడి మర్త్యమాత్రునకు శీ ♦ ర్షం బొగ్గ డెప్పట్టునన్!

యీమాటలు ప్రతాపునిమంతిన్నీ కులవృద్ధున్నూ పరమపూజ్యున్నూ అయిన “సలుంబ్రా - కృష్ణసింహుడు” అగ్బర్ చక్రవర్తికి సర్వసేనాధిపతిన్నీ బావమఱిదిన్నీ అయిన మావసింహరాజన్యన కిచ్చే జవాబు లోనివి. మానసింహునితండ్రి భగవాన్దాసు తాతాళికసుఖంకోసం తనకూతుర్ని (ది ధి ధి) అగ్బరుచక్రవర్తికిచ్చి పెండ్లి చేసి - కులగౌరవాన్ని కాపాడుకొంటూ వనవాసం అనుభవిస్తూవున్న ప్రతాపసింహుణ్ణి కూడా తమతోపాటు చక్రవర్తికి లోబడవలసిందని రాయబారాన్ని తెచ్చిన సందర్భంలోనివి. ప్రతాపుని అభిప్రాయాన్ని వ్యాఖ్యానించే చిన్నపద్యంకూడా వొకటి వుంటుంది.

తే॥ యవనులపదంబుఁ గొలిచి, వి య్యంబు వలచి,
కుశమహారాజు కులకీర్తి గుంటఁ గలిపి,
చెఱుపవచ్చితె మమ్ముఁ! దాఁ జెడ్డకోతి
వనము నంతయుఁ జెరిచెనన్! భంగిదోష!

యీఘట్టంలోదే యింకో పద్యంకూడా చూపుతాను.

క॥ ఉరగమును - వృశ్చికమ్మును గరళకూరములు! పాము & కన్నను మేలం
దురు తేలు! నిన్నుఁగన నక్కరె మేలనవచ్చు స్వకుల & వర్ణనుఁడౌటన్!

యీరెండు చిన్నపద్యాలిస్తే యేం తేలుతుంది! ఆయాపద్యాలున్న ద్వితీయాశ్వాసం 3కి0 పద్యాలున్నూ పుదాహరిస్తే బాగా తృప్తి కలుగుతుంది. ప్రతాపరుద్రుడికి - ప్రతాపసింహుడు దీటుమాత్రమే కాదు - హెచ్చు. కవి - ఆకవికి - లొచ్చెనను, తన్నయత్వంలో - హెచ్చు. లోగడమాటలు ప్రతాపరాణావారి ముత్రివి. యీ ముత్రిని సర్వవిధాలా భీష్ముడే అనిచెప్పడంలో అతిశయోక్తి కనపడదు. ఆయీగ్రంథంలోవున్న పాత్రలన్నీ యే కళంకములేనివిగా కవి చిత్రించి వున్నాడు. రాణాప్రతాపుణ్ణిన్నీ రాముణ్ణిన్నీ త్రాసులోపెట్టి తూస్తే ప్రతాపుడే అసిధారావ్రతంలో చాలా మొగ్గుతాడు. కుశలపులు రాముణ్ణి యెత్తిపోడిచారు. ప్రతాపుణ్ణి అయితే యెత్తిపోడవలేరనే తోస్తుంది. తగిన పదార్థానికి తగిన పాచకుడు లభిస్తే రుచి కలిగినట్లు యీ రాజశేఖరకవివల్ల ప్రతాపుడి ప్రతాపం శోభించింది. యెక్కడ యెంతవఱకు వ్రాయడం అవసరమో అక్కడ అంతవఱకే వ్రాసి చదువరులకు విసుగులేని పద్ధతిని గ్రంథరచన సాగించడము సుఖ సుఖాల పట్టుపడేది కాదు. ఆపద్ధతి యీరాజశేఖరకవికి లభించింది. యీగ్రంథంలో వచనాలు లేవు. అన్నీ ఛందోమయాలే. సుప్రసిద్ధమైన పద్యాలే. సుమారు యేడేనిమిది లక్షలు వాడబడాయి. పుదాహరించవలసివస్తే చాలాస్థలం ఆక్రమిస్తుంది సీసపద్యం.

సీ॥ అప్రతిహతముగా & నక్క రొక్కఁడె యేల

క్షితిని దేవుడు సృష్టి & సేయలేదు!

వితతప్రజాకోటి & యతనిచే దునుమాడఁ

బడుటకై సృష్టింపఁ & బడఁగలేదు!

సకలభూపాలక & న్యక లాఘునుని భోగ

పరత కుద్దేశింపఁ & బడఁగలేదు!

ధరణీశులెల్ల నా & తనిఁజేరి కొలిచి పా

దము లొత్తఁ బుట్టువొం & దంగలేదు!

తే॥ తన యొకని రాజ్యతృష్ణకై & ధరణిఁగలుగు

ప్రజయు స్వాతంత్ర్యమును బాసి & పారతంత్ర్య

మున మునుఁగులెల్లఁ బాడిగా ! దనుచు నక్క

రెంత యెఱిఁ గిన జగమున ! కంత మేలు!

ఆయాపద్యంలో వున్న మాటలు యెంతగంభీరంగా వున్నాయో సహృదయులూ పరిశీలించాలి. యివి రాణాప్రతాపుడు అగ్బరుచక్రవర్తిని కొల్వడాన్ని నిరాకరిస్తూ మానసింగుతో మాట్లాడే సందర్భంలోవి. రాజశేఖరకవిగారి రచనలో, యెంతసేపు పరిశీలించినా పొల్లుమాటలు కనబడవు. కవిత్వం, మూడువంతులలో వొకవంతు మాత్రమే దరహామీద, తెలుగుపదాలు కలదిగా వుంటుంది. తక్కిన రెండువంతులూ తత్సమపదాలుగా వుంటాయి. కాని, ప్రసాదగుణభూయిష్టంగావుండే ధార కావడంచేత, కిదిభీషాకింగా అందఱకీ అందుబాటులో వుంటుంది.

మ॥ ఉదయాస్తాచలమధ్యగంబగు జగం ! బుట్టుత లూఁగించె బె

ట్టిదుఁడై పుత్రుఁడు! ఘోరసంగరకీరీ ! టిప్రాయుఁడై కీర్తిసం

పద నాన్జించెను దండి! యెట్లతఁడు మే ! వాడ్రాజ్యమందారశా

ఖఁ దినకజొచ్చిన పుష్పియట్లువొడమెక ! గీర్తిక గళంకించుచుక!

యీలాటి ధారాశమైనధారతో చదువరులకు చదివినకొద్దీ చదవాలనేకోరికని గలిగించే శైలిలో వున్నప్పటికీ ఆయా కథ భారత-రామాయణాలమాదిరిగా సర్వే సర్వత్రా వెలిసింది కాకపోబట్టి వాట్లమాదిరిని యీ కవిత్వం వ్యాప్తికి రాకపోయింది. గాని, అలాగే కాకపోతే, యీరాణాప్రతాపచరిత్ర రామాయణంలాగ వ్యాపించతగ్గది. ఈ ప్రతాపుడు రాముడికంటే ఏ సుగుణంలోనూ తీసిపోడు. ఈ రాజశేఖరకవి కవిత్వం, రామాయణగాథ తెలుగులో రచించిన కవుల కవిత్వానికిన్నీ తీసిపోడు.

మ॥ ఆమరోద్యానమువోలె నెల్లడ సమ ! గ్రానందముక బెంచి లో

కముఁ గల్యాణపుమండపంబటు వెలుం ! గజేయు స్వాతంత్ర్యధ

ర్మమహాదేవత ముగ్ధఁ గిల్చిషసము ! ద్రంబందునక! రక్తహ

స్తములక లేపిన లేచు! లేవ దణుమా ! త్రొక్ రిక్తహస్తంబులక!

నాలుగోచరణంలోవున్న “రక్తహస్త - రిక్తహస్త” శబ్దకూడిక మిక్కిలి హృదయంగమం. యుద్ధభాగంలో ఈకవి కవిత్వం తిక్కనసోమయాజిని జ్ఞప్తికి తెస్తూవుంటుంది.

ఉ॥ అత్తటి విక్రమించి భయ ! దాహవశౌర్యుఁడు శ్యామసింహభూ

భృత్తిలకుండు శీర్షకము ! భేదిల మోదుచు ఖానుఖడ్గ ము

ద్వృత్తి వియత్తలఁబునకు ! ద్రోవ్వఁగఁగొట్టి హయంబుఁగూల్చ నో

రెత్తక వాఁడు మానము వ ! హించుచుఁ బాతెను నేల దూఁకుచుక!

యీలాటికద్యాలు వరుసవెంబడిని వుదాహరించవలసిన వున్నాయి. కవి అధునాతనుడే అయినా కవిత్వం అధునాతనంగా వుండదు.

అయీ పుస్తకం వీరరసప్రధానం. రాజపుత్రులకూ మహమ్మదీయులకూ సంబంధించిన యుద్ధపద్ధతిని తెల్పేది. కవి మన ఆంధ్రుడు. రాయలసీమవాడు. ఇంటిపేరు దుర్భాకవారు. దుర్భాక వెంకటాచలశాస్త్రిల్లుగారిని మేము అడియారు అనే బిసంటు సభకు వెళ్ళినప్పుడు యిప్పటికి యేభైయేళ్లకిందట సందర్శించివున్నాం. బహుశః ఆ దుర్భాకవారున్నా యీ దుర్భాకవారున్నా వొకరే యేమో! భవతు. మొత్తం కవి మహమ్మదీయులకు అనుకూలించేవాడు మాత్రం కాదు. అయితే మాత్రం, రెండూ రెండూ కట్టుగానే చూచుకొని రచన సాగించాడుగాని, పక్షపాతంగా కలం నడపలేదు. అగ్బరు గుణాతిశయాన్ని శత్రువులచేత గూడా చక్కగా అనువదించిపేక్షాడు. సందేహం లేదు. కాని, యుద్ధవర్ణనలోమాత్రం రాజపుత్రులయందు నలుసంత పక్షపాతంగా కలం (ఆవశంగానే - అనుకుందాం) నడిచిందేమో! అని నాకు అనుమానం.... బాహుబలాభ్యులున్నా పౌరుషప్రధానులున్నా అయిన రాజపుత్రవీరులు లక్షలకొలది మహమ్మదీయులతో వేలకొలదిగా మాత్రమేవున్న తాము సుమారు 25 యేండ్లు నిలిచి పోరాడి నిర్వహించ గలిగారన్నది పరమార్థం. రాజపుత్రులది తమదేశంలో మట్టకు తమ స్వాతంత్ర్యం నిల్చుకొనే ప్రయత్నమేకాని అగ్బరుచక్రవర్తి ప్రభుత్వాన్ని యీ దేశాన్నుంచి ఆసీమాంతం చెపుదామనే ప్రయత్నంకాదు. చక్రవర్తికో? తన గొడుగుతప్పు యింకోగొడుగు గెక్కడా వుండనేకూడదనే గౌరవాకాంక్ష. అవును. అతడు సార్వభౌముడు కదా? పాపం ఆవిరుదం అర్థవంతం కావాలంటే యింకోశూరుడు తనకు మొక్కనివాడు వుండడం వల్ల కాదు. యీదోషం మహానుభావుడైన అగ్బరుడి కాదు. అది అతడు ధరించిన సార్వభౌమ బిరుదాని దనుకోవాలి. అయీ బిరుదే చాలా ఘోరాలు చేయించింది అగ్బరుచేత. గ్రంథకర్త ప్రతాపు ణ్ణెంత చక్కగా కాపాడి దిద్ది తీర్చాడో అగ్బరుచక్రవర్తినికూడా అంత శ్రద్ధాభక్తులతో దిద్ది తీర్చి ధీరోదాత్త నాయకా గ్రేస రుణ్ణిగా ప్రకటించాడు. వాల్మీక్యాదులు రావణాదులను యింత చక్కగా చిత్రించనే లేదన్నా తప్పు లేదనుకుంటాను.

ప్రతాపుని గుణగణానికి లొంగిపోయిన అబ్బూరహిమాను మొదలైన పాదపామంతుల న్యాయైకదృష్టిని యీకవి బహుచక్కగా ప్రకటించాడు.

తే॥ మనుజపతిమాళి మన్మథ ! మన్మథుండు

చైతకాశ్వము పైన సా ! ఊతకొనించి

దివ్యదర్శన మిచ్చె! నా ! తేజమునకు

నంజలి ఘటించి యాత్మోప ! హార మిడుదు.

అబ్బూరహిమాను అనే పెద్దమంత్రి అగ్బరుచక్రవర్తితో మహాసభలో మాట్లాడే మాటలను వివరించే పద్యాలు సుమారు 25 టి దాకా వున్నాయి. ఆపద్యాలలో

యిది వొకటి. పద్యంలో వున్న చైతకం రాణాప్రతాపసింహునికి ప్రాణతుల్యమైన వాహనం. అబ్బూరహిమాను యెంతటి సహృదయుడూ కాకపోతే తన్ను యుద్ధంలో యెదుర్కోవడానికై సర్వసన్నాహంతో వచ్చిన (శత్రువు) ప్రతాపుణ్ణి అంతపేర్మితో తనప్రభువు సమక్షంలో నిర్దేశించగలడా? యింకో పద్యంకూడా వుదాహరిస్తాను.

మ॥ అకటా! నీవలె ధర్మముల్ దెలిసి రా ! జ్యోబేలఁ గాలేడో! మ
చ్చికమై భూప్రజఁ బుతులంబలె గృహ ! శ్రీఁ జూడఁగాలేడో! పా
యక వణ్ణాశ్రమ ధర్మపద్ధతి తిరం ! బై నిల్పఁ గాలేడో! యెం
దుకు నాతండు స్వతంత్రుడై నిలువఁ గా ! దో యానతీఁ గోరెదన్!

యింత నిర్భయంగా నిష్పక్షపాతంగా-చక్రవర్తితో-(చాటునా మాటునా కాదు) మహాసభలో - శత్రుగుణాలను వ్యాఖ్యానించే రాజకీయోద్యోగులు వుంటే వుంటూ రేమోకాని, విని సహించడమే కాకుండా అభినందించడం కూడా వున్న సాంస్కృతికముడూ వొక్క అగ్బరే కాని యింకొకడు లేడనే చెప్పొచ్చు. రాణాప్రతాపసింహచరిత్ర అనే పేరుతో కవి దీన్ని రచించినా అగ్బరుచరిత్ర అనే నామాంతరంతో దీన్ని పిలిస్తే పిలవవచ్చుననే నే ననుకుంటాను. నిజానికి అగ్బరు అట్టి మహానుభావుడో? కాదో? కాని, గ్రంథకర్త రచన అతణ్ణి నిషధయోగ్య - చక్రవర్తి - శిరోభూషణంగా చిత్రించింది! చిల్లలు డేమన్నాడు? రావణాసురుణ్ణి దుర్మాగుణ్ణి చేసినవాళ్లూ కవులే. రాముణ్ణి మహామహుణ్ణి చేసినవాళ్లూ కవులే అన్నాడు. (విక్రమాంకచరిత్ర చూ) దాదాపు రెండువేల పద్యాలు యీకవి యీచరిత్రలో లిఖించాడు. చేద స్తంగా పెంచిన ఘట్టం వకటి లేదు. ఋతువర్ణనకుగాని సూర్యోదయ-సూర్యాస్తమయాలకు గాని వొక్కొక్క పద్యంకంటే ఖర్చుపెట్టినట్లు లేదు...

శా॥ హారావ శ్యచలప్రపంచము నితం ! బాపత్యకోపత్యకాం
తారామాశ్మగుహాధునీయుతముగా ! నాకంపమొందన్ మహా
దారప్రభవుఁ డాప్రతాపుని మహా ! ద్య ద్దక్షిణావర్త శం
ఖారావములు భూనభోంతరము వ్ర ! య్యల్ గాగ మోన్సెవడిన్.

ఈమాదిరి పద్యాలు సర్వత్రా వున్నాయి. చదువరులు చూచుకోవలసిందేగానీ వుదాహరించవలసివస్తే వ్యాసం తెమలదు. సూత్రప్రాయంగా సుమారు పదేళ్లకు పూర్వం యీపుస్తకాన్ని నేను చదివి యిచ్చిన అభిప్రాయం మూడునాల్గు పంక్తులు మాత్రమే - దానికి యీవిమర్శనం బాష్యం వంటిదేకాని అన్యం కాదు...

ప్రస్తుతగ్రంథకర్త తురుష్కభాషాపదాలు చాలా వాడవలసి వచ్చింది. ఆయా రాజుల నామధేయాలు దేశాలపేళ్లు పట్టణాలపేళ్లు స్త్రీలపేళ్లు సమస్తమూ ఆభాషలోనే వున్నాయి. వాట్లని మార్చడం యెటా! కొన్ని సంస్కృతభాషా సంపర్కం కలిగివున్నా

(తేజసింగు వగైరా) అవిన్నీ అపభ్రంశంగానే వున్నాయి. అట్టిశబ్దాల విషయంలో గ్రంథకర్త బాధ్యుడుకాడని విజ్ఞులెరిగినదే. యెన్నో లోకోక్తులు సమయోచితంగా రసోచితంగా యీయన వాడివున్నాడు. అందులో కొన్ని గోదావరీ మండలంవారికి అపరిచితాలు. అట్టిది ఒకటి చూపుతాను. యీ లోకోక్తికి “పాండవబీడు” మా ప్రాంతంలో “అయ్యవార్లగారి నట్టిల్లు” పర్యాయంగా వుంటుందేమో అనుకుంటాను. ఇది వాడినచోటు.

గీ॥ వట్టి పాండవబీడు మే ! వాడసీమ!

సందర్భాన్నిబట్టి చూస్తే శుద్ధదర్పిద ప్రదేశమనియ్యేవే తేల్చావుంది. యీకొన్ని యీలాటివే వున్నాయి.

స్థాలీపులాకంగా యీరాజశేఖరకవి కవితాన్నిగూర్చి కొన్నిమాటలు వ్రాశాను. ఈయన దేశభక్తి పరవశుడే. కాని, కులాచారాలయందు పట్టుదల కలవాడు. యీ విషయం కవిత్వంలో సర్వత్రా గోచరిస్తుంది. సంస్కృతభాషలోకూడా మంచిప్రవేశం కనపడుతుంది. తెల్లు, మెట్రిక్యులేషన్ వలకూ చదివిన పాఠశాలలోనే అభ్యసించి వుండాలి. కీ॥ శే॥ గిడుగు - రామమూర్తిపంతులుగారు వొక్కక్షణముకూడా వ్యర్థం చేయకుండా జీవితాన్ని భాషకోసం వ్యయించిన నిష్కల్మషహృదయుడు. ఆయీ రాణాచరిత్రం ఆయన చూచివుంటే చాలా సంతోషించేవారు. యెంతేనా వ్రాశేవారు. కూడాను. నాకు తెలిసినంతలో విమర్శించాను. యీనాటి ధన్యకవులలో యీయన చిటికెనవేలిమీదికి వచ్చేవాడుగాని అల్లా-టప్పా వాడు కాడు.

శ్లో॥ కవిః కరోతి కావ్యాని । లాలయ త్యుత్తమో జనః
తరుః ప్రసూతే పుష్పాణి । మరు ద్వహతి సారథం॥

ఆంధ్రదినపత్రిక - సారస్వతానుబంధము
23-3-41, 30-3-41, 6-4-41 తేదీలలో
ప్రకటితము.

‘రాణాప్రతాపసింహచరిత్ర’

= శ్రీవిశ్వనాథ సత్యనారాయణ . =

నిరాడంబరముగా గ్రంథము వ్రాసి జాతీయమైన వస్తువును గ్రహించి రసవత్తరముగా వ్రాసిన గ్రంథములు కొన్ని యాదరింపబడుట లేదు. అందులో “రాణాప్రతాపసింహచరిత్ర” తలమానికమువంటి గ్రంథము. ఈగ్రంథ రచయిత దుర్భాక - రాజశేఖరశతావధానిగారు. ఇది కొంచెము తక్కువగా రెండువేల గ్రంథము.

మనదేశమున భారత-భాగవతములు విమర్శము లగుచున్నవి. భాషచేతఁ గాదు, భావములచేత.....మనస్సుతోడివి - పాశ్చాత్యదేశములని, హృదయముతోడివి - ప్రాచ్యదేశములని, పెద్దలు వ్రాసిరి. ఈహృదయమును వదలిపెట్టినచో మనకేకాదు ప్రపంచమునకె ముక్తి లేదు. ఆహృదయ మీ “రాణాప్రతాపచరిత్ర” యందు మహాభారతమునరాచెంత యున్నదో యంత యున్నది.

“భారతము” దేశభక్తిని పెంపొందించునని రష్యనుదేశస్థులు తమ భాషలోనికి. అనువర్తించుకొనుచున్నారట. భారతమున కాశక్తి యున్నచో “రాణాప్రతాపచరిత్ర” తమ ఆశక్తి కలదు.

రాణాప్రతాపుఁడు వేరునకు రాజపుత్రుఁడు. ఆంధ్రుఁడు కాదు. ధర్మరాజాంధ్రుఁడా! కృష్ణుఁడాంధ్రుఁడా! రాముఁడాంధ్రుఁడా! శంకరుఁడాంధ్రుఁడా! వారందఱుఁడూ భారతీయులు. అందుచేత ఆసేతుశీతనగము వారి కథలు పాడిరి. అట్లే ప్రతాపుఁడును.

భారతము పూర్వకాలము కథనే చెప్పును. అందులో నున్న ధర్మముమాత్ర మే మనజాతీది. ఆవిషయము ద్వాపరయుగము నాటిది. మన పరిస్థితులతో సంబంధము లేనిది. ప్రతాపసింహచరిత్ర మన ధర్మమునేగాక మన పరిస్థితులనుగూడ చెప్పును. అగ్బరుచక్రవర్తితో పాతకయోధుల హోర హోరి పోరాడి-స్వదేశము నదిలి-కొండలలో గుట్టలలో నివసించి-తిండిలేక-గడ్డొక్కటైలు తీని-దైవవశమన మూల స్వాతంత్ర్యము సంపాదించిన మహాపురుషుఁడు రాణాప్రతాపుఁడు. ఆయనకన్న ధర్మరాజాదు లేమియు నెక్కువవారు కారు. ఎన్నఁడుకూడ గాని, కథాచమత్కారమునకుగాని, ఇందలి భిన్నపాత్రల భిన్నతావిశిష్టతకుగాని భారతమున కీగ్రంథము తీసిపోదు.

ఎన్ను-ఎటు వంటిది. కవి-యెటు వంటివాఁడు? వ్యాసునకు తిక్కన్నకు నెంత వీరరసావేశ మున్నదో యంత వీరరసావేశము గలవాఁడు. వెనుకటికి బ॥ శ్రీ॥ చెళ్లపిళ్ల - వెంకటశాస్త్రిగారిని ఎవరో ప్రశ్నించెదరట—“భాగవతము పోతన్నగారు వ్రాయనిచో, మఱి

వార్యుడు సమర్థులెవ" రని. కానుల - పురుషోత్తమకవియని వారే సమాధానము చెప్పిరట! నన్నెవలైన భారతములోని యుద్ధపంచకము తిక్కన్నగారు వ్రాయకయుండుచో మఱియెవరు వ్రాయగలుగుదురని ప్రశ్నించినచో నేను "రాజశేఖర-శతావధానిగా" రని సమాధానము చెప్పెద. ఈగ్రంథములో చివరి నాల్గొశ్వాసములు యుద్ధమే తిక్క-వేణీ లేదు. యుద్ధవర్ణన యెచ్చట చూచినను, తిక్కన్నగారి రచనతోఁ దులనగాను చున్నది.

ఈగ్రంథము అస్వతంత్రజాతి కొక స్మృతిగ్రంథము వంటిది. రాణాప్రతాపుని భద్రాకరణప్రతిష్ఠా చూడుడు.....ఈఘట్టము ద్వితీయాశ్వాసములో నున్నది. ఈ ఘట్టము చదివినచో పారతంత్ర్యజాతికి ఇది స్మృతిగ్రంథ మన్నమాట కర్థము తెలియును.

రాణాప్రతాపునకును, మహాత్మునకు గల సామ్యము భారతజాతికి గల యస్వతంత్రత. మహాత్మునిది కత్తిలేని సాత్త్వికపుషోరు - ప్రతాపునిది కత్తిగల సాత్త్వికపుషోరు. ప్రతాపసింహుడు అశ్వరును జయింపవలెనని యుద్ధము చేయలేదు. పౌరుషశక్తితో గలుగలేనని యాయనకు దెలియును. కాని వట్టి ధర్మముకోసము యుద్ధము చేసెను. భారత జాతీ యధర్మము పరులకు లొంగిపోదు - చచ్చిపోదు - అని రుజువుచేయుటకే యుద్ధము చేసెను.

“కాన, విజయంబు ముఖ్యంబు ! గాదు మనకు
ధర్మ నిర్వహణంబు కలర్తవ్య మిపుడు.”

ఇది ప్రతాపుని యాహా. ఈఘట్టము చదువవలయును. నేటి సత్యాగ్రహము నకు ఆనాటి ప్రతాపుని యుద్ధధర్మమునకు భేదమే లేదు.

ప్రతాపీయులు - అన్నము తినలేదు - నీరు త్రావలేదు - నిదుర పోలేదు. ఇది బలవంతముచేత గాదు. వ్రతముచేత.

ఈకథకు మనకథకు వేయి పోలికలు. అన్నిటికన్న గొప్ప పోలిక ఆ అబ్దురహిమాన్ - ఈయన అశ్వరుడక్రివర్తి సర్వసేనాని. వీరరసారాధకుడు - ప్రతాపునకు పుష్కీసింహుడు వ్రాసిన యుద్ధము కవిమైన యీముసల్మాను సేనాని వ్రాసిపెట్టినది. ఈయన యెంతవీరుడో యంతకవి. రష్యాజము - గరుడధ్వజముగా, కృపాణము - నందకముగా, కవచము - పట్టబట్టగా, హస్తీఘాటు యుద్ధమున తనకు “ప్రతాప రాజనారాయణుడు దర్శన మొసంగె” నట. అతఁ డశ్వరుతో ననుచున్నాడు. ఆప్రతాపుడు—

మ! “అకటా! నీవలె ధర్మములే దెలిసి రా ! జ్యం బేలఁగాలేడో! మచ్చికమై భూప్రజఁ బుత్రులకబలెఁ గృపా ! శ్రీఁ జూడఁగాలేడో! పాయక వణ్ణాశ్రమ ధర్మపద్ధతి తిరం ! బై నిల్పఁగాలేడో! యెందుకు నాతండు స్వతంత్రుడై నిలువఁగా ! దో! యానతీగోరెడక.,”

ఈ మహానుభావుడు చెప్పిన యాయథములో బూర్వ భారతదేశమందుఁ గల భిన్నరాజ్యముల ధర్మ మిమిడియున్నది. షట్చక్రవర్తులు - పోడశ మహారాజులు చక్రవర్తులుగాని, రాజులుగాని యగుట రాజ్యమును విస్తరింపఁజేసి యేలిన దేశవిస్తీర్ణతబట్టి కాలేదు. వారు పాలించిన ధర్మముయొక్క యాత్మకృష్ట్యమును బట్టి యయినారు. నల మహారాజు ఒక్క నిషధదేశమునకే రాజు. కాని షట్చక్రవర్తులలో నొకఁడు... ఈ రహిమానుఁడు మఱియు ననెను. ఆ ప్రతాపునకు తాము సమకాలికు లగుటయే గొప్పతనముట. ఇట్టి రహిమానులు నేటి పాశ్చాత్యులలో నెంతమంది లేరు? ఆపాశ్చాత్యులలో నెక్కురు చక్రవర్తులే లేరు. అక్కరు చక్రవర్తి ప్రతాపుని గురించి యిట్లనెను :—

“ఆ మహానాయకవతంస ! మా ప్రతాపుఁ
డెన్నిగతుల యోజించిన ! నన్నుబోలు
కోటి సార్వభౌములు చేరి ! కొలువఁదగిన
తూత్రనిధి యనుమాట వ ! జాలిమాట”.

“నాదు జీవితశేష ము ! తయుఁ ప్రతాపు
సేవఁ గడిపినఁగాని దు ! పీక్కిరి పోదు.”

“మన బ్రతుకులు పోరులనె తెల్ల ! వారిన వకటా!”

ఇది యక్కరుయొక్క సౌశీల్యము.

ఈకవి యఖండమైన కొత్తపలుకుబడులు గలవాఁడు.

“ఇతడు బాడబానలము పారమింగు మ ! హాబలుండు”

“పిడుగుల్ వేల్గ నటకు భయదశౌర్యులు”

“మొదలన్ నెత్తురు పంచుకొం చనుజుఁడై ! పుట్టొందె”

“ఒకకాడన్ జనియించు రెండుపువ్వుల ! ట్లాప్పారి”

“దురదృష్టం బది యెల్ల నాపయిని గం ! తుల్ పెట్టె”

“అక్కరు విజయరథము కాడిమోసిరి స్వాతంత్ర్య ! ఘనత మటచి”

“పుడిసెం డూపిరి మేన నుండువటకున్ ! బోరాడి”

“మూటలను గట్టి యాయువు ! బుట్టకెత్తి

శాశ్వతబ్రహ్మకల్ప మీ ! జగతి నుందుమో!”

ఈ మొదలైన వనేకములు - ఇంక సందర్భానుసారముగ లోకోక్తులు మొదలైనవి కుప్ప తెప్పలుగానుండి గ్రంథము ఆంధ్రసరస్వతీదేవికి క్రొత్తభూషణముగా నున్నది.

ఈకవి రాజపుత్రయోధుల శౌర్యాదుల నెంత వర్ణించునో ముసల్మానుల శౌర్యాదుల నంతే వర్ణించుచు. హుమానునుని వర్ణించుటయు, బేబరుపడ్డ కష్టములు వ్రాయుటయు నొక ముసల్మాన్ కవి యెంత యభిమానముతో వ్రాయునో యాయనయు నట్లే

వ్రాసెను. ఈ రచన భారతమును దలపించుచున్నది. ఉదయసింహునకు 25 మంది కొడుకులు - రెండవవాడు సూక్తుడు - మూడవవాడు సాగరుడు - పెద్దవాడు ప్రతాపసింహుడు... జగమల్లుడు మఱియొకడు. ఇతడు శౌర్యహీనుడు. అతనికి రాజ్యమియ్యవలయునని రాజు తన సరదారులతో చెప్పిపోయెను.

మ॥ “కమలాస్తాన్వయమా! భవత్కృత మహా! ఘంబేమో! రాముండు పూర్వము కొన్నేడులు మానియుండవలసెన్! బట్టాభిషేకంబు! చండమహీనాథుడు లేకయే చనియె! నీ! నాఁడీప్రతాపుండు సర్వము గోల్పోయెను! దుర్బలుల్ జనకు లా! రా! యెంతకున్ గర్తలో!”

అని బంధుజనులు విషాదమొందిరి. సలుంబ్రాకృష్ణుడు అచ్చటి తీర్పరి. రాజుతో “సరే” యనెను. కాని చివరకు ప్రతాపునే రాణా చేసెను. జగమల్లుడు డభ్యంతరపెట్టెను. ఈకవి చాలచోట్ల నన్నయగారిని పోలినట్లు వ్రాయును. రాజసూయమున సహదేవుడొకడొక్క మాటలకు, ఇచ్చటి సలుంబ్రాకృష్ణుని మాటలకు పోలిక చూడుడు.

“రాణాల బొనరింతు బాధ్యత సలుం! బ్రావారిద మాట యీ ఖోణిగల్గిన వారెఱుంగుదురు! ఇ! చోనేబ్రతాపున్ మహా రాణాగా నొనరింతు! గూడదను ధీ! రగ్రామణుల్ గల్గిన బాణి బైకెగ నెత్తు! డిప్పుడె యెదు! ర్పవత్తు నత్యుద్ధతి.”

జగమల్లుని త్రోసిరాజని కృష్ణుడు ప్రతాపునే సింహాసన మెక్కించెను.

“పరిపుల్ల రుచిర సరసిజ పరంపరలు నెరపినటు స! భాభవనం బ పురజనముల నెమ్మొములఁ బరమామోదమున నపుడు! భాసిలుచుండెన్.”

ఇది మఱల నన్నయగారి రచన. ఈ పట్టాభిషేకోత్సవ మంతయు ప్రబంధ సరణి నడచెను.

రెండవ కొడుకైన సూక్తుడు సలుంబ్రాకృష్ణునివద్ద పెంపబడెను. రాణా అతనిని తనవద్దకు పంపు మనెను. శ్రీకృష్ణుడు పంపెను. అతని భావము.

“నా స్వామిస్నేహముమ్రోలఁ దుచ్చములు స! ప్తద్వీప సామ్రాజ్యముల్.”

వసంతకాలము వచ్చెను. ఎల్లరాజులు ప్రతాపునకు కానుకలు పంపిరి. మఱల నన్నయగారివలె వ్రాయుచున్నాడు.

మ॥ “తలపైన మగలా తురాయి వెలుగొం! దన్, ధాళధళ్ళంబు రంజిలు భిళ్ళంబులు వేల, దొడ్లనునుతే! జీ లెక్కి యోధాళి చెంతల సేతేర, బ్రతాపుసింహు గొలువన్! నానామహీమండలేం దుగ్రిలు వేంచేసి రుగాదికానుకలు దొం! తుల్ దొంతరల్ తెచ్చుచున్.”

అప్పు డందలు వేటకుఁ బోయిరి. ఈవేటకుఁ బోవునపుడు రాజపురోహితుఁడైన హరభట్టుగూడ వెళ్లెను. ఈపురోహితులుగూడ వీరులే. రాజులకు ప్రాణములు ధారా వోసినవారు. ఐహికాముష్మికములకు చేయూత యైనవారు...

వేటయైన తరువాత కూర్చుండి మాటలాడుకొనుచుండఁగా నొక వరాహము వారి నడిమికి వచ్చెను. దానిని అన్నదమ్ము లిద్దఱు - సూక్తుఁడును - ప్రతాపుఁడును తమ బాణములతో గొట్టిరి. నేను చంపితి నన నేను చంపితి నని తగవు లాడిరి. సూక్తుఁడు ప్రభువుతో - నన్నగారితో వివాదము పెంచెను. సలుంబ్రాకృష్ణునిగూడ లెక్క సేయలేదు. హరభట్టు సూక్తునకు నీతి నుపదేశించెను. ఆపురోహితునితో సూక్తు డిట్లు పొగురుబోతు తనము ప్రకటించెను.

“తనదా శక్తికి మీఱు కార్యములకుఁ ♦ దారొక్కన్నచో ముప్పు వచ్చును! మాయుర్వరలోన నొక్కఁడు రణ ♦ ట్రోణిక మృతిగన్న మీరును రావచ్చును! నేడ్వ వచ్చు! మతి పా ♦ రోహిత్యము నేయవచ్చును! లబ్ధి గొనవచ్చు! నిష్ఠు చనవ ♦ చ్చుక దాటి దూరంబుగ.”

అంత హరభట్టు వారి యుద్ధ మాపలేక వారి నడుమ తాను కత్తిపెట్టుకొని పొడుచుకొని చచ్చెను.

“నాటి కష్టదశ దీ ♦ ర్పకబూని యాత్మార్పణం

బు నొనర్చెక హరభట్టు త్యాగనిధియై ♦ ముల్లోకముల్ మెచ్చంగ.”

అంత యుద్ధము సమసిపోయెను. “గురురుధిరంబు దాటగను కూడదు” అని ప్రతాపుఁడు యుద్ధమును మానివేసెను. సూక్తుఁడు దేశమును వదిలి పోయెను. ఎచ్చటికి బోయెను?

“తా సరిగెను ఢిల్లీతోవకు! కులాం ♦ తకు లందఱు పోవు తావుకు.”

ఇచ్చటినుండి ప్రతాపునిశౌర్యాన్ని రాజు, మండి, యశ్యుగ్రిస్తు, పాతికయేండ్లు తగులబెట్టిన ఘట్టము. ఆశౌర్యము, ఆయుధములు, ఆప్రతిజ్ఞలు అవియన్నియు స్రాసినచో ఘట్టరాసంత గ్రంథ మగును. ఈకవిసార్వభౌముడు ఈసుట్టము చిత్రచిత్రములుగా వ్రాసెను. మొదటనే చెప్పితినిగదా “ఈగ్రంథము యుద్ధపంచకమువలె నున్న” దని. ప్రతాపుఁడు దేశముంతయు బీడుపెట్టించి తన్ను సేవించు నందరిని వెంటదీసికొని కుభర్మియను దుర్గములో గూర్చుండెను. సలుంబ్రాకృష్ణుఁడు - భానుసింహుఁడు - మనస్సింహుఁడు - శ్యామసింహుఁడు - తేజసింహుఁడు - రామచంద్రదేవుఁడు - బిల్లనాయకుఁడైన భీమచాందాఁడు మీరందఱు తమతమ రాజభక్తులను దెల్పిరి. వారి రాజభక్తి - తెలుపుటలను చదివియే చూడవలయును. ఈ బైరాగియైన ప్రతాపునకు - ఆ మహారాజైన అశ్వరునకు విరోధము. భోగసన్న్యాసమున - ప్రతాపుఁడు, రాజ్యతృష్ణచేత - అశ్వరు. తనచేతిలో చికిన

మోగలు నైశ్యమును ప్రతాపు డెన్ని సార్లలో వదలిపెట్టెను. ప్రతాపుని యీ కట్టు-దిట్టములు చూచి అక్కరు భయపడెను. ప్రతాపుని గెలువలేనని కాదు; ప్రతాపుని మీదికి పోయినచో తనకండగానున్న రాజపుత్రసేనానులకు కోపమువచ్చునని. అతఁడు దీర్ఘదర్శి-అప్పటి కప్పుడు భేదముపన్నుట కాకపోయినను భేదము పుట్టుటకు ఒక పన్నాగము పన్నెను. - - -

“ననుగడుఁ బేర్చిమైగనుచు / నాప్రభుత్వ మదిమెచ్చి కన్య ని
చ్చిన మిమువంటివారి వెలి / చేసి ప్రతాపనృపుండు పంక్తి భో
జనమున కైన నించుకయు / సైపక తేలికచేసి చూచె! మీ
ఘనతకు హాని వచ్చినను / గల్గవె నాకు విషాదవేదనల్!”

ప్రతాపుఁడీ కులము చెడినవారితో భోజనము చేయఁడు. కులముచెడుట తప్పని ప్రతాపుని యద్దేశము. ఒక జాతియొక్క జాతీయతలో వర్ణభేద మంతర్భూతమని వారి యుద్దేశము. - - - తరువాత అక్క రిట్లనుచున్నాఁడు.

“మఱి నాయొద్దను జేరు భూమిపతుల / మర్యాదతోఁ జూడనో!
ధరణీభాగము లీయనో! పిలిచి బాం / ధవ్యంబు చేకూర్చనో!
చిరమైత్రి విహరింపనో! నృపులు న / సేవించి చేదేమి మే
సిరి! తానింతటి మార్ఫ మేమిటికీఁ దా / ల్చె జెప్పఁగాఁ జాలుదే!

ఇంత రాజనీతి అక్కరు ప్రకటించెను. ఇట్టి రచన సామాన్య కవి చేయునదికాదు. ఇది తిక్కనాదులు చేయదగ్గది. మానసింహుఁడు ప్రతాపుని యొద్దకుఁబోయి అక్కరును గుఱించి యెంతయో పొగడెను. మానసింహుని వంశమునకు ప్రతాపుని వంశీయులు గురువులు. ప్రతాపుఁడు మానసింహుని పొగడిక విని అక్కరు రాజనీతిని మానసింహునికి విశిచి చెప్పెను.

“నిగూఢ మాతని మనోవ్యాపార లీలాగతుల్.”

“అల్లుడె-బావయై-మామ / యైన తన్ను
వెలితి గనసిన శ్రీమహా / విష్ణువట్లు
భారతీయులు కొలుతురె / భావ మెఱిగి
అక్క రిటుచేసె! హేతు వ / న్యంబు గలదె!”

అని చెప్పెను. అంత చల్లఁగాఁ బాలించు నక్కరు రాజ్యములో ఘూర్జరదేశమున తానొకము. అక్కరొకవంక దిగ్విజయమును చేయుచున్నాడు. ధనేశ్వరమ్మన సన్న్యాసులతో సన్న్యాసులకుఁ బోషింపబెట్టి తానొక పక్షము చేరి వారందఱిని నాశనము చేసి నాశనము పూర్తి ప్రతాపునియొక్క ధర్మముననేమో: నిజమైన రా జెట్లుండవలయునో, ఆప్రతాపుఁడు పట్టుకొనిన రాజు: ఈ ఘట్టముతోయు చదివినచోఁ దెలియును. ప్రతాపుఁడు వర్ణమున పట్టుకొనిన రాజు. భోగాభిముఖుడైన రాజువలన లోకములోఁ గొందఱు కులము తిండి తినుటకు బోవును.

“ఆకాపట్యము లాదరస్మితము లా ! యశాదార్య మావియ్య మా
మోకాల్ మొక్కులు నాచమూవిభవ మా ! ముప్పొద్దు సేవించుటల్
నాకెత్తుక దలనొప్పి పట్టణము ల ! న్నా ! మీకు నెట్లుండునో!
నాకీ కొండలువోలె సౌఖ్యమిడు శాం ! తస్థానముల్ తేవుపో!

ఇది ప్రతాపమూర్తి అనిన, మానసింహుడు
ఈ యే రిటు పాటజూచ్చె! నెదు ! రీద నెవండు సమర్థుడౌ! వృధా
పౌరుష మున్నదంచు బడ ! బాజ్వలనంబును బాటమింగెదే!”

అన, ప్రతాపుడు ఒక చిన్నకథ (Parable) చెప్పెను. ప్రతాపుడు గాంధీ
వంటివాడు- యేసుక్రీస్తు వంటివాడు-మహమ్మద వంటివాడు-చివర కీర్తి నెను. “నారాజ్య
మరణ్యము-మేము సన్న్యాసులము-మీయశ్వరునకు మమ్ము గెలువవలెననిపట్టుదలయేమి

“అప్రతిహతముగా ! నక్బరొక్కడె యేల షీతిని దేవుడు సృష్టి ! చేయలేదు.
ప్రజలతనిచే జంపబడుటకు బుట్టలేదు- రాజకన్యకలతని భోగపరత వద్దేశింప బడ
లేదు-అతని రాజ్యతృష్ణమును సర్వజగత్తు “పారతంత్ర్యమున మునుగుటెల్ల పాడిగా
దనుచు నక్బరెంత యెఱిగిన జగమున కంతమేలు”

చివరకు భోజనవేళ మానసింహునకు గోపమువచ్చెను-నిష్ఠురోక్తు లాడెను.
మిమ్ము నాశనము చేసెదనని చెప్పి లేచిపోయెను.

ఇట్లు వ్రాసిన నూరకే పెరిగిపోవును. ప్రతాపుడు పౌరుషమునకు ధర్మమునకు
రెండవ యర్జునుడు-కురుబలముచూచి యర్జునుడు పొందిన విషాదయోగమువంటివి
ప్రతాపుడును పొందెను. మొగలుసైన్యము సగానికి సగము రాజపుత్రులు- అందుకని
యే ప్రతాపునకు

ఇది యవనసేనతోఁజేయు ♦ కదనమో స్వ
జనముతోఁజేయు కదనమో ♦ శంక గలిగె”

ఈశంక ఆనాటినుండి యీనాటివరకు అట్లేయున్నది ఈయుద్ధములో ప్రతాపుని
సైన్యములు చెదరిపోయినవి. ప్రతాపుని తమ్ముడు సూక్తుడు ప్రతాపుడు అవతార
పురుషుడని గ్రహించెను- మఱల నన్నగారివైపే చేరెను.

చివరకు తనబిడ్డ మోలుగడ్డితో జేసిన రొట్టె తినుచుండగా నడవిపీల్చి వచ్చి యత
నిని గీరి రొట్టెనెత్తుకొని పోయెను. ప్రతాపుడు చక్రవర్తి నాఱు నెలలు గడు వడిగెను.
ఉత్తరమిచ్చి భిల్లుని పంపించెను. ఆయుత్తరమును చూచి యశ్వరు పొందిన సంతోషము
నకు మిళిలేదు. అశ్వరు సభలో పృథ్వీసింహుడు ఆయుత్తరమును ప్రతాపుడు వా య
నేలే దనెను. వారును వీరును వివాదపడిరి. ఆయుత్తరము తెచ్చిన భిల్లునితో పృథ్వీసింహు
డును అతని బార్యయు నిట్లనిరి.

“చెప్పుము చిత్రమిచ్చి యిదె ♦ శ్రీనృపలోక జగద్గురుండు మా
యప్ప ప్రతాపదేవుని ము ♦ ఖాంబురుహంబున జంద్రబింబ మం
దొప్పెడి వెన్నెల ట్లలరు ♦ నుత్తమమా దరహాసరేఖ తా
నెప్పటియట్ల పాయక ర ♦ హించుచు నున్నదె భిల్లశేఖరా!

ఈపద్యము భాగవత పద్యమువలె నున్నది. కృష్ణుడు సుఖముగానుండెనా యని
అర్జును నడిగిన ఘట్టములోని పద్యమువలె నున్నది.

శ్రీ నృపలోక జగద్గురుండు మాయప్ప ప్రతాపదేవుడు”

ఇందు రసధ్వని వేయిమూర్తుల రూపు గట్టచున్నది. హృదయముచుండి వచ్చిన
సునఁగా నిది. వట్టి యక్షరములుగా మాటలుగా గనిపించుచుగాని ప్రతాపుడుగా
గట్టిన పృథ్వీసింహుని స్వాతంత్ర్యాభిలాష యంతయు ధర్మ విర రసమంతయు
లలో నున్నది. ఇట్టి రచన మహాకవులే చేయగలరు.

నిజూరహిమాన్ వ్రాసిన యుత్తరము అతడు పృథ్వీసింహునితో జేసిన సంభా
షణ్ణము తరమును చదివి తీరవలయును — అందులో కొన్ని భాగములు

“భరత ఖండంబు నుద్ధరిం ! పఁగ జనించు
ధూగ్జటివి నీవు! రాజమా ! త్రుండవుగావు!”

భారత మహాఖండంబు దాస్యాంధకా

రనిమగ్నంబయియుండ! లోకముల దా ! రాభగ్యమ్ములు దీతె నే
డని హర్షింపఁ బ్రతాపభానుఁ డుదయం ‡ బైయుండె”

“తనదునేల్బడి సంత హైం ‡ దవ మహత్త్వ
మక్ష్మ రంతయుఁ గొను దొడ్డ ‡ యడితికాఁడు!”

“స్త్రీలఁ బురుషుల రాజ్యంబు ‡ దేశమెల్ల
విలుచు నీయక్బరను గొప్ప ‡ విలువకాఁడు.

ప్రతాపుఁ డిట్టివాఁడు——ఇంక అక్బరు ఇట్టివాఁడు.

“ఈవు విశ్వప్రపంచమం * దీశ్వరుని య
నంత లీలాగతులు గొని * యాడె దెవుడు!”

“విలువఁ గట్టుచు రాజ్యంబుఁ ‡ గొలుచు నక్బ!
రెవర గొప్పతనం బెఱిగొ * యెఱుఁగు జగము.”

ప్రతాపుడు మహా యుద్ధమును ప్రారంభించెను. కొండలలో దాగి పొంచుచు
చీల్చుచు కలసియు నిలుచుటనముచేయుచు తుగ్రిటిలో చాటగుచు నిట్టియుద్ధ
ము. (Guerilla warfare) అయినను గెలువలేక పోయెను. ప్రతాపుని దాడి
కంటె లేకపోయెను. అక్బరు సర్వసంపదను కైవసముచేసి కొనఁగా,

తటితో నక్కరు సార్వభౌముఁడు నితాం ♦ త ప్రాభవోపేతుఁడై
 ధరణీచక్రము నేలువేళను దరి ♦ ద్రత్యంబు దిక్కేది యు
 ర్వరఁ దానుండఁగఁ జోటుగానక మహా ♦ రాణాప్రతాపావనీ
 శ్వరు సంసారము నాశ్రయించినది! యీ ♦ పాపంబు నేమందునో”
 “అతిభీమంబుగఁ బెల్లురేగి నిబిడం ♦ బై మూగి యీసర్వ భా
 రత దేశంబును ముంచివైచిన మహేష్వా ♦ గ్గింబైన దాస్యాంధకా
 రతర్థి దేవుని దృష్టిగూడ నణుమా ♦ త్రింబుజ్ జొరకబోని దు
 స్థితి సంధించెడు పాపికాల మరుదెం ♦ చెజ్ జూచి యెట్లార్తునో!”

చివరకు ప్రతాపుఁడు దేశమే వదలిపెట్టి పోదలఁచెను- భామాసాహి వచ్చెను-
 భన మిచ్చెను-ప్రతాపుఁడు మఱల నైస్యములు సమకూర్చెను-మఱల తన రాజ్య మంత
 యు గెలుచుకొనెను.

అంతయు నైనది...కాని, ఓయి ప్రతాపా! శ్రీసృపలోక సద్గురూ! మాయప్పా!

సీ॥ అక్కరు విశ్వంభ ♦ రాధీశ మాళిది ధనసేవ! నీయది ♦ దైవసేవ!

యాతని దెల్లప్పు ♦ డాత్మవైభవము! నీయది నిరంతరము నా ♦ త్మావభోధ!
 మతని కుండినదెల్ల ♦ నైహిక బలము! ని న్నాశ్రయించినదెల్ల ♦ నాత్మబలము!
 నతని దండఱ కన్ను ♦ లలరించు భోగంబు! నీది జగముమెచ్చు ♦ నిందుత్యాగ!

మతఁడు జగము గెలిచె! నాత్మ గెల్చితివి నీ!

వాతఁ డితర జనుల నాశ్రయించు!

నీవు స్వాశ్రయిండువు! నీకు నాతని కెన

లేదు జగము క్రిందు నీ మీదులైన.

ఇంక నొకమాట. ఈ రసప్రవాహములో ప్రవాహము వెంటనే పోయి విను
 శ్చించితిని. వేరొకగతి లేదు. కాని ప్రవాహము నడుమను, తీరము వెంటను, సంగుళ
 మంగుళమును, గల తామరపూలు, కలువపూలు, నీటి బెగ్గురులు మొదలైన శోభలు
 పాఠకులే చూచుకొనుచు చదువుకొన వలయును. ఇది పరమోత్తమ గ్రంథములలో
 నొకటి.

భా ర తి.

(నవంబరు 1943)

అభినందనము.

మ॥ విమలాత్ముల్ వసపర్తి పండితకవుల్ / విజ్ఞుల్ కరం బుత్తమో
త్తమ కావ్యంబగు నీప్రతాప సుచరి / త్రంబు బరింపించి హ
ర్షము పొంగు “కవిసార్వభౌమ” పదము / సదృశి నీకిచ్చుచు
దమకీర్తి వెలుగొండజేసిరి దిగం / తపాంత విశాంతమై.

మ॥ అలఁతిఁబోని స్వతంత్రతాగరిమము / ద్యాగంబు ధర్మంబు ను
జ్వలమా వర్తన మెంతకాలమొ యను / ప్తానంబు గావించి త
త్ఫలపాకంబున వ్రాసినాడవు ప్రతా / పక్షాపు కావ్యంబు! న
ట్లుల కాకుండినఁ దన్మయత్వ మది యె / ట్లుగల్గు గొండంతఁగ.

సీ॥ మును పురాణకవిత్వ / మునకు మార్గము చూపె బ్రథముఁడై నన్నయ / భట్టమాధి!
యిరువదవ శతాబ్ది / మిరవొంద నీవు దేశచరిత్ర శోధించి / సమధిక భువ
నోన్నతశౌర్య ధీ / రోదాత్ర నాయకోత్తమ సార్వభౌము ప్ర / తాపసింహ
రాణాచరిత్ర మే / ర్పటచి చారిత్రక ప్రథమకావ్యము వ్రాసి / వాసిగంటి!

గీ॥ వీవె చారిత్రక కవుల / కెల్ల మూల

పురుషుడవు! మార్గదర్శివి! / బుధవరేణ్యు
లరసి “కవిసార్వభౌమ” స / ద్భిరుద మిడిరి!

నీ సుకృత విశేషంబు వ / ర్ణింపఁ దరమ!

మ॥ తెరుఁగు దల్లి శిరఃకిరీట మని కీ / ర్తిగన్న యాభారతం
బున నందందును గొన్నితావుల రసం / బు దక్కువైయుండ వ
చ్చును! బందొమ్మిది నూర్లు పద్యములు మ / చ్చు జల్లి యేకైక ధా
టిని సాగించితి! ప్రాత-క్రాంత కవికో / టి సాటి లేకుండఁగ

సీ॥ పదియనెన్నిదినాళ్ళు ♦ పట్టువీడక కొనసాగె భారత మహా ♦ సంగరంబు!
దానికన్న నొకింత ♦ తడవుగాఁ జెలరేగె రామరావణుల దు ♦ ర్వారరణము!
నాలుగేండ్లార్వేలల్ ♦ నడచె నప్రతిహత మగుచు నైరోపా మ ♦ హాహవంబు!
నేడేండ్ల పాడవున ♦ నీజగం బగలించె నమెరికా స్వాతంత్ర్య ♦ సమరధాటి!

గీ॥ యిర్వదైదేండ్లసఁగె బ్రతా ♦ పేంమృరణము!

తిక్క నాదులకును దల ♦ తిక్క యెత్తు

నంత యుద్ధంబు నెటుల వ్రా ♦ యఁగఁ గలిగితి!

సరస్వ కవిశాధిరామ! యో! సార్వభౌమ!

చ॥ తలుగని దేశభక్తియును ♦ ద్యాగము సత్యము ధర్మసింహయున్
గరుడుగఁ గట్ట వ్రాసితి జ ♦ గన్నుత కావ్యము! పక్షపాతపుం
దెరఁ దొలగించి చూచినను ♦ దిక్కనకున్ “సరిచేయి” రాజశే
ఖర కవిసార్వభౌముఁ డనఁ ♦ గాఁదగు నం చొకయూహ దోచెడున్.

సీ॥ కవిరాజశేఖరు ♦ కవితానిరూఢి రాయలసీమ కీర్తిది ♦ గావ్యప్రమయ్యె!
నత్యుదాత్తమహా శ ♦ తావధానివలన నాంధ్రదేశము వాసి ♦ నందఁగలిగె!
కలిత-చారిత్రక ♦ కవి పితామహుచేతఁ గవిత నూతనకాంతిఁ ♦ గాంచె నేడు
అలసార్వభౌముచే ! నన్నదాదులు గురు లతులితానందంబు ! నంది రిప్పుడు!

గీ॥ సూర్యవంశ మహాకవి ! సోము వలన
సూర్యదేవతాకంబయి ! సొబగు గులుకు
ప్రొద్దుటూర్పురి చిరయశః ! పూర్తిగాంచి
నగరములలోన నున్నతో ! న్నతి వహించె!

మ మనసున్ లోపలఁదిప్పి తన్నయత ముం ! పక్షాఢిక్కి సావితంత్ర్య ధ
ర్మవిరూఢస్థితి నారి తేజిన మహా ! బ్రహ్మన్వి మూర్ధన్య! నీ
కును బ్రహ్మయు వెసంగుఁగాక కృతియున్ ! తోణి వెలుంగొడుఁ గా
కనపాయ స్థిరకీర్తి శోభితమునై ! యాచంద్ర తారారక-మున్.

ఇట్లు

శ్రీ. శ్రీ. శ్రీ. కళాప్రపూర్ణ-కావ్యస్మృతితీర్థ-అభినవవ్యా
ఆంధ్రవాల్మీకి. జనమంచి-శేషాద్రిశర్మ,
అభినందన-సభాధ్యక్షుడు.

My dear Rajasekhara!

I must have already told you that I am an admirer of your book. If I have not done so, it is an unconscious and unintended omission. You are one of those few poets who have been able to treat an episode taken from real History and present it to the world as excellent literature of which the Telugu language has every reason to be proud. Your Rana Pratap Singh Charitra is one of the most memorable modern productions. I congratulate you on your closeness to fact and a style that never flags.

With best regards,
Yours sincerely,
Q. R. REDDI.

